

ஆசௌச காண்டம்

(தமிழுரையுடன் கூடியது.)

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபை,

கும்பகோணம்.

விலை ரூ 5—0—0.

உ

ஸ்ரீ வைத்யநாத தீக்ஷிதர் அவர்களால் இயற்றப்பட்ட

ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலம்

என்னும் தர்ம சாஸ்த்ர க்ரந்தத்தின்

மூன்ருவது பரிச்சேதமாகிய

ஆசௌச காண்டம்

தமிழுரையுடன் கூடியது.

இஃது

ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதி அவர்களின்

ஆஜ்ஞையை முன்னிட்டு

வேததர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால்

கும்பகோணம்

சாரதா விலாஸ் பிரஸ்ஸில்

அச்சிட்டு கும்பகோணத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

விலை] 1957 [ரு 5—0—0

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌛𑌙𑍍𑌕𑌰𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑌾𑌮𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑍀𑌠𑌾𑌧𑌿𑌪 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌾𑌦𑍈𑌃
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑌵 𑌉𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤 𑌸𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌬𑍋𑌧𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌪𑍍𑌪𑌯𑍍𑌯𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌫𑌲𑌾𑌵𑌲𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌵𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌾𑌣𑍀𑌪𑌰𑌿𑌚𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌹𑍃𑌦𑌯𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑍀𑌕𑍃𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌦𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌨𑌸𑌭𑌾𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌜𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇,
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇;
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌿𑌪𑍌𑌷
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍀.

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃

முத்ரை.

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய
ஸ்ரீமச்சங்கரபகவத்பாதப்ரதிஷ்டித
ஸ்ரீகாஞ்சீகாமகோடிபீடாதிப ஜகத்குரு
ஸ்ரீமச்சந்த்ரசேகரேந்த்ரஸரஸ்வதீ ஸ்ரீபாதை:
க்ரியதே நாராயண ஸ்ம்ருதி:.

ச்ரேயஸ், ப்ரேயஸ் என்ற இரண்டையும் அடைவிப்பதில் சக்தியுள்ளதும், ச்ருதியிலும் ஸ்ம்ருதியிலுமுள்ள நல்ல ஆசாரங்கள் மூலமாயுமுள்ள அநுஷ்டாநங்களை ஸுகமாய்ப் போதிப்பதற்கு, ஸ்ரீமானுன வைத்யநாத தீக்ஷிதர் அவர்களால் செய்யப்பட்டுள்ள ''ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலம்'' என்று பெயர் பூண்ட சிறந்த நிபந்தன க்ரந்தத்தில் உள்ள '' ஆசௌச காண்டத்தை '' ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் பரிசயமில்லாதவர்களுக்கும் உபகாரத்திற்காக, அறிவாளர்களால் எழுதப்பட்ட உரையுடன் சேர்ந்ததாய் ஸ்ரீவேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால் அச்சிடப்பட்டிருப்பதைப் பாத்து மிகவும் ஸந்தோஷிக்கின்றோம்.

விஜயயாத்ராஸ்தானம்,
ஸ்ரீ காஞ்சீ க்ஷேத்ரம்,
துர்முக-ஸூ பௌஷ
மாஸ சுத்தசதுர்த்தசீ.

நாராயணஸ்ம்ருதி.

ஆசௌசகாண்டத்திலுள்ள விஷயங்களின் அட்டவணை.

உ

ஶ்ரீ: பரமாத்மநே ॥

வைத்யநாததீக்ஷிதவிரசிதே ஸ்ம்ருதிமுக்தாப²லே

* ஆஶௌசகாண்ட: ॥ *

ஆஶௌசஶப்தார்த: ॥

அதாஶௌசப்ரகரணம் । தத்ர ஶங்க:—

'தாநம் ப்ரதிக்ரஹோ ஹோம: ஸ்வாத்யாய: பித்ருகர்ம ச ।
ப்ரேதபிண்டக்ரியாவர்ஜமாஶௌசே விநிவர்ததே' இதி ॥

ஆஶௌசஶப்தார்த: ஸ்ம்ருதிசந்த்ரிகாயாமபிஹித:—
'ஸபிண்டாதிஜநநமரணே ஸதி யதவஸ்தாத்ரயம் தாநாதி

உ

பரமாத்மநே நம:

வைத்யநாத தீக்ஷிதரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ம்ருதிமுக்தாபலத்தில்

ஆசௌச காண்டம்.

ஸ்ரீ வைத்யநாத தீக்ஷிதர், ஸ்ம்ருதி முக்தாபல க்ரந்தத்தில் 1. வர்ணாச்ரம தர்மகாண்டம், 2. ஆஹ்னிக காண்டம் இவைகளை நிரூபித்த பிறகு, ஆசௌச காண்டத்தை ஆரம்பிக்கின்றார். முன் நிரூபிக்கப்பட்ட ஆஹ்னிக கர்மங்களுக்குச் சில காலத்தில் விலக்கு ஏற்படுமாதலால், ஆசௌசமும் ஒரு நிமித்தமாததால் அதை நிரூபிக்கின்றார்.

ஆசௌச ப்ரகரணம். அதில்,

சங்கர்:— தானம், ப்ரதிக்ரஹம், ஹோமம், அத்யயநம், பித்ரு கார்யம் இவைகளை ஆசௌச காலத்தில் நிவர்த்திக்கவேண்டும், ப்ரேதனை உத்தேசித்துச் செய்யும் பிண்டதான க்ரியையைத் தவிர்த்து.

ஆசௌச சப்தார்த்தம்.

ஆசௌச சப்தத்தின் பொருள் **ஸ்ம்ருதி சந்த்ரிகையில்** சொல்லப்பட்டுள்ளது:— ஸபிண்டர் முதலியவரின் பிறப்பாவது, இறப்பாவது நேர்ந்தால் எந்த அசுத்தி, தானம் முதலிய கர்மங்

कर्मस्वयोग्यतापादकं पापविशेषात्मकं वा तदाशौचशब्देन बोध्यते' इति ॥

तथा भट्टाचार्यैः--

'पापक्षयोऽथवा वा शुद्धिः कर्मयोग्यत्वमेव वा' इति शुद्धिपदार्थं ब्रुवद्भिः शुद्धिविपरीतस्य जननमरणनिमित्त पापविशेषस्य अनादि कर्मानुष्ठानायोग्यत्वस्य वा मतभेदेनाशौचशब्दाभिधेयत्वं ज्ञापितम् ॥

विज्ञानेश्वरोऽपि —

'आशौचशब्देन कालस्नानापनोद्यः पिण्डोदकदानविध्योरध्ययनादिपर्युदासस्य च निमित्तभूतः पुरुषगतः कश्चनातिशयः प्रतिपाद्यते' इति॥ कालापनोद्यं = ग्रामस्थशवनिमित्तग्रामाशौचम् । स्नानापनोद्यम् = ज्ञायमानसम्बन्धबन्धुमरणाद्यघम् । कालस्नानाभ्यामपनोद्यम् = सपिण्डजननमरणाशौचमित्यर्थः ॥

களில் யோக்யதை யில்லாத் தன்மையைச் செய்வதாயுள்ளதோ, அல்லது பாபவிசேஷ ரூபமாயுள்ளதோ அது ஆசௌச சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறது. அவ்விதமே,

பட்டாசார்யர் அவர்கள் "சுத்தி என்பது பாபக்ஷயம், அல்லது கர்மங்களில் யோக்யனுகும் தன்மை" என்று சுத்தி பதத்திற்குப் பொருளைச் சொல்வதால், சுத்திக்கு விபரீதமாகியது, ஜநந மரண நிமித்தமான பாபவிசேஷம். அல்லது கர்மானுஷ்டானத்தில் யோக்யதை யில்லாமை, என்று மத பேதத்தால் ஆசௌச சப்தத்திற்குப் பொருள் தெரிவிக்கின்றூர்.

விஜ்ஞாநேச்வரரும்:— 'ஆசௌச சப்தத்தால் காலத்தாலும், ஸ்நாநத்தாலும் நிவர்த்திக்கத் தகுந்ததும், பிண்டோதக தான விதிக்கும், அத்யயநம் முதலியதின் நிஷேதத்திற்கும் நிமித்தமாயுள்ளதும், புருஷனிடமுள்ளதுமான ஒரு அதிசயம் ப்ரதிபாதிக்கப் படுகிறது' என்றூர். காலத்தால் நிவர்த்திக்கக்கூடியது— சவம் க்ராமத்திற்குள்ளிருப்பதால் ஏற்படும் க்ராமாசௌசம் முதலியது. ஸ்நாநத்தால் நிவர்த்திக்கத்தக்கது— ஸம்பந்தம் தெரிந்துள்ள பந்துவின் மரணம் முதலியதாலுண்டாகும் ஆசௌசம். காலம்

ஸங்க்ரஹேऽபி —

'நிமித்தம் பிண்டதாநாதேः புருஷஸ்தாஶுத்திக்ருத் । காலஸ்நாநாபநோத்யம் யத்ததாஶௌசமிதீர்யதே' இதி ॥

தச்சாஶௌசம் த்விவிதம் । கர்மாநதிகாரலக்ஷணம், அஸ்ப்ருஶ்யத்வலக்ஷணம் ச, 'ஆஶௌசே வர்ஜயேத் கர்ம நித்யநைமித்திகாதிகம் । ஆஶௌசிநம் ஸ்ப்ருஶேந்ந ஸ்ப்ருஷ்ட்வா ஸ்நாநேந ஶுத்த்யதி' இதி ஸ்ம்ருதேः ॥

ஆஶௌசே ஸந்த்யோபாஸநாதி ॥

ததா ச கர்மாதிகாரவிரோதித்வாதாஶௌசஸ்ய ஸந்த்யோபாஸநஸ்யாபி நிவ்ருத்திப்ராப்தாவபவாதமாஹ பராஶரः—

'உபாஸநே ச விப்ராணாம் ஶுத்திः பஶ்சாதேவ ஸः ।
ப்ரஹ்மசாரீ க்ருஹே யேஷாம் ஹூயதே ச ஹுதாஶநः ॥

ஸ்நாநம் இரண்டினுலும் நிவர்த்திக்கக்கூடியது—ஸபிண்டன் முதலியவரின் ஜநந மரண நிமித்தாசௌசம், என்று பொருள்.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— பிண்டதானம் முதலியதற்குக் காரணமாகியதும், புருஷனிடமிருப்பதும், அசுத்தியைச் செய்வதும், கால ஸ்நானங்களால் நிவர்த்திக்கத்தக்கதாயுமுள்ளதெதுவோ, அது ஆசௌசமெனப்படுகிறது.

அந்த ஆசௌசம் இரண்டு விதமாயுள்ளது. 'கர்மாநதிகார லக்ஷணம்' என்றும், 'அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணம்' என்றும். 'ஆசௌசத்தில் நித்யம் நைமித்திகம் முதலிய கர்மத்தை வர்ஜிக்கவும்' என்றும், 'ஆசௌசியைத் தொடக்கூடாது, தொட்டால் தொட்டவன் ஸ்நாநத்தால் சுத்தனுகிறுன்' என்றும் ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

ஆசௌசத்தில் ஸந்த்யோபாஸநம் முதலியது.

அவ்விதமிருப்பதால், ஆசௌசம் கர்மாதிகாரத்திற்கு விரோதியாகியதால், ஸந்த்யோர்பாஸநம் முதலியதற்கும் நிவ்ருத்தி ப்ராப்தமாகும்போது, சிலவிடத்தில் அபவாதத்தைச் சொல்லுகிறுர்,

பராசரர்:— "விப்ரர்களுக்கு ஸந்த்யாவந்தநத்தில் ஆசௌசமில்லை. பிறகு அவன் அசுத்தனே. ப்ரம்ஹசாரியும் சுத்தன். எவர்களின் க்ருஹத்தில் அக்னிஹோத்ரம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ

𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑌂 𑌚𑍇𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑍀 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌉𑌪𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌶𑍍𑌚। 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍। 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍇 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥

𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌃—

'𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌶𑍍𑌚—

'𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍇 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌦𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌰𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌵 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇। 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌯 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨' 𑌇𑌤𑌿॥

அவர்களுக்கும் அக்னிஹோத்ரானுஷ்டான காலத்தில் ஆசௌசமில்லை. அவர்கள் ஆசௌசிகளுடன் ஸம்பர்க்கம் செய்யாமலிருந்தால்" என்று. இங்கு 'விப்ரபதம்' க்ஷத்ரியாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். ப்ரப்ஹசாரீ=உபகுர்வாணனும், நைஷ்டிகனும். இவ்விஷயத்தில்,

மரீசி:— ஆசௌசத்தில் ஸந்த்யை முதலிய கர்மங்களுக்கு த்யாகம் விதிக்கப்படுகிறது.

காத்யாயனரும்:— ஸூதகத்திலும், மரணாசௌசத்திலும், ஸந்த்யாவந்தனம் முதலிய நித்யகர்மங்களையும், அத்யயநம், தானம், ப்ரதிக்ரஹம் இவைகளையும் விடவேண்டும்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:- தேசக்ஷோபத்திலும், ராஜாஜ்ஞையிலும், ரோகபீடையிலும், சாவாசௌசத்திலும், ஜநநாசௌசத்திலும் ஸந்த்யாவந்தனத்தை விடுவது ஒருகாலும் தோஷாவஹமாகாது.

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌭𑍀𑌤𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌃—

'𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌹𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍈𑌤𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 । 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑍈𑌤𑍍𑌯𑌕𑌂 = 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 = 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 = 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇, 𑌹𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 = 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌆𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌪𑌰𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌿𑌕𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌪𑌰𑌾𑌣𑌿 ॥

𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌪𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃—

'𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌚𑌰𑍁𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌧𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑌨𑌸𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰

விஷ்ணு புராணத்திலும்:— அரசனே! ஸந்த்யாவந்தனம் எக்காலங்களிலும் விதிக்கப்படுகிறது. ஜநநாசௌசம், மரணாசௌசம், சித்தப்ரமம், ரோகம், பயம் இவைகளுண்டாகிய காலத்தைத் தவிர்த்து.

ஜாபாலி:— ஸந்த்யோபாஸநம், பஞ்சமஹா யஜ்ஞங்கள், நித்ய ச்ராத்தம், தேவபூஜை முதலிய ஸ்ம்ருத்யுக்த கர்மம் இவைகளை ஆசௌச மத்யத்தில் விடவேண்டும். ஆசௌசத்தின் முடிவில் மறுபடி செய்யவேண்டும்.

ஆசௌசத்தில் ஸந்த்யாகர்மத்தை நிஷேதிக்கின்ற மரீசி முதலியவர்களின் வசநங்கள் வாக்கினால் மந்த்ரோச்சாரணத்தை நிஷேதிப்பதில் தாத்பர்யமுள்ளவைகளாம். ஏனெனில்,

புலஸ்த்யர்:— ஸந்த்யாவந்தநம், இஷ்டி, சரு, ஹோமம், இவைகளை உயிருள்ளவரையில் செய்யவும். ஆசௌசகாலத்திலும் விடக்கூடாது. விடும் ப்ராம்ஹணன் பதிதனாவான். ஸூதகத்திலும், ம்ருதகத்திலும் ஸந்த்யோபாஸநம் செய்யவேண்டும். மந்த்ரங்களை மனதால் உச்சரிக்கவேண்டும். ப்ராணாயாமத்தைத் தவிர்த்து.

ये तु मन्त्राः प्राणायामादन्यत्र विहिताः' इति ॥ प्राणायामव्यतिरिक्तमन्त्राणां मनसोच्चारणम् । प्राणायामे मन्त्राणां मनसाऽपि नोच्चारयेत् । अमन्त्रकमेव प्राणायामं कुर्यादिति यावत् । 'सूतके मृतके कुर्यात् प्राणायामानमन्त्रकान् । मनसोच्चारयेन्मन्त्रान् मार्जनादिषु कर्मसु' इति स्मरणात् ॥

मनसोच्चारयेन्मन्त्रानित्येतदर्घ्यप्रक्षेपव्यतिरिक्तविषयम् ॥

यथाह पैठीनसिः—

'सूतके सावित्र्याञ्जलिं प्रक्षिप्य प्रदक्षिणीकृत्य सूर्यं ध्यायन्नमस्कुर्यात्' इति ॥ सन्ध्याविधावुक्तसावित्र्या इह पुनर्वचनं मनसोच्चारणनिवृत्त्यर्थम्, तेन सावित्र्युच्चारणं वाचा कर्तव्यम् इति चन्द्रिकायाम् ॥

व्यासोऽपि—

'प्रक्षिपेत् सूतके कुर्याद् गायत्रीं तु सम

ப்ராணுயாம மந்த்ரங்களைத் தவிர்த்த, மந்த்ரங்களை மனதால் உச்சரிக்கவேண்டும். ப்ராணுயாம மந்த்ரங்களையோ மனதினுலும் உச்சரிக்கக்கூடாது. மந்த்ரமில்லாமலே ப்ராணுயாமத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்பது பொருள். “ஸூதக ம்ருதகங்களில் ப்ராணுயாமத்தை மந்த்ரமில்லாமல் செய்யவேண்டும். மார்ஜநாதி கர்மங்களில் மந்த்ரங்களை மனதால் உச்சரிக்கவேண்டும்.” என்று ஸம்ருதி இருப்பதால்.

மனதினுல் மந்த்ரங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்பதும் அர்க்ய தானவ்யதிரிக்த விஷயம். ஏனெனில்,

பைடீநஸி:— ‘ஆசௌசத்தில் காயத்ரியால் அர்க்யத்தைவிட்டு ப்ரதக்ஷிணம் செய்து, ஸூர்யனை த்யானிப்பவனுய் நமஸ்கரிக்கவும்’ என்ருர். ‘ஸந்த்யாவந்தன விதியில் சொல்லிய் காயத்ரீ மந்த்ரத்தை இங்கு மறுபடி விதித்தது மனதாலுச்சரிப்பதை நிவர்த்திப்பதற்கு. அதனுல் காயத்ரீ மந்த்ரத்தை வாக்கினுல் உச்சரிக்கவேண்டும்’ என்றுள்ளது சந்த்ரிகையில்.

வ்யாஸரும்:— ஸூதகத்திலோ காயத்ரியை உச்சரித்துக்

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌤𑍁 । 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ 𑌦𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑌃—

'𑌆𑌪𑌨𑍍𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌶𑍌𑌚𑍀 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌦𑌶' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 ।

𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

'𑌆𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌹𑍋𑌮𑌦𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌦𑌨𑍍𑌨𑌮𑌶𑍍𑌨𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌮𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑍍𑌯𑌪𑌗𑌮𑌃 । 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌵𑍍𑌯𑌪𑌗𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍, 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌹𑍋𑌮𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌽𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌃 । '𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

கொண்டு அர்க்யத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். கொடுத்து ப்ரதக்ஷிணம் செய்யவும். ஸூர்யனை த்யானிக்கவும். ஆசௌசியானவன் காயத்ரியைப் பத்து முறை மனதாலேயே ஜபிக்கவேண்டும்.

ஆச்வலாயனர்:— ஆபத்தை யடைந்தவனும், ஆசௌசியும், ஸந்த்யா காலத்தில் நின்றுகொண்டு பத்து முறை ஜபிக்கவும்.

ஆசௌசத்தில் விடவேண்டிய கர்மங்கள்.

விடக்கூடிய கர்மங்களைச் சொல்லுகிறார்,

விஷ்ணு:— 'ஆசௌச காலத்தில் ஹோமம், தானம், ப்ரதிக்ரஹம், அத்யயனம் இவைகள் நிவ்ருத்திக்கின்றன. ஆசௌசத்தில் ஒருவனுடைய அன்னத்தையும் புஜிக்கக்கூடாது. ப்ராம்ஹணன் முதலியவரின் ஆசௌசத்தில் எவன் அவர்களின் அன்னத்தைப் புஜிக்கின்றானோ அவனுக்கு அதுவரையில் ஆசௌசம். ஆசௌசிகளுக்கு ஆசௌசம் நிவ்ருத்திக்கும் வரையில். ஆசௌசம் நிவ்ருத்தித்த பிறகு ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளவும், என்கிறார், ப்ராயஶ்சித்தம் = சாந்த்ராயணம். அது போஜந ப்ரகரணத்தில்

𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿—

‘𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍𑌦𑌾𑌨𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿—

‘𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌹𑍋𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚—

‘𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌮𑍍 । 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌜𑌪𑌂 𑌤𑌥𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌪𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑍋𑌽𑌪𑌿—

‘𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌃, ‘𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌸 𑌉𑌪𑌘𑌾𑌤𑌃 [illegible] 𑌮𑌲𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍀𑌂

சொல்லப்பட்டது. இங்கு ஹோமம் என்பதற்கு வைச்வதேவம் என்று அபிப்ராயம். 'ப்ராம்ஹணன் பத்துநாளானாலும் வைச்வதேவமின்றி இருக்கவும்' என்று ஸம்வர்த்தர் விசேஷித்துச் சொல்லியிருப்பதால்.

வைச்வதேவமென்ற அபிப்ராயத்துடன், **மார்க்கண்டேயரும்:-** 'ப்ராம்ஹணன், பத்து நாள் முழுவதும் தானம் ஹோமாதிகளின்றி இருக்கவேண்டும்' என்றார்.

மனுவும்:— ஜநநாசௌசம், மரணாசௌசம் இரண்டிலும் ஆசௌச குலத்தின் அந்நத்தை ஒருவரும் புஜிக்கக்கூடாது. ஆசௌசிகள் தானம், ப்ரதிக்ரஹம், ஹோமம், அத்யயனம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது.

மற்றொருஸ்ம்ருதியிலும்:— ஆசௌசத்தில் பத்துநாள் வரையிலும் தேவதார்ச்சனம், பித்ரு கார்யங்கள், தானம், ஹோமம், ஜபம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது. ஜபமென்று ஸாமான்யமாய்ச் சொல்லியதால் ஸகலவித மந்த்ர ஜபத்திற்கும் நிஷேதம்.

ஆபஸ்தம்பரும்:— 'அசுத்தனாயிருப்பவன் தேவதைகளை உச்சரிக்கக் கூடாது' என்றார். த்யானத்தில் தோஷமில்லை, 'மனதிற்கு அசுத்தி என்பதில்லை. ரஜஸ்வலை, ப்ரஸவித்தவள், சவத்தை ஸ்பர்

𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌶𑌵𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 ॥ 𑌨 𑌚 '𑌹𑍋𑌮' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍌𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍;

𑌯𑌤 𑌆𑌹 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑍌𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌾𑌃 = 𑌗𑌾𑌰𑍍𑌹𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃, '𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿' '𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌜𑍇𑌤' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌤𑌥𑍈𑌵𑍌𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌔𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌔𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌲𑌃—

'𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑍋𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑍀 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌹𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍈𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑌃—

'𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌹𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 । 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

சித்தவன் இவர்களைத் தவிர்த்து' என்று ச்ருதியிருப்பதால். 'ஹோமம் என்று ஸாமான்யமாய் சொல்லியிருக்கும் பலத்தால் அக்னிஹோத்ரம் ஔபாஸநம் முதலியதும் நிவர்த்திக்கத்தக்கது' என்று சொல்லக்கூடாது. ஏனெனில்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— கார்ஹபத்யம் முதலிய அக்னிகளால் ஸாத்யங்களாயும், 'உயிருள்ளவரை அக்னிஹோத்ரம் செய்யவேண்டும், தர்சபூர்ணமாஸங்களைச் செய்யவேண்டும், என்பது முதலிய ச்ருதிகளால் விதிக்கப்பட்டவைகளுமான க்ரியைகளும், ஔபாஸநாக்னிஸாத்யமான க்ரியைகளும் செய்யப்படவேண்டும்' என்றார். அக்னிஹோத்ரம் முதலியதைத் தானே செய்யவேண்டும். ஔபாஸந ஹோமம் முதலியதை ஸகோத்ரனல்லாதவனைக் கொண்டு செய்விக்கவேண்டுமென்பது பொருள். அவ்விதமே,

கோபிலர்:- "அக்னிஹோத்ரத்தில் மட்டில் ஹோமத்திற்காக அக்காலம் மட்டில் சுத்தி சொல்லப்பட்டுள்ளது. பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களைச் செய்யக்கூடாது. அவன் மறுபடி அசுத்தனே" என்றார்.

வையாக்ரபாதர்:— ராஹு ஸூதகம் தவிர்த்த மற்ற ஸூதக

शङ्खः—

'अग्निहोत्रार्थं स्नानोपस्पर्शनात्तं कालं शौचम्' इति ॥

कण्वः—

'अग्निहोत्रहवं कुर्यादन्याभावे स्वयं द्विजः । कुर्यात् स्नात्वार्द्रवासास्तु तस्मात् कालादन्यतोऽशुचिः' इति ॥

मनुः—

'दर्शं च पौर्णमासं च कर्म वैतानिकं च यत् । सूतकेऽपि त्यजेन्मोहात् प्रायश्चित्तीयते हि सः' इति ॥

अत्र चन्द्रिकायाम्—

'श्रौतानामप्यग्निहोत्रादीनां प्रारम्भात् प्रागाशौचे त्यागवचनं, प्रतिप्रसववचनं प्रारम्भोत்तरकालानुष्ठेयाग्निहोत्रादिविषयत्वात्' इति ॥ अस्य

கத்தில் ஸ்மார்த்த கர்மங்களை விடவேண்டும். ஆனால், ச்ரௌத கர்மத்தில் மட்டில் அக்காலத்தில் ஸ்நானம் செய்து சுத்தனாகிறான்.

சங்கர்:— அக்னிஹோத்ரத்திற்காக, அக்காலம் முழுவதிலும் ஸ்நானசமனங்களால் சுத்தி.

கண்வர்:— ப்ராம்ஹணன் மற்றொருவனில்லாவிடில் தானே அக்னிஹோத்ர ஹோமத்தைச் செய்யவும். ஸ்நானம் செய்து ஈர வஸ்த்ரமுடையவனாய்ச் செய்யவும். அக்காலம் தவிர மற்றக் காலத்தில் அவன் அசுத்தன்.

மனு:— தர்சம், பூர்ணமாஸம், ச்ரௌதாக்னி ஸாத்யமான கர்மம், இவைகளை ஸூதகத்திலும் அறியாமையால் விட்டவன் ப்ராயச்சித்தத்திற்கு அர்ஹனாகிறான்.

இங்கு, சந்த்ரிகையில்:—"ச்ரௌதங்களாயினும் அக்நிஹோத்ரம் முதலியவைகளுக்கு முதலாரம்பத்திற்கு முன் ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால் த்யாகம்தான் (செய்யக்கூடாது). ஆசௌசத்திலும் செய்யலாமென்ற விதிவசனங்கள் முதலாரம்பத்திற்குப் பிறகு செய்யப்படும் அக்னிஹோத்ர ஹோமம் முதலியதைப்பற்றியதால்" என்றுள்ளது. "தர்சபூர்ண மாஸங்களை அனுஷ்டிக்கலாமென்றது ஆசௌசம்

वक्ष्यमाणस्याशौचस्य प्रागारब्धहोमादिविषयम्, तथैव शिष्टाचारादिति केचित् ॥

जातूकर्ण्यः—

"सूतके तु कथं स्मार्तं कर्म कथं भवेत् ।
पिण्डयज्ञं चरुं होमं असगोत्रेण कारयेत्" इति ॥
पिण्डयज्ञः = पिण्डपितृयज्ञः । चरुः = पार्वणस्थालीपाकः । होमः = औपासनहोमः । एतानाशौचात् प्राक् होमाय संकल्पितैर्द्रव्यैः तदभावे अनाशौचि श्रोत्रियगृहादाहृतैर्द्रव्यैः अनाशौचिना कारयेत् इत्यर्थः ॥

बृहस्पतिः—

"सूतके मृतके चैव अशक्तौ श्राद्धभोजने ।
प्रवासादिनिमित्तेषु हावयेन्न तु हापयेत्" इति ॥
न हापयेत् = न त्यजेदित्यर्थः ॥

जाबालिः—

"श्रौतानलं स्वयं कुर्यात् स्मार्तस्यापि न विद्य

வருவதற்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்டவைகளின் விஷயத்தைப் பற்றியது. அவ்விதமே சிஷ்டாசாரமிருப்பதால்" என்கின்றனர் சிலர்.

ஜாதுகர்ணி:— ஆசௌசம் உண்டானால் ஸ்மார்த்த கர்மம் எப்படிச் செய்யப்படவேண்டும்? (எனில்) பிண்டயஜ்ஞம், சரு, ஹோமம் இவைகளை ஸகோத்ரனல்லாத ஒருவனால் செய்விக்கவும். பிண்டயஜ்ஞம் = பிண்டபித்ருயஜ்ஞம். சரு = பார்வணஸ்தாலீபாகம். ஹோமம் = ஔபாஸநஹோமம். இவைகளை ஆசௌசம் வருவதற்கு முன்பே ஹோமத்திற்காக ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட த்ரவ்யங்களால், அவை ஸம்பவிக்காவிடில் ஆசௌசமில்லாத ச்ரோத்ரிய க்ருஹத்தினின்றும் கொண்டுவரப்பட்ட த்ரவ்யங்களால் ஆசௌசமில்லாத ஒருவனால் செய்விக்கவேண்டுமென்பது பொருள்.

ப்ருஹஸ்பதியும்:— ஜநநாசௌசம், மரணாசௌசம், சக்தியின்மை, ச்ராத்தபோஜநம், அயலூர் செல்வது முதலிய நிமித்தங்களில் பிறரால் ஹோமம் செய்விக்க வேண்டும். விடக்கூடாது.

ஜாபாலி:— ச்ரௌதாக்னியில் தானாகவே ஹோமம் செய்ய

ते । शालाग्नौ केवलो होमः कार्यः परान्यगोत्रजैः' इति ॥

स्मृतिरत्ने—

'सूतके होमवर्जं तु अन्येनैव कारयेत् ।
अग्निहोत्रं स्वयं कुर्यात् स्नानेनैव नियमान्वितः' इति ॥

अनेनैवाभिप्रायेण पैठीनसिरपि—

'नित्यानि तु निवर्तेरन् वैतानवर्जं शालाग्नौ चैके' इति ॥

संवर्तः—

'पञ्चयज्ञविधानं तु न कुर्यान्मृतिजन्मनोः । हावयेदन्यगोत्रेण नित्यहोममतन्द्रितः' इति ॥

स्मृतिरत्ने—

'नित्यं नैमित्तिकं कुर्यात् काम्यकर्म न किञ्चन । आधानं पुनराधानं पशुं सौत्रामणीं तथा ॥ चातुर्मास्यानि सोमं च तथैवाग्रयणक्रिया । अकाम्येष्वपि नैतेषां सूतकादावनुष्ठितिः' इति ॥

வேண்டும். ஹோமத்தை விடக்கூடாது. ஔபாஸநாக்னியில் ஹோமத்தை மட்டில் அந்ய கோத்ரிகளாலேயே செய்விக்க வேண்டும்.

ஸ்மிருதி ரத்னத்தில்:—ஆசௌசத்தில் ஹோமமுள்ள கர்மத்தை அன்யனாலேயே செய்விக்கவேண்டும். அக்னிஹோத்ர ஹோமத்தை ஸ்நானம் செய்து நியமத்துடன் தானாகவே செய்யவும். இவ்வித அபிப்ராயத்துடனேயே,

பைடீநஸியும்:— "நித்ய கர்மங்களெல்லாம் நிவ்ருத்திக்கும்; அக்னிஹோத்ர ஹோமம் தவிர்த்து. சாலாக்னி விஷயத்திலும் என்று சிலர்" என்றார்.

ஸம்வர்த்தர்:—ஜநநமரணாசௌசங்களில் பஞ்ச மஹா யஜ்ஞாநுஷ்டாநத்தைச் செய்யக்கூடாது. நித்ய ஹோமத்தை மட்டில் சோம்பலின்றி அன்யகோத்ரியால் செய்விக்கவும்.

ஸ்ம்ருதி ரத்னத்தில்:— நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைச் செய்யலாம். காம்ய கர்மம் ஒன்றையும் செய்யக்கூடாது. ஆதாநம், புநராதாநம், பசு, ஸௌத்ராமணீ, சாதுர்மாஸ்யம், ஸோமம், ஆக்ரயணம்

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 —

'𑌶𑌾𑌵𑍇 𑌚 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃 । 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇 —

'𑌜𑌾𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃, 𑌔𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌹𑍋𑌮𑌸𑍍𑌥𑌾𑌲𑍀𑌪𑌾𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑌵𑍃𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌚𑌨𑍇𑌹𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯

இவைகள் காம்யங்களல்லாதவையாயினும், இவைகளை ஆசௌசம் முதலியதில் அனுஷ்டிக்கக்கூடாது.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— அகமெனப்படும் ஜநந மரண சௌசங்களில் கர்மங்களுக்கு த்யாகம் விதிக்கப்படுகிறது. த்ரவ்யங்களும் துஷ்டங்களாகின்றன. அத்யயனமும் நிஷேதிக்கப்படுகிறது. தொடப்படாத பாண்டங்களுக்கும் பத்து நாளைக்குப் பிறகு சுத்தியெனப்படுகிறது. ஆசௌச காலத்தில் தொடப்பட்ட த்ரவ்யங்களை த்யஜிக்கவேண்டும், மாம்ஸத்தைத் தவிர்த்து. ஸந்த்யாகர்ம, அக்னிஹோத்ரம், ப்ரேத கார்யங்கள் இவைகளை மட்டும் ஸ்நாநம் செய்து செய்யவும். ஔபாஸந ஹோமத்தை அன்யனால் செய்விக்கவும். மற்ற ஒரு கர்மத்தையும் செய்யக்கூடாது.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்திலும்:— ஜநநாசௌசத்திலும், மரணசௌசத்திலும், ச்ரௌதாக்னி ஸாத்யங்களான அக்னிஹோத்ரம் தர்சபூர்ண மாஸங்கள் முதலிய நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். ஔபாஸநாக்னி ஸாத்யங்களான நித்ய நைமித்திக கர்மங்களை அன்யனல் செய்விக்கவேண்டும். எவ்விதத்தாலும் விடக்கூடாது. யஜமாநன் ஸ்நாநம் செய்து உத்தேச த்யாகம் செய்யவும். காம்யகர்மமெதுவும் செய்யத்தகாதது.

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗 𑌏𑌵 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌶𑍌𑌚𑌾𑌚𑌮𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌕𑌣𑍍𑌵𑌃—

'𑌶𑍌𑌚𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 । 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍂𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌸𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌤𑍃𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌃 । 𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌃 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌮𑌤𑍇—

'𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍋𑌷𑌕𑍃𑌤𑍍 । 𑌏𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌮𑌾𑌵𑌹𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

தானம், ப்ரதிக்ரஹம், பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்கள், நித்ய ச்ராத்தம் அத்யயநம் முதலிய ஸ்மார்த்த கர்மங்களை த்யஜிக்கவேண்டியதே. நித்யஸ்நாநம், சௌசம், ஆசமநம், போஜந நியமம், தீண்டக்கூடாதவர்களின் ஸ்பர்ச நிமித்த ஸ்நாநம், இவைகளைச் செய்யவே வேண்டும்.

அவ்விதமே **கண்வர்**— 'சௌசம், ஆசமநம், ஸ்நாநம், போஜநாதிகளிலுள்ள நியமம், தொடக்கூடாதவைகளின் ஸ்பர்சத்தில் விதிக்கப்படும் ஸ்நானம் இவைகளை ப்ராம்ஹணன் ஆசௌசியாயினும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்' என்றார்" என்றுள்ளது.

ஆசௌசாந்ந போஜனத்தில் ஜ்ஞாதிகளுக்குத் தோஷமில்லை. மற்றவர்களுக்கு, அன்னதாதா, அன்னபோக்தா இவரிருவருக்குள் ஒருவனால் ஆசௌச மறியப்பட்டிருந்தாலும் போக்தாவுக்குத் தோஷமுண்டு. இருவராலும் அறியப்படாமலிருந்தால் தோஷமில்லை. அவ்விதமே,

ஷட்த்ரிம்சன்மதத்தில்:— இருவராலும் அறியப்படாவிடில் ஆசௌசம் தோஷத்தைச் செய்யாததேயாகும். ஒருவனால் அறியப்பட்டிருந்தாலும் புஜித்தவனுக்குத் தோஷத்தைச் செய்யும்.

'द्रव्याणि स्वामिसम्बन्धादशुचीनि भवन्ति वै। स्वामिशुद्ध्यैव शुद्ध्यन्ति वारिणा प्रोक्षितान्यपि' इति स्मृत्या स्वामिसम्बन्धद्वारा दोषे सति सर्वद्रव्याणां प्रतिग्रहनिषेधे प्राप्ते केषाञ्चिद् द्रव्याणामनुग्रहमाह —

मरीचिः —

'लवणे मधुमांसे च पुष्पमूलफलेषु च। शाककाष्ठतृणेष्वप्सु दधिसर्पिःपयस्सु च॥ तिलौषधाजिने चैव पक्वापक्वे स्वयंग्रहः। पण्येषु चैव सर्वेषु नाशौचं मृतसूतके' इति॥ पक्वं भक्ष्यजातमपूपादि। अपक्वं तण्डुलादि। पक्वान्ने दोषस्मरणात्॥

तथा चाङ्गिराः —

'अन्नसत्रप्रवृत्तानामाममन्नमगर्हितम्। भुक्त्वा पक्वान्नमेतेषां त्रिरात्रं तु पयः पिबेत्॥ नाशौचि...

"த்ரவ்யங்கள், யஜமாநனுக்கு ஆசௌசமிருக்கும்போது அவனது ஸம்பந்தத்தால் அசுத்தங்களாகின்றன. அவை ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டாலும் யஜமாநனின் சுத்தி காலத்தாலேயே சுத்தங்களாகின்றன" என்று ஸ்மிருதியால், ஸ்வாமி ஸம்பந்தத்தின் வழியில் தோஷமிருப்பதால் எல்லா த்ரவ்யங்களையுமே ப்ரதிக்ரஹிக்கக்கூடாதென்று நிஷேதம் ப்ராப்தமாகிய பொழுது, சில த்ரவ்யங்களின் விஷயத்தில் அநுக்ரஹத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மரீசி:— உப்பு, தேன், மாம்ஸம், புஷ்பம், மூலம் (கிழங்கு) பழம், சாகம், விறகு, புல், ஜலம், தயிர், நெய், பால், எள், மருந்து, தோல் இவைகளையும் பக்வமாகிய அப்பம் முதலியது, பக்வமாகாத அரிசி முதலியது இவைகளையும் தானே எடுத்துக்கொள்ளலாம். பண்டங்களெல்லாவற்றிலுமே ஜநநமரணாசௌசங்களில் ஆசௌசம் கிடையாது. பக்வாந்நத்தை க்ரஹிக்கக்கூடாது. தோஷம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால். அவ்விதமே,

அங்கிரஸ்:— "அன்ன ஸத்ரம் வைத்து நடத்துபவரின் ஆமமான அன்னம் நிஷித்தமல்ல. ஆசௌசிகளின் பக்வாந்நத்தைப் புஜித்தால் மூன்றுநாள் முழுவதும் பாலை மட்டும் பருகி உபவாஸமிருக்கவேண்டும். ஆசௌசி, சூத்ரன் இவர்களின் பக்வாந்நத்தைப்

த்ரஸ்ய பக்வாந்நம் விதாநாஸந்நிதாவபி ச | ஆஶௌசிதாதேவா ஸ்வாதவ்ருத்தாவேகராத்ரிகம்' இதி ॥ அந்நஸத்ரதாதுரேவாமம் க்ராஹ்யம் | ஆபதி து அந்யஸ்மாதாஶௌசிந: திநமாத்ரபர்யாப்தம் தண்டுலாதி க்ராஹ்யம் | பக்வாந்நம் து ஸர்வதா ந க்ராஹ்யமித்யர்த்த: ॥

அபக்வதண்டுலாதிவத் பக்வாபூபாத்யபி அந்நஸத்ரதாதுரேவ க்ராஹ்யமித்யுக்தம் ஸங்க்ரஹே—

'பக்ஷ்யஜாதம் ததா பக்வமபக்வம் தண்டுலாதிகம் | அந்நஸத்ரதஸ்யைவ க்ராஹ்யமித்யங்கிரா முநி:' இதி ॥

தத்ரைவ—

'ததி க்ஷீரம் க்ருதம் ஶாகம் படு புஷ்பம் திலௌஷதம் |
காஷ்டம் மூலம் பலம் மாம்ஸம் மது கூபாம்பு சாஜிநம் ॥
பண்யாந்யேதாநி க்ருஹ்ணீயாத் ஸ்வயம் து ஸ்வாம்யநுஜ்ஞயா'
இதி ॥ படு = லவணம் ॥

புஜிக்கலாகாது. கிடைக்காவிடில், இவரிடமிருந்து ஒரு ராத்ரிக்குப் போதுமான ஆமத்தையே க்ரஹிக்கவேண்டும்" என்றார். அந்ந ஸத்ரம் நடத்துபவனிடமிருந்தே ஆமத்தை க்ரஹிக்கவும். ஆபத்திலோ மற்ற ஆசௌசியினிடமிருந்து ஒரு தின மாத்ரத்திற்குப்போதுமான அரிசி முதலியதை க்ரஹிக்கலாம். எவ்விதத்தாலும் பக்வாந்நத்தை க்ரஹிக்கக்கூடாதென்று பொருள்.

பக்வமல்லாத தண்டுலம் முதலியதைப்போல், பக்வமான அபூபம் முதலியதையும் அன்ன ஸத்ரம் நடத்துபவனிடமிருந்து தான் க்ரஹிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஸங்க்ரஹத்தில்:- பக்வமான பக்ஷ்யங்கள், அபக்வமான அரிசி முதலியவை இவைகளை அன்ன ஸத்ரம் நடத்துபவனுடையதையே க்ரஹிக்கலாம் என்றார் அங்கிரஸ் முனி; என்று.

ஸங்க்ரஹத்திலேயே:— தயிர், பால், நெய், சாகம், உப்பு, புஷ்பம், எள், மருந்து, விறகு, கிழங்கு, பழம், மாம்ஸம், தேன், கிணற்றின் ஜலம், தோல், விற்கக்கூடிய வஸ்துக்கள் இவைகளை ஆசௌசத்திலும் யஜமானனின் உத்தரவினால் தானாகவே எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

अङ्गिराः—

'यत्क्षेत्रगतं धान्यं कूपवापीषु यज्जलम् । अभोज्यादपि तद्भोज्यं यच्च गोष्ठगतं पयः ॥ आमं मांसं मधु घृतं दधि क्षीरमौषधम् । गुडं तक्रं तथोदश्वित् अभोज्यान्नेऽपि नित्यशः ॥ तदहःकालपर्याप्तम् आमं ग्राह्यं समापदि । आमं पचति संस्कारैस्संस्कृतैः प्रतीक्षितम् ॥ तस्मादामं गृहीतव्यं शवसूतकजातके' इति ॥

दक्षः—

'स्वस्थकाले त्विदं सर्वं सूतकं परिकीर्तितम् । आपद्गतस्य सर्वस्य सूतकेऽपि न सूतकम्' इति ॥

याज्ञवल्क्यः—

'आपद्गतः सम्प्रगृह्णन् भुञ्जानो वा यतस्ततः । न लिप्येतैनसा विप्रो ज्वलनार्कसमो हि सः' इति ॥

அங்கிரஸ்:— வயலிலிருக்கும் தான்யமும், கிணறு, நடைவாபீ இவைகளிலுள்ள ஜலமும், மாட்டுக்கொட்டிலிலுள்ள பாலும், அபோஜ்யான்னனிடமிருந்து கிடைத்தாலும் போஜ்யமேயாகும். ஆமம், மாம்ஸம், தேன், நெய், தயிர், பால், மருந்து, வெல்லம், தக்ரம், உதச்வித் இவைகள் எப்பொழுதும் போஜ்யங்களேயாம். ஆபத்காலத்தில் அந்தத் தினத்திற்கு மட்டில் போதுமான ஆமத்தை க்ரஹிக்கலாம். அபோஜ்யான்னரிடமிருந்து க்ரஹிக்கப்பட்ட ஆமமும் நன்றாய் ஸம்ஸ்காரங்கள் செய்தால் சுத்தமாகிறது. ஆகையால் ஜநந மரண சௌசங்களிலும் ஆமத்தை க்ரஹிக்கலாம். தக்ரம்=கால் பாகம் ஜலங்கலந்துள்ள மோர். உதச்வித்=அரை பாகம் ஜலம் கலந்துள்ள மோர்.

தக்ஷர்:— ஸ்வஸ்தனுயிருக்கும்போதுதான், சொல்லப்பட்டுள்ள இந்த ஆசௌசமெல்லாம். ஆபத்தை அடைந்துள்ள எவனுக்கும், ஆசௌசத்திலும் ஆசௌசமில்லை

யாக்ஞவல்க்யர்:— ஆபத்தை அடைந்த ப்ராம்ஹணன், எவனிடமிருந்து அன்னத்தைப் புஜித்தாலும், பாபத்தால் ஸம்பந்தப்படமாட்டான். அவன், அக்னி, ஸூர்யன், இவர்களுக்குச் சமனல்லவா?

विज्ञानेश्वरीये —

'सूतके मृतके चापि दुर्भिक्षे भिक्षितं द्विजैः । उपप्लवे च देशस्य तेषामल्पेन निष्कृतिः' इति ॥

चन्द्रिकायाम् —

'दाने विशिष्टे स्वर्णस्य व्याधिना पीडितोऽप्यते । कनिष्ठोऽपि यो वस्तु दातुं हेमाद्रि वाञ्छति' इति ॥

ब्राह्मे —

'अकालमृत्योश्शान्त्यर्थं महादाने च रोगिणाम्' इति । आशौचं न विद्यत इत्यनुवर्तते ॥

सङ्ग्रहे —

'न देयं न प्रतिग्राह्यमले देयं सदाऽऽपदि' इति ॥

पुत्रजन्मनि दानस्यानुज्ञा ॥

पुत्रजन्मनि दानमाह पराशरः —

'रणे यज्ञे विवाहे च सङ्क्रान्तौ ग्रहणे मृतौ ।

விக்ஞானேச்வரீயத்தில்:— ஜநநா சௌசத்திலும் மரணா சௌசத்திலும் துர்பிக்ஷம், தேசோபத்ரவம் இக்காலங்களில் பிக்ஷைவாங்கினல் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு ஸ்வல்பமான ப்ராயஸ்சித்தம் சுத்திகரம்.

சந்த்ரிகையில்:— வ்யாதியினுல் பீடிக்கப்பட்டவன் விசேஷமான ஸ்வர்ணுதிதானத்தைச் செய்ய விரும்பினுல் தானகாலத்தில் அவனுக்கு அவசியம் சுத்தி ஏற்படுகிறது.

ப்ராம்ஹத்தில்:— ரோகமுள்ளவர்கள் அகால ம்ருத்யுவைத் தடுப்பதற்காகச் செய்யும் மஹா தானத்திலும் ஆசௌசமில்லை.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— ஆசௌசகாலத்தில் தானமும் கூடாது, ப்ரதிக்ரஹமும் கூடாது. ஆபத்காலமாயிருந்தால் ஆசௌசத்திலும் தானம் செய்யலாம்.

புத்ரன் பிறந்தால் தானம்செய்ய அனுக்ஞை.

புத்ரன் பிறந்தால் தானத்தைச் சொல்லுகிருர்,

பராசரர்:— களத்திலும், யாகத்திலும், விவாஹத்திலும், ஸங்க்ரமணத்திலும், க்ரஹணத்திலும், ம்ருதியிலும், புத்ர ஜநநத்

पात्रे जाते व्यतीपाते दत्तं भवति चाक्षयम् ॥ शर्व-
र्यां दानमस्तीति नान्यत्र तु विधीयते' इति ॥

वृद्धमनुरपि—

'जाते कुमारे तदहः कामं कुर्यात्प्रतिग्रहम् ।
हिरण्यधान्यगोवासस्तिलान्नगुडसर्पिषाम्' इति ॥

गौतमोऽपि—

'प्राङ्नाभिवर्धनात्पुंसः पुण्यं तदहरित्येके' इति ॥

आशौचदीपिकायाम्—

'दाने सुतोदये शुद्धिर्नाड्यौ पितृसन्निधौ ।
अहोरात्रं तु दूरस्थे दिवाऽल्पं गतके पितुः' इति ॥
अत्र जातकर्मप्रकरणे सविस्तरं प्रतिपादितम् ॥

अनेकविधाशौचम् ॥

अनेकविधाशौचान्याह दक्षः—

'सद्यश्शौचं तथैकाहस्त्र्यहश्चतुरहस्तथा । षड्दश

திலும், வ்யதீபாதத்திலும் கொடுக்கப்பட்டது குறைவற்றதாகும். இக்காலங்களில் ராத்ரியிலும் தானம் செய்யலாம். மற்ற விஷயங்களில் ராத்ரியில் தானம் விதிக்கப்படவில்லை.

வ்ருத்தமனுவும்:— பிள்ளைபிறந்தால் அந்தத்தினத்தில் அந்த ஜாதாசௌசியினிடமிருந்து, ஸ்வர்ணம், தான்யம், பசு, வஸ்த்ரம், எள், அன்னம், வெல்லம், நெய் இவைகளை ப்ரதிக்ரஹிக்கலாம்.

கௌதமரும்:— கொப்பூழ்க் கொடியைச் சேதிப்பதற்கு முன் உள்ளகாலம் புண்யகாலமாகியது. அந்தத் தினம்முழுவதும் புண்யம் என்று சிலர்.

ஆசௌசதீபிகையில்:— பிள்ளைபிறந்தால் தானம் செய்யும் விஷயத்தில், பிதா ஸந்நிதியிலிருந்தால் இரண்டு நாழிகைவரை சுத்தி, அவன் தூரத்திலிருந்தால் ஒருநாள் முழுவதும் சுத்தி, ஸ்வல்பதூரத்திலிருந்தால் ஒருபகல்முழுவதும் சுத்தி, இவ்விஷயம் ஜாதகர்ம ப்ரகரணத்தில் விரிவாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

அநேகவிதமான ஆசௌசம்.

அநேகவிதமான ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

தக்ஷர்:— ஸத்யச் சௌசம், ஏகாஹம், (ஒருநாள்), மூன்று

द्वादशाहाश्च पक्षो मासस्तथैव च ॥ मरणान्तं तथा चान्यत् पक्षाश्च दश सूतके' इति ॥ दश पक्षा इत्युपलक्षणम्, 'गर्भस्रावे मासतुल्या निशाश्शुद्धेस्तु कारणम्' इत्यादिना पञ्चाहादिपक्षाणामपि स्मरणात् ॥

सद्यश्शौचम् ॥

तत्र सद्यश्शौचमाह याज्ञवल्क्यः—

'ऋत्विजां दीक्षितानां च याज्ञिकं कर्म कुर्वताम् । सत्रिव्रतिब्रह्मचारिदातृब्रह्मविदां तथा ॥ दाने विवाहे यज्ञे च सङ्ग्रामे देशविप्लवे । आपद्यपि च कष्टायां सद्यश्शौचं विधीयते' इति ॥ सद्यश्शौचं नाम स्नानावधि, 'सद्यश्शौचे तु तावत् स्यादाशौचं संस्थितस्य तु । यावत् स्नानं न कुर्वन्ति सचैलं बान्धवा बहिः' इति अङ्गिरःस्मरणात् ॥ अत्र ऋत्विक्शब्दो

நாள், நான்கு நாள், ஆறு நாள், பன்னிரண்டு நாள், ஒரு பக்ஷம், ஒரு மாதம், மரணாந்தம் என்று ஆசௌசம் பத்து விதமாகும். பத்து பக்ஷங்கள் என்றது உபலக்ஷணம். கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதத்திற்குச் சமான ஸங்க்யையுள்ள தினங்கள் ஆசௌசம் என்பது முதலிய வசனங்களால் ஐந்து நாள் ஆசௌசம் முதலிய பக்ஷங்களும விதிக்கப்பட்டு இருப்பதால்.

ஸத்ய: சௌசம்.

ஸத்ய: சௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— யஜ்ஞார்ஹமான கர்மத்தைச் செய்யும் ருத்விக்குகள், தீக்ஷிதர்கள், அன்னஸத்ரப்ரவ்ருத்தர்கள், வ்ரதானுஷ்டானம் செய்பவர்கள். ப்ரம்ஹசாரிகள், தானம் செய்பவர்கள் ப்ரம்ஹவித்துக்கள் இவர்களுக்கும், அவசியம் செய்யவேண்டிய தானத்திலும், விவாஹத்திலும், யாகத்திலும், யுத்தத்திலும், தேசோபத்ரவத்திலும், கஷ்டமான ஆபத்திலும் ஸத்ய:சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. இதில் ஸத்யச் சௌசம் என்பது ஸ்நானம் வரையில் ஆசௌசம் என்பதாம். 'ஸத்ய:சௌசவிஷயத்தில் இறந்தவன் விஷயமாய்ப் பந்துக்கள் வெளியில் சென்று ஸ்நானம் செய்யாதவரையில் ஆசௌசம் உண்டு என்று அங்கிரஸின் வசனத்

𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌃— '𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌕𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌮𑌖𑌾𑌨𑍍। 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' ॥ 𑌵𑍃𑌤𑍋 𑌵𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌸 𑌚 𑌵𑌰𑌣𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑍇𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃। 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍, 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌕𑌂 = 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃—

"𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 '𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑍌𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌾𑌤𑍃𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃— '𑌸𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃। 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍇

தால். இங்கு ருத்விக் சப்தத்தை மனு விவரித்திருக்கிறார்-'அக்னியா தானம் பாகயஜ்ஞம், அக்னிஷ்டோமாதியாகங்கள் இவைகளை எவன் வரிக்கப்பட்டவனாய் எவனுக்குச் செய்கின்றானோ அவன் அவனுக்கு ருத்விக் என்று இங்குச் சொல்லப்படுகிறான்.' வரிக்கப்பட்டவன் = வரணத்தால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவன் என்று பொருள். அந்த வரணஜன்ய ஸம்ஸ்காரம் அக்ந்யாதானம் முதலியதில், வரணம்முதல் ப்ரயோகம் பூர்த்தி அடையும்வரையில் அனுவர்த்திக்கின்றது என்பதால். அது அனுவர்த்திக்கும் வரையில் ருத்விக்குகளுக்குத் தீர்க்ககாலமான ஆசௌசத்தின் நடுவிலும் ஸத்ய:சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது என்று ஸம்பந்தம். தீக்ஷணீயா முதலியதால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவர்கள் தீக்ஷிதர்கள். யஜ்ஞார்ஹமான கர்மம் செய்யுமவர்களுக்கு ஸத்ய: சௌசம். இதில்,

விக்ஞானேச்வரர்:- 'தீக்ஷிதனுக்கு அக்னிஹோத்ர ஔபாஸந ஹோமங்கள் செய்யப்படவேண்டுமென்று முன் வசனத்தினாலேயே ஸித்தித்திருந்தும், மறுபடி சொல்லியது ஸத்ய:ஸ்நாநத்தால் சுத்திக்காக என்று'. 'ஸத்ரீ, வ்ரதீ, தாதா' என்ற சப்தங்களுக்குப் பொருள்கள் ஸங்க்ரஹகாரரால் காண்பிவிக்கப்பட்டுள்ளன. 'நியமங்களை க்ரஹித்தவனாய் யக்ஞத்திலும் தானத்திலும் தீக்ஷையுடைய

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 । 𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌦𑌾𑌤𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌾𑌨𑍇 = 𑌸𑌤𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃, 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌚 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍 𑌯𑌤𑌿𑌃, 𑌦𑌾𑌨𑍇 = 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌦𑌾𑌨𑍇, 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍇 = 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌾𑌨𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇, 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃—

'𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 = 𑌸𑍋𑌮𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌃, 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍋 𑌯𑌾𑌗𑌃 ॥

𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃—

'𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌵𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥

வன் ஸத்ரீ எனப்படுவன். சாந்த்ராயணம் முதலியதை அனுஷ்டிப்பவனும், ப்ரம்ஹசாரியும் வ்ரதீ எனப்படுகிறுன். ச்ராத்தத்தில் ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டவனும் போக்தாவும் வ்ரதீ எனப்படுகிறுன். நித்யான்னதாநம் செய்கிறவனும் வாநப்ரஸ்தனும் தாதா எனப்படுகிறுன்' என்று. நித்யான்னதானத்தில் ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டவனும், யஜ்ஞத்தில் தீக்ஷையடைந்தவனும் ஸத்ரீ என்பதால் சொல்லப்படுகிறுன். ப்ரம்ஹவித் = யதி. தானத்தில் = முன்னமே ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட த்ரவ்யங்களைக் கொடுப்பதிலும். விவாஹத்தில் = ப்ரதிஸாபந்தம் செய்யப்பட்ட விவாஹத்திலும். ஸத்யச் சௌசமென்று பொருள்

அங்கிரஸ்:— ஜநநமரணசௌசம் நேர்ந்தால் மேல் சொல்லப்படும் மூன்று காலங்களிலும் ஆசௌசமில்லை. 'யஜ்ஞம், விவாஹம் தேவயாகம்' என்ற மூன்றிலும். யாககார்யம் முதலியதைச் செய்பவர்களான ருத்விக்களுக்கும், யஜமானர்களுக்கும் ஆசௌசமில்லை. இங்கு 'யஜ்ஞம்' என்றது ஸோமயாகம் முதலிய வைதிகயாகம். 'தேவயாகம்' என்றது மாத்ருகா முதலிய தேவதைகளை உத்தேசித்த லௌகிக யாகம்.

ப்ருஹஸ்பதி:— நைஷ்டிகப்ரம்மசாரிகளுக்கும், வானப்ரஸ்தர்

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—

'𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿, 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍈𑌠𑍀𑌨𑌸𑌿𑌃—

'𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 । 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 ॥

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—

'𑌅𑌥 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌣𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌚 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌲𑌾𑌜𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

களுக்கும், யதிகளுக்கும், ப்ரம்ஹசாரிகளுக்கும், ஜநநமரண விஷயமான ஆசௌசம் கிடையாது.

இங்கு சந்த்ரிகையில்:— "ஆசௌசமில்லை" என்று பொதுவான சப்தமிருப்பதால், ஸத்ய: சௌசத்துக்கும் விலக்கு ஏற்படும் போல் தோன்றுகிறது; ஆயினும், மற்ற ஸ்ம்ருதிகளின் விரோதமில்லாமைக்காக, ஸத்ய: சௌசத்தைத் தவிர்த்து மற்றவைகளுக்குத்தான் விலக்கு என்று அறியவேண்டும் என்று உள்ளது.

பைடீநஸி:- விவாஹம், கஷ்டமான ஸ்தலம், யக்ஞம், யாத்ரை, தீர்த்த கர்மம் இவைகளில் ஆசௌசமில்லை. யக்ஞாதி கர்மங்களைச் செய்யலாம்.

ச்ராத்தம் முதலியதின் நடுவில் கர்த்தா, போக்தா முதலியவர்களுக்கு ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால்.

சந்த்ரிகையில்:- தேவப்ரதிஷ்டையிலும், கணயாகம் முதலிய கர்மத்திலும், ச்ராத்தம் முதலியதிலும், பித்ரு யக்ஞத்திலும் கன்யாதானத்திலும், விவாஹத்தில் லாஜஹோமம் முதலிய கர்மத்தில் ஆசௌசமில்லை.

விஜ்ஞாநேச்வரீயே—

"நித்யாந்நப்ரதஸ்யாபி க்ருச்ச்ரசாந்த்ராயணாதிஷு ।
நிவ்ருத்தே க்ருச்ச்ரஹோமாதௌ ப்ராஹ்மணாதிஷு போஜநே ।
க்ருஹீதநியமஸ்யாபி ந ஸ்யாதந்யஸ்ய கஸ்யசித்" இதி ।

ஷடசீத்யாம்—

"ஸூதகாத் ப்ராக்ஸமாரப்தே அநேககாலம் து யத்வ்ரதம் ।
காயிகம் தத்ர கர்தவ்யம் ந து தாநார்சநவ்ரதம் ॥ ஸூத
காநந்தரே குர்யாத் தத்தத்வ்ரதமதந்த்ரிதः" இதி ॥

விஷ்ணு:—

"ந தேவப்ரதிஷ்டோத்ஸவவிவாஹேஷு ந தேசவிப்லவே
நாபத்யபி ச கஷ்டாயாமாசௌசம் வ்ரதிநாம் வ்ரதே ந ஸத்ரி
ணாம் ஸத்ரே" இதி ॥

தக்ஷ:—

"ராஜர்த்விக்தீக்ஷிதாநாம் ச பாலே தேசாந்தரே ததா । வ்ரதி
நாம் ஸத்ரிணாம் சைவ ஸத்யஶ்ஶௌசம் விதீயதே" இதி ॥

விஜ்ஞானேச்வரீயத்தில்:— நித்யான்னதானம் செய்பவனுக்கும், க்ருச்ரம், சாந்த்ராயணம் இவைகளை அனுஷ்டிப்பதிலும் க்ருச்ரம், ஹோமம், முதலியது முடிந்ததும் ப்ராம்ஹணர் முதலியவர்களின் போஜனத்திலும், ஏதாவதொரு நியமத்தை க்ரஹித்துள்ள மற்றவனுக்கும் ஆசௌசமில்லை.

ஷடசீதியில்:— அநேக நாட்களில் முடியக்கூடிய வ்ரதத்தை ஆசௌசத்திற்குமுன் ஆரம்பித்திருந்தால் அந்த வ்ரதத்தில் ஆசௌசம் நேர்ந்தால் சரீரத்தால் செய்யக்கூடிய உபவாஸம் முதலியதைமட்டில் அப்போது செய்யலாம். தானம் அர்ச்சன ரூபமான வ்ரதத்தைச் செய்யக்கூடாது. ஆசௌசத்திற்கு மறுநாளில் அதைச் செய்யவும் சோம்பலின்றி.

விஷ்ணு:— தேவப்ரதிஷ்டை, உத்ஸவம், விவாஹம், தேச க்ஷோபம், கஷ்டமான ஆபத்து, இவைகளிலும், தேச க்ஷோபத்திலும் கஷ்டமான ஆபத்திலும் வ்ரதமனுஷ்டிப்பவருக்கு வ்ரதத்திலும், ஸத்ர(யாக)மனுஷ்டிப்பவருக்கு அதிலும் ஆசௌசமில்லை,

தக்ஷர்:— ராஜா, ருத்விக், தீக்ஷிதன் இவர்களுக்கும் பால விஷயத்திலும், தேசாந்தரத்திலும், வ்ரதமனுஷ்டிப்பவரும், ஸத்ர(யாக)த்திலும் ஸத்ய:சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது.

சந்த்ரிகாயாம்—

'ந்ருபே ச ஸத்ரிவ்ரதிநாம் விவாஹோத்ஸவயோரபி । ஸத்ய: சௌசம் ஸமாக்யாதம் காந்தாராபதி ஸம்யதி' இதி ॥

ஸங்க்ரஹேऽபி—

'க்ருச்ச்ரே தேவோத்ஸவே ச்ராத்தே தாநே ஹோமே தபஸ்யத । யாக ஆரப்த தந்த்ராணாம் ஸத்ய:சௌசமுதாஹ்ருதம்' இதி ॥ அத்ர ஸ்நாநம் சாவவிஷயம், ந து ஸூதகவிஷயம் । தத்ர பித்ருவ்யதிரிக்தாநாம் ஸ்நாநஸ்யாவிஹிதத்வாத் ॥

அத்ர ஆரம்பசப்தார்த்த: ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரே தர்சித:—

'ஆரம்போ வரணம் யஜ்ஞே ஸங்கல்போ வ்ரதஸத்ரயோ: । நாந்தீச்ராத்தம் விவாஹாதௌ ச்ராத்தே பாகபரிக்ரியா ॥ நிமந்த்ரிதேஷு விப்ரேஷு ப்ராரப்தே ச்ராத்தகர்மணி । பாகாரம்பாத் பரம் கர்த்ரூந் தாத்ரூந் போக்த்ரூம்ச்ச ந ஸ்ப்ருசேத்' இதி ॥

சந்த்ரிகையில்:— அரசன், ஸத்ரீ, வ்ரதீ இவர்கட்கும், விவாஹத்திலும், தேசக்ஷோபம் முதலியவைகளிலும், காட்டிலும், ஆபத்திலும், யுத்தத்திலும், ஸத்யச் சௌசம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— க்ருச்ரம், தேவோத்ஸவம், ச்ராத்தம், தானம், ஹோமம், தபஸ், யாகம் இவைகளை ஆரம்பித்தபிறகு ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால் அக்கார்யங்களில் ப்ரவ்ருத்தித்தவர்கட்கு ஸத்யச் சௌசம். இங்கு ஸ்நாநம் சொல்லியது, சாவாசௌச விஷயம், ஜநநா சௌச விஷயமல்ல. ஜநநா சௌசத்தில் பிதாவைத் தவிர்த்த மற்றவர்க்கு ஸ்நாநம் விதிக்கப்படாததால்.

இங்கு ஆரம்ப சப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— 'யாகத்தில் ஆரம்பமென்பது ருத்விக்குகளின் வரணம். வ்ரதத்திலும், ஸத்ரத்திலும் ஸங்கல்பம் ஆரம்பமெனப்படும். விவாஹம் முதலியதில் நாந்தீ ச்ராத்தம் ஆரம்பமெனப்படும். ச்ராத்தத்தில் ஆரம்பமென்பது பாகத்தின் ஆரம்பமாம். ச்ராத்தத்திற்காக ப்ராம்ஹணர்களை வரித்து, ச்ராத்தத்தையுமாரம்பித்து, பாகமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டால் பிறகு ஆசௌசம் கர்த்தாக்கள், தாதாக்கள், போக்தாக்கள், இவர்களைப் பற்றுவதில்லை" என்று. 'ச்ராத்தே பாகபரிக்ரியா' என்பது, குதப

श्राद्धे पाकपरिक्रियेत्युक्तस्य कृतसङ्कल्पस्य प्रारब्धपाकक्रियाविषयम् ॥

ततः पूर्वं सिद्धपाकविषयेऽपि यमः—

'पाकोपक्रमणादूर्ध्वं सूतके मृतकेऽपि वा । कारयेदात्मनोऽन्येन पक्वान्नं परिवेषयेत्' इति ॥ कारयेत् = श्राद्धमिति शेषः ॥

अत्र केचिदाहुः—

'सङ्कल्पात्पूर्वमाशौचे प्राक्सिद्धपदार्थैस्सङ्कल्पविधिना श्राद्धमन्यैः कारयेत्' इति; तत्तु स्मृतिचन्द्रिकादिविरोधादुपेक्ष्यम् ॥

यत्तु 'ऋत्विगादिर्यदा कुर्याद्धोमं श्राद्धक्रियां तथा । उपवीत्येव कुर्वीत कर्तुरप्यपसव्यता' इति, तत्पिण्डपितृयज्ञहोमविषयम्, स्त्रीबालादिकर्तृक श्राद्धक्रियाविषयं च । 'अध्वर्युरुपवीती दक्षिणं जान्व

காலத்தில் ஸங்கல்பத்திற்குப் பிறகு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாகக்ரியையைப்பற்றியது. அதற்கு முன் ஸித்தமான பாகத்தில் விஷயத்திலும்,

யமன்:—பாகம் செய்தபிறகு, ஸூதகமாவது, ம்ருதகமாவது நேர்ந்தால், ச்ராத்தத்தைச் செய்யவும். இதரனைக்கொண்டு அன்னத்தைப் பரிமாறவேண்டும்.

இங்கு சிலர் இவ்விதம் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது-"ஸங்கல்பத்திற்குமுன் ஆசௌசம் நேர்ந்தால், முன் தயாரிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களால், ஸங்கல்ப விதியாய் ச்ராத்தத்தை அன்யர்களைக்கொண்டு செய்விக்கவும்" என்பது. இது ஸ்ம்ருதி சந்த்ரிகாதி க்ரந்த விருத்தமானதால் உபேக்ஷிக்கத்தக்கது.

ஆனால்—"எப்பொழுதாவது ருத்விக் முதலியவன் ஹோமத்தையாவது, ச்ராத்தத்தையாவது செய்தால் உபவீதியாகவே செய்யவும். "அபஸவ்யம் கர்த்தாவுக்கு" என்ற வசனமிருக்கின்றதே எனில், அது பிண்ட பித்ரு யக்ஞ ஹோமத்தைப்பற்றியது, ஸ்த்ரீ, பாலன் முதலியவர் கர்த்தாவாக உள்ள ச்ராத்தத்தைப்பற்றியதுமாம். "அத்வர்யு உபவீதியாய் வலது ஜானுவைத் தணித்து

க்ஷண உபஸ்தீர்ய இத்யாபஸ்தம்பாதிஸ்மரணாத் । அத ஆசௌசே அந்யேந ச்ராத்தம் ந காரயிதவ்யம் ॥

ப்ராஹ்மே —

‘தாவத்ப்ரவிஷ்டதீக்ஷஸ்ய த்ரைவித்யஸ்ய மஹாமகே । ஸ்நானம் அவப்ருதே யாவத் தாவத்தஸ்ய ந வித்யதே ॥ க்ருஹீதமதுபர்க்கஸ்ய யஜமானஸ்ய சர்த்விஜாம் । பச்சாத் பதிதமாசௌசம் ந பவேதிதி நிச்சய: ॥ கர்மகர்த்தாம் யாஜ்ஞிகம் கர்ம யாஜகானாம் ததைவ ச । நிமந்த்ரிதேஷு விப்ரேஷு ப்ராரப்தே ச்ராத்தகர்மணி ॥ நிமந்த்ரிதஸ்ய விப்ரஸ்ய ஸ்வாத்யாயநிரதஸ்ய ச । தேஹே பித்ருஷு திஷ்டத்ஸு நாசௌசம் வித்யதே க்வசித்’ இதி ॥

அத்ர சந்த்ரிகாயாம் —

‘தீக்ஷிதஸ்ய யஜ்ஞஸங்கல்பாநந்தரம் ருத்விஜாம் மதுபர்க்கக்ரஹணாநந்தரமாகதமாசௌசம் ந வித்யதே, ஸம்ஹ்ருதஸம்பாரஸ்ய து பூர்வக்ஷணேऽபி நாசௌசம், ‘யஜ்ஞார்த்தம் ஸம்ஹ்ருதஸம்பார

மேக்ஷணத்திலுபஸ்தரித்து—” என்று ஆபஸ்தம்பர் முதலியவர் சொல்லியிருப்பதால். ஆகையால் ஆசௌசத்தில் அன்யனால் ச்ராத்தத்தைச் செய்விக்கக்கூடாது.

ப்ராம்ஹத்தில்:—பெரிய யாகத்தில் தீக்ஷையையடைந்த த்ரைவித்யனுக்கு அவப்ருதம் முடியும் வரையில் ஸ்நானம் கிடையாது. மதுபர்க்கம் க்ரஹித்தவனுக்கும், யஜமானனுக்கும், ருத்விக்களுக்கும், பிறகு வந்த ஆசௌசம் இல்லை என்பது நிச்சயம். யக்ஞார்ஹ கர்மத்தைச் செய்பவர்களுக்கும், யாஜகர்களுக்கும், ப்ராம்ஹணர்களை வரித்து, ச்ராத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபிறகு, வரிக்கப்பட்ட ச்ரோத்ரிய ப்ராம்ஹணனுக்கு, சரீரத்தில் பித்ருக்களிருக்கும் பொழுது ஆசௌசம் ஒருகாலுமில்லை.

இங்கு சந்த்ரிகையில் :— தீக்ஷிதனுக்கு யக்ஞஸங்கல்பத்திற்குப் பிறகும், ருத்விக்குகளுக்கு மதுபர்க்கம் க்ரஹித்த பிறகும் வந்த ஆசௌசம் கிடையாது. ஸம்பாரங்களை முழுவதும் சேர்த்துள்ளவனுக்கோ பூர்வக்ஷணத்திலும் ஆசௌசமில்லை. ‘யக்ஞத்திற்காக அநேக ஸம்பாரங்களைச் சேர்த்துள்ளவனுக்கும் ஆசௌசமில்லை’ என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். இங்கு இது பொருள்— “யக்ஞத்திற்காக ஸம்பாரங்களைச் சேகரித்துள்ளவனுக்கு

𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑍋 𑌭𑌵𑍇"𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃— 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌯𑌾𑌗 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌾𑌪𑌗𑌮𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑍃𑌤𑍁𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌲𑌾𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍇𑌰𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

'𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌯𑍋𑌃' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌯𑌾𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌙𑍍𑌗𑌭𑍂𑌤𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌂𑌭𑍃𑌤𑌸𑌂𑌭𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

யாக ஸங்கல்பம் செய்யாவிடினும், ஆசௌசம் முடிந்த பிறகு வஸந்த ருதுவிற்குட்பட்ட கர்ம காலம் ஸம்பவிக்காவிடில், அவ்வருஷத்தில் செய்யப்போகிற யாகம் அதிக்ரமிக்கும் விஷயத்தில் யாக ஸங்கல்பத்திற்கு முன் க்ஷணத்திலும் சுத்தி உண்டாகிறது" என்று.

இங்கு 'யக்ஞம்' என்றது ப்ரதிஷ்டை முதலியவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம், ஆகையாற்றான்,

விஷ்ணு:— 'ஸம்பாரங்களெலாம் தயாரித்துள்ள தேவதாப்ரதிஷ்டை, விவாஹம் இவைகளில் ஆசௌசமில்லை' என்றார். இதனால் இவ்விதம் சொல்லியதாய் ஆகிறது- "சேர்க்கப்பட்ட ஸம்பாரங்கள் வீணாகாமல் வைத்துக்கொள்ள காலம் எவ்வளவோ அக்காலத்திற்குள், ப்ரதிஷ்டை, விவாஹம் இவைகளுக்கு அங்கமாகிய வேறு காலம் எப்பொழுது கிடைக்காதோ அவ்விஷயத்தில் ஸங்கல்பத்திற்கு முன்பும் அவைகளைச் செய்யும் கர்த்தாவுக்கு ஆசௌசம் இல்லை" என்று.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— ஸம்பாரங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ள யாகம், விவாஹம், ச்ராத்த கர்மம், இவைகளில்(ஆசௌசமில்லை).

चन्द्रिकायाम्—

"संभृतसंभार इति सर्वत्र संबध्यते । इदमपि विष्णुवचनसमानविषयम् । श्राद्धे संभृतसंभार इत्येतत्तत् पक्वद्रव्याभिप्रायम् । पक्वद्रव्योपकल्पनसङ्कल्पयोर्मध्ये सूतके मृतके वा सम्प्राप्ते तदानीमेव सद्यश्शौचविधिबलात्तस्मिन्नेव काले श्राद्धं कर्तव्यम् । शुद्धद्रव्योपकल्पनसङ्कल्पयोर्मध्ये सूतके मृतके वा जाते अमावास्यायामाशौचापगमानन्तरं वा कर्तव्यम्, 'श्राद्धविघ्ने समुत्पन्ने अन्तरा मृतसूतके । अमायां तत् प्रकुर्वीत (शुद्धावेव) श्राद्धमित्येके मनीषिणः' ॥ 'देये पितॄणां श्राद्धे तु अन्तरा मृतसूतके । आशौचानन्तरं कार्यं तन्मासीदर्शकेऽपि वा' ॥ 'प्रत्याब्दिके श्राद्धे अन्तरा मृतसूतके । आशौचान

இதில், சந்த்ரிகையில்:— "ஸம்ப்ருதஸம்பாரே" என்பது யக்ஞம், விவாஹம், ச்ராத்தம் இம் மூன்றிலும் அந்வயிக்கின்றது. இதுவும் முன் சொல்லிய விஷ்ணு வசனத்திற்கு ஸமான விஷயமுடையது. ச்ராத்த விஷயத்தில் மட்டும் ஸம்பாரங்களென்பது பக்வ த்ரவ்யங்களைச் சொல்வதாகும். பக்வ த்ரவ்யங்களைத் தயாரித்த பிறகு ஸங்கல்பத்திற்குள் ஸூதகாசௌசம், அல்லது ம்ருதகாசௌசம் நேர்ந்தால், முன் சொல்லிய ஸத்ய ஶ்ஶௌச விதிபலத்தால் அக்காலத்திலேயே ச்ராத்தத்தைச் செய்யவேண்டும். பக்வமல்லாத த்ரவ்யங்களைத் தயாரித்தற்கும் ஸங்கல்பத்திற்கும் நடுவில் ஸூதகமோ, ம்ருதகமோ நேர்ந்தால் அமாவாஸ்யையிலாவது, ஆசௌச நிவ்ருத்திக்குப் பிறகாவது செய்யவேண்டும். 'ச்ராத்தத்திற்கு விக்நம் ஏற்பட்டால் நடுவில் ம்ருதாசௌசமாவது ஜாதாசௌசமாவது நேர்ந்தால், அமையில் செய்யவும், ஆசௌச சுத்திக்குப்பிறகு செய்யலாமென்று சில வித்வான்கள் சொல்லுகிறார்கள்' என்றும், 'பித்ருக்களுக்கு ச்ராத்தம் செய்யவேண்டியிருக்கும்பொழுது நடுவில் ஆசௌசம் நேர்ந்தால், ஆசௌச நிவ்ருத்திக்குப்பிறகாவது, அல்லது அந்தமாஸத்தில் அமாவாஸ்யையிலாவது செய்யவும்' என்றும், 'ப்ரத்யாப்திக ச்ராத்தம் செய்ய வேண்டிய பொழுது நடுவில் ஆசௌசம் நேர்ந்தால், ஆசௌச

ष्ठानं कार्यमिति वसिष्ठभाषितम्' इति गोभिलवसिष्ठादि स्मरणात्' इति ॥

यत्तु स्मृत्यर्थसारे—

'प्रत्याब्दिके तु संप्राप्ते पित्रोराशौचसंभवे। तदाऽनाशौचवान् स्यात् कार्यं श्राद्धं मृतेऽहनि' इति, यदपि 'मासिकाब्दिकं पित्रोराशौचेऽप्यौरसस्सुतः। कार्यमेव तिथिप्राप्तमिति शातातपोऽब्रवीत्' इति, तत् संकल्पितश्राद्धविषयम्। श्राद्धदिने पाके निवृत्ते कुतपकाले अद्य पार्वणविधानेन श्राद्धं करिष्य इत्यारंभात् परमागते आशौचे कर्त्रा कार्यमेवेत्यर्थः ॥

तथा च चन्द्रिकायाम्—

'अद्य श्राद्धं करिष्य इति संकल्पात् परं तत्पूर्वक्षणे वाऽऽरब्धे पाके कर्तुराशौचादिः। अद्य श्राद्धं तत्र

நிவ்ருத்திக்குப்பிறகு செய்யவேண்டுமென்று வஸிஷ்டரின் வசனம்' என்றும் கோபிலர் வஸிஷ்டர் முதலியவரின் வசனங்களிருப்பதால்'' என்றுள்ளது.

ஆனல், மற்றொரு ஸ்ம்ருதி:-'மாதாபிதாக்களின் ப்ரத்யாப்திக ச்ராத்தம் ப்ராப்தமாயிருக்கும்பொழுது ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால், அப்பொழுது அசுத்தனுகான், ம்ருததிதியில் ச்ராத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்' என்றும், 'ஔரஸ புத்ரன் அசுத்தனுயினும், மாதாபிதாக்களின் மாஸிகங்களையும், ப்ரத்யாப்திகத்தையும் திதியில் ப்ராப்தமாகியதைச் செய்யவேண்டும் என்றார் சாதாதபர்' என்ற வசனமும் உள்ளதே எனில், அது ஸங்கல்பம் செய்யப்பட்ட ச்ராத்தத்தைப் பற்றியது. ச்ராத்த தினத்தில் பாகம் முடிந்த பிறகு, குதப காலத்தில் 'இப்பொழுது பார்வணவிதானமாய் ச்ராத்தம் செய்கிறேன்' என்று ஸங்கல்பித்து ஆரம்பித்த பிறகு ஆசௌசம் வந்தால் கர்த்தா செய்யவே வேண்டும், என்பது பொருள். அவ்விதமே,

சந்த்ரிகையில்:— 'அத்ப ச்ராத்தம் க்ரிஷ்யே' என்று ஸங்கல் பித்ததற்குப் பிறகோ, அதற்குப் பூர்வக்ஷணத்தில் பாகம் ஆரம்

𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌓𑌂 𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌣𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃। 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌰𑌣𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿॥

𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 । 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑍇—

'𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌭𑍃𑌤𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍌𑌳𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚—

'𑌆𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 । 𑌆𑌪𑌤𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பிக்கப்பட்டபிறகோ ஆசௌசம் வந்தால் கர்த்தாவுக்கு சுத்தி. 'அத்ய ச்ராத்தம் தக்ரபவதா போக்தவ்யம்' என்று வரணஞ்செய்த பிறகு, 'ஓம் ததா' என்று ஒப்புக்கொண்டபிறகு, வரிக்கப்பட்டவனுக்கு வரணத்திற்குப்பிறகு ஆசௌசம் வந்தால் அவனுக்கு சுத்தி. இந்த வரணத்திற்கு முன் ப்ராம்ஹணனுக்கு ஆசௌசம் ப்ராப்தமானல் முதல் தினத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவனை விட்டு, வேறு ப்ராம்ஹணனை வரித்து ச்ராத்தத்தைச் செய்யவும்.

ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால் போஜனத்திற்கு முன் ஆசௌசம் ப்ராப்தமானல் ஸ்நானம் செய்தே புஜிக்க வேண்டும். கர்த்தாவும் ஸ்நானம் செய்தே ச்ராத்தத்தைச் செய்ய வேண்டும். அவ்விதமே,

விக்ஞாநேச்வரீயத்தில்:— ஸம்பாரங்களெலாம் ஸஜ்ஜமாய்ச் செய்யப்பட்டுள்ள யக்ஞத்திலும், விவாஹத்திலும், ச்ராத்தத்திலும், சௌளம் முதலிய ஸம்ஸ்காரத்திலும் ஸத்யச் சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது.

மற்றெரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— கர்ம மத்யத்தில் சாவா சௌசம், அல்லது ஜநநா சௌசம் நேர்ந்தால் எல்லோருக்கும் ஸத்யச்

एवं च श्राद्धे पाकसंकल्पाभ्यां पूर्वमाशौचे शुद्ध्यनन्तरदिने तदसंभवे अमायां वा कुर्यात्। पाकानन्तरं संकल्पात्पूर्वं परं वा आशौचे तस्मिन्नेव काले कुर्यात्। द्वितीयवरणानन्तरं भोक्तुराशौचं नास्ति। कुतपकालवरणात्पूर्वमाशौचे अन्यं वरयेत्। ततः परमाशौचे तमेव भोजयेत्॥

यत्तु 'भोजनमध्ये तु संप्राप्ते विप्रेषु दातुराशौचः। यथास्थितोच्छिष्टशेषं त्यक्त्वा समाहिताः। आचम्य परकीयेन जलेन शुचयो द्विजाः' इति, तत्तु श्राद्धव्यतिरिक्तविषयम्। यागमध्ये आशौचे आवभृथान्तमनुष्ठेयम्॥

சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. மாதாபிதாக்களின் மரணத்திலும், புத்ரனின் மரணத்திலுமப்படியே.

இவ்விதமிருப்பதால், ச்ராத்தத்தில் பாகம் ஸங்கல்பம் இவைகளுக்குமுன் ஆசௌசம் வந்தால் ஆசௌசம் முடிந்த மறுதினத்தில் செய்யவும். அதில் செய்யமுடியாவிடில் அமாவாஸ்யையிலாவது செய்யவும். பாகத்திற்குப் பிறகு ஸங்கல்பத்திற்கு முன்போ பின்போ ஆசௌசம் வந்தால் அக்காலத்திலேயே செய்யவும். இரண்டாவது வரணத்திற்குப் பிறகு வந்தால் போக்தாவான ப்ராம்ஹணனுக்கு ஆசௌசமில்லை. குதபகாலவரணத்திற்கு முன்பு ஆசௌசம் வந்தால் வேறு ப்ராம்ஹணனை வரிக்கவும். அதற்குப் பின்பு வந்தால் அவனையே புஜிப்பிக்கவும்.

ஆனல்:— "ப்ராம்ஹணர்கள் புஜிக்கும்பொழுது மத்தியில் ஒருகால் போஜன தாதாவுக்கு ஆசௌசம் நேர்ந்தால் அப்பொழுது அந்த ப்ராம்ஹணர்கள் போஜனத்தை நிறுத்தி, மீதியுள்ள உச்சிஷ்டத்தைப் புஜிக்காமல் பரிஹரித்துவிட்டு, ஆசௌசமில்லாத மற்றொருவனின் ஜலத்தால் ஆசமநம் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் செய்தால் சுத்தர்களாவார்கள்" என்று வசநமிருக்கின்றதே எனில், இது ச்ராத்த போஜனத்தைத் தவிர்த்த போஜநத்தைப்பற்றியது. யாகத்தின் நடுவில் ஆசௌசம் வந்தால அவப்ருதம் முடியும்வரையில் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

विवाहमध्ये आशौचसंभवे ॥

विवाहे नान्दीमुखात्परमापतिते शेषहोमान्तस्य कर्मणो विवाहशब्दवाच्यत्वेन कर्मैक्याच्छेषहोमान्तं साङ्गं कर्मानुष्ठेयम् ॥

तथा च दक्षः—

'यज्ञकाले विवाहेषु देवयागे च निष्कृतौ ।
हूयमाने तथैवाग्नौ नाशौचं न च सूतकम्' इति ॥
विवाहेष्विति बहुवचनं शेषहोमान्तकर्माभिप्रायम् ॥

ब्राह्मे—

'विवाहकाले कन्याया लाजहोमादिकर्मणि । प्राय-श्चित्तपरस्यापि स्वाध्यायनिरतस्य च' इति ॥ सद्यश्शौचमिति शेषः । लाजहोमादीत्यादिशब्देन शेषहोमान्तं कर्मजातमुच्यते । स्वाध्यायोऽत्र वेदपारायणम् ॥

तथा च वेदपारायणं प्रकृत्य बोधायनः—

'प्रणवव्याहृतिपूर्वकं वेदादीनारभ्य सततमधी

விவாஹத்தின் நடுவில் ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால்.

விவாஹத்தில் நாந்தீமுகத்திற்குப் பிறகு ஆசௌசம் வந்தால் சேஷ ஹோமம் முடியும் வரையுள்ள கர்மம் விவாஹ சப்தத்தால் சொல்லப்படுவதால் ஒரே கர்மமானதால் சேஷஹோமம் முடியும் வரையுள்ள கர்மத்தை ஸாங்கமாய் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

தக்ஷர்:—'யக்ஞ காலத்திலும் விவாஹங்களிலும், தேவ யாகத்திலும், ப்ராயச்சித்தத்திலும், அக்னியில் ஹோமம் செய்யும் பொழுதும், ஜநந மரணாசௌசங்களில்லை. இங்கு விவாஹங்களில் என்று பஹுவசனம் சேஷஹோமம் வரையிலுள்ள கர்மங்களைச் சொல்வதில் அபிப்ராயமுடையது.

ப்ராம்ஹத்தில்:— கன்யையின் விவாஹ காலத்தில், லாஜ ஹோமம் முதலிய கர்மத்திலும், ப்ராயச்சித்தத்தில் இருப்பவனுக்கும், ஸ்வாத்யாயத்தில் ஈடுபட்டவனுக்கும் ஆசௌசமில்லை. 'லாஜஹோமாதி' என்பதிலுள்ள ஆதி சப்தத்தால் சேஷஹோமம் வரையிலுள்ள கார்யங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. 'ஸ்வாத்யாயம்' என்பதற்கு வேதபாராயணம் என்பது பொருள். அவ்விதமே வேதபாராயணத்தைக் குறித்து,

𑌯𑍀𑌤, 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌮𑍇𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌾𑌷𑍇𑌤 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌜𑌨𑌨𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌦𑌂𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌰𑌣𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍇𑌷𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌶𑍇𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌂𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌦𑌿 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌦𑌹𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍇𑌷𑌹𑍋𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑌹𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 ॥

𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑌾𑌦𑌃—

போதாயனர்:— ப்ரணவம், வ்யாஹ்ருதிகள் இவைகளை முன்னிட்டு வேதத்தின் ஆரம்பம் முதல் ஆரம்பித்து எப்பொழுதும் படிக்கவேண்டும், நிடுவில் நிறுத்தக்கூடாது, பேசவுங் கூடாது. இந்தப் பாராயணத்திற்கு நடுவில் ஜநநமரணசௌசம் கிடையாது.

விவாஹத்தின் நடுவில் மாதா பிதாக்களுக்காவது, தம்பதிகளுக்காவது மரணம் நேர்ந்தால்.

வேறொரு ஸ்ம்ருதியில்:- விவாஹாங்கமான அங்குரார்ப்பணம் ஆரம்பித்த பிறகு மாதாவுக்கு, அல்லது பிதாவுக்கு ம்ருதி ஏற்பட்டால் அப்பொழுதே எல்லாவற்றையும் செய்து சேஷஹோமத்தையும் செய்யவும். விவாஹமாகி, சேஷஹோமத்திற்குள் தம்பதிகளுக்கு மரணம் நேர்ந்தால், விவாஹத்தின் மீதியுள்ள கர்மத்தைச் செய்து பிறகு தஹனம் செய்யவேண்டும். சேஷஹோமம் முடியும் வரையுள்ள கர்மத்தை அப்பொழுதே முடித்துத் தஹனம் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்.

தீக்ஷிதனுக்கு, தீக்ஷையின் நடுவில், மாதா பிதாக்களின் மரணத்தில்.

தீக்ஷிதனுக்குத் தீக்ஷையின் நடுவில், மாதாபிதாக்கள் இறந்தால் ஸம்ஸ்காரத்தை மட்டில் செய்து யாகத்தை முடிக்கவேண்டுமென்கிறுர்,

'𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 । 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍'𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑌾𑌣𑍍𑌡𑌿𑌲𑍍𑌯𑌃—

'𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌕𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿। 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌃 ॥ 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑌾𑌵𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌭𑍈𑌰𑍍𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃। 𑌏𑌕𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । '𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 ।

𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 ॥

𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃—

'𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 ।

வ்ருத்தகார்க்யர்:—ஜ்யேஷ்டனுயுள்ளவனின் யாகத்தின் மத்தியில் மாதாபிதாக்களுக்கு மரணம் நேர்ந்தால், தீக்ஷிதன் ஸம்ஸ்காரம் செய்துவிட்டு, யாகசாலேக்கு வந்து, யாகசேஷத்தை முடிக்க வேண்டும்.

சாண்டில்யர்:— தீக்ஷிதன் ஒரே புத்ரனுகில், அவனது மாதா பிதாக்களுக்கு ம்ருதிநேர்ந்தால் தீக்ஷையின் அடையாளங்களே யாக சாலேயில் வைத்துவிட்டு, ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்து, யாகசாலேயை அடைந்து யாக சேஷத்தை முடிக்கவேண்டும். தீக்ஷா ரூபத்தைத் தர்ப்பங்களால் பவனம் செய்யவேண்டும். 'தீக்ஷாவிதியில் சொல்லப் பட்ட மந்த்ரங்களால்' என்று மீதியைச் சேர்க்கவும். 'ஏகபுத்ரன்' என்று விசேஷித்திருப்பதால், வேறு புத்ரனிருந்தால், அவனுலேயே செய்விக்கவேண்டும். 'ஜ்யேஷ்டஸ்ய து க்ரதோர்மத்யே' என்றிருப்பதால் ஜ்யேஷ்டனே செய்யவேண்டுமென்றும் தோன்றுகிறது. இவ்விஷயத்தில் சிஷ்டாசாரப்படி நிர்ணயத்தைக் காணவும்.

விவாஹம் முதலியதின் நடுவில் ஆசௌசம் வந்தால், புஜிப்பவர் முதலியவரின் நியமம்.

ஷட்த்ரிம்சன்மதத்தில் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது, விவா

𑌪𑌰𑍈𑌰𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌰𑍈 𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌰𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌜𑌨𑍈𑌃 । 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈 𑌰𑍍𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵—

'𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌗𑍇𑌹𑍋𑌦𑌕𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌦𑍌 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌕𑌾𑌦𑍌 𑌚𑌾𑌘𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 ।
𑌪𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌦𑍋𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌪𑌿—

'𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 । 𑌶𑍇𑌷𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍄𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌿𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌤𑍃𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

ஹம், உத்ஸவம், யாகம் இவைகளின் நடுவில் ஜநநமரணுசௌசங்கள் நேர்ந்தால், பிறர்கள் அந்நத்தைக் கொடுக்கலாம், ப்ராம்ஹணர்களும் புஜிக்கலாம். 'ஆசௌசமில்லாத பிறர்கள் கொடுக்கவேண்டும். ஆசௌசமுள்ளவர்கள் கொடுக்கக்கூடாது. போஜநத்தில் ப்ரவ்ருத்தித்துள்ள ப்ராம்ஹணர்களும் புஜிக்கலாம்' என்பது பொருள்.

ஷட்த்ரிம்சந்மதத்திலேயே:- ப்ராம்ஹணர் புஜிக்கும்பொழுது மத்தியில் அந்நதாதாவுக்கு ஆசௌசம் வந்தால், புஜிக்கும் ப்ராம்ஹணர்கள் எல்லோரும் ஆசௌசமில்லாத பிறனின் வீட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட ஜலத்தினுல் ஆசமனம் செய்தால் சுத்தர்கள் எனப்படுகிருர்கள்.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— ச்ராத்தம், உத்ஸவம் முதலியதில் போஜநத்தின் முடிவிலோ, பாகத்தின் ஆதியிலோ ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால், ஆசௌசமில்லாத பிறர் கொடுக்கலாம், ப்ராம்ஹணர்களும் புஜிக்கலாம். தோஷமில்லை என்பது நிர்ணயம்.

க்ரதுவும்:- விவாஹம், உத்ஸவம், யாகம் முதலியவைகளில் (போஜந) மத்தியில் ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால், மீதியுள்ள அந்நத்தைப் பிறர் கொடுக்கவும். கொடுப்பவர்களையும், புஜிப்பவர்

तथा च विष्णुः—

'अस्पृष्टानां च भाण्डानां दशाहे शुद्धिरिष्यते ।
द्रव्याणां चाशुचिसंस्पर्शे विना मांसं परित्यजेत् ॥
भुक्त्वाऽस्पृश्यस्पर्शनाशौचकेशकीटैश्च दूषितम् ।
कुशोदुम्बरबिल्वाद्यैः पलाशाम्बुजपत्रकैः ॥
शङ्खपुष्पीसुवर्चलादि क्वाथं पीत्वा विशुध्यति' इति ॥

आशौचिदर्शनं वर्ज्यमित्युक्तं विष्णुपुराणे—

'उदक्यासूतिकाशौचि शवहारैश्च वीक्षिते ।
श्राद्धे सुरा न पितरो भुञ्जते पार्थिवर्षभ' इति ॥

अथाशौचात् प्राक् सङ्कल्पितद्रव्याणां दोषाभावः ॥

विशेषमाह बृहस्पतिः—

'विवाहोत्सवयज्ञादिष्वन्तरा मृतसूतके । पूर्वं

களையும் தொடக்கூடாது. ஆசௌசமுள்ள ஜனங்கள், பரிமாறும் ஜனங்கள் புஜிப்பவர் இவர்களையும் பாண்டம் முதலியவைகளையும் தொடக்கூடாது என்பது பொருள். அவ்விதமே,

விஷ்ணு:-தொடப்படாத பாண்டங்களுக்கும் பத்தாவது நாளில் சுத்தி சொல்லப்படுகிறது. த்ரவ்யங்கள் ஆசௌசிகளால் தொடப்பட்டால் அவைகளை த்யஜிக்கவேண்டும், மாம்ஸம் தவிர்த்து. தொடக்கூடாதவர்களால் தொடப்பட்டதையும், ஆசௌசி, கேசம், புழு, இவைகளால் துஷ்டமானதையும் புஜித்தால், குசம், அத்தி, பில்வம் முதலியவை, பலா, தாமரை இவைகளின் இலைகளுடனும், சங்கபுஷ்பீ, ஸுவர்ச்சா இவைகளுடனும் சேர்த்துக் காய்ச்சப்பட்ட ஜலத்தைப் பானம் செய்தால் சுத்தனுவான்.

ஆசௌசியின் தர்சனம் வர்ஜிக்கத்தக்கதெனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

விஷ்ணு புராணத்தில்:— ரஜஸ்வலை, ஸூதிகை, ஆசௌசி, சவத்தைச் சுமந்தவன் இவர்களால் பார்க்கப்பட்ட ச்ராத்தத்தில் தேவர்கள் பித்ருக்கள் ஒருவரும் புஜிப்பதில்லை, ஓ அரசனே!

ஆசௌசம் வருவதற்குமுன் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட த்ரவ்யங்களுக்குத் தோஷமில்லை.

இதில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறூர்,

ப்ருஹஸ்பதி:— விவாஹம், உத்ஸவம், யஜ்ஞம் முதலியவை

ஸங்கல்பிதார்த்தேஷு ந தோஷ: பரிகீர்த்தித:' இதி ॥ 'இதம் தேவாயேதம் பித்ருப்யேதம் ப்ராஹ்மணாயேதி' ஆசௌசாத் ப்ராகுத்திஷ்டபதார்த்தேஷ்வசௌசம் நாஸ்தீத்யர்த்த: ॥

க்ரதுரபி—

'பூர்வஸங்கல்பிதம் த்ரவ்யம் தீயமானம் ந துஷ்யதி' இதி ॥

தக்ஷோऽபி—

'யஜ்ஞோத்ஸவே வ்ரதே ச்ராத்தே ஸூதகே ஸமுபாகதே ।
பூர்வஸங்கல்பிதார்த்தேஷு ந தோஷ: பரிகீர்த்தித:' இதி ॥

அதேந ச்ராத்தாதாவாரம்பாதூர்த்வமாசௌசஸம்பவே பூர்வஸங்கல்பிதத்ரவ்யதானே ந தோஷ: । யஜ்ஞாதௌ ப்ராகுத்திஷ்டமாமத்ரவ்யம் அன்யை: பாசயித்வா தாதவ்யம், 'பரைரன்னம் ப்ரதாதவ்யமிதி வசநாத் । ப்ராரப்தே போஜநே ஆசௌசபாதே தாது: ஸத்ய:ச்சுத்தி

களில் மத்தியில் ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால், ஆசௌசத்திற்கு முன்பே ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட த்ரவ்யங்கள் விஷயத்தில் தோஷம் இல்லை. 'இது தேவர்களுக்காக, இது பித்ருக்களுக்காக, இது ப்ராம்ஹணர்களுக்காக' என்று ஆசௌசம் வருவதற்கு முன்பே உத்தேசிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களின் விஷயத்தில் ஆசௌசமில்லை என்பது பொருள்

க்ரதுவும்:— ஆசௌசத்திற்கு முன் உத்தேசிக்கப்பட்ட த்ரவ்யம் கொடுக்கப்பட்டால் அது தோஷாவஹமாகாது.

தக்ஷரும்:— 'யஜ்ஞம், உத்ஸவம், வ்ரதம், ச்ராத்தம் இவைகளின் மத்தியில் ஆசௌசம் நேர்ந்தால், ஆசௌசத்திற்கு முன்பே உத்தேசிக்கப்பட்ட த்ரவ்யங்கள் விஷயத்தில் தோஷமில்லையெனப் படுகிறது' என்றார். இதனால் ச்ராத்தம் முதலியவைகளில் ஆரம்பத்திற்குப் பிறகு ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால், முன்பே உத்தேசிக்கப்பட்ட த்ரவ்யங்களைக் கொடுப்பதில் தோஷமில்லை. அதற்காகவே பக்வமான த்ரவ்யத்தைக் கொடுப்பதிலும் தோஷமில்லை. யஜ்ஞம் முதலியதில், முன்பே உத்தேசிக்கப்பட்ட ஆமத்ரவ்யத்தை ஆசௌசமில்லாத அன்யர்களால் பாகம் செய்வித்துக் கொடுக்கச் செய்யவேண்டும். 'பிறர்கள் அன்னத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்' என்று வசனமிருப்பதால். போஜனமாரம்பித்த பிறகு ஆசௌசம் வந்தால், தாதாவுக்கு ஸத்யஶ்ஶுத்தி விதி இருந்தாலும், 'பாக்கியுள்ள அன்னத்தைப் பிறர் கொடுக்கவேண்டும்' என்று வசனம்

விதா⁴நேநைவ 'ஶேஷாணாம் பரிவேஷ்யதாம்' இதி வசநாத³ந்யேஷாம் பரிவேஷ்யதீதி ஸித்³த⁴ம் ॥

ப்⁴ருக்³வக்³ந்யாதி³நா ம்ருதௌ ॥

பராஶர:—

ப்⁴ருக்³வக்³நிமரணே சைவ தே³ஶாந்தரம்ருதே ததா² । பா³லே ப்ரேதே ச ஸந்ந்யாஸே ஸத்³யஶ்ஶௌசம் விதீ⁴யதே' இதி ॥ ப்⁴ருகு³: = ப்ரபாத: । அக்³நி: = ப்ரஸித்³த⁴: । ப்⁴ருக்³வக்³நிமரணம் ப்ரமாதா³தி³நா து³ர்மரணமாத்ரோபலக்ஷணம் । தந்நிமித்தமரணே ஸதி தத்ஸம்ப³ந்தி⁴நாம் ஸத்³யஶ்ஶௌசம் । அஸபிண்டே³ ச தே³ஶாந்தரம்ருதே ஸத்³யஶ்ஶௌசம் । பா³ல: = அக்ருதநாமா । தஸ்மிந் ம்ருதே ஸதி தத்ஸம்ப³ந்தி⁴நாம் மரணநிமித்தம் ஸத்³யஶ்ஶௌசமித்யர்த²: । ஜநநநிமித்தந்த்வஸ்த்யேவ । 'ஸூதிகாஶௌசே ம்ருதே பா³லே ந ஶாவம் ஸூதகம் ப⁴வேத்' இதி ஸ்ம்ருதே: ॥

மநுரபி—

'பா³லே தே³ஶாந்தரஸ்தே² ச ப்ருத²க்பிண்டே³ ச ஸம்ஸ்தி²தே । ஸவாஸா ஜலமாப்லுத்ய ஸத்³ய ஏவ விஶுத்⁴யதி' இதி ॥ தே³ஶாந்தரஸ்தே² இத்யஸபிண்ட³விஶேஷணம் ॥

இருப்பதால் அன்னம் பிறராலேயே கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று ஸித்தித்தது.

மலைச்சரிவிலிருந்து விழுவது முதலியதால் மரித்தால்.

பராசர்:— ப்ருகு, அக்நி (நெருப்பு) இவைகளால் மரித்தல், தேசாந்தரத்தில் மரணம், பாலமரணம், ஸந்யாஸி மரணம் இவைகளில் ஸத்ய:சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. ப்ருகு = மலைச்சரிவு. இங்கு 'ப்ருக்வக்நி மரணம்' என்பது கவனமின்மை முதலியதால் ஏற்படும் துர்மரணத்திற்கெல்லாவற்றிற்கும் உபலக்ஷணம். அந்த நிமித்தமான மரணமேற்பட்டால் ம்ருதனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஸத்ய:சௌசம். பாலன் என்றது நாமகரணமாகாத பாலன். அவன் இறந்தால் அவனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மரணநிமித்தமாய் ஸத்ய:சௌசம் என்று பொருள். ஜநநிமித்தமான ஆசௌசம் உள்ளதே. 'ஜனனாசௌசமத்யத்தில் பாலன் இறந்தால் சாவாசௌசமில்லை' என்று' ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

மனுவும்:— பாலனும், தேசாந்தரத்திலுள்ள பந்துவும் இறந்தால் ஸசேலஸ்நானம் செய்தால் உடனே சுத்தனாகிறான்.

𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑍃𑌤𑍌 ॥

𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ।

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌨𑍈𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌤𑌿𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑍇 𑌵𑍈𑌖𑌾𑌨𑌸𑍇 𑌯𑌤𑍌 । 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌚 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑍈𑌖𑌾𑌨𑌸𑌃 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌆𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 । 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌮𑌿𑌥𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌦𑍍𑌯𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿

ஸந்யாஸி முதலியவரின் மரணத்தில்.

ஸந்யாஸி மரித்தால் அவனது ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்ய: சௌசம். இங்கு,

வ்யாஸர்:— நைஷ்டிக ப்ரம்ஹசாரிகள், வாநப்ரஸ்தர்கள், யதிகள், ப்ரம்ஹசாரிகள் இவர்களின் மரணத்தில் ஆசௌசமில்லை. பதிதன் மரித்தாலுமப்படியே.

யாஜ்ஞவல்க்யர்:— தேசாந்தரத்தில் பந்துவின் ம்ருதியைக் கேட்டாலும், நபும்ஸகன், வைகாநஸன், ஸந்யாஸீ இவர்களின் மரணத்திலும், கர்ப்பஸ்ராவத்திலும் ஸபிண்டர்கள் ஸ்நானத்தாலேயே சுத்தராகின்றனர். (ஆசௌசமில்லை.)

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— ப்ரம்ஹசாரீ, க்ருஹஸ்தன் என்ற இரண்டு ஆச்ரமிகளின் மரணத்தில் அந்தந்த ஜாதிக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள ஆசௌசம், மற்ற வானப்ரஸ்தன், ஸந்யாஸீ என்ற ஆச்ரமிகளின் மரணத்தில் ஸத்ய:சௌசம். இவ்விதம் சொல்லியது க்ருஹஸ்தன் விஷயத்தில். அன்யர்களான ப்ரம்ஹசாரீ, வானப்ரஸ்தன், ஸன் யாஸீ இவர்களுள் ஒருவர்க்கொருவர் எப்பொழுதும் ஸத்ய:

𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑌿-𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌯𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍, 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍, 𑌯𑌤𑌿𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌯𑌤𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍, 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍—

‘𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌗𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌹𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾’ 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵, 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

‘𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌦𑌿 । 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑍌 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 । 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿

சௌசம், க்ருஹஸ்தனின் ம்ருதியில், ப்ரம்ஹசாரீ, வாநப்ரஸ்தன், யதி இவர்களுக்கும், ப்ரம்ஹசாரியின் ம்ருதியில் ப்ரம்ஹசாரீ, வானப்ரஸ்தன், யதீ இவர்களுக்கும், வாநப்ரஸ்தனின் ம்ருதியில் வாநப்ரஸ்தன், ப்ரம்ஹசாரீ, யதி இவர்களுக்கும் யதியின் ம்ருதியில் யதீ, ப்ரம்ஹசாரீ, வாநப்ரஸ்தன் இவர்களுக்கும் ஸபிண்டர்களுக்கு ஒருவர்க்கொருவர் ஸத்ய:சௌசமென்பது பொருள்.

ஆனால், வேறொரு ஸ்ம்ருதியில்:— “ஸகல ஸங்கத்தினின்றும் நிவ்ருத்தியடைந்தவனுக்கும், த்யானயோகத்தில் தத்பரனாயுள்ளவனுக்கும் தஹனம் செய்யக்கூடாது, ஆசௌசமுமில்லை. உதகக்ரியையுமில்லை” என்றுள்ளதே எனில், அங்கு ஆசௌசமென்பதற்குப் பத்து நாளாசௌசம் முதலியதென்று அபிப்பிராயம். ஸ்நானம் மட்டில் உள்ளதே. ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால் என்றுள்ளது சந்த்ரிகையில்.

விஷ்ணு:- க்ரஹணகாலத்தில் செய்யும் தானம் முதலியதிலும், புத்ரஜநநத்திலும், ஆபத்திலும், ப்ராயச்சித்தத்திலும், தீர்த்தயாத்ரையிலும், வேதபாராயணத்திலும், வ்ரதத்திலும், நாமகரணம்

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥

𑌆𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

'𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌚 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 । 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃—

'𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌚 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍇 𑌰𑌾𑌹𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌠𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑍃𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍇𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑍃𑌤𑍌 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍂𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍁𑌤𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌮𑍍 । 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍂𑌤𑌳 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌮𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

முதலிய ஸம்ஸ்காரம் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் ஸத்ய:சுத்தி விதிக்கப் படுகிறது. 'நாமகர்மாதி' என்ற ஆதிசப்தத்தால் ப்ரேத க்ரியை வரையிலுள்ள ஸம்ஸ்காரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

ஆசௌசிகளுக்கு க்ரஹண ஸ்நானுதி விதி.

வ்ருத்த வஸிஸ்டர்:— ஜநநமரணுசௌசங்களில் க்ரஹணம் ஸம்பவித்தால் ஆசௌசமில்லை. மோசநத்தைக் காணுதவரையில் தான் சுத்தி.

அங்கிரஸ்:— ஜநநமரணுசௌசங்களிலும், நான்கு வர்ணத்தாரும், ஸ்நானம் செய்து கபடமற்றவராய் ச்ராத்தம், தானம் இவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

மாப்பிள்ளை, தௌஹித்ரன், மருமான் முதலியவரின் ம்ருதியில்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— மாப்பிள்ளையின் மரணத்தில் மாமியார், மாமனர் இவர்களுக்கும், பகினீபதியின் மரணத்தில் மைத்துனனுக்கும், யாஜ்யனுக்கு யாஜகனின் மரணத்திலும், ஆசார்யனுக்குச் சிஷ்யன் மரணத்திலும், ஆசார்யபுத்ரனுக்கு ஸதீர்த்யனின் மரணத்

𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌰𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍇𑌯𑌕𑍇 । 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍌𑌚𑌵𑌚𑌨𑌮𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 । 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍇𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌪𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇 ॥

𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍌 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌆𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍇 । 𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌗𑌮𑍃𑌤𑍌 = 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌮𑍃𑌤𑍌, 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 ॥

திலும், ருத்விக்குக்கு யஜமானனின் மரணத்திலும், உபாத்யாயனுக்குச் சிஷ்யனின் மரணத்திலும், ஸத்ய:சௌசம் என்பது பொருள்.

வ்ருத்தயாஜ்ஞுவல்க்யர்:— மித்ரன், மாப்பிள்ளை, தௌஹித்ரன், மருமான், மைத்துனன், அவனுடைய புத்ரன் இவர்களின் மரணத்தில் ஸ்நானத்தால் சுத்தி. மித்ரவிஷயத்தில் ஸத்ய:சௌசம் சொல்லியது ஸன்னிதியில் இல்லாத விஷயத்தில். ஸன்னிதியில் இருந்தால் ஒரு தினமாசௌசம் என்பது சொல்லப்படப்போகிறது. தௌஹித்ரன், மருமான், இவர்களின் ம்ருதியில் ஸத்ய:சௌசமென்றது விதேசத்திலிருந்த அநுபநீதனைப் பற்றியது. ப்ரத்யக்ஷத்தில் உபநயனத்திற்கு முந்தியும் பக்ஷிணீ விதிக்கப்பட்டிருப்பதால். மைத்துனன் விஷயத்தில் ஸ்நானமென்றதும் பரோக்ஷத்திலுள்ளவனின் விஷயம்.

தேசக்ஷோபம் முதலியதால் மரணத்தில்.

பராசரர்.— துர்ப்பிக்ஷத்திலும், தேசக்ஷோபத்திலும், ஆபத்துக்கள் நேர்ந்த காலத்திலும், க்ஷாமம், க்ஷோபம் முதலிய தொந்

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

‘𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌯𑌤𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 । 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 । 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌪𑌤𑌾𑌪𑍇 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌚 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌥𑌾𑌪𑌦𑌿 ॥ 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋𑌪𑌤𑌾𑌪𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 । 𑌶𑍀𑌤𑌵𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑍈𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌦𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌪𑌰𑍍𑌦𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌦𑌾𑌸𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃—

‘𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌵𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍀𑌦𑌾𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ 𑌸𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚

தரையிலும் நேர்ந்த மரணத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்ய:சௌசமென்று பொருள்.

ப்ராம்ஹ புராணத்தில்:— தூர்ப்பிக்ஷத்தில் ப்ராணனைக் காப்பாற்றுவதற்கு முயன்றுள்ளவனுக்கும், ராஜ்யத்தை விட்டுப் பிள்ளை பத்னீ முதலியவர்களைக் காப்பாற்றுகிறவனுக்கும், தன்தேசத்தை விட்டு வேறு தேசத்தில் வந்திருக்கும்போதும், க்ரஹங்களால் தொந்தரையுண்டாகிய காலத்திலும், கொடிய ஆபத்திலும், க்ரஹங்களின் தொந்தரை நீங்க, சாந்தி முதலியதைச் செய்யும்போதும், குளிர், காற்று, வெயில் இவைகளால் மரணம் நேர்ந்தாலும், தொந்தரையிலிருந்து தன் தேஹத்தைக் காப்பாற்ற முயன்றுள்ளவனுக்கு ஆசௌசமுண்டாகுமா? உண்டாகாது.

சில்பி, தாஸன், வைத்யன். ராஜா முதலியவர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம்.

ப்ருஹஸ்பதி:—சித்ரகாரன் முதலிய சில்பிகள், சமையல்காரன் முதலிய காருக்கள், வைத்யர்கள், வேலைக்காரிகள், வேலைக்காரர்கள், நாபிதர்கள், ராஜாக்கள், ச்ரோத்ரியர்கள் இவர்களுக்கு ஸத்ய:சௌசம். வ்ரதத்திலிருப்பவன், யாகத்தை ஆரம்பித்தவன், ஆஹிதாக்னி, அரசன் இவர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை. ஸத்ய:

𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌃 ॥ 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌧𑌨𑍇 𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌆𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌦𑍈𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌃 = 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌕𑌾𑌰𑌵𑌃 = 𑌸𑍂𑌪𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑌃 । 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 = 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌕𑌾𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌦𑍇𑌰𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 । 𑌨𑌿𑌧𑌨𑍇 = 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 । 𑌦𑌾𑌨𑍇 = 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌚 । 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 = 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 । 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌃 = 𑌆𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 । 𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍌 । 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 = 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾, 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 ! 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ॥ 𑌸𑍂𑌪𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌨𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 । 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸 𑌸𑍂𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌕𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 ॥ 𑌦𑌾𑌸𑍋 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 ।

சௌசம். அரசன் எந்தப் புரோஹிதன் முதலியவனை, பிறரால் செய்யமுடியாத அபிசாரம் முதலிய கர்மத்திற்காக வேண்டுகிறானோ அவனுக்கும் அக்கர்மத்தில் ஸத்யச்சௌசம். யுத்தத்திலும், அன்னதானம் முதலியதிலும் ஆரம்பம் செய்துள்ளவன், ஆபத்தை அடைந்தவன், ச்ராத்தம் முதலியதில் வரிக்கப்பட்டவன் இவர்கள், ஆசௌச காலம் முடிந்தால் சுத்தர்களாவதுபோல் ஸ்நானத்தாலேயே சுத்தர்களாகின்றனர்.

இதில் வ்யாஸர்:— சித்ரகாரன் முதலிய சில்பிகள் எந்தக் கார்யத்தைச் செய்கின்றனரோ, அதை மற்றொருவன் அறிவதில்லை. ஆகையால் அவர்கள் தம் வேலையில் சுத்தர்கள். சமயற்காரன் செய்யும் கார்யத்தை அதை மற்றவன் அறிவதில்லை. ஆகையால் அவன் தன்கார்யத்தில் சுத்தன். வைத்யன் செய்யும் கார்யத்தை மற்றவன் செய்ய முடியாது. ஆகையால் அவன் ஸ்பர்ச விஷயத்தில் எப்பொழுதும் சுத்தனே. வேலைக்காரர்கள், வேலைக்காரிகள் எக்கார்யத்தை ச்ரமமின்றிச் செய்கின்றனரோ அக்கார்யத்தை மற்றவர்

तदन्यो न कश्चित् कर्तुं तस्मात्ते शुचयस्सदा ॥ राजा करोति यत्कर्म स्वप्नेऽप्यन्यस्य तत्कुतः । एवं सति नृपस्स्पृश्यस्संस्पर्शे सर्वसूतके ॥ यत्कर्म राजभृत्यानां हस्त्यश्वगमनादिकम् । तन्नास्ति यस्मादन्यस्य तस्मात्ते शुचयः स्मृताः' इति ॥ दासीनां स्वामिकर्मण्येव सद्यश्शौचम्, स्वकर्माधिकारस्तु मासादूर्ध्वमेव । स्वामिशौचेन स्पृश्यत्वम् । 'दासी दासश्च सर्वो वै यस्य वर्णस्य यो भवेत् । तद्वर्णस्य भवेच्छौचं दास्या मासस्तु सूतकम्' इत्यङ्गिरःस्मरणात् ॥

शातातपः—

'भृत्यकर्मकराः शूद्रा दासी दासास्तथैव च । स्नाने शरीरसंस्कारे गृहकर्मण्यदूषिताः' इति ॥

स्मृत्यन्तरे तु—

'सद्यःस्पृश्यो गर्भदासो भक्तस्तु स्यात् त्र्यहाद्बहिः' इति ॥

செய்யமுடியாதவர்கள். ஆகையால் அவர்கள் எப்பொழுதும் சுத்தர்கள். அரசன் எக்கார்யத்தைச் செய்கின்றானோ அதை மற்றவன் கனவிலும்கூட எப்படிச் செய்ய முடியும். ஆகையால் அரசன் ஆசௌச காலங்களில் ஸ்பர்சத்திற்குரியவனே. ராஜப்ருத்யர்கள் செய்யும் யானை, குதிரைகளில் செல்வது முதலிய கார்யம் எதுவோ அதைப்பிறன் செய்யமுடியாததால் அவர்கள் சுத்தர்கள். வேலைக்காரி முதலியவர்களுக்கு யஜமானனின் கார்யத்தில் மட்டில் ஸத்யச்சௌசம். தனது கர்மத்தில் அதிகாரமோ ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகேதான். யஜமானனின் சுத்தியினால் இவர்கட்குத் தொடுவதற்கு யோக்யதையுண்டு. "வேலைக்காரி, வேலைக்காரன் இவர்கள் எல்லோரும் எந்த வர்ணத்தானை அண்டி இருக்கிறார்களோ அந்த வர்ணத்திற்குள்ளபடி அவர்களுக்கு ஆசௌசம். வேலைக்காரிக்கு மட்டில் ஒருமாதம் ஆசௌசம்" என்று அங்கிரஸ்ஸ்மிருதியில்.

சாதாதபர்:— கூலியால் வேலை செய்யும் சூத்ரர்கள், வேலைக்காரிகள், வேலைக்காரர்கள் இவர்கள், ஸ்நாநம் செய்வித்தல், சரீரத்தைச் சுத்தமாக்குதல், வீட்டுவேலை இவைகளில் சுத்தமானவர்கள்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலோ:— 'கர்ப்பதாஸன் உடனே ஸ்பர்சத்

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌘𑌦𑍋𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 । 𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌦𑌾 ॥ 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 = 𑌆𑌰𑌬𑍍𑌧𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌃, 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌜𑌨𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃— '𑌏𑌷 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌰𑍍𑌹𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑍋 𑌯𑌜𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 = 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 । 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑍇 = 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑌮𑍁𑌪𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌮𑌨𑍁—

'𑌸𑍋𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌕𑌾𑌨𑌿𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍇 𑌨𑍃𑌪𑌃 ॥ 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌶𑍌𑌚𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

திற்கு யோக்யன், பக்தனேவெனில் மூன்று நாட்களுக்குப்பிறகு சுத்தனாவான்' என்றுள்ளது.

மனு:— “அரசர்களுக்கு ஆசௌச தோஷமில்லை. வ்ரத மனுஷ்டிப்பவர்களுக்கும், ஸத்ரிகளுக்கும் ஆசௌச தோஷமில்லை. அந்த ஸத்ரிகள் இந்த்ர ஸ்தாநத்திலிருப்பவர்களும், ப்ரம்ஹ பூதர்களுமல்லவா? மஹாத்மாவின் ஸ்தாநத்திலிருக்கும் அரசனுக்கு ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. ஜநங்களைப் பரிபாலிப்பதற்காக இருப்பது இதில் காரணம்” ஸத்ரிகள் = யாகத்தை ஆரம்பித்துள்ளவர்கள். அவர்களும் இந்த்ரனின் ஸ்தானத்திலிருப்பவர்களல்லவா, தேவதைகளை யஜிப்பதில் தத்பரர்களாகியதால். அவ்விதம் ச்ருதியுள்ளது. ‘எவன் யாகம் செய்கிறானோ அவன் இப்பொழுது இந்த்ரனே’ என்று. ப்ரம்ஹ பூதர்கள் = தர்மஸ்வரூபிகள். மஹாத்மா = இந்த்ரன். என்று பொருள்.

அரசனுக்கு ஆசௌசமில்லை என்பதை உபபாதிக்கின்றார்,

மனுவே:— சந்த்ரன், அக்னி, ஸூர்யன், வாயு, இந்த்ரன், குபேரன், வருணன், யமன் என்ற எட்டு லோகபாலர்களின் சரீரத்தைத் தரிக்கின்றான் அரசன். லோகபாலர்களால் அதிஷ்டிதனா

𑌮𑌨𑍁𑌃 —

'𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑍈𑌰𑌾𑌹𑌵𑍇 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥ *𑌡𑌿𑌂𑌬𑌾𑌹𑌵𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌚 । 𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌡𑌿𑌂𑌬𑌃 = 𑌭𑌯𑌃 ॥

𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 —

'𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌸𑌂𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌗𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍃𑌤𑍌 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 —

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌗𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍

கியவன் அரசன், இவனுக்கு ஆசௌசம் விதிக்கப்படுவதில்லை. சுத்தி, ஆசௌசம் என்பவை மனிதர்களுக்கல்லவா? அரசன் லோக பாலர்களாலுண்டாகியவனல்லவோ?

மனுவே:— யுத்தத்தில் ஓங்கிய ஆயுதங்களால் க்ஷத்ரியதர்மத்தால் கொல்லப்பட்டவனுக்கு யாகம் உடனே முடிவடைகிறது. (யாகம் செய்து முடித்த பலன் கிடைக்கிறது.) அவ்விதம் ஆசௌசமும் உடனே முடிவடைகிறது. பாலன், யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவர்கள், இடியால் மரித்தவன், அரசனால் குற்றத்திற்காகக் கொலை செய்யப்பட்டவன், பசுவையாவது, ப்ராம்ஹணனையாவது காப்பாற்ற முயன்று முடியாமல் இறந்தவன், ஜலம், நெருப்பு, புலி முதலியவைகளால் கொல்லப்பட்டவன், இவர்களின் மரணத்தில் ஸத்ய:சௌசம். அரசன் தன் கார்யத்திற்காக விரும்பும் புரோஹிதன் முதலியவனுக்கும் ஸத்யச்சௌசம்.

ப்ருஹஸ்பதி:— யுத்தத்தில் எதிர்த்து நின்று க்ஷத்ரிய தர்மப்படி ஆயுதத்தால் எவன் வதைக்கப்படுகின்றானோ, அவனுக்கு யாகம் முடிவடைகிறது. (யாக பலனுண்டாகிறது.) அவன் மரணத்தில் ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது.

ப்ராம்ஹணன், பசு இவர்களின் நிமித்தமாய் மரித்தால்

ப்ரம்ஹபுராணத்தில்:-ப்ராம்ஹணனுக்காகவோ, பசுவிற்காகவோ பூமிக்காகவோ திருடன் முதலியவருடன் சண்டை செய்து இறந்த

---

*𑌡𑌿𑌂𑌬𑌾𑌹𑌵𑌂 = அரசனில்லாத யுத்தம் என்று குல்லூகபட்டர் வ்யாக்யானம்.

𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌕𑍍𑌷𑍋𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑍇 ॥ 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇— '𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌯𑍇 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 । 𑌆𑌹𑌵𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌶𑍌𑌚𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌗𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌹𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌧𑌿 । 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍌 ॥ 𑌏𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 — 𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌯𑌦𑍀𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌤𑌥𑌾 । 𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

வனுக்கும், யுத்தத்தில் எதிரில்நின்று பலிஷ்டனைச் சண்டைசெய்து சத்ருவால் கொல்லப்பட்ட அரசனுக்கும், அரசனின் படனுக்கும் உடனே ச்ராத்தக்ரியை விதிக்கப்படுகிறது.

ஆனால்-ப்ராம்ஹணர்களைக் காப்பதற்கோ, ஸ்த்ரீகளைக் காப்பதற்கோ, பசுக்களைமீட்பதற்கோ, திருடர்முதலியவருடன் சண்டைசெய்து கொல்லப்பட்டவர்களுக்கும் யுத்தத்தில் எதிர்த்து நின்று கொல்லப்பட்டவர்க்கும் ஒரு நாள் ஆசௌசம்" என்று ஸ்ம்ருதி வசநமுள்ளதே எனில், அது உடனே மரிக்காமல் காலாந்தரத்தில் இறந்தவர் விஷயமாம். அவ்விதமே,

ஸங்க்ரஹத்தில்:— பசு, ப்ராம்ஹணன், ஸ்த்ரீ இவர்களை மீட்பதற்காகச் சண்டையில் கொல்லப்பட்டாலும், ராஜ்யத்திற்காக யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டாலும் ஸத்யச்சௌசம். ப்ரேதக்ரியைகளும் உடனே. மரணத்தில் இச்சையில்லாவிடினும் தர்ம்ருதியானதால் ஸத்யச்சௌசம். யுத்தத்தில் அடிபட்டு, காயங்களால் காலாந்தரத்தில் மரித்தால் ஒரு நாள் ஆசௌசம்.

யாக்ஞவல்க்யர்:— அரசர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை. இடியினால் கொல்லப்பட்டவர்க்கும் ஆசௌசமில்லை. பசுவையாவது ப்ராம்

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 —

‘𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌰𑌾𑌜 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑌾𑌶𑌕𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌷𑍋𑌦𑌕𑍋𑌦𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌤𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌨𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌂 = 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵, 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑍁𑌃 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍋 𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । ‘𑌗𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌾 𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌯𑍋𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 = 𑌮𑌹𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑌶𑌨𑌮𑍍 । 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌶𑌕𑌃 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑌾𑌶𑌕 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑍋𑌦𑌕𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥

ஹணனையாவது காப்பதற்காகச் சண்டையில் இறந்தவர்க்கும் ஆசௌசமில்லை. அரசன் எவனை விரும்புகிறானோ அந்தப் புரோஹிதன் முதலியவனுக்கும் ஆசௌசமில்லை.

கௌதமர்:-பசுவிற்காகவும், ப்ராம்ஹணனுக்காகவும் கொல்லப்பட்டவர்கள், அரசனால் கோபத்தால் தண்டனையில் கொல்லப்பட்டவர்கள் இவர்கள்விஷயத்தில் ஸபிண்டர்களுக்குச் சவமுள்ளவரையிலாசௌசம். ஸம்ஸ்காரத்திற்குப் பிறகு ஸ்நானத்தால் சுத்தி. இவ்விதம் பசுவினாலாவது, ப்ராம்ஹணனாலாவது கொல்லப்பட்டவரின் ஜ்ஞாதிகளுக்கு, சவமுள்ளவரையிலாசௌசம். “பசுவிற்காகவோ, ப்ராம்ஹணனுக்காகவோ கொல்லப்பட்டவர்கள், பசுக்களாலோ, ப்ராம்ஹணர்களாலோ கொல்லப்பட்டவர்கள் இவர்கள் விஷயத்தில் ஸத்யச்சௌசம்” என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். யுத்தத்தாலும், மஹாப்ரஸ்தானத்தாலும், பட்டினியினாலும், (புஜிக்கக்கூடியவஸ்து இருந்தும், கோபம் முதலியதால் சாப்பாடில்லாமலிருப்பதால்) ஆயுதம், அக்னி, விஷம், ஜலம், சுருக்கிட்டுக்கொள்வது, உயரத்திலிருந்து விழுவது இவைகளாலும் புத்தி பூர்வமாய் இறந்தவர்களின் விஷயத்தில் ஸத்யச்சௌசம். இச்சையாலிறந்தவர்கள் என்றிருப்பதால் கவனமில்லாததாலிறந்தவர்கள் விஷயத்தில் ஞாதிகளுக்கு ஆசௌசமும் உதகதானமுமுண்டென்பதாம். அவ்விதமே,

ததா அங்கிரா:—

'யதி கஶ்சித் ப்ரமாதேந ம்ரியேதாக்ந்யுதகாதிபி:। தஸ்யாஶௌசம் விதாதவ்யம் கர்தவ்யா சோதகக்ரியா' இதி॥

விஷோதகோத்பந்தநாதிபி: புத்திபூர்வகமரணே
வைதே உபவாஸாதிமரணே ச॥

புத்திபூர்வகமரணே பராஶர:—

'பாலே தேஶாந்தரஸ்தே ச பதிதே ச யதௌ ம்ருதே। ஸத்ய:ஶௌசம் ததைவோக்தம் ஜலாக்ந்யுத்பந்தநாதிஷு' இதி॥

ப்ராஹ்மே—

'ஶ்ருங்கிதம்ஷ்ட்ரிநகிவ்யாலவிஷவஹ்நிமஹாஜலை:। ஸுதூராத் பரிஹர்தவ்யை: குர்வந்க்ரீடாம் ம்ருதஸ்து ய:॥ நாகாநாம் விப்ரியம் குர்வந் தக்தஶ்சாப்யத வித்யுதா। நிக்ருஹீதா ச யே ராஜ்ஞா சௌர்யதோஷேண குத்ரசித்॥ பரதாராந் ஹரந்தஶ்ச ரோஷாத்தத்பதிபிர்ஹதா:। அஸமா

அங்கிரஸ்:— எவன் கவனமின்மையால், அக்னி, ஜலம் முதலியவைகளால் மரித்தானே அவன் விஷயத்தில் ஆசௌசத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். உதகதானமும் செய்யவேண்டும்.

விஷம், ஜலம், தூக்கிட்டுக்கொள்ளுதல், இவைகளால் இச்சையுடன் மரணத்திலும், வைதமான உபவாஸாதிகளால் மரணத்திலும்.

புத்திபூர்வமான மரண விஷயத்தில்,

பராசரர்:— பாலன், தேசாந்தரஸ்தன், பதிதன், யதி, இவர்களின் ம்ருதியிலும், புத்திபூர்வமாய், ஜலம், அக்னி, சுருக்கிட்டுக்கொள்ளுதல் இவைகளால் ம்ருதர்களின் விஷயத்திலும் ஸத்யச்சௌசம்.

ப்ராம்ஹத்தில்:— கொம்புள்ளவைகள், பற்களுள்ளவைகள், நகமுள்ளவைகள், புலி, விஷம், அக்னி, மஹாஜலம் இவைகளாலும், வெகு தூரத்தில் தள்ளக்கூடிய ஜந்துக்களுடன் விளையாடியதாலும் இறந்தவன், பாம்புகளுக்குத் தீங்கு செய்து அதனால் இறந்தவன், மின்னலால் இறந்தவன், திருடிய தோஷத்தால் அரசனால் பிடிக்கப்பட்டு இறந்தவர்கள், இதரரின் மனைவிகளை அப

ணைஶ்ச ஸங்கீர்ணைஶ்சண்டாலாத்யைஶ்ச விக்ரஹம் । க்ருத்வா தைர் நிஹதாஸ்தத்வச்சண்டாலாத்யுபஸேவிதா: । க்ரோதாத் ப்ராயம் விஷம் வஹ்னிம் ஶஸ்த்ரமுத்பந்தனம் ஜலம் ॥ கிரிவ்ருக்ஷப்ரபாதம் வா யே குர்வந்தி நராதமா: । ப்ரஹ்மதண்டஹதா யே ச யே சைவ ப்ராஹ்மணைர்ஹதா: ॥ மஹாபாதகினோ யே ச பதிதாஸ்தே ப்ரகீர்திதா: । பதிதானாம் ந தாஹஸ்ஸ்யான்னாஶௌசம் நாஸ்திஸஞ்சய: ॥ ந சாஶ்ருபாத: கர்தவ்யோ ஹ்யுதகஸ்ய க்ரியா ந ச’ இதி ॥

ஹாரீத: —

‘பாஷண்டானாஶ்ரிதாத்மத்யாகினாம் நாஸ்த்யாஶௌசம்’ இதி ॥ பாஷண்டா: = வேதபாஹ்யா: । அனாஶ்ரிதா: = அனாஶ்ரமிண: ॥

ஸ்ம்ருத்யந்தரே —

‘சண்டாலோதகஸர்பேப்ய: ப்ராஹ்மணாத்வைத்யுதாக்னித: । தம்ஷ்ட்ரிப்யஶ்ச பஶுப்யஶ்ச மரணம் பாபகர்மணாம் ॥

ஹரித்து, அவர்களின் பதிகளால் கோபத்தால் கொல்லப்பட்டவர்கள், ஸமான ஜாதீயர் அல்லாதவருடனும், ஸங்கீர்ண ஜாதீயருடனும், சண்டாளாதிகளுடனும் சண்டை செய்து அவர்களால் கொல்லப்பட்டவர்கள், சண்டாளர் முதலியவரை அண்டியிருப்பவர்கள், கோபத்தால் உபவாஸம், விஷம், அக்னி, ஆயுதம், சுருக்கிட்டுக்கொள்ளுதல், ஜலம், மலையிலிருந்தாவது, மரத்திலிருந்தாவது விழுதல் இந்த உபாயங்களால் இறந்தவர்கள், ப்ரம்ஹதண்டத்தால் (ப்ராம்ஹண சாபத்தால்) கொல்லப்பட்டவர்கள், ப்ராம்ஹணர்களால் கொல்லப்பட்டவர்கள், மஹாபாதகம் செய்தவர்கள் என்ற இவர்கள் பதிதர்கள் எனச்சொல்லப்பட்டுள்ளனர். பதிதர்கள் இறந்தால் அவர்களுக்குத் தஹநமில்லை, ஆசௌசமில்லை. அஸ்தி ஸஞ்சயநமில்லை. அழுதலும்கூடாது. உதகக்ரியையுமில்லை.

ஹாரீதர்:— பாஷண்டர்கள், ஒரு ஆச்ரமமுமில்லாதவர்கள், தற்கொலை செய்துகொண்டவர்கள் என்ற இவர்களில் ம்ருதியில் ஆசௌசமில்லை.

வேறொரு ஸ்ம்ருதியில்:— சண்டாளன், ஜலம், பாம்பு, ப்ராம்ஹணன், மின்னல், நெருப்பு, புலி முதலியவை, பசுக்கள், இவை

𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌯𑍇 𑌵𑍈 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌿𑌨𑌃 ।
𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃—

'𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌦𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌋𑌣𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 । 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

'𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌦𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌋𑌣𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃—

'𑌦𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌗𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯' 𑌇𑌤𑌿 ॥

களால் மரணம், பாபிகளுக்கு ஏற்படும். இவர்களின் ம்ருதியிலும், வேசிகளுக்குப் பதியாயிருப்பவர்கள், சூத்ரான்னத்தைப்புஜிப்பவர்கள் இவர்களின் ம்ருதியிலும் ஸ்நாநம் வரையிலாசௌசம்.

தக்ஷர்:— வ்யாதியுடையவன், கதர்யன் (க்ருபணன்) எப்பொழுதும் கடனுளியாயிருப்பவன், விஹித கார்யங்களைச் செய்யாதவன், மூர்க்கன், நாஸ்திகன், வ்யஸநங்களில் பற்றுள்ள மனமுடையவன், (மத்யபாநம், சூதாட்டம், வேட்டை முதலியவை வ்யஸநங்கள்) எப்பொழுதும் பிறனுக்கு அடிமையாகியவன், நித்ய ஸ்நாநமற்றவன் இவர்களின் ம்ருதியில் ஸ்நாநம் வரையிலாசௌசம்.

ஸம்வர்த்தர்:— விஹிதகர்மானுஷ்டாநமில்லாதன், மூர்க்கன், கதர்யன், கடன் மிகுதியாயுள்ளவன், டாம்பிகன் என்ற இவர்களின் ம்ருதியில் பஸ்மாந்தம் ஆசௌசம்.

விக்ஞாநேச்வரர்:- கொழுப்பினுல் சண்டாளன் முதலியவர்களை அடிக்கச்சென்று, அவர்களால் கொல்லப்பட்டவன் எவனோ அவனுக்கு, 'எல்லாவற்றினின்றும் தன்னை காக்கவேண்டும்' என்ற விதியை மீறிய நிமித்தமாய்ப் பிண்டோதகதான நிஷேதமும்,

𑌤𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇—

'𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌶𑌙𑍍𑌕𑌮𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃 । 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌿𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌿𑌨𑌖𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌵𑌿𑌷𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑍈𑌰𑌥𑌵𑌾 𑌚𑍋𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'[illegible] 𑌶𑍃𑌂𑌗𑌿𑌚𑍋𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑌶𑌨𑌤𑍋𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌵𑍈𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌿𑌚𑍋𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] 𑌦𑌹𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌅𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌲𑌮𑍍𑌬𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 । 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 । 𑌵𑍈𑌧𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿

ஆசௌசாதி நிஷேதமும். கவனமின்மையால் இறந்தவனுக்கு நிஷேதமில்லை. அவ்விதமே,

ப்ராம்ஹத்தில்:— சங்கையில்லாததால் கவனமில்லாததால் திடீரென்று, கொம்புள்ள ம்ருகம், பற்களுள்ள ம்ருகம், நகமுள்ள ம்ருகம், பாம்பு. விஷம், மின்னல், ஜலம், அக்னி, சண்டாளர், திருடர் இவர்களால் எந்த மனிதன் எங்காவது கொல்லப்படுகிறானோ அவனுக்குத் தஹநம் முதலியதைச் செய்யவேண்டும். அவன் பதிதனாவதில்லை.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— கொம்புள்ள ம்ருகங்கள், திருடர்கள், சண்டாளாதிகள், மின்னல், ஆயுதம், விஷம், அக்னி, இவர்களால் மரணம் புத்தி பூர்வமாய் ஏற்பட்டால், ஸபிண்டர்களுக்குத்தஹநம் வரையிலாசௌசம். புத்தி பூர்வமல்லாத மரணத்தில் உடனே க்ரியைகளைச் செய்யவும். ஆசௌசத்தையுமனுஷ்டிக்கவும். தஹநம் முதல் ஸபிண்டீகரணம் முடிவு வரையுமுள்ள ப்ரேதக்ரியைகளையும், ஆசௌசத்தையுமனுஷ்டிக்கவும் என்பது பொருள். சாஸ்த்ரத்தால் விதிக்கப்பட்ட ப்ராயம் (பட்டினி) முதலியதால் மரணத்தில் மூன்றுநாள் ஆசௌசம், ப்ரேதக்ரியைகளையும் உடனே செய்யவும்.

தீ⁴ரேண ப்³ராஹ்மணஸ்ய । தஸ்ய ப்ரேதக்ரியாஶ்ச ஸர்வா: ததை³வ கார்யா: । ந தத³ஶௌசம் ப⁴வதி — 'ஸ்வக்ருத்யாநநுஷ்டா²நாஶக்தஜீர்ணாஸாத்⁴யசிகித்ஸ்யரோகா³ணாம் வ்ருதா² ஜீவிநாமக்³நிஜலப்ரவேஶப்⁴ருகு³பதநாநி வா மஹாப்ரஸ்தா²நம் வா ஸ்யு:, ந வ்ருதா² ஜீவிதுமிச்சே²யு:' இதி வ்ருத்³த⁴கா³ர்க்³யாதி³வசநவிஹிதபு³த்³தி⁴பூர்வகாக்³நிப்ரவேஶாதி³மரணே த்ர்யஹம் । ததா³நீமேவ ப்ரேதக்ருத்யம் ச கார்யம்' இதி ॥

கா³ர்க்³ய:—

'அசிகித்ஸ்யமஹாரோகை³: பீடி³தஸ்து நரோ யதி³ । ப்ரவிஶேஜ்ஜ்வலநம் தீ³ப்தம் குர்யாத³நஶநம் ததா² ॥ அகா³த⁴தோயராஶிம் வா ப்⁴ருகோ³: பதநமேவ வா । க³ச்சே²ந்மஹாபத²ம் வாபி துஷாரகி³ரிமாத³ராத் ॥ உத்தமாந் ப்ராப்நுயால்லோகாந் நாத்மகா⁴தீ ப⁴வேத்க்வசித் । வ்ருத்³த⁴ஶ்ஶௌசக்ரியாலுப்த: ப்ரத்யாக்²யாதபி⁴ஷக்க்ரிய: ॥ ஆத்மாநம் கா⁴தயேத்³யஸ்து ப்⁴ருக்³வக்³ந்யநஶநாம்பு³பி⁴: ।

இவ்விதம் சொல்லியதாகிறது—"ஸ்வகர்மானுஷ்டானத்தில் மிகவும் சக்தியற்றவர்களாய் ஜீர்ணர்களாய், சிகித்ஸை செய்ய முடியாத ரோகமுடையவர்களாய் வீணாய் ஜீவிப்பவர்கள் அக்னியிலாவது, ஜலத்திலாவது விழலாம், மலையிலிருந்தாவது விழலாம், மஹாப்ரஸ்தானமாகப் போகலாம், வீணாய்ப் பிழைத்திருக்க விரும்பக்கூடாது என்று வ்ருத்தகார்க்யர் முதலியவரின்வசநங்களால் விதிக்கப்பட்ட, புத்திபூர்வமான அக்னி ப்ரவேசம் முதலியதாலுண்டாகிய மரண விஷயத்தில் மூன்று நாளாசௌசம். அப்பொழுதே க்ரியைகளையும் செய்யவேண்டும்" என்று.

கார்க்யர்:— சிகித்ஸை செய்யமுடியாத மஹாரோகங்களால் பீடிக்கப்பட்ட மனிதன், எரியும் நெருப்பில் நுழையலாம். சாகும் வரையில் உபவாஸம்செய்யலாம். ஆழமான ஜலாசயத்தில் விழலாம். மலைச்சரிவிலிருந்து விழலாம். மஹாப்ரஸ்தானத்தைச் செய்து ஹிமயமலைக்குச் செல்லலாம். இவ்விதம் செய்பவன் உத்தமலோகங்களையடைவான். அவன் ஆத்மஹத்யை செய்து கொண்டவனாய் ஒருகாலுமாகான். வ்ருத்தனாய் சௌசக்ரியை செய்துகொள்ள முடியாதவனாய், ரோகபரிஹாரத்தை மறுத்தவனாய் உள்ள எவன் மலைச்சரிவு, அக்னி, ப்ராயம், ஜலம், இவைகளால் தன்னை

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌃 । 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍂𑌦𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

'𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌸𑌕𑌃 । 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌜𑌾𑌹𑍍𑌨𑌵𑍀𑌜𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌃 । 𑌅𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌮𑍂𑌲𑌗𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌗𑌵𑌟𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌨𑌰𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 । 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌪𑌤𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌘𑌾𑌤𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌏𑌤𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌘𑌾𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ।

மரிக்கச் செய்கின்றானோ அவன் விஷயத்தில் மூன்றுநாளாசௌசம். இரண்டாவது நாளில் அஸ்தி ஸஞ்சயநம். மூன்றாவது நாளில் உதக தாநம் செய்து, நான்காவது நாளில் ச்ராத்தம் (ஸபிண்டீகரணம்) செய்யவும்.

வஸிஷ்டர்:— வாராணஸியில் வஸித்து, வைத்ய சிகித்ஸையை வெறுத்து, கட்டை அல்லது கல்லின் மேலிருந்து, அல்லது கங்கா ஜலத்தின் நடுவிலிருந்து ம்ருதியை எவன் அடைகின்றானோ அவனுக்கு, காசியிலுள்ள ஈச்வரன் காதின் அடியில் வந்து ப்ரணவ தாரகத்தை உபதேசிக்கின்றார். ப்ரயாகத்திலாவது அக்ஷயவட சாகையிலாவது தேஹத்யாகம் செய்தவனுக்கும் இவ்விதம் உபதேசிக்கின்றார். மற்ற ப்ரகாரமாயுள்ள ஒருவனுக்கும் உபதேசிப்பதில்லை.

மனு:— 'எந்த மனிதன் புத்தி பூர்வமாய் மஹாபாபத்தைச் செய்தவனோ, அவனுக்கு மலையிலிருந்து விழுவது, அக்னியில் விழுவது தவிர்த்து வேறு ப்ராயச்சித்தமில்லை' என்றார். இவ்வித மான ஆத்மஹநநம் எவன் விஷயத்தில் சாஸ்த்ரத்தால் விதிக்கப் படுகிறதோ அந்த இடத்தில் மூன்றுநாளாசௌசம். இந்த ஆத்ம ஹநநவிதியும் யுகாந்தர விஷயமாகும். 'ப்ராம்ஹணர்களுக்கு

'ப்ராயஶ்சித்தவிதாநம் ச விப்ராணாம் மரணாந்திகம் । ப்ருக்வக்நிபதநைஶ்சைவ வ்ருத்தாதிமரணம் ததா ॥ கலௌ யுகே த்விமாந் தர்மாந் வர்ஜ்யாநாஹுர்மநீஷிண:' இதி கலௌ நிஷேதஸ்மரணாத் ॥

ஸங்க்ரஹே—

'ஷண்டபாஷண்டபதிதப்ரவ்ரஜ்யாவஸிதோத்பவா: । ஸ்வைரிண்யநாஶ்ரமிஸ்தேநகர்ப்பபர்த்ருக்நாத்மகாதிந: ॥ நாஶௌசார்ஹாஸ்ததா தூஷ்ணீம் தாஹ்யா: பஶ்சாத்து மந்தத: । ஊர்த்வம் ம்ருதௌ வத்ஸராந்தே வா ஷண்மாஸாந்தே க்ருஹா: க்ரியா: ॥ க்ருஹம் சாப விஹாயஸ்யம் நாராயணபலிம் ததா' இதி ॥ ப்ரவ்ரஜ்யாவஸீ = ஸந்ந்யஸ்ய தத்தர்மஹீந: । மோகஜ: = வ்ருதாஜாத:, க்ரியாகுணாத்யை: கஸ்யாபி ப்ரயோஜநஸ்யாஸம்பாதக இதி யாவத் । ஸ்வைரிணீ = குலடா । அத்ர குலடாயா ஸ்பர்ஶாஶௌசம் ஸ்வைராசாரே । அநாஶ்ரமிண: = அதிகாரே ஸத்யப்யநாஶ்ரமி விஶேஷபரிக்ரஹா: । கர்ப்பகாதிந: பர்த்ருகாதிந: ஆத்மகாதிந: । அத்ர விஜ்ஞேயவிவக்ஷிதம் । அதைஷாம் மரணே ஸபிண்டைராஶௌசம் நாநுஷ்டேயம் ததாநீம் தூஷ்ணீம் தாஹ்யா: । பஶ்சா

மரணாந்த ப்ராயச்சித்தம் விதிப்பது, மலை, நெருப்பு இவைகளால் வ்ருத்தர் முதலியவரின் மரணம் என்ற இந்தத் தர்மங்களைக் கலியில் வர்ஜ்யங்களாக அறிந்தவர்கள் சொல்லுகின்றனர்' என்று கலியில் நிஷேத வசனமிருப்பதால்,

ஸங்க்ரஹத்தில்:—நபும்ஸகன், பாஷண்டன், பதிதன், ப்ரவ்ராஜ்யாவாஸீ=ஸந்யாஸம் செய்து ஸந்யாஸி தர்மங்களில்லாமலிருப்பவன், மோகஜன் = வீணாய்ப்பிறந்தவன், ஆசாரத்தாலாவது குணத்தாலாவது ஒரு ப்ரயோஜநத்தையும் ஸம்பாதிக்காதவன், வ்யபிசாரிணீ, அநாச்ரமீ = அதிகாரமிருந்தும ஒரு ஆச்ரமத்தையும் பரிக்ரஹிக்காதவன், திருடன், கர்ப்பத்தைக் கொன்றவர்கள், பர்த்தாவைக் கொன்றவர்கள், தற்கொலை செய்து கொண்டவர்கள் என்ற இவர்கள் ஆசௌசத்திற்கு அர்ஹர்களல்லர். இவர்களின் மரணத்தில் ஸபிண்டர்கள் ஆசௌசமனுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை. அப்பொழுது மந்த்ரமில்லாமல் தஹிக்கவும். பிறகு வருஷம் சென்றபிறகு, அல்லது ஆறுமாதங்களுக்குப்பிறகு, நாராயண பலியைச் செய்து

அஸ்தி ச ஶ்ருதௌ ஷண்மாஸாநந்தரம் வா நாராயணபலிம் க்ருத்வா
ஸமந்த்ரகதஹநாதிக்ரியா: கார்யா: ॥ அத்ராஶௌசம் த்ர்யஹமித்யர்த: ॥

அத்ர ப்ருஹஸ்பதி:—

'விஷோத்பந்தநஶஸ்த்ரேண யஸ்த்வாத்மாநம் ப்ரமாபயேத் ।
ம்ருதோ(அ)மேத்யேந லேப்தவ்யோ நாக்நிஸம்ஸ்காரமர்ஹதி' இதி ॥

அங்கிராஶ்ச—

'காமதோ மரணம் ப்ராப்தே ப்ரேதாஸ்யே மத்ஸ்யம் நிவேஶயேத் ।
ப்ரஹ்மக்நஸமமித்யாஹு: காஷ்டவத்தஹநம் பவேத்' இதி ॥

ஜாபாலி:—

'பதிதாநஶநே வ்ருத்தே விதேஶஸ்தே ஶிஶௌ ததா ।
பாஷண்டாநாஶ்ரிதஸ்தேநா பர்த்ருக்ந்ய: காமகாதிகா: ॥ ஸுரா
பா ஆத்மத்யாகிந்யோ நாஶௌசோதகபாஜநா:' இதி ॥

மநுரபி—

'பாஷண்டமாஶ்ரிதாநாம் ச சரந்தீநாம் ச காமத: । கர்ப்ப
பர்த்ருத்ருஹாம் சைவ ஸுராபீநாம் ச யோஷிதாம்' இதி ॥

மந்த்ரத்துடன் தஹநாதி க்ரியைகளைச் செய்யவேண்டும். இப்பொழுது மூன்றுநாளாசௌசம் என்பது பொருள். இவ்விஷயத்தில்,

ப்ருஹஸ்பதி:- விஷம், தூக்கிடுதல், ஆயுதம் இவைகளால் எவன் தற்கொலை செய்து கொண்டானோ அவன் தேஹம் அசுத்த வஸ்துவினால் பூசப்படவேண்டும். அக்னி ஸம்ஸ்காரத்திற்கு அர்ஹமல்ல.

அங்கிரஸ்ஸும்:— இச்சையால் மரணமடைந்தால் ப்ரேதத்தின் வாயில் மீனை வைக்கவேண்டும். அவன் ப்ரம்ஹஹத்யை செய்தவனுக்குச் சமமென்பார்கள். கட்டையைப்போல் மந்த்ரமின்றி அவனைத் தஹிக்கவும்.

ஜாபாலி.— பதிதன், ப்ராயத்தால், (உபவாஸத்தால்) இறந்தவன், விதேசத்தில் இறந்த சிசு இவர்கள் விஷயத்தில் ஆசௌசமில்லை. பாஷண்டன், அநாச்ரிதன் (ஓர் ஆச்ரமதர்மமுமில்லாதவன்) திருடன், பர்த்தாவைக் கொன்றவள், ஸ்வைரிணீ முதலியவர்கள், மத்யபானம் செய்பவர்கள், தற்கொலை செய்துகொண்ட ஸ்த்ரீகள் இவர்கள் விஷயத்தில் ஆசௌசமில்லை, உதகதானமுமில்லை.

மனுவும்:— பாஷண்ட தர்மத்தை ஆச்ரயித்தவர்களும்,

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

‘𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌮𑌃—

‘𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌟𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 = 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌾𑌪𑌃 ॥ 𑌕𑌟𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 = 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑍇 ॥

𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍇𑌦𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌆𑌵𑌸𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌥𑍇 । 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍁 𑌦𑌹𑍇𑌦𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌹𑌤𑍇 ॥ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍋𑌯𑍇𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌮𑍍 । 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑌾𑌤𑌂 𑌚

ஸ்வைரிணிகளும், கர்ப்பஹத்யை, பர்த்ருஹத்யை செய்தவர்களும், கட்குடிப்பவர்களுமான ஸ்த்ரீகளுக்குஉதகதானம் செய்யக்கூடாது.

ஆபஸ்தம்பர்:— நெருப்பு, ஜலம் முதலியவைகளால் தற்கொலை செய்துகொண்டவனெவனோ அவன் விஷயத்தில் ஆசௌசம் விதிக்கப்படவில்லை. உதகதானமும் செய்யக்கூடாது,

யமன்:— ப்ராம்ஹண சாபத்தால் இறந்தவர்கள் விஷயத்தில் ஆசௌசம், உதகதானம், ரோதநம், ப்ரேத கார்யம், சவத்தைச் சுமப்பது இவைகளைச் செய்யக்கூடாது.

ஆஹிதாக்னியின் துர்மரண விஷயத்தில்.

பராசரர்:— ஆஹிதாக்னி துர்ம்ருதனானால், ச்ரௌதாக்னியை ஜலத்திலும், ஔபாஸநாக்னியை நாற்சந்தியிலும், பாத்ரங்களை நெருப்பிலும் போடவேண்டும். தற்கொலை செய்து கொண்டவர்க்கும், பதிதர்களுக்கும் ப்ரேதக்ரியை செய்யக்கூடாது. அவர்களைக் கங்கா ஜலத்தில்விடுவது ஹிதமாகும். அவர்களுக்கு அக்னிதாநம், ஸ்நாநம்செய்வித்தல், அவர்களைப்பார்ப்பது, சுமப்பது, அவர்களைப் பற்றிப்பேசுவது, சுருக்குக்கயிற்றை அறுப்பது, அழுவது இவை

தத்க்ருச்ச்ரேண ஶுத்⁴யதி' இதி॥ ஸ்நாநநிஷேத⁴: ப்ரேதஸ்யைவ, ஜ்ஞாதீநாம் ஸத்³யஶ்ஶௌசவிதா⁴நாத்। அயம் ச ஸம்ஸ்காரநிஷேத⁴: யாவத்ஸம்வத்ஸரம்॥

ததா² ச ஷட்த்ரிம்ஶந்மதே—

'கோ³ப்³ராஹ்மணஹதாநாம் ச பதிதாநாம் ததை²வ ச। ஊர்த்⁴வம் ஸம்வத்ஸராத்குர்யாத் ஸர்வமேவௌர்த்⁴வதை³ஹிகம்' இதி॥

ஸம்வத்ஸராதூ³ர்த்⁴வமபி நாராயணப³லிம் க்ருத்வா குர்யாதி³த்யாஹ வ்யாஸ:—

'யே ம்ருதா: பாபமார்கே³ண தேஷாம் ஸம்வத்ஸராத்பரம்। நாராயணப³லிம் க்ருத்வா குர்யாதூ³ர்த்⁴வக்ரியாம் த்³விஜ:। தத்ர த்ரிராத்ரமாஶௌசம் த்³விதீயேऽஸ்தி²ஸஞ்சய:॥ த்ருதீயே தூ³த³கம் த³த்த்வா சதுர்தே² ஶ்ராத்³த⁴மாசரேத்' இதி॥

அக²ண்டா³த³ர்ஶே—

'அப்³தா³ந்தே வாऽத² ஷாண்மாஸே வா ந: க்ருத்வா தத்ஸம்

களைச் செய்யக்கூடாது. செய்தவன் தப்தக்ருச்ரத்தால் சுத்தனாவான். இங்கு ஸ்நாநம் என்றிருப்பது ப்ரேதனுக்கு ஸ்நாநம் செய்வித்தல் என்பதாகும். ஜ்ஞாதிகளுக்கல்ல. அவர்களுக்கு ஸத்ய: ஸ்நாநம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால். இந்த ஸம்ஸ்கார நிஷேதம் ஒரு வர்ஷம் வரையில்தான். அவ்விதமே,

ஷட்த்ரிம்சந்மதத்தில்:- பசு, அல்லது ப்ராம்ஹணனால் கொல்லப் பட்டவர்களுக்கும், பதிதர்களுக்கும் ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகே ப்ரேதக்ரியை எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும்.

ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகும், நாராயணபலியைச் செய்தே ப்ரேதக்ரியையைச் செய்யவேண்டுமென்கிறார்,

வ்யாஸர்:— பாபமான வழியால் இறந்தவர்கள் எவரோ, அவர்களுக்கு ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு நாராயண பலியைச் செய்து ப்ரேதக்ரியையைச் செய்யவும். அப்பொழுது மூன்று நாள் ஆசௌசம். இரண்டாவது நாளில் அஸ்தி ஸஞ்சயனம். மூன்றாவது நாளில் உதகதானம் செய்து, நான்காவது நாளில் ச்ராத்தத்தைச் செய்யவும்.

அகண்டாதர்சத்தில்:- வர்ஷமுடிவிலோ, ஆறு மாதங்களுக்குப்

ஸ்ம்ருதிஃ । த்ரிராத்ரமாஶௌசமிஹ க்ருத்வா பிண்டம் குர்யாத் க்ரியாதிகம்’ இதி ॥

அங்கிராஃ—

‘நாராயணபலிஃ கார்யோ துர்ம்ருத்யோர்ம்ருதஸ்ய து । ஸம்வத்ஸரே வ்யதீதே வா ஷண்மாஸே வாத மாஸத்ரயே வா’ இதி ॥

பாதராயணஃ—

‘சண்டாலோதக ஸர்பாத்யைர்யே ம்ருதாஃ பாபகர்மிணஃ । தேஷாமப்தாத் பரம் கார்யோ நாராயணபலிம் பரம் ॥ ஷண்மாஸாத் பரதஸ்த்வன்யே காலம் கேசிதூசிரே । அன்யே மாஸத்ரயாதூர்த்வம் நாராயணபலிம் ஜகுஃ ॥ ஸார்த்தமாஸாத் பரதஃ கேசிதாஹுர்மஹர்ஷயஃ । சதுர்விம்ஶதிநாத் பஶ்சாதிதி ரோமஶபாஷிதம்’ இதி ॥

ரோமஶஃ—

‘வித்யுத்பாதோத்பந்தநாத்யைர்யே ம்ருதாஃ பாபகர்மிணஃ । நாராயணபலிஸ்தேஷாம் சதுர்விம்ஶதிநாத் பரம் ॥ கார்யோ விதாநாம் யத்கர்மணாமாநந்த்யாதிகத்வநாத் । கர்த்ருஶ்ரீ

பிறகோ, மறுபடி ஸம்ஸ்காரம் செய்து, மூன்று நாள் ஆசௌசம் அநுஷ்டித்துப் பிண்டதானம், ஊர்த்வக்ரியை முதலியதைச் செய்யவும்.

அங்கீரஸ்:- துர்ம்ருதியடைந்தவனுக்கு நாராயணபலி செய்யப்படவேண்டும். ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு, அல்லது ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு, அல்லது மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு.

பாதராயணர்:— சண்டாளன், ஜலம் முதலிய துர்மரணங்களால் இறந்தவர்கட்கு, ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு நாராயணபலியைச் செய்யவேண்டும். அதில் ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு செய்யலாம் என்று சிலர், மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு என்று சிலர். ஒன்றரை மாதங்களுக்குப் பிறகு என்று சிலர். 24-நாள்களுக்குப் பிறகு என்றூர் ரோமசர் என்பவர்.

ரோமசர்:— இடிவிழுதல், சுருக்கிட்டுக்கொள்ளுதல், முதலியவையால் இறந்த பாபிகளுக்கு, 24-நாட்களுக்குப் பிறகு நாராயணபலியைச் செய்யவும். குலத்தில் நடத்தவேண்டிய தர்மங்கள் அநேகங்கள் இருப்பதாலும். முக்யகர்த்தாவின் சரீரம் அநித்யமென்ப

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌬𑌲𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌛𑍁𑌭𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍂𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ '𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌵𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌾𑌬𑍍𑌦𑌿𑌕𑌕𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 ॥ 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃—

'𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌷𑌾𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑌰𑍇 । 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌪𑌰𑍇 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤 𑌔𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌷𑌾𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌮𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

தாலும், 24-நாட்களுக்குப் பிறகு நாராயண பலியைச் செய்யவும். அதற்குள் சுபகர்மங்களைச் செய்யக்கூடாது அறிந்தவர்கள். துர்ம்ருதனுக்கு க்ரியை செய்யாமலிருக்கும் காலத்தில் பும்ஸவனம் நேர்ந்தால் அதைச் செய்யலாம். மாதாபிதாக்களின் ப்ரத்யாப்திகம் நேர்ந்தால் அப்போதே செய்யவேண்டும். மற்றவரின் ச்ராத்தமானல் செய்யக்கூடாது, பிறகுதான் செய்யவேண்டும்.

இதில் வேருரு ஸ்ம்ருதியில் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது- "ஆறு மாதம் வரையில் கூடாதென்று சிலர். மூன்று மாதம் வரையில் என்று சிலர். ப்ரேதக்ரியையே செய்யக்கூடாதென்றனர் சிலர். ப்ராயச்சித்தம் உண்டென்றனர் சிலர். ப்ராஜாபத்யக்ருச்ரம், அதிக்ருச்ரம், மூன்று தப்த க்ருச்ரங்கள், சாந்த்ராயணம், நாராயண பலி இவைகளைச் செய்து, வர்ஷமுடிவில் ப்ரேதக்ரியையைச் செய்ய வேண்டும். ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு செய்வதானல் இரண்டு மடங்கு ப்ராயஸ்சித்தம் செய்யப்படவேண்டும். மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகானல், மூன்று மடங்கும், மூன்று பக்ஷங்களுக்குப் பிறகானல் நான்கு மடங்கும், உடனே செய்வதானல் ஐந்து மடங்கும் ப்ராயச்சித்தம் செய்து க்ரியையைச் செய்யவேண்டும்.

ஷட்த்ரிம்ஶந்மதே —

'பாபமார்கம்ருதேஷு நூணாம் ஸம்ஸ்காரஃ பரதோऽப்ததஃ । ஸாதாரணோऽயம் விதிஸ்தத்ர விஶேஷவிதிருச்யதே ॥ மாஸத்ரயாத் ப்ராஹ்மணாநாம் ந்ருபாணாம் மாஸஷட்கதஃ । வைஶ்யாநாம் வத்ஸராத் பஶ்சாத் ஶூத்ராணாம் வத்ஸரத்வயாத் ॥ ப்ராயஶ்சித்தம் பரம் கார்யமிதி ஷட்த்ரிம்ஶந்மதம்' இதி ॥

ஸ்ம்ருதிஃ —

'ஸார்தமாஸாத் த்விஜாநாம் து க்ஷத்ரியாணாம் த்ரிமாஸதஃ' இதி ॥

அத்ர விஷயபேதேந காலவ்யவஸ்தாமாஹ ஸுமந்துஃ —

'அக்நிவித்யுத்பயஃபாதசண்டாலப்ராஹ்மணைர்ஹதாஃ । ஏகத்வித்ரிசதுஃபஞ்சஷடப்தைஃ ஶுத்திமாப்நுயுஃ' இதி ॥ ஏதச்ச பூர்வோக்தப்ராயஶ்சித்தாகரணவிஷயம் । தத்க்ருதே து ஸத்ய ஏவ ॥

ஷட்த்ரிம்சந்மதத்தில்:— மனிதர்களுக்குத் துர்மரணமேற்பட்டால், ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்யவேண்டும். இது பொதுவான விதியாகும், விசேஷ விதியும் சொல்லப்படுகிறது. ப்ராம்ஹணர்களுக்கு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகும், க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகும், வைச்யர்களுக்கு ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகும், சூத்ரர்களுக்கு இரண்டு வர்ஷங்களுக்குப் பிறகும் செய்யலாம், ப்ராயச்சித்தமும் செய்யப்படவேண்டும் என்று.

ஸ்ம்ருதி:— ப்ராம்ஹணர்களுக்கு $1\frac{1}{2}$- மாதத்திற்குப் பிறகும், க்ஷத்ரியர்களுக்கு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகும். (செய்யவேண்டும்)

இங்கு விஷயபேதத்துடன் கால வ்யவஸ்தையைச் சொல்லுகிறார்:—

ஸுமந்து:— 'அக்னி, மின்னல், ஜலம், மலை முதலியதிலிருந்து விழுதல், சண்டாளன், ப்ராம்ஹணன் என்ற நிமித்தங்களால் துர்ம்ருதியை அடைந்தவர்கள் முறையே, ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு அப்த க்ருச்ரங்களால் (அப்தம்-30-க்ருச்ரங்கள்) சுத்தியையடைவார்கள்' என்று. இது முன் சொல்லிய

𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑍇 —

'𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍। 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌵𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾। 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌹𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍍 ॥ 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍। 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌥𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌵𑌦𑍍𑌦𑌹𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌹𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌵𑌦𑍍𑌧𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯 𑌅𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾𑌭𑌿𑌹𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌃—

ப்ராயச்சித்தம் செய்யாத விஷயத்தைப்பற்றியது. ப்ராயச்சித்தம் செய்தால் உடனே செய்யலாம். அவ்விதமே,

அபரார்க்கத்தில்:— த்விஜாதிகளுக்குத் தூர்ம்ருதியில், ப்ராம்ஹணர்களிடமிருந்து க்ருச்ரங்களைப் பெற்று, உடனேயே ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்யலாம்' என்பது வேதமறிந்தவரின் கொள்கை.

உடனே செய்யப்படும் ஸம்ஸ்காரத்தின் ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறார்:—

ஹாரீதர்:—'ப்ராம்ஹணன், ப்ராம்ஹணனால் கொல்லப்பட்டாலும், சண்டாளன் கையால் வதைக்கப்பட்டாலும், தானாகவே ஆயுதத்தால் வதம் செய்துகொண்டாலும் அவனைச் சூத்ரனைப்போல் தஹிக்கச்செய்யவும். பிறகு சாம்பல், அஸ்திகள் இவைகளை எடுத்து ப்ராம்ஹணர்களின் அனுஜ்ஞையால் பாலால் அலம்பி, அந்த அஸ்தியை ப்ரேதத்தைப்போல் தஹிக்கவும். புநர்தஹநமந்த்ரத்தால் விதிப்படி செய்யவேண்டும். குத்ஸித மரணங்களெல்லாவற்றிலும் இவ்விதமே செய்யவேண்டும்,

சேதனர்களால் (ப்ராணிகளால்) கொல்லப்பட்டவர்களுக்கு உடனே ஸம்ஸ்காரத்தை நிஷேதித்து, அசேதனங்களால் கொல்லப்பட்டவர்களுக்கு ஸத்யஸ்ஸம்ஸ்காரத்தை அவச்யம் செய்யவேண்டும் என்கிறார்,

‘चेतोवद्भिर्हन्यते सद्यस्संस्कारो नोपपद्यते ।
अन्यत्र सद्य एव स्यात् संस्कारो द्विजशासनात्’ इति ॥

कश्यपोऽपि—

‘अमनुष्यजन्यं विप्राणां गर्हिते मरणे सति ।
सद्य एव क्रिया कार्या विप्राणामनुशासनात्’ इति ॥

देशान्तरमृतसपिण्डस्य आशौचकालादूर्ध्वं मरणश्रवणे ॥

देशान्तरगतस्य सपिण्डस्य आशौचकालादूर्ध्वं मरणश्रवणे तत्सपिण्डानां सद्यश्शौचं विदधाति पराशरः—

‘देशान्तरमृतः कश्चित् सगोत्रः श्रूयते यदि ।
न त्रिरात्रमहोरात्रं सद्यः स्नात्वा शुचिर्भवेत्’ इति ॥ सगोत्रः = सपिण्डः ॥

காத்யாயனர்:— ‘ப்ராணிகளால் கொல்லப்பட்டவர்களுக்கு உடனே ஸம்ஸ்காரம் விதிக்கப்படுவதில்லை. மற்ற விஷயத்தில்— (அசேதனங்களால் கொல்லப்பட்டவர் விஷயத்தில்) ப்ராம்ஹணர்களின் அனுஜ்ஞையால் உடனேயே ஸம்ஸ்காரம் விதிக்கப்படுகிறது.

கஶ்யபரும்:— ப்ராம்ஹணர்களுக்கு மனுஷ்யனைத் தவிர்த்த மற்றவைகளால் துர்மரணம் ஏற்பட்டால் ப்ராம்ஹணர்களின் உத்தரவினுல் உடனே க்ரியையைச் செய்யவேண்டும்.

தேசாந்தரத்தில் மரித்த ஸபிண்டனின் மரணத்தை ஆசௌச காலத்திற்குப் பிறகு கேட்டால்.

தேசாந்தரத்திலுள்ள ஸபிண்டனின் மரணத்தைத் தனது ஆசௌச காலத்திற்குப் பிறகு கேட்டால் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யஸ்ஸௌசத்தை விதிக்கின்றுர்,

பராசரர்:— ஸபிண்டன் தேசாந்தரத்தில் மரித்ததாய்க் கேட்டால் த்ரிராத்ராசௌசமில்லை, அஹோராத்ராசௌசமும் இல்லை. உடனே ஸ்நானம் செய்து சுத்தனுகிருன்.

𑌅𑌸𑌂𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌮𑌰𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—

‘𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 । 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌥𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌮𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑌾𑌲𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇—

‘𑌊𑌨𑌾𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌽𑌭𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 । 𑌨 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌯𑌦𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 । 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌪𑌾𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍, 𑌤𑌦𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚

ஸமீபமாயில்லாத தேசத்திலுள்ள ஸபிண்டனின் மரணத்திலும் வர்ஷத்திற்குப் பிறகு ஸத்ய:சௌசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

தீபிகையில்:— ஸபிண்டனின் மரணம் வர்ஷத்திற்கு முன் அறியப்பட்டாலும், பிறகு அறியப்பட்டாலும் ஸ்நானம், ஆசமநம் இவை விதிக்கப்படுகின்றன.

பாலமரணத்தில் விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது- ஒரு வர்ஷத்திற்குட்பட்ட பாலனின் மரணத்தைக் கேட்டால் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டியதில்லை. ஒரு வர்ஷம் பூர்த்தியான பாலனின் மரணத்தின் ச்ரவணத்தில் ஸ்நாநத்தைச் செய்யவேண்டும்.

கர்ப்பஸ்ராவம் முதலிய நிமித்தத்தால் ஆசௌசம்.

மாதாவுக்குக் கர்ப்பஸ்ராவம் முதலியதால் உண்டாகும் ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:- “ஸ்த்ரீயின் கர்ப்பம் விழுந்தாலும், ஸ்ரவித்தாலும் அந்தக் கர்ப்பம் எவ்வளவு மாதமிருந்ததோ அவ்வளவு நாள் மாதாவுக்கு ஜநநாசௌசம்”. இது நாலாவது மாதம் முதல் ஏழாவது

இத்யர்த²꞉ । இத³ம் சதுர்த²மாஸப்ரப்⁴ருதி ஆஸப்தமாத் । சதுர்தா²த் ப்ராக் து த்ரிராத்ரம் ॥

ஸ்ராவபாதௌ விவிநக்தி ஸ ஏவ —

'ஆசதுர்தா²த்³ ப⁴வேத் ஸ்ராவ꞉ பாத꞉ பஞ்சமஷஷ்ட²யோ꞉ । அத ஊர்த்⁴வம் ப்ரஸூதி꞉ ஸ்யாத் த³ஶாஹம் ஸூதகம் ப⁴வேத்' இதி ॥ ஸப்தமமாஸப்ரப்⁴ருதி மாது꞉ ப்ரஸவநிமித்தமாஶௌசம் த³ஶாஹம் ப⁴வேதி³த்யர்த²꞉ ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய꞉—

'க³ர்ப⁴ஸ்ராவே மாஸதுல்யா நிஶா꞉ ஶுத்³தே⁴ஸ்து காரணம்' இதி । மாஸதுல்யா நிஶா இதி சதுர்த²மாஸமாரப்⁴ய ஆஸப்தமாதி³தி வேதி³தவ்யம் ॥

மநுரபி—

'ராத்ரிபி⁴ர்மாஸதுல்யாபி⁴ர்க³ர்ப⁴ஸ்ராவே விஶுத்⁴யதி' இதி ॥ ஸ்ரவதிஶப்³த³꞉ த்³ரவத்³ரவ்யகர்த்ருகே க³லநே ப்ரயுஜ்யதே, ததா²பி த்³ரவாத்³ரவஸாதா⁴ரணாத⁴꞉பதநே வர்ததே ॥

வரையில். அதற்கு முன்பானல் மூன்று நாள். ஸ்ராவம், பாதம் இவைகளை விவரிக்கின்றார்,

பராசரரே:— நாலாவது மாதம் முடியும் வரையில் உண்டாகும் கர்ப்ப நாசம் 'ஸ்ராவ'மெனப்படும், ஐந்தாவது, ஆறுவது மாதங்களில் 'பாத'மெனப்படும். ஏழாவது மாதம் முதல் 'ப்ரஸவம்' எனப்படும். அதில் மாதாவுக்குப் பத்துநாள் ஆசௌசம்.

யாக்ஞவல்க்யர்:— கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதங்களுக்குச் சமமான தினங்கள் சுத்திக்குக் காரணம். இங்கு நாலாவது மாதம் முதற்கொண்டு ஏழாவது மாதம் வரையில் என்று அறியவேண்டும்.

மனுவும்:— கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதங்களுக்குச் சமமான தினங்களால் சுத்தி. 'ஸ்ராவம்' என்ற பதத்திற்கு, த்ரவமான த்ரவ்யம் கரைவதென்பதில்தான் ப்ரயோகமிருக்கிறது. ஆனாலும், இங்கு த்ரவ வஸ்து, த்ரவமில்லாத வஸ்து இரண்டுக்கும் ஸாதாரணமான 'கீழே விழுதல்' என்பதில் 'ஸ்ராவம்' என்பது ப்ரயோகிக்கப் படுகிறது.

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌃 —

'𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑌚𑌿𑌰𑍇 𑌤𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍। 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌚॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 — '𑌅𑌚𑌿𑌰𑍇 = 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍀𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍, 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 = 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃। 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌚𑌤𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍। 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃। 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇 —

'𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇। 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿॥ 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌸𑌮𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍈𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌅𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍 = 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌸𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥

நாலாவது மாதத்திற்கு முன்போவெனில் ப்ராம்ஹணாதி வர்ணங்களுக்கு வெவ்வேறாக ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மரீசி:— நாலாவது மாதத்திற்கு முன்பு ஏற்படும் ஸ்ராவத்தில் மாதக்கணக்கின்படி ஆசௌசமென்பதில்லை. ஆனால், ப்ராம்ஹண வர்ணத்தில் மூன்று நாட்கள் மாதாவுக்குச் சுத்திகாரணங்கள். க்ஷத்ரிய வர்ணத்தில் நான்கு நாட்கள் மாதாவுக்குச் சுத்தி ஹேதுக்கள். வைச்ய வர்ணத்தில் ஐந்து நாட்கள் மாதாவுக்குச் சுத்தி ஹேதுக்கள். சூத்ர வர்ணத்தில் எட்டு நாட்கள் மாதாவுக்குச் சுத்தி ஹேதுக்கள். இவ்விதம் சுத்தி சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ம்ருதிரத்னத்தில்:— மூன்று மாதம் முடியும் வரையில் கர்ப்ப ஸ்ராவத்தில் மூன்று நாளாசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. நாலாவது மாதம் முதற்கொண்டு, ஆறுவது மாதம் முடியும் வரையில் மாதங்களுக்குச் சமமான தினங்களால் சுத்தி. அதற்குமேல் அவரவர் வர்ணத்திற்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள ஆசௌசம் மாதாவுக்குண்டு.

தீபிகாயாம்—

'ஸ்ராவபாதப்ரஸவை: கர்பநாஶ: த்ரிதா ஸ்ம்ருத: । மாஸத்ரயோத்பந்நஸ்ராவே த்ரிராத்ரமஶுசிர்பவேத் ॥ சதுர்தாதிஷு மாஸேஷு மாஸதுல்யதிநம் பவேத் । ஸப்தமாதித்ரிமாஸேஷு ஸூதிகாதுல்யதா பவேத்' இதி ॥

தஶகே து—

'மாஸத்ரயமஹ்நிவிஸ்ரவம் த்ரிதிவஸம் மாஸதுல்யதோ யதாமாஸாஹம் த்ரிஷு ஸூதிகாவிதி: ஸ்நாநம் பிது: ஸபிண்டா: । ஜ்ஞாதீநாம் பதநாதிஜாதமரணே விஶுத்திஸ்ஸ்நாநம் ஸதா' இதி ॥ மாஸத்ரயே = ப்ரதமே த்விதீயே த்ருதீயே வா மாஸி கர்பஸ்ராவே மாதுஸ்த்ரிராத்ரமேவ ஸ்யாத் । தத: பரம் மாஸத்ரயே சதுர்தபஞ்சமஷஷ்டேஷு மாஸேஷு யதாமாஸாஹம் = மாஸஸங்க்யாகாந்யஹோராத்ராணி அஶௌசம் பவதி । தத: பரம் மாஸசதுஷ்டயே ஸூதிகாவிதி: । ப்ராஹ்மண்யா தஶராத்ரமேவ பவதி । ஸபிண்டா: = ஸ்ராவபாதயோ: பிது: ஸ்நாநாதேவ, ஜ்ஞாதீநாம் பதநே ஸ்நாநாதேவ இத்யர்த: ॥

தீபிகையில்:— ஸ்ராவம், பாதம், அப்ரஸவம் என்று மூன்று விதமாயுள்ளது கர்ப்பநாசம். மூன்று மாதங்களுள் உண்டாகும் ஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு மூன்றுநாள் அசுத்தி. நாலாவது, ஐந்தாவது, ஆறுவது மாதங்களில் உண்டாகும் பாதத்திற்கு மாதக் கணக்குக்குச் சமமான தினங்கள் ஆசௌசம். ஏழாவது முதல் உள்ள மூன்று மாதங்களில் உண்டாகும் அப்ரஸவத்தில் ஸூதிகைக்குச் சமமான ஆசௌசம்.

தசகத்திலும்:— ஒன்றுவது, இரண்டாவது, மூன்றுவது மாதத்தில் ஸ்ராவமேற்பட்டால் மாதாவுக்கு மூன்று நாள் அசுத்தி. அதற்குப் பிறகு 3-மாதங்களில் கர்ப்ப ஸ்ராவமானல் மாதத் திற்குச் சமமான தினங்கள் ஆசௌசம். ஆறுவது மாதத்திற்குப் பிறகு மாதாவுக்கு ஸூதிகைக்குப்போல் ஆசௌசம். ப்ராம் ஹணிக்குப் பத்துநாள் ஆசௌசம். ஸ்ராவத்திலும், பாதத்திலும் பிதாவுக்கு ஸ்நானம் வரையில் ஆசௌசம். ஜ்ஞாதிகளுக்குப்

𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—

'𑌗𑌰𑍍𑌭𑌨𑌾𑌶𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌪𑍍𑌲𑌵𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌬𑌨𑍍𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌮𑌾𑌸𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍 । 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌨𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍍, 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 = 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍, 𑌤𑌤𑍍 = 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌤𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌵𑌰𑌦𑌰𑌾𑌜𑍀𑌯𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿—

* '𑌪𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌪𑍍𑌲𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌶𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿

பதநத்தில் ஸ்நானம் வரையில் ஆசௌசம். சிசு பிறந்து உடனே மரித்தால் மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்துநாள் ஆசௌசம்.

தீபிகையில்:— ஸ்ராவம் முதலிய கர்ப்பநாசமெல்லாவற்றிலும் பிதாவுக்கு ஸ்நானமுண்டு. நாலாவது முதல் மூன்று மாதங்களில் ஜ்ஞாதிகளுக்கும் ஸ்நானமுண்டு. பிறகு ப்ரஸவத்தில் மாதா பிதாக்களுக்கும், ப்ராதாக்களுக்கும், பந்துக்களுக்கும் பத்துநாள் ஆசௌசம்.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— மூன்று மாதங்களுள் ஏற்படும் கர்ப்ப ஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு மூன்றுநாள் ஆசௌசம். பிறகு மூன்று மாதங்களில் மாதக்கணக்கான நாட்கள் ஆசௌசம். ஆறுவது மாதத்திற்குப் பிறகு ஸூதிகையின் விதி, பத்துநாள் ஆசௌசம், ஸ்ராவம் முதல் எல்லாவற்றிலும் பிதாவுக்கு ஸ்நானம். ஜ்ஞாதிகளுக்குப் பதநம் முதல் ஸ்நானம். நான்கு மாதங்களிலுண்டாகும் கர்ப்பநாசம் ஸ்ராவம். ஐந்தாவது, ஆறுவது மாதங்களிலுண்டாவது பாதமெனப்படும்.

வரதராஜீய ஸங்க்ரஹத்திலும்:— பாதத்திற்குமுன் (ஸ்ராவத்

---

* 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 ॥

கபோலஸ்ய சேத் ஜ்ஞாதேரப்யய ஸத்³ய꞉ஶௌசமிஷ்டம் வித்³யாஜ்ஞா தே த்ர்யாஹாஶௌசம் ப⁴வேத்' இதி ॥

சந்த்³ரிகாயாம் விஶேஷ꞉—

'க³ர்ப⁴ஸ்ராவே மாதுரேவாஶௌசம், ந பித்ராதி³ ஸபிண்டா³நாம் ॥

ததா² ச மரீசி꞉—

'ஸ்ராவே மாதுஸ்த்ரிராத்ரம் ஸ்யாத் ஸபிண்டா³ஶௌசவர்ஜநம்' இதி ॥

யத்து ஸுமந்துநோக்தம்—

'க³ர்ப⁴மாஸதுல்யா தி³வஸா க³ர்ப⁴ஸ்ரம்ஸநே ஸத்³ய꞉ஶௌசம் வா' இதி, வ்யாக்²யாத꞉— க³ர்ப⁴ஸ்ரம்ஸநே = சதுர்தே² மாஸி க³ர்ப⁴ஸ்ராவே மாதுஶ்சதுராத்ரமாஶௌசம் । ஸபிண்ட³புருஷஸ்ய ஸத்³ய꞉ஶௌசமிதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய꞉—

'ம்ருதே ஸ்நாநேந ஶுத்⁴யந்தி க³ர்ப⁴ஸ்ராவே ச கோ³த்ரிண꞉' இதி ॥ வ்ருத்³த⁴வஸிஷ்டோ²பி—'க³ர்ப⁴ஸ்ராவே மாஸதுல்யா தி³வ

தில்) பிதாவுக்கு ஸ்நானம். கடினமான பாதத்தில் பிதாவுக்கும், ஜ்ஞாதிக்கும் ஸ்நானமும், மூன்று நாள் அசுத்தியும். ஏழாவது முதல் பிதாவுக்கும் ஜ்ஞாதிகளுக்கும் பத்துநாள் ஆசௌசம்.

இதில், **சந்த்ரிகையில்** விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கே ஆசௌசம். பிதா முதலிய ஸபிண்டர்களுக்கில்லை. அவ்விதமே,

மரீசி:— ஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு மூன்றுநாள் ஆசௌசம். ஸபிண்டர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை.

ஆனால், **ஸுமந்து:—** "நாலாவது மாதத்தில் கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு நாலுநாள் ஆசௌசம், ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம் என்று சொல்லிய வசநமும்,

யாக்ஞவல்க்யர்:— 'கோத்ரிகள், மரணத்திலும், கர்ப்ப ஸ்ராவத்திலும் ஸ்நானத்தால் சுத்தராகின்றனர்' என்று சொல்லியதும், **வ்ருத்த வஸிஷ்டரும் —** 'கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு மாஸத்திற்குச் சமமான நாட்கள் ஆசௌசம். புருஷனுக்கு ஸ்நாநம்

𑌸𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 । 𑌈𑌷𑌤𑍍𑌕𑌠𑌿𑌨𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌸𑌜𑌾𑌤𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌈𑌷𑌤𑍍𑌕𑌠𑌿𑌨𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍— 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌮𑍃𑌦𑍁𑌤𑌯𑌾 𑌈𑌷𑌤𑍍𑌕𑌠𑌿𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌦𑍁𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌈𑌷𑌤𑍍𑌕𑌠𑌿𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

‘𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌷𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌸𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍, 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 ।

மட்டில். கொஞ்சம் கடினமான கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மூன்றுநாள் ஆசௌசம், என்று சொல்லியதும், நாலாவது மாஸத்திலுண்டாகிய கர்ப்பஸ்ராவத்தைப் பற்றியவை என்பது ஸ்பஷ்டம். வேறு மாஸத்தில் கொஞ்சம் கடினமான ஸ்ராவமென்பது ஸம்பவியாதாகையால். இந்த வசநத்திற்கு இது தாத்பர்யம்— “நாலாவது மாதத்தில் ம்ருதுவாகவோ, கொஞ்சம் கடினமாகவோ ஏற்பட்ட கர்ப்பஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு நாலுநாள் ஆசௌசம். ஸபிண்டனான புருஷனுக்கு, ம்ருதுவான ஸ்ராவத்தில் ஸத்யச்சௌசம். கொஞ்சம் கடினமான ஸ்ராவத்தில் மூன்றுநாள் ஆசௌசம்” என்பது. புருஷ சப்தத்தைச் சொல்லியதால் இதில் ஸபிண்ட ஸ்த்ரீகளுக்கு ஆசௌசமில்லை.

ஆனால், மரீசியினால்:— ஸபிண்டரான ஸ்த்ரீ புருஷர்கள் எல்லோருக்குமே த்ரிராத்ரம் சொல்லப்பட்டுள்ளதே ‘பாதத்தில் மாதாவுக்கு மாதக் கணக்கின்படியும், பிதா முதலியவர்க்கு மூன்று நாளும் ஆசௌசம்’ என்ற வசநத்தால் எனில், அது ஐந்தாவது ஆறுவது மாதங்களிலுண்டாகியதைப் பற்றியது. மற்ற மாதத்தில் பாதம் ஸம்பவிக்காதாகையால்.

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍂𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 — '𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌨𑍇 𑌸𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍃𑌤𑌰𑍂𑌪𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌪𑌾𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌠𑌰𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌗𑍁𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇, 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍀𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 —

'𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌨𑍇 𑌸𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌤𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

ஆனல்—'கர்ப்பத்தின் பதநத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம்' என்ற வசநமுள்ளதே எனில், அது நாலாவது மாதத்திற்குள் ஏற்பட்ட ம்ருத ரூபமான கர்ப்பஸ்ராவத்தைப் பற்றியதாகும். அந்த விஷயத்திலேயே வ்ருத்த வஸிஷ்டர், ஸபிண்ட புருஷனுக்கு ஸத்யச்சௌசத்தை விதித்திருப்பதால். ஸ்ராவத்தில் 'பாத' சப்தம், மாதாவின் வயிற்றிலிருந்து வெளிவரும் குணமுள்ள ஸ்ராவத்துடன் ஸமமாகியதால் இருக்கிறது. முக்யார்த்தத்தையே சொல்லுகிறதென்றல் முன் சொல்லிய வசநங்களுடன் விரோதம் நேரிடுமாகையால். இவ்விதமிருப்பதால், நாலாவது மாதத்தில் ம்ருதுவான ஸ்ராவ விஷயத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம். கொஞ்சம் கடினமான ஸ்ராவத்தில் மூன்றுநாள் ஆசௌசம் ஸபிண்ட புருஷர்களுக்கு. ஸபிண்ட ஸ்த்ரீகளுக்கு ஆசௌசமில்லை. ஐந்தாவது, ஆருவது மாதங்களில் ஸ்த்ரீகள், புருஷர்கள் எல்லோருக்குமே ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாள் ஆசௌசம், என்று சந்த்ரிகையில் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

விக்ஞானேச்வரீயத்திலோவெனில்:—'கர்ப்பத்தின் பதநத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம்' என்று ஸபிண்டர்களுக்கு

यत्तु वसिष्ठवचनम्—

'ऊनद्विवार्षिके प्रेते गर्भस्य पतने सपिण्डानां त्रिरात्रम्' इति, तत् पञ्चमषष्ठयोः कठिनगर्भपतनविषयमिति ॥

अत एवाभिप्रायेणोक्तं शतके—

'पाते सद्यस्तु कठिने त्र्यहं विज्ञातिषु स्मृतम्' इति ॥ पाते = द्रवात्मके ज्ञातीनां सद्यः स्नानम् । कठिनपाते त्र्यहमित्यर्थः ॥

स्मृतिरत्ने—

'स्रावे मातुस्त्रिरात्रं स्यात् सपिण्डाशौचवर्जनम् । पाते मातुर्यथामासं पित्रादीनां दिनत्रयम्' इति ॥

स्मृत्यर्थसारे—

'चतुर्मासाभ्यन्तरे गर्भनाशः स्राव उच्यते । तत्र स्रावे आद्ये मासत्रये मातुस्त्रिरात्रम् । चतुर्थे चतूरात्रम् । समानोदकसपिण्डानां स्नानेन

ஸத்யச்செளசம் விதித்திருப்பது, ம்ருதுவான கர்ப்ப பதநத்தைப் பற்றியது.

ஆனல், **வஸிஷ்டர்:**— "இரண்டு வயதிற்குட்பட்ட பாலனின் ம்ருதியிலும், கர்ப்பத்தின் பாதத்திலும் ஸபிண்டர்களுக்கு த்ரிராத்ரம், என்று சொல்லியிருக்கின்றூரே எனில், அது ஐந்தாவது ஆறுவதுமாதங்களில் ஏற்பட்டகடினமான கர்ப்பபாத விஷயமாகும்.

இந்த அபிப்ராயத்துடனேயே சொல்லப்பட்டுள்ளது,

சதகத்தில்:— 'த்ரவமான பாதத்தில் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஸத்ய: ஸ்நானம், கடினமான பாதத்தில் மூன்றுநாள்' என்று.

ஸ்ம்ருதிரத்னத்தில்:— ஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு த்ரிராத்ரம் ஆசௌசம். ஸபிண்டர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை. பாதத்தில் மாதாவுக்கு, மாதக் கணக்கான நாட்கள் ஆசௌசம். பிதா முதலியவர்க்கு மூன்றுநாள் ஆசௌசம்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— நான்கு மாதங்களுக்குள் உண்டாகும் கர்ப்பநாசம் ஸ்ராவமெனப்படும். அந்த ஸ்ராவத்தில் முதலான மூன்று மாதங்களில் மாதாவுக்கு மூன்றுநாளாசௌசம். நான்காவது மாதத்தில் நான்குநாள். ஸமாநோதகருக்கும்

𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌷𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌪𑌾𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭𑌮𑌾𑌸𑌸𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌦𑌿𑌨𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌮𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍇 𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑍌—

'𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑍇 । 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌲𑌾𑌶𑌯𑍇 ॥ 𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚

ஸபிண்டருக்கும் ஸ்நானத்தால் ஸத்யச்சுத்தி. ஐந்தாவது ஆறுவது மாதங்களிலுண்டாகும் கர்ப்பநாசம் 'பாத' மெனப்படும். பாதத்தில் மாதாவுக்குக் கர்ப்ப மாதங்களுக்குச் சமமான தினங்கள் ஆசௌசம். ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்றுநாட்கள் ஆசௌசம். ஏழாவது மாதம் முதல் ப்ரஸவமெனப்படும். அதில் ஜநந நிமித்த மான ஆசௌசம் பூர்ணமாய்ப் பத்து நாட்கள் முதலியது எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் உண்டு. ஸமாநோதகர்களுக்கு த்ரிராத்ரம்.

ஷடசீதியில்:— மூன்று மாதங்களில் மூன்றுநாள். நான்காவது மாதத்தில் நான்குநாள். ஸ்ராவத்தில் மாதாவுக்கு மட்டில் ஆசௌசம். ஜ்ஞாதிகளுக்கோ, பிதாவுக்கோ ஆசௌசமில்லை. ஐந்தாவது மாதத்தில் பாதத்தில் ஐந்துநாள். ஆறுவது மாதத்தில் ஆறுநாள். இது மாதாவுக்கு. ஜ்ஞாதிகளுக்கும், பிதாவுக்கும் மூன்றுநாள் ஆசௌசம்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— ஸ்ராவத்தில் பிதாவுக்கு ஸ்நானம். ஜ்ஞாதிகளுக்கில்லை. நாலாவது மாதத்தில் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஸ்நானத்தால் சுத்தி. பாதத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கும், பிதாவுக்கும், ப்ராதாவுக்கும் மூன்றுநாள். ப்ரஸவத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு

𑌹𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌵 𑌹𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍇 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌸𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌮𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌅𑌦𑌨𑍍𑌤𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌨𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌶𑍌 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 । 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌶𑍌𑌚𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । '𑌅𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥ 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

ஜநநாசௌசம் பூர்ணமாயுண்டு. ஸமாநோதகர்களுக்கு மூன்றில் ஒரு பாகம் (மூன்றுநாள்). ஸகோத்ரர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை.

ஆனல், **யமன்**:— "பல் முளைப்பதற்குள் புருஷசிசு மரித்தாலும், கர்ப்பத்திலிருந்து சிசு பிறந்தாலும் ஸபிண்டர்கள் எல்லோருக்கும் ஒருநாள் ஆசௌசம்" என்று சொல்லியிருக்கின்றரேனில், அது பரோக்ஷ விஷயத்தைப் பற்றியதாம்.

ஸூதிகாசௌசம்.

ஏழாவது மாதம் முதல் எல்லா வர்ண ஸ்த்ரீகளுக்கும், தன் ஜாதிக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள ஆசௌசம். "இதற்குமேல், ப்ரஸவத்தில் பத்துநாள் ஆசௌசமாகிறது. க்ஷத்ரியன் 12 நாட்களாலும், வைச்யன் 15 நாட்களாலும், சூத்ரன் ஒரு மாதத்தாலும் சுத்தனுவான். இது வர்ணுசௌசமென விதிக்கப்பட்டுள்ளது" என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால். இது மாதா பிதா முதலியவர்க்கு ஸாதாரணமான ஆசௌசத்தில் அபிப்ராயமுடையது.

ஆனல், ப்ரசேதஸ்ஸினுல்:— "நான்கு வர்ணத்திய ஸூதிகை

[illegible] 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ‖ 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌰𑌜𑍋𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌸𑌮𑌯𑌾𑌸𑍃𑌙𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑌣𑌾𑌪𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍁𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍂𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑍍 । 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑌾𑌹𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌕𑍋𑌚𑌨𑍀𑌯𑌃 ‖

𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃—

'𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ‖

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚—

'𑌅𑌜𑌾 𑌗𑌾𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 । 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌨𑌵𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ‖ 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । '𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂

யும் பத்து நாட்களால் சுத்தையாவாள், ரஜோ விஷயத்தில் த்ரிராத்ராசௌச விதியும் எல்லா வர்ண ஸ்த்ரீகளுக்கும் பேதம் இல்லாதது" என்று சொல்லப்பட்டுள்ளதோவெனில், அது ப்ரஸவ ஸமயத்திலுண்டாகிய ரக்த நிர்கமத்தாலுண்டாகிய அசுத்தி நிமித்தமான, மூன்று நுகத்தடி தூரம் விலக்கவேண்டியதற்கு நிமித்தமாயுள்ள ஆசௌசத்தைப் பற்றியது, ரஜஸ்வலா ஆசௌசத்துடன் சேர்ந்திருப்பதால். ஏனெனில்,

பாரஸ்கரர்:— "மூன்று வர்ணத்திய ஸூதிகை எவளோ அவள் பத்து நாட்களால் சுத்தையாகிறாள். ஸூதிகையான சூத்ரீ 13-வது நாளில் சுத்தையாகிறாள், ஸம்சயமில்லை" என்றார்.

ஸம்வர்த்தரும்:— "ஆடுகள், மாடுகள், எருமைகள், ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீகள் இவர்கள் ப்ரஸவத்தில் பத்து நாட்களால் சுத்தராகின்றனர். பூமியில் புதிதாயுள்ள ஜலமும் அப்படியே" என்றார். பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு, பிறகும் ஸூதகமிருக்கப் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு சுத்தி என்றது, ஸூதிகையின் வாக்யத்தைக் கேட்பது, ஸூதிகையைப் பார்ப்பது முதலியதின் நிஷேதத்தைப்

வாக் ஸூதிகாயாஸ்ஸ்ப்ருசேத்தத:' இதி ஸ்மரணாத் । தசாஹாத் பரம் ஸூதிகாயா: கர்மாநர்ஹத்வலக்ஷணமேவ ஸூதகம் । ந து தசாஹவதநிரீக்ஷ்யத்வாதிலக்ஷணம் ॥

ததா பைடீநஸி:—

'ஸூதிகாம் புத்ரஜநநீம் விம்சதிராத்ரேண கர்மாணி காரயேத், மாஸேந ஸ்த்ரீஜநநீம்' இதி ॥

சந்த்ரிகாயாம்—

'கர்மாண்யத்ருஷ்டார்த்தாநி தாநாதீநி விவக்ஷிதாநி । விம்சதிராத்ரேண கதேநேத்யர்த்த: । ப்ரஸவதிநாதாரப்ய விம்சதிதிநேஷ்வதீதேஷு தாநாதியோக்யா பவதீத்யர்த்த: । ஏவம் ச ஸூதிகாயாம் அஸ்ருங்நிஸ்ஸரணநிமித்தாசௌசம் யுகத்ரய பரிஹரணாதிஹேதுபூதம் த்விஜாதிஷு தசராத்ரபர்யந்தம் । அஸ்ப்ருச்யத்வாதிஹேதுபூதம் ஸ்வஜாத்யுக்த தசத்வாதச பஞ்ச

பற்றிய விஷயம். 'பத்துநாள் வரையில், ஸூதிகையின் தர்சனத்தையும் வசநத்தையும் வர்ஜிக்கவும் என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால். பத்தாவது தினத்திற்குப் பிறகு, ஸூதிகைக்குக் கர்மாநர்ஹத்வ லக்ஷணமான ஸூதகமே. பத்துநாட்களிற்போல் தர்சநாநர்ஹத்வாதி ரூபாசௌசமல்ல. அவ்விதம்,

பைடீநஸி:— புருஷ ப்ரஜையைப் பெற்ற ஸூதிகையை இருபது நாட்களுக்குப் பிறகு கார்யங்களைச் செய்விக்கவும். ஸ்த்ரீ சிசுவைப் பெற்றவளை ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு செய்விக்கவும். இதில்,

சந்த்ரிகையில்:— "இதில் கர்மங்கள் என்றதால், தானம் முதலிய அத்ருஷ்டார்த்தமான கர்மங்கள் சொல்ல விரும்பப் பட்டவை. இருபது நாட்கள் சென்றபிறகு என்பது பொருள். ப்ரஸவ தினம் முதல் இருபது நாட்கள் சென்றபிறகு தானாதி தர்மங்கள் செய்யப்படலாம் என்று பொருள். இவ்விதமிருப்பதால், ஸூதிகையின் விஷயத்தில், மூன்று வர்ணத்திய ஸூதிகா விஷயத்திலும், ரக்தநிர்கமஹேதுகமான ஆசௌசம், மூன்று நுகத்தடி தூரம் தள்ளுவதற்கு ஹேதுவாயுள்ளது பத்துநாள் வரையில். தொடக்கூடாதென்பது முதலியதற்கு ஹேதுவாய் உள்ளது, அந்தந்த ஜாதிக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள 10, 12, 15-

---

தஶாஹபர்யந்தேஷு। தாநாதிஷ்வநதிகாரலக்ஷணம் த்ரிஜாதிஷ்வபி புத்ரஜநந்யாம் விம்ஶதிராத்ரபர்யந்தேஷு। ஸ்த்ரீஜநந்யாம் மாஸபர்யந்தேஷ்வித்யவகந்தவ்யம்' இதி ॥

விஜ்ஞாநேஶ்வரோऽபி—

"மாதா ஶுத்⁴யேத்³தஶாஹேந" இத்யேதச்ச ஸம்வ்யவஹாரயோக்யதாமாத்ரம்। அத்ருஷ்டார்த்தேஷு து கர்மஸு பைடீநஸிநா விஶேஷ உக்த:- 'ஸூதிகாம் புத்ரஜநநீம் விம்ஶதிராத்ரேண ஸர்வாணி கார்யேந்மாஸேந ஸ்த்ரீஜநநீம்' இதி ॥

வஸிஷ்ட:—

'ஸூதகாந்தே ஸ்நாதநாரீ வ்யவஹாரார்ஹதாம் கதா ।
ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தாதி கார்யேஷு ஸ்த்ரீப்ரஸூ மாஸதஶ்ஶுசி: ॥
ததா விம்ஶதிராத்ரேண யோக்யா பும்ப்ரஸவா து யா' இதி ॥

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரேऽபி—

'ஸூதிகா ஸ்வவர்ணாஶௌசே கதே வ்யவஹாரயோ

நாட்கள் வரையில். தானதர்மாதிகளில் அதிகாரமில்லாமை என்றது, மூன்று வர்ணங்களிலும், புத்ரனைப் பெற்றவளுக்கு இருபது நாள் வரையிலும், கன்யையைப் பெற்றவளுக்கு ஒருமாத பர்யந்தமும் என்று அறியவும்" என்றுள்ளது.

விக்ஞானேச்வரரும்:— "மாதா பத்து நாட்களால் சுத்தையாகிறாள் என்றது, வ்யவஹாரத்திற்கு மட்டில் யோக்யதையாகிறாள் என்பது. அத்ருஷ்டார்த்தமான கர்மங்களிலோ, பைடீநஸியினால் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. புத்ரனைப் பெற்ற ஸூதிகையை இருபது நாட்களாலும், கன்யையைப் பெற்றவளை ஒரு மாதத்தாலும் கார்யங்களைச் செய்விக்கவும் என்று" என்றார்.

வஸிஷ்டர்:— ஸூதகத்தின் முடிவில், ஸ்த்ரீ வ்யவஹாரத்திற்கு யோக்யையாவாள். ச்ரௌத ஸ்மார்த்தாதி கர்மங்களிலோ எனில், ஸ்த்ரீ சிசுவைப் பெற்றவள் ஒரு மாதத்தாலும், புருஷ சிசுவைப் பெற்றவள் இருபது நாட்களாலும் யோக்யையாய் ஆகிறாள்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்திலும்:- ஸூதிகையானவள், தன் வர்ணத்திற்குரிய ஆசௌசம் சென்றபிறகு, வ்யவஹாரத்திற்கு

ग्यैव । अदृष्टार्थेषु कर्मसु तु पुत्रप्रसूः विंशतिरात्रेण, स्त्रीप्रसूर्मासेन शुध्यति । मासोऽत्र सावनो ज्ञेयः' इति । एवं च विज्ञानेश्वरीयादिषु प्रसवदिनारभ्य विंशतिरात्रादिकं मातुराशौचं प्रतीयते । स्मृतिचन्द्रिकायां तु प्रसवदिनारभ्येति कण्ठरवेणोक्तम् । आशौचशतककारेण तु सूतिकाया दशमदिनविहितस्नानानन्तरदिनारभ्य विंशतिदिनानि संमेल्य मास इति । एवं स्त्रीजनने चत्वारिंशद्दिनानीत्युक्तं शिष्टाचारानुसारेण । 'चत्वारिंशद्दिनानि स्याज्जनन्याः स्त्रीप्रसूतके । त्रिंशत्पुंप्रसवे ज्ञातेर्दशाहा उभयोरपि' इति ॥ अयमेवार्थो दशकेऽपि प्रतिपादितः ॥

प्रसवाशौचम् ॥

यत्तु चतुर्विंशतिमते उक्तम्—

'अर्वाक् षण्णवमान्मासादूर्ध्वं शिशुः स्यात्प्रसवे यदा । म्रियते

யோக்யையே. அத்ருஷ்டார்த்தமான கர்மங்களிலோ, புத்ரனைப் பெற்றவள் 20 நாட்களாலும், பெண்ணைப் பெற்றவள் ஒருமாதத்தாலும் சுத்தையாகிறாள். இங்கு மாதமென்றதை ஸாவந மாதம் (30-நாட்கள்) என்று அறியவும். இவ்விதமிருப்பதால் விக்ஞானேச்வரீயம் முதலியவைகளில், ப்ரஸவதினம் முதற்கொண்டு 20-நாள் முதலியது மாதாவின் ஆசௌசம் எனத் தெரிகிறது. ஸ்ம்ருதி சந்த்ரிகையிலோவெனில், 'ப்ரஸவதினம் முதற்கொண்டு' என்று சப்த மூலமாகவே சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆசௌச சதககாரரோ எனில், 'ஸூதிகைக்கு 10-வது நாளில் விதிக்கப்பட்ட ஸ்நானத்திற்கு மறுநாள் முதல் இருபதுநாள் சேர்ந்து ஒருமாதம்' என்றார். இவ்விதம் ஸ்த்ரீ ப்ரஸவத்தில் 40-நாட்கள் எனப் பட்டது சிஷ்டாசாரத்தை அனுஸரித்து. 'கன்யா ப்ரஸவத்தில் மாதாவுக்கு 40-நாள். புருஷ ப்ரஸவத்தில் 30-நாள். இரண்டு ப்ரஸவத்திலும் ஜ்ஞாதிக்குப் பத்துநாள்' என்று. இந்த அர்த்தமே தசகத்திலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ப்ரஸவாசௌசம்.

சதுர்விம்சதிமதத்தில்:— 'ஒன்பதாவது மாதத்திற்கு முன் உண்டாகும் ப்ரஸவத்தில் சிசு இறந்தாலும், பிழைத்திருந்தாலும்

ஜீவேத்³வா தஸ்மிந்நஹோராத்ரேண ஸம்ஶுத்⁴யதி' இதி, ஏதச்ச சந்த்³ரிகாயாம் வ்யாக்²யாதம்— 'அத⁴ஸ்தாந்நவமாந்மாஸாத் = ஸப்தமமாஸாதா³ரப்⁴யேதி ஶேஷ:। ததே³தத் ஸூதிகாவ்யதிரிக்தஸபிண்ட³விஷயம்। ஸூதிகாதி³ஸர்வஸபிண்ட³விஷயத்வே ச 'ஸூதகாத்³யம் ஸ்வஜாத்யுக்தமாஶௌசம் தாவத்³விதீ⁴யதே' இதி வசநேநாஸ்ய விரோதா⁴பத்தே:॥ ஏவம் ச யது³க்தம் விஷ்ணுநா— 'ப்³ராஹ்மணஸ்ய ஸபிண்டா³நாம் ஜநநமரணயோர்த³ஶாஹமாஶௌசம்। த்³வாத³ஶாஹம் ராஜந்யஸ்ய பஞ்சத³ஶாஹம் வைஶ்யஸ்ய மாஸம் ஶூத்³ரஸ்ய' இதி, ததே³தத்³விஷ்ணுவசநம்— 'நவமே த³ஶமே வாऽபி ப்ரப³லை: ஸூதிமாருதை:। நிஸ்ஸார்யதே பா³ண இவ யந்த்ரச்சி²த்³ரேண ஸஜ்வர:' இதி யாஜ்ஞவல்க்யோக்த நவமத³ஶமமாஸப்ரஸவவிஷயம் வேதி³தவ்யம்' இதி॥

யத்து சதுர்விம்ஶதிமதே—

'அத⁴ஸ்தாந்நவமாந்மாஸாத்' இதி, அஸ்யார்த²:— ஸப்தமாஸா

மாதக் கணக்குச் சரியான தினங்களால் சுத்தி' என்றுள்ளது. இது சந்த்ரிகையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. "ஒன்பதாவது மாதத்திற்கு முன் என்பதில் 7-ஆவது மாதம் முதல் என்று சேர்க்கவும். இவ்விதம் சொல்லியது, ஸூதிகையைத் தவிர்த்த மற்ற ஜ்ஞாதிகளைப் பற்றியது. ஸூதிகை முதலிய எல்லா ஸபிண்டர்களுக்கும் என்றால் முன் சொல்லிய வசநத்திற்கு விரோதம் நேரிடக்கூடும். இவ்விதமிருப்பதால், விஷ்ணுவால் சொல்லப்பட்டுள்ள 'ப்ராம்ஹணனுக்கு ஸபிண்டர்களின் ஜநந மரணங்களில் பத்துநாள் ஆசௌசம். க்ஷத்ரியனுக்குப் பன்னிரண்டுநாள், வைச்யனுக்குப் பதினைந்து நாள், சூத்ரனுக்கு ஒரு மாதம், என்ற வசநம், யாக்ஞவல்க்யர் சொல்லியுள்ள— 'ஒன்பதாவது அல்லது பத்தாவது மாதத்தில் கடுமையான ப்ரஸவ வாயுக்களால் பாணம்போல் தாபத்துடன் கூடியதாய்க் கர்ப்பம் வெளியில் தள்ளப்படுகிறது' என்ற வசனப்படி, ஒன்பதாவது அல்லது பத்தாவது மாதத்திலுண்டாகிய ப்ரஸவத்தைப் பற்றியதென்று அறியப்படவேண்டும்" என்று.

சதுர்விம்சதிமதத்திலுள்ள:— 'அதஸ்தாத் நவமாத் மாஸாத்' என்ற வசநத்திற்கோவெனில் இவ்விதம் அர்த்தம் — "ஏழாவது மாதம் முதல், ஒன்பதாவது மாதத்திற்குமுன் ப்ரஸவமானால்,

𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃। 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍍। 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 —

'𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌨𑌵𑌮𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍। '𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌽𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌾𑌤𑌨𑍇। 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃॥

𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌤𑍁—

'𑌜𑌾𑌤𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌮𑍃𑌤𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌮𑍃𑌤𑍇

பிதா முதலியவர்க்கு மாதக் கணக்கின்படியுள்ள தினங்களால் சுத்தி. ஸூதிகைக்குப் பத்துநாள் ஆசௌசம். ஒன்பதாவது மாதம் முதல் ஸபிண்டர்களுக்குப் பத்துநாள் ஆசௌசம்" என்று. இவ்விதமிருப்பதால், ஏழாவது அல்லது எட்டாவது மாதத்தில் அபப்ரஸவ ரூபமான கர்ப்பநாசம் ஏற்பட்டால் பிதா, ப்ராதா, ஜ்ஞாதி இவர்களுக்கு முறையே, ஏழுநாள் ஆசௌசமும், எட்டு நாள் ஆசௌசமும் ஏற்படுகிறது. ஒன்பது அல்லது பத்தாவது மாதத்திலாகுல் பத்துநாள் ஆசௌசம், என்று சந்த்ரிகா, ஸ்ம்ருதி ரத்னம், மாதவீயம் முதலியதில் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டுள்ளது.

சிலரோவெனில்:— 'ஒன்பதாவது மாதத்திற்கு முன்பு' என்ற வசநம் மாதா, பிதா, ப்ராதா இவர்களைத் தவிர்த்த மற்ற ஜ்ஞாதிகளைப் பற்றியது. 'ஏழாவது அல்லது எட்டாவது மாதத்தில் கர்ப்பபாதம் ஏற்பட்டால் மாதா, பிதா, ஸோதரன் இவர்களுக்குப் பத்துநாள் ஆசௌசம்' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால் என்கின்றனர்.

மற்றும் சிலரோவெனில்:—'சிசு பிறந்து இறந்தாலும், இறந்து பிறந்தாலும் ஜ்ஞாதிகளுக்குப் பத்து நாள் ஆசௌசம்' என்ற

𑌵𑌾 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍, '𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑌦𑌰𑌾𑌜𑍀𑌯𑍇𑌽𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍, '𑌮𑍃𑌤𑌜𑌾𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌪𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌶𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌤𑌕𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃— '𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । '𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍋𑌦𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 '𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌵𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌵𑌮𑌮𑌾𑌸𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍋 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌃 । 𑌤𑌥𑌾

ஹாரீத ஸ்ம்ருதியால், 'ஏழாவது மாதம் முதல் மரித்துப் பிறந்தாலும், பிறந்து மரித்தாலும் ஸபிண்டர்களுக்கு ஜநநாசௌசம் பூர்ணமாய்உண்டு' என்று விக்ஞாநேச்வரர் சொல்லியிருப்பதாலும், 'ஏழாவது முதலாகிய மாதங்களில் பிதாவுக்கும், ஜ்ஞாதிக்கும் பத்துநாள் ஆசௌசமாகும்' என்று வாதராஜீயத்தில் சொல்லப் பட்டிருப்பதாலும், 'இறந்து பிறந்தாலும், பிறந்து இறந்தாலும் பதநத்திற்குப் பிறகு (5, 6-வது மாதங்களுக்குப் பிறகு) ஜ்ஞாதிகளுக்குப் பூர்ணாசௌசம்' என்று சதகத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், ஏழாவது எட்டாவது மாதங்களில் பூர்ணாசௌசம் என்கின்றனர்.

இவ்விஷயத்தில் வ்யவஸ்தையைச் சொல்லுகின்றனர்—'ஸந்நிஹிதர்களான பிதா, ப்ராதா போன்ற ஸபிண்டர்களுக்கு ஏழாவது எட்டாவது மாதங்களில் பூர்ணாசௌசம், 'மாதா பிதாக்களுக்கும், ஸஹோதரர்களுக்கும் பத்துநாள் ஆசௌசம்' என்று மனு விசேஷித்துச் சொல்லியிருப்பதால். பிதா, ப்ராதா இவர்களைத் தவிர்த்த, வ்யவஹித ஸபிண்டரைப் பற்றியது— 'ஒன்பதாவது மாதத்திற்கு முன்பு' என்ற வசனம். ஒன்பதாவது மாதம் முதல், ப்ரஸவ நிமித்தமான பத்துநாள் ஆசௌசம் எல்லா

𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 — '𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌸𑍂𑌤𑌵𑍇' 𑌇𑌤𑌿। 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌚 — '𑌦𑌶 𑌵𑌾 𑌨𑌵 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌥 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌹 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃 —

'𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌃।
𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃 —

'𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌤𑍁।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿॥
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 = 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯॥

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿 —

'𑌅𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 = 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃। 𑌤𑌥𑍈𑌵 = 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥

ஸபிண்டர்களுக்கும் ஸமமாகவே ஏற்படுகிறது. அந்த ப்ரஸவத்திலன்றோ 'ப்ரஸவ சப்தம் முக்யமாகியது. அவ்விதமே ச்ருதியுள்ளது—'தசமே மாஸி ஸூதவே' என்று. உபநிஷத்திலும்—'பத்து அல்லது ஒன்பது மாதம் கர்ப்பத்தினுள் வஸித்துப் பிறகு ஜனிக்கின்றது' என்று.

வர்ண விசேஷாசௌசம்.

வர்ணங்களுக்கேற்றபடி ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

தக்ஷர்:— ப்ராம்ஹணன் பத்து நாட்களாலும், க்ஷத்ரியன் 12-நாட்களாலும், வைச்யன் 15-நாட்களாலும், சூத்ரன் ஒரு மாதத்தாலும் சுத்தனாகிறான்.

யாக்ஞவல்க்யரும்:— க்ஷத்ரியனுக்குப் பன்னிரண்டு நாட்களும், வைச்யனுக்குப் பதினைந்து நாட்களும், சூத்ரனுக்கு முப்பது நாட்களும், ந்யாயவர்த்தியான சூத்ரனுக்குப் பதினைந்து நாட்களும் ஆசௌசம். ந்யாயவர்த்தீ = த்விஜர்களுக்கு சுச்ரூஷை முதலியதைச் செய்பவன்.

மனுவும்:— ஸபிண்டர்கள் ஜநநத்திலும் அசுத்தர்கள், அசுத்தி பத்துநாள் வரையில்.

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃—

'𑌜𑌾𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟 𑌏𑌷 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌶𑌾𑌵𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌜𑌨𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌶𑌾𑌵𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌨𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌟𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ '𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌿'𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌰𑍍𑌹𑌤𑍍𑌵

போதாயனரும்:—ஸபிண்டர் விஷயத்தில் பத்துநாள்வரையில் ஆசௌசம்.

ஸம்வர்த்தர்:— ஜநநத்திலும் இதே விதி புத்திமான்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஸபிண்டன் பத்துநாட்களால் சுத்தனுகிறுன், வைச்வதேவ மனுஷ்டிக்காதவனுய்.

வ்யாஸரும்:— ஸபிண்டர்கள் விஷயத்தில் பத்துநாள் சாவாசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. ஜநநத்திலுமிவ்விதமேயாகும் என்று சுத்தியை விரும்புகிறவர்களுக்கு.

மற்ெருரு ஸ்ம்ருதியிலும்:—சாவாசௌசம் பத்துநாள். ப்ரஸவத்திலுமிவ்விதம். இந்த தசராத்ராசௌசம் ப்ராம்ஹணனைப் பற்றியது.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— 10-நாள், 12-நாள், ஒரு பக்ஷம், ஒரு மாதம்—என்று முறையே ப்ராம்ஹண, க்ஷத்ரிய, வைச்ய, சூத்ர வர்ணங்களுக்குப் பூர்ணுசௌசம். 'முக்ய கர்த்தாவுக்கு ஸபிண்டீகரணம் வரையிலாசௌசம்' என்ற வசநம், சுபகர்மங்களுக்கு அர்ஹனல்லாதவன் என்பதில் தாத்பர்யமுள்ளது. 'ஏகோத்திஷ்டத்

परम् । 'एकोद्दिष्टान्त एव स्यात् संस्कर्तुश्शुद्धता भवेत्' इति वचनात् ॥

स्मृत्यन्तरेषु तु—

क्षत्रियादीनां दशाहाद्याशौचकल्पा दर्शिताः ॥

यथा पराशरः—

'क्षत्रियस्तु दशाहेन स्वकर्मनिरतश्शुचिः । तथैव द्वादशाहेन वैश्यश्शुद्धिमवाप्नुयात्' इति ॥

तथा शातातपः—

'एकादशाहाद्राजन्यो वैश्यो द्वादशभिस्तथा । शूद्रो विंशतिरात्रेण शुध्यते मृतसूतके' इति ॥

वसिष्ठस्तु—

'पञ्चदशरात्रेण राजन्यो विंशतिरात्रेण वैश्यः' इति ॥

अङ्गिरास्तु—

'सर्वेषामेव वर्णानां सूतके मृतके तथा । दशाहाच्छुद्धिरथ वा इति शातातपोऽब्रवीत्' इति ॥

தின் முடிவிலேயே ஸம்ஸ்கர்த்தாவுக்கு ஆசௌசத்தினின்று சுத்தி, என்ற வசனத்தால்.

மற்ற ஸ்ம்ருதியிலோவெனில்:— க்ஷத்ரியர் முதலியவர்க்கும் பத்து நாள் முதலிய ஆசௌச கல்பங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. எவ்விதம்?

பராசரர்:— ஸ்வகர்மத்தில் தத்பரனாகிய க்ஷத்ரியன் பத்துநாட்களாலும், அவ்விதமான வைச்யன் பன்னிரண்டு நாட்களாலும், சுத்தியை அடைவான். அவ்விதமே,

சாதாதபர் :— க்ஷத்ரியன் 11-நாட்களாலும், வைச்யன் 12-நாட்களாலும், சூத்ரன் 20-நாட்களாலும் ஜநநமரணசௌசங்களில் சுத்தனாகிறான்.

வஸிஷ்டரோவெனில்:- 'க்ஷத்ரியன் 15-நாட்களாலும், வைச்யன் 20-நாட்களாலும் சுத்தனாகிறான்' என்றார்.

அங்கிரஸ்ஸோவெனில் :— 'அல்லது எல்லா வர்ணங்களுக்கும் ஜநநாசௌசத்திலும், மரணாசௌசத்திலும் பத்து நாட்களால் சுத்தி என்று சாதாதபர் சொன்னார்' என்றார்.

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃—

'𑌏𑌵𑌮𑌨𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌭𑍇𑌦𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍀𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍁𑌪𑌯𑍋𑌗𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌨𑍁𑌲𑍋𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

'𑌯𑌦𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 । 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌥𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌟𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 ॥ 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌟𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 । 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌕𑌮𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌤𑌦𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥ '𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌟𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾

இதில் விஜ்ஞானேச்வரர்:– 'இவ்விதம் அநேக பேதங்களுள்ள ஆசௌச கல்பங்கள் ஸ்ம்ருதிகளில் காண்பிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகள் லோகாசாரத்தில் இல்லாமலிருப்பதால், அவ்விஷயத்தில் வ்யவஸ்தையைக் காண்பிவிப்பது அதிகமாய் உபயோகார்ஹமல்லவென்று இவ்விடத்தில் வ்யவஸ்தை காண்பிவிக்கப்படவில்லை' என்றார்.

அனுலோம ப்ரதிலோமாசௌசம்.

ப்ராம்ஹணர் முதலியவர்க்கு க்ஷத்ரியர் முதலியவர்கள் ஸபிண்டர்களானால், அவ்விஷயத்தில் ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ஹாரீதர் :— 'ப்ராம்ஹணன், ஸவர்ணஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த ஸபிண்டனின் ஜநநமரணங்களில் பத்து நாட்களால் சுத்தனாகிறான். க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ர ஸ்த்ரீகளிடம் பிறந்த ஸபிண்டர்களின் ஜநந மரணங்களில் முறையே ஆறு, மூன்று, ஒரு தினங்களால் சுத்தனாகிறான். சூத்ரன், வைச்யன், க்ஷத்ரியன் இவர்களுக்கு ப்ராம்ஹணனின் ம்ருதியில் தசராத்ரத்தால் சுத்தி என்றார் ப்ரம்ஹா' என்று.

இது விபாகமாகாதவரைப் பற்றியது. "க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ரஜாதியர்களுக்கு ஜநந மரணங்கள் ஏற்பட்டால், அவர்களுக்குப்

अविभक्तके । तेषां तु पैतृकमाशौचं विभक्तानां तु मातृकम्' इत्यापस्तम्बस्मरणात् ॥

विष्णुरपि—

'क्षत्रियस्य विट्शूद्रेषु सपिण्डेषु षड्रात्रत्रिरात्राभ्यां वैश्यस्य शूद्रे सपिण्डे षड्रात्रेण शुद्धिः । हीनवर्णानामुत्कृष्टेषु सपिण्डेषु जातेषु मृतेषु वा तदाशौचव्यपगमे शुद्धिः' इति ॥

पराशरः—

'सवर्णास्तु ये जाताः प्रतिलोमनिकेतनाः । जन्मन्यपि विपत्तौ च तेषां तत्सूतकं भवेत्' इति ॥ सवर्णाः = उत्तमवर्णाः उत्पादका येषां ते तथा, प्रतिलोमनिकेतनाः = हीनवर्णाः स्त्रियो निकेतनान्युत्पत्तिस्थानानि येषां ते, जाताः = पुत्राः, तत्सूतकम् = उत्तमवर्णसम्बन्ध्याशौचमित्यर्थः ॥

बोधायनेनाविशेषेण दशाह इत्युक्तम्—

'क्षत्रविट्शूद्रजातीया ये स्युर्विप्रस्य बान्धवाः । तेषामाशौचे विप्रस्य दशाहाच्छुद्धिरिष्यते' इति ॥

பிதாவின் ஆசௌசம். அவர்கள் விபக்தர்களானால் மாதாவின் ஆசௌசம்" என்று ஆபஸ்தம்ப ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

விஷ்ணுவும் :— "க்ஷத்ரியனுக்கு வைச்யரும், சூத்ரரும், ஸபிண்டர்களானல், முறையே ஆறு நாள், மூன்று நாள் இவைகளால் சுத்தி. வைச்யனுக்குச் சூத்ரன் ஸபிண்டனானல் ஆறு நாட்களால் சுத்தி. கீழ் வர்ணத்தார்களுக்கு மேல் வர்ணத்தார்களான ஸபிண்டர்கள் பிறந்தாலும், இறந்தாலும் மேல் வர்ணத்தாரின் ஆசௌச நிவ்ருத்தியால் சுத்தி" என்று.

பராசரர் :— உத்தமவர்ணனை உத்பாதகனுயுடையவர்களும், ஹீநவர்ண ஸ்த்ரீகளை உத்பத்தி ஸ்தானமாயுடையவருமான புத்ரர்கள் எவர்களோ, அவர்களுக்கு உத்தமவர்ணத்தைச் சேர்ந்த ஆசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது.

போதாயனர் :— விசேஷமின்றித் தசராத்ரம் என்கிறார்— "க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ர ஜாதியர்கள் ப்ராம்ஹணனுக்கு ஸபிண்டர்களானல் அவர்களின் ஆசௌசத்தில் ப்ராம்ஹணனுக்குத் தசராத்ரத்தால் சுத்தி" என்று.

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 —

'𑌷𑌡𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍁' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑌾𑌪𑌦𑌨𑌾𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 ॥

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌃 —

'𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿 —

'𑌶𑍌𑌚𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌨𑍁𑌲𑍋𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃 —

'𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌨𑍁𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌵𑌰𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 । 𑌪𑍈𑌤𑍃𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பராசரரோவெனில் :— விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்— 'ஆறு நாள், மூன்று நாள், ஒரு நாள்' என்று. இவ்விரண்டு பக்ஷங்களுக்கும் ஆபத்காலம் அநாபத்காலம் இவைகளைப்பற்றி வ்யவஸ்தை செய்யவேண்டும்.

ஸங்கரஜாதர்கள் சூத்ரர்களுள் உட்பட்டவர்களானதால் அவர்களுக்குச் சூத்ரருக்குப்போல் ஆசௌசம். அவ்விதமே,

மனு :— ஸங்கரஜாதீயர்களெல்லாரும் சூத்ரர்களுக்கு ஸமமான தர்மமுடையவர்களாவர்.

ப்ராம்ஹத்திலும் :— ஸங்கரஜாதீயர்கள், சூத்ரர்கள்போல் சுத்தி, ஆசௌசம் இவைகளை அநுஷ்டிக்கின்றனர்.

அனுலோம ப்ரதிலோமர்களுக்கு ஆசௌசத்தில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ஆபஸ்தம்பர் :— அனுலோம ஜாதீயர்கள் எல்லோருக்கும் மாத்ரு வர்க்கத்தில்போல் ஆசௌசம். ப்ரதிலோமர்களுக்கு ஆசௌசம் பித்ருவர்க்கத்தைப்போல் என்று ஸாதுக்கள் சொல்லுகின்றனர்.

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵 𑌏𑌵 । 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌨 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌃—

'𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑍇 𑌚—

'𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑍋𑌮𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌹𑍀𑌨𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥

சூத்ரனால் உண்டாகிய ப்ரதிலோமர்களுக்கு ஆசௌசமே இல்லை. அதைச் சொல்லுகிறார்,

ஹாரீதர் :— சூத்ரனால் பிறந்த ப்ரதிலோமர்களுக்கு ஆசௌசம் கொஞ்சமும் இல்லை' என்று.

ஜாபாலி:— சூத்ரனுக்கு ஒரு மாதம் ஆசௌசம், மற்றவர்க்கு எப்பொழுதுமே ஆசௌசம் என்று வ்யவஸ்தை. ஆனாலும் மரணத்தில் அவர்களுக்கு ஸ்நானம் மட்டும் விதிக்கப்படுகிறது.

விஜ்ஞாநேச்வரீயத்திலும்:- ப்ரதிலோமர்கள் தர்மமற்றவர்கள்.

ஸமாநோதகாசௌசம்.

மனு:— ஸமாநோதகர்களுக்குப் பிறப்பில் மூன்று நாட்களால் சுத்தி விதிக்கப்படுகிறது.

பராசரர் :— ப்ராம்ஹணர்கள் சாவத்திலும், ஸூதகத்திலும்

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌃—

'𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 । 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿—

'𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃 = 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌃 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌰𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍, 𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑍋𑌦𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

மூன்று நாட்களால் சுத்தராகின்றனர். 'ஸமாநோதகான' என்று சேர்க்கவும். அவ்விதமே,

ஜாபாலி — ஸபிண்டர்களுக்குப் பத்து நாட்களாலும், ஸமாநோதகர்களுக்கு மூன்று நாட்களாலும், ஸகோத்ரர்களுக்கு ஒரு தினத்தாலும் சுத்தி.

தேவலர் :— ஸமாநோதகர்களுக்கு மூன்று நாளும், கோத்ரத்தில் உண்டானவர்களுக்கு ஒருநாளும் என்றுவிதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ப்ருஹஸ்பதியும்:— ஸபிண்டர்கள் மரண ஜநநாசௌசங்களில் தசராத்ரத்தாலும், ஸமாநோதகர்கள் த்ரிராத்ரத்தாலும், ஸகோத்ரர்கள் ஸ்நானத்தாலும் சுத்தராகின்றனர். ஸ்நானமோ மரண விஷயம். ஜநநத்தில் ஸ்நானமில்லாததால்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— ஸமாநோதகன் பிறந்தால் மூன்று நாள் ஆசௌசம். உபநயனத்திற்குமுன் அவன் இறந்தால் ஸத்யச்சௌசம்.

𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑍌—

'𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍀' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌃 𑌸 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌣𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌏𑌕𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 ॥

𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇—

'𑌲𑍇𑌪𑌭𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑌃 ।
𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌦𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஸஜாதீய ஸாபிண்ட்யம்.

ஸஜாதீயர்களுள் ஸபிண்டத் தன்மையின் முடிவைச் சொல்லுகின்றனர்,

சங்கலிகிதர்கள்:— "ஸபிண்டத் தன்மை எல்லோருக்கும் ஒரே கோத்ரமிருந்தால், ஏழு புருஷர்கள் வரையிலுள்ளது." எவன் முதற்கொண்டு வம்சம் பிரிகிறதோ, அவன் கூடஸ்தன். அவனது வம்சத்தில் அவனை முதல்வனாய் வைத்து எண்ணப்பட்டுள்ள புத்ரன் பௌத்ரன் முதலியவர்களாய் ஏழு புருஷர்கள் வரையிலுள்ளவர்கள் ஸபிண்டர்கள். கூடஸ்தனின் வம்சத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு ஒரே கோத்ரமாயிருந்தால் ஸபிண்டத்வம் இருக்கிறது என்பது பொருள். இவ்விதமிருப்பதால், கூடஸ்தனுடைய பெண் ஸந்ததியில் பிறந்த தௌஹித்ரர்களுக்கும், பிள்ளையின் ஸந்ததியில் பிறந்த பௌத்ரர்களுக்கும் கோத்ர பேதம் இருப்பதால் பரஸ்பரம் அவர்களுக்கு ஸபிண்டத்வமில்லையென்று அறியவும்.

மாதவீயத்தில்:— நான்காவதாயுள்ளவன் முதல் (மூவர்) லேபபாக்குகள் எனப்படுவர். பிதா முதல் உள்ளவர் (மூவர்) பிண்டபாக்குகள் எனப்படுவர். இவர்களுக்கு ஏழாவதாயுள்ளவன்

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 —

'𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌧𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍍𑌯𑌃 । 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌂 𑌸𑌜𑌾𑌤𑌿𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌜𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌾𑌤𑍃𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌹 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌬𑍌𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃 —

'𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌆𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 —

'𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑍀 ।
𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿 —

'𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍂𑌷𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋𑌰𑌵𑍇𑌦𑌨𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍂𑌷𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

பிண்டதன் எனப்படுகிறுன். இவ்விதம் ஸாபிண்ட்யம் ஏழு புருஷர்கள் வரையுள்ளது.

மற்றெரு ஸ்ம்ருதியில்:-"பிதா முதல் மேலேயுள்ள ஐந்து பேர்களிலும், புத்ரன் முதல் கீழேயுள்ள ஐந்து பேர்களிடத்திலும், இவர்களின் ஸந்ததியில் உண்டாகியவர்களிடத்திலும் ஸாபிண்ட்யம் உண்டெனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது" என்றுள்ளது. இதில், பிண்டதாதா, கூடஸ்தன் இருவரைத் தவிர்த்து ஐந்து பேர்களிடம் ஸாபிண்ட்யம் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் அவ்விருவரையும் சேர்த்து ஏழு புருஷர்களிடம் ஸாபிண்ட்யம் உள்ளது என்பது பொருள்.

போதாயனர்:— ஏழாமவன் வரையில் ஸபிண்டதை உள்ளது.

மற்றெரு ஸ்ம்ருதியில்:— எல்லா வர்ணங்களுக்கும் ஏழு புருஷர்கள் வரையில் ஸபிண்டதை என்பது அறியத்தக்கது. அதற்குப் பிறகு ஸமாநோதகதை ஏழு புருஷர்கள் வரையில் அறியத்தக்கது.

மனுவும்:— ஸபிண்டத்வம் ஏழாவது புருஷனுக்குப் பிறகு

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿—

‘𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌵𑍇𑌦𑌨𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

‘𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌤𑍍 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌰𑍇𑌕𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌚 𑌨𑌾𑌮 𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍀 । 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌭𑌾𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃—

‘𑌆𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—

‘𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌦𑌂 𑌦𑌶𑌮𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤

நிவர்த்திக்கும். ஸமானோதக பாவமோவெனில், பிறப்பும், பெயரும் தெரியாவிடில் நிவர்த்திக்கிறது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— ஸமானோதகத் தன்மை ஜன்மம், நாமமிவை தெரியாவிடில் நிவர்த்திக்கும்.

வ்யாஸர்:- ஸமானோதக பாவம், 14-ஆவது புருஷன் வரையில் அனுவர்த்திக்கும். ஜந்ம நாமங்கள் தெரியும் வரையிலென்று சிலர். பிறகு நிவர்த்திக்கிறது. பிறகு ஸகோதரத்வம் சொல்லப் படுகிறது.

பாரஸ்கரர்:— ஏழாவது புருஷன் வரையில் ஸாபிண்ட்யம். பத்தாவது புருஷன் வரையில் ஸமானோதகபாவம்.

தீபிகையில்:- “8-ஆவது புருஷனுக்கு முன்னுள்ளவர்கள் ஸபிண்டர்களாவர். 8-ஆவது புருஷன் முதல் மூன்று புருஷர்கள் ஸமானோதகர்கள். இவ்விதம் இரண்டுவிதமாவர். அதற்குப்பிறகு ஸகோத்ரர்களெனப்படுகிறார்கள்” என்றுள்ளது. பத்தாவது புருஷன் வரையில் ஸமானோதகத்வம் சொல்லியது விதேசத்திலிருப்பவரைப்பற்றியது. 14-ஆவது புருஷன் வரையில் ஸமானோத

தேஶவர்திஷு சதுர்தஶபுருஷாதூர்த்வமபி ஸ்நேஹலாலநாதித்வாரா ஜந்மநாமவேதநேऽபி ஸமாநோதகத்வநிவ்ருத்திபரம் । 'ஜந்மநாம்நோரவேதநே' இதி மநுவசநம் ஸந்நிஹிததேஶவர்திஷு பந்துத்வபரிபாலநாத்யபாவேந ஜந்மநாமவேதநாபாவே சதுர்தஶபுருஷாதர்வாகபி ஸமாநோதகத்வநிவ்ருத்திபரம் ॥ 'ஸப்தமாத்தஶமாத்வாபி ஸமாநக்ராமவாஸே யாவத்ஸம்பந்தமநுஸ்மரேயு:' இதி வஸிஷ்டஸ்மரணாத் ॥

ஸகோத்ரேஷு வ்யவஸ்தா சந்த்ரிகாயாம் தர்ஶிதா—

'ஜந்மநாம்நோரஸ்மரணேந ஸமாநோதகபாவோ யேஷாம் நிவ்ருத்த: தே கோத்ரஜா: ஸ்நாத்வா ஶுத்த்யந்தி । யேஷாம் ஜந்மநாம்நோ: ஸ்மரணே ஸத்யபி சதுர்தஶபுருஷாதிக்ரமாத் ஸகோத்ரத்வம், தேஷாம் ந ஸ்நாநமாத்ரேண ஶுத்தி: । 'ஸமாநோதகாநாம் த்ர்யஹம் கோத்ரஜாநாமஹ: ஸ்ம்ருதம்' இதி ஜாபாலி

கத்வம் சொல்லியது, ஸமீப தேசத்திலுள்ளவர்களுள். 14-ஆவது புருஷனுக்கு மேலும் ஸ்நேஹம் லாலனம், முதலியவைகளின் வழியாய் ஜன்ம, நாமங்கள் தெரிந்தாலும், ஸமானோதகத்வம் நிவர்த்திக்கின்றதென்பதில் தாத்பர்யமுள்ளது. 'பிறப்பும், பெயரும் தெரியாவிடில்', என்ற மனுவசநம், ஸமீப தேசத்திலிருப்பவர்களிலும், பந்துத்வத்தைப் பரிபாலிப்பது முதலியதில்லாததால்,பிறப்பு பெயர் இவை தெரியாவிடில், 14-ஆவது புருஷனுக்கு முன்பும் ஸமானோதக பாவம் நிவர்த்திக்கின்றதென்பதில் தாத்பர்யமுடையது. "7-ஆவது புருஷன் வரையிலோ, 10-ஆவது புருஷன் வரையிலோ, ஒரே க்ராமத்தில் ஸம்பந்தமுள்ள வரையில் நினைக்கவேண்டும்" என்று வஸிஷ்ட ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

ஸகோத்ர விஷயத்தில் முடிவு சொல்லப்பட்டுள்ளது,

சந்த்ரிகையில்:—"பிறப்பும் பெயரும் தெரியாததால் ஸமானோதகபாவம் எவர்களுக்கு நிவர்த்தித்துள்ளதோ, அந்தக் கோத்ரஜர்கள் ஸ்நாநம் செய்வதால் சுத்தராகின்றனர். எவர்களுக்கு ஜன்ம நாமங்கள் தெரிந்திருக்கும்போதே 14-ஆவது புருஷனும் தாண்டியதால் ஸகோத்ரத்வமுள்ளதோ, அவர்களுக்கு ஸ்நான மாத்ரத்தால் சுத்தி இல்லை. ஒருநாளாசௌசமுண்டு. 'ஸமானோதகர்களுக்கு மூன்று நாள், ஸகோத்ரர்களுக்கு ஒரு நாள்

𑌵𑌚𑌨𑌮𑍇𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌜𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑍀𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾 ॥

𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 ॥

𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌮𑍍—

𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ।
𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌜𑌾𑌤𑌿𑌷𑍁' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑌃—

'𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍂𑌢𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 = 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍, 𑌅𑌨𑍂𑌢𑌾𑌨𑌾𑌂 = 𑌅𑌨𑍂𑌢𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

ஆசௌசம்' என்ற ஜாபாலி வசநம், இவ்விதமான ஸகோத்ரனைப் பற்றியதால்" என்று. ஏழு தலைமுறை வரையில் ஸாபிண்ட்யம் என்றது ப்ராம்ஹணன் முதலான எல்லா வர்ணங்களுக்கும் ஸமானமாம்.

விஜாதீய ஸாபிண்ட்யமும், கன்யா ஸாபிண்ட்யமும்.

விஜாதீயர்கள் விஷயத்தில் மூன்று புருஷர் வரையிலேதான் ஸாபிண்ட்யம்.

பாராசரர்–"ஸமாநஜாதீய வர்ணங்களில் ஸபிண்டத்வம் 7-ஆவது புருஷனிடத்தில் நிவர்த்திக்கின்றது. பின்னஜாதீயர்களிடத்தில் 4-ஆவது புருஷனிடத்தில் நிவர்த்திக்கின்றது." கூடஸ்தனுக்கு ஸமான ஜாதீயர்களில் ஸபிண்டத்வம் ஏழாவது புருஷனுக்குப் பிறகு நிவர்த்திக்கின்றது. விஜாதீயர்களில் மூன்று புருஷர்களுக்குப் பிறகு நிவர்த்திக்கின்றதென்பது பொருள். அவ்விதமே,

சாதாதபர்:— விஜாதீயர்களான புருஷர்களுக்கும், விவாஹமாகாத பெண்களுக்கும் ஸாபிண்ட்யம் பித்ரு பக்ஷத்தில் மூன்று புருஷர்கள் வரையில் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

𑌶𑌾𑌤𑌾𑌤𑌪𑌃 —

'𑌏𑌕𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 । 𑌏𑌕𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌶𑍌𑌚𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌕𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 = 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃, 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 = 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃, 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃, 𑌏𑌕𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃-𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃, 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 = 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 —

'𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌯𑍋𑌨𑌯 𑌏𑌵 𑌚 । 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 —

'𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌤𑍁' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 = 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑍍 । 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍-𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 ; 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌤𑌾𑌰𑌤𑌮𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 —

சாதாதபர்:— ப்ராம்ஹணன் முதலிய ஒரு வர்ணத்தானிடமிருந்து, பின்ன வர்ணகளான ஸ்த்ரீகளிடம் பிறந்தவர்களான ப்ருதக் ஜநங்கள் ஸபிண்டர்கள், அவர்களுக்கு ஆசௌசம் தனி, ஸாபிண்ட்யமும் மூன்று புருஷர்கள் வரையில்தான்.

வ்யாஸரும்:— ஒருவனிடமிருந்து பலவர்ணமுள்ள பல ஸ்த்ரீகளிடம் பிறந்தவர்கள் எவர்களோ, அவர்களுக்கு ஸாபிண்ட்யம் மூன்று புருஷர் வரையில்.

வ்ருத்த பராசரரும்:— பின்ன ஜாதீயரின் ஸந்ததி விஷயத்தில் சொல்லிய ஸூதகம் மூன்று புருஷர்கள் வரையில்தான். நாலாவது புருஷன்முதல் நிவர்த்திக்கின்றது.

பராசரரால்:- "ஸஜாதீயர்களில், ஐந்தாவது புருஷன் முதலியவர்களிடம் ஸாபிண்ட்யம் நிவர்த்திப்பது முதலாக ஆசௌசத்தில் தாரதம்யம் சொல்லப்பட்டுள்ளது—" ஒரு வம்சத்தில் பிறந்த

'தா³யாத்³விச்சே²த³மாப்நோதி பஞ்சமோ வாऽऽத்மவம்ஶஜ: | சதுர்தே² த³ஶராத்ரம் ஸ்யாத் ஷண்ணிஶா: பும்ஸி பஞ்சமே ॥ ஷஷ்டே² சதுரஹாச்சு²த்³தி⁴: ஸப்தமே து தி³நத்ரயாத்' இதி। ஆத்மவம்ஶஜ: பஞ்சம:, வா ஶப்³தா³த் ஷஷ்ட²: ஸப்தமோ வா தா³யாத் = பிண்டா³த்³விச்சே²த³மாப்நோதி। பித்ருபக்ஷே கூடஸ்த²மாரப்⁴ய க³ணநாயாம் சதுர்தே² த³ஶராத்ரமாஶௌசம் பஞ்சமே ஷட³ஹமித்யாதி³ ॥

யத³பி மநுநோக்தம்—

'த்ரயாணாமுத³கம் கார்யம் த்ரிஷு பிண்ட³: ப்ரவர்ததே। சதுர்த²: பிண்ட³தா³தைஷாம் பஞ்சமோ நோபபத்³யதே' இதி॥

யத³பி கௌ³தமேநோக்தம்—

'பிண்ட³நிவ்ருத்தி: பஞ்சமே ஸப்தமே வா' இதி। 'ஸாபிண்ட்³யம் ஸப்தபௌருஷ'மித்யாதி³ ஸ்ம்ருத்யந்தரவசநஸ்யாஸ்ய ச பராஶராதி³வசநஸ்ய விகல்போ த்³ரஷ்டவ்ய: இதி மாத⁴வீயே ॥ தத்து ஶிஷ்டாசாரவிரோதா⁴த் த்ர்யஹாஶௌசவிஷயகத்வேந யோஜநீயமிதி ஸ்ம்ருதிரத்நவிஜ்ஞாநேஶ்வரீயாதா³வபி⁴ஹிதம் ॥

ஐந்தாமவனாவது தாயத்திலிருந்தும் விச்சேதத்தை அடைகிறான். நாலாமவனுக்குப் பத்து நாட்களால் சுத்தி. ஐந்தாமவனுக்கு ஆறு நாட்களால் சுத்தி. ஆறாமவனுக்கு நான்கு நாட்களால் சுத்தி. ஏழாமவனுக்கு மூன்று நாட்களால் சுத்தி." தாயம் = பிண்டம். ஐந்தாமவன், ஆறாமவன், ஏழாமவனாவது பிண்டத்திலிருந்து விச்சேதத்தை அடைகிறான். பித்ருபக்ஷத்தில் கூடஸ்தனை ஆரம்பித்து எண்ணுகையில் நாலாமவனுக்குப் பத்து ராத்ரம் ஆசௌசம். ஐந்தாமவனுக்கு ஆறுநாளாசௌசம் என்பது முதலியது, என்று சொல்லப்பட்டதும்,

மனுவால்:— "மூன்றுபேர்களுக்கு உதகதானம் செய்ய வேண்டும். மூன்றுபேர்களுக்குப் பிண்டம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். நாலாமவன் இவர்களுக்குப் பிண்டம் கொடுப்பவன், ஐந்தாமவனில்லை." என்று சொல்லப்பட்டதும்,

கௌதமரால்:— "ஐந்தாவது புருஷனிடத்திலோ, ஏழாவது புருஷனிடத்திலோ பிண்ட நிவ்ருத்தி" என்று சொல்லப்பட்டதும் ஆகிய இவைகளுக்கும் 'ஸாபிண்ட்யம் ஸப்த பூருஷம்' என்பது

यत्तु याज्ञवल्क्येनोक्तम्—

'पञ्चमात् सप्तमादूर्ध्वं मातृतः पितृतस्तथा' इति ॥ तत्तु कन्याविषये पञ्चमपर्यन्तं साफिण्ड्यनिवृत्तिवादनं विवाहनिषेधायैव । आशौचविषये तु त्रिपौरुषमेव कन्यासाफिण्ड्यम् ॥

तथा च वसिष्ठः—

'अप्रत्तानां तु स्त्रीणां साफिण्ड्यं त्रिपौरुषं विज्ञायते' इति ॥

शङ्खः—

'पुत्राणामसवर्णानामप्रत्तानां च योषिताम् । साफिण्डता विनिर्दिष्टा पितृपक्षे त्रिपौरुषी' इति ॥

अग्निस्मृतौ च—

'स्त्रीषु त्रिपौरुषं ज्ञेयं साफिण्डत्वं द्विजोत्तम' इति ॥

முதலாகிய மற்ற ஸ்ம்ருதி வசனங்களுக்கும் விகல்பம் அறியத் தக்கது என்று மாதவீயத்திலுள்ளது. இது சிஷ்டாசார விருத்தமா யிருப்பதால் யுகாந்தர விஷயமென்று சேர்க்கவேண்டுமென்று, ஸ்ம்ருதிரத்னம், விக்ஞாநேச்வரீயம் முதலியதில் சொல்லப்பட்டு உள்ளது.

யாக்ஞவல்க்யர்:— "மாதாவினிடமிருந்து ஐந்து புருஷ னுக்குப் பிறகும், பிதாவினிடமிருந்து எழு புருஷனுக்குப் பிறகும் ஸாபிண்ட்ய நிவ்ருத்தி" என்று சொல்லிய வசநத்தில் கன்யா விஷ யத்தில் ஐந்தாமவன் வரையில் ஸாபிண்ட்யத்தைச் சொல்லியது விவாஹநிஷேதத்திற்காக. ஆசௌசவிஷயத்திலோ த்ரிபூருஷ பர்யந்தமே கன்யா ஸாபிண்ட்யம், அவ்விதமே,

வஸிஷ்டர்:— 'விவாஹமாகாத ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸாபிண்ட்யம் த்ரிபூருஷமெனத் தெரிகிறது' என்றார்.

சங்கரும்:— "அஸவர்ணரான புத்ரர்களுக்கும், விவாஹம் ஆகாத ஸ்த்ரீகளுக்கும், பித்ரு பக்ஷத்தில் மூன்று புருஷ பர்யந்தம் ஸாபிண்ட்யம் சொல்லப்பட்டுள்ளது" என்றார்.

அக்னி ஸ்ம்ருதியிலும்:— ஓ ப்ராம்ஹணோத்தம! ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில் ஸாபிண்ட்யம் மூன்று புருஷர்கள் வரையில்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌚—

'𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑍀 । 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇—

'𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍂𑌢𑌾𑌸𑍁' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌊𑌢𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌊𑌢𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌸𑍍𑌵𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌦𑍇 । 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾 𑌗𑌤𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ப்ரம்ஹபுராணத்திலும்:- ஸவர்ணையான பெண்களுக்கு மூன்று புருஷர் வரையில் ஸாபிண்ட்யம். பிறகு மூன்று புருஷர்கள் ஸமாநோதகர்கள்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— விவாஹமாகாத ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸாபிண்ட்யம் மூன்று புருஷர்கள் வரையில்தான்.

விவாஹிதைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கோ ஏழு புருஷர்கள் வரையிலுமே ஸாபிண்ட்யம். அதைப்பற்றி,

வ்யாஸர்:— 'விவாஹமாகிய ஸ்த்ரீகளுக்கு ஸாபிண்ட்யம் ஏழு புருஷர்கள் வரையில். விவாஹிதைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு பர்த்ருகுலத்தில் ஸாபிண்ட்யத்தைச் சொல்லுகிறார் ப்ராஜாபதி' என்றார்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— ஸ்த்ரீ, விவாஹத்தில் ஸப்தபதி ஆனவுடன் தனது கோத்ரத்தினின்றும் விலகுகிறாள். அவள், பிண்டத்திலும், கோத்ரத்திலும், ஸூதகத்திலும் பர்த்தாவின் ஐக்யத்தை அடைகிறாள்.

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌚𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌶𑌤𑌕𑍇—

'𑌆𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍇𑌵𑌾𑌘𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌃 ।
𑌆𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌸𑍍𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌃' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌘𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍋𑌰𑌾𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌉𑌭𑌯𑌤𑍍𑌰 [illegible]। [illegible] 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑌪𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿॥

𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 ।
𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌜𑌨𑌕 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 [illegible] ॥

𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—

'𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌹𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌸𑌹𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

விவாஹமாகாத ஸ்த்ரீயின் ஜநநத்திலும், மரணத்திலும் ஆசௌசத்தின் வ்யவஸ்தை சொல்லப்பட்டுள்ளது,

சதகத்தில்:— கன்யகையின் மரண ஜநநங்களில் மூன்று புருஷர்கள் வரையிலுமே ஆசௌசம். புருஷனின் ம்ருதி ஜநநங்களில் ஏழு புருஷர்கள் வரையில். அவ்விருவர்களின் ஸாபிண்ட்யமும் அப்படியே. இதில் கூடஸ்தனுக்கு ஸமானனாதலால் கூடஸ்தனின் ப்ராதாவுக்கும் ஆசௌசம்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— பெண்ணின் ஜநநத்தில், தகப்பன் அவனின் புத்ரன், பிதா, அவனின் ப்ராதா, பித்ருவ்யன், அவனின் புத்ரன் இவர்கள் பத்து நாட்களால் சுத்தராகின்றனர்.

தீபிகையில்:— புத்ரீ, பௌத்ரீ, பகினீ, ப்ராதாவின் புத்ரீ,

संग्रहे च —

'कन्याजनने भ्रातृपितृतद्भ्रातृतत्सुताः । पितामहश्च तद्भ्राता शुद्ध्यन्ति दशरात्रतः' इति ॥

संग्रहान्तरे च —

'पुंसि जाते सपिण्डानां स्त्रियां पित्रोः पितुः पितुः । सोदराणां पितृव्याणां तत्सुतानामेव सूतकम्' इति ॥ सोदराणां भ्रातॄणामित्यर्थः । सोदरशब्दो भिन्नोदरस्याप्युपलक्षकः । त्रिपुरुषान्तर्वर्तिभिन्नोदराणां सर्वेषामिदं सूतकं समानम् ॥

तत्र विशेषः स्मर्यते — 'भिन्नोदरस्य जाया तु स्त्रीप्रसूता भवेद्यदि । भ्रातुर्दशाहमाशौचं तत्पुत्रस्य न विद्यते' इति ॥ भिन्नोदरभ्रातृपत्न्याः स्त्रियां जातायां भिन्नोदरभ்रातुरेवाशौचम्, न तु तत्पुत्रस्येत्यर्थः ॥

பித்ருவ்யனின் புத்ரீ என்ற இவ்வைந்து பேர்களுக்கும் ஜநநத்தில் பத்துநாளாசௌசம்.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— பெண் பிறந்தால், பெண்ணின் ப்ராதா, பிதா, பிதாவின் ப்ராதா, அவனின் புத்ரன், பெண்ணின் பிதாமஹன், அவனின் ப்ராதா என்ற இவர்கள் பத்து நாட்களால் சுத்தராவர்.

மற்றொரு ஸங்க்ரஹத்திலும்:— புருஷ ப்ரஜை பிறந்தால் ஸபிண்டர்கள் எல்லோருக்கும் ஆசௌசம். ஸ்த்ரீ ப்ரஜை பிறந்தால், மாதாபிதாக்கள், பிதாவின் பிதா, ஸோதரர்கள் (ப்ராதாக்கள்), பித்ருவ்யர்கள் என்ற இவர்களுக்கு மட்டில் ஆசௌசம். இதில் ஸோதர சப்தம் பின்னோதரரையும் சொல்லும். த்ரிபுருஷர்களுக்குள் உள்ள பின்னோதரர்கள் எல்லோருக்கும் இந்த ஆசௌசம் ஸமாநம்.

அதில் விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது:- "பின்னோதர ப்ராதாவின் பார்யை ஸ்த்ரீ ப்ரஜையை ப்ரஸவித்தால், பின்னோதர ப்ராதாவுக்கு மட்டில் பத்து நாள் ஆசௌசம். அவனின் புத்ரனுக்கு ஆசௌசமில்லை.

யத்து அக்நிஸ்ம்ருதௌ —

'பும்ஜநநே ஸபிண்டாநாம் தஶாஹாச்சுத்திரிஷ்யதே । ஸ்த்ரீஜநநே ஸபிண்டாநாம் த்ர்யஹாச்சுத்திரிஷ்யதே' இதி, தத் த்ர்யஹாதித்யாபத்விஷயம் । த்ரிபுருஷவ்யதிரிக்த ஸமாநோதகவிஷயம் வா । யதஸ்தத்ரைவோக்தம் — 'த்ர்யஹாத்ஸோதராணாம் ச ஸகோத்ரஸ்ய ஏகாஹம் ஸூதகே ஸ்ம்ருதம்' இதி । ஏகாஹமிதி ஸகோத்ரவிஷயம் ॥

தத்ர கந்யாஸபிண்டாநாம் ப்ராத்ருபித்ருபிதாமஹாநாம் தத்புத்ராணாம் பிதாமஹப்ராதுஶ்ச தஶாஹம் ஸூதகம் । கந்யாஸோதராணாம் சதுர்தபஞ்சமஷஷ்டாநாம் த்ர்யஹம் ஸூதகம் । ஸப்தமஸ்ய ஏகாஹமிதி கேசித் ॥

அந்யே து — 'கந்யாஸபிண்டாநாம் த்ரிபுருஷாணாமேவ தஶாஹம் ஸூதகம் । ஸோதராணாம் நாஸ்தி । த்ர்யஹாத்ஸோதராணாமித்யேதத் பும்ஜநநவிஷயமித்யாஹு: । அத்ர யதாதேஶாசாரம் வ்யவஸ்தா ॥

அக்னி ஸ்ம்ருதியில்:—''புருஷ ஜநநத்தில் ஸபிண்டர்களுக்குப் பத்து நாட்களால் சுத்தி. ஸ்த்ரீ ஜநநத்தில் மூன்று நாட்களால் சுத்தி'' என்றுள்ள வசநமோவெனில், மூன்று நாளென்பது ஆபத் விஷயத்தைப் பற்றியது, அல்லது த்ரி புருஷர்களைத் தவிர்த்த ஸமாநோதக விஷயம். ஏனெனில் அவ்விடத்திலேயே சொல்லப் பட்டுள்ளது - ''ஏகோதரர்களுக்கு மூன்று நாட்களால் சுத்தி, ஸகோத்ரனுக்கு ஒரு நாளாசௌசம்'' என்று.

இவ்விஷயத்தில்:— கன்யா ஸபிண்டர்களான ப்ராதா, பிதா, பிதாமஹன், இவர்களின் புத்ரர்கள், பிதாமஹனின் ப்ராதா என்ற இவர்களுக்குப் பத்துநாளாசௌசம். கந்யாஸோதரர்களான நாலாமவன், ஐந்தாமவன், ஆறுமவன் இவர்களுக்கு மூன்று நாளாசௌசம். ஏழாமவனுக்கு ஒருநாளாசௌசம்'' என்றனர் சிலர்.

மற்றவரோவெனில்:— ''கன்யா ஸபிண்டர்களான மூன்று புருஷர்களுக்குட்பட்டவருக்கே பத்துநாளாசௌசம். ஸோதரர் களுக்கு ஆசௌசமில்லை. 'த்ர்யஹாத்ஸோதகாநாம்' என்ற வசனம் புருஷ ஜநந விஷயம்'' என்கின்றனர். இவ்விஷயத்தில் தங்கள் தேசாசாரத்தை அனுஸரித்து வ்யவஸ்தையை அறியவும்.

𑌜𑌨𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌦𑍍𑌵𑍈𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌜𑌨𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍, 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂, 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌪𑍈𑌠𑍀𑌨𑌸𑌿𑌃—

'𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑍍 । 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃— '𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌯𑌃 । 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌤𑌾

ஜநநாசௌசத்தின் இருவகை.

ஜநநாசௌசம் இருவிதமாகின்றது. 'அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷண' மென்றும், 'தர்மாநதிகாரலக்ஷண' மென்றும். அவைகளுள், அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷணம் என்ற ஆசௌசம் மாதாவுக்குப் பூர்ணமாயுண்டு. பிதாவுக்கும் ஸ்நாநத்திற்கு முன்பு உண்டு. மற்ற ஸபிண்டர்களுக்கில்லை. ஸ்நாநத்திற்குப் பிறகு பிதாவுக்கும் 'அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷணுசௌசம்' இல்லை. ஆனால், தர்மாநதிகார லக்ஷணுசௌசமே. அவ்விதமே,

பைடீநஸி:— 'ஸபிண்ட ஜநநத்தில் ஸபிண்டர்கள் சுத்தர்கள். மாதா பிதாக்களுக்கே ஸூதகம். ஸூதகம் மாதாவுக்கு மட்டில். ஸ்நானம் செய்த பிறகு பிதா சுத்தனுகிறுன்' என்றுர். இந்த வசனத்திற்கு அர்த்தம் சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது— "ஸபிண்டன் பிறந்தால், மாதா பிதாக்கள் தவிர்த்த ஸபிண்டர்கள் சுத்தர்கள்—ஸபிண்ட ஜநந நிமித்தமான 'தர்மாநதிகார லக்ஷண' மான ஆசௌசமிருந்தாலும் பாப ரூபாசௌசமல்லாததால் ஸ்பர்சயோக்யர்கள். அதிருப்பதால் மாதா பிதாக்களுக்கு அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷண ஸூதகமுண்டு. பாப ரூபத்வமிருப்பது மாதா பிதாக்

पित्रोर्जनयित्रोः प्राणिपीडाहेतुत्वात्। तस्य हेतुत्वं जनकतया पितुः कथञ्चित्परम्परया, मातुर्गर्भाद्विनिर्गमनानुकूलप्रेरणया साक्षात्, ततश्च गुरुतया स्नानमात्रानपनोद्यं सूतकं मातुरेव स्यान्न पितुः। स्नानमात्रेण पिता शुद्धिः। पापनाशात् स्पर्शयोग्यो भवति' इति॥

तथा च स्मृत्यन्तरम्—

'जननेऽप्येतन्मातापित्रोः मातुरेवास्पर्शनात्मकं नान्येषां ज्ञातीनाम्' इति॥ मरणे सपिण्डानामस्पृश्यत्वं यथा जननेऽप्यस्पृश्यत्वं तथा मातापित्रोरेव भवति। नान्येषां सपिण्डानां जायमानप्राणिपीडाकर्तृत्वरहितानाम्। मातापित्रोरुभयोरपि स्नानमात्रानपनोद्यास्पर्शनहेतुभूतमाशौचं मातुरेवेत्यर्थः॥

களுக்கு உண்டாகும் ப்ராணியின் பீடைக்குக் காரணமாகுவதால். அதற்கு ஹேதுவாயிருப்பது பிதாவுக்கு அந்த ப்ராணியை உண்டாக்கியதால் உள்ள பரம்பராஸம்பந்தத்தால். மாதாவுக்குக் கர்ப்பத்தினின்றும் வெளிவருவதற்கு ஸாக்ஷாத் அநுகூலமான ப்ரேரணத்தால். முந்தியதைவிட அதிகமானதால் ஸ்நானத்தால் மட்டில் போக்கக்கூடாத ஸூதகம் மாதாவுக்கே உள்ளது. பிதாவுக்கு இல்லை. ஸ்நானம் செய்வதாலேயே பிதா சுத்தனாகிறான். பாபம் நசிப்பதால் ஸ்பர்சத்திற்கு யோக்யனாகிறான்" என்று.

அவ்விதமே, மற்றொரு ஸ்ம்ருதி:— "ஜநநத்திலும் மாதா பிதாக்களுக்கு இந்த ஆசௌசமுண்டு. 'அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷண ஆசௌசம்' மாதாவுக்கு மட்டில். மற்ற ஜ்ஞாதிகளுக்கில்லை' என்கிறது. இதன் பொருள் — "மரணத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு அஸ்ப்ருச்யத்வம், எப்படியுள்ளதோ, அப்படி ஜநநத்திலும். இந்த அஸ்ப்ருச்யத்வம் மாதாபிதாக்களுக்குமாத்திரம் உண்டாகிறது. மற்ற ஸபிண்டர்களுக்கு ஜநிக்கும் ப்ராணியின் பீடையில் கர்த்ருத்வம் இல்லாததால் உண்டாவதில்லை. மாதா பிதாக்களிருவரிலும், ஸ்நாநத்தால் மட்டில் போக்கமுடியாததும், அஸ்பர்சநஹேதுபூதமுமான ஆசௌசம் மாதாவுக்கு மட்டில்" என்பதாம்.

அங்கிரா: —

'ப்ராக் ஸ்நாநாஜ்ஜநநே(அ)ஸ்ப்ருஶ்ய: கர்மாநர்ஹோ ப⁴வேத்' இதி। ஸ்நாநாத் ப்ராக் பிதா அஸ்ப்ருஶ்ய:। ஊர்த்⁴வம் து ஸ்ப்ருஶ்ய ஏவ। கிந்து கர்மாநர்ஹத்வம் ஶாவவதி³த்யர்த²:॥

ஸம்வர்த: —

'ஸசேலம் து பிது: ஸ்நாநம் ஜாதே புத்ரே விதீ⁴யதே। மாதா ஶுத்⁴யேத்³த³ஶாஹேந ஸ்நாதஸ்ய ஸ்பர்ஶநம் பிது:' இதி॥ ந தோ³ஷாவஹமித்யர்த²:॥

ஆதி³புராணே —

'ஸூதகே து முக²ம் த்³ருஷ்ட்வா ஜாதஸ்ய ஜநக: தத:। க்ருத்வா ஸசேலஸ்நாநம் து ஸ்ப்ருஶ்யோ ப⁴வதி தத்க்ஷணாத்' இதி॥

அங்கிரா: —

'ஸூதகே ஸூதிகாவர்ஜ்யம் ஸம்ஸ்பர்ஶோ ந நிஷித்⁴யதே। ஸம்ஸ்பர்ஶே ஸூதிகாயாஸ்து ஸ்நாநமேவ விதீ⁴யதே' இதி॥ ஏவம் த³ஶாஹாந்த ஸூதிகாஸ்பர்ஶே ஸ்நாநமபு³த்³தி⁴பூர்வ கர்ம

அங்கிரஸ்:— ஜநநத்தில் ஸ்நானத்திற்கு முன் பிதா அஸ்ப்ருச்யன். பிறகு ஸ்பர்சார்ஹனே. ஆனாலும், அவனுக்கு கர்மாநர்ஹத்வம் சாவாசௌசத்திற்குப் போலவே உண்டு.

ஸம்வர்த்தர்:— புத்ரன் பிறந்தால் பிதாவுக்கு ஸசேல ஸ்நானம் விதிக்கப்படுகிறது. மாதா பத்து நாட்களால் சுத்தையாவாள். ஸ்நானம் செய்தபிறகு பிதாவின் ஸ்பர்சம் தோஷாவஹமல்ல.

ஆதிபுராணத்திலும்:— குழந்தை பிறந்தவுடன் பிதா சிசுவின் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு ஸசேல ஸ்நானம் செய்யவும். செய்தவுடன் அவன் ஸ்பர்ச யோக்யனாகிறான்.

அங்கிரஸ்:— "ஜநநாசௌசத்தில், ஸூதிகையைத் தவிர்த்த மற்றவரின் ஸ்பர்சம் நிஷேதிக்கப்படவில்லை. ஸூதிகையை ஸ்பர்சித்தால் ஸ்நானமே விதிக்கப்படுகிறது" என்றார். இவ்விதம் பத்து நாட்களுக்குள் ஸ்நான விதியும் புத்திபூர்வமல்லாத ஸ்பர்ச விஷயம். புத்திபூர்வ ஸ்பர்சத்திலோ, ஸ்நானமும், அக்னி ஸ்பர்சமும், ஆஜ்ய ப்ராசனமும் செய்யப்படவேண்டும். "பதிதன்,

𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍, '𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌚𑍇𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍—

'𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚'𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌦𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑍇𑌨 '𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍—

'𑌯𑍁𑌗𑌪𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌂𑌸𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵𑌾

ஸூதிகை, அந்த்யஜன், சவம் இவர்களைப் புத்திபூர்வமாய் ஸ்பர்சித்தால், ஸசேல ஸ்நானம், அக்னி ஸ்பர்சம், ஆஜ்ய ப்ராசனம் இவைகளைச் செய்தால் சுத்தனுவான்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

போதாயனர்:— "ஜநநத்தில் மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்து நாளாசௌசம். மாதாவுக்கு மட்டில் என்று சிலர்" என்று சொல்லியதோவெனில்,

இதற்குச் **சந்த்ரிகையில்** இவ்விதம் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டு உள்ளது:— "மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்துநாளாசௌசமென்பது பூர்வபக்ஷமாய்ச் சொல்லப்பட்டதென்பது 'தாவத்' என்பதால் தோன்றுகிறது. ஆகையால் 'மாதாவுக்கே என்று சிலர்' என்பதே நல்ல பக்ஷம் என்பதால், முன் சொல்லியதோடு விரோதமில்லை" என்று.

அகண்டாதர்சத்திலோவெனில், இவ்விதம் விவரணம் செய்யப்பட்டுள்ளது:— "ஒரே ஸமயத்தில் ஸ்த்ரீ சிசு, புருஷ சிசு இரண்டும் பிறந்தால் 'அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணுசௌசம்' மாதா பிதாக்கள் இருவருக்கும். ஏதாவதொன்று மட்டில் பிறந்தால், 'அஸ்ப்ருச்ய

स्पृश्यत्वलक्षणमाशौचम्। अत्र च मातापित्रोरिति पितृसम्बन्धविषयं मातुरिति पितुरसम्बन्धविषयम्' इति॥

तथा च वसिष्ठः—

'नाशौचं विद्यते पुंसः संसर्गं चेन्न गच्छति।
रजस्तत्राशुचि ज्ञेयं तच्च पुंसि न विद्यते' इति॥

बृहस्पतिः—

'शावाशौचं तु सर्वेषां सूतकं मातुरेव च।
स्नानं कृत्वा तु पिता स्पृश्यो भवति तत्क्षणात्॥
यस्तया सह संसर्गं कुर्याच्छयनासनम्। बान्धवो वा परो वापि स दशाहेन शुध्यति' इति॥

सुमन्तुः—

'मातुरेव सूतकं तां स्पृशतां च नेतरेषाम्' इति। मातुः सूतिकां स्पृशतां च जनानामस्पृश्यत्वलक्षणं भवति। नेतरेषाम् = अस्पृशतां जनानां न भवतीत्यर्थः॥

த்வலக்ஷணுசௌசம்' மாதாவுக்கு மட்டில். அல்லது 'மாதா பித்ரோ:' என்றது ஸம்பந்தப்பட்ட பிதாவின் விஷயத்தைப் பற்றியது. 'மாது ரித்யேகே' என்றது ஸம்பந்தப்படாத பித்ரு விஷயத்தைப்பற்றியது" என்று. அவ்விதமே,

வஸிஷ்டர்:— பிதாவுக்கு ஆசௌசமில்லை ஸம்பந்தப்படா விடில். ரஜஸ் அசுத்தம் மாதாவினிடமுள்ளது. அது பிதாவி னிடமில்லை.

ப்ருஹஸ்பதி:— சாவாசௌசம் ஸபிண்டர்களெல்லோருக்கும் உண்டு. ஸூதகாசௌசம் மாதாவுக்கு மட்டும். பிதா ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். உடனே ஸ்பர்சார்ஹனுகிறுன். ஸூதிகை யுடன் சயனம், உட்காருவது இவை முதலிய ஸம்பந்தத்தைச்செய்த வன் பந்துவானுலும், மற்றவனுனுலும் அவன் பத்து நாட்களால் சுத்தனுகிறுன்.

ஸுமந்து:—'மாதாவுக்கே ஸூதகம், அவளைத் தொடுபவர்க் கும்; மற்றவர்க்கில்லை' என்றுர். 'மாதாவுக்கும், ஸூதிகையைத் தொடுகின்ற ஜநங்களுக்கும் 'அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷணு சௌசம்'.

அத்ரி:—

'ஸம்பர்காஜ்ஜாயதே தோஷ: பாரக்யேப்யேவ ஜந்துஷு । தத்வர்ஜநாச்ச பிதுரபி ஸத்ய:ஶௌசம் விதீயதே' இதி ॥ பாரக்யே = பரஸம்பந்திநி ஜநநே ॥

பாராஶர:—

'ப்ராஹ்மணாநாம் ப்ரஸூதௌ து தேஹஸ்பர்ஶோ விதீயதே । ஸர்வேஷாம் ஶாவஶௌசம் மாதாபித்ரோஸ்து ஸூதகம் ॥ ஸூதகம் மாதுரேவ ஸ்யாதுபஸ்ப்ருஶ்ய பிதா ஶுசி:' இதி ॥ அஸ்ப்ருஶ்யத்வலக்ஷணம் ஸூதகம் மாதாபித்ரோ: । தத்ராபி தஶாஹமஸ்ப்ருஶ்யத்வம் மாதுரேவ । பிது: ஸ்நாநபர்யந்தமேவேத்யர்த: ॥

ஸூதிகயா ஸஹ ஸம்ஸர்ககரணே தஜ்ஜநிதமஸ்ப்ருஶ்யத்வம் தஶாஹமித்யாஹ ஸ ஏவ—

'யதி பத்ந்யாம் ப்ரஸூதாயாம் ஸம்பர்கம் குருதே

மற்றவர்க்கு = தொடாத ஜநங்களுக்கு அது இல்லை என்பது பொருள்.

அத்ரி:—அன்ய ஸம்பந்தியான ஜநநத்திலும் ஸம்பர்க்கத்தால் ஆசௌசமுண்டாகிறது. ஸம்பர்க்கத்தை வர்ஜித்தால், பிதாவுக்கும் ஸத்யச்சுத்தி விதிக்கப்படுகிறது.

பராசரர்:— "ப்ராம்ஹணர்களுக்கு, ப்ரஸூதி விஷயத்தில் தேஹஸ்பர்சம் விதிக்கப்படுகிறது. சாவாசௌசம் ஸபிண்டர்களெல்லோருக்கும். ஜநநாசௌசம் மாதாபிதாக்களுக்கு மட்டில். அவர்களிலும் ஸூதகம் மாதாவுக்கு மட்டில். பிதா ஸ்நானத்தால் சுத்தனுகிறான்" என்றார். "அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணுசௌசம் மாதா பிதாக்களுக்கு மட்டில். அவர்களிலும் பத்துநாட்கள் வரையில் அஸ்ப்ருச்யத்வம் மாதாவுக்கு மட்டில். பிதாவுக்கு ஸ்நானம் செய்யும்வரையில்தான்" என்பது பொருள்.

ஸூதிகையுடன் ஸம்பந்தம் செய்தால் அதனுலுண்டாகும் அஸ்ப்ருச்யத்வம் பத்து நாட்கள் வரையில் இருக்கின்றது என்கிறார்,

பராசரரே:— எந்த ப்ராம்ஹணன் பத்நீ ப்ரஸவித்திருக்கும்

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍋𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑍀 𑌤𑍁 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌕𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌿 । 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌗𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍋𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌾𑌦𑌕𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑍋 𑌦𑍋𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌯𑌦𑌿 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌞𑍍𑌛𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌉𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌲𑍇𑌨𑍋𑌪𑌪𑌾𑌦

பொழுது ஸம்பந்தத்தைச் செய்கின்றானோ அவன் ஆறு அங்கங்களுடைய வேதத்தை அறிந்தவனாயினும், அவனுக்கு ஸூதகமுண்டாகிறது. ஸம்பந்தத்தால் தோஷமுண்டாகிறது. ப்ராம்ஹணனிடத்தில் வேறு தோஷமில்லை. ஆகையால் எவ்விதத்தாலும் அறிந்தவன் ஸம்பந்தத்தை விடவேண்டும். ப்ரஸவத்தில் க்ருஹஸ்தன் ஸம்பந்தம் செய்யாவிடில், மாதா பத்து நாட்களால் சுத்தையாகிறாள். பிதா ஸ்நானத்திற்குப் பிறகே சுத்தனாகிறான்" என்றார். "ஜநகனுக்கு, ஸ்நானத்திற்குப் பிறகு ஸம்பந்த நிமித்தமான தோஷமொன்றே அஸ்ப்ருச்யத்வத்தைச் செய்வதாய் ஆகிறது. ஆகையால் ஸம்பந்தத்தை வர்ஜிக்கவேண்டும். க்ருஹஸ்தன் ஸூதிகையுடன் சேர்ந்து படுப்பது, உட்காருவது, புஜிப்பது முதலியதைச் செய்யாமலிருந்தால், அப்பொழுது ஸ்நானத்தாலேயே ஸ்பர்சார்ஹனாகிறான்: மாதா பத்து நாட்களால் சுத்தையாகிறாள்" என்பது பொருள்.

மனு:— ஆசௌசம் மாதாவுக்கு மட்டில். பிதா ஸ்நானம் செய்தபிறகு சுத்தனாகிறான். கர்ப்பாதானம் செய்த பிதா உடனே ஸ்நானம் செய்து சுத்தனாகிறான். பிதாவுக்கு ஜநநாசௌசம், ஜநநத்

யதி । ஶஸ்த்ரம் நிரஸ்ய = ஶஹ்ராயாணம் க்ருத்வேதி யாவத் । ஏவஞ்ச = ஸ்நாத்வா பிதா ஶுத்தி:, ஶஹ்ராயாணம் க்ருத்வா ததாநீம் ஸ்நாதஸ்ய பிதுரஸ்ப்ருஶ்யத்வாபாதகம் ஜநநாஶௌசவஶாதாநீந்து ந ஸ்நாநாதூர்த்வம் ந பவதீத்யர்த: ॥

யாஜ்ஞவல்க்யோऽபி —

‘பித்ரோஸ்து ஸூதகம் மாதுஸ்ததஸ்ருக்தர்ஶநாத்த்ருவம் ।
ததஹந்ந ப்ரதுஷ்யேத பூர்வேஷாம் ஜந்மகாரணாத்’ இதி ॥
அத்ர விஜ்ஞாநேஶ்வர: — ஸூதகம் = ஜநநநிமித்தாஸ்ப்ருஶ்யத்வலக்ஷணம், பித்ரோ: = மாதாபித்ரோரேவ, ந ஸர்வேஷாம் ஸபிண்டாநாம் । தச்சாஸ்ப்ருஶ்யத்வம் மாதுர்த்ருவம் = தஶாஹவ்யாப்தம் ஸ்திரமித்யர்த: । குத: ? ததஸ்ருக்தர்ஶநாத் = தஸ்யாஸ்ஸம்பந்திநோऽஸ்ருஜோ தர்ஶநாத் । பிதுர்த்ருவம் ந பவதி ஸ்நாநாதேவாஸ்ப்ருஶ்யத்வம் ந வித்யதே । யஸ்மிந்து திநே குமாரஜநநம், ததஹந்ந துஷ்யேத । தந்நிமித்ததாநாத்யதிகாராவஹம் ந பவதீத்யர்த: । யஸ்மாத்தஸ்மிந்நஹநி பூர்வேஷாம் பித்ராதீநாம் புத்ரரூபேண ஜந்ம உத்பத்தி: தஸ்மாத்ததஹந்ந ப்ரதுஷ்யேத’ இதி ॥

திற்குப் பிறகு செய்யும் ஸ்நானத்திற்குப் பிறகு ஏற்படுவதில்லை என்பது பொருள்.

யாக்ஞவல்க்யரும்:— ‘பித்ரோஸ்து + காரணாத்’ என்றார். இந்த ச்லோக வ்யாக்யானத்தில் விக்ஞானேச்வரர்—“ஸூதகம் = ஜநந நிமித்தமாகிய அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணமான ஆசௌசம், மாதா பிதாக்களுக்கு மட்டில். ஸபிண்டர்களெல்லோருக்கும் இல்லை. அந்த அஸ்ப்ருச்யத்வம் மாதாவுக்கு த்ருவம் = பத்து நாட்கள் வரையில் ஸ்திரமாயுள்ளது. ஏன்? ததஸ்ருக்தர்சநாத் = அவளைச் சேர்ந்ததான ரக்தம் காணப்படுவதால். பிதாவுக்கு ஆசௌசம் ஸ்திரமாய் ஆவதில்லை. ஸ்நானம் செய்வதாலேயே அஸ்ப்ருச்யத்வமில்லை. எந்தத் தினத்தில் குமாரஜநநமோ அந்தத் தினம் துஷ்டமாவதில்லை. குமார ஜநந நிமித்தமான தானம் முதலியதைத் தடுப்பதாக ஆவதில்லை என்று பொருள். எக்காரணத்தால், முன்னோராகிய பிதா முதலியவரின் பிறப்பு ஏற்பட்டதோ, அக்காரணத்தால் அந்தத் தினம் துஷ்டமாவதில்லை” என்றார்.

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇 —

'𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 । 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑍌 —

'𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 —

'𑌆𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑌮𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂, 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵

ஸ்ம்ருத்யர்த்த ஸாரத்தில்:— ஜநநநிமித்தமான அஸ்ப்ருச்யத்வம் மாதாவுக்கு மட்டில். பிதாவுக்கு ஸ்நாநத்திற்குப்பிறகு அஸ்ப்ருச்யத்வமில்லை. ஜநநத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு அஸ்ப்ருச்யத்வம் எப்பொழுதுமில்லை.

ஷடசீதியில்:—ஸூதகமுள்ள (பத்து நாள்) வரையில் மாதா அஸ்ப்ருச்யை. ஸ்நாநத்திற்கு முன்பு பிதா அஸ்ப்ருச்யன். மற்ற ஸபிண்டர்களுக்கு ஜநநாசௌசத்தில் அஸ்ப்ருச்யத்வமென்பதில்லை.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— "சாவா சௌசத்தில் முடிவு வரையில் அங்கஸ்பர்சத்தை த்யஜிக்கவும். ஜநநாசௌசத்தில் நான்கு நாள் த்யஜிக்கவும். ஆசௌசமில்லாதவன் ஆசௌசியை ஸ்பர்சித்தால் ஸ்நாநம் செய்யவும். அன்யாசௌசமுள்ளவன் மற்றொரு ஆசௌசமுள்ளவனை ஸ்பர்சித்தால் க்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்கவும்" என்ற வசநத்தால் ப்ரஸவாசௌசத்தில் நான்கு நாள்கள் அங்கஸ்பர்சவர்ஜநம் சொல்லப்பட்டுள்ளதே எனில், அது, ஸ்நாநத்திற்குப்பிறகுள்ள க்ஷணம் முதல் பிதாவுக்கும், எப்பொழுதும் ஸபிண்டர்களெல்லோருக்கும் அஸ்ப்ருச்யத்வரூபமான ஆசௌசத்தின் அபா

𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍—

‘𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌣𑌂 𑌚 𑌸𑌹𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ॥ 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌯𑍁𑌰𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌜𑌨𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌚 𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍌 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇, 𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌨𑌨𑍇𑌽𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 । 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑍇𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍁 ॥

வத்தை ப்ரதிபாதிக்கின்ற முன்சொல்லிய ஸ்ம்ருதிகளெல்லாவற்றுடனும் விரோதிப்பதால் உபேக்ஷிக்கத் தகுந்ததாகின்றது.

தவிர, இவ்விஷயத்தில் மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்— ‘மற்றொரு ஆசௌசமுள்ள மனிதரின் ஸ்பருஷ்டாஸ்ப்ருஷ்டி (தொட்டவனைத் தொடுதல்), ஸம்பாஷணம், ஸஹவாஸம், ஸ்பர்சம் இவைகளை வர்ஜிக்கவேண்டும். இறந்தவனின் ஸமீப பந்துக்களை வ்யவஹித பந்துக்கள் தொடக்கூடாது, ஜநநாசௌசத்திலும் மரணாசௌசத்திலும் நாலு நாள் முடியும் வரையில்” என்றுள்ள வசநமும், ஆசௌசிகளுக்கே பரஸ்பர ஸ்பர்ச விஷயமென்று சப்தத்தால் தோன்றுகிறது. எப்படி, சாவாசௌசத்தில் நான்கு நாள்களுக்குப் பிறகு அங்கஸ்பர்சம் கலியில் நிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால், ‘நாலுநாள் கூடா’தென்பது யுகாந்தர விஷயமென்று வ்யவஸ்தை செய்யப்படுகிறதோ, அப்படி, ஜநநாசௌசத்தில் அங்கஸ்பர்சம் விஹிதமாயிருப்பதால் ‘ஜநநத்தில் நாலுநாள் கூடாது’ என்பது வேறு விஷயத்தைப்பற்றியதாய் இருக்கட்டும். கர்த்தா இன்னாரென்று தெரியப்படாத இவ்வித வசநம், ப்ரஸித்த ஸகல ஸ்ம்ருதிகளுடன் விரோதிப்பதால் ப்ரமாணமல்லாதது என்றாவது ஆகலாம்.

யத்து ஸம்வர்தேநோக்தம்—

'ஸூதகே து யதா விப்ரோ ப்ரஹ்மசாரீ விசேஷத꞉ ।
பிபேத் பானீயமஜ்ஞானாத் புங்க்தே வாபி ஸ்ப்ருசேத வா ॥
பானீயபானே குர்வீத பஞ்சகவ்யஸ்ய ப்ராசனம் । த்ரிராத்ரோபோஷணம் புக்தே ஸ்ப்ருஷ்டே ஸ்னானேன சுத்யதி' இதி,
தத் ஸூதிகாஸ்பர்சவிஷயம் । அஸ்னாதபித்ருஸ்பர்சவிஷயம் ச । 'ஸூதகே ஸூதிகாவர்ஜம் ஸம்ஸ்பர்சோ ந நிஷித்யதே । ஸம்ஸ்பர்சே ஸூதிகாயாஸ்து ஸ்னானமேவ விதீயதே' இத்யாதினா தத்ரைவ ஸ்னானவிதானாத் । ந ச 'ஸம்ஸ்பர்சோ ந நிஷித்யதே' இத்யேதத்து சதுரஹாதூர்த்வம் ஸபிண்டானாம் ஸம்ஸ்பர்சநிஷேதாபாவபரமிதி வாச்யம், ஸூதிகாவ்யதிரிக்தஸம்ஸ்பர்சநிஷேதாபாவமாத்ரஸ்ய ப்ரதீதே꞉, சதுரஹாதூர்த்வமித்யத்ர விநிகமநாபாவாத், 'ஸ்ப்ருச்யா பவதி தத்க்ஷணாத்' இத்யாதிஸ்ம்ருதிவிரோதாபத்தேச்ச ।

ஆனல்—**ஸம்வர்த்தர்** — "ஸூதகத்தில் ப்ரம்ஹசாரியான ப்ராம்ஹணன் அறியாமையால் ஜலபானம் செய்தாலும், புஜித்தாலும், ஸ்பர்சித்தாலும், (ப்ராயச்சித்தமாக) ஜல பானத்தில் பஞ்சகவ்ய ப்ராசநத்தையும், போஜனத்தில் த்ரிராத்ரோபவாஸத்தையும், ஸ்பர்சத்தில் ஸ்நாநத்தையும் செய்தால் சுத்தனுகிறுன்" என்று சொல்லிய வசநமுள்ளதே எனில், அந்த வசனம் ஸூதிகையின் ஸ்பர்சத்தைப்பற்றியதும், ஸ்நாநம் செய்யாத பிதாவை ஸ்பர்சித்தைப்பற்றியதுமாம், 'ஸூதகத்தில், ஸூதிகையைத் தவிர்த்த மற்றவரின் ஸ்பர்சம் நிஷேதிக்கப்படவில்லை. ஸூதிகையைத் தொட்டால் ஸ்நாநமே விதிக்கப்படுகிறது' என்பது முதலான வசநத்தால், ஸூதிகாஸ்பர்சத்திலேயே ஸ்நானம் விதிக்கப்படுவதால். 'ஸ்பர்சம் நிஷேதிக்கப்படுவதில்லை' என்ற வசநம் நாலு நாள்களுக்குப்பிறகு ஸபிண்டர்களுக்கு ஸ்பர்ச நிஷேதமில்லை என்பதில் தாத்பர்யமுள்ளதென்றும் சொல்லக்கூடாது. ஸூதிகையைத் தவிர்த்தவரின் ஸ்பர்சத்தில் நிஷேதமில்லை என்பது மட்டில் தோன்றியதாவதால், 'நாலு நாள்களுக்குமேல்' என்ற விஷயத்தில் ஸாதகமான யுக்தி இல்லாததால், 'ஸ்நாநத்திற்குப் பிறகு உடனே ஸ்பர்சார்ஹனுகிறுன்' என்பது முதலிய ஸ்ம்ருதிகளுடன் விரோதமேற்பட நேரிடுமாகையாலும்.

'ஸம்ஸ்பர்சே ஸூதிகாயாஸ்த்விதி' ஸ்நாநவசநம் தசாஹாநந்தரமபி ஸூதிகாஸ்பர்சே ஸ்நாநவிதிபரமிதி ஹ்ருதி க்ருத்வா ஸங்க்ரஹகாரேணோக்தம்—

'தசாஹம் தர்சநம் வாக்யம் ஸூதிகாயாஸ்த்யஜேத்தத: |
ஏகாந்தம் ஸ்பர்சமேவைகம் பிதுஸ்தம் யமோத்பவே' இதி ॥

தசாஹம் ஸூதிகாயா தர்சநம் வாக்யஶ்ரவணம் ச வர்ஜயேத் | ததோ தசாஹாநந்தரம் யாவத் ஸூதகம் தாவத் ஸ்பர்சமேவ த்யஜேத் | ந து தர்சநாதி | இத்யேகாந்தம் = ஆசௌசபர்யந்தம், தசாஹபர்யந்தமிதி யாவத் | யமோத்பவே = ஏகத்ர அபத்யஜநநே | பிது: = ஜநகஸ்ய, தம் = ஸ்பர்சம் த்யஜேத் | பிது: புத்ரஜநநோத்தரகாலஸ்நாநாநந்தரமஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷணாசௌசாபாவேऽபி யமோத்பவே தசாஹபர்யந்தம் தத்ஸ்தித்யர்த: ॥

'ஸூதகம் மாதுரேவ ஸ்யாந்மாதாபித்ரோஸ்து ஸூதகம்' இதி போதாயநவசநமேவம் வ்யாக்யாதமகண்டாதர்சே—

'ஸம்ஸ்பர்சே ஸூதிகாயாஸ்து' என்ற ஸ்நாநவிதி வசநம் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகும் ஸூதிகாஸ்பர்சத்தில் ஸ்நாநத்தை விதிப்பதில் தாத்பர்யமுள்ளதென்று அபிப்ராயப்பட்டு சொல்லப் பட்டது,

ஸங்க்ரஹகாரரால்:— "பத்துநாள் வரையில் ஸூதிகையின் தர்சநத்தையும், வார்த்தையைக் கேட்பதையும் வர்ஜிக்கவும். தசாஹத்திற்குப் பிறகு ஸூதகமுள்ள வரையில் ஸ்பர்சத்தை மட்டில் த்யஜிக்கவும், தர்சனம் முதலியதை த்யஜிக்கவேண்டியதில்லை. இரட்டைக் குழந்தைகள் பிறந்தால், பிதாவை ஆசௌசம் முடியும் வரையில் தொடக்கூடாது" என்று. பிதாவுக்கு, சிசு ஜநநோத்தர கால ஸ்நாநத்திற்குப் பிறகு அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷண சௌசமில்லை யென்றிருந்தாலும், இரட்டைக் குழந்தைகள்பிறந்த விஷயத்தில் பத்து நாள் வரையில் அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணசௌசமுண்டு என்பது பொருள்.

'ஸூதகம் மாதுரேவ ஸ்யாத் மாதாபித்ரோஸ்து ஸூதகம்' என்ற போதாயன வசநம் மேல் வருமாறு வ்யாக்யாநம் செய்யப் பட்டுள்ளது, அகண்டாதர்சத்தில் — "ஒரே காலத்தில் ஸ்த்ரீ

'புருஷசிசுஜந்மஸம்பவே மாதாபித்ரோரஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷணம் தசாஹமாசௌசம்' இதி ॥

ஏவம் சிஷ்டாசாராநுஸாரேண மாதுர் தசாஹாநந்தரமபி யாவதாசௌசமஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷணமுக்தம் ஸங்க்ரஹே—

'அகாந்தம் ஸ்பர்சமேவ' இதி ॥

ஸ்ம்ருதிரத்நே து—

'ஜநநே ஸபிண்டாச்சுசய:' இதி பைடீநஸிவசநம் வ்யாக்யாதம்—

'ஜநநே ஸர்வே ஸபிண்டா: ஸ்ப்ருச்யா:। பிதா ஸ்நாநேந ஸ்ப்ருச்ய:। மாதா து தசாஹாத் ஸ்ப்ருச்யா பவதி' இதி ॥

'மாதா சுத்த்யேத் தசாஹேந ஸ்நாதஸ்ய ஸ்பர்சநம் பிது:' இதி ஸம்வர்த்தவசநம் சந்த்ரிகாயாம் விவ்ருதம்— 'மாதா தசாஹேந ஸ்பர்சநாதி யோக்யா பவதீத்யர்த்த:' இதி ॥

புருஷ சிசுக்கள் பிறந்தால், மாதா பிதாக்களுக்கு அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணாசௌசம் பத்துநாட்கள்" என்று.

இவ்விதம் சிஷ்டாசாரத்தை அனுஸரித்து, மாதாவுக்குப் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகும் ஆசௌசமுள்ளவரையில் அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணாசௌசம் சொல்லப்பட்டது ஸங்க்ரஹத்தில் 'அகாந்தம் ஸ்பர்சமேவ' என்று.

ஸ்ம்ருதிரத்னத்திலோவெனில்:— 'ஜநநே ஸபிண்டாச் சுசய:' என்ற பைடீநஸி வசநம் இவ்விதம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது—

ஜநநத்தில் ஸபிண்டர்களெல்லோரும் ஸ்பர்சிக்கத் தகுந்தவர்கள். பிதா ஸ்நாநத்தால் ஸ்பர்சார்ஹன். மாதாவோ பத்துநாட்களுக்குப் பிறகு ஸ்ப்ருச்யை" என்று.

'மாதா சுத்யேத் தசாஹேந ஸ்நாதஸ்ய ஸ்பர்சநம் பிது:' என்ற ஸம்வர்த்த வசநமும், சந்த்ரிகையில் வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது—"மாதா பத்து நாட்களால் ஸ்பர்சம் முதலியதில் யோக்யையாய் ஆகிறாள்" என்று.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 '𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍— '𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵' 𑌇𑌤𑌿 ॥

'𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃। 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍— '𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃। 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵' 𑌇𑌤𑌿 ॥

'𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌸𑍃𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣— '𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌜𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍇𑌵। 𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍। 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

சந்த்ரிகையிலேயே 'த்விஜாதே: ஸூதிகா யா ஸ்யாத் ஸா தசாஹேந சுத்யதி' என்ற பாரஸ்கர வசநம் வருமாறு விவரிக்கப் பட்டுள்ளது—“அஸ்ப்ருச்யத்வம் முதலியதற்குக் காரணமான ஆசௌசம் பத்து நாட்கள் வரையில். தானம் முதலிய தர்மங் களில் அதிகாரமில்லாமை என்ற ஆசௌசமோ, புத்ரனைப் பெற்ற வள் விஷயத்தில் இருபது நாட்கள் வரையில், பெண்ணைப் பெற்ற வள் விஷயத்தில் ஒரு மாதம் வரையிலுமே” என்று.

'ஸூதகம் மாதுரேவஸ்யாத் உபஸ்ப்ருச்ய பிதா சுசி:, மாதா சுத்யேத் தசாஹேந' என்ற பராசர வசனம், மாதவீயத்தில் வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது—“பத்து நாட்கள் வரையில் அஸ்ப்ருச்யத்வம் மாதாவுக்கு, பிதாவுக்கு ஸ்நானம் வரையிலேயே” என்று.

'பித்ரோஸ்து ஸூதகம் மாது: ததஸ்ருக் தர்சநாத் த்ருவம்' என்ற யாக்ஞவல்க்ய வசநம் வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது விக்ஞாநேச்வரரால்—“பிறப்பு நிமித்தமாய் அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷண மான ஆசௌசம் மாதாபிதாக்களுக்கு மட்டில். எல்லா ஸபிண்டர் களுக்குமில்லை. அந்த அஸ்ப்ருச்யத்வம் மாதாவுக்குப் பத்து நாட்கள் வரையில் ஸ்திரமாயுள்ளது” என்று.

𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾 𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍈𑌃 । 𑌦𑌿𑌨𑍈𑌶𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌨 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌨𑍍𑌨 । 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍇𑌕𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 । 𑌅𑌤𑌃 '𑌅𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌮𑍇𑌵𑍇'𑌤𑌿 𑌶𑌤𑌕𑌕𑌾𑌰𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌚𑌾𑌰𑌮𑍂𑌲𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥

ஸ்பஷ்டமாகவே சொல்லுகிறார் வ்யாஸர்:— ஜநநாசௌசத்தில் ஸபிண்டர்களின் ஸ்பர்சம் நிஷித்தமாவதில்லை. இந்த ஸபிண்டர்கள் எல்லோரும் ஸ்நானத்தால் ஸ்பர்சார்ஹர்களாய் ஆகின்றனர். மாதா பத்து நாட்களால் ஸ்பர்சார்ஹையாகிறாள்" என்று.

ப்ராம்ஹத்திலும்:- ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீ, க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீ, வைச்ய ஸ்த்ரீ இவர்கள் ப்ரஸவத்தில் பத்து நாட்களால் ஸ்பர்ச யோக்யைகளாய் ஆகின்றனர். சூத்ர ஸ்த்ரீ பதின்மூன்று நாட்களால் ஸ்பர்ச யோக்யையாய் ஆகிறாள்.

சிலர் இவ்விதம் சொல்லுகின்றனர்:— 'ஜநநாசௌசத்தில் ஸூதிகையைத் தவிர்த்த மற்றவரின் ஸ்பர்சம் நிஷித்தமாவதில்லை, என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால், பத்து நாட்களுக்குப் பிறகும் ஸூதிகையின் ஸ்பர்சம் செய்யத்தகாதது' என்று. அது இல்லை. சொல்லப்பட்ட அநேக ஸ்ம்ருதிகளை அனுஸரித்து இந்த வசநத்திற்குப் பத்து நாட்களுள் ஸூதிகாஸ்பர்சம் நிஷித்தம் என்ற விஷயத்தைப்பற்றியதென்று உபபத்தி ஆகுமாதலால். ஆகையால் 'அகாந்தம் ஸ்பர்சமேவ' என்ற சதககாரரின் வசநம் தேசாசார மூலம் என்பது ஸித்தமாகிறது.

𑌆𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 ॥

𑌆𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌤𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃—

'𑌶𑌾𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌆𑌶𑍌𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 । 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌮𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 ॥ 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌶𑌾𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑍁—

'𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌶𑌾𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑍀 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌾𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌤𑍁 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤

ஆசௌசிகளுக்குப் பரஸ்பரம் ஸ்பர்ச நிஷேதம்.

ஆசௌசிகளுக்குப் பரஸ்பரம் ஸ்பர்சத்தை நிஷேதிக்கின்றார்,

ப்ருஹ:— சாவாசௌசம் அல்லது ஜநநாசௌசம் உண்டானல் த்விஜர்கள் அந்யாசௌசமுள்ள த்விஜர்களை ஸ்பர்சிக்கக்கூடாது. புத்திபூர்வமாய் ஆசௌசமுள்ளவன் மற்றொரு ஆசௌசியை ஸ்பர்சித்தால், ஸாந்தபன க்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்கவும். அபுத்தி பூர்வமானல் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை அனுஷ்டிக்கவும். ஜநநா சௌசமுள்ளவன் சாவாசௌசியைப் புத்திபூர்வமாய் ஸ்பர்சித்தால் இரண்டு க்ருச்ரங்களையும், அபுத்திபூர்வமானல் ஒரு க்ருச்ரத்தையு மனுஷ்டிக்கவும் என்றார் ப்ருஹஸ்பதி.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலோவெனில்:— சாவாசௌசமுள்ளவன் மற்றொரு ஆசௌசியை ஸ்பர்சித்தால் என்ன செய்வது? புத்தி பூர்வமானல் ஸாந்தபனமும், அபுத்திபூர்வமானல் ஸாந்தபநத்தில் பாதியும் அனுஷ்டிக்கவும். அஸ்தி ஸஞ்சயனத்திற்குமுன் இவ்விதம் சுத்தி விதிக்கப்படுகிறது. அஸ்திஸஞ்சயனத்திற்குப் பின்பு ஆனல்

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃। '𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍॥

𑌏𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌯𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑌃—

'𑌅𑌸𑍍𑌥𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍। 𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌯𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌤𑌃॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑍇 𑌯𑌦𑌿। 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇॥ 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍। 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃॥ 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍। 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌚𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃'

மூன்றுநாள் க்ருச்ரம் விதிக்கப்படுகிறது. அபுத்திபூர்வமானல் ஒருநாள் க்ருச்ரம் விதிக்கப்படுகிறது.

சாவாசௌசத்தில் ஆசௌசமில்லாதவன், ஆசௌசம் முடியும்வரையில் ஆசௌசியை ஸ்பர்சிக்கக்கூடாது. 'சாவாசௌசத்தில் ஆசௌசம் முடியும் வரையில் ஆசௌசியின் ஸ்பர்சம் நிஷேதிக்கப்படுகிறது' என்று ஸ்ம்ருதியால்.

ஒரே ஆசௌசமுள்ளவர்களுக்கும், ஒருவர்க்கொருவர் ஸ்பர்சத்தை நான்கு நாட்கள் வரையில் நிஷேதிக்கின்றார்,

ஆச்வலாயனர்:— அஸ்தி ஸஞ்சயனத்திற்கு முன்பு, ஸபிண்டர்கள் பரஸ்பரம் அங்கங்களை ஸ்பர்சிக்கக்கூடாது. புத்ரர்கள் தசாஹத்திற்கு முன்பு ஸ்பர்சிக்கக்கூடாது. நாலாவது நாளில் ஸஞ்சயநம் செய்யப்படாவிடினும் ஸபிண்டர்கள் பரஸ்பரம் ஸ்பர்சித்துக்கொள்ளலாம். ஐந்தாவது நாள் முதல் ஸபிண்டர்கள் ஒருவரையொருவர் ஸ்பர்சிக்கலாம். அவரவர் ஆசௌச காலத்தின் மூன்றிலொரு பாகத்திற்குப் பிறகு ஸ்பர்சிக்கலாம். எல்லா வர்ணங்களுக்கும், அவரவர்க்கு விஹிதமான பத்து நாள் முதலிய நாட்களின் மூன்றிலொரு பாகத்திற்குப் பிறகு, ஸஞ்சயநமாகியிருந்தால் அங்க ஸ்பர்சத்தை விரும்புகிறார்கள் தர்மக்ஞர்கள்,

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌦𑍇𑌵𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑌿 । '𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌲𑌿𑌯𑍁𑌗𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ।

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃— '𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌂 = 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌯𑌾𑌗𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌮𑌯𑍇 '𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌵𑌾𑌸𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌦𑌾 𑌨𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌗𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 ॥ 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮

என்று இது முதலாகிய வ்யாஸ தேவலாதி வசநங்கள் யுகாந்தர விஷயங்களாகும். 'அஸ்தி ஸஞ்சயனத்திற்குப் பிறகு அங்க ஸ்பர்சமும், (கூடாது) என்று கலியுக நிஷித்த தர்மங்களில் சொல்லியிருப்பதால். ஆனல்,

அங்கிரஸ்:— 'க்ரியாவான்களான ஸபிண்டர்களுக்கு ஸூதகத்தில் அசுத்தி இல்லை' என்று சொல்லியிருப்பதோவெனில், அதற்கு இவ்விதம் பொருள்—'க்ரியாவதாம் = ஜந்மதைகள் என்று பெயருள்ள தேவதைகளின் ப்ரீதிக்காகப் பூஜை முதலிய க்ரியைகளைச் செய்கின்ற பிதா முதலிய ஸபிண்டர்களுக்கு ஜந்மதைகள் என்னும் தேவதைகளின் யாகம் (பூஜை) செய்யும் ஸமயத்தில், கர்மாநதிகார லக்ஷணமான ஆசௌசமில்லை' என்று. அவ்விதமே,

வ்யாஸர்:— ஸூதிகையின் வாஸ க்ருஹத்தில் ஜந்மதைகள் என்ற தேவதைகள் இருக்கின்றனர். அவைகளின் யாகத்திற்காக ஜநநாசௌசத்தில் சுத்தி சொல்லப்பட்டுள்ளது. முதலாவது, ஆறுவது, பத்தாவது நாட்களில் ராத்ரியில் யாகத்தைச் செய்யவும். அப்பொழுது சுத்தி சொல்லப்பட்டுள்ளது. 6-ஆவது நாளில் அந்த ஜந்மதாதேவதைகளுக்கு யாகம், தானம் இவைகளைச் செய்யவேண்

𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

'𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌃 ॥ 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍀𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌜𑌾𑌗𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃—

'𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾 । 𑌭𑍂𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑍁𑌧𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥ 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌆𑌯𑍁𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌦𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌶𑍍𑌚—

'𑌜𑌨𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌾𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌘𑌾𑌤𑌕𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌽𑌽𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌿𑌯𑍈𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

டும்.” பூஜைக்காகவும், தானத்திற்காகவும் அந்தத் தினங்களில் அந்த ஸமயத்தில் சுத்தி என்பது பொருள்.

மார்க்கண்டேயர் :— ஜநநத்தில் ஆறுவது ராத்ரியில் விசேஷமாய் ஸூதிகையைக் காக்கவேண்டும். ஜாகரணம் செய்யவேண்டும். ஜன்மதா தேவதைகளுக்குப் பலியிடவேண்டும். ஆயுதபாணிகளான புருஷர்களும், பாட்டுடன் கூடிய ஸ்த்ரீகளும் ராத்ரியில் விழித்திருக்கவேண்டும். பத்தாவது ராத்ரியிலும் இப்படியே.

ப்ருஹஸ்பதி :— சிசுவின் ஜன்மநக்ஷத்ரத்திலிருந்து ஐந்தாவது நக்ஷத்ரத்தைச் சந்த்ரன் அடைந்திருக்கும்போது, பிதா சிசுவைப் பஞ்சாயுதங்களுடன் கூடிய ஆபரணங்களெல்லாவற்றாலும் அலங்கரிக்கவேண்டும். இந்த மங்களத்தை ஸ்த்ரீ சிசுவிற்கு அவச்யம் செய்யவேண்டும். பஞ்சாயுதங்களுடன் கூடிய அலங்காரம், சிசுவிற்கு ஆயுள், ஸம்பத், காந்தி இவைகளைக் கொடுப்பதாகின்றது.

நாரதரும் :— சிசு பிறந்த ஏழாவது நாளில் ஹிம்ஸிப்பவனான ம்ருத்யு வருகிறான். ஆகையால் அந்தத் தினத்தில், ஆயுர்வ்ருத்

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

'𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑍁𑌹𑍀𑌨𑍇 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑍂𑌮𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌗𑍃𑌹𑍇 । 𑌅𑌦𑍀𑌪𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌸𑌲𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌿𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌿𑌨𑍀 𑌬𑌾𑌲𑌦𑍇𑌹𑌘𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌸𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 । 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌭𑍂𑌗𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌜𑌵𑌾𑌸𑍋𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌧𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

திக்காக இந்த ரக்ஷையைச் செய்யவேண்டும். ஸாயங்காலத்தில் பல விதமான பக்ஷ்யங்களால் விக்னேச்வரனைப் பூஜித்து.

மார்க்கண்டேயர் :— அக்னி, ஜலம், புகை, தீபம், ஆயுதம், உலக்கை, பஸ்மம், கடுகு இவைகள் இல்லாமலிருக்கும் ஸூதிகா க்ருஹத்தில், ப்ரத்வம்ஸிநீ என்றும், ஜாதஹாரிணீ என்றும் சொல்லப்படும் தேவதை சிசுவை ஸம்ஹரிப்பாள். ஆகையால் ஸூதிகாக்ருஹத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டும்.

ப்ரதமதினத்தில் ஜநகனுக்கு ஜாதகர்மாதிகள் செய்வதற்காகச் சுத்தி உண்டாகிறது. அவ்விதமே,

வ்ருத்தயாஜ்ஞவல்க்யர் :— புத்ரன் பிறந்த தினத்தில். ப்ராம்ஹணர்கள் ப்ரதிக்ரஹம் செய்யலாம். பொன், பூமி, பசு, குதிரை, ஆடு, வஸ்த்ரம், தான்யம், தனம் முதலியவைகளுள் எதையும் ப்ரதிக்ரஹிக்கலாம். பக்வான்னத்தைப் புஜிக்கக்கூடாது. அறியாமையால் அதைப் புஜித்தால் ப்ராம்ஹணன் சாந்த்ராயணம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

ப்ரஸவாசௌசம் முற்றிற்று.

𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌗𑌤𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌹 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

'𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃—

'𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌨𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌰𑌾𑌜𑍀𑌯𑍇—

'𑌮𑍃𑌤𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பத்து நாட்களுக்குள்பட்ட சிசுமரணத்தில் ஆசௌசம்.

பத்து நாட்களுள் பிறந்து இறந்தாலும், இறந்து பிறந்தாலும் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ப்ருஹத்விஷ்ணு :— சிசு பிறந்து இறந்தாலும், இறந்து பிறந்தாலும் ஸபிண்ட குலத்திற்கு ஸத்யச்சௌசம்.

சங்கரும்:— நாமகரணத்திற்கு முன்பு (சிசு இறந்தால்) ஸத்யச்சௌசம்.

பாரஸ்கரர் :— பிழைத்துப் பிறந்த சிசு மரித்தால் ஸத்யச்சுத்தி.

காத்யாயனரும் :— பத்து நாட்கள் முடிவதற்குள் சிசு மரித்தால் ஸத்யச்சௌசமே, ஆசௌசமில்லை, உதகக்ரியையும் இல்லை. 'ந ப்ரேதம் நைவ ஸூதகம்' என்றுமொரு பாடமுண்டு. அது மேல் சொல்லப்படும்.

மாதாபிதாக்களுக்கோவெனில் பத்து நாள் ஆசௌசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

வரதராஜீயத்தில் :— இறந்து பிறந்தாலும், பிறந்து மரணமா

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃—

'𑌜𑌾𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌶𑍁𑌚𑍀 । 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌨𑌾𑌭𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑍋𑌦𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 । 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌚𑍌𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍈𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 —

'𑌜𑌾𑌤 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌸𑍋𑌦𑌰𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑌨𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍀𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑍈𑌃 । 𑌶𑌾𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

னும் எல்லா அவஸ்தைகளிலும் மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்து நாள் ஆசௌசம். அவ்விதமே,

ப்ருஹஸ்பதி:— பிறந்தவுடன் சிசு மரித்தாலும், மாதாபிதாக்கள் பத்து நாட்களால் சுத்தராகின்றனர். நாமகரணத்திற்குப் பிறகு சிசு மரித்தால் ஜ்ஞாதிகளுக்குப் பத்து நாள் ஆசௌசம் உண்டு. பின்னேதாப்ராதாக்களுக்குப் பல் முளைத்த பிறகு சிசு இறந்தால் ஆசௌசம். சௌளமான பிறகு பாலன் மரித்தால் தத்தன் முதலியவர்க்கு 10- நாள் ஆசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது.

பைங்கரும் :— பிறந்தவுடன் இறந்தால் மாதாபிதாக்களுக்கும், நாமகரணத்திற்குப் பிறகு இறந்தால் ஸஹோதர ப்ராதாக்களுக்கும் ஆசௌசம்.

பிதாவைத் தவிர்த்த ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஸத்யச்சௌசமென்றது சிசுமரண நிமித்தமான ஆசௌசத்திற்கு ஸ்நாநத்தால் சுத்தி என்பதைச் சொல்வதில் தாத்பர்யமுள்ளது. ப்ரஸவநிமித்தாசௌசத்திற்குச் சுத்தியென்று சொல்வதில் தாத்பர்யமுள்ளதல்ல. ப்ரஸவநிமித்தாசௌசமோ பத்து நாட்களுமுள்ளது. அவ்விதமே,

ப்ருஹன்மனு:— பத்து நாட்களுள் பாலன் மரித்தால் ஜ்ஞாதிகள் சாவாசௌசம் அனுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை. ஸூத்யா

பாலஸ்யைவம் ஸபிண்டைஶ்ஶாவாஶௌசம் ந கர்தவ்யம் பித்ருவத்தீர்க்காலம் ந கர்தவ்யம் । கிந்து, ஸத்ய ஏவ । ஸூதகாஶௌசம் து தஶாஹம் விதீயத இத்யர்த: ॥

விஜ்ஞாநேஶ்வரோऽபி —

'ம்ருதஜநநே ஜாதம்ருதே ச ஸபிண்டாநாம் ஜநநநிமித்தாஶௌசம் ஸம்பூர்ணம் । ஜாதம்ருதே ம்ருதஜாதே வா ஸபிண்டாநாம் தஶாஹம் இதி ஹாரீதஸ்மரணாத்' இதி ॥

பாரஸ்கரோऽபி —

'ஶிஶோஸ்ஸூதகே மரணாஶௌசம் ஸூதகவத்' இதி ॥ மரணாத் = ம்ருதிகாரணாத் உத்தாநாத், தஶாஹமிதி யாவத் । ஸூதகவதிதி ஶிஶுமரணநிமித்தோதகதாநவர்ஜிதமித்யர்த: ॥

ஆபஸ்தம்போऽபி —

'ஶிஶோஸ்ஸூதகே மாதாபித்ரோஸ்ஸூதகவந்ம்ருதே தஸ்மிந்நேவ காலே து ஸத்யஶ்ஶௌசம் நாந்யேஷாம்' இதி ॥ அஸ்யார்த: — யஸ்மிந் ஜாதே ஸூதகம் ப்ரவ்ருத்தம், தத்ஸூதகமத்யே தஸ்மிந்நேவ காலே ம்ருதே மாதாபித்ரோஸ்ஸூதகவதா

சௌசமே விதிக்கப்படுகிறது. ஸபிண்டர்கள் சாவாசௌசமனுஷ்டிக்கவேண்டாம் = பிதாவைப்போல் தீர்க்ககாலம் அனுஷ்டிக்க வேண்டாம். ஆனல் ஸத்யச்சௌசமே. ப்ரஸவாசௌசம் மட்டில் பத்து நாள் விதிக்கப்படுகிறது என்று பொருள்.

விஜ்ஞானேச்வரரும் :— இறந்து பிறந்தாலும், பிறந்து இறந்தாலும் ஸபிண்டர்களுக்கு ஜனன நிமித்தாசௌசம் பூர்ணமாய் உண்டு. இவ்விதமே ஹாரீதஸ்ம்ருதி யிருப்பதால்.

பாரஸ்கரரும் :— ஸூதகமத்யத்தில் சிசு ம்ருதியானல் பத்து நாள் வரையில் ஆசௌசம். ஸூதகவத் = சிசும்ருதி நிமித்தமான உதகதானமில்லை என்று பொருள்.

ஆபஸ்தம்பரும் :— எந்தச் சிசு பிறந்ததால் ஆசௌசம் ப்ரவர்த்தித்ததோ, அந்த ஜனநாசௌசமத்யத்தில் அதே சிசு இறந்தால் மாதா பிதாக்களுக்கு ஸூதகம்போல் பத்து நாள் வரையில்

[illegible]दाशौचं सपिण्डानां जनननिमित्तमेव [illegible]न्मरण निमित्तं [illegible], न [illegible]दकदान इत्यर्थः ॥

व्याघ्रोऽपि—

अन्तर्दशाहे जातस्य मरणं यदि संभवेत् । सद्यश्शौचं सपिण्डानां सूतकं तु प्रवर्तते ॥ गर्भे यदि विपत्तिस्स्याद्दशाहं सूतकं भवेत् । मृतके स्नानतश्शुद्धिस्सपिण्डानां तु सर्वशः' इति ॥

अत्र विज्ञानेश्वरः—

'एवमादि वचन पर्यालोचनया जनन निमित्ताशौच सङ्कोचो नास्तीत्यवगम्यते' इति ॥

नन्वेवं दशाहं जनननिमित्ताशौचस्य मध्ये मरण निमित्ताशौचस्य निषेधे कोऽतिशयः? उच्यते । 'सद्यश्शौचे तु तावत्स्यादाशौचं संस्थितस्य तु । यावत्स्नानं न कुर्वन्ति' इति शिशुमरणनिमित्तं तत्कालस्नान एकोऽतिशयः । दशाहपर्यन्तमस्पृश्यत्वाभावोऽपरः ।

ம்ருதாசௌசம். ம்ருதிநிமித்தாசௌசமில்லை, ஜனனநிமித்தமுள்ளதே. ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம், உதகதானமில்லை.

வ்யாக்ரரும் :— "ஜநநாசௌசமத்தியில் பிறந்த சிசு மரித்தால் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம், ஜநநாசௌசமுள்ளதே. கர்ப்பத்தில் சிசு மரித்தாலும் பத்து நாள் ஜநநாசௌசமுண்டு. ம்ருதாசௌசத்திற்கு ஸ்நானத்தால் சுத்தி எல்லா ஸபிண்டர்களுக்கும்.

இதில் விஜ்ஞாநேச்வரர் :— "இது முதலிய வசனங்களின் ஆலோசனையினால் ஜனன நிமித்தமான ஆசௌசத்திற்கு ஸங்கோசமில்லை என அறியப்படுகிறது" என்றார்.

ஓய் ! இவ்விதம் பத்து நாள் வரையில் ஜனன நிமித்தமான ஆசௌசமிருக்கும்போது, மரணநிமித்தாசௌசமில்லை யென்று நிஷேதிப்பதில் விசேஷமென்ன? சொல்லப்படுகிறது— "ஸத்யச்சௌசம் என்று சொல்லியவிடத்தில் இறந்தவனின் விஷயமான ஆசௌசம் ஸ்நானம் செய்யும் வரையிலுண்டு" என்ற வசனத்தால், சிசுமரணநிமித்தமாகத் தத்காலத்தில் ஸ்நானமென்பது ஒரு விசேஷம். பத்துநாள் வரையில் அஸ்ப்ருச்யத்வமில்லை என்பது

तारतम्यं च दर्शयति— 'सूतकात् द्विगुणं शावं शावाद्द्विगुणमार्तवम्। आर्तवाद्द्विगुणं सूतिस्ततोऽपि शवदाहकः' इति॥ किञ्च, सपिण्डानां जननिमित्ताशौचवन्मरणनिमित्तस्यापि दशाहाद्यवधेः दशमदिनपर्यन्त तदनुवृत्तेर्व्याशौचबहुत्वम्। तथा हि— 'अन्तर्दशाहे जनने षष्ठ्यां मृत्युर्मरणं यदि। सूतकाशौचं कर्तव्यं तदाशौचं स्वबान्धवैः' इति अङ्गिरस्स्मरणेन जननदिनादूर्ध्वं द्वितीयादिदिने शिशुमरणे दशाहादूर्ध्वमपि प्राप्तस्य मरणाशौचस्य 'अन्तर्दशाहे जातस्य शिशोर्निष्क्रमणं यदि। सूतकेनैव शुद्धिस्स्यात् पित्रोश्शातातपोऽब्रवीत्' इति, 'दशाहाभ्यन्तरे बालः प्रमीयेत यदि। शावाशौचं न कर्तव्यं सूत्याशौचेन शुद्ध्यति', 'दशाहाभ्यन्तरे बाले शुद्धिस्स्याज्जननात् सह', 'अन्तर्द

மற்றொரு விசேஷம். இரண்டு ஆசௌசங்களுக்கும் தாரதம்யம் சொல்லப்படுகிறது. 'ஜநநாசௌசத்தை விட இரண்டு மடங்குள்ளது சாவாசௌசம். சாவத்தை விட இரண்டு மடங்குள்ளது ஆர்த்தவம். அதை விட இரண்டு மடங்குள்ளது ப்ரஸவம். அதை விட இரண்டு மடங்கு அசுத்தன் சவதாஹகன்' என்று. தவிர, ஸபிண்டர்களுக்கு ஜநநநிமித்தாசௌசம்போல் மரணநிமித்தாசௌசமும் பத்து நாள் என்று ஒப்பினல், பத்தாவது நாளில் சிசுவின் ம்ருதி ஏற்பட்டால் அதற்குப் பிறகும் ஆசௌசம் ப்ரஸக்தமாகும். அவ்விதமே- 'ஜநநாசௌசம் பத்து நாள் முடிவதற்குள் சிசுவின் ம்ருதியானல் மரணத்தை உத்தேசித்துப் பந்துக்கள் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்' என்றுள்ள அங்கிரஸ்ஸ்ம்ருதியினல், ஜன்மதினத்திற்குமேல் இரண்டாவது முதலிய தினத்தில் சிசு மரணமானல் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகும் ப்ராப்தமாகும் மரணாசௌசத்திற்கு, 'பிறந்த சிசு பத்து நாட்களுக்குள் மரித்தால், மாதாபிதாக்களுக்கு ஜனனசௌசத்துடனேயே சுத்தி என்று சாதாதபர் சொன்னர்' என்றும், 'சிசு பிறந்த பத்து நாட்களுக்குள் இறந்தால் சாவாசௌசம் அனுஷ்டிக்கவேண்டாம், ஜனனசௌசத்தாலேயே சுத்தி' என்றும், பத்து நாட்களுக்குட்பட்ட பாலன் மரித்தால் ஜனனசௌசத்துடனே சுத்தி' என்றும், 'பத்து

𑌶𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌹𑍋𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰 𑌯𑌮𑌶𑌙𑍍𑌖 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰 𑌵𑌚𑌨𑍈𑌰𑍍 𑌬𑌾𑌧𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿— '𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍, 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍, 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍇𑌦𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌸𑍂𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌹𑌮𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍'

𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃— '𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌮𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 । '𑌜𑌾𑌤 𑌉𑌭𑌯𑍋'𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌤𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑍃𑌤𑍌

நாட்களுக்குள் இறந்த சிசுவின் விஷயத்தில் ஜனனாசௌசதினங்கள் வரையிலேயே ஆசௌசம்' என்றுமுள்ள வ்யாக்ர யம சங்க வசனங்களாலும், ஸ்ம்ருத்யந்தர வசனத்தாலும் பாதம் ஸித்திக்கின்றது தான். ஆனாலும், "தச்சேதந்த:+திஸ்ருபி:" என்று கௌதமஸ்ம்ருதியால் ஜனனாசௌசத்தின் கடைசி தினத்தில் சிசு மரித்தால் அதற்குப் பிறகு, இரண்டு நாட்களாசௌசமும், விடியற் காலத்திலானால், மூன்று நாட்கள் ஆசௌசமும், மாதாபிதாக் களுக்குப்போல் பூர்ணாசௌசிகளென்றால் ஸபிண்டர்களுக்கும் ப்ரஸக்தமாகும். ஆகையால் ஜனனநிமித்தமான பூர்ணாசௌசத் திற்கும், மரணநிமித்தமான ஸத்யச்சௌசத்திற்கும் பலபேதம் பெரியது. ஆகையால் தான்,

ஸங்க்ரஹத்தில்:- 'ஸூதகாந்தஸ்து+பவேத்' என்றுள்ளது. இந்த ச்லோகத்தின் பொருள் இவ்விதம்— "ஜனனாசௌசமத்தியில் பிறந்த சிசு மரித்தால் ஸபிண்டர்களுக்கு ஜநந நிமித்தாசௌசம் பாக்கியுள்ள நாட்கள் வரையுண்டு. சிசு மரண நிமித்தாசௌசத் திற்கு ஸத்யச் சுத்தி. 'ஜாத உபயோ:' என்ற ஸ்ம்ருதி வசனத் தால் பிறந்த சிசுவின் ம்ருதியின் மாதாபிதாக்களுக்கு எப்பொழு

பித்ரோஸ்ததா பூர்ணாஶௌசேঽபி 'ஸூதகேனைவ ஶு-த்திஸ்ஸ்யாத் பித்ரோஶ்ஶாதாதபோঽப்ரவீத்' இதி வசனபலாத் ஸூதகஶேஷேணைவ மரணாஶௌசஸ்யாபி நிவ்ருத்தி: । ஸூதகாந்திமதினே து தந்ம்ருதௌ ததூர்த்வம் பிதுர்த்வ்யஹமாஶௌசம் । ப்ரபாதே=அருணோதயகாலே த்ர்யஹம் । யத்யபி மாதுரப்யேவம், ததாபி, தஸ்யா தஶாஹாத் பரமபி ஸூதகஸ்ய ஸத்த்வாத் பிதுரேவாஸ்ய த்வ்யஹத்ர்யஹவிதானம் । அத்ர து ஶப்தோ ஜ்ஞாதீனாம் த்வ்யஹத்ர்யஹவிநிவர்த்தக: । பித்ரு க்ரஹணாத் ப்ராத்ருவ்யாவ்ருத்தி: । 'க்ருதே நாம்நி ஸோதராணாம்' இதி தஶாஹாத் பரமேவ ப்ராதுர்மரணாஶௌசவிதானாத்' இதி ॥

யத்து ஸோதராணாமபி தஶாஹாஶௌசமுக்தம் வ்யாக்ரேண-
'பாலே ம்ருதே ஸபிண்டானாம் ஸத்யஶ்ஶௌசம் விதீயதே ।
தஶாஹேனைவ ஶம்பத்யா ஸோதராணாம் ததைவ ச' இதி,
தத்தஶாஹானந்தரபாவிமரணவிஷயம் ॥

தும் பூர்ணாசௌசமானாலும், 'ஸூதகேனைவ + அப்ரவீத்' என்ற வசனத்தின் பலத்தால் ஜநநாசௌசசேஷத்துடனேயே மரணாசௌசத்திற்கும் நிவ்ருத்தி. ஜநநத்தின் 10-வது தினத்தில் சிசு மரித்தாலோ அதற்குப் பிறகு பிதாவுக்கு இரண்டு நாட்களாசௌசம். விடியற்காலத்தில் அருணோதயத்திலானால் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம். மாதாவுக்கும் இவ்விதமே தான் ஆசௌசம். ஆனாலும், 10-நாட்களுக்குப் பிறகும் அவளுக்கு ஸூதகமிருப்பதால், பிதாவுக்கு மட்டில் இரண்டு நாட்கள், மூன்று நாட்கள் என்று விதிக்கப்பட்டது. இங்கு 'பிதுஸ்து' என்பதிலுள்ள 'து' சப்தம் ஜ்ஞாதிகளுக்கு இரண்டு நாட்கள் மூன்று நாட்கள் என்பதை நிவர்த்திக்கின்றது. பித்ரு சப்தத்தை க்ரஹித்ததால் ப்ராதாக்களுக்கு நிவ்ருத்தி. 'நாமகரணத்திற்குப் பிறகு ஸஹோதரர்களுக்கு' என்ற வசனத்தால், பத்து நாட்களுக்குப் பிறகே ப்ராதாவுக்கு மரணாசௌசம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால்' என்று.(ஸங்க்ரஹ வசனத்தின் பொருள்).

ஆனால், ஸஹோதரர்களுக்கும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம் சொல்லப்பட்டுள்ளதே,

வ்யாக்ரரால்:— 'பாலன் மரித்தால் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்

चन्द्रिकायां तु—

'दशाहेनेति जन्मदिनमृतबालविषयम्' इति ॥

जन्मदिनादूर्ध्वं मृतबालविषयेऽपि व्याघ्रः—

'दशाहाभ्यन्तरे जातस्य शिशोर्मृत्युर्यदि । सूतकेनैव शुद्धिः स्यात् पित्रोः शातातपोऽब्रवीत्' इति ॥ पित्रोरिति सोदरभ्रातॄणामप्युपलक्षणार्थम् ॥

यत्तु पैङ्गवचनम्—

'जात उभयोः कृते नाम्नि सोदरभ्रातॄणां च' इति । तत्र कृते नाम्नीति नामकरणदिनस्य दशमस्योपलक्षणार्थम् । एवं चायमर्थः— 'जाते शिशौ जन्मदिन एव मृते मातापित्रोः सोदरभ्रातॄणां च दशाहमाशौचम् । कृते नाम्नि नामकरणदिने दशमे मृते सति सपिण्डानामप्यहोरात्रमाशौचम्' इति ॥

சௌசம். மாதாபிதாக்களுக்கும், ஸஹோதரர்களுக்கும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்' என்ற வசனத்தால் எனில், அந்த வசனம் பத்து நாட்களுக்கு மேல்பட்ட பாலனின் மரணத்தைப் பற்றியது.

சந்த்ரிகையிலோவெனில்:— 'தசாஹேன' என்பது ஜனன தினத்தில் மரித்த பாலனைப் பற்றியது' என்று.

ஜநநத்திற்குப் பிறகு இறந்த பாலன் விஷயத்திலும்,

வ்யாக்ரர்:— 'பத்து நாட்களுள் பிறந்த சிசு இறந்தால் மாதா பிதாக்களுக்கு ஜநநாசௌசத்தாலேயே சுத்தி என்றார் சாதாதபர்' என்றார். இங்கு 'பித்ரோ:' என்றது ஸஹோதர ப்ராதாக்களுக்கும் உபலக்ஷணமாகும்.

பைங்கர்:— 'பிறந்த சிசு மரித்தால் மாதா பிதாக்களுக்கு ஆசௌசம், நாமகரணமான பிறகு மரித்தால் ஸஹோதரப்ராதாக்களுக்கும்' என்றாரே வனில், அதில் 'க்ருதே நாம்நி' என்றது நாமகரணதினமான பத்தாவது தினத்திற்கும் உபலக்ஷணமாகும். இவ்விதம் இருப்பதால் பலிதமான அர்த்தம் இதுவாகும்— "பிறந்த சிசு பிறந்த தினத்திலேயே மரித்தால் மாதா பிதாக்களுக்கும், ஸோதரப்ராதாக்களுக்கும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம். நாமகரணமான பிறகு நாமகரண தினமாகிய 10-ஆவது நாளில் மரித்

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

'𑌦𑌶𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌨𑌨𑌾 𑌸𑌹' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃- '𑌦𑌶𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 = 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇, 𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 = 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌸𑍋𑌦𑌰𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌔𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿, '𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇' 𑌤𑌦𑍈 𑌦𑌶𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍, 𑌨 𑌚𑌾𑌹𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑌨𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌸𑍋𑌦𑌰𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑌿𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌶𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌕𑍃𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 । 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿

தால் முன் சொல்லியவர்களுக்கே ஒரு நாட்கள் ஆசௌசம்" என்று. அவ்விதமே,

சங்கர்: — 'தசமாந்த: + ஸஹ' என்றார். இதன் பொருள்— "பத்து நாட்களுள் பாலன், கதே - இறந்தால், ஜநநாசௌசசுத்தியுடனேயே மாதா பிதாக்களுக்கும் ஸஹோதர ப்ராதாக்களுக்கும் சுத்தி உண்டாகின்றது" என்று.

'ஓத்தாநாதாசௌசம்' என்று சொல்லும் ஆபஸ்தம்பரும், ஜநநாசௌசமத்தியில் 10-ஆவது தினத்தில் சிசு மரித்தாலும் அன்று மட்டில் ஆசௌசம். 'பத்தாவது நாளிலானால் 2-நாட்கள், விடியற்காலத்திலானால் மூன்று நாட்கள்' என்பது முதலிய விசேஷம் இல்லை இங்கு என்று தெரிவிக்கின்றார்.

இவ்விதமிருப்பதால், பிறந்த தினத்தில் சிசு மரித்தால், மாதா பிதாக்களுக்கும், ஸஹோதர ப்ராதாக்களுக்கும் மரண நிமித்தமான ஆசௌசம் 10-நாட்கள். இரண்டாவது முதலிய தினங்களில் மரித்தாலும், பத்தாவது தினத்தில் மரித்தாலும் பாக்கியுள்ள தினம் வரையிலேயே ஆசௌசம். ப்ரஸவாசௌசத்தினாலேயே எப்பொழுதும் சுத்தி என்பது சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ள நிர்ணயம். ஸ்ம்ருதிரத்னம், மாதவீயம் முதலியவைகளிலும் ப்ரா

𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌚𑌾𑌰𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 ॥

𑌤𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃, 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍍, 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃—

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍— '𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕 𑌏𑌵 𑌤𑍁 । 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌮𑍍', 𑌇𑌤𑌿, 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑍋𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍— '𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 — 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌮𑍍 । 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍, '𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌨𑍋

தாக்களுக்கு வ்யாக்ரவசனத்தை அநுஸரித்து ஆசௌசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. தேசாசாரத்தை அநுஸரித்து இவ்விஷயத்தில் வ்யவஸ்தையை அறியவும்.

ஆகையால், இவ்விதம் மரணாசௌசம் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்ய:, மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்து நாட்கள். ஜநநாசௌசம் எல்லோருக்கும் பத்து நாட்கள் என்று நிலைத்தது. இதில்,

விஜ்ஞாநேச்வரர்:— "ஜீவனுடன் பிறந்து, பிறகு ஸூதகமத்தியிலேயே சிசு மரித்தால் மாதாவுக்குப் பூர்ணாசௌசமும், பிதா முதலியவர்களுக்கு மூன்று நாட்கள்" என்ற ப்ருஹந்மநு வசநமும், "ஒரு முஹூர்த்தம் ஜீவித்திருந்து பாலன் இறந்தால், மாதாவுக்குப் பத்து நாட்களால் சுத்தி, ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சுத்தி" என்ற ப்ருஹத்ப்ரசேதோ வசநமும் உள்ளதே எனில், அதில் மேல் வருமாறு நிர்ணயம். அதாவது— "ஜநநத்திற்குப் பிறகு, நாபிநாளச்சேதத்திற்கு முன் பாலன் மரித்தால் பிதா முதலியவர்களுக்கு ஜநநநிமித்தமான ஆசௌசம் மூன்று நாட்கள். ஸத்யச்சௌசமேவெனில் அக்நிஹோத்ரம் முதலியதற்காக, "அக்நிஹோத்ரம் முதலியதற்காக ஸ்நானுசமனங்களால் தத்காலத்தில் சுத்தி" என்று

𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍, '𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 । 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍'' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿—

𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍁𑌃— '𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃— '𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌶𑍁𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍃𑌤𑌃, 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍇𑌵 । 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ।

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍—

'𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍌𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍, '𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍋𑌪𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

சங்கவசனத்தால். நாளச் சேதத்திற்குப் பிறகு சிசு ம்ருதியானால் ஜநநநிமித்தமான ஆசௌசம் ஸம்பூர்ணம் ஸபிண்டர்களுக்கு. நாளச்சேதம் செய்யப்படாத வரையில் ஆசௌசம் வருவதில்லை. நாளம் சேதிக்கப்பட்ட பிறகே ஸூதகம் விதிக்கப்படுகிறது என்று ஜைமினிஸ்ம்ருதியால்'' என்பது.

சந்த்ரிகையிலும்:— "ஜநநத்தில் பிதா முதலிய ஸபிண்டர்களுக்கும் த்ரிராத்ரத்தைச் சொல்லுகிறார் வ்ருத்தமனு— 'ஜீவந் ஜாதோ யதி தத:' என்று. அதற்கு இது பொருள்— உயிருடன் பிறந்த சிசு, நாளச்சேதத்திற்கு முன்பே இறந்தால், அப்பொழுது அவரவர் வர்ணத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட ஸூதகம் மாதாவுக்குப் பூர்ணமேயுள்ளது. பிதா முதலிய ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம் என்று.

ஆனால், **ப்ருஹத்ப்ரசேதஸ்ஸின்** வசனம்:— "பிறந்த சிசு முஹூர்த்தகாலம் வரையில் ஜீவித்திருந்து மரித்தால் மாதாவுக்குப் பத்து நாட்களால் சுத்தி, ஸகோத்ரர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம்" என்றுள்ளதே எனில், அந்த ஸத்யச்சௌசம் அக்நிஹோத்ரம்

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 —

'𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍍' 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌾𑌤𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑌸𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥

𑌮𑍃𑌤𑌜𑌾𑌤𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 —

'𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁, '𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿 । 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋

அனுஷ்டிப்பவனைப் பற்றியது. 'அக்நிஹோத்ரத்திற்காக ஸ்நாநாசமனங்களால் அக்காலம் வரையில் சுத்தி' என்று சங்கஸ்ம்ருதியால்.

ஹாரீதர் :— 'பிறந்து இறந்தாலும், இறந்து பிறந்தாலும் ஸபிண்டர்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஸூதகம்' என்று, பிறந்திறந்த விஷயத்தில் பதது நாட்கள் சொல்லியதோவெனில், பிறந்த சிசு நாளச்சேதத்திற்குப் பிறகு ஸம்பவித்த மரணவிஷயத்தில் என்று அறியவும். ப்ருஹந்மனு வசனத்திற்கு ஸமான விஷயமென்றால் பரஸ்பரம் விரோதம் ஸம்பவிக்குமாகையால்.

இறந்து பிறந்த சிசு விஷயத்தில் பத்து நாட்கள் ஸூதகமே **பாரஸ்கரராலும்** சொல்லப்பட்டுள்ளது— 'கர்ப்பத்திலேயே சிசுவுக்கு ம்ருதியானல் பத்து நாட்கள் ஸூதகம் ஸபிண்டர்களுக்கு ஏற்படும்' என்று.

'பிறந்த பிறகு பாலன் மரித்தாலும், மரித்துப் பிறந்தாலும் ஸூதகம் மாதாவுக்கு மட்டில், பிதா முதலியவர்களுக்கு மூன்று நாட்கள்' என்ற வசனத்தால், ம்ருதஜாதனுக்கு த்ரிராத்ரஸூதகம் என்பது நல்ல ஆசாரம், வேதாத்யயனம் இவைகளுடன் கூடிய பிதா முதலியவர்களைப் பற்றியது. இதுவும் வ்ருத்தஸ்வாத்யாயங்களுடன்

𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌕𑌲𑍌 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍, '𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌮𑌘𑌸𑌙𑍍𑌕𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍌 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍। 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌜𑌾𑌤𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌚 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇—

'𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑌿𑌶𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌚 𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵। 𑌮𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃। 𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍। 𑌮𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍀𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑍈𑌃। 𑌶𑌾𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍॥

கூடிய பிதா முதலியவர்களுக்கும் கலியில் அனுஷ்டேயமல்ல. 'வ்ருத்த + ஸங்கோசனம் ததா' என்று கலியில் நிஷேதவசனமிருப்பதால். இவ்விதமிருக்க, நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு, பிறந்த சிசு மரித்தால் மூன்று நாட்கள். பிறகு மரித்தாலும், மரித்துப் பிறந்தாலும் பத்து நாட்கள் என்பது நிச்சயம். அவ்விதமே,

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:—'நாளச் சேதத்திற்குப் பிறகு சிசு மரித்தாலும், கர்ப்பத்தில் மரித்து வெளிவந்தாலும் ஜநநநிமித்தாசௌசம் பூர்ணமாய் வர்ணவிதிப்படி ஸபிண்டர்கள் எல்லோருக்கும் உண்டு. மரணநிமித்தாசௌசத்தில் ஸத்யச்சுத்தி. நாளச் சேதத்திற்கு முன்பு சிசு மரணத்திலோ ஜநந நிமித்தாசௌசம் ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்கள். மரண நிமித்தாசௌசத்தில் ஸத்யச்சுத்தி' என்றுள்ளது.

ஸ்ம்ருதிரத்னத்திலும் ப்ருஹன்மனு :— 'பத்து நாட்களுக்குள் பாலன் மரித்தால் ஸபிண்டர்கள் சாவாசௌசம் அனுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை. ஜநநாசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது'. இது நாளச் சேதத்திற்குப் பிறகு என்றறியவும்.

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌃—

'𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 । 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍃𑌹𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕 𑌏𑌵 𑌤𑍁 । 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃—

'𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑌪𑌰𑌮𑍍 । '𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌮𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 । 𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥

அவ்விதமே ஜைமிநி:— 'நாளம் சேதிக்கப்படுவதற்கு முன் ஆசௌசம் வருவதில்லை. நாளம் சேதிக்கப்பட்ட பிறகுதான் ஸூதகம் விதிக்கப்படுகிறது'என்றார்.

நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு இறந்த விஷயத்தில்,

ப்ருஹந்மனு :— சொல்வதாவது— உயிருடன் பிறந்த சிசு உடனே இறந்தால், மாதாவுக்கு ஜநநாசௌசம் பூர்ணம். பிதா முதலியவர்களுக்கு மூன்று நாள் ஆசௌசம் என்று.

ஆனல், ப்ருஹத்ப்ரசேதஸ் :— "பிறந்த சிசு முஹூர்த்த காலம் ஜீவித்திருந்து பிறகு மரித்தால், மாதாவுக்குப் பத்து நாட்களால் சுத்தி, ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்ய:சௌசம்"என்றாரே எனில், இந்த வசனத்தில் உள்ள ஸத்யச்சௌசவிதி அக்நிஹோத்ரம் முதலியதை அனுஷ்டிப்பதற்காக அக்காலத்திலுள்ள சுத்தியைச் சொல்வதில் தாத்பர்யமுள்ளது. 'அக்நிஹோத்ரத்திற்காக' என்ற சங்க ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். அல்லது, 'முஹூர்த்தம் ஜீவித:' என்ற ஸத்யச்சௌசவிதி, பிதா முதலிய ஸபிண்டர்களுக்கு நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு சிசு மரணத்தில் மரணநிமித்தமாகியது. ஜநநநிமித்தமோவெனில் மூன்று நாட்கள் உள்ளதே. அவ்விதமே,

ததா ச பாரஸ்கர:—

'நாலச்சேதநத: பூர்வம் ஶிஶோர்நிஷ்க்ரமணம் யதி । ஜாதாஶௌசம் ஸபிண்டாநாம் த்ரிராத்ரமிதி நிஶ்சய: ॥ பித்ரோஸ்து மரணாஶௌசம் ஸத்ய ஏவ ஸபிண்டவத் । நாலச்சேதநத: பஶ்சாத்தஶாஹம் ஸூதகம் பவேத்' இதி ॥

ஷடஶீதௌ—

'நாலச்சேதநத: பூர்வம் ஶிஶௌ ப்ரேதே து ஸூதகம் । மாது: பூர்ணம் ததந்யேஷாம் பிதுஶ்ச த்ரிதிநம் ஸ்ம்ருதம் ॥ சிந்நநாலே ஶிஶௌ ம்ருதே ஜாதே ம்ருதே ப்ரஸவேऽபி ச । பிதுஶ்ச கோத்ரிணாம் சைவ ஸபிண்டாநாம் ச பூர்ணம் ஸூதகம்' இதி ॥ மாதவீயேऽப்யயமேவார்த்த: ப்ரபஞ்சித: ॥

அத்ர கேசிதாஹு:—

'த்ர்யஹவிதேர்நாபிச்சேதாத்பூர்வவிஷயத்வாஸ்பஷ்டத்வாத் வசநாந்தராபாவாத் அநுதாஹ்ருதத்வாத் பஹுஸ்ம்ருதிவிரோதாச்ச நேயம் வ்யவஸ்தோபபத்யதே । அதோ நேதம் த்ர்யஹவிதிவசந

பாரஸ்கரர் :— நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு சிசு மரித்தால், ஸபிண்டர்களுக்கு ஜநநாசௌசம் மூன்று நாட்கள் என்று நிர்ணயம். மாதா பிதாக்களுக்கும் மரணசௌசம் ஸபிண்டர்களுக்குப் போல் ஸத்யச்சுத்திவரையில். நாளச்சேதத்திற்குப் பிறகானல் பத்து நாட்கள் ஸூதகமுண்டு.

ஷடசீதியில் :— நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு சிசு மரித்தால் மாதாவுக்கு ஸூதகம் பூர்ணம். மற்ற ஸபிண்டர்களுக்கும் பிதாவுக்கும் மூன்று நாட்கள். நாளச்சேதத்திற்குப் பிறகு சிசு மரித்தாலும், மரித்துப் பிறந்தாலும் பிதாவுக்கும் ஸபிண்டர்களுக்கும் பூர்ணமான ஸூதகம். மாதவீயத்திலும் இந்த அர்த்தமே விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனல் சிலர், "மூன்று நாட்கள் என்ற விதிக்குநாபிச்சேதத்திற்குப்பூர்வவிஷயத்வம் ஸ்பஷ்டமாகாததால், வேறு வசனமில்லாததால் உதாஹரிக்கப்படாததாலும் பலஸ்ம்ருதிகளுடன்விரோதத்தாலும் இந்த வ்யவஸ்தை உபபந்நமாகாது. ஆகையால் இந்த மூன்று நாட்கள் ஆசௌசவிதி ஆதரிக்கத்தகுந்ததல்ல" என்று சொல்லிய

𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌨𑍍𑌨 । ‘𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨 𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 । 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ‘𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌤𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌵𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑌮𑌰𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃, 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌧𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑌮𑌰𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 । 𑌨 𑌚 𑌨𑌾𑌲𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌵𑌚𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌧𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍀𑌯𑌾 । 𑌸𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃, ‘𑌨𑌾𑌭𑌿𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌯𑌦𑌿’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑌨𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍂𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍— ‘𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧

தோவெனில், அது அவ்விதமல்ல. ‘யாவந்நச்சித்யதே + விதீயதே’ என்றும், ‘சிந்நாயாமாசௌசம்’ என்றும், ஜைமினி ஹாரீதாதி வசனங்களால் நாளச்சேதத்திற்குப் பிறகு ஸூதகப்ராப்திவிதியிருப்பதால், பிறந்த பிறகு இறந்த விஷயத்தில் பத்து நாட்கள் ஆசௌசத்தை விதிக்கும் வசனத்திற்கு, நாளச் சேதத்திற்குப் பிறகான மரணவிஷயத்வத்தைச் சொல்வது உபபந்நமாவதால், மூன்று நாட்களை விதிக்கும் வ்ருத்தமனுவசனத்திற்கும் பாதம் இல்லாமல் நாளச்சேதத்திற்கு முந்திய காலத்திலுண்டான மரண விஷயத்வம் உபபந்நமாகுமாதலால். ‘நாளச்சேதத்திற்கு முன் ஸூதகப்ராப்தியே ஸம்பவிக்காததால் மூன்று நாட்கள் விதி உபபந்நமாகாது’ என்று சொல்வதும் கூடாது. வசனத்தால் ப்ராப்தமாகியதற்குப் பாதம் யுக்தமாகாதாதலால். ஆகையால் பரஸ்பர விரோதமிருப்பதால் விஷயவ்யவஸ்தையையே சொல்லவேண்டும். அந்த வ்யவஸ்தையும் விஜ்ஞானேச்வரர் முதலியவர்களால் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. வேறு வசனமில்லையென்பதும் அஸித்தம். ‘நாபிக்ருந்தநத:+யதி’ என்பது முதலான வெகு வசனங்கள் இருப்பதால்.

‘பித்ராதீனும் தினத்ரயம்’ என்ற வ்ருத்த மனு வசனத்தால்

𑌮𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌨। '𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌚 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍, 𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, '𑌨𑌾𑌭𑌿𑌕𑍃𑌨𑍍𑌤𑌨𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃। 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍, 𑌮𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍। 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑌿𑌶𑍁𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌚 𑌜𑌨𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍। 𑌮𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍। 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿। 𑌸𑌦𑍍𑌯

பிறந்தவுடன் மரித்த சிசுவிஷயத்தில் மூன்று நாட்கள் அஸ்ப்ருச்யத்வம் விதிக்கப்படுகிறது' என்று சொல்லியதும் ஸரியல்ல. 'பித்ரோஸ்து மரணாசௌசம் ஸத்ய ஏவ ஸபிண்டவத்' என்ற வசநத்தால் நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு மரணத்திலும் அது நிமித்தமான ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்படுவதாலும், நாபிச் சேதத்திற்குப் பிறகு மரணத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச் சௌசம் விதிக்கப்படுவதாலும், ஜநநநிமித்தமான அஸ்ப்ருச்யத்வ லக்ஷணாசௌசம் நிரஸிக்கப்பட்டதாலும், 'நாபிக்ருந்தனத: பூர்வம்' என்பது முதலான வசனங்களின் அனுக்ரஹத்தாலும் மூன்று நாட்கள் விதிக்கு அஸ்ப்ருச்யதாமாத்ரவிஷயத்வம் உபபந்நமாவதில்லையாதலால். ஆகையால், நாளச்சேதத்திற்கு முன்பு சிசு மரணத்தில் ஜனனநிமித்தமான ஆசௌசம் பிதா முதலிய ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்கள். மரணநிமித்தமாய் ஸத்யச்சௌசம். நாளச்சேதத்திற்குப் பிறகு சிசு மரணத்திலும், இறந்து பிறப்பதிலும் ஜநநநிமித்தாசௌசம் பூர்ணம். மரணநிமித்தமாய்ப் பிதாவைத் தவிர்த்து மற்றவர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம். மாதாபிதாக்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசமென்பது யுக்தம்.

ஆனல், காத்யாயனர்:— 'அநிர்வ்ருத்தே தசாஹே து + நைவ

एव विशुद्धिः स्यान्न प्रेतं नैव सूतकम्' इति, एतद्विज्ञानेश्वरेण व्याख्यातम्- 'सूतकास्पृश्यत्वं नैव पित्रादीनां भवतीत्यर्थः । अथवा अयमर्थः— अन्तर्दशाहे यदि शिशुर्म्रियेत न प्रेताशौचम् । यदि तत्र सपिण्डजननं तदा सूतकमपि नैव कार्यम् । किं तु पूर्वाशौचेनैव शुद्धिः इति ॥

चन्द्रिकायां तु—

'यत्तु शाकटायनेनोक्तम्- 'बाले संस्थे दशाहे तु प्रेतकं यदि भवति । सद्य एव विशुद्धिस्स्यादाशौचं नैव सूतकम्, इति, तन्मातुलादिविषयम् । तदस्यायमर्थः- 'न मातुलादिबन्धूनामिह कालापनोद्यं शावाशौचं सूतकं वा । किं तु तन्निमित्तास्पृश्यत्वं स्नानमात्रेण नश्यति' इति ॥

एवं च यदखण्डादर्शे—

'निमित्ताभावान्नैमित्तिकस्याप्यभाव इति न्यायेन

ஸூதகம்' என்று சொல்லிய வசனமுள்ளதேயெனில், அது விஜ்ஞாநேச்வரரால் இவ்விதம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது-'ஸூதகம், அஸ்ப்ருச்யத்வம் என்பது பிதா முதலியவர்க்கு வருவதில்லை என்பது பொருள்' என்று. அல்லது, இவ்விதமாயும் பொருள் சொல்லலாம்- பத்து நாட்களுள் சிசு மரணமானால், அப்பொழுது ப்ரேதாசௌசமில்லை. அதற்குள் ஸபிண்டஜனனமானாலும், அப்பொழுது ஜநநாசௌசமும் அனுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை. ஆனால் பூர்வாசௌசத்துடனேயே சுத்தி என்று.

சந்த்ரிகையிலோவெனில், சாகடாயனர், 'பாலன் பத்து நாட்களுள் மரித்தால், ஸத்யச்சௌசம், சாவாசௌசமுமில்லை, ஜநநாசௌசமுமில்லை' என்று சொல்லிய வசனம் மாதுலாதி பந்துவிஷயம். ஆகையால் இவ்விதமர்த்தம்— மாதுலன் முதலிய பந்துக்களுக்கு இங்குக் காலத்தால் நிவர்த்திக்கக்கூடிய சாவாசௌசமோ, ஜநநாசௌசமோ கிடையாது. ஆனால் தந்நிமித்தமான அசுத்தி ஸ்நானத்தாலேயே நசிக்கின்றது என்று.

இவ்விதமிருப்பதால், அகண்டாதர்சத்தில்:— "நிமித்தமில்லாவிடில் நைமித்திகமுமில்லை என்ற ந்யாயத்தால், நிமித்தமாயுள்ள

निमित्तभूतस्य तस्यायुषि सति सपिण्डानामाशौचं स्यात्। तस्मिन्नायुष्यसति कस्य केन निमित्तेनाशौचं भवति। तस्मात्तस्मिन्नष्टे सत्याशौचमपि नष्टं स्यात्। अतो नास्त्याशौचं सपिण्डानाम्' इति, तत् 'दशाहाभ्यन्तरे बाले' इत्यादिवचनद्वयबलादुपेक्षणीयमेव।

इति दशाहान्तर्मृत शिशुमरणाशौचम्॥

दशाहोपरितनशिशुमरणाशौचम्॥

अथ दशाहोपरितनशिशुमरणाशौचम्॥

तत्र मनुः—

'बाले देशान्तरस्थे च पृथक्पिण्डे च संस्थिते। सवासा जलमाप्लुत्य सद्य एव विशुद्ध्यति॥ नृणामकृतचूडानां विशुद्धिर्नैशिकी स्मृता। निर्वृत्तचूडकानां तु त्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते' इति॥ अनयोरर्थः— 'बाले = अजातदन्ते षाण्मासिक इति यावत्। संस्थिते = मृते सपिण्डस्सद्य एव विशुद्ध्यति। देशान्तरस्थे च पृथक्पिण्डे = समानोदके संस्थिते स्वाशौचकालादूर्ध्वं श्रुत्वा सद्यश्शुद्ध्यति। अकृतचूडानामप्राप्ततृतीय

சிசுவுக்கு ஆயுள் இருந்தால் ஸபிண்டர்களுக்கு ஆசௌசம் இருக்கலாம், சிசு நஷ்டமாகிவிட்டால் எவனுக்கு எந்த நிமித்தத்தால் ஆசௌசம் வரும். ஆகையால் சிசு நஷ்டமானதால் ஆசௌசமும் நஷ்டமாகும். ஆகையால் ஸபிண்டர்களுக்கு ஆசௌசம் இல்லை" என்று சொல்லியிருப்பது, 'தசாஹாப்யந்தரே பாலே' என்பது முதலாகிய வசனக்குவியலின் பலத்தால் உபேக்ஷிக்கத்தகுந்ததேயாம்.

பத்து நாட்களுக்குட்பட்ட சிசு மரணாசௌசம் முற்றிற்று.

பத்து நாட்களுக்கு மேற்பட்ட சிசு மரணாசௌசம்.

மனு :— 'பாலே தேசாந்தரஸ்தே ச + இஷ்யதே'. இந்த இரண்டு ச்லோகங்களுக்கும் இது பொருள்— 'பாலே-பல் முளைக்காத, ஆறு மாதத்திற்குட்பட்ட பாலன் மரித்தால் ஸபிண்டனுக்கு ஸத்யச்சுத்தி. தேசாந்தரத்திலுள்ள ஸமானோதகனின் ம்ருதியைத் தனது ஆசௌச காலத்திற்குப் பிறகு கேட்டால் ஸத்யச் சுத்தி. சௌளமாகாத— மூன்றுவது வர்ஷம் ப்ராப்தமாகாத பாலர்கள்

வர்ஷாணாம் ஷஷ்டமாஸாதூர்த்வம் மரணே ஜ்ஞாதீநாமேகாஹ நைஶிகீ = அஶௌசமேகாஹம் । நிவ்ருத்தசௌலகாநாம் = ப்ராப்த த்ருதீயவர்ஷாணாம் ஸப்தவர்ஷாத் ப்ராக்மரணே த்ரிராத்ரமாஶௌசம்’ இதி ॥

ததா ச யாஜ்ஞவல்க்ய: —

‘ஆதந்தஜநநாத்ஸத்ய ஆசௌலாந்நைஶிகீ ஸ்ம்ருதா । த்ரிராத்ரமாவ்ரதாதேஶாத்தஶராத்ரமத: பரம்’ இதி ॥ சௌலம் = சூடாகர்ம । வ்ரதாதேஶ: = உபநயநம் ॥

ஶங்கோऽபி—

‘அஜாததந்தே தநயே ஸத்ய:ஶௌசம் விதீயதே । அஹோராத்ராத்ததா ஶுத்திர்பாலே த்வக்ருதசூடகே ॥ ததைவாநுபநீதே து த்ர்யஹாச்சுத்த்யந்தி பாந்தவா:’ இதி ॥

வ்யாஸோऽபி—

‘ஆதந்தஜநநாத்ஸத்ய ஆசௌலாதேகராத்ரகம் । த்ரிராத்ரமோபநயநாத்தஶராத்ரமத: பரம்’ இதி ॥

ஆறு மாதத்திற்கு மேல் மரித்தால், ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஒரு நாள் ஆசௌசம். சௌளமாகியவர்களுக்கு—மூன்றாவது வயது வந்தவர்களுக்கு ஏழாவது வர்ஷத்திற்கு முன்பு மரணத்தில் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம்” என்று. அவ்விதமே,

யாஜ்ஞவல்க்யர்:- பல் முளைக்கும் வரையில் ஸத்யச்சௌசம். சௌளம் வரையில் ஒரு நாள். உபநயநம் வரையில் மூன்று நாட்கள். இதற்குப் பிறகு பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்.

சங்கரும்:- பல் உண்டாகாத பாலனின் மரணத்தில் ஸத்யச்சுத்தி. சௌளமாகாத பாலம்ருதியில் ஒரு தினம் ஆசௌசம். உபநயநமாகாத பாலம்ருதியில் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம் ஸபிண்டர்களுக்கு.

வ்யாஸரும்:- பல் முளைக்கும் வரையில் ஸத்யச்சுத்தி, சௌளம் வரையில் ஒரு நாள் ஆசௌசம். உபநயநம் வரையில் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம். பிறகு பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்.

𑌖𑌨𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌭𑍇𑌦𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌖𑌨𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌚𑍌𑌳𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌦𑌾𑌹𑍋 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌖𑌨𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌦𑌾𑌹𑍋 𑌵𑌾 𑌖𑌨𑌨𑌂 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌽𑌯𑌤𑌕𑍍 ॥ 𑌦𑌾𑌹𑍇𑌽𑌹𑌃 𑌖𑌨𑌨𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌖𑌨𑌨𑍇𑌽𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌦𑌾𑌹𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑍌𑌳𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌹 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌖𑌨𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌜𑌨𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌖𑌨𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌹𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌜𑌨𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌖𑌨𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌾𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌖𑌨𑌨𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌖𑌨𑌨𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌦𑌾𑌹𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

கனனம் முதலிய ஸம்ஸ்கார பேதத்தால் ஆசௌச பேதம்.

கநநாதி பேதத்தால் ஆசௌசவ்யவஸ்தை சொல்லப்பட்டு உள்ளது,

ஸங்க்ரஹத்தில்:— சௌளத்திற்கு, அல்லது மூன்ருவது வயதிற்குப் பிறகு இறந்த சிசுவிற்குத் தாஹமே ஸம்ஸ்காரம். நாமகரணத்திற்கு அல்லது, 11-ஆவது நாளுக்கு முன்பு இறந்த சிசுவிற்குக் கநநமே (புதைப்பது) ஸம்ஸ்காரம். 11-ஆவது நாளுக்குப் பின்பு, பல்முளைப்பதற்கு முன்பு கநநமாவது தஹநமாவது செய்யப்படலாம். பல் முளைப்பது அல்லது, ஆருவது மாதத்திற்குப் பின்பு இறந்த சிசுவிற்குக் கநநம், தஹநம், த்யாகம் இவைகளுள் ஒன்ரு ஸம்ஸ்காரமாகும். அவைகளுள் பல் முளைப்பதற்குள் இறந்த சிசுவிற்குத் தாஹம் செய்தாலும் ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு நாள் ஆசௌசம். கநநமானால் ஸத்யச்சுத்தி. பல் முளைத்த பிறகு கநந பக்ஷத்தில் ஒரு நாள். தாஹத்திலும், த்யாகத்திலும் மூன்ரு நாட்கள் ஆசௌசம் வருகிறது என்பது பொருள். இதில்,

அத்ர விஷ்ணு:—

'அதந்தஜாதே பாலே ப்ரேதே ஸத்ய ஏவ நாஸ்யாக்நிஸம்ஸ்காரோ நோதகக்ரியா ச தந்தஜாதே த்வக்ருதசௌலே த்வஹோராத்ரேண' இதி ॥

சந்த்ரிகாயாம்—

'ஸ்த்ரீணாம் து பதிதோ கர்ப்பஸ்ஸத்யோ ஜாதோ ம்ருதோऽத வா । அஜாததந்தோ மாஸைர்வா ம்ருதஷ்ஷட்பிர்கதைஸ்ததா ॥ வஸ்த்ராத்யைர்பூஷிதம் க்ருத்வா ந்யுத்வஸ்ய து காஷ்டவத் । கநித்வா து ஶநைர்பூமௌ ஸத்யஶ்ஶௌசம் விதீயதே ॥ ஜாததந்தம் ம்ருதம் தக்த்வா த்வேகாஹமேவ து' இதி ॥

அங்கிரா:—

'அநுஜாதஸ்ய தாவத் ஸ்யாதாஶௌசம் ஸம்ஸ்திதஸ்ய து । யாவத் ஸ்நாநம் ந குர்வந்தி ஸசேலம் பாந்தவா பஹி:' இதி ॥ அநுஜாத: = ஜாததந்தாத் பாலாதர: அநுத்பந்நதந்த இத்யர்த்த: ॥

ஜமதக்நி: —

'யோ நாமகரணாத் பூர்வம் பஞ்சத்வமுபகச்சதி । தத

விஷ்ணு :— பல் முளைக்காத பாலனின் ம்ருதியில் ஸத்யச் சௌசம், அக்நி ஸம்ஸ்காரமில்லை, உதகக்ரியையுமில்லை, பல் முளைத்த பிறகு சௌளத்திற்கு முன்பு ம்ருதியில் ஒரு நாள் ஆசௌசம்.

சந்த்ரிகையில் :— ஸ்த்ரீகளின் கர்ப்பம் பாதத்தை அடைந்தாலும், அல்லது பிறந்த உடன் மரித்தாலும், பல் முளைப்பதற்குள் இறந்தாலும், ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு இறந்தாலும், வஸ்த்ரம் முதலியவையால் அதை அலங்கரித்துப் பூமியைப் பறித்து அதற்குள் கட்டையைப்போல் மெதுவாய்ப் புதைக்கவும். இது விஷயத்தில் ஸத்யச்சௌசம், பல் முளைத்த சிசுவைக் தஹநம் செய்தால் ஒரு நாள் ஆசௌசம்.

அங்கிரஸ் :— அநுஜாதனை (பல் முளைக்காத) சிசுவின் ம்ருதியில் பந்துக்களுக்கு வெளியில் ஸசேலஸ்நானம் செய்யும் வரையில் ஆசௌசம்.

ஜமதக்னி :— நாமகரணத்திற்கு முன்பு இறந்த சிசுவைக்

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌪𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 । 𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌜𑌨𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌃— '𑌜𑌾𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑌪𑌿—

'𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑍇𑌵𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌚𑍂𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍀𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ '𑌚𑍂𑌡𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌚𑍌𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌕𑍃𑌤𑌚𑍌𑌲𑌸𑍍𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌕𑌾𑌮𑌨𑌯𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍 ॥

முன் சொல்லிய பராசராதி வசனங்களெல்லாம் நியதமான அக்னி ஸம்ஸ்காரத்தை நிஷேதிப்பதில் தாத்பர்யமுள்ளவைகளாதலால். ஆகையால், அக்நிஸம்ஸ்காரம், உதகதானம் இவைகளின் நிஷேதம் நாமகரணத்திற்கு முன்பே நித்யம், நாமகரணத்திற்குப் பிறகு நித்யமல்ல. ஏனெனில், நிஷேதத்திற்குப் பிறகே, நாமகரணத்திற்கோ, தந்தஜநநத்திற்கோ பின்பு, அக்நிஸம்ஸ்காரத்தையும் ஒப்புகின்றார் மனு:— 'பல் முளைத்தவனுக்கும் செய்யலாம், நாமகரணம் செய்த பிறகும் செய்யலாம்' என்று.

லோகாக்ஷியும்:— 'தூஷ்ணீமேவ + த்வயம்', இதன் பொருள். 'சூடாகர்ம + சோதநாத்' என்று மனு முதலியவர்களால் விதிக்கப்பட்ட முதல் வர்ஷத்திலாவது, மூன்றாவது வர்ஷத்திலாவது சௌளம் செய்யப்பட்ட எல்லா சிசுவின் மரணத்திலும் நியமமாய் (அவச்யம்) அக்நிதாஹமும், உதகதானமும் செய்யவேண்டும். அந்யத்ராபி = நாமகரணத்திற்குப் பிறகு சௌளம் செய்யப்படாத சிசுவிஷயத்தில், இச்சயா = ப்ரேத சிசுவின் நன்மையை வேண்டினால், த்வயம் = அக்நிதானம், உதகதானம் என்ற இரண்டும் தூஷ்ணீ

அத்ர து—

'ப்ரதமேऽப்தே க்ருதசௌலஸ்யாநதீதவர்ஷத்வயஸ்ய ப்ரேதஸ்யாக்நிதாநோதகதாநம் ச தூஷ்ணீகம் கார்யம் । அந்யத்ராபி த்ருதீயாதிவர்ஷேஷ்வக்ருதசௌலே இச்சயா அயம் தூஷ்ணீம் கார்யம்' இதி வ்யாக்யாதே ॥

ஏவம் ச த்ரிவர்ஷாதிக்ருதசௌலஸ்ய ஏகசூடவிதிநா ஸம்ஸ்கார: । ஸ ச வக்ஷ்யதே ॥

அஜாததந்தஸ்யாபி சௌலகரணே த்ரிராத்ராஶௌசமாஹ பராஶர:—

'ஜாததந்தேऽநுஜாதே வா க்ருதசௌலே ச ஸம்ஸ்திதே । அக்நிஸம்ஸ்காரணே தேஷாம் த்ரிராத்ரமஶுசிர்பவேத்' இதி ॥ ஜாதா தந்தா யஸ்யாஸௌ ஜாததந்த: । அநுஜாத: = அநுத்பந்நதந்த இத்யர்த: ॥

மாகச் செய்யப்படலாம், நியமமில்லை என்று சந்த்ரிகை முதலியதில் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

சிலரோவெனில் :— 'முதல் வர்ஷத்தில் சௌளம் செய்யப்பட்டு இரண்டு வர்ஷம் பூர்ணமாகாது இறந்த பாலனுக்கு அக்நிதானத்தையும் உதக தானத்தையும் தூஷ்ணீம் = மந்த்ரமில்லாமல் செய்யவும். அந்யத்ராபி = மூன்ருவது முதலிய வர்ஷத்திலும், சௌளம்செய்யப்படாத பாலன் விஷயத்திலும் இச்சயா = இஷ்டப்பட்டால், அக்நிதானோதகதானங்களைத் தூஷ்ணீமாகச் செய்யலாம்' என்று வ்யாக்யாநம் செய்கின்றனர்.

இவ்விதம் இருப்பதால், மூன்ருவது வர்ஷம் முதல் சௌளம் செய்யப்பட்டுள்ளவனுக்கு ஏகர்ச்சவிதியால் ஸம்ஸ்காரம். அது சொல்லப்படப்போகிறது.

பல் முளைக்காதவனுகினும், சௌளமாகியவனுனல் அவன் விஷயத்தில் த்ரிராத்ராசௌசத்தைசச் சொல்லுகிருர்,

பராசரர் :— 'பல் முளைத்தவனுகினும், பல் முளைக்காதவனுகினும் சௌளம் செய்யப்பட்டவன் மரித்தால் அக்நி ஸம்ஸ்காரத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம்' என்று.

केवलमूनद्विवार्षिकस्य निखननमेव संस्कारः । किं तु त्यागेऽपि त्वाह— 'अरण्ये काष्ठवत्' इति । त्यागपक्षे त्र्यहं क्षपयेत् = यापयेत् । त्र्यहमाशौचवतानु सखैः स्थितिं यापयेत् । त्यागे उदकक्रियापि न कर्तव्येत्यर्थः ॥

याज्ञवल्क्योऽपि—

'ऊनद्विवार्षिकं प्रेतं निखनेन्नोदकं ततः । श्मशानादनुव्रज्य इतरो ज्ञातिभिर्वृतः ॥ यमसूक्तं तथा गाथां जपद्भिर्लौकिकाग्निना । स दग्धव्य उपेतश्चेदाहिताग्न्यावृतार्थवत्' इति ॥ ऊने द्वितीये वर्षे यस्यासावूनद्विवार्षिकः । तं प्रेतं निखनेत् भूमाववटं खात्वा दक्षिणाशिरसं निक्षिप्य पांसुलोष्टादिभिः पूरयेत् । नोदकं ततः = न दहेदित्यर्थः । अग्निसंस्कारोदकक्रिययोः सहनियतत्वेन उदकनिषेधे दाहस्यापि निषेधः । स च प्रेतो घृतेनाभ्यज्य यमगाथां गायद्भिर्निखातव्यः, 'ऊनद्विवार्षिकं प्रेतं घृताक्तं निखनेद्' इति । यमगाथां गायन्नो

3-வது வயது வராத பாலனுக்குப் பந்துக்கள் உதகக்ரியை செய்யக் கூடாது. த்யாக பக்ஷத்தில் உதகக்ரியையுமில்லை என்பது பொருள், என்கிறாரே?

யாக்ஞவல்க்யரும்:— 2-வயது பூர்ணமாகாமல் இறந்த சிசுவைப் புதைக்கவேண்டும். உதகதாநமில்லை. ச்மசாநம் வரையில் சிசு ஜ்ஞாதிகளால் பின் தொடரத்தகுந்தது. யமஸூக்தத்தையும் யமகாதையையும் படித்து, லௌகிகாக்னியால் தஹிக்கத்தகுந்தது. உபநயநமாகிய பாலனானல், தாஹ விதியுடன் தஹிக்கவேண்டும். இந்த ச்லோகத்தின் பொருள்—"2-வயது பூர்ணமாகாது இறந்த பாலனை, பூமியில் குழிசெய்து, அதில் தெற்கு சிரஸ்ஸாய் வைத்துப் புழுதி, மண்கட்டி முதலியவைகளால் மூடவேண்டும், தஹிக்கக் கூடாது. உதகதாநத்தை நிஷேதித்ததால் தஹநத்திற்கும் நிஷேதம். அந்தப் பாலனை நெய்யால் பூசி, யமகாதையைப் படித்துப் புதைக்கவும். 'ஊநத்விவார்ஷிக + அநுஸ்மரந்' என்று யமஸ்ம்ருதி இருப்பதால். இரண்டாவது வயதிற்கு மேற்பட்டு இறந்த பாலன்

𑌯𑌮𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌮𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌊𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌯𑍋 𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌸 𑌚 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 = 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚, 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌃 = 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌚 ‘𑌪𑌰𑍇𑌯𑍁𑌵𑌾𑌂𑌸𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌷𑌡𑍃𑌚𑌂 𑌯𑌮𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌠𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 ‘𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍌𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰 𑌋𑌚𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌅𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌉𑌪𑌨𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌦𑌾𑌹𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌯𑌾 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑍈𑌵 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 —

‘𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌬𑌾𑌲𑌕𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌾𑌹𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌸𑌤𑌃 । 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌖𑌨𑌨𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 = 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌊𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑌾𑌹𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍇𑌕𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 ॥

ஜ்ஞாதிகளால் = ஸபிண்டர்களாலும், ஸமாநோதகர்களாலும் பின்பற்றப்படவேண்டியவன். இந்த வசனத்தாலேயே, இரண்டாவது வயது பூர்த்தியாகாத பாலனைப் பின்பற்றுவது நியதமல்லவென்று தோன்றுகிறது. பின்பற்றிச் சென்ற பிறகு, 'பரே யுவாம்ஸம்' என்பது முதலாகிய ஆறு ருக்குகளுள்ள யமஸூக்தத்தையும், 'யோஸ்ய கௌஷ்ட்ய ஜகத:' என்ற மூன்று ருக்குகளையும் படித்து லௌகிகாக்நியால் = ஸம்ஸ்காரமில்லாத அக்நியால் தஹிக்கவேண்டும். உபநீதனானால், அவனை ஆஹிதாக்நியின் தாஹவிதிப்படி பாத்ரயோஜனம் முதலியதில்லாமல் தமது க்ருஹ்யப்படி லௌகிகாக்நியால் தஹிக்கவும்" என்று.

கர்மப்ரதீபிகையில்:— 'கன்யகை, பாலகன் இவர்களுக்கு 23-மாதத்திற்குமேல் தஹனம் செய்யவேண்டும். அதற்கு முன் கநநம் செய்யவும்' என்றுள்ளது. இவ்விதமிருப்பதால், அக்நிஸம்ஸ்காரத்தை இரண்டாவது வயது பூர்ணமாகாத சிசுவின் மரணத்தில் நிஷேதித்திருப்பதால், தாஹநிபந்தனமான ஒரு நாள் ஆசௌசம் முதலியது எப்படி ப்ராப்தமாகும்? எனில்,

खनेदवश्यमेवैनं स्नानाच्छुद्धिस्तु गोत्रिणः ॥ नाम क्रियाया ऊर्ध्वं तु बालो यदि भवेन्मृतः । सद्यश्शौचं सपिण्डानां सम्यङ्निखनने कृते ॥ अन्यथा काष्ठवद्दाहं कृत्वैकाहमेव तु । चौले कृते ऽकृते वाऽपि जातदन्तो मृतो यदि ॥ त्रिवर्षान्तस्तु दहने त्रिरात्रेणैव शुद्ध्यति । खनने नैशिकी शुद्धिस्सपिण्डानां विधीयते' इति ॥

यत्तु यमवचनम्—

'अदन्तजाते तनये शिशौ गर्भच्युते तथा । सपिण्डानां तु सर्वेषामहोरात्रमशौचकम्' इति ॥

यच्चाश्वलायनवचनम्—

'अदन्तजाते प्रमीते चैकरात्रम्' इति ॥ प्रमीते = मृते ॥

यदपि देवरातवचनम्—

'नाम्नो दन्तोद्भवाच्चौलोपनीतेरधः क्रमात् । सद्यश्शौचमहस्त्र्यहो निपताद्दशकः परः' इति ॥

கநநம் செய்யவும், ஸபிண்டர்களுக்கு ஸ்நாநத்தால் சுத்தி. நாமகரணத்திற்குப் பிறகு சிசுவைக் கநநம் செய்தால் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச் சுத்தி. அல்லது காஷ்டத்தைப்போல் தஹிக்கலாம். அதில் ஒரு நாள் ஆசௌசம். பல் முளைத்த பாலன் சௌளம் செய்யப் பட்டாலும், செய்யப்படாவிட்டாலும், மூன்றுவது வர்ஷத்திற்குள் தஹநம் செய்தால் த்ரிராத்ரத்தால் சுத்தி. கநநவிஷயத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு நாள் ஆசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது.

யமன்: — "பல் முளைக்காத சிசு இறந்தாலும், கர்ப்பத்திலிருந்து பாத விஷயத்திலும் ஸபிண்டர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு நாள் ஆசௌசம்" என்று சொல்லிய வசனமும்.

ஆச்வலாயனர் :— 'பல் முளைக்காத சிசுவின் ம்ருதியில் ஒரு நாள் ஆசௌசம்" என்ற வசனமும்,

தேவவ்ராதர்:— "நாமகரணம், தந்த ஜநநம், சௌளம், உபநயநம் இவைகளுக்குமுன் பாலம்ருதியில், முறையே, ஸத்யச்

𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍—

'𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌾𑌹𑍋 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌦𑌹𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇𑌽𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌅𑌜𑌾𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌯𑍇 𑌚 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌾𑌃 । 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿—

'𑌊𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌦𑌧𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾 𑌬𑌹𑌿𑌃 । 𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌚𑍌 𑌭𑍂𑌮𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇 ॥ 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 । 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌪𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁 ॥ 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑍈𑌰𑍁𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌊𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑌮𑍍= 𑌅𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌵𑌯𑌸𑍍𑌕𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌦𑌧𑍍𑌯𑍁𑌃= 𑌨𑌿𑌖𑌨𑍇𑌯𑍁𑌃 । 𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯= 𑌶𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 । 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑍇= 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌮𑍌 । 𑌨

சுத்தி, ஒருநாள், 3-நாட்களாசௌசம். சௌசத்திற்குப்பிறகுபால ம்ருதியில் அக்னிதாஹமும் உதகதாநமுமுண்டு" என்ற வசனமும்,

ஸங்க்ரஹத்தில்:—"நாமகரணத்திற்கு முன் ஸத்யச் சௌசம், தந்த ஜநநத்திற்குமுன் ஒருநாளாசௌசம்" என்ற வசநமும், தந்த ஜநநத்திற்கு முன் ஒருநாளாசௌசத்தை விதிக்கின்றனவே? எனில், இவ்விதமாயுள்ள வசநங்களெல்லாம் தஹநவிஷயங்கள் என்று ஸ்ம்ருதி ரத்நத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஓய்! "இவ்விஷயத்தில் அக்னி ஸம்ஸ்காரத்தை நிஷேதிக்கின்றார் **பராசரர்**:—'பல் முளைக்காத பாலர்களுக்கும், கர்ப்பத்திலிருந்து நழுவிய சிசுக்களுக்கும், அக்னி ஸம்ஸ்காரமும், ஆசௌசமும், உதக க்ரியையும் கூடாது' என்று,

மனுவும்:-'2-ஆவது வயது பூர்ணமாகாத சிசுவைப் பந்துக்கள் அலங்கரித்து அஸ்திஸமூஹமில்லாத சுத்த பூமியில் புதைக்கவும். இதற்கு அக்னி ஸம்ஸ்காரமில்லை, உதக க்ரியையுமில்லை. காட்டில் கட்டையைப்போல் த்யஜித்து 3-நாட்கள் ஆசௌசமனுஷ்டிக்கவும்.

ஷட்த்ரிம்ஶந்மதேऽபி—

'யத்யப்யஜாததந்தஸ்ஸ்யாத் க்ருதசூடஸ்ஸம்ஸ்தித꞉ । ததாபி தாஹயித்வைநம் த்ர்யஹமாஶௌசமிஷ்யதே' இதி ॥

ப்ரதமவர்ஷக்ருதசூடாபிப்ராயேண காஶ்யபோऽபி—

'பாலாநாமஜாததந்தாநாம் த்ரிராத்ரம்' இதி ॥

அங்கிரா꞉—

'விப்ரே ந்யூநே த்ரிவர்ஷே து ம்ருதே ஶுத்திஸ்து நைஶிகீ । நிவ்ருத்தசூடகே தஸ்மிம்ஸ்த்ரிராத்ராச்சுத்திரிஷ்யதே' இதி ॥

வஸிஷ்ட꞉—

'ஊநத்விவர்ஷே ப்ரேதே கர்ப்பபதநே வா ஸபிண்டாநாம் த்ரிராத்ரம்' இதி ॥

ஷடஶீதௌ—

'த்விதீயே ப்ரதமே வாப்தே சௌலம் யதி க்ருதம் ததா । சௌலப்ரப்ருதிஸபிண்டாநாம் ம்ருதாநாம் த்ரிதிநம் பவேத்' இதி ॥

ஷட்த்ரிம்சந்மதத்திலும்:— பல் முளைக்காதவனாயினும், சௌளமாகிய பாலன் மரித்தால் அவனைத் தஹிக்கவும். மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது, என்று.

முதல் வர்ஷத்தில் சௌளம் செய்தால் என்ற அபிப்பிராயத்துடன்,

காச்யபரும்:— 'பல் முளைக்காத பாலர்கள் விஷயத்தில் மூன்று நாட்கள்' என்று.

அங்கிரஸ்:— மூன்று வயது நிறையாத ப்ராம்ஹண சிசு இறந்தால், ஒரு நாள் ஆசௌசம், சௌளமாகிய சிசு இறந்தால் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம்.

வஸிஷ்டர் :— இரண்டு வயது பூர்ணமாகாத சிசு இறந்தாலும், கர்ப்பபதனத்திலும் ஸபிண்டர்களுக்கு த்ரிராத்ராசௌசம்.

ஷடசீதியில் :— இரண்டாவது வர்ஷத்திலோ, முதல் வர்ஷத்திலோ சௌளம் செய்யப்பட்டிருந்தால், சௌளம் முதல் இறந்த சிசு விஷயத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம் விஹிதம்.

மாதவீயே —

"அநதீதத்விவர்ஷஸ்து ப்ரேதோ யத்ராபி தஹ்யதே ।
ஆஶௌசம் ப்ராஹ்மணாநாம் து த்ரிராத்ரம் தத்ர வித்யதே" இதி ॥

சந்த்ரிகாயாம் —

"அநதீத த்விவர்ஷஸ்து ப்ரேதோ யத்ராபி தஹ்யதே ।
அதிமோஹாதிஹேதுப்யஸ்து தேஶதர்மாநுஸாரத: ॥ ஆஶௌசம் பாந்தவாநாம் து த்ரிராத்ரம் தத்ர வித்யதே" இதி ॥ தேஶதர்மாநுஸாரத: = ஸ்வதேஶாசாராநுஸரணீயமித்யர்த: । விபக்திவ்யத்யய: । மோஹ: = ஸ்நேஹ: ॥

ஜாததந்தஸ்யாக்ருதசௌலஸ்ய தாஹபக்ஷே அங்கிரஸாऽபி விஶேஷ உக்த: — "யத்யப்யக்ருதசௌலோ வை ஜாததந்தஸ்து ஸம்ஸ்தித: । தாஹயித்வா ததாऽப்யேநமாஶௌசம் த்ர்யஹமாசரேத்" இதி ॥

வஸிஷ்டோऽபி —

"ஊநத்விவர்ஷமரணப்ரேதே ஸபிண்டாநாம் த்ரிராத்ரமாஶௌசம் । ஸத்யஶ்ஶௌசமிதி கௌதம:" இதி ॥ அக்நிஸம்ஸ்காரே ஸத்யஶ்ஶௌசமக்நிஹோத்ராநுஷ்டாத்ருவிஷயம் ॥

மாதவீயத்தில் :— இரண்டாவது வர்ஷம் பூர்ணமாகாத சிசு இறந்து தஹிக்கப்பட்டால் அவ்விஷயத்தில் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் ஆசௌசமுண்டு.

சந்த்ரிகையில்:— இரண்டாவது வர்ஷம் பூர்ணமாகாத சிசுவை அதிக ஸ்நேஹமுள்ளவர்களாயும், ஸ்வதேசாசாரத்தை அனுஸரிப்பவருமான பந்துக்கள் தஹித்தால் அவர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம்.

பல் முளைத்துள்ளதும், சௌளமாகாததுமான சிசுவைத் தஹிக்கும் பக்ஷத்தில், அங்கிரஸ்ஸினாலும் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது— பல் முளைத்த சிசு சௌளமாகாமலிருந்து மரித்தால் அதைத் தஹித்தால் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம் அநுஷ்டிக்க வேண்டும்.

வஸிஷ்டரும் :— இரண்டாவது வர்ஷம் பூர்ணமாகாத சிசு மரணத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம். ஸத்யச்சுத்தி என்றார் கௌதமர். ஸத்யச் சுத்தி என்றது அக்னிஹோத்ரமனுஷ்டிப்பவரின் விஷயம்.

𑌖𑌨𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌖𑌨𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾, 𑌖𑌨𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑌾 𑌦𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍋 𑌵𑌾 𑌖𑌨𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 '𑌖𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌨𑌕𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌮𑍌, 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌦𑌾𑌹𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑌨𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌵𑌚𑌨𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇𑌨 𑌖𑌨𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌇𑌦𑌂 𑌖𑌨𑌨𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑍌𑌲𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂, 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥

கனனம் முதல் ஆசௌசம்.

இறந்த சிசுவுக்கு வேறு தினத்தில் கனனம் அல்லது தாஹம், த்யாகம் செய்யப்பட்டால், அப்பொழுது மரணதினம் முதற்கொண்டே, ஸத்யச்சுத்தி, திநசௌசம், த்ரிராத்ராசௌசம் இவைகளைக் கல்பித்துக்கொள்வதா, கனனம் முதலிய ஸம்ஸ்காரம் செய்த பிறகு முதலாகவா என்று ஸந்தேஹத்தில் நிர்ணயம் சொல்லப்பட்டுள்ளது—

ஸங்க்ரஹத்தில்:- "இறந்த சிசுவுக்குத் தஹநமோ, த்யாகமோ, கனனமோ எப்பொழுது செய்யப்படுகிறதோ, அந்தத் தினம் முதலாகவே ஸத்யச்சௌசம், திநசௌசம், த்ரிராத்ராசௌசம் இவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டும்".

இவ்விஷயம் 'கநித்வா சனகைர் பூமௌ, அரண்யே காஷ்டவத் த்யக்த்வா, தாஹயித்வா ததாப்யேநம்' என்றுள்ள லோகாக்ஷி, மனு, அங்கிரஸ் இவர்களின் வசனங்களால், க்த்வா ப்ரத்யயத்தால் கனனம் முதலியதற்குப் பிறகே ஸத்யச்சௌசம் முதலியவைகளை விதிப்பதால் அறிவிக்கப்படுகிறது.

இந்தக் கனனதினம் முதல் ஆசௌசம் உபநயநம் வரையில்

𑌨𑌨𑍁 𑌦𑌿𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵𑌮𑍍। '𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌖𑌨𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍌𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃। '𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍। 𑌖𑌨𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌦𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍌𑌚𑌮𑍇𑌵। 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍇𑌵। 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌅𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌮𑍃𑌤𑍌

பாலமரணத்தில் என்று அறியவும் என்று சிலர். மற்றவரோவெனில், சௌளாத் பூர்வகாலத்திலுள்ள ஸம்ஸ்காரவிஷயம் அவ்விடத்திலேயே க்த்வாப்ரத்யயம் கேட்கப்படுவதால் என்கின்றனர்.

ஒப்! மறு தினத்தில் பாலஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டால் முதல் நாளில் ஆசௌசம் இல்லாததால் கர்மானுஷ்டானம் செய்யலாமென ப்ரஸக்தமாகுமே எனில், இவ்விதம் சொல்லக்கூடாது. 'மரணம், பிறப்பு இவைகளை நிமித்தமான ஆசௌசத்தைச் சொல்லப்போகிறேன்' என்றதால் ஆசௌசம் மரணோத்பத்தி நிமித்தம் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால். இவ்விதமிருப்பதால், மரணம் முதல் ஆசௌசமிருந்தாலும் கனனம் முதலியதைச் செய்த பிறகுள்ள காலம் முதற்கொண்டே ஸத்யச்சௌசம் முதலியதின் அனுஷ்டானம் என்பதால் விரோதமில்லை. 'காத்வா ஸ்த்யச் சுசிர் பவேத்' என்று ஸமானகர்த்ருகத்வம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால். கநநஸம்ஸ்காரம் செய்தவனாகிய பித்ருப்ராத்ருவ்யதிரிக்தஜ்ஞாதிக்கும், மாதுலன் முதலியவனுக்கும் ஸத்யச்சுத்தியே தான். அக்னிஸம்ஸ்காரத்திலும், த்யாகத்திலும் கர்த்தாவாகிய பிதா, ப்ராதா, ஜ்ஞாதி முதலியவர்களுக்கும் அந்தந்த ஆசௌசமே தான். ப்ரேதக்ரியை செய்யாவிடில் ஸபிண்டனல்லாதவனுக்கு ஸத்யச்சௌசம்.

இந்த ஸூதகமெல்லாவற்றிலும், 10-நாட்களுக்குப் பிறகு பால

पित्रोर्भ्रातॄणां च सदा दशाहमेवं भवति । 'बाले मृते सपिण्डानां सद्यश्शौचं विधीयते । दशाहमेव दंपत्योस्सोदराणां तथैव च' इति व्याघ्रपादस्मरणात् । अत्र सोदरशब्दः भिन्नोदरस्याप्युपलक्षकः ॥

तथा पैङ्गगृह्ये—

'गर्भस्थे मृते मातुरेव स्यादाशौचं जाते उभयोः कृते नाम्नि सोदराणां भिन्नोदराणामप्येवम्' इति ॥

अखण्डादर्शे च—

'ज्ञातीनां स्नानमेव बालमरणे मातापितृसोदर भिन्नोदराणामपि दशाहमेवं भवति' इति ॥

दशकेऽपि—

'जातमरणे पित्रोर्दशाहं सदा भ्रातुर्दशाहं वा' इति ॥ तद्व्याख्याने विशेषः । भ्राता तु सोदरः । स चैव मृतः । तस्य नामकरणात् परं प्राग्दन्तात् दशाहमेवं भवति इति ॥

மரணத்தில் மாதா பிதாக்களுக்கும், ப்ராதாக்களுக்கும் எப்பொழுதும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசமாகிறது. 'பால மரணத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. மாதா பிதாக்களுக்கும், ஸஹோதரர்களுக்கும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்' என்று வ்யாக்ரபாதஸ்ம்ருதியால். இங்குள்ள 'ஸோதர' சப்தம் பின்னோதரனையும் குறிக்கின்றது. அவ்விதமே,

பைங்கக்ருஹ்யத்தில் :— கர்ப்பத்தில் சிசு மரித்தால் மாதாவுக்கு மட்டில் ஆசௌசம். பிறந்து இறந்தால் மாதா பிதாக்கள் இருவருக்கும், நாமகரணத்திற்குப் பிறகு இறந்தால் ஸஹோதரர்களுக்கும் ஆசௌசம். பின்னோதரர்களுக்கும் இவ்விதமே,

அகண்டாதர்சத்தில் :— பால மரணத்தில் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஸ்நானம் மட்டில். மாதா, பிதா, ஸஹோதரப்ராதா, பின்னோதர ப்ராதா இவர்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்.

தசகத்திலும்:– 'பிறந்த சிசு இறந்தால் மாதா பிதாக்களுக்கு எப்பொழுதும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம். பிறகு ப்ராதாவுக்குப்

𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁—

'𑌜𑌾𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌶𑍁𑌚𑍀 । 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌨𑌾𑌭𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍇𑌵𑌚 ॥ 𑌸𑍋𑌦𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌶𑍌 । 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌚𑍌𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌵𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌊𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌹𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌊𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 '𑌆𑌦𑌨𑍍𑌤𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌕𑍃𑌤𑌚𑍂𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 ।

பத்து நாட்கள்'. அதன் வ்யாக்யானத்தில் விசேஷமிது— 'ப்ராதா என்பவன் ஸஹோதரன், அவனே முக்யன், அவனுக்கு நாமகரணத்திற்குப் பிறகு பாலமரணத்தில் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்' என்று.

ப்ருஹஸ்பதியோவெனில்:— 'பிறந்தவுடன் இறந்தாலும், மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம். நாமகரணத்திற்குப் பிறகு ஸஹோதரர்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம். பல் முளைத்த பிறகு பின்னேதா ப்ராதாக்களுக்கும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம். சௌளமான பிறகு தத்தன் முதலிய ப்ராதாக்களுக்கும் ஆசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது.

யாஜ்ஞவல்க்யர் :— சாவாசௌசமும், ஜனனசௌசமும், த்ரிராத்ர தசராத்ரபேதத்தால் இருவிதங்களாகும். இரண்டாவது வயது பூர்ணமாகாத சிசு மரித்தால் மாதாபிதாக்கள் இருவருக்குமே ஆசௌசம், அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷணம். மாதாவுக்கு ஜநநாசௌசம் அஸ்ப்ருச்யத்வலக்ஷணம். மாதாவுக்குப்போல் ஸபிண்டர்கள் எல்லோருக்கும் பத்து நாட்கள் ஆசௌசமில்லை. அவர்களுக்கோ 'ஆதந்தஜந்மன: ஸத்ய:' என்றபடி ஆசௌசம் என்பது பொருள்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்— சௌளமாகிய பாலன் மரித்தால்

ஶௌசம் து த்ரிராத்ரம் ஸ்யாத்பித்ரோரேவ து ஸம்ஸ்க்ருதே' இதி। ஸம்ஸ்க்ருதேதி யாவதுபநயநாதர்வாகித்யர்த:॥

கேசித்து— 'பாலே ம்ருதே ஸபிண்டாநாம் ஸத்யஶ்ஶௌசம் விதீயதே। தஶாஹேநைவ தம்பத்யோ: ஸோதராணாம் ததைவ ச' இதி வ்யாக்ரவசநம் நாலச்சேதாதூர்த்வம் ம்ருதபாலவிஷயம்। தஶாஹாநந்தரம் ம்ருதஸ்ய பாலஸ்ய மாதாபித்ரோ: ஸோதராணாம் த்ரிராத்ரமாஶௌசமிதி வதந்தி॥

ததா ச விஜ்ஞாநேஶ்வர:—

'யத்து காஶ்யபவசநம், பாலாநாமஜாததந்தாநாம் த்ரிராத்ரேண ஶுத்திரிதி தந்மாதாபித்ருவிஷயம், 'பைஜிகாதபி ஸம்பந்தாதநுருந்த்யாதகம் த்ர்யஹம்' இதி ஜநகோபாதிகத்யா த்ரிராத்ரஸ்மரணாத்' இதி॥

ஆஶ்வலாயநோऽபி—

'அதந்தஜாதே ச' இதி। த்ரிராத்ரமித்யநுவர்ததே॥

சந்த்ரிகாயாம்—

'யத்து பைடீநஸிநோக்தம் அக்ருதசூடாநாம் த்ரிரா

மூன்றாவது வர்ஷம் முதல் உபநயனம் வரையில் த்ரிராத்ரமாசௌசம். மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம்.

சிலரோவெனில்:– 'பாலே ம்ருதே + தசைவ ச' என்ற வ்யாக்ர வசனம் நாளச்சேதத்திற்குப் பிறகு இறந்த பால விஷயம். பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு பாலம்ருதியில், மாதா, பிதா, ஸஹோதரன் இவர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம்' என்கின்றனர்.

அவ்விதமே விஜ்ஞானேச்வரர்:– 'பல் முளைக்காத பாலர்களின் ம்ருதியில் த்ரிராத்ரத்தால் சுத்தி' என்ற காச்யபவசனம் மாதா பித்ரு விஷயம். 'பைஜிகாதபி + த்ர்யஹம்' என்று ஜனகஸம்பந்தத்தால் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம் என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால் என்றார்.

ஆச்வலாயனரும்:– பல் முளைக்காத சிசு இறந்தாலும் மூன்று நாட்கள்.

சந்த்ரிகையில் :— 'சௌளமாகாத பாலர்களின் ம்ருதியில்

𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌆 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌨𑍇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 — '𑌆 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌖𑌨𑌨𑍇 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌨𑍇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇 —

'𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌜𑌾𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌃 —

'𑌬𑍈𑌜𑌿𑌕𑌾𑌦𑌭𑌿𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌨𑍁𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌘𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑍌 —

'𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 । 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌤𑌦𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇 —

'𑌅𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌪𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌨𑌾𑌦𑍃𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌥𑌾𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 ॥

த்ரிராத்ரம்' என்ற பைடீநஸிவசனமோவெனில், மாதா பித்ருவிஷயம். 'இரண்டு வயதிற்குட்பட்ட சிசுவின் ம்ருதியில் மாதாபித்ருக்களுக்கே. மற்றவர்க்கில்லை என்று ஸ்ம்ருதியால்' என்றுள்ளது. இதற்குப் பொருள் இது — "இரண்டு வயது பூர்ணமாகாத சிசு மரித்துக் கநநமும் செய்யப்பட்டால் மாதா பிதாக்களுக்கு மட்டில் த்ரிராத்ராசௌசம். மற்ற ஸபிண்டர்களுக்கில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு நாள் ஆசௌசம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்" என்று.

ஸ்ம்ருதிரத்னத்திலும்: — 'பல் முளைக்காத பாலர்களின் ம்ருதியில் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம்' என்ற காச்யபவசனம் மாதா பித்ரு விஷயம்.

ஆகையாலேயே **மனு** :— 'பீஜஸம்பந்தத்தால் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கவும் என்றார்' என்றுள்ளது.

ஷடசீதியில் :— உபநயனத்திற்கு முன் எப்பொழுது புத்ரன் மரித்தாலும், அப்பொழுது மாதா பிதாக்களுக்கு மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம் சமமே.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில் :— உபநயநமாகாதவனின் மரணத்

𑌅𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌮𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

‘𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌟𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿—

‘𑌅𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌮𑌰𑌣𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿, 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 । 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌯𑌃𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌮𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

தில் மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம் என்ற பக்ஷம் சிறந்ததல்ல. ஆதரிக்கப்படவில்லை. இவ்விஷயத்தில் அவரவர் தேசாசாரத்தைக்கொண்டு வ்யவஸ்தை அறியவும்,

அநுபநீத மரணாசௌசம்.

அநுபநீதமரணாசௌசத்தில் மூன்று பாகத்திற்குமேல் ஸ்பர்சத்தைச் சொல்லுகிறார்—

தேவலர் :— ‘சூத்ர வைச்ய க்ஷத்ரிய ப்ராம்ஹணர்களுக்கு விஹிதமான ஆசௌசகாலத்தின் மூன்று பாகத்திற்கு மேல் ஸ்பர்சயோக்யத்வம் சாஸ்த்ரப்படி விஹிதமென்று அறியத்தகுந்தது’. இது அநுபநீத மரணநிமித்தாசௌசத்திலும், அதிக்ராந்தாசௌசத்திலும் என்று அறியப்படவேண்டும்’ என்று விஜ்ஞானேச்வரரால் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ம்ருத்யர்த்த ஸாரத்திலும் :— அநுபநீத மரணாசௌசத்தில் எல்லாவர்ணங்களும் தமது ஆசௌசகாலத்தில் மூன்று பாகத்திற்கு மேல் ஸ்பர்சார்ஹர்கள். அநுபநீத மரண ச்ரவணத்தில் அதிக்ராந்தாசௌசமில்லை, ஸ்நாநம் மட்டில். அநுபநீத மரணத்தில் ஸமானோதகர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை. இந்த வயஸ்ஸைப்பற்றிய ஆசௌசம் எல்லா வர்ணங்களுக்கும் ஸமம். அவ்விதமே,

𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃—

'𑌅𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌯𑌸𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌯𑌸𑌿 = 𑌷𑌾𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍌𑌚𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍, 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑍍 = 𑌅𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃—

'𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌃, 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃, '𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚, 𑌯𑌥𑌾 𑌚 '𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃, '𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁' 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌃, 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌯𑍋𑌽𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵— '𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑍌𑌳𑍇 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌵𑌭𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌦𑍍𑌰𑍇

அங்கிரஸ் :- எல்லா வர்ணங்களுக்கும் உபநயனத்திற்கு முன் ம்ருதியில் த்ரிராத்ராசௌசம். கன்யைகள் விஷயத்தில் ஒரு நாள் ஆசௌசம்.

வ்யாக்ரரும் :— 'துல்யம் வயஸி ஸர்வேஷாம்' என்றார். ஆறு மாதம் முதலிய வயோவிஷயத்தில் ஸத்யச்சௌசம் முதலிய எந்த ஆசௌசம் விஹிதமோ அது ப்ராம்ஹணாதி எல்லா வர்ணத்தினருக்கும் ஸமானமாகியதே என்பது பொருள்.

இதில், விஜ்ஞானேச்வரர் :— பிண்டோதகதான விதி எப்படி ஸர்வவர்ணங்களுக்கும் ஸமமோ, எப்படி ஸமானோதகாசௌசவிதி ஸமமோ, எப்படி ஸந்நிபாதாசௌசவிதி ஸமமோ, எப்படி ஸ்ராவாசௌசவிதி ஸமமோ, எப்படி தேசாந்தர ம்ருதாசௌசவிதி ஸர்வவர்ண ஸாதாரணமோ, அவ்விதமே வயோ வ்யவஸ்தையை நிமித்தீகரித்து விதித்த ஆசௌசமும் ஸமானமாகவே இருக்க அர்ஹமாகிறது. ஆகையாற்றான் 'சௌளமாகிய பிறகு ம்ருதியில் க்ஷத்திரிய விஷயத்தில் ஆறுநாட்கள், வைச்ய விஷயத்தில்

த்ரே த்வாதஶாஹோ விதீயதே' இதி ॥ ததா— 'யத்ர த்ரிராத்ரம் விப்ராணாமாஶௌசம் ஸம்ப்ரத்ருஶ்யதே । தத்ர ஶூத்ரே த்வாதஶாஹஷ்ஷண்ணவ க்ஷத்ரவைஶ்யயோ:' இதி ருஶ்யஶ்ருங்காதிவசநாநி விகீதத்வபுத்த்யா அநாத்ருத்ய தாரேஶ்வரவிஶ்வரூபமேதாதிதிப்ரப்ருதிபி ராசார்யைரயமேவ ஸாதாரணபக்ஷோऽங்கீக்ருத:' இதி ॥

நாமகரணாதிஸம்ஸ்காரநிபந்தநாஶௌசக்ரம: ॥

இதஞ்ச பாலமரணாஶௌசம் நாமகரணாதிஸம்ஸ்காரநிபந்தநம் காலநிபந்தநம் ச, ஸம்ஸ்காராவலம்பநேந காலாவலம்பநேந ச ஸத்யஶ்ஶௌசாதிஸ்மரணாத் । உக்தம் ச ஸங்க்ரஹே—

'க்ருதே நாமாதிஸம்ஸ்காரே ப்ராப்தகாலேऽபி வாக்ருதே । ஸ்வகாலே ஸம்ஸ்க்ருதே ப்ரோக்தே யதா தத்திஹாப்யகம்' இதி ॥ 'தஶம்யாமுத்திதாயாம் ஸூதாயாம் பிதாஸ்ய நாம ததாதி', 'ஜந்மநோऽதிஷஷ்டே மாஸி', 'ஜந்மநோऽதித்ருதீயே வர்ஷே—

ஒன்பது நாட்கள், மூன்று வயதிற்கு மேல் சூத்ர விஷயத்தில் பன்னிரண்டு நாட்கள்' என்றும், அவ்விதம் 'ப்ராம்ஹணர்களுக்கு எந்த விஷயத்தில் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம் காணப்படுகிறதோ அந்த விஷயத்தில் சூத்ரனுக்குப் பன்னிரண்டு நாட்கள், க்ஷத்ரியனுக்கு 6-நாள், வைச்யனுக்கு 9-நாள் என்று ருச்யச்ருங்கர் முதலியவரின் வசனங்கள், விகீத(துஷ்ட)மென்றபுத்தியால் ஆதரிக்காத தாரேச்வரர், விச்வரூபர், மேதாதிதி முதலிய ஆசார்யர்களால், இந்த ஸாதாரண பக்ஷமே அங்கீகரிக்கப்பட்டது" என்றூர்.

நாமகரணாதி ஸம்ஸ்காரத்தால் வரும் ஆசௌசம்.

இந்த, பால மரணாசௌசம், நாமகரணம் முதலிய ஸம்ஸ்காரத்தைப் பற்றியதாயும், வயது க்ரமத்தைப் பற்றியதாயும் உள்ளது. ஸம்ஸ்காரத்தை அவலம்பித்தும், காலத்தை அவலம்பித்தும் ஸத்யச்சௌசம் முதலியவை விதிக்கப்படுவதால். இவ்விதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஸங்க்ரஹத்தில்:— 'க்ருதே நாமாதிஸம்ஸ்காரே + இஹாப்யகம். இதன் பொருள்—'11-வது நாளில் நாமகரணம், 6-வது மாதத்தில் அந்நப்ராசனம், 3-வது வயதில் சௌளம், 7-வது வயதில் உப

𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇', '𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍁𑌪𑌨𑌯𑍀𑌤' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌚𑍌𑌲𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁, '𑌦𑌶𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇𑌽𑌨𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾', '𑌚𑍌𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌽𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌕𑍍𑌷𑌮𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍈𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌕𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚, 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑌕𑍃𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑌾𑌕𑍃𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

நயனம் என்பது முதலாகிய அவரவர் க்ருஹ்யத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள காலங்களில் நாமகரணம், அந்ந ப்ராசநம், சௌளம், உபநயநம் இவைகள் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், 'பத்தாவது நாளில் நாமகரணம், 6-வது மாதத்தில் அல்லது பல் முளைத்த உடன் அந்ந ப்ராசநம்', 'த்விஜர்களெல்லோருக்குமே முதல் வருஷத்தில் அல்லது 3-வது வயதில் சௌளம், வ்ரதாநுஷ்டானத்தில் சக்தனுகில் 5-வது வயதிலும் உபநயநம் செய்யலாம்' என்பது முதலாகிய விகல்ப சாஸ்த்ரங்களை அனுஸரித்து, தமது க்ருஹ்யத்தில் சொல்லிய காலத்திற்கு முன்பே நாமகரணம் முதலியவை செய்யப்பட்டிருந்தாலும், தமது க்ருஹ்யத்திற் சொல்லிய காலம் வந்த பிறகும் தைவ வசத்தால் நாமகரணம் முதலிய ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படாமலிருந்தாலும், தமது க்ருஹ்யத்தில் விதிக்கப்பட்ட 11-வது நாள் முதலிய காலத்தில் நாமகரணம் முதலியவைகளால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட பாலன் இறந்தால் எவ்விதம் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஆசௌசமோ, அவ்விதமே ஸ்வகாலத்திற்கு முந்திய காலத்தில் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட பாலன் இறந்தாலும், விஹித காலம் வந்தும் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படாதவனான பாலன் இறந்தாலும் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஆசௌசம் ஏற்படுகிறது' என்பதாம்.

𑌖𑌨𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾— 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌖𑌨𑌨𑌮𑍇𑌵, 𑌨 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍋𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌚𑍇𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌤𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌜𑌨𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌖𑌨𑌨𑌂 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌦𑌹𑌨𑌂 𑌵𑌾 । 𑌖𑌨𑌨𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌦𑌹𑌨𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌉𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 '𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 । '𑌅𑌚𑍌𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌖𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 । 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌹𑌃 । 𑌦𑌹𑌨𑌾𑌯 𑌶𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌸 𑌚 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 । '𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍋𑌚𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

கநநம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களின் வ்யவஸ்தை.

இவ்விஷயத்தில் வ்யவஸ்தை இதுவாம்—நாமகரணத்திற்கு முன் சிசு மரித்தால் கநநமே (புதைப்பதே) ஸம்ஸ்காரம். அநுகமநம் (பின் செல்வது) உதகதாநம் முதலியது இல்லை. ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஸசேல ஸ்நாநத்தால் சுத்தி. அதற்குமேல் பல் முளைப்பதற்கு முன்பு மரித்தால் கநநம் அல்லது தூஷ்ணீம் தஹநம் ஸம்ஸ்காரம். கநந பக்ஷத்தில் ஸத்யச் சுத்தி. தஹந பக்ஷத்தில் உதகதாநம் முதலியது மந்த்ரமில்லாமல், தர்ப்பமில்லாமல் பிதாவால் செய்யப்படவேண்டும். 'அக்னி ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டவனுக்குப் பிண்டதாநம், உதகதாநம் இவை பிதாவால் செய்யப்படவேண்டும்' என்று வசநமிருப்பதால். 'சௌளம் செய்யப்படாதவனுக்குத் தர்ப்ப மந்த்ரங்களை வர்ஜிக்கவும்' என்று அகண்டாதர்ச வசநத்தாலும். அநுகமனம் செய்யலாம், செய்யாமலுமிருக்கலாம். ஸபிண்டர்களுக்கு ஒருநாளாசௌசம். தஹநத்தை, சவத்தை ஸ்நாநம் செய்வித்து, அலங்கரித்து, ஜ்யேஷ்ட பூர்வமாய் ச்மசாநத்திற்குக் கொண்டுபோய் லௌகிகாக்னியால் தூஷ்ணீமாகச் செய்யவும். அக்னியைச் சண்டாளாதிகளிடமிருந்து க்ராஹிக்கக் கூடாது. 'சண்டாளாக்னி, அசுத்தாக்னி, ஸூதகாக்னி,

அஜாததந்தஸ்ய பாலஸ்ய மரணே தஹநம் த்ரிராத்ராஶௌசம் ச । தூஷ்ணீமுதகதாநாதி । உத்பந்நதந்தஸ்ய ஷண்மாஸாதூர்த்வம் ம்ருதஸ்ய கநநம் தாஹஸ்த்யாகோ வா ஸம்ஸ்கார: । கநநம் து ஶவமலங்க்ருத்ய க்ருதேநாப்யஜ்யாலங்க்ருத்ய க்ராமாத் பஹி: ஶ்மஶாநாதந்யத்ர நீத்வா அஸ்திரஹிதபூப்ரதேஶே கர்தம் க்ருத்வா யமகாதாம் யமஸூக்தம் ச ஜபத்பி: ப்ரணவேந கார்யம் । 'ஶுத்தே தேஶே கர்தம் கநித்வா தர்பைராஸ்தீர்ய ஸர்வத: । க்ருதாப்யக்தம் ம்ருதம் தத்ர ப்ரணவேந விநிக்ஷிபேத் ॥ ம்ருதஜாதம் து நிகநேத் பூமௌ ப்ரணவவர்ஜிதம்' இதி ஸ்மரணாத் ॥ அத்ராநுகமநம் க்ருதாக்ருதம் । நோதகதாநாதி । ஏகராத்ராஶௌசம் । தாஹோ லௌகிகாக்நிநா தூஷ்ணீம் கார்ய: । உதகம் பிண்டதாநம் ச திநத்ரயம் தர்பவர்ஜம் தூஷ்ணீம் கார்யம் ॥

பதிதாக்னி, சிதாக்னி இவைகள் சிஷ்டர்கள் கிரஹிக்க உசிதங்களல்ல' என்று தேவல ஸ்ம்ருதியால்.

பல் முளைக்காத சிசுவுக்குச் சௌளம் செய்யப்பட்டிருந்தால் தஹநமும், த்ரிராத்ராசௌசமும். தூஷ்ணீமாய் உதகதாநம் முதலியதும். பல் முளைத்த பிறகோ, 6-மாதத்திற்குப் பிறகோ இறந்த சிசுவுக்குக் கநநம், தாஹம், த்யாகம் ஏதாவது ஸம்ஸ்காரம். கநநமோவெனில், சவத்தை அலம்பி, பசுவின் நெய்யால் பூசி, அலங்கரித்து, க்ராமத்திற்கு வெளியில், ச்மசாநத்திற்கு வேறான இடத்திற்குக் கொண்டுசென்று, எலும்பில்லாத பூமியில் பள்ளம் தோண்டி, யமகாதையையும் யமஸூக்தத்தையும் ஜபிப்பவர்களால் ப்ரணவத்தால் செய்யப்படவேண்டும். "சுத்த ப்ரதேசத்தில் குழியைத் தோண்டி, தர்ப்பங்களால் குழியைப் பரப்பி, நெய்யால் பூசப்பட்ட ம்ருத சிசுவை ப்ரணவத்தால் வைக்கவும். செத்துப் பிறந்த சிசுவை ப்ரணவமில்லாமல் பூமியில் புதைக்கவும்" என்று ஸ்ம்ருதியால். இவ்விஷயத்தில் அனுகமநம் செய்யலாம், செய்யாமலுமிருக்கலாம். உதகதாநம் முதலியதில்லை. ஒருநாளாசௌசம். லௌகிகாக்னியால் தூஷ்ணீமாகத் தஹநம். உதகதாநமும் பிண்டதாநமும் மூன்று நாட்களில் தர்ப்பமில்லாமல் தூஷ்ணீமாகச் செய்யப்படவேண்டும்.

𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 । '𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑍈𑌰𑍁𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌦𑌹𑌨𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌾𑌹𑍇 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌜𑌾𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌚𑍌𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌦𑌾𑌹 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌕𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌚𑍌𑌲𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌹𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌏𑌵 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑌃 । 𑌚𑍌𑌲𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌚𑍌𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌚𑍌𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌯𑌮𑌗𑌾𑌥𑌾𑌂 𑌯𑌮𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌜𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌏𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 । 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕 𑌏𑌵 𑌤𑍁𑌷𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 । '𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑍀𑌤𑌰𑍇

த்யாகபக்ஷத்தில்—முன்போல் அலங்கரித்து, க்ராமத்திற்கு வெளியில் சுத்தமான ப்ரதேசத்தில் காடு முதலியதில் எறிந்து விட்டு முழுகவும். இவ்விஷயத்தில் உதகதாநம் முதலியதில்லை. ‘3-வர்ஷம் ஆகாத சிசுவுக்குப் பந்துக்கள் உதகதாநம் செய்யக் கூடாது’ என்று நிஷேதமிருப்பதால். இதில் தாஹத்திலும், த்யாகத்திலும் 3-நாளாசௌசம். பல் முளைத்த சௌளமாகாத சிசுவின் ம்ருதியில் தூஷ்ணீமாய்த் தாஹமே ஸம்ஸ்காரம். தூஷ்ணீமாகவே உதக பிண்டதாநத்தை 3-நாட்களில் பிதா செய்ய வேண்டும். ஸபிண்டர்களுக்கு 3-நாளாசௌசம். சௌளம் வரையில் கநந ஸம்ஸ்காரமே சிஷ்டாசாரத்திற்கு ஒற்றதாயுள்ளது. சௌளம் அல்லது 3-வது வயதிற்குப் பிறகு 5-வது வர்ஷம் வரையில் சௌளம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், செய்யப்படாமலிருந்தாலும் பாலம்ருதியில், யமகாதையையும், யமஸூக்தத்தையும் ஜபித்து, தூஷ்ணீமாய் அக்னி ஸம்ஸ்காரமே செய்யவேண்டும். லௌகிகமான துஷாக்னியை இங்கு க்ரஹிக்கவும். ‘ப்ரம்ஹசாரிக்குக் கபாலாக்னி, பாலனுக்கும், கன்யகைக்கும் துஷாக்னி’ என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். ஜ்ஞாதிகள் அநுகமனம் செய்யவேண்டும். இதில் ஆஜ்யப்ராசனம், அக்னியைத் தொடுவது முதலியது இதரர்

ஷாஶௌசி । 'ஸாங்கவேதாநம் க்ருதக்ரதுமநுபேதமநாதகம் । அநுகம்ய விநா ஜ்ஞாதீந் த்விஜ: ஸ்நாநேந ஶுத்த்யதி' இதி ஸ்மரணாத் ॥

க்ருதசௌலஸ்யாக்ருதசௌலஸ்ய வா த்ருதீயவர்ஷே ஜ்ஞாதிபிருதகம் தாதவ்யம் । 'உதகதாநம் ஸபிண்டை: க்ருதசூடஸ்ய' இதி கௌதமஸ்மரணாத் ॥

சதுர்த்தவர்ஷாதாரப்ய க்ருதசௌலஸ்யாக்ருதசௌலஸ்ய வா ஜ்ஞாதிபிர்மந்த்ரவர்ஜம் த்ர்யஹமுதகம் தாதவ்யம் । தர்ப்பமந்த்ரவர்ஜம் பிண்டம் ச தத்யாத் । 'உதகம் பிண்டதாநம் ச த்ர்யஹம் ஸ்யாத் த்ரிவர்ஷத: । தஶாஹம் பிண்டதாநம் ஸ்யாதஷ்டவர்ஷாத் பரம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ப்ரேதபிண்டம் பஹிர்தத்யாத் தர்ப்பமந்த்ரவிவர்ஜிதம்' இதி ஸ்மரணாத் ॥

பஞ்சமவர்ஷாதாரப்யாஸ்திஸஞ்சயநமமந்த்ரகம் கார்யம், 'தஹநா

களுக்குமில்லை. 'ஸாங்கவேதாத்யாயீ, யாகங்கள் செய்தவன், உபநயநமாகாதவன், அநாதனாயிருப்பவன் இவர்களுக்கு அநுகமனம் செய்தால், ப்ராம்ஹணன் ஸ்நாநத்தால் சுத்தனாகிறான்' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

சௌளமானாலும், ஆகாவிடினும், 3-ஆவது வர்ஷத்தில் ஜ்ஞாதிகளும் உதகதானம் செய்யவேண்டும். 'சௌளமாகியவனுக்கு ஸபிண்டர்கள் உதகதானம் செய்யவேண்டும்' என்று கௌதம ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

4-ஆவது வர்ஷம் முதல் சௌளம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், ஜ்ஞாதிகள் மந்த்ரமில்லாமல் 3-நாள் உதகதாநம் செய்யவேண்டும். தர்ப்பமும், மந்த்ரமும் இல்லாமல் பிண்டதாநமும் செய்யவேண்டும். "3-வது வர்ஷத்திற்குமேல் 3-நாட்கள் உதகபிண்டதாநங்களைச் செய்யவும். 8-வது வர்ஷதிற்குமேல் பத்து நாள்களிலும் பிண்டதாநம் செய்யவும். ப்ரேதபிண்டத்தை தர்ப்ப மந்த்ரங்களில்லாமல் வெளியில் கொடுக்கவும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

5-வது வர்ஷம் முதல் அஸ்தி ஸஞ்சயநத்தை மந்த்ரமில்லாமல் செய்யவும். 'தஹநம் முதல் உதகபிண்டதாநம், 5-வது வர்ஷம்

𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌦𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃, ‘𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍂𑌦𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌚𑌯𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 ।

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹—

‘𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 । 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌂 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕 𑌏𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 । ‘𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌚𑍂𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍀𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌷𑌷𑍍𑌠𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌰𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌲𑍋𑌦𑌕𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌦𑌾𑌨𑌨𑌵𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌷𑍋𑌡𑌶𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤 𑌏𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 ॥

முதல் அஸ்திஸஞ்யநம் செய்யப்படவேண்டும்' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதாலும், 3-வது வர்ஷத்திற்குமேல் ம்ருதனைத் தஹித்தால் 3-நாட்களில் உதகபலிதாநம், 5-வது வர்ஷம் முதல் அஸ்திஸஞ்சயநம், 4-வது தினத்தில் ச்ராத்தம் செய்யவும்' என்று காத்யாயந ஸ்ம்ருதியிருப்பதாலும்.

கௌதமரோவெனில் விசேஷம் சொல்லுகிறார் – 5-வது வர்ஷத்திற்கு முன்பு இறந்த பாலன், கன்யை இவர்களுக்கு அஸ்திஸஞ்சயநத்தைத் தூஷ்ணீமாகச்செய்யவேண்டுமென்றார் கௌதமர்' என்று.

5-வது வர்ஷம் முடியும் வரையில் மந்த்ரமில்லாமலே அக்னிஸம்ஸ்காரம். 'தூஷ்ணீமாக உதகதாநமும், ஸம்ஸ்காரமும், சௌளமாகியவர்கள் எல்லோருக்கும். சௌளமாகாதவர் விஷயத்திலும் இச்சையிருந்தால் இரண்டையும் செய்யலாம்' என்று லோகாக்ஷி ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

6-வது வர்ஷம் முதல் உபநயநபர்யந்தம் ஏகர்சவிதியால் ஸம்ஸ்கரித்து, திலோதகம், பிண்டதானம், நவச்ராத்தம், ஷோடச ச்ராத்தம் இவைகளை மந்த்ரமில்லாமல் தந்த்ரமாகவே செய்யவும்.

𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑍇𑌧𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 । '𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 । 𑌉𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥ 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋𑌃 । 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌨𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌷𑍋𑌡𑌶 ॥ 𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌮𑍍 । 𑌅𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍇𑌕𑍋𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌷𑍋𑌡𑌶 ॥ 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍃𑌤

உபநயநத்திற்குப்பிறகு பித்ருமேத விதியால் ஸம்ஸ்கரித்து மந்த்ரத்துடனேயே செய்யவும்.

8-வது வர்ஷத்திற்குப்பிறகு சாந்தி கர்மத்தையும் செய்யவும். '8-வது வயதிற்குப்பிறகு பாஷாணஸ்தாபநத்துடன் உதக பிண்டதாநத்தைச் செய்யவும் சாந்தியின் பொருட்டு. 8-வது வயதிற்குமுன் தர்ப்பஸ்தம்பத்தில் கர்மமெல்லாவற்றையும் செய்யவும். 3-வது வர்ஷம் முதல் உதக பிண்டதானங்களுண்டு. 5-வது வர்ஷத்திற்குப்பிறகு ச்ராத்தம் வரையிலுண்டு. 8-வது வர்ஷத்திற்குப் பிறகு ஸபிண்டீகரணம் தவிர்த்து மற்ற எல்லாவற்றையும் செய்யவும். 7-வது, 12-வது வர்ஷங்களுக்குமேல் முறையே இறந்த க்ருஹஸ்தனுக்கும், ப்ரம்ஹசாரிக்கும், ஸபிண்டீகரணம் செய்யவும். அதற்கு முன் ஆகில் செய்யவேண்டியதில்லை என்று யமனால் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 3-வது வர்ஷத்திற்குப்பிறகு நக்னச்சாதந ச்ராத்தத்தைச் செய்யவும். 8-வது வர்ஷத்திற்குப் பிறகு நவச்ராத்தங்கள், ஷோடசச்ராத்தங்கள் இவைகளைச் செய்யவும். 3-வர்ஷத்திற்கு மேலான பாலனைத் தஹித்தால் உதகதானம், பலிதானமிவைகளைச் செய்யவும். 8-வது வர்ஷத்திற்குமேல் ஷோடச ச்ராத்தங்களுண்டு. '7-வது வர்ஷத்திற்கு முன்பு இறந்த பாலனுக்கும், கன்யைக்கும் பிண்டோதகதாநத்தை 3-நாட்

𑌯𑍋𑌰𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 । 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌹𑍇𑌣 𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 ॥ 𑌶𑌿𑌶𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌦𑌶𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑍋𑌦𑌕𑌮𑍍 । 𑌆𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑍀 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍌𑌗𑌣𑍍𑌡𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌤𑌿 । 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑍋𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 । 𑌪𑍌𑌗𑌣𑍍𑌡𑌃 = 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌧𑌿𑌕𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌃 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

'𑌅𑌨𑍁𑌪𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌹𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌦𑌹𑍇𑌯𑍁𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌏𑌕𑌰𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

களில் செய்யவும். ஸங்கடவிஷயத்தில் ஒரு நாளில் செய்யவும். முதல் நாளில் 3-பிண்டங்களையும், 2-வது நாளில் நான்கு பிண்டங்களையும், 3-ஆவது நாளில் 3-பிண்டங்களையும் கொடுக்கவும். பாலர்களுக்குப் பிண்டவிதி இவ்விதம். 3-ஆவது வர்ஷத்திற்குமேல் சிசுவுக்கு 75-திலோதகங்கள். 3-ஆவது வர்ஷத்திற்குமேல் உதகமும், பிண்டமுமுண்டு. எல்லோரும் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். 3-நாட்களில் 10-பிண்டங்களையும், 30-திலோதகங்களையும் கொடுக்க வேண்டும். ஆரம்பத்தில் 3-நாட்களில் செய்யவும். பாலர்களுக்குப் பசி அதிகமாதலால் 12-ஆவது வயதிற்கு முன் பௌகண்டனின் மரணத்தில் ஸபிண்டீகரணமில்லை. ஏகோத்திஷ்டங்களைச்செய்யவும். என்பது முதலாகிய வசநங்களைப்பார்க்கவும். பௌகண்டன் = ஐந்து வயதிற்குமேற்பட்ட பாலன்.

இங்கு விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்;

ஆபஸ்தம்பர்:— 'உபநயநமாகாதவர்களையும், கன்யைகளையும் புநர்தஹந மந்த்ரத்தாலேயே தஹிக்கவும்' என்று. 2-வர்ஷம் பூர்ணமாகியது முதல் உபநயநம் வரையில் பால மரணத்தில் ஏகர்ச விதியால் ஸம்ஸ்கரிக்கவேண்டுமென்பது பொருள்.

𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 𑌸 𑌏𑌵—

'𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌨𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌦𑌹𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌜𑌲𑍇𑌨 𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌇𑌦𑌂 𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌦𑌂 𑌤 𑌏𑌕 𑌋𑌗𑍇𑌕𑌪𑌦𑌾 ॥

𑌮𑌞𑍍𑌜𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍—

'𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌉𑌪𑌨𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌏𑌕𑌰𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑌹𑌨𑌮𑍍 । 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑍌𑌨𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑍌—

'𑌏𑌕𑌰𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍌𑌨𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 । 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 । 𑌏𑌕𑌰𑍍𑌚𑌾 𑌦𑌹𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 । 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌕𑌰𑍍𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஸஞ்சயநத்தில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ஆபஸ்தம்பரே:— 3-வது நாளில் புதிய குடத்தை எடுத்துக் கொண்டு தஹநதேசத்திற்குச் செல்லவும். ஜலத்தாலும் பாலாலும் அஸ்திகளை மந்த்ரமில்லாமல் ப்ரோக்ஷித்து, அஸ்திகளைக் கும்பத்தில் போட்டு, கும்பத்தை ஜலத்தால் நிரப்பவும். 'இதந்தே' என்ற ஒரு ருக் மந்த்ரத்தால் கும்பத்தை ரக்ஷிதமாய்ச் செய்யவும். (பூமியில் புதைக்கவும்.)

மஞ்ஜரியிலும்:— 3-வது வர்ஷம் முதல் உபநயநம் வரையில் பாலனை ஏகர்சவிதியால் தஹிக்கவும் 'அஸ்மாத் த்வம்' என்ற மந்த்ரத்தால். பிறகு ஸ்நாநம் செய்து ஜலாஞ்ஜலியைக்கொடுக்கவும்.

சௌநகரும்:—ஏகர்ச்சவிதியால் 'அஸ்மாத்த்வம்' என்ற மந்த்ரத்தால் செய்யவும். எல்லா மந்த்ரங்களுமில்லை.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— 23-வது மாஸத்திற்குப் பிறகு இறந்த பாலனுக்கும், கன்யகைக்கும, ஏகர்ச்சவிதியால் தஹநம்.

அந்யத்ராபி—

'பும்ஸாம் வ்ரதவிதேः பூர்வம் தாநாத் பூர்வம் ஸ்த்ரியா அபி। அஜ்ஞாதகோத்ரநாம்நாம் ச பௌகண்டாநாம் வ்ரதாத் பரம்॥ ராஷ்ட்ரக்ஷோபே ச ஸர்வேஷாம் புநர்தாஹநிவ்ருத்தயே। ஏகர்ச்சவிதிஸம்ஸ்காரம் பகவாந் ஶௌநகோऽப்ரவீத்' இதி॥

போதாயநோऽபி—

'பாலாந் ம்ருதாந் த்வித்ரிவர்ஷாத்யதீதாந் யஜ்ஞோபவீதஸ்ய விதேः புரஸ்தாத்। அமந்த்ரகம் சௌலவிதிம் விதாய மந்த்ரேண ஸம்ஸ்காரவிதிம் ப்ரகுர்யாத்' இதி॥

சௌலப்ரப்ருத்யுபநயநபர்யந்தம் ஸபிண்டாநாமாஶௌசம் த்ரிராத்ரம், 'த்விஜந்மநாமயம் காலஸ்த்ரயாணாம் து ஷடாப்திகः। ஆஶௌசம் த்ர்யஹமேவ ஸ்யாத் ஸ்வஜாத்யுக்தமதः பரம்' இதி ஸ்மரணாத்॥

அஸ்தி ஸஞ்சயநமோவெனில் ஐந்து வயதிற்குப்பிறகு உபநயநம் வரையில், துஷாக்னியால் 'அஸ்மாத் த்வம்' என்ற மந்த்ரத்தால் தஹநம். அஸ்தி ஸஞ்சயநமும் செய்யவும். உபநயநம் வரையில் ஏகர்ச்சவிதியினாலேயே செய்யவும்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— பாலர்களுக்கு உபநயநத்திற்கு முன்பும், கன்னிகைகளுக்கு வாக்தாநத்திற்கு முன்பும், கோத்ரநாமங்கள் தெரியாத பௌகண்டர்களுக்கு (5-வயதிற்கு மேல்பட்ட பாலர்கள்) உபநயநத்திற்குப் பிறகும், தேச க்ஷோபத்தில் எல்லோருக்கும் புநர்தாஹ நிவ்ருத்திக்காக ஏகர்ச்சவிதி ஸம்ஸ்காரத்தைச் சௌநகபகவான் விதித்தார்.

போதாயநரும்:— 2-3 வர்ஷங்களுக்கு மேற்பட்ட பாலர்கள் மரித்தால் அவர்களுக்கு உபநயநத்திற்கு முன்பு மந்த்ரமில்லாமல் சௌளம்செய்து மந்த்ரத்துடன் ஸம்ஸ்காரம் செய்யவும்.

சௌளம் முதல் உபநயநம் வரையில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஆசௌசம் மூன்றுநாள். 'த்விஜாதிகளான மூன்று வர்ணத்தார்களுக்கும் இந்தக்காலம் 6-வயதுவரையில். ஆசௌசம் 3-நாட்களே. அதற்குப்பிறகு அவரவர் ஜாதிக்கு விதிக்கப்பட்ட ஆசௌசம்' என்று ஸ்ம்ருதி யிருப்பதால்.

𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌨𑌯𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌸𑌮𑌾𑌪𑌨𑌮𑍍 । ‘𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌬𑌾𑌲𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌬𑌾𑌲𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 । 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌬𑌲𑌿𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌬𑌲𑌿𑌃 = 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌬𑌲𑌿𑌃 । ‘𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌷𑌣𑍍𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌬𑌲𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥

𑌅𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌬𑌲𑌿𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑌃— ‘𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌂 𑌬𑌲𑌿𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

நாமகரணம் முதல் உபநயநம் வரையில் பாலமரணத்தில் மாதா பிதாக்களுக்கும் ப்ராதாக்களுக்கும் பத்துநாளாசௌசம், அல்லது மூன்று நாளாசௌசமென்பதைத் தேசாசாரத்தை அனுஸரித்து அறியவும். தசாஹமாசௌசம் என்கிற பக்ஷத்தில் 8-வது நாள் முதல் 3-நாட்களில் பிண்டோதகங்களை ஸமாப்தி செய்யவும். ‘கன்யா, பாலன், குமாரன் இவர்களுக்கு 3-நாட்களில் பிண்டோதக க்ரியைகளைச் செய்யவும். ஆசௌசம் பத்து நாள் முழுவதும் உண்டு. கன்யா, பாலன், குமாரன் இவர்களுக்கு 8-வது தினம் முதல் 3-தினங்களில் பிண்டோதகதாநத்தை முடித்து 12-வது நாளில் பலியைச் செய்யவும்’ என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால். பலி = நாராயணபலி. ‘அவ்விதமே பாலன், கன்யை, ஷண்டன், பதிதன், ஸன்யாஸிகள் இவர்களுக்கு நாராயணபலி செய்யப் படவேண்டும்’ என்று வ்யாஸஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

இந்த நாராயணபலி, 4-வது வர்ஷம் முதல் செய்யப்பட வேண்டும். ஏனெனில், **போதாயனர்:—** 3-வது வர்ஷம் முதல் உதகபிண்ட தாநத்தையும், 4-வது வர்ஷம் முதல் உதகபலிதாநத்தையும் செய்யவும்’ என்கிறூர்.

யத்து கௌதமவசநம்—

'ம்ருதம் ஶ்ருத்வா த்ரிராத்ரேண த்ரிவர்ஷாத்ப்ரப்ருதிகம் பலிம்' இதி॥ தத்ர பலிஶப்தேந பிண்டபலிருச்யதே। கேசித்து பாலமரணே ஸர்வத்ர நாராயணபலிமாசரந்தி॥

'ம்ருதம் ஶ்ருத்வா த்ரிராத்ரேண' இதி தாஹஶ்ரவணாநந்தரம் த்ரிராத்ரேண ஸமாபநோக்த்யா, தஸ்ய பித்ருப்ராத்ருவ்யதிரிக்தஸம்ஸ்கர்த்ருஜ்ஞாதிவிஷயம்। பித்ருப்ராத்ரூணாம் தஶாஹாஶௌசிநாம் அஷ்டமதிநப்ரப்ருதி த்ரிராத்ரேண ஸமாபநஸ்ய விஹிதத்வாத்। 'தாஹயித்வா சரேத்', 'த்ரிராத்ரமாவ்ரதாதேஶாத்', 'தாஹாதி த்ர்யஹமாஶௌசம்' இத்யாத்யங்கிரோயாஜ்ஞவல்க்யாதிவசநை: ஜ்ஞாதீநாம் த்ரிராத்ராஶௌசவிதாநாத்। 'யாவதாஶௌசம் ப்ரேதஸ்யோதகம் பிண்டம் ச தத்யு:', 'பூர்வாஹ்ணே வாபராஹ்ணே வா தேயமாஶௌசகாரிபி:। ஸம்ஸ்கர்த்ரைவ பலிர்தேய: ஸ ஹி ப்ரேதஸ்ய பாந்தவ:' இதி விஷ்ணு

ஆனல், 'ம்ருதனென பாலனைத் தஹித்தால் 3-வது வர்ஷம் முதல் 3-நாளில் உதகபலிதானத்தைச் செய்யவும்' என்று கௌதம வசநமுள்ளதே எனில், இந்த வசநத்தில் பலிசப்தத்தால் பிண்ட பலி சொல்லப்படுகிறது. சிலரோவெனில் பாலமரண மெல்லா வற்றிலும் நாராயணபலியை அனுஷ்டிக்கின்றனர்.

'ம்ருதம் தக்த்வா த்ரிராத்ரேண' என்பதால், தஹநத்திற்குப் பிறகே த்ரிராத்ரத்தால் ஸமாபநம் சொல்லியிருப்பது, பிதாப்ராதா இவர்களைத் தவிர்த்த ஜ்ஞாதியான ஸம்ஸ்கர்த்தாவின் விஷயம். 10-நாள்கள் ஆசௌசிகளான பிதாவுக்கும், ப்ராதாக்களுக்கும் 8-வது தினம் முதல் 3-நாளில் ஸமாபநம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால். 'தாஹயித்வா + சரேத்', 'த்ரிராத்ரமாவ்ரதாதேசாத்', 'தாஹாதி த்ர்யஹமாசௌசம்' என்பது முதலான, அங்கிரஸ், யாக்ஞவல்க்யர் முதலியவர்களின் வசநங்களால் த்ரிராத்ராசௌசம் விதிக்கப்படுவதால். 'ஆசௌசமுள்ளவரையில் ப்ரேதனுக்கு உதகத்தையும் பிண்டத்தையும் கொடுக்கவேண்டும்', 'பூர்வாஹ்ணத்திலோ அபராஹ்ணத்திலோ ஆசௌசிகள் உதகதாநம் செய்யவேண்டும். பலியை ஸம்ஸ்கர்த்தாவே கொடுக்கவேண்டும். அவனல்லவோ ப்ரேதனுக்கு பந்து' என்று விஷ்ணு ஸம்வர்த்தர்

ஸம்வத்ஸராதிவியபாவதாஶௌசம் விண்டோதகவிதானாத் । தாஹ கர்த்ரா ஜ்ஞாதிநா த்ர்யஹேண ஸமாபநீயம் । தாஹாதி த்ரிரா த்ரமேவாஶௌசம் ॥

யத்து கேசித்வதந்தி — 'ப்ரேதநிர்ஹரணே ஸமாநோதகஸபிண்டயோ ர்தஶாஹம் யோநிபந்தூநாம் த்ர்யஹம் । அந்யவர்ணஸ்ய நிர்ஹரணே ஶவஜாதீயாஶௌசம்' இதி, ப்ரேதநிர்ஹரணாபாவேऽபி ஸபிண்டாநாம் தஶாஹஸித்தே: ஜ்ஞாதிக்ரஹணமநுபநீதநிர்ஹரணே தஶாஹாஶௌசஸித்த்யர்த்தமிதி, ந தத்ர ஸங்க்ரஹகாரவசநே ப்ரமாணமஸ்தி । யதபி தேந ப்ரமாணமுபந்யஸ்தம் — 'ராஜந்யாஶௌசஹீநேவ வைவாஹ த்ரிராத்ரேணைவ விஶுத்தி: । ஸர்வஸ்யாஶௌசவிதிஷ்வேவ த்ரிராத்ரமித்யாதிகஶ்சாயிந:' இதி, நாத்ராநுபநீதாஶௌசம் ப்ரக்ருதம் । கிம் தர்ஹி? 'தஶாஹம் ஶாவமாஶௌசம் ஸபிண்டேஷு விதீயதே । ஏவம் ஸஞ்சயநாதூர்த்வம் த்ர்யஹமேகாஹமேவ வா' இதி குணாஶௌசமேவ ப்ரக்ருதம் ॥ மநவே வ விவரணே

முதலியவர்களால் ஆசௌசமுள்ளவரையில் பிண்டோதகங்கள் விதிக்கப்படுவதால். தாஹகார்த்தா ஜ்ஞாதியானல் 3-நாட்களில் முடிக்கவும். தாஹம் முதல் 3-நாள் மட்டிலாசௌசம்.

ஆனல், சிலர் இவ்விதம் சொல்லுகின்றனரே, 'ப்ரேதநிர்ஹரணம் செய்தால் ஸமானோதகனுக்கும் ஸபிண்டனுக்கும் 10-நாட்கள் ஆசௌசம், யோநிபந்துக்களுக்கு 3-நாட்கள் ஆசௌசம். அன்ய வர்ணத்தானுக்கு நிர்ஹரணம் செய்தால் சவத்தின் ஜாதிக்குள்ள ஆசௌசம்' என்று, இதில், ப்ரேதநிர்ஹரணம் செய்யாவிடினும் ஸபிண்டர்களுக்குத் தசாஹம் ஸித்திப்பதால், ஜ்ஞாதியை க்ரஹித்தது அநுபநீதனை நிர்ஹரித்தாலும் தசாஹாசௌசம் ஸித்திப்பதற்காக' என்று, எனில், அந்த ஸங்க்ரஹகாரவசநத்தில் ப்ரமாணமில்லே. ஸங்க்ரஹகாரர் ப்ரமாணமாய் உபந்யஸித்துள்ள— 'ரஜந்யாZஹீனேவ + தாயிந:' என்ற மனு வசனமெதுவோ அதற்கும் தாத்பர்யம் அவ்விதமல்ல. இந்த இடத்தில் அநுபநீதாசௌசம் ப்ரக்ருதமல்ல. ஆனல் எது? எனில், 'தசாஹம் சாவமாசௌசம் + ஏகாஹமேவச' என்று குணசௌசமே ப்ரக்ருதம். மனு ஸ்ம்ருதி வ்யாக்யானத்திலும் இரண்டு ச்லோகங்களும் இவ்விதம்

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍 — '𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 । 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌹𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 । 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌷𑍁 । '𑌰𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌽𑌹𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌚𑍈𑌕𑍇𑌨' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌃 । '𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯, 𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 । 𑌶𑌵𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌉𑌦𑌕𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 = 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌦𑌾𑌹𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌅𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌉𑌦𑌕𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । '𑌅𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌵𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑌦𑌨𑍍𑌨𑌨𑍍𑌨𑌮𑌹𑍍𑌨𑍈𑌵 𑌨 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍

விவரிக்கப்பட்டுள்ளன — நிர்க்குணர்களான ஸபிண்டர்களுக்குப் பத்துநாளாசௌசம். 'ஸஞ்சயநம் வரையிலாவது' என்பதற்கு 4-நாள் என்று பொருள். '4-வது நாளில் ஸஞ்சயநம்' என்ற வசநத்தால். குணவான்கள் விஷயத்தில் 4-நாள் ஆசௌசம் என்று பொருள். அதிக குணமுள்ள குணவத்தரர்கள் விஷயத்தில் 3-நாளாசௌசம். அவர்களிலும் சிறந்த குணவத்தமர்கள் விஷயத்தில் ஒரு நாளாசௌசம். 'ரஜந்யா zஹ்நைவ சைகேந' என்பதால் ஒரு நாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. 'த்ரிராத்ரை ரேவ ச த்ரிபி:' என்பதால் ஒன்பது நாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பத்துநாள் என்பது பொருள். சவத்தை ஸ்பர்சித்தவரானல் குணவத்தமர்களான ஸபிண்டர்களும் தசராத்ரத்தால் சுத்தராகின்றனர். உதகதாயிகள் = ஸமாநோதகர்கள். த்ரிராத்ரத்தால் சுத்தராகின்றனர் என்பது பொருள், என்று.

இவ்விதமிருப்பதால், அநுபநீத தஹந விஷயத்தில் கர்த்தாவான ஜ்ஞாதிக்கு த்ரிராத்ரமாசௌசம். அஸபிண்டனுக்கோவெனில் உதக பிண்டதாநாதி ப்ரேத க்ரியையைச் செய்யாவிடில் ஸத்யச்சுத்தி. 'அஸபிண்டனை ப்ரேதனை விப்ரன் பந்துவைப் போல் நிர்ஹரித்தால், அவரந்நத்தைப் புஜிக்காமலும் அந்த வீட்டில் வஸிக்காமலுமிருந்தால் ஒருநாளாசௌசம், என்ற வசநத்

𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌗𑍃𑌹𑌵𑌾𑌸𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌉𑌪𑌨𑍀𑌤𑌾𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌨𑌾 𑌦𑌿𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 ॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃—

‘𑌅𑌚𑍂𑌡𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌚𑍂𑌡𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌃—

‘𑌚𑍂𑌡𑌾𑌯𑌾 𑌅𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿—

‘𑌆𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑍂𑌡𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 ॥ 𑌤𑌤𑍋

தால், ப்ரேத க்ருஹவாஸம், அவரான்ன போஜநம் இவைகளைச் செய்யாமலிருந்தால், உபநீதனான அஸபிண்டனின் நிர்ஹாரத்திலும் மனுவால் ஒருநாளாசௌசமே விதிக்கப்பட்டிருப்பதால்.

அனுபநீத மரணாசௌசம் முற்றிற்று.

கன்யா மரணாசௌசம்.

இனி கன்யா மரணாசௌசம் சொல்லப்படுகிறது. அதில் **ஆபஸ்தம்பர்:—** சௌளமாகாத கன்யகையின் ம்ருதியில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. சௌளமாகிய பிறகு ஒருநாளாசௌசமும், வாக்தானமானபிறகு 3-நாளாசௌசமும் விதிக்கப்படுகிறது.

மரீசி:— சூடாகரணம் செய்யாவிடில் ஸத்யச்சௌசம், வாக்தாநத்திற்கு முன்பு ஒருநாள், வாக்தானத்திற்குப் பிறகு விவாஹத்திற்கு முன்பு மூன்றுநாளாசௌசம்.

வ்யாஸரும்:— பிறந்தது முதல் சௌளம் வரையில் கன்யை மரித்தால் ஸத்யச்சுத்தி, எல்லா வர்ணங்களுக்கும். பிறகு வாக்தாநம் வரையில் ஒருநாள். அதற்குமேல் 3-நாள். வாக்தாநம்

𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌾𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌕𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 । 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥ 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌚𑍋𑌭𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 । 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍇 𑌤𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌾𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌶𑍍𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃—

‘𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚𑍌𑌳𑌾𑌦𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌾𑌨𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌕𑌾𑌹𑌮𑍍 = 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 = 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 । 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌚𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍋𑌭𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑌃 = 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍍, 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 = 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍋𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌵𑌚𑍍𑌚𑍂𑌡𑌾𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌾𑌨

செய்து விவாஹமாவதற்குள் மரித்தால் பித்ருபக்ஷம், வரபக்ஷம் இரண்டிற்கும் 3-நாட்கள். விவாஹமான பிறகு பர்த்ருபக்ஷத்திற்கே அவரவர் வர்ணத்திற்கு விஹிதமான ஆசௌசம், மரணத்திலும், ஜநநத்திலும்.

'ததோ வாக்தாநபர்யந்தம்' என்பது முதலியவைக்குப் பொருள் சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— சௌளத்திற்குப் பிறகு வாக்தாநம் வரையில் கன்யையின் மரணத்தில் ஒரு நாளாசௌசம். அதற்குப்பிறகு = வாக்தாநத்திற்குப்பிறகு. விவாஹம் தாமதித்தால், வாக்தத்தையாகவே இருந்து அதிக வயதுள்ளவளானாலும், 3-நாளாசௌசமென்று நிர்ணயம். வாக்தானமாகிய பின் விவாஹம் செய்யபபடாமல் கன்யை மரித்தால், அப்பொழுது இரண்டு பக்ஷத்தாருக்கும் 3-நாளாசௌசம். பிறகு = விவாஹத்திற்குப் பிறகு. தத்தாநாம் = நன்றாய்க் கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு, மரணமேற்பட்டாலும், குழந்தை பிறந்தாலும், பர்த்தாவின் பக்ஷத்திற்கு மட்டில் அவரவர் வர்ணத்திற்கு விஹிதமான 10-நாள் முதலிய ஆசௌசமுண்டு. விவாஹத்தின் உத்கர்ஷம் போல் சூடாகரண வாக்தாநங்களுக்கு முத்கர்ஷமானால், சௌளம்

[illegible] आचौलात् सद्यः आवाग्दानादेकाहमेवेति निर्णयो न्यायसाम्यात्' इति ॥

अन्ये तु — शौचस्य कालोपलक्षणत्वात्तृतीयवर्षायाः कन्याया मरणे सद्यश्शौचम् । तृतीयवर्षादारभ्य कृतचौलाया अकृतचौलाया वा मरणे आवाग्दानादेकाहम् । अकृतेऽपि वाग्दाने गर्भाष्टमात् प्रागेकाहम् । ततोऽप्यकृते दाने अष्टमवर्षप्रभृति कन्यासपिण्डानां त्रिरात्रमाशौचं भवति । दानशब्दस्य कालोपलक्षणत्वात् । 'अष्टवर्षा भवेद्गौरी, गौरीं वा वरयेत् कन्याम्, द्व्यष्टवर्षोऽष्टवर्षां वा, विवाहस्त्वष्टवर्षायाः कन्यायास्तु प्रशस्यते' इत्यादि वचनैः दानं प्रत्यष्टमवर्षस्यैव मुख्यकालत्वावगमात् । यद्यप्यत्र दानमुपलक्षणम्, तथापि साक्षाद्दानक्रियायां निवृत्तायामेव वरपक्षस्य एतदचं भवति । अन्यथा वरपक्षस्यासंभवात् । अतोऽष्टमवर्षप्रभृ

வரையில் ஸத்யச்சுத்தி, வாக்தாநம்வரையில் ஒரு நாள் என்பதே நிர்ணயம், நியாயம் ஸமமானதால்' என்று.

மற்றவரோ வெனில்:— ''சௌளமென்பது காலத்திற்கு உபலக்ஷணமாகையால் 3-வது வயது வாரத கன்யையின் மரணத்தில் ஸத்யச் சௌசம். 3-வது வர்ஷம் முதல் சௌளமானாலும் ஆகாவிடினும் கன்யையின் மரணத்தில் வாக்தாநம் வரையில் ஒருநாள். பிறகு வாக்தாநம் செய்யப்படாவிடினும் கர்ப்பாஷ்டமத்திற்கு முன்பு ஒரு நாள். பிறகு வாக்தாநம் செய்யப்படாவிடில் 8-வது வயது முதல் கன்யாஸபிண்டர்களுக்கு 3-நாளாசௌசமுண்டு. தானமெனும் சப்தம் காலத்தைக் குறிப்பதால். 'அஷ்டவர்ஷா பவேத் கௌரீ, 'கௌரீம்வா வரயேத் கன்யாம்' 'த்வயஷ்டவர்ஷோZஷ்டவர்ஷாம்வா'.'விவாஹஸ்த்வஷ்டவர்ஷாயா: கந்யாயாஸ்து ப்ரசஸ்யதே' என்பது முதலிய வசநங்களால், தாநத்தைக் குறித்து 8-வது வர்ஷமே முக்யகாலமெனத் தெரிவதால். இங்குத் தாநமென்பது உபலக்ஷணமேதான், ஆகிலும், ஸாக்ஷாத்தாநம் முடிந்த பிறகுதான் வரபக்ஷத்திற்கு இந்த ஆசௌசம் ஏற்படுகிறது. இல்லை யெனில் வரபக்ஷமே ஸம்பவியாததலால். ஆகையால்

𑌤𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯𑌪𑌵𑌾𑌦𑌮𑌾𑌹 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

'𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌰𑌜𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑌾𑌵𑌧𑍇𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌨 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾 𑌰𑌜𑍋𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 '𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀 𑌰𑌜𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀'𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌆𑌚𑍌𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌆𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌹𑍍𑌨𑌿𑌶𑍌𑌚𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌹𑍍𑌵𑍇 ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌪𑌿 । 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌸𑌦𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

8-வது வர்ஷம் முதல் தானம் க்ருதமாகாவிடில் பித்ருபக்ஷத்திய கன்யா ஸபிண்டனுக்கு மூன்று நாளாசௌசம்" என்கிறார்கள்.

த்ரிராத்ரமென்பதற்கு அபவாதத்தைச் சொல்லுகிறார்,

சங்கர்:— எந்தப் பெண் பிதாவின் க்ருஹத்தில் விவாஹமாகாமலிருந்தே ரஜஸ்வலையாகிறாளோ அவள் இறந்தால் ஆசௌசம் ஒருகாலும் தணிவதில்லை. அவரவர் வர்ணத்திற்குச் சொல்லியபடி 10-நாளாசௌசம் முதலியது அக்காலத்திற்கு முன்பு நிவ்ருத்திப்பதில்லை என்பது பொருள்.

'வாக்தத்தையானவள் ரஜஸ்வலையாகி மரித்தால் 'பித்ருவேச்மனி யாநாரீ ரஜ:பச்யத்யஸம்ஸ்க்ருதா' என்பது முதலிய வசநங்களால் சொல்லியதைப் பார்க்கவும்" என்று சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— 'ஆசௌளாத் + ஸதா' இதன் பொருள். கன்யா ம்ருதியில் சௌளம் வரையில் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஸத்யச்சுத்தி. வாக்தானம் வரையில் ஒரு நாள். அதற்குமேல் விவாஹம் வரையில் 3-நாட்கள். ரஜோதர்சனத்திற்குப் பிறகு 10-நாளாசௌசம்.

ஸ்ம்ருத்யந்தரே —

'கந்யாமரணே த்ரிபுருஷவிஷயஜ்ஞாதீநாம் சௌளகரணாதர்வாக் சௌளகாலாதர்வா ஸ்நாநேந ஶுத்தி꞉ । ஸ்த்ரீஷு ஸாபிண்ட்யம் த்ரிபுருஷமேவ ஸம்ப்ரோக்தம் । ததோ வாக்தாநாதர்வாகேகாஹமாஶௌசம் । ததோ விவாஹாதர்வாக் பதிபக்ஷேऽபி த்ரிபுருஷபர்யந்தம் த்ரிராத்ரம் । வாக்தாநாபாவே விவாஹநிஶ்சயாவதிரித்யேகே' இதி ॥

ஸ்ம்ருத்யந்தரே ச —

'தத்தா நோடா ச கந்யா யா ஸம்ஸ்காரரஹிதா ம்ருதா । உபயோர்வம்ஶயோஶ்சைவ த்ரிராத்ரமவஶிஷ்யதே' இதி ॥ வாரிபூர்வம் வாசா தத்தா கந்யா வா யா கந்யா தஸ்யா ம்ருதௌ வம்ஶத்வயஸ்ய த்ரிராத்ரமாஶௌசமித்யர்த²꞉ ॥

ததா மரீசி꞉ —

'வாரிபூர்வம் ப்ரதத்தா யா யா நைவ ப்ரதிபாதிதா । அஸம்ஸ்க்ருதா ஸா விஜ்ஞேயா த்ரிராத்ரமுபயோஸ்ஸ்ம்ருதம்' இதி ॥

வாக்தானமாகி விவாஹமாகாமல் மரித்தால் வரபக்ஷத்திலும் பித்ருபக்ஷத்திலும் ஜ்ஞாதிகட்கும் 3-நாட்கள் ஆசௌசம். கன்யை, பாலன் இவர்களின் ம்ருதியில், ப்ராதாவுக்கும், மாதா பிதாக்களுக்கும் எப்பொழுதும் தசாஹம் ஆசௌசம்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— கந்யாமரணத்தில் 3-புருஷ விஷய ஜ்ஞாதிகளுக்கு சௌளம் வரையிலோ, சௌளகாலம் வரையிலோ ஸ்நானத்தால் சுத்தி. தானம் செய்யப்படாத ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில் ஸாபிண்ட்யம் 3-புருஷர்கள் வரையிலே. வாக்தானத்திற்கு முன் ஒரு நாளாசௌசமே. பிறகு விவாஹத்திற்கு முன்பு பதிபக்ஷத்திலும், 3-வது புருஷர்கள் வரையில் த்ரிராத்ரம். வாக்தானமில்லாவிடில் விவாஹ நிச்சயம் வரையில் என்று சிலர்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:—ஜலபூர்வமாய் வாக்தானம் செய்யப்பட்டு விவாஹமாகாத கன்யையின் ம்ருதியில் இரண்டு வம்சத்திற்கும் 3-நாளாசௌசம். அவர் பர்த்ருகோத்ரத்தால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்படவேண்டும். அவ்விதம்,

மரீசி:— ஜலபூர்வமாய்க் கொடுக்கப்பட்டு விவாஹமாகாதவள்

मनुः—

'स्त्रीणामसंस्कृतानां तु त्र्यहाच्छुध्यन्ति बान्धवाः। यथोक्तेनैव कल्पेन शुध्यन्ति च सनाभयः' इति॥ बान्धवाः= वरपक्षिणः। भर्तृपक्षीयाः त्रिपुरुषपर्यन्ताः कन्यापक्षिणश्च त्रिरात्रेण शुध्यन्ति। सनाभयः= सोदराः। ते मातापित्रोरप्युपलक्षणार्थाः। अतो मातापितृसोदराश्च यथोक्तेन कल्पेन शुध्यन्तीत्यर्थः। 'कन्याबालकुमारेभ्यस्त्र्यहं पिण्डोदकक्रियाः। तयोः प्रदशाहमाशौचं वदन्ते नात्र संशयः' इति स्मृतेः पितृभ्रातॄणां कन्यामृतौ दशाहमाशौचमित्याहुः॥

अपरे तु—

'दत्तादत्तासु योषित्सु संस्कृतासंस्कृतासु च। मातापित्रोस्त्रिरात्रं स्यादितरेषां यथाविधि' इति कार्ष्णाजिनिस्मरणात् 'अदत्तायां मृतायां तु कन्यायां च त्रिरात्रकम्। आशौचं बान्धवानां तु पित्रादीनां प्रकीर्तितम्' इति मार्कण्डेयस्मरणाच्च त्रिरात्रमित्याहुः। यथा देशाचारमत्र व्यवस्था॥

ஸம்ஸ்காரமாகாதவளேயென்று அறியவும். அவளுடைய ம்ருதியில் 2-பக்ஷத்தாருக்கும் 3-நாளாசௌசம்.

மனு:— வாக்தானமாகிய பிறகு விவாஹமாகாத ஸ்திரீகளின் ம்ருதியில் பதி பக்ஷத்திலுள்ளவர்கள் 3-நாட்களால் சுத்தராகின்றனர். கன்யையின் மாதா, பிதா, ப்ராதா இவர்கள் 10-நாட்களால் சுத்தராகின்றனர். 'கந்யாபால + ஸம்சய:' என்ற ஸ்ம்ருதியால், மாதா, பிதா, ப்ராதா இவர்களுக்குக் கன்யாம்ருதியில் பத்து நாட்களாசௌசம் என்கின்றனர்.

சிலரோவெனில்:— கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், கொடுக்கப் படாதிருந்தாலும் ஸம்ஸ்க்ருதைகளானாலும் அஸம்ஸக்ருதை களானாலும் கன்யைகள் மரித்தால் மாதா பிதாக்களுக்கு 3-நாளா சௌசம், மற்றவர்களுக்கு விதிப்படி என்று கார்ஷ்ணாஜிநிஸ்ம்ருதி யாலும், 'தானம் செய்யப்படாத கந்யை இறந்தால், பிதா முதலிய பந்துக்களுக்கு 3-நாளாசௌசம்' என்று மார்க்கண்டேய ஸ்ம்ருதி

𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌖𑌨𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌬𑌾𑌲𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃। 𑌉𑌦𑌕𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃—

'𑌉𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌚𑍂𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌹𑌰𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃— '𑌤𑌤𑍍 = 𑌉𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌚𑍌𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇। 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍁𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇। 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍈𑌵𑍋𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌚 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌕𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇।
𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌦𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌮𑌤𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌊𑌨𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾 𑌊𑌢𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ॥

𑌖𑌨𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍋𑌽𑌨𑍂𑌢𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯 𑌏𑌵। 𑌊𑌢𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍

யாலும் 3-நாளாசௌசமென்கின்றனர். இவ்விஷயத்தில் அவரவர் தேசாசாரத்தை அனுஸரித்து வ்யவஸ்தையை அறியவும்.

கன்யைக்குச் கநநம் முதலிய ஸம்ஸ்காரத்தைப் பாலனுக்குச் சொல்லியதைப்போல் அறியவும். உதகதாநம் முதலியதும் அது போலவே. இதில்,

கௌதமர்:—சௌளமாகிய பாலனுக்கு ஸபிண்டர்கள் உதக தாநம் செய்யவும். சௌளமாகிய கன்யகைகளுக்கும் செய்ய வேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகின்றனர். விவாஹமாகிய ஸ்த்ரீ களுக்கே உதகதாநம் பர்த்ருபக்ஷத்தில், விவாஹமாகாதவர்க்கில்லை என்று சிலர்.

போதாயனரும்:— விவாஹமாகாத கன்யைகளுக்கும் உதக தானம் செய்யவேண்டும். சிலர் விவாஹமாகியவர்க்கே செய்கின் றனர். முன் சொல்லியது லோகஸங்க்ரஹத்திற்காக. ஸ்த்ரீகள் மந்த்ரமில்லாதவர்கள் என்று மதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

2-வருஷம் பூர்ணமாகாமல் விவாஹமாகி மரித்தவளுக்கு ஸம்ஸ்காரம் முதலியதின் க்ரமம்

முன்சொல்லிய கநநம் முதலியதின் விகல்பம் விவாஹமாகாத பெண்களின் விஷயமே, விவாஹமாகியவர்கள் விஷயத்தில் 3-வது

तृतीयवर्षात् प्रागपि दाह एव । 'त्रिवर्षात् प्राग्विवाहेऽपि मरणं याति कन्यका । निखनेद्वा क्षिपेद्वापि पुनस्संस्कारमर्हति' इति स्मरणात् ॥ खननत्यागयोस्संस्कारत्वेऽपि पुनर्विधानात् दाह एव संस्कार इति केचिद्व्याचक्षते ॥ केचित्तु खनित्वा पुनरुद्धृत्य दहेदिति । तथा च स्मर्यते— 'ऊनद्विवर्षाद्वर्षात्तु ऊढायाः खननं भवेत् । उद्धृत्य दाहयेत् पश्चात् सपिण्ड्यन्तं समाचरेत् ॥ ऊनद्विवर्षकन्यायाः यामं निखननं कृत्वा ॥ पश्चात् निक्षिपेद्दाहं पुनः संस्कारमर्हति' इति च ॥ सपिण्डीकरणान्तं च कर्म कर्तव्यम् ॥

तदुक्तं गृह्यपरिशिष्टे—

'अष्टमाद्द्वादशादूर्ध्वं गृहस्थब्रह्मचारिणोः । सपिण्डीकरणं कार्यं न प्रागिति यमोदितम् ॥ द्वादशा

வயதிற்கு முன்பும் தாஹமே ஸம்ஸ்காரம். '3-வது வர்ஷத்திற்கு முன்பு விவாஹமாகிய பெண் மரித்தால் கநநமாவது, த்யாகமாவது செய்யவும். புநஸ்ஸம்ஸ்காரம் செய்யவேண்டும்' என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால். கநநமும், த்யாகமும் ஸம்ஸ்காரமாயிருந்தும், மறுபடி ஸம்ஸ்காரம் விதிப்பதால் தாஹமே ஸம்ஸ்காரம் என்று சிலர் வ்யாக்யாநம் செய்கின்றனர். சிலரோவெனில், புதைத்து மறுபடி எடுத்து தஹிக்கவேண்டு மென்கின்றனர். அவ்விதமே ஸ்ம்ருதியுள்ளது:— '2-வது வயது பூர்ணமாவதற்குள் விவாஹமாகிய பெண்ணுக்குக் கநநம் செய்யவேண்டும். பிறகு வெளியிலெடுத்து தஹிக்கவும். ஸபிண்டீகரணம்முடிய க்ரியையைச் செய்யவும்' என்றும், '2-வயது பூர்ணமாகாமல் மரித்த கன்யையைப் புதைத்து ஒருயாமம்வரை வைக்கவும். பிறகு தஹநஸம்ஸ்காரம் செய்யவும்' என்று. ஸபிண்டீகரணம் முடிய உள்ள கர்மத்தையும் செய்யவேண்டும். அது சொல்லப்பட்டுள்ளது,

க்ருஹ்யபரிசிஷ்டத்தில்:— க்ருஹஸ்தனுக்கும், ப்ரம்மசாரிக்கும், முறையே 8-வது, 12-வது வயதிற்குப் பிறகு ஸபிண்டீகரணம் செய்யவேண்டும். அதற்கு முன்பு செய்யக்கூடாது என்பது யமனல் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 12-வது வயதிற்கு முன்பும்,

𑌊𑌢𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌨𑌮𑍍 । 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌤𑍋'𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 = 𑌅𑌨𑍂𑌢𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌮𑌾𑌰𑍍𑌕𑌣𑍍𑌡𑍇𑌯𑌃—

‘𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍁𑌪𑌨𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌤 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 ॥ 𑌊𑌢𑌾𑌹𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌿𑌤𑍃𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌶𑍌𑌚𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍈𑌠𑍀𑌨𑌸𑌿𑌃—

‘𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌊𑌢𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । ‘𑌏𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾 𑌗𑌤𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 ॥

க்ருஹஸ்தனுக்கும், விவாஹமாகியவளுக்கும் ஸபிண்டனம் செய்யப்படவேண்டும். இல்லாவிடில் 12-வது வயதிற்குப் பிறகு, அந்யதா = விவாஹமாகாதவளுக்கு 12-வது வயதிற்கு மேல் ஸபிண்டநம் என்பது பொருள்.

மார்க்கண்டேயர்:— ஸ்த்ரீகளுக்கு உபநயநஸ்தாநத்தில் விவாஹம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. விவாஹத்திற்குப் பிறகு எல்லா க்ரியைகளும் மந்த்ரத்துடனேயே செய்யப்படவேண்டும். விவாஹமாகிய ஸ்த்ரீகளின் விஷயமான ஆசௌசம் பித்ருபக்ஷத்தில் விதிக்கப்படுவதில்லை.

பித்ருகோத்ரத்தில் பிண்டாசௌசங்கள் நிவ்ருத்திப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பைடீநஸி:— ‘கொடுக்கப்பட்ட பெண் அன்யையாகவே ஆகிறாள் என்று. விவாஹமாகிய பெண் பர்த்தாவின் கோத்ரமுடையவளாகவே ஆகிறாள் என்று பொருள். ‘கொடுக்கப்பட்ட பெண், பிண்டம், கோத்ரம், ஸூதகம் இவைகளில் பர்த்தாவுடன் ஐக்யத்தை அடைந்தவளாகிறாள்’ என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

स्वगृहे पुत्रीप्रसवादिनिमित्ताशौचम् ॥

अत्र विशेषमाह विष्णुः—

'स्त्रीणां विवाहस्संस्कारस्संस्कृतासु स्त्रीषु नाशौचं पितृपक्षे तत्प्रसवमरणे चेत् पितृगृहे स्यातां तदैकरात्रं त्रिरात्रं वा' इति ॥ स्वगृहे प्रसवे मरणे वा पित्रादिबान्धवानामेकरात्रम्, पित्रोस्त्रिरात्रमित्यर्थः ॥

तथा च व्यासः—

'ऊढा नारी पितुर्गेहे सूयेताथ म्रियेत वा । तद्बन्धुवर्गश्शुध्येत दिनेन जनकस्त्रिभिः' इति ॥ अत्र जनकग्रहणं जननीसहोदरभ्रातॄणां च प्रदर्शनार्थम् । तेन पितृगृहे प्रसवे मातापितृसहोदरभ्रातॄणां त्रिरात्रम् । तदैव प्रसवे पितृव्यमातुलादिबान्धवानामेकाहमिति चन्द्रिकायां व्याख्यातम् ॥

தன் வீட்டில் பெண் ப்ரஸவித்தது முதலியதால் வரும் ஆசௌசம்.

இதில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

விஷ்ணு:—'ஸ்த்ரீகளுக்கு விவாஹமே ஸம்ஸ்காரம். விவாஹமாகிய ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில் பித்ருபக்ஷத்தில் ஆசௌசமில்லை. விவாஹமாகிய ஸ்த்ரீயின் ப்ரஸவமும் மரணமும் பித்ருபக்ஷத்தாரின் க்ருஹத்தில் ஸம்பவித்தால் அப்பொழுது, ஒரு நாள், அல்லது 3-நாட்கள் ஆசௌசம்' என்று. தன் க்ருஹத்தில் ப்ரஸவமாவது, மரணமாவது நேர்ந்தால், சிற்றப்பன் முதலிய பந்துக்களுக்கு ஒரு நாளாசௌசம், மாதா பிதாக்களுக்கு 3-நாட்களாசௌசம் என்பது பொருள். அவ்விதமே,

வ்யாஸர்:— விவாஹமாகிய பெண் பிதாவின் க்ருஹத்தில் ப்ரஸவித்தாலும், மரித்தாலும், அவளின் பந்துவர்க்கம் ஒரு தினத்தாலும், ஜநகன் 3-தினங்களாலும் சுத்தராகின்றனர். இங்கு, 'ஜநக' சப்தத்தைச் சொல்லியது, மாதாவையும், ஸஹோதர ப்ராதாக்களையும் தெரிவிப்பதற்காக. ஆகையால், பித்ருக்ருஹத்தில் ப்ரஸவ

பரத்வாஜோऽபி—

'பந்தூநாம் மாதுலாதீநாம் ப்ரஸூதிர்மரணம் க்ருஹே ।
தேஷாமேகாஹமாஶௌசம் பிதுஸ்து த்ர்யஹமேவ து' இதி ॥

தீபிகாயாம்—

'பித்ருக்ருஹே ம்ருதாயாம் து ப்ரஸூதாயாம் உத்வாஹித ஸ்த்ரியாபி । ஸூதாயாம் ச த்ர்யஹம் பித்ரோஸ்தத்ஸுதாநாம் திநம் பவேத் ॥ பித்ருக்ருஹே பவேதேவம் திநமந்யத்ர நேஷ்யதே । ஸ்வவேஶ்மநி ம்ருதாயாம் து தஸ்யா பித்ரோஸ்த்ர்யஹம் பவேத் ॥ ததபாவே தத்ஸுதாநாமேகவேஶ்மநி பவநே யதி' இதி ॥

ஷடஶீத்யாம்—

'யத்ர த்வுத்வாஹிதா கந்யா பித்ருகேஹே ப்ரமீயதே । பித்ரோஸ்த்ரிராத்ரமந்யேஷாம் ஏகாஹமித்யேக ஊசிரே ॥ பித்ருகேஹாதந்யத்ர யதி ஸா து ப்ரமீயதே । பக்ஷிணீ தத்ர பித்ரோஸ்து நாந்யேஷாமிதி நிஶ்சய: ॥ ஏவம் ப்ராத்ரு

மானால் மாதா, பிதா, ஸஹோதரன் இவர்களுக்கு 3-நாள் ஆசௌசம். சிற்றப்பன், அம்மான் முதலிய பந்துக்களுக்கு ஒரு நாள் என்று சந்த்ரிகையில் வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பரத்வாஜரும்:—மாதுலன் முதலிய பந்துக்களின் க்ருஹத்தில் ப்ரஸவமாவது மரணமாவது நேர்ந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு நாளாசௌசம். பிதாவுக்கு 3-நாட்கள்.

தீபிகையில்:— விவாஹமாகிய பெண், பிதாவின் க்ருஹத்தில் இறந்தாலும், ப்ரஸவித்தாலும், மாதாபிதாக்களுக்கு 3-நாட்களாசௌசம். அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு ஒரு நாளாசௌசம். பித்ரு க்ருஹத்தில் இவ்விதம் ஸம்பவித்தால் ஒரு தினம். மற்ற க்ருஹத்திலானால் இல்லை. தன் வீட்டில் இறந்தால் மாதா பிதாக்களுக்கு 3-நாட்கள். அவரின் பிள்ளைகளுக்கு மாதா பிதாக்கள் இல்லாவிடில் ஒரே க்ருஹத்திலானால் 3-நாட்கள்.

ஷடசீதியில்:— விவாஹமாகியபெண் பிதாவின் க்ருஹத்தில் மரித்தால் மாதா பிதாக்களுக்கு 3-நாட்கள் ஆசௌசம். மற்றவர்களுக்கு ஒரு நாளென்று சிலர் சொன்னார்கள். பித்ருக்ருஹத்தைத் தவிர்த்து மற்ற க்ருஹத்தில் பெண் மரித்தால், மாதாபிதாக்

गृहे यत्र भगिनी वा विपद्यते । भ्रातुस्त्रिदिनमाशौचं भ्रातृपत्न्यास्तु नैव हि' इति ॥

संग्रहे—

'बान्धवेष्वहस्त्र्यहं विप्रोढा तत्पितृगृहे यदि । प्रसूताऽन्यगृहे सूता मृता वा तस्य नास्त्यघम्' इति ॥ अन्यगृह इति, अन्यस्य गृहे कन्या यदि सूता मृता वा तस्यान्यस्याघं नास्तीत्यर्थः ॥

शङ्खः—

'गृहे मृतायामूढायां प्रसूतायां त्र्यहं तया' इति ॥

स्मृत्यन्तरे विशेषः—

'यदि कन्या पितुर्गेहे पुमांसं जनयेत्तदा । त्रिरात्रं सूतकं विप्राः कन्यासूतौ तु पक्षिणी' इति ॥

चन्द्रिकायाम्—

'ऊढाविप्राः स्वगृहे जनने मरणे वा त्रिरा

களுக்குப் பக்ஷிணீ. மற்றவர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை என்பது நிர்ணயம். இவ்விதம் ப்ராதாவின் க்ருஹத்தில் பகினீ மரித்தால், ப்ராதாவுக்கு 3-நாட்கள் ஆசௌசம். அவன் பத்நிக்கு ஆசௌசம் இல்லை.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— விவாஹமாகிய பெண் பந்துக்ருஹத்தில் ப்ரஸவித்தால் அவர்களுக்கு ஒருநாளாசௌசம். மாதாபித்ரு க்ருஹத்தில் ப்ரஸவித்தால் அவர்களுக்கு 3-நாட்களாசௌசம். பந்துத்வமில்லாத ஒருத்தி அன்யனின் க்ருஹத்தில் ப்ரஸவித்தாலும், இறந்தாலும் அன்யனுக்கு ஆசௌசமில்லை.

சங்கர்:— விவாஹமாகிய பெண்கள் க்ருஹத்தில் மரித்தாலும், ப்ரஸவித்தாலும் 3-நாட்களாசௌசம்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் விசேஷம்:— 'பெண் தகப்பனின் வீட்டில் ஆண் குழந்தையைப் பெற்றால், மாதாபிதாக்களுக்கு 3-நாட்களாசௌசம். பெண் குழந்தையைப் பெற்றால் பக்ஷிணீ' என்று உள்ளது. இவ்விஷயத்தில்,

சந்த்ரிகையில்:— "தன் வீட்டில் பெண் ப்ரஸவித்தாலும்

த்வாத் । க்ருஹாந்தரேऽபி மரணே த்ரிராத்ரத்வாத் । ப்ரஸவே‌ऽபி மாதாபித்ரோர் நாஶௌசம், காரணாபாவாத் ஸ்வக்ருஹ ப்ரஸவநிமித்தகத்வாத் த்ரிராத்ராஶௌசஸ்ய' இதி ॥

அத்ர கேசித் ப்ரஸவார்த்தம் தநதாநே ஸதி அந்ய க்ருஹே வா ஸ்த்ரீ ப்ரஸவேऽபி பிதுஸ்த்ர்யஹம் அநுஷ்டேயமிதி லோகாசாராநுஸாரிணோ வதந்தி ॥

பந்துரஹிதஸ்யாந்யஸ்ய க்ருஹே தாத்ருஶஸ்யா: ஸ்த்ரியா: ப்ரஸவே மரணே வா தஸ்யாந்யஸ்ய தத்க்ருஹஸ்யாபி நாஶௌசம் । 'ஶ்ரோத்ரியே தூபஸம்பந்நே த்ரிராத்ரமஶுசிர்பவேத் । அஶ்ரோத்ரியே த்வஹ: ஸ்ம்ருதமநூசாநே ததா குரௌ' இதி மநுநா ஶ்ரோத்ரியாஶ்ரோத்ரியவிஷயத்வேநைவ க்ருஹவாஸி ஜநமரணாஶௌசஸ்யோக்தத்வாத் । 'ந ஸ்த்ரீணாமிதம் கிஞ்சித்' இதி ச ஸ்த்ரீமரணே உபஸம்பந்நாஶௌசஸ்ய நிஷேதாத் । 'த்ரவ்யாணி

மரித்தாலும், மாதாபிதாக்களுக்கு 3-நாட்கள். வேறு க்ருஹத்தில் மரித்தாலும் 3-நாட்கள். ப்ரஸவித்தால் மாதாபிதாக்களுக்கும் ஆசௌசமில்லை. காரணமில்லாததால். த்ரிராத்ராசௌசம், தன் க்ருஹத்தில் உண்டாகிய ப்ரஸவத்தைப் பற்றியதாயிருப்பதால்" என்றுள்ளது.

இதில் சிலர், ப்ரஸவத்திற்காகத் தனம் கொடுத்தால், அன்ய க்ருஹத்தில் பெண் ப்ரஸவித்தாலும், பிதா 3-நாட்களாசௌசத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று லோகாசாரத்தை அனுஸரித்தவர்களாய்ச் சொல்லுகின்றனர்.

பந்துவல்லாத ஒருவன் வீட்டில் பந்துவல்லாத ஒருத்தி ப்ரஸவித்தாலும், மரித்தாலும், அவனுக்காவது அந்த க்ருஹத்திற்காவது ஆசௌசமில்லை. "ச்ரோத்ரியன், வீட்டிலிறந்தால் வீட்டுக்குடையவனுக்கு 3-நாட்களாசௌசம். அச்ரோத்ரியனிறந்தால் ஒரு நாளாசௌசம். அநூசாநன் (ஸாங்கவேதாதீதி) இறந்தாலும், குரு இறந்தாலுமப்படியே." என்று மனுவினால் ச்ரோத்ரியாச்ரோத்ரிய புருஷர்களைக் குறித்தே, க்ருஹவாஸி ஜநங்களின் மரணாசௌசம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால். 'ஸ்த்ரீம்ருதியில் இது ஒன்றுமில்லை' என்று ஸ்த்ரீ மரணத்தில் உபஸம்பந்நாசௌசத்திற்கு நிஷேதமிருப்பதால். 'த்ரவ்யங்கள் ஸ்வாமியைச் சேர்ந்ததால்

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌅𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇— '𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌮𑍍 । 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । '𑌦𑌹𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 । 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑍈𑌵𑌮𑍍 । 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌶𑌾𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍈𑌮𑍁𑌤𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 ।

ஸ்வாமிக்கு ஆசௌசம் இருப்பதால் அவைகளும் அசுத்தங்களே. அவைகள் ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷிக்கப்பட்டாலும் ஸ்வாமி சுத்தியினலேயே சுத்தங்களாகின்றன' என்ற ஸ்ம்ருதியால். புருஷனுக்கு ஆசௌசம் ஸம்பவித்தால் ஸ்வாமி ஸம்பந்த வழியால், அவனின் க்ருஹம், த்ரவ்யங்கள், கர்மங்கள் இவைகளும் துஷ்டங்களாவதால். ஆகையால் ஸ்வாமிக்கு ஆசௌசமில்லாவிடில் அவனது க்ருஹத்திற்கும் ஆசௌசமில்லை.

ஆனல்:-"மரணமாகிய இடத்தில் பூமி பத்து நாட்கள் வரையில் சுத்தமாவதில்லை. அவ்விடத்தில் பித்ருகர்மம், தைவகர்மம் முதலிய ஒன்றையும் செய்யக்கூடாது" என்ற ஸ்ம்ருதி உள்ளதே எனில், அது ப்ரேதக்ரியை செய்யும் விஷயத்தில் என்றறியவும். "க்ருஹ ஆசௌசம் தஹநம் வரையில். எந்த இடத்தில் பிண்டோதகக்ரியை செய்யப்படுகிறதோ அவ்விடத்தில் பத்து நாட்கள் அசுத்தி. ப்ரேதன் அங்கேயே இருக்கிறன்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்,

ம்ருதி விஷயத்திலிவ்விதமிருக்கட்டும், ப்ரஸவ விஷயத்தில், அன்யனுக்காவது க்ருஹத்திற்காவது எப்படி ஸூதகமின்மை? எனில், இவ்விதம் சொல்லக்கூடாது. பலிஷ்டமான சாவா சௌசமே இல்லையென்று சொல்வதால், ஜநநா சௌசமில்லை

தத்ஸத்³பா⁴வே ப்ரமாணாபா⁴வாத் । ந ஹி க்வசித³பி ப³ந்து⁴வ்யதிரிக்தஸ்யாந்யஸ்ய க்³ருஹஸ்ய வா ஆஶௌசப்ரதிபாத³கம் ப்ரமாணம் உபலப்⁴யதே । அத: ஸ்வாமிந ஆஶௌசே ஸதி தத்³க்³ருஹே தை³வபித்ர்யாதி³கம் கர்ம ந கார்யம் । க்³ருஹஸ்வாமிந ஆஶௌசாபா⁴வேऽபி தத்ர ப்ரேதக்ரியாகரணே தை³வபித்ர்யாதி³ கர்ம ந கர்தவ்யம் । க்³ருஹஸ்வாமிந ஆஶௌசாபா⁴வே தத்ர ப்ரேதகார்யஸ்யாகரணே ந ப்ரஸவமரணநிமித்தாஶௌசம் க்³ருஹஸ்யேதி நிர்ணய: ॥

உபநீதாஶௌசம் ॥

அதோ²பநீதாஶௌசம் ॥

தத்ர யாஜ்ஞவல்க்ய: —

'த்ரிராத்ரமாவ்ரதாதே³ஶாத்³ த³ஶராத்ரமத: பரம்' இதி ॥ வ்ரதாதே³ஶ: = உபநயநம் । ததோ க³ர்ப⁴ஸப்தமாஷ்டமாப்³தா³ பர்யந்தம் பா³ல்யே யதி³ வா மரணே த³ஶராத்ராஶௌசம் ப⁴வதீத்யர்த²: ॥

யென்பது கைமுத்ய ந்யாயத்தால் ஸித்திப்பதால், உண்டென்பதில் ப்ரமாணமில்லாததாலும். பந்துவல்லாதவனுக்காவது, அவனது க்ருஹத்திற்காவது ஆசௌசத்தை ப்ரதிபாதிக்கும் ப்ரமாணம் ஓரிடத்திலும் காணப்படவில்லையல்லவா. ஆகையால் ஸ்வாமிக்கு ஆசௌசமிருந்தால் அந்த க்ருஹத்தில் தைவம் பித்ர்யம் முதலிய கர்மத்தைச் செய்யக்கூடாது. க்ருஹ ஸ்வாமிக்கு ஆசௌசமில்லாவிடினும் அவ்விடத்தில் ப்ரேதக்ரியை செய்யும் விஷயத்தில் தைவ பித்ர்யாதி கர்மத்தைச் செய்யக்கூடாது. க்ருஹஸ்வாமிக்கு ஆசௌசமில்லாவிடில், அந்த வீட்டில் ப்ரேத கார்யம் செய்யப்படாவிடில், ப்ரஸவமரண நிமித்தமான ஆசௌச க்ருஹத்திற்கில்லை என்பது நிர்ணயம்.

உபநீதா சௌசம்.

இனி உபநீத விஷ்யமான ஆசௌசம் சொல்லப்படுகிறது. அதில்,

யாக்ஞவல்க்யர்:— 'வ்ரதாதேசம் வரையில் 3-நாட்கள். அதற்குப்பிறகு 10-நாட்கள்'. வ்ரதாதேசம் = உபநயனம், அதற்கு முன் அதாவது, கர்ப்பம் முதல் 7-வது, அல்லது 8-வது வர்ஷத்

𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—

'𑌅𑌨𑍁𑌪𑍇𑌤 𑌉𑌪𑍇𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑍇 𑌸𑌤𑌿।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌘𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿—

'𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌶𑌾𑌵𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍। '𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌃। 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍॥

𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁—

'𑌉𑌪𑌨𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌵𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍॥

திற்குப்பிறகு, பால்யத்திலோ, யௌவனத்திலோ, வார்த்தகத்திலோ மரித்தால் 10-நாட்கள் ஆசௌசம் என்பது பொருள். அவ்விதமே,

தீபிகையில்:— அநுபேதனாவது, உபநீதனாவது கர்ப்பாஷ்டமத்தில் மரித்தால் ஸபிண்டர்களான ப்ராம்ஹணர்களுக்கு 10-நாட்கள் ஆசௌசம் ஏற்படுகிறது. இவ்விஷயத்தில்,

மனுவும்:— "ஸபிண்டர்கள் விஷயத்தில் சாவாசௌசம் 10-நாட்கள் விதிக்கப்படுகிறது". இந்த வசநம் ப்ராம்ஹணர்களைப் பற்றியது. "ப்ராம்ஹணன் 10-நாட்களாலும், க்ஷத்ரியன் 12-நாட்களாலும், வைச்யன் 15-நாட்களாலும், சூத்ரன் ஒரு மாதத்தாலும் சுத்தனாகிறான்" என்று அவராலேயே சொல்லப் பட்டிருப்பதால்.

பாரஸ்கரரும்:— உபநீதனின் ம்ருதியில் பூர்ணாசௌசம்.

ஆனால், 'த்ரிராத்ரம், அல்லது தசராத்ரமுள்ளதாக சாவாசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது' என்று யாக்ஞவல்க்யர் சொல்லிய வசநமோவெனில், அது ஸமாநோதக விஷயம். இவ்விதமே,

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃—

‘𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌕𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃=𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌃 । 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌰𑌪𑌿—

‘𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍—

‘𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌣𑍍𑌣𑌿𑌶𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍇 । 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌹𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌰𑍇𑌵 𑌤𑍁’ 𑌇𑌤𑌿’ 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿, 𑌮𑌧𑍁𑌪𑌰𑍍𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌶𑍁𑌵𑌧𑌵𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌮𑍍 । ‘𑌅𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌂

ப்ருஹஸ்பதி:— “சாவாசௌசத்திலும், ஜநநாசௌசத்திலும் ஸபிண்டர்கள் 10-நாட்களால் சுத்தராகின்றனர். ஸமாநோதகர்கள் 3-நாட்களாலும், ஸகோத்ரர்கள் ஸ்நாநத்தாலும் சுத்தராகின்றனர்.” ஸபிண்டர் முதலியவரின் பேதம் முன்பே சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஜாபாலியும்:— “ஸமாநோதகர்களுக்கு 3-நாட்களாசௌசம், ஸகோத்ரர்களுக்கு ஒரு நாளாசௌசம்.” ஆகையால் 7-வது புருஷன் வரையிலுள்ள ஸபிண்டர்களுக்குப் பேதமின்றிப் பத்து நாட்களாசௌசம். ஸமாநோதகர்களுக்கு 3-நாட்களாசௌசம்.

ஆனால்—“நாலாவது புருஷனுக்குப் பத்து நாட்களாசௌசம். 5-வது புருஷனுக்கு 6-நாட்களாசௌசம். 6-வது புருஷனுக்கு 4-நாட்களாசௌசம். 7-வது புருஷனுக்கு ஒரு நாளாசௌசம்.” என்று சங்க வசநம் உள்ளதே எனில், அது தூஷிதமாகியதால் ஆதரிக்கத்தக்கதல்ல. தூஷிதமல்லவென்றாலும், மதுபர்க்கத்திற்கங்கமான கோ வதம்போல் உலகத்தால் வெறுக்கப்பட்டிருப்பதால் அனுஷ்டிக்கத்தக்கதல்ல. “ஸ்வர்க்க ப்ரதிபந்தியாயும், லோகத்தால் வெறுக்கப்பட்டதுமான ஆசாரம் தர்ம்யமாயிருந்

ரோக்தவிஶிஷ்டஸபிண்டவ்யாவர்த்தகம்' இதி ஸந்தர்ஶநார்த்தம்। ந ச ஸப்தமே ப்ரத்யாஸந்நே ஸபிண்டே ஏகாஹோ விப்ரக்ருஷ்டே அஷ்டமாதிஷு ஸமாநோதகேஷு த்ர்யஹ இதி யுக்தமிதி விஜ்ஞாநேஶ்வரேணோக்தம்॥

மநுநாப்யுக்தம்—

'தஶாஹம் ஶாவமாஶௌசம் ஸபிண்டேஷு விதீயதே। அர்வாக்ஸஞ்சயநாதஸ்த்நாம் த்ர்யஹமேகாஹமேவ வா' இதி, தஸ்ய 'குஸூலதான்யகோ வா ஸ்யாத் கும்பீதான்யக ஏவ வா। த்ர்யஹைஹிகோ வாऽபி பவேதஶ்வஸ்தநிக ஏவ வா' இதி தத்ரோக்தசாதுர்வித்யக்ருஹஸ்தவிஷயமிதி விஜ்ஞாநேஶ்வரேணோக்தம்॥

பராஶரோऽபி—

'ஏகாஹாச்சுத்த்யதே விப்ரோ யோऽக்நிவேதஸமந்வித:। த்ர்யஹாத் கேவலவேதஸ்து நிர்குணோ தஶபிர்திநை:॥ ஜந்மகர்மபரிப்ரஷ்டஸ்ஸந்த்யோபாஸநவர்ஜித:। நாமதாரகவிப்ர

தாலும் அதை அனுஷ்டிக்கக்கூடாது" என்று மனு ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். "ஸமீபித்துள்ள 7-வது புருஷனான ஸபிண்டன் விஷயத்தில் ஒரு நாள், தூரத்திலுள்ள 8-வது புருஷன் முதலியவர்கள் விஷயத்தில் 3-நாட்கள் என்பது யுக்தமல்ல" என்று விக்ஞாநேச்வரரால் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மனு:— ஸபிண்டர்கள் விஷயத்தில் 10-நாட்கள் ஆசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது. அல்லது 4-நாட்கள் வரையில். அல்லது 3-நாட்கள். அல்லது ஒரு நாள்" என்று சொல்லிய வசநமோவெனில், 'குஸூலதான்யனாகவோ, கும்பீதான்யனாகவோ, 3-நாட்களுக்குப் போதுமானதையுடையவனாகவோ, ஒரு நாளுக்கு மட்டிற் போதுமானதையுடையவனாகவோ இருக்கலாம்' என்று அவரால் சொல்லப்பட்டுள்ள நான்குவித க்ருஹஸ்தர்களின் விஷயமாயுள்ளது' என்று விக்ஞாநேச்வரரால் சொல்லப்பட்டது.

பராசரரும்:— "அக்நிகளுடனும், வேதத்துடனும் கூடிய ப்ராம்ஹணன் ஒரு தினத்தால் சுத்தனாவான். அக்நியில்லாமல் வேதத்துடன் மட்டில் கூடியிருப்பவன் 3-நாட்களால் சுத்தன் ஆவான். குணங்களற்றவன் 10-நாட்களால் சுத்தனாவான். பிறப்பாலும், கர்மத்தாலும் இழிவானவனும், ஸந்த்யா,

𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌆𑌹𑌵𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌅𑌯𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑌂𑌕𑍋𑌚𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌰𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌚𑌿𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌹𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌨𑌿𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌸𑌂𑌕𑍁𑌚𑌿𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌸𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌨𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 । 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌃 = 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌃 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌨𑌾𑌮𑌧𑌾𑌰𑌕𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 —

'𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஔபாஸநமிவையற்றவனும், ப்ராம்ஹணன் என்ற பெயரை மட்டில் வஹித்துள்ளவனுமான ப்ராம்ஹணன் 10-நாட்களால் சுத்தனுவான்". இங்கு அக்நி என்ற சப்தத்தால் ஆஹ்வனீயம் முதலிய அக்நிகள் சொல்லப்படுகின்றன. இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட ஆசௌச சுருக்கம், ஸபிண்டர்கள் அதிகமாயுள்ளவனும், வ்ருத்தி அதிகமாயில்லாதவனுமாகியவனுக்கு ப்ரதிக்ரஹம் முதலிய விஷயத்தில் என்றறியவும். இவ்விதமிருப்பதால் ஒரு நாளாசௌசமென்ற விதி, அச்வஸ்தநிகனைப் பற்றியது. 3-நாட்களாசௌச விதி த்ர்யாஹிகனைப்பற்றியது. வ்ருத்தி ஸங்கோசமில்லாதவனுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம் என்பது நிர்ணயம். அக்நி வேதங்களுடன் கூடியவனென்பது அச்வஸ்தநிகனுக்கு. ஒரு நாளாசௌசமென்றது ஸ்துதிக்காக. ஜன்மகர்மப்ரிப்ரஷ்டன் = கர்ப்பாதாநம் முதலிய ஸம்ஸ்காரமில்லாதவனும், ஸந்த்யௌபாஸநாதி நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைச் செய்யாதவனுமாம். ஆகையாலேயே இவன் நாமதாரக ப்ராம்ஹணன் எனப்படுகிறுன். அவனுக்கும் 10-நாட்களே ஆசௌசம், என்று மாதவீயத்தில் வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதம் சொல்லிய விஷயத்தை அபிப்ராயத்திற்கொண்டே, ப்ருஹஸ்பதியும்:— 'வேதத்துடனும், அக்நிகளுடனும் கூடிய

𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌏𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑍀 𑌜𑌪𑌂 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌃। 𑌨 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌕𑌂 𑌚 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌏𑌤𑌤𑍍 = 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌙𑍍𑌗𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌸𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌸𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌧𑍀𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 𑌏𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌿𑌨𑍈𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇। 𑌏𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑌸𑌂𑌶𑌯𑌮𑍍॥ 𑌅𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌹𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌅𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃। 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

ப்ராம்ஹணன் 3-நாட்களாலும், அக்நியில்லாதவன் 5-நாட்களாலும், (ப்ராம்ஹணப்ருவன் = நாமதாரகன்) 10-நாட்களாலும் சுத்தனுவான்' என்றார்.

பிதாமஹரும்:— எந்த மேதாவி இதையறிந்து ஜப ஹோமங்களைச் செய்கின்றானோ அவனுக்கு ஜநநாசௌசமுமில்லை, மரணாசௌசமுமில்லை. இதை = காயத்ரியின் தத்வத்தை.

தக்ஷரும்:— அங்கங்களுடனும், கல்பத்துடனும், ரஹஸ்யத்துடனும் கூடிய வேதத்தை அர்த்தத்துடன் அறிந்து கர்மாநுஷ்டானியாயிருந்தால் அவனுக்கு ஆசௌசமில்லை.

தேவலரும்:— வேதாத்யயநம் செய்துள்ள ப்ராம்ஹணர்களுக்கு 4-நாட்களாசௌசமெனப்படுகிறது. வேதத்துடனும், அக்நியுடனும் கூடியவனுக்கு 3-நாட்களாசௌசமெனப்படுகிறது. இவைகளுடனும் சாஸ்த்ரத்துடனும் கூடியவனுக்கு ஒரு நாள் ஆசௌசமெனப்படுகிறது. இம்மூன்றுகளுடனும் கூடிய கர்மாநுஷ்டாயியாயிருந்தால் அவனுக்கு ஸத்யச்சௌசமே. ஸம்சயம் இல்லை. ஸ்நாநமில்லாமல், ஹோமமில்லாமல், தாநமில்லாமல் உள்ள ப்ராம்ஹணனுக்கு எப்பொழுதுமே ஆசௌசமுள்ளது.

ஸ்ம்ருத்யர்தஸாரே—

'தஶாஹஸ்தானே த்ரிராத்ர பக்ஷிண்யேகாஹஸத்யஶ்ஶௌசபராணி வாக்யான்யாபத்விஷயாணீதி யோஜ்யானி । ஸமானோதக விஷயாஸ்து ஸங்குசிதாஶௌசகல்பா: பக்ஷிண்யேகாஹஸத்யஶ்ஶௌசரூபா ஆபத்விஷயா:' இதி । ஏவம்விதோ(அ)ஶௌசஸங்கோசோ யுகாந்தரவிஷய இதி ஸ்ம்ருதிரத்னே ॥

ததா ச ஹாரீத:—

'தஶாஹேனைவ விப்ரஸ்ய ஸபிண்டமரணே ஸதி । கல்பாந்தராணி குர்வாண: கலௌ வ்யாமோஹகில்பிஷீ' இதி ॥

சந்த்ரிகாயாமபி—

'வானப்ரஸ்தாஶ்ரமஸ்யாபி ப்ரவேஶோ விதிசோதித: । வ்ருத்தஸ்வாத்யாயஸாபேக்ஷமகஸங்கோசனம் ததா ॥ ஏதானி லோககுப்த்யர்தம் கலேராதௌ மஹாத்மபி: । நிவர்திதானி கர்மாணி வ்யவஸ்தாபூர்வகம் புதை:' இதி ॥ அதோ குணவதோ நிர்குண

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— "தசாஹ விஷயத்தில் த்ரிராத்ரம், பக்ஷிணீ, ஒருநாள், ஸத்ய்ச்சௌசம் இவைகளைச் சொல்லும் வசநங்கள் ஆபத் விஷயத்தில் தாத்பர்யமுள்ளவை என்று சேர்க்க வேண்டும். ஸமாநோதக விஷயத்திலும் ஆசௌச ஸங்கோசத்தைச் சொல்லும் பக்ஷிணீ, ஒருநாள், ஸத்ய்ச்சௌச ரூபமான ஆசௌச கல்பங்கள் ஆபத் விஷயங்கள்" என்றுள்ளது. 'இம்மாதிரியான ஆசௌச ஸங்கோசம் யுகாந்தர விஷயம்' என்றுள்ளது ஸ்ம்ருதி ரத்னத்தில். அவ்விதமே,

ஹாரீதர்:— ஸபிண்ட மரணத்தில் ப்ராம்ஹணனுக்குப் பத்து நாட்களாசௌசமே. மற்ற ப்ரகாரங்களை அனுஷ்டிப்பவன் அறியாமையால் தோஷமுடையவனாகிறான்.

சந்த்ரிகையிலும்:- "விதிக்கப்பட்டுள்ள வாநப்ரஸ்தாச்ரமத்தை ஸ்வீகரிப்பதும், ஆசாரத்தையும், வேதத்தையும் அபேக்ஷித்து ஆசௌசத்தைக் குறுக்குவதும் என்ற இக்கார்யங்கள் உலகத்தைக் காப்பதற்காகக் கலியுகத்தின் ஆரம்பத்தில் மஹாத்மாக்களான அறிவுள்ளவர்களால் வ்யவஸ்தையை முன்னிட்டு நிவர்த்திக்கப் பட்டுள்ளன" என்றுள்ளது. ஆகையால் வேதாக்நி முதலிய குண

𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌸𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌆𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍀 𑌨𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍂𑌦𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 । 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌸𑌮𑌾𑌪𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 ॥ '𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑍍 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ "𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌚𑌾𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑌕𑍇 । 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 ॥" 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌪𑌣𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 । 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌰𑌤𑍀

முள்ளவனுக்கும், அக்குணங்களற்றவனுக்கும் ஸபிண்ட மரணத்தில் பத்துநாட்களாசௌசமே. ஸமாநோதகனுக்கு மூன்று நாட்களாசௌசமென்பது நிர்ணயம்.

ப்ரம்ஹசாரிக்கு ஸத்யச்சௌசம்.

ப்ரம்ஹசர்யத்திற்குப் பிறகு ஸமாவர்த்தநம் செய்துகொண்டவனுக்கு ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— ப்ரம்ஹசாரியானவன், ப்ரம்ஹசர்யத்தை முடிப்பதற்குள், பிதா முதலியவரைத் தவிர்த்த மற்றவர்க்கு உதகதாநம் செய்யக்கூடாது. பிதா முதலியவர்க்குச் செய்யவேண்டும். "தனது ஆசார்யன், உபாத்யாயன், பிதா, மாதா, குரு இவர்கட்கு ப்ரேதக்ரியை செய்தால் வ்ரதலோபமில்லை" "மாதாமஹன், மாதுலன், ஸந்ததியற்ற மாதாமஹீ, மாதுலபத்நீ இவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்தாலும் ப்ரம்ஹசர்யலோபமில்லை." "ப்ரம்ஹசாரீ பிதாவுக்கு ப்ரேதக்ரியை செய்தால் க்ரியை செய்யும் காலம் மட்டில் ஆசௌ

व्रती । सकटान्नं तु नाश्नीयान्न च तैस्सह संवसेत् ॥ दहनादिसपिण्ड्यन्तं ब्रह्मचारी करोति चेत् । अन्यत्र मातापितृभ्यस्तु पुनरुपनयनाद्व्रती ॥ आचार्यं स्वमुपाध्यायं गुरुं वा पितरं च वा । मातरं वा स्वयं दग्ध्वा व्रतस्थस्तत्र भोजनम् ॥ कृत्वा पतति यस्मात्स प्रेतान्नं तु न भक्षयेत् । अन्यत्र भोजनं कुर्यान्न च तैस्सह संविशेत् ॥ एकाहमशुचिर्भूत्वा द्वितीयेऽहनि शुध्यति' इति मनुबृहस्पतियाज्ञवल्क्यादिस्मरणात् । 'समाप्ते तूदकं कृत्वे'ति समाप्ते ब्रह्मचर्ये कृतसमावर्तनस्य सपिण्डमरणे सति त्रिरात्राशौचं भवेदिति तदर्थः । तथा मनुव्याख्याने ॥

स्मृतिरत्ने च—

'समाप्ते ब्रह्मचर्ये कृतसमावर्तनस्याकृतविवा

சம். பிறகு ஸ்நானத்தால் சுத்தனாகிறான்". 'ஆசார்யன், பிதா, உபாத்யாயன் இவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்தாலும் ப்ரம்ஹசாரிக்கு வ்ரதம் கெடாது. ஆனால், அவன் ஆசௌசிகளின் அந்நத்தைப் புஜிக்கக்கூடாது. ஆசௌசிகளுடன் ஸஹவாஸம் செய்யக்கூடாது'. "ப்ரம்ஹசாரீ, மாதாபிதாக்கள் தவிர்த்து மற்றவருக்குத் தஹநம் முதல் ஸபிண்டீகரணம் வரையில் உள்ள கர்மத்தைச் செய்தால் புநருபநயனத்தால் ப்ரம்ஹசாரியாய் ஆவான்". "ப்ரம்ஹசாரி, தனது ஆசார்யன், உபாத்யாயன், குரு, பிதா, மாதா இவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்தால், ப்ரேதாந்நத்தைப் புஜித்தால், பதிதனாவான். ஆகையால் ஆசௌசிகளின் அந்நத்தைப் புஜிக்கலாகாது. வேறிடத்தில் புஜிக்கவேண்டும். ஆசௌசிகளுடன்கூட வஸிக்கக்கூடாது. ஒரு நாள் அசுத்தனாயிருந்து இரண்டாவது நாளில் சுத்தனாவான்". என்று மனு, ப்ருகு, யாக்ஞவல்க்யர் முதலியவரின் வசநங்களிருப்பதால். 'ஸமாப்தே தூதகம் க்ருத்வா' என்பதின் பொருள்—'ப்ரம்ஹசர்யம் ஸமாப்தமான பிறகு ஸமாவர்த்தநம் செய்துகொண்டவனுக்கு ஸபிண்டமரணம் நேர்ந்தால் 3-நாளா சௌசம்' என்பதாம், அவ்விதமே மனு ஸ்ம்ருதி வ்யாக்யானத்திலுள்ளது.

ஸ்ம்ருதி ரத்நத்திலும்:—'ப்ரம்ஹசர்யம் ஸமாப்தமாகிய பிறகு

𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 '𑌅𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍀 𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍 𑌦𑌿𑌨𑌮𑍇𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑍋𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌵𑌾𑌹 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃—

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵' । 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃— '𑌆𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍀 𑌨𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍂𑌦𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' ॥ 𑌆𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍀𑌤𑌿 '𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑌿, 𑌅𑌪𑍋𑌶𑌾𑌨, 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍁, 𑌮𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍀𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌦𑍇𑌶𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇— '𑌆𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵𑌾𑌯𑌮𑍁𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌵𑍍𑌰𑌤𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑌮𑍁𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஸமாவர்த்தநம் செய்துகொண்டு விவாஹமாகாதவனுக்கு, இந்த த்ராத்ரவிதி' என்றுள்ளது. இவ்விதமிருப்பதால் 'ப்ராம்ஹணன் ஆச்ரமமில்லாதவனாய் ஒருநாள்கூட இருக்கக்கூடாது' என்ற வசநமிருந்தாலும், த்ரிராத்ரா சௌசத்தை விதிக்கும் விசேஷ வசநத்தால், மூன்று நாளாசௌசத்துடன் உதகதாநமனுஷ்டித்த பிறகு தான் விவாஹம் என்பது யுக்தம்.

வீக்ஞாநேச்வரீயத்தில் விசேஷம்:— ப்ரம்ஹசர்யம் முடிந்த உடன், முன் இறந்த ஸபிண்டர்களுக்கு உதகதாநத்தையும் ஆசௌசத்தையுமவச்யம் செய்யவேண்டும். மனு—'ஆதிஷ்டீ + பவேத்' என்றார். 'ஆதிஷ்டீ' என்ற பதத்தால், 'ப்ரம்ஹசார்யஸி + ஸ்வாப்ஸீ:' எனபது முதலான வ்ரதாதேசத்திற்கு யோக்யனான ப்ரம்ஹசாரீ சொல்லப்படுகிறான். ஆசார்யரோ (மனு) வெனில் 'ஆதிஷ்டீ' என்பதால் ப்ராயச்சித்த வ்ரதத்தை ஆரம்பித்துள்ளவன் சொல்லப்படுகிறான். அவனுக்கே இந்த உதகதாநாதி நிஷேதம். ப்ராயச்சித்த ரூபமான வ்ரதஸமாப்திக்குப் பிறகு உதகதாநம் ஆசௌசம் இவைகளுக்கு விதியென்று.

ஶதகடீகாயாம் து—

'க்ருச்ச்ரசாந்த்ராயணவேதபாராயணப்ரஹ்மசர்யவிவாஹயஜ்ஞாதி பரிஸமாப்திர்யதா ஆஶௌசகாலமத்யே ஸ்யாத், ததா ஶேஷாஶௌசமநுஷ்டேயம் । யஸ்யாஶௌசகாலாதூர்த்வம் பரிஸமாப்திஸ்ஸ்யாத், ததா மரணவிஷயே அதிக்ராந்தாஶௌசமநுஷ்டேயம் ॥ அத்ர மநு:— 'ஆதிஷ்டீ நோதகம் குர்யாத்' இதி । வ்ரதசர்யாதிஷ்டத்வாதிஷ்டீ வ்ரதீ ப்ரஹ்மசாரீ । ஸ ருத்விக்தீக்ஷிதாநாமப்யுபலக்ஷணார்த: । அத்ர 'ஸமாப்தே தூதகம் க்ருத்வா' இத்யேதத் 'அதிக்ராந்தே தஶாஹே ச த்ரிராத்ரமஶுசிர்பவேத்' இத்யஸ்யாநுவாதகம் । அதோ வ்ரதிநாம் ஜ்ஞாதிமரணே ஸதி ஸம்வத்ஸராதூர்த்வம் வ்ரதஸமாப்திஶ்சேத் ஸத்யஶ்ஶௌசமேவ' இதி ॥

ஶதகேऽபி—

'க்ருச்ச்ராதீநாம் ஸமாப்திஶ்சேதஶௌசே ஶிஷ்டாஹஶ்ஶித்யதே । தத்வ ஹிஶேத்யஹாதி ஸ்யாதித்யாஹ பகவாந்மநு:' இதி ॥

சதகடீகையிலோ வெனில்:— க்ருச்ரம், சாந்த்ராயணம், வேதபாராயணம், ப்ரம்ஹசர்யம், விவாஹம், யாகம் முதலியவைக்கு முடிவு ஆசௌசகாலமத்யத்தில் நேர்ந்தால், அப்பொழுது பாக்கி ஆசௌசத்தை அனுஷ்டிக்கவும். எந்த வ்ரதம் முதலியதற்கு ஆசௌச காலத்திற்குப் பிறகு ஸமாப்தி ஏற்படுகிறதோ அவ் விஷயத்தில் மரணவிஷயத்தில் அதிக்ராந்தாசௌசமனுஷ்டிக்க வேண்டும். இவ்விஷயத்தில். மனு:- 'ஆதிஷ்ட நோதகம் குர்யாத்' என்றார். இங்கு ஆதிஷ்ட என்பது ப்ரம்ஹசாரியைச் சொல்லு கிறது. அது ருக்விக், தீக்ஷிதர்கள் இவர்களுக்கும் உபலக்ஷகம். இங்கு 'ஸமாப்தே+பவேத்' என்பது, 'அதிக்ராந்தே தசாஹே ச த்ரிராத்ர மசுசிர்பவேத்' என்பதற்கு அநுவாதகம். ஆகையால் வ்ரதாநுஷ்டாயிகளுக்கு ஜ்ஞாதி மரணம் ஸம்பவித்தால் ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு வ்ரதஸமாப்தியானால் ஆசௌசமில்லை. ஸத்யச் சௌசமே.

சதகத்திலும்:— க்ருச்ரம் முதலியவைக்கு ஸ்மாப்தி ஆசௌச

சதகவ்யாக்யானே—

'ஆதிஶப்தேந வேதபாராயணப்ராயஶ்சித்தவ்ரதாதீநாமபி ஸங்க்ரஹ꞉। தேஷாம் ஸமாப்திர்யத்யஶௌசமத்யே ஸ்யாத், ததா ஶிஷ்டாஹாவதிர்பவதி। ததூர்த்வம் சேத் ஸமாப்தி꞉, ததா 'த்ரிராத்ரம் த்ரிஷு மாஸேஷு' இத்யுக்தவிதி꞉ ஸ்யாத்। ததாஹ மநு꞉- 'ஆதிஷ்டீ நோதகம் குர்யாதாவ்ரதஸ்ய ஸமாபநாத்। ஸமாப்தே தூதகம் க்ருத்வா த்ரிராத்ரேணைவ ஶுத்த்யதி' இதி॥ த்ரிராத்ரமிதி பக்ஷிண்யாத்யஶௌசஸ்யாப்யுபலக்ஷணம்। க்ருச்ச்ரவ்ரதாதிகமஸ்யா விஹிதத்வாதாதிஷ்டீ வ்ரதீ ப்ரஹ்மசாரீ ச, ப்ரஹ்மசர்யவ்ரதஸ்யாப்யாதிஷ்டத்வாத்। அதோ வ்ரதஸமாப்திபர்யந்தம் ஆதிஷ்டீ உதகதாநமஶௌசம் ச ந குர்யாத்। வத்ஸரமத்யே தத்ஸமாப்தௌ த்ர்யஹாத்யஶௌசமுதகதாநம் ச குர்யாத்। ததூர்த்வம் தூதகமாத்ரமேவ। 'ஸர்வேஷாம் வத்ஸரே பூர்ணே ப்ரேதே தத்யோதகம்

மத்யத்தில் ஏற்பட்டால் மீதியுள்ள தினங்கள் வரை ஆசௌசம். ஆசௌசத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்டால் மூன்று நாள் முதலிய ஆசௌசம் என்றூர் பகவானுகிய மனு.

சதகவ்யாக்யாநத்தில்:- ஆதி சப்தத்தால் வேதபாராயன ப்ராயச்சித்த வ்ரதாதிகளுக்கும் க்ரஹணம்; அவைகளின் ஸமாப்தி ஆசௌச மத்யத்தில் ஏற்படுமானல். அப்பொழுது, பாக்கியுள்ள தினங்கள் வரை ஆசௌசம். ஆசௌசத்திற்குப் பிறகு ஸமாப்தியானல், அப்பொழுது, 'த்ரிராத்ரம் த்ரிஷு மாஸேஷு' என்று சொல்லிய விதியாகும். அதைச்சொல்லுகிருர் மனு:— 'ஆதிஷ்டீ த்ரிராத்ரமசுசிர் பவேத்' என்று, இங்கு 'த்ரிராத்ரம்' என்பது பக்ஷிண்யாத்யாசௌசத்திற்கு முபலக்ஷகம், க்ரச்ரம் வ்ரதம் முதலியவை இவனுக்கு விதிக்கப்பட்டிருப்பதால், 'ஆதிஷ்டீ' என்பவன் வ்ரதமுடையவனும், ப்ரம்ஹசாரியுமாவான். ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதமும் ஆதிஷ்டமாவதால். ஆகையால் வ்ரதம் ஸமாப்தியாகும் வரை ஆதிஷ்டியாகியவன் உதக தானம் ஆசௌசம் இவைகளை அனுஷ்டிக்கக் கூடாது. வர்ஷத்திற்குள் வ்ரதம் ஸமாப்தமானல் 3-நாட்கள் முதலிய ஆசௌசத்தையும் உதகதானத்தையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். வர்ஷத்திற்குப் பிறகானல் உதகதானம் மட்டில். 'வர்ஷம் முடிந்தபிறகானல் உதகதானம் மட்டில் செய்து

𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌚𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 । 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌉𑌦𑌕𑌂 𑌚 । 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌉𑌦𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 । 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌾𑌰𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍁𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 '𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍂𑌦𑌕𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌸𑌮𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂, 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥

𑌅𑌨𑍌𑌰𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 ॥

𑌅𑌨𑍌𑌰𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

'𑌅𑌨𑍌𑌰𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌮𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌕𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌤𑌃 ॥ 𑌪𑌰

சுத்தனுவான்' என்று யாக்ஞவல்க்யஸ்ம்ருதியால்' என்றுள்ளது, இவ்விதமிருப்பதால், "ஆசௌசமத்யத்தில் ப்ரம்ஹசர்யம் ஸமாப்தமானல் பாக்கியுள்ள நாட்கள் வரை ஆசௌசம். ஆசௌசகாலத்திற்குப்பிறகு வர்ஷமத்யத்தில் ப்ரம்ஹசர்ய ஸமாப்தியானல் 3-நாட்கள். பக்ஷிணீ, 1-நாள் என்ற விதி, உதகதானமும். வர்ஷத்திற்குப்பிறகானல் உதகதாநம் மட்டும்" என்று விக்ஞாநேச்வரர் முதலியவர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளது இது ஆசாரவிருத்தம், விவாஹத்திற்கு முன் மூன்று நாட்கள் முதலிய ஆசௌசத்தையும் உதகதாநத்தையும் ஒருவரும் அனுஷ்டிப்பதில்லை. ஆகையால், 'ஸமாவர்த்தநம் செய்துகொண்ட பிறகு விவாஹமாகாமலிருப்பவனுக்கு, இந்த அபூர்வமான த்ரிராத்ர விதி என்று எது சொல்லப்பட்டதோ அதுவே யுக்தமென்கின்றனர்'.

ஔரஸனல்லாத புத்ரனின் ஜநநம் முதலியதில் ஆசௌசம்

ஔரஸனல்லாத புத்ரனின் ஜநநம்முதலியதில் ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

விஷ்ணு:— 'ஔரஸனைத்தவிர்த்த புத்ரர்கள் பிறந்தாலும், இறந்தாலும் மூன்று நாட்களால் சுத்தி. ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு

𑌪𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍌𑌰𑌸𑌾𑌃 = 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌾𑌨𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌔𑌰𑌸𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮 𑌏𑌵 𑌚 । 𑌗𑍂𑌢𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌪𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌾 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌷𑌟𑍍 ॥ 𑌕𑌾𑌨𑍀𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌹𑍋𑌢𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌤𑌃 𑌪𑍌𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍌𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌷𑌡𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌮𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌉𑌭𑌯𑌵𑌿𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌹𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌪𑌰𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 । 𑌪𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌭𑌯𑌵𑌿𑌧𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌹𑌾𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

தினத்தால் சுத்தி. பரபூர்வைகளான பார்யைகள் ப்ரஸவித்தாலும் மரித்தாலும் இவ்விதமே'. 'அநௌரஸர்கள் = க்ஷேத்ரஜன் முதலியவர்கள்.

அவர்களைச் சொல்லுகிறார் மனு— 'ஔரஸன், க்ஷேத்ரஜன், தத்தன், க்ருத்ரிமன், கூடோத்பந்நன், அபவித்தன் என்று தாயாதபுத்ரர்கள் ஆறு. காநீநன், ஸஹோடன், க்ரீதன், பௌனர்பவன், ஸ்வயம் ஜாதன், சூத்ரன் என்று அதாயாத புத்ரர்கள் ஆறு' என்று. இந்த க்ஷேத்ரஜாதிகள் பிறந்தாலும் இறந்தாலும், தத்தாதிகள் இறந்தாலும் இரண்டு விதமான பிதாக்களுக்கும் 3-நாட்களால் சுத்தி. இரண்டுவித ஜ்ஞாதிகளுக்கும் ஒரு தினத்தால் சுத்தி என்று பொருள். பரன் = இப்பொழுது இருக்கும் பர்த்தாவினின்றும் வேறொருவன், பூர்வன் = முந்தியவன், எவளுக்கோ அவள் பரபூர்வா எனப்படுகிறாள், 'புநர்பூ' என்பவள். அதாவது இருமுறை விவாஹமானவள். அந்தப் பரபூர்வ பார்யா மரணத்தில் முந்தியவனும் பிந்தியவனுமான இரண்டு பர்த்தாக்களுக்கும் 3-நாட்களாசௌசம். இரண்டு வித க்ஞாதிகளுக்கும் ஒரு நாளாசௌச மென்பது பொருள். அவ்விதமே,

तथा च हारीतः—

'परपूर्वासु भार्यासु पुत्रेषु कृतकेषु च । मातामहे त्रिरात्रं स्यादेकाहं तु सपिण्डतः' इति ॥ कृतकाः पुत्राः जन्मव्यतिरिक्तकारणेन जाता दत्तादयः । वाक्यार्थस्तु— 'मातामहे मृते दौहित्रस्य त्रिरात्रम्, परपूर्वभार्यामरणे द्विविधभर्तॄणां त्रिरात्रम्, कृतकपुत्रमरणे प्रतिग्रहीत्रादिपितॄणां त्रिरात्रम्, तत्सपिण्डानामेकाहमाशौचम्' इति ॥

स्वैरिणीभर्तॄणामपि त्रिरात्रमाह व्यासः—

'परपूर्वासु भार्यासु पुत्रेषु कृतकेषु च । त्रिरात्रं स्यात्तथाऽऽचार्ये स्वभार्यास्वन्यगासु च' इति ॥

शङ्खोऽपि—

'अनौरसेषु पुत्रेषु भार्यास्वन्यगतासु च । परपूर्वासु च स्त्रीषु त्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते' इति॥

ஹாரீதர்:— 'பரபூர்வைகளான பார்யைகள், க்ருதகர்களான புத்ரர்கள், மாதாமஹன் இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசம், ஸபிண்டர்களுக்கு ஒருநாள்,. க்ருதக புத்ரர்கள் = பிறப்பைத் தவிர்த்த காரணங்களால் உண்டாகிய தத்தன் முதலியவர்கள். வாக்யத்தின் பொருள் — "மாதாமஹன் இறந்தால் தௌஹித்ரனுக்கு 3-நாட்கள் ஆசௌசம். பரபூர்வையின் மரணத்தில் 2-வித பர்த்தாக்களுக்கும் 3-நாட்களாசௌசம். க்ருதகபுத்ர மரணத்தில் ப்ரதிக்ரஹீதா முதலிய பிதாவுக்கு 3-நாட்களாசௌசம். அவர்களின் ஸபிண்டர்களுக்கு 1-நாளாசௌசம்" என்பதாம்.

ஸ்வைரிணீகளின் பர்த்தாக்களுக்கும் த்ரிராத்ராசௌசத்தைச் சொல்லுகிறுர்,

வ்யாஸர்:—'பரபூர்வைகளான பார்யைகள், க்ருதகபுத்ரர்கள், ஸ்வைரிணிகளான பார்யைகள், ஆசார்யன் இவர்களின் ம்ருதியில் த்ரிராத்ர ஆசௌசம்' என்று.

சங்கரும்:— ஔரஸனல்லாத புத்ரர்கள், ஸ்வைரிணிகளான

𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌃—

'𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 । 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌬𑍈𑌜𑌿𑌕𑌾𑌦𑌭𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌨𑍁𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌘𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌨𑍀𑌤𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃—

'𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌦𑌾𑌰𑌸𑍁𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 । 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑌸𑍋𑌦𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌃—

'𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌯𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑍌 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌯𑌗𑍋𑌚𑌰𑍌 । 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍇 𑌤𑌯𑍋𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பார்யைகள், பரபூர்வைகளான பார்யைகள் இவர்களின் விஷயத்தில் 3-நாட்களாசௌசம்.

மரீசி:— (பரபூர்வையின்) ப்ரஸவத்திலும் ம்ருதியிலும் இருபர்த்தாக்களுக்கும் 3-நாட்களாசௌசம். பிதாவுக்கு 3-நாட்களாசௌசமானல் ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு நாளாசௌசம்.

ஜநகரூபனன பிதாவுக்கும் த்ரிராத்ரத்தைச் சொல்லுகிருர்,

மனு:— பீஜ விஷயமான ஸம்பந்தத்தால் 3-நாட்களாசௌசத்தை அனுஸரிக்கவேண்டும்.

பிறனல் அபஹரிக்கப்பட்ட பத்நீ, பிறனுடைய ஸ்த்ரீயினிடத்தில் பிறந்த பிள்ளைகள் இவர்களின் ம்ருதியில் ஸபிண்டர்கள் ஸ்நாநத்தாலும், பிதா த்ரிராத்ரத்தாலும் சுத்தராகின்றனர்.

பிந்நபித்ருகர்களான ஸஹோதரர்கள் விஷயத்தில்,

மரீசி:— ஒரு மாதாவினிடத்தில் இரண்டு பிதாக்களால் உண்டான ஸஹோதரர்களுக்குப் பரஸ்பரம் ஜநநத்தில் ஒரு நாளும், ம்ருதியில் 3-நாட்களுமாசௌசம்.

संग्रहे—

'जनने क्षेत्रजातीनां पित्रोस्त्र्यहमिष्यते । द्विज्ञात्योरेकाहमेवैवमुपेतानां मृतौ न चेत् ॥ पित्रोस्त्र्यहं तयोस्सद्यस्त्र्यहं तेषां पितृक्षये' इति ॥ क्षेत्रजातीनामुपेतानां मृतौ जननवत् = पित्रोस्त्र्यहम्, द्विज्ञात्योरेकाहमेव । न चेत् = अनुपनीतानां मृतौ पित्रोस्त्र्यहम् । तयोः द्विज्ञात्योः सद्यश्शौचम् । पित्रोः क्षये क्षेत्रजादीनां त्रिरात्रमित्यर्थः ॥

तत्रैव—

'पराश्रिताया भार्याया मृतौ पत्योस्त्रिरात्रकम् । तद्‌द्विज्ञात्योरेकाहं तस्यास्त्र्यहं भर्त्रोस्तु संस्थितौ' इति ॥

याज्ञवल्क्यः—

'अनौरसेषु पुत्रेषु भार्यास्वन्यगतासु च' इति ॥

ஸங்க்ரஹத்தில்:— க்ஷேத்ரஜன் முதலிய புத்ரர்களின் ஜநநத்தில் இரண்டு பிதாக்களுக்கும் 3-நாட்களாசௌசம். இரண்டுவித க்ஞாதிகளுக்கும் ஒரு நாளாசௌசம். உபநீதர்களான அந்த க்ஷேத்ரஜாதி புத்ரர்களின் ம்ருதியிலுமிவ்விதமே இல்லாவிடில் (உபநயநமாகாத அவர்களின் ம்ருதியில்) 2-பிதாக்களுக்கும் 3-நாட்களாசௌசம். 2-வித க்ஞாதிகளுக்கும் ஸத்யச்சௌசம். அந்தப் பிதாக்களின் ம்ருதியில் அந்தப்புத்ரர்களுக்கு 3-நாட்களாசௌசம்.

ஸங்க்ரஹத்திலேயே:— அன்யனை ஆச்ரயித்த பார்யையின் ம்ருதியில் 2-பர்த்தாக்களுக்கும் 3-நாட்களாசௌசம். 2-க்ஞாதிகளுக்கும் ஒரு நாளாசௌசம். 2-வித பர்த்தாக்களின் ம்ருதியில் அவளுக்கு 3-நாட்களாசௌசம்.

யாக்ஞவல்க்யரோவெனில்:— 'அநௌரஸேஷு + கதாஸு ச' என்கிறார்.

அத்ர விஜ்ஞாநேஶ்வர:—

'அஹஸ்த்வித்யநுவர்ததே। அநௌரஸா: க்ஷேத்ரஜதத்தாதய:। தேஷு ஜாதேஷு உபரதேஷு வா பித்ரோரஹோராத்ரமாஶௌசம்। பார்யாஸ்வந்யகதாஸு அந்யம் ப்ரதிலோமவ்யதிரிக்தமாஶ்ரிதாஸு ம்ருதாஸு வாஹோராத்ரமேவ। ந புநஸ்ஸத்யபி ஸாபிண்ட்யே தஶராத்ரம்। ப்ரதிலோமாஶ்ரிதாஸு த்வாஶௌசாபாவ ஏவ। 'பாஷண்டாநாஶ்ரிதாஸ்ஸ்தேநா பர்த்ருக்ந்ய: காமகாஸ்து யா:' இத்யநேந ப்ரதிஷேதாத்। விஷ்ணவாத்யுக்தத்ரிராத்ரஸ்ய யாஜ்ஞவல்க்யோக்தைகராத்ரஸ்ய ச ஸந்நிதிவிதேஶாபேக்ஷயா வ்யவஸ்தா। யதா பிதுஸ்த்ரிராத்ரம், ததா ஸபிண்டாநாமேகராத்ரம்। அந்யதா ஸத்யஶ்ஶௌசம்। 'ஏகாஹஸ்து ஸபிண்டாநாம் த்ரிராத்ரம் யத்ர வை பிது:' இதி மரீசிஸ்மரணாத்' இதி॥

தத்தவிஷயே॥

ஏவஞ்ச தத்தஸ்ய மரணே ஜநயித்ருப்ரதிக்ருஹீத்ரோரேவ

இதில் விக்ஞானேச்வரர்:— "ஒரு நாளாசௌசம் என்பது தொடருகிறது. அநௌரஸர்கள் = க்ஷேத்ரஜ தத்தாதி புத்ரர்கள். அவர்கள் பிறந்தாலும் இறந்தாலும் 2-பிதாக்களுக்கும் ஒரு நாளாசௌசம். அந்யனை = ப்ரதிலோமமல்லாதவனை ஆச்ரயித்துள்ள பார்யைகள் இறந்தால் ஒரு நாளாசௌசமே. ஸாபிண்ட்யமிருந்தாலும் பத்து நாட்களாசௌசமில்லை. ப்ரதிலோமனை ஆச்ரயித்தவர்கள்விஷயத்தில் ஆசௌசமே கிடையாது. 'பாஷண்டா + யா:, என்ற வசநத்தால் ப்ரதிஷேதமிருப்பதால், விஷ்ணு முதலியவர்களால் சொல்லப்பட்ட த்ரிராத்ரத்திற்கும், யாக்ஞவல்க்யரால் சொல்லப்பட்ட ஏகராத்ரத்திற்கும் ஸந்நிதி, விதேசம் இவைகளை அபேக்ஷித்து வ்யவஸ்தை. எப்பொழுது பிதாவுக்கு த்ரிராத்ரமோ அப்பொழுது ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு நாள். மற்றதில் ஸத்யச்சௌசம். 'பிதாவுக்கு த்ரிராத்ரமுள்ள விஷயத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு நாள்' என்று மரீசி வசநத்தால்" என்கிறார்.

தத்தவிஷயத்தில்.

இவ்விதமிருப்பதால் தத்தபுத்ரனின் மரணத்தில், பெற்ற

பித்ரோஸ்த்ரிராத்ரமாசௌசம் | உபயோரபி ஜ்ஞாதிபேதேனைகாஹம் | பித்ருத்வயமரணே தத்தஸ்ய த்ரிராத்ரம் | உபயவிதஜ்ஞாதிமரணே சைகாஹமிதி ஸ்திதம் | ஏதச்ச த்விகோத்ரதத்தவிஷயமித்யேகே | உபநயநானந்தரம் தத்தோ த்விகோத்ரக: | ததா ச ஸ்ம்ருதி: 'ஜநகஸ்ய து கோத்ரேண ஸம்ஸ்க்ருதோ த்விகோத்ரக:' | (ஸ ஏவோபநயநாத்பூர்வம் ஸம்ஸ்க்ருதிஜ்ஞாதகோத்ரஸ்யேதி த்வய:) |

ஸ்ம்ருத்யந்தரே ச—

'உபநேதா ஸ்வகோத்ரேண அஸம்ஸ்க்ருஜ்ஞாதகோத்ரவான் | ஸம்ஸ்க்ருதிஜ்ஞாதகோத்ரஸ்து த்வயம் தத்தவத்ஸுத:' இதி ||

பைடீநஸிரபி—

'தத்ர தத்தக்ரீதக்ருத்ரிமபுத்ரிகாபுத்ரா: பரிக்ரஹேணார்ஷேண ஜாதா: தே ஸம்ஹதகோத்ரா த்வ்யாமுஷ்யாயணா பவந்தி' இதி ||

உபநயநாத்பூர்வம் தத்தஸ்ய து ஜநயித்ருகோத்ராசௌச ஸம்பந்தோ நாஸ்தி ||

வன், ப்ரதிக்ரஹித்தவன் என்ற இரண்டு பிதாக்களுக்கும் 3-நாளாசௌசம், 2-க்ஞாதிகளுக்கும் ஒரு நாளாசௌசம், 2-வித பிதாக்களின் ம்ருதியில் தத்தனுக்கு 3-நாட்களாசௌசம், 2-விதக்ஞாதிகளின் மரணத்தில் ஒருநாளாசௌசமென்றது நின்றது. இது 2-கோத்ரமுள்ள தத்தவிஷயமென்று சிலர். உபநயநத்திற்குப் பிறகு தத்தன் த்விகோத்ரகன். அவ்விதமே ஸ்ம்ருதி—'ஜநகனின் கோத்ரத்தால் உபநயநம்செய்யப்பட்டவன் த்விகோத்ரகன்,' என்று,

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— கோத்ரம் தெரியாதவன் உபநயநம் செய்பவனின் கோத்ரத்தை அடைவான். கோத்ரம் தெரிந்தவனாயின் இரண்டு கோத்ரங்களையுமடைவான். தத்தபுத்ரன்போல்.

பைடீநஸியும்:— தத்தன், க்ரீதன், க்ருத்ரிமன், புத்ரிகாபுத்ரன் என்ற இவர்கள் ருஷிகள் சொல்லிய விதியால் புத்ரர்களாகியவர்கள். அவர்கள் இரண்டு கோத்ரங்களுடையவர்கள். 'த்வ்யாமுஷ்யாணர்கள்' எனப்படுகின்றனர்.

உபநயநத்திற்கு முன் தத்தனாகியவனுக்கு, ஜநகனின் கோத்ரம், ஆசௌசம் இவைகளுடன் ஸம்பந்தமில்லை அவ்விதமே,

तथा च मनुः—

'गोत्ररिक्थे जनयितुर्न हरेद्दत्त्रिमः सुतः। गोत्ररिक्थानुगः पिण्डो व्यपैति ददतः स्वधा' इति ॥

मरीचिरपि—

'गोत्रान्तरप्रविष्टानामाशौचं धनमेव च। ज्ञातित्वं च निवर्तन्ते तत्कुले सम्प्रविश्यते' इति ॥

स्मृत्यन्तरेऽपि—

'गोत्रान्तरप्रविष्टास्तु संस्कार्यास्तत्कुलेन तु। जननेनैव पितरो दानेनैव निवर्तिताः ॥ दत्तस्य परिवेत्तृत्वमाशौचं धनं च। गृहीतृगोत्रात् ग्राह्यं श्रौतं स्मार्तं तथैव च' इति ॥

एवं चोपनयनात् प्राक् दत्तस्य पितृभ्रातृज्ञातिमरणे दशाहमाशौचम्। दत्तमरणेऽपि तेषां दशाहमेव। अत एव प्रतिगृहीतृमरणे दशाहमेव

மனு:— தத்தபுத்ரன் ஜநகனின் கோத்ரம், தனம் இவைகளை அடைவதில்லை. கோத்ரம், தனம் இவைகளை அனுஸரித்த பிண்ட தாநமும் தானே நிவ்ருத்திக்கின்றது.

மரீசியும்:— அன்ய கோத்ரத்தை அடைந்தவர்களுக்கு, ஜநக கோத்ரத்தில் தனமும், ஆசௌசமும், ஜ்ஞாதித்வமும் நிவ்ருத்திக்கின்றன. அடைந்த குலத்தில் ஆசௌசாதி ஸம்பந்தம் உண்டாகின்றது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— "அன்ய கோத்ரத்தை அடைந்தவர்கள் அந்தக் கோத்ரத்தாலேயே ஸம்ஸ்கரிக்கத்தகுந்தவர்கள். ஜநகத்தாலாகிய பிதாக்கள் தானத்தாலேயே நிவர்த்திக்கப்பட்டவர்களாய் ஆகின்றனர். தத்தனுக்கு பரிவேத்ருத்வம், ஆசௌசம், தனம், ச்ரௌதகர்மம், ஸ்மார்த்தகர்மம் இவைகளெல்லாம் ஸ்வீகரித்தவனின் குலத்திலிருந்தே க்ரஹிக்கத்தகுந்தவைகள்" என்று.

இவ்விதமிருப்பதால் உபநயநத்திற்குமுன் தத்தனாகியவனுக்கு பிதா, ப்ராதா, க்ஞாதி இவர்களின் மரணத்தில் 10-நாட்களாசௌசம். தத்தனின் மரணத்திலும் அவர்களுக்கு 10-நாட்களாசௌசமுள்ளது. ஆகையாலேயே ஸ்வீகர்த்ரு பிதாவின் ம்ருதியில்,

தஶாஹமத்யே தர்ஶே தஶாஹேநைவ தத்தகர்த்ருகபிண்டோதகஸமாபநம் ஸ்மர்யதே—

'தஶாஹமத்யே யதி தர்ஶ: புத்ரிகாபுத்ரதத்தௌரஸா: தஶாஹம் திலவாரி பிண்டம் । புத்ரீஸுதோ தத்த ஔரஸஶ்ச ஶேஷாஸ்தாஸ்து ஸமாபயேயு:' இதி ॥

காலவோऽபி—

'தௌஹித்ர: புத்ரிகாபுத்ரோ தத்தகோ ஹ்யௌரஸஸ்ததா । உதகம் பிண்டதாநம் ச யதாகாலம் ஸமாபயேத்' இதி ॥

ஸ்ம்ருத்யந்தரேऽபி—

'யத்யந்தர்தர்ஶாஹே ஸ்யாதௌரஸோ தத்தக்ருத்ரிமௌ । பிண்டோதகம் தஶாஹேऽஹ்நி தத்யுரந்யே ஸமாபயேத்' இதி ॥

அந்யதா தஶாஹாஶௌசாபாவே யாவதாஶௌசமுதகமிதி விஷ்ணுஸ்மரணேந த்ரிராத்ரேணைவ ஸபிண்டா: ஸமாபநம் குர்யு: ॥

10-நாட்களுள் தர்சம் வந்தால், 10-நாட்களாலேயே தத்தகர்த்ருகமான பிண்டோதகங்களுக்கு ஸமாபநம் விதிக்கப்படுகிறது —

"10-நாட்களின் நடுவில் தர்சம் வந்தால், புத்ரிகாபுத்ரன், தத்தபுத்ரன், ஔரஸ புத்ரன் இவர்கள் 10-நாட்களிலும் திலோதகதானம், பிண்டதானம் இவைகளைச் செய்யவேண்டும். மற்ற புத்ரர்கள் தர்சத்தில் திலோதக பிண்டதானத்தை முடித்துவிட வேண்டும்" என்று.

காலவரும்:— தௌஹித்ரன், புத்ரிகா புத்ரன், தத்தன், ஔரஸன் இவர்கள் உதக பிண்டதாநத்தை 10-நாட்களிலும் செய்யவேண்டும்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— 10-நாட்களுக்குள் தர்சம் வந்தால், ஔரஸன், தத்தன், க்ருத்ரிமன் இந்தப் புத்ரர்கள் 10-நாட்களில் உதக பிண்டங்களைக் கொடுக்கவும். மற்றவர்கள் தர்சத்தில் முடிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமில்லாவிடில், 10-நாளாசௌசமில்லாவிடில், 'யாவத் ஆசௌசமுதகம்' = ஆசௌசமுள்ளவரையிலும் உதகதாநம் என்று

तथा कृतशौचभिन्नोदरभ्रातृमरणे दत्तस्य दशाहाशौचमुक्तं बृहस्पतिना —

'भिन्नोदराणां भ्रातॄणां जातष्वेके मृते कथम् । दशाहं कृतशौचे तु दत्तादीनां विधीयते' इत्याहुः ॥ केचित्तु दशाहमध्ये दर्शागमे दशाहेन समापनम्, कृतशौचभ्रातृमरणे दत्तस्य दशाहाशौचं च संस्कर्तृविषयम् । अन्यथा त्र्यहम् । 'मातापित्रोः क्रियाः कुर्यादौरसो यदि पुत्रकः । गोत्रान्तरप्रविष्टानामाशौचं त्र्यहमेव तु' इति स्मरणात् । अत्र सपिण्डानामेकाहम् । 'जनकाशौचे सपिण्डानां त्रिरात्रं यत्रैव विदुः' इति स्मरणात्' इति ॥

जनयितुः पुत्रपौत्रप्रपौत्राभावे दत्त एव

விஷ்ணு ஸ்ம்ருதி யிருப்பதால் எப்பொழுதுமே 3-நாட்களாலேயே உதகதானம் செய்யநேரிடும்.

அவ்விதம், சௌளம் செய்யப்பட்டுள்ள பின்னோதரப் ப்ராதாவின் மரணத்தில், தத்தனுக்குப் பத்துநாட்களாசௌசம் சொல்லப்பட்டது,

ப்ருஹஸ்பதியினால்:— பின்னோதர ப்ராதாக்களுக்கு, பல் முளைத்த ப்ராதாவின் மரணத்தில் 10-நாட்களாசௌசம். சௌளம் ஆன ப்ராதாவின் மரணத்தில்தான் தத்த ப்ராதா முதலியவர்களுக்குப் பத்துநாட்களாசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது என்கின்றனர். மற்றும் சிலரோவெனில், 10-நாட்களுள் தர்சம் வந்தால் 10-நாட்களால் ஸமாபநம் என்றதும், சௌளமாகிய ப்ராதாவின் மரணத்தில் தத்தனுக்குப் பத்துநாட்களாசௌசம் என்றதும் ஸம்ஸ்கர்த்தாவைப் பற்றியது. இல்லாவிடில் 3-நாட்களாசௌசம். 'மாதா பிதாக்களுக்கு ஔரஸ புத்ரன் க்ரியைகளைச் செய்தால், வேறு கோத்ரமடைந்தவர்களுக்கு 3-நாட்கள் மட்டிலாசௌசம்' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். இவ்விஷயத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு நாட்களாசௌசம்' — பிதாவுக்கு 3-நாட்களாசௌசமனுஷ்டிக்கும் விஷயத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு ஒரு நாளாசௌசம்' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்' என்கின்றனர்.

ஜநகபிதாவுக்கு, புத்ரன், பௌத்ரன், ப்ரபௌத்ரன் இல்லா

மாதாபித்ரோர்மரணே தஶாஹாஶௌசம் தாஹாதி ஸர்வம் ப்ரேதக்ருத்யம் ப்ரதிவர்ஷம் தந்ம்ருதாஹே ஶ்ராத்தம் ச கார்யம்। புத்ராதிரஹித ஸோதர ப்ராத்ரு மரணேऽபி தேநைவ ஸர்வம் கார்யம்। 'அபுத்ரப்ராத்ருபித்ரூணாம் க்ருத்யம் தஹநம் ச தத்தகே' இதி ஸ்மரணாத்। 'தத்தஸ்ய ஜநகாத் ப்ராதா ஸோதரோ ஜநகோऽபி வா। ஸம்ஸ்காராத்யகிலம் க்ருத்வா தத்தோ ரிக்தமவாப்நுயாத்' இதி ஸ்மரணாத்। ஜநயிது: புத்ராந்தரஸத்பாவே தந்மரணே தத்தஸ்ய த்ர்யஹமாஶௌசம்। தத்தமரணே ஜநயிது: த்ர்யஹமாஶௌசம், 'பைஜிகாதபிஸம்பந்தாதநுருந்த்யாதகம் த்ர்யஹம்' இதி ஸ்மரணாத்॥

'ந ஜ்யேஷ்டம் புத்ரம் தத்யாத் ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத்வா' இதி நிஷேதோல்லங்கநேந மோஹவஶாஜ்ஜ்யேஷ்டபுத்ரஸ்ய தாநே புத்ராந்தரஸத்பாவேऽபி ஜ்யேஷ்ட ஏவ தத்தோ ஜநயிதுர்தாஹாதி ஸர்வம் குர்யாத்' இதி த்ரிகாண்ட்யாமுக்தம்॥

விடில், தத்தனே மாதா பிதாக்களின் ம்ருதியில் 10-நாட்கள் ஆசௌசத்துடன் தஹநம் முதல்ஸகலமான ப்ரேதக்ருத்யத்தையும் ப்ரதிவர்ஷம் ம்ருததிதியின் ச்ராத்தத்தையும் செய்யவேண்டும். புத்ரன் முதலியவரில்லாத ஸஹோதர ப்ராத்ரு மரணத்திலும் அவனே ஸகலத்தையும் செய்யவேண்டும். 'புத்ராதிகள் இல்லாத பிதா, ஸஹோதரன் இவர்களின் ம்ருதியில், க்ருத்யமும், தஹனமும் தத்தனைச் சேர்ந்தது' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதாலும், 'தத்தனின் ஸஹோதரப் ப்ராதா, அல்லது ஜனகன் இறந்தால், ஸம்ஸ்காரம் முதலிய க்ருத்யமெல்லாவற்றையும் செய்து, தத்தனே தனத்தையு மடையவேண்டும்' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதாலும். ஜநகனுக்கு வேறு புத்ரனிருந்தால், ஜநக பிதாவின் மரணத்தில் தத்தனுக்கு 3-நாட்களாசௌசம். தத்த புத்ரனின் மரணத்திலும், ஜநக பிதாவுக்கு 3-நாட்கள் ஆசௌசம். 'பைஜிகாத் + த்ர்யகம்' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

"ஜ்யேஷ்ட புத்ரனைக் கொடுக்கக்கூடாது, ஸ்வீகரிக்கவும் கூடாது" என்ற நிஷேத சாஸ்த்ரத்தை மீறி, அறியாமையால் ஜ்யேஷ்ட புத்ரனைத் தாநம் செய்திருந்தால், வேறு புத்ரனிருந்தாலும், தத்தனுன ஜ்யேஷ்ட புத்ரனே ஜநக பிதாவுக்குத் தாஹம்

तथा पारस्करः—

'दत्तोऽपि न त्यजेत् पित्र्यं धनं गोत्रं च सर्वदा। दत्तस्य तत्कुलद्वयेऽपि सम्बन्धो मनुरब्रवीत्' इति॥

अयमेवोभयोरपि द्व्यामुष्यायण इति केचिदाहुः। पूर्वोक्तरीत्या उपनयनानन्तरं दत्त इत्यन्ये। दत्तमात्रस्य द्व्यामुष्यायणत्वाभिधानं 'गोत्रान्तरप्रविष्टानां दाय श्राद्धमेव च। ज्ञातित्वं च निवर्तन्ते' इत्यादि पूर्वोक्त मन्वादिवचनविरोधादुपेक्ष्यम्॥

स्मृत्यन्तरे—

'दत्तस्य पुत्रजनने मरणे पूर्वगोत्रिणाम्। स्नानमात्रं सचेलं स्यान्नाशौचं विद्यते क्वचित्' इति॥

पुत्रपरिग्रहानन्तरमौरसपुत्रजनने कनिष्ठोऽप्यौरस एव पित्रोर्दाहादि कुर्यात्। 'और

முதலிய எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும்" என்று த்ரிகாண்டியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அவ்விதமே,

பாரஸ்கரர்:— தத்தனயினும் ஜநக பிதாவின் தநத்தையும், கோத்ரத்தையும் எப்பொழுதும் விடக்கூடாது. தத்தனுக்கு 2-குலத்திலும் ஸப்பந்தமுள்ளது என்று மனு சொன்னர் என்றார்.

இவனே இருவரின் தநத்தை அடையும் 'த்வ்யாமுஷ்யாணன்' என்கின்றனர் சிலர். முன் சொல்லியபடி உபநயநத்திற்குப் பிறகு தத்தனுகியவன் 'த்வ்யாமுஷ்யாணன்' என்று சிலர். யாராகினும் எப்பொழுது தத்தராகினும் தத்தர்களெல்லாம் 'த்வ்யாமுஷ்யாணர்கள்' என்பது 'கோத்ராந்தர = இஷ்யதே' என்பது முதலாகிய முன் சொல்லிய மன்வாதி வசந விரோதத்தால் உபேக்ஷிக்கத்தகுந்தது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— தத்தனுக்குப் புத்ரன் பிறந்தாலும், தத்தன் இறந்தாலும், ஜநக ஸபிண்டர்களுக்கு ஸசேல ஸ்நாநம் மட்டிலுண்டு. ஆசௌசம் ஒருகாலுமில்லை.

புத்ரனை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டபிறகு ஔரஸ புத்ரன் ஜநித்தால், கநிஷ்டனுகினும் ஔரஸனே மாதா பிதாக்களுக்குத் தாஹம்

ஸே து ஸமுத்பந்நே இதரோ ஜ்யேஷ்டோ ந வித்யதே । ந்யூநோऽபி வயஸா பித்ரோ: கார்யா ஹ்யௌர்த்வதைஹிகா:' இதி ஸ்மரணாத் ॥

விவாஹிதஸ்த்ரீவிஷயே பித்ராத்யாஶௌசம் ॥

பித்ரோர்மரணே ஸம்ஸ்க்ருதாநாம் ஸ்த்ரீணாமாஶௌசமாஹ மநு: —

'பித்ரோருபரமே ஸ்த்ரீணாமூடாநாம் து கதம் பவேத் । த்ரிராத்ரேணைவ ஶுத்திஸ்ஸ்யாதித்யாஹ பகவாந் யம:' இதி ॥

பித்ரோர்ம்ருதௌ புத்ரீணாமூடாநாம் த்ரிராத்ரேண ஶுத்தி: । தாஸாம் ச ம்ருதௌ பித்ரோ: த்ரிராத்ரேணைவ ஶுத்திரித்யேவகாரார்த: । 'த்ரிராத்ரேணைவ தத்பிதா' இதி ப்ரஜாபதிஸ்மரணாத் । 'புத்ர்யா: த்ரிராத்ரமாஶௌசம் தத்ர போஜநே ச க்ருதே தஶாஹம் பவதி' இதி பரத்வாஜஸ்மரணாச்ச ॥

முதலியதைச் செய்யவேண்டும். ஔரஸ புத்ரன் பிறந்துவிட்டால், அந்தன் ஜ்யேஷ்டனாகான். ஔரஸன் வயதால் சிறியவனாகினும், மாதா பிதாக்களுக்கு ப்ரேத கார்யங்களை அவனே செய்ய வேண்டும்" என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

விவாஹமாகிய பெண்களுக்கு மாதா பிதாக்கள் முதலியவரின் ம்ருதியில் ஆசௌசம்.

மாதா பிதாக்களின் ம்ருதியில், விவாஹமாகிய பெண்களுக்கு ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:—மாதா பிதாக்களின் ம்ருதியில், விவாஹமாகிய பெண்களுக்கு ஆசௌசமெவ்விதமாகும் (எனில்) 3-நாட்களால் சுத்தி உண்டாகும் என்றார் பகவானாகிய யமன்,

'மாதா பிதாக்களின் ம்ருதியில் விவாஹமாகிய ஸ்த்ரீகளுக்கு 3-நாட்களால் சுத்தி. அப்பெண்களின் ம்ருதியில், மாதா பிதாக்களுக்கும் 3-நாட்களாலேயே சுத்தி' என்பது 'ஏவ' என்பதின் பொருளாம். 'த்ரிராத்ரேணைவ தத்பிதா' என்று ப்ராஜாபதி ஸ்ம்ருதி இருப்பதால், 'புத்ரிக்கு 3-நாட்களாசௌசம், ஆசௌச அன்ன போஜனம் செய்தால் 10-நாட்களாசௌசம் என்று பரத்வாஜஸ்ம்ருதி இருப்பதாலும்,

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 । '𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌰𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 । 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀𑌸𑍁𑌤𑍇 । 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌨𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍃𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰

இவ்விதம் 3-நாட்களாசௌச விதி ஸந்நிதியில் மட்டும், 'மாதா பிதாக்கள், பகினீ இவர்களின் விஷயத்தில் பரோக்ஷத்தில் பக்ஷிண்யாசௌசம்' என்று ப்ரோக்ஷத்தில் பக்ஷிணீ விதி யிருப்பதால்.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— 'மாதா பிதாக்கள், புத்ரீ இவர்களின் ம்ருதியில் பரஸ்பரம், ப்ரோக்ஷத்திலானால் பக்ஷிண்யாசௌசம், ப்ரத்யக்ஷத்திலானால் 3-நாட்களாசௌசம். ஆசௌசாந்நபோஜநம், செய்தால் 10-நாட்களாசௌசம்' என்றுள்ளது.

தௌஹித்ரன், மாதாமஹன், ஆசார்யன், மாத்ருபகிநீ முதலியவர் விஷயத்தில் ஆசௌசம்.

தௌஹித்ரன் முதலியவரின் ம்ருதியில்;

வ்ருத்தமனு:— தௌஹித்ரன், பாகிநேயன் இவர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசம், உபநீதர்களானால் த்ரிராத்ரம் என்று தர்மம் வ்யவஸ்தை செய்யப்பட்டுள்ளது. "தௌஹித்ரன் அல்லது பாகிநேயன் உபநயனமாகியவனாய் மரித்தால் மாதாமஹ, மாதாமஹீ இவர்கட்கும், மாத்ருபகிநீ, மாதுலன் இவர்கட்கும் 3-நாளாசௌசம் வருகிறது. உபநயநமாகாமல் சௌள ஸம்ஸ்

आशौचं भवति । उपनयनात्संस्कृते कृते तु पक्षिणी । पश्चात् पक्षिणीं तु भागिनेयादिमरणे मातुलादेस्सद्यश्शौचस्य चन्द्रिकायामुक्तत्वात् । पक्षिणीं रात्रिं = आगामिवर्तमानाहर्युक्तां रात्रिं, माता महादिः क्षपयेदित्यर्थः ॥

एवं च भगिन्याः पुत्रस्य मृतावेव प्रागुपनयनात् मातृभगिनीमातुलयोः पक्षिणीविधानात् अनुपनीतयोस्तयोर्मृतौ भागिनेयस्य सद्यश्शौचमेवेति ज्ञेयम् । मातामहादीनां मरणे दौहित्रादीनां त्रिरात्रम् ॥

तथा च बृहस्पतिः—

'त्र्यहं मातामहाचार्यश्रोत्रियेष्वशुचिर्भवेत्' इति ॥ आचार्योऽत्र असपिण्डस्सन्नुपनयनादिकर्ता । 'उपनीय तु यश्शिष्यं वेदमध्यापयेद्द्विजः । सकल्पं सरहस्यं च तमाचार्यं प्रचक्षते' इत्युक्तलक्षणः । श्रो

காரமாகியவரின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசம். சௌளத்திற்கு முன்னுல் பாகிநேயாதி மரணத்தில் மாதுலன் முதலியவர்களுக்கு ஸத்யச்சௌசம் என்று சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால். 'பக்ஷிணீம்ராத்ரிம் = வரப்போவதும், நடப்பதுமான பகல்களுடன் கூடிய ராத்ரியைக் கழிக்கவேண்டும்' என்பது பொருள்.

இவ்விதமிருப்பதால், பகினீ புத்ரனின் ம்ருதியிலேயே உபநயனத்திற்குமுன் மாத்ருபகினீ, மாதுலன் இவர்களுக்குப் பக்ஷிணீ விதிக்கப்பட்டிருப்பதால், உபநீதராகாத அவர்களின் ம்ருதியில் பாகிநேயனுக்கு ஸத்யச்சௌசமே என்று அறியவும். மாதாமஹன் முதலியவரின் ம்ருதியில் தௌஹித்ரன் முதலியவர்களுக்கு த்ரிராத்ரம். அவ்விதமே,

ப்ருஹஸ்பதி:—மாதாமஹன், ஆசார்யன், ச்ரோத்ரியன் இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசம். இங்கு ஆசார்யன் = அஸபிண்டனுயிருப்பவனுய் உபநயநாதிகளைச் செய்வித்தவன். "சிஷ்யனுக்கு உபநயநம்செய்து, கல்பத்துடனும் ரஹஸ்யத்துடனும் கூடிய வேதத்தைக் கற்பித்தவன் எவனே அந்த ப்ராம்ஹணனை ஆசார்யனென்கின்றனர்" என்ற லக்ஷணமுடையவன். ச்ரோத்ரியனே

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌾𑌖𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃। '𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌤𑍂𑌪𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍। '𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨। 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌃𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

'𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌆𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌗𑍁𑌰𑌾𑌵𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃। 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾। 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌰𑌣𑍇 '𑌆𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌦𑌾𑌨𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

வெனில், ஸமான சாகையைக் கற்றவனும், மைத்ரீ, ப்ராதிவேச்யத்வம் முதலியதுடன் கூடியவனும். மைத்ரீ = ஸ்நேஹம். ப்ராதிவேச்யத்வம் = ஒரே க்ருஹத்தில் வஸிப்பது. 'ச்ரோத்ரியே + பவேத்' என்று மனுஸ்ம்ருதியிருப்பதால். 'எவனுடைய க்ருஹத்தில் அஸபிண்டனாயினும் ஒரு ப்ராம்ஹணன் மரித்தானோ அவனும் மூன்றுநாட்கள் ஆசௌசியாவான்' என்று அங்கிரஸ்ஸின் ஸ்ம்ருதி இருப்பதாலும்.

விஷ்ணு:— ஆசார்யன், மாதாமஹன் இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசம்.

ஆச்வலாயனரும்:— 'அஸபிண்டனான குருவின் ம்ருதியிலும் த்ரிராத்ரம்'. 'ஸபிண்டனான குரு பிதா; அவனின் ம்ருதியில் தசராத்ரமே.

எந்தப் பிதா புத்ரர்களைப் பெற்று, உபநயநாதி ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்து, வேதார்த்தத்தையும் க்ராஹிக்கச் செய்து வ்ருத்தியையும் கற்பிக்கின்றானோ அந்தப் பிதா மஹா குருவாகையால், அவனின் ம்ருதியில் 12-நாட்களாசௌசம். அவ்விதம் ஆச்வலாயனர் சொல்லியிருப்பதை அறியவும்.

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑍌 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍁𑌰𑍇𑌵𑌾𑌹—

'𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑍇𑌧𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑍈𑌃 = 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—

'𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑍇𑌧𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑍇𑌧𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑍇 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌾𑌃—

'𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍂𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 । 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌚𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌿 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

மனு:— ஆசார்யனின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசம். ஆசார்யனின் புத்ரன், பத்நீ இவர்களின் ம்ருதியில் 1-நாளாசௌசம் என்று நிர்ணயம்.

இவ்விதம் 3-நாட்களாசௌசம் சொல்லியது, தஹநம் முதலியதைப் பிறர் செய்யும் விஷயத்தில் என்றறியவும். சிஷ்யனே செய்யும் விஷயத்திலோவெனில், சொல்லுகிறார்,

மனுவே:— 'இறந்த குருவுக்கு, சிஷ்யன் ஔர்த்வ தைஹிக க்ரியைகளைச் செய்தால், ஸபிண்டர்களுடன் 10-நாட்களால் சுத்தனாகிறான்' என்று. இவ்விஷயத்தில்,

சந்த்ரிகையில்:— சிஷ்யனுக்கு10-நாட்களாசௌசம் பித்ருமேதம் செய்வதைப்பற்றி வந்ததால், தௌஹித்ரன் முதலியவர்க்கும், பித்ருமேதம் செய்யும் விஷயத்தில் 10-நாட்களாசௌசம் என்றறியவும்.

மாத்ரு பகிநீ முதலியவரின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ப்ரசேதஸ்:— மாத்ருபகிநீ, மாதுலன், மாமியார், மாமனார்,

தத்ர சந்த்ரிகாயாம்—

‘மாத்ருஷ்வஸ்ராதிஷு வக்ஷ்யமாணபக்ஷிண்யாஶௌசவிரோத பரிஹாராய கிஞ்சித்விஶேஷணம் கல்ப்யம் | தத்ர மாத்ருஷ்வஸா மாதுலயோர்பாகிநேயஸந்நிதாநே, ஶ்வஶ்ரூஶ்வஶுரயோ ஜாமாத்ருபோஷகயோ:, குரோ: உபநயநாதி கர்த்தரி, ருத்விஜி யஜமாநகுலக்ரமாயாதே, யாஜ்யே ச ருத்விக்குலக்ரமாகதே ம்ருதே பாகிநேயாதீநாம் த்ரிராத்ரேண ஶுத்தி:’ இதி ||

கௌதம:—

‘ஆசார்யதத்புத்ரஸ்த்ரீயாஜ்யஶிஷ்யேஷு சைவம்’ இதி || ஏவமிதி த்ரிராத்ராதிதேஶ: | ஆசார்யபுத்ரஸ்த்ரியோ: மரணே த்ரிராத்ரம் தயோருபகர்த்ருத்வே ஸதி த்ரஷ்டவ்யம் ||

குரு, ருத்விக், யாஜ்யன் இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்கள் ஆசௌசம். இவ்விஷயத்தில்,

சந்த்ரிகையில்:—“மாத்ருபகிநீ முதலியவர்களின் விஷயத்தில், சொல்லப்போகிற பக்ஷிண்யாசௌச விரோத பரிஹாரத்திற்காக, ஒரு விசேஷணம் கல்பிக்கப்படவேண்டும். அவர்களில் மாத்ருபகிநீ மாதுலர்கள் மருமானின் ஸந்நிதானத்தில் இருந்தால் என்றும், மாமனர் மாமியார்கள் ஜாமாதாவைப் போஷிப்பவர்களாயின் என்றும், குரு உபநயநாதிகளைச் செய்தவனாயின் என்றும், ருத்விக் யஜமாநனின் குலக்ரமத்தால் வந்தவனாயின் என்றும், யாஜ்யன் ருத்விக் குலக்ரமமாய் வந்தவனாயின் என்றும் விசேஷணங்களைக் கொடுத்து ஷ விசேஷணமுள்ள அவர்களின் ம்ருதியில், ப்ரதியோகிகளான பாகிநேயன் முதலியவர் 3-நாட்களால் சுத்தராகின்றனர்” என்றுள்ளது.

கௌதமர்:—‘ஆசார்யன், ஆசார்ய புத்ரன், ஆசார்ய பத்நீ, யாஜ்யன், சிஷ்யன் இவர்கள் விஷயத்திலும் இவ்விதம்’ என்றார். இவ்விதம் என்பது 3-நாட்களாசௌசத்தைச் சொல்லுகிறது. இதில், ஆசார்ய புத்ரன், ஆசார்ய பத்நீ இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசமென்றது, அவர்கள் உபகரிப்பவராகின் என்று அறியவும்.

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 —

'𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯 𑌸𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌕𑌾𑌹𑌮𑍇𑌕𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌉𑌪𑌨𑍀𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤। 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌹𑌾𑌧𑍀𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌸𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌸𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌸𑌵𑍇𑌦𑍈𑌕𑌦𑍇𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀 𑌸𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 —

'𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑌾𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍂𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 —

'𑌆𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍂𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌।
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿॥

போதாயனரும்:— "சிஷ்யன், ஸதீர்த்யன், ஸப்ரம்ஹசாரீ, இவர்களின் ம்ருதியில், முறையே 3-நாட்கள், ஒரு நாள், ஒரு நாள் ஆசௌசத்தை அனுஷ்டிக்கவும்". உபநயநம் செய்விக்கப்பட்டு அத்யயநமும் செய்விக்கப்பட்டவன் சிஷ்யன். அவனின் ம்ருதியில் ஆசார்யன் 3-நாட்களாசௌசத்தை அனுஷ்டிக்கவும். ஒரு உபாத்யாயனிடமிருந்து, இருவர் சேர்ந்து வேதம் முழுவதையும் கற்ருல் அவர்கள் பரஸ்பரம் ஸதீர்த்யர்கள். அவர்களுக்குப் பரஸ்பரம் ஒரு நாளாசௌசம். வேதத்தில் ஏகதேசத்தைச் சேர்ந்து கற்றவர்கள் ஸப்ரம்ஹசாரிகள். அவர்களுக்கும் பரஸ்பரம் ஒரு நாள் ஆசௌசம் என்று பொருள்.

மற்ருரு ஸ்ம்ருதியில்:— மாத்ருபகிநீ, மாதுலன், மாமியார், மாமனார், குரு, குரு புத்ரன், குரு பத்நீ, யாஜ்யன், மாதாமஹன் இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசம்.

வ்யாஸர் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிருர்:— மாமனார், மாமியார் இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசம். இது பார்யை ஜீவித்திருக்கும்பொழுதுதான். பார்யை இறந்த பிறகானுல் ஒரு நாள் ஆசௌசம்.

𑌗𑍌𑌤𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 —

'𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍂𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌦𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 —

'𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍂 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌮𑍍 । 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌃 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍃𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 । 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍀𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃 —

'𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑍀𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑌶𑌕𑍇 —

'𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌚𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌵𑌮𑍌𑌰𑌸𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍋𑌦𑌰𑍇 । 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌪𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍃𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍃𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑌾

கௌதமரால்வினில்:— 'மாமியார், மாமனர் இவர்களின் ம்ருதிக்கு முன் பார்யை இறந்தால், அவளின் ஸந்ததி இருந்தால் ஜாமாதாவுக்கு 3-நாட்களாசௌசம்' என்றூர்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— மாமியார், மாமனர், தனது ஆசார்யன், ஆசார்ய பத்நீ, ஆசார்ய புத்ரன், ருத்விக், யாஜ்யன், சிஷ்யன் இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசம் என்றூர் கௌதமர். மாத்ரு பகினீ, அவளின் பிதா, அவளின் ப்ராதா இவர்களின் ம்ருதியில், ப்ரதியோகியான புமானுக்கு 3-நாட்களாசௌசம். மாதுலனின் பத்நீ, மாதாமஹீ இவர்களின் ம்ருதியிலும் 3-நாட்களாசௌசம்.

அங்கிரஸ்:— மாதாமஹன், மாதுலன், மாதாமஹீ, மாதுல பத்நீ, மாமனர் இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசம்.

தசகத்தில்:— ஸமானோதகன் பிறந்தாலும், உபநயநத்திற்குப் பிறகு மரித்தாலும் 3-நாட்களாசௌசம். ஔரஸனல்லாதவனும் அந்ய பித்ருகனுமான புத்ரன் பிறந்தாலும், மரித்தாலும் 3-நாட்கள் ஆசௌசம். அன்ய பித்ருகனன ஸஹோதரன் பிறந்தாலும், மரித்தாலும் 3-நாட்களாசௌசம். மாதுலன், அத்தை, மாமனர்,

𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌷𑍁' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍—

'𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍍𑌵𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇 । 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃𑌸𑍍𑌵𑌸𑌰𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿, 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । '𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑍀 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍀 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 । 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑍇 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌷𑍁 𑌚 । 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑍀 𑌯𑌦𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌦𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍—

'𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 । 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌰𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀𑌸𑍁𑌤𑍇 । 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

மாமியார், ருத்விக், ஆசார்யன், ஆசார்ய பத்நீ, ஆசார்ய புத்ரன், யாஜ்யன், சிஷ்யன், உபஸம்பந்நன் ஞாதியல்லாத இவர்களின் ம்ருதியில் 3-நாட்களாசௌசம்.

வ்ருத்தமனு:— "மாமியார், மாமனார், பகிநீ, மாதுல பத்நீ, மாதுலன், அத்தை இவர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசம்" என்றாரே எனில், இவ்விதம் அம்மாமி முதலியவரின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌச விதி ஸ்த்ரீகளைப் பற்றியது. "மாதாமஹி, மாதுலாநீ, மாதுலன் இவர்களின் ம்ருதியில் ஸத்ரீக்குப் பக்ஷிண்யாசௌசம்" என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால். ஆனால்,

சந்த்ரிகையில்:— "மாதுலன், மாமனார், மித்ரன், குரு, குரு பத்னி, மாதாமஹீ இவர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசம்" என்றும்,

வ்ருத்த வஸிஷ்ட வசநம்:— பகிநியின் ம்ருதியிலும், ப்ராதாவின் ம்ருதியிலும், மித்ரன், ஜாமாதா, தௌஹித்ரன், பகிநீபுத்ரன், மைத்துனன், அவனுடைய புத்ரன் இவர்களின் ம்ருதியில் ஸத்ய: ஸ்நாநத்தால் சுத்தி" என்று உள்ளதே எனில், இவ்விஷயத்தில்,

அத்ர விஜ்ஞாநேஶ்வர:—

'ஏகவிஷயே குருலக்வாஶௌசப்ரதிபாதகதயா பரஸ்பரவிருத்தவசநாநாம் ஸந்நிஹிதவிதேஶஸ்தாபேக்ஷயா வ்யவஸ்தாऽநுஸந்தாதவ்யா' இதி। உபகாரதாரதம்யாநுஸாரேண வ்யவஸ்தா சந்த்ரிகாயாம் ப்ரதர்ஶிதா॥

ராஜபுரோஹிதயோ: பரஸ்பரம் த்ரிராத்ரமாஹ காலவ:—

'புரோஹிதே ம்ருதே ராஜ்ஞஸ்த்ரிதிநாஶௌசமிஷ்யதே।
புரோஹிதோ ம்ருதே ராஜ்ஞி த்ரிதிநாதேவ ஶுத்யதி' இதி॥

பக்ஷிண்யாஶௌசம்॥

பக்ஷிண்யாஶௌசமாஹ மநு:—

'மாதுலே பக்ஷிணீம் ராத்ரிம் ஶிஷ்யர்த்விக்பாந்தவேஷு ச' இதி। உபயதோऽஹ:பக்ஷவதீ ராத்ரி: பக்ஷிணீ। ததா ச அமர:— 'ஆகாமிவர்தமாநாஹர்யுக்தாயாம் நிஶி பக்ஷிணீ'

விக்ஞாநேச்வரர்:— "ஒரு விஷயத்தில் அதிகமாயும், லகுவாயும் உள்ள ஆசௌசத்தைச் சொல்வதால் பரஸ்பரம் விரோதமுள்ள வசநங்களில், ஸமீபத்திலிருப்பவன், தூரதேசத்திலிருப்பவன் என்றவர்களை அபேக்ஷித்து வ்யவஸ்தையை அறிந்து கொள்ளவும்" என்றார். 'உபகார தாரதம்யத்தை அனுஸரித்து வ்யவஸ்தை' என்பது சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ராஜா, புரோஹிதன் இவர்களுக்குப் பரஸ்பரம் 3-நாட்கள் ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

காலவர்:— புரோஹிதன் இறந்தால் ராஜாவுக்கு 3-நாட்கள் ஆசௌசம். அரசன் இறந்தால் புரோஹிதனும் 3-நாட்களால் சுத்தனாகிறான்.

பக்ஷிண்யாசௌசம்.

பக்ஷிண்யாசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

மனு:— 'மாதுலன், சிஷ்யன், ருத்விக், பாந்தவன் இவர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிணீ ராத்ரி காலம் வரை ஆசௌசம்'. இருபுறத்திலும் பகல்களைப் பக்ஷம் போல் உள்ள ராத்ரி பக்ஷிணீ. அவ்விதமே அமரர் — 'வரப்போகிறதும், இப்போதுள்ளதுமான 2-பகல்

இதி । ஸா ச காலத்ரயோபலக்ஷணார்தா । தேந அஹர்த்வய பக்ஷகதா ராத்ரிர்வா ராத்ரித்வயபக்ஷகததிவா வா பக்ஷிணீ ॥

ததா தீபிகாயாம் —

'பக்ஷாப்யாம் ஸஹிதாஹோப்யாம் யுக்தா ஸா பக்ஷிணீ நிஶா । உபலக்ஷணமேதத்து ததா காலத்ரயஸ்ய ச' இதி ॥ பாந்தவா இத்யாத்மபாந்தவோ மாத்ருபாந்தவ: பித்ருபாந்தவஶ்சோச்யந்தே । தே சந்த்ரிகாயாம் தர்ஶிதா: — 'ஸ்வபித்ருஷ்வஸு: புத்ரா ஸ்வமாத்ருஷ்வஸுஸ்ஸுதா: । ஸ்வமாதுலஸுதாஶ்சைவ விஜ்ஞேயா ஸ்வாத்மபாந்தவா: ॥ பிது: பித்ருஷ்வஸு: புத்ரா: பிதுர்மாத்ருஷ்வஸுஸ்ஸுதா: । பிதுர்மாதுலபுத்ராஶ்ச விஜ்ஞேயா: பித்ருபாந்தவா: ॥ மாது: பித்ருஷ்வஸு: புத்ரா மாதுர்மாத்ருஷ்வஸுஸ்ஸுதா: । மாதுர்மாதுலபுத்ராஶ்ச விஜ்ஞேயா மாத்ருபாந்தவா:' இதி ॥

களுடன் கூடிய ராத்ரி பக்ஷிணீ என்றார். அது 3-காலங்களுக்கு உபலக்ஷணத்திற்காகும். அதனால் 2-பகல்களின் நடுவிலுள்ள இரவு, அல்லது 2-இரவுகளின் நடுவிலுள்ள பகல் பக்ஷிணியாம். அவ்விதமே,

தீபிகையில்:— இருபுறமும் பக்ஷங்களான பகல்களுடன் கூடிய இரவு பக்ஷிணீ. இது 3-காலங்களுக்கு உபலக்ஷணம். பாந்தவர்கள் என்ற பதத்தால், ஆத்ம பந்துக்களும், மாத்ரு பந்துக்களும், பித்ரு பந்துக்களும் சொல்லப்படுகின்றனர். அவர்கள் சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ளனர்—"தன்னுடைய அத்தையின் பெண்கள், பிள்ளைகள், தனது மாத்ரு பகிநியின் பெண்கள், பிள்ளைகள், தனது அம்மானின் பெண்கள், பிள்ளைகள் என்ற இவர்கள் ஆத்ம பாந்தவர்களாம். பிதாவின் அத்தையின் பெண்கள், பிள்ளைகள், பிதாவின் மாத்ருபகிநியின் பெண்கள், பிள்ளைகள், பிதாவின் மாதுலனின் புத்ரிகள், புத்ரர்கள் என்ற இவர்கள் பித்ரு பாந்தவர்களாம். மாதாவின் அத்தையின் புத்ரிகள், புத்ரர்கள், மாதாவின் மாத்ருபகிநியின் புத்ரிகள், புத்ரர்கள். மாதாவின் மாதுலனின் புத்ரிகள், புத்ரர்கள் என்ற இவர்கள் மாத்ருபாந்தவர்களாம்" என்று.

𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍—

'𑌪𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌚 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌚 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍 = 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 ॥ 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌾𑌤𑍃𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌷𑍁 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌨𑌾𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

'𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌹𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑌿 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌷𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 । 𑌏𑌕𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍈𑌕𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍃 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍃

ஷடசீதியிலும் :— மாதா பிதாக்களின் பகினிகள், பிதாமஹீ பிதாமஹர்களின் பகினிகள், மாதாமஹீ மாதாமஹர்களின் பகினிகள் இவர்களின் பெண்கள் பிள்ளைகள் என்ற இவர்களின் ம்ருதியில் இவ்விதம்=பக்ஷிணீ ஆசௌசம்.

சந்த்ரிகா விஜ்ஞானேச்வரீயம் முதலியவைகளில் ஆத்மபந்துக்கள், பித்ருபந்துக்கள், மாத்ருபந்துக்கள் இவர்களின் விஷயத்தில் பக்ஷிண்யாசௌசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. பித்ரு மாத்ரு பந்துக்கள் விஷயத்தில் சிஷ்டர்கள் பக்ஷிண்யாசௌசத்தை அனுஷ்டிப்பதில்லை.

வ்யாஸர் :— யோநிஸம்பந்தமுள்ள பந்துக்கள் விஷயத்தில் மூன்று புருஷர்கள் வரை பக்ஷிண்யாசௌசம்.

கௌதமரும் :— 'அஸபிண்டனான யோநிஸம்பந்தன், ஸஹாத்யாயீ இவர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசம்.' யோநிஸம்பந்தம் என்பது இங்கு மூன்று புருஷர் வரையிலுள்ளதே விவக்ஷிக்கப்பட்டது. ஏகயோநிஸம்பந்தர்கள்=கூடஸ்தரான ஒரு தம்பதிகளிடமிருந்து உண்டாகியவரும், அவர்களிடமிருந்து உண்டாகியவருமான மாதுலன், மாத்ருபகினீ, மாதுலபுத்ரன், மாத்ருபகினீ

𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍀𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍃 𑌪𑍈𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍀𑌯 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌭𑌾𑌗𑌿𑌨𑍇𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 । 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍃𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑍀𑌷𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍇𑌵 । 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 ॥

𑌪𑍈𑌠𑍀𑌨𑌸𑌿𑌃—

'𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍃𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚—

'𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍃𑌸𑌹𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍃𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑌪𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍃𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑍋 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

யின் புத்ரன், பித்ருபகினீ, பித்ருபகினீயின் புத்ரன், பகினீ, பாகினேயன் முதலியவர் கூடஸ்தனுடனும் கூடஸ்தஸமானனாகியதால் கூடஸ்தனின் ப்ராதாவுடன் கூடியவர்களாம். இவர்களுள் அஸபிண்டனாகிய ஒருவன் இறந்தால் மற்றவர் எல்லோருக்கும் பக்ஷிண்யாசௌசம் என்பது பொருள். இங்கு மாதுலன், மாத்ரு பகினீ, மாதாமஹன், மாதாமஹீ இவர்கள் விஷயத்தில் பக்ஷிணீ என்ற விதி ஸ்த்ரீகளுக்கு மட்டில். புருஷர்களுக்கோ முன் சொல்லியபடி மூன்று நாட்களாசௌசமே.

பைடீநஸி:— மாத்ருபகினீ, அவளின் பிள்ளை பெண் இவர்களுக்குப் பாஸ்பரம் பக்ஷிண்யாசௌசம்.

ஹாரீதரும்:- "மாதா பிதாக்களுக்கும், அவர்களின் ஸஹோதர ஜனங்களுக்கும் பக்ஷிணீ". மாதா பிதாக்களுக்கும், மாதாபிதாக்களுடன் கூடப்பிறந்த மாதுலன், மாத்ருபகினீ, பித்ருவ்யன், பித்ரு பகினீ இவர்களுக்கும் ப்ரதியோகிகளுக்கும் பாஸ்பரம் பக்ஷிணீ என்று பொருள்.

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑍇—

'𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍀𑌯𑍇 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌯𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚—

'𑌵𑍋𑌢𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿—

'𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍍𑌯𑌃—

'𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 । 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌸𑍋𑌦𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 । 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 । 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍂𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌯𑍋𑌰𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍃𑌸𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍌 ।

விஜ்ஞாநேச்வரீயத்தில்:— பகிநீ இறந்தாலும், ப்ராதா இறந்தாலும், பகிநியின் புத்ரன், ப்ராதாவின் புத்ரன் இவர்களின் ப்ருதியிலும் பக்ஷிண்யாசௌசம்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் :— விவாஹமாகிய பகிநீ, பெண் இவர்கள் விஷயத்தில் பக்ஷிண்யாசௌசம்.

மற்றொரு க்ரந்தத்தில்:— யோநிஸம்பந்த விஷயத்தில் பக்ஷிண்யாசௌசம். இது அதிக்ராந்த விஷயத்திலுமில்லை. ஜநநத்திலும் இல்லை.

மாண்டவ்யர் :— ஓ! முனிச்ரேஷ்டர்களே ! கேட்பீராக. யோநிஸம்பந்த ஜாதர்கள், மாதாபிதாக்கள், ஸஹோதரர்கள், குருக்கள் அவர்களின் புத்ரர்கள் இவர்களுக்குப் பரஸ்பரம் பக்ஷிண்யாசௌசம். மாமியார் மாமனார், இவர்களுக்கும் இதே ஆசௌசம் என்று வித்வான்கள் சொல்லுகின்றனர்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— மாத்ருபகிநீயின் பெண், பிள்ளை, பித்ரு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பகிநியின் பிள்ளை, பெண், பகிநீ, பித்ருவ்யனின் புத்ரீ, பகிநியின் புத்ரீ, அத்தை, ப்ராதாவின் புத்ரீ, பெண்ணின் புத்ரீ, புத்ரனின் புத்ரீ என்ற இவர்களுள் ப்ரதியோகியான ஸ்த்ரீக்கும், புருஷனுக்கும் பரஸ்பரம் பக்ஷிண்யாசௌசம்.

மற்றொரு ஸங்க்ரஹத்தில்:— மாதாமஹன், மாதாமஹீ, பிதா, மாதா, பித்ருவ்யன், மாதுலன், மாத்ருபகிநீ, மாதுலபத்நீ, பித்ருவ்யபத்நீ, மாத்ருபகிநீ, பித்ருபகிநீ, மாதுல பித்ருவ்ய பித்ரு பகிநீகளின் பெண்பிள்ளைகள், நாட்டுப்பெண், தனது பகிநீ, ப்ராதா, ப்ராத்ருபத்நீ, பகிநியின் ஸ்நுஷா, ப்ராதாவின் ஸ்நுஷா, பெண்ணின் பெண்பிள்ளைகள், தனது பெண், தனது பௌத்ரீ, தனது தௌஹித்ரீ, தனது தௌஹித்ரன், அவனின் பார்யை என்ற 38-ஜனங்கள் ஸ்த்ரீம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசத்தை அடைபவர்கள். புருஷம்ருதியினும் அப்படியே. இவர்களுள் ஸபிண்டர்களான பன்னிரண்டு பேர்களைத் தவிர்த்து.

மற்றொரு க்ரந்தத்தில்:— மாத்ருபகிநீ, மாதுலன், பகிநீ, ப்ராதா, பித்ரு பகிநீ இவர்கள் 5, இவர்களின் பெண் பிள்ளைகள்

महश्च दौहित्री पितृव्यस्तत्सुतात्मजौ । द्वाविंशति जना श्चैते परोक्षे दुहिता पिता ॥ दौहित्रश्च त्रय श्चैते तत्तत्पत्न्यस्त्रयोदश । स्त्रीम्यतौ पक्षिणीभाजो ह्यष्टात्रिंशदिति स्थितिः ॥ मातृष्वसृपितृष्वस्रोः पुत्रीपुत्रश्च तत्स्त्रियौ । पितृष्वसा स्वसा पुत्री भ्रातृपुत्रीस्वसुस्सुता ॥ पितृव्यपुत्री दौहित्री मातुलस्य सुतासुतौ । तत्स्त्री चासन्निधौ पुत्री स्वस्रोः पुत्रौ च तत्स्त्रियौ । श्वश्रू मातुः पितरौ स्वसा च भ्रातृतत्स्त्रियौ ॥ पक्षिण्याशौचिनो ह्येते पञ्चविंशतिः' इति ॥ तत्तत्पत्न्यः = मातृष्वसृपुत्र मातुल तत्पुत्र स्वस्रीय भ्रातृ तत्पुत्र पैतृष्वसेय पितामह मातामह पितृव्य तत्पुत्र पितृ दौहित्राणां पत्न्य इत्यर्थः । मातृष्वसृपुत्रादीनां पत्नीग्रहणं स्वस्वभर्तृमरणेऽपि भर्तृप्रत्यासत्तिसद्भावात् तासां पक्षिणीप्राप्त्यर्थम् ॥

---

10. பௌத்ரீ, பிதாமஹன், மாதாமஹன், தௌஹித்ரீ, பித்ருவ்யன், பித்ருவ்யனின் பெண் பிள்ளைகள் ஆக 22, பரோக்ஷத்தில் பெண், பிதா, தௌஹித்ரன் இவர் 3, அவரவர்களின் பத்நிகள் 13, ஆக 38 ஜனங்கள் ஸ்த்ரீம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசத்தை அடைகிறவர்கள் என்பது நிர்ணயம். மாத்ருபகிநீ, பித்ருபகிநீ இவர்களின் புத்ரீபுத்ரர்கள் இவ்விருவரின் பத்நிகள், பித்ருபகிநீ, பகிநீ, புத்ரீ, ப்ராத்ருபுத்ரீ, பகிநீ புத்ரீ, பித்ருவ்யபுத்ரீ, தௌஹித்ரீ, மாதுல புத்ரீ, மாதுலபுத்ரன், மாதுலபுத்ரபத்நீ, ஸந்நிதியில்லாத புத்ரீ புத்ரன், பகிநீ புத்ரன் இவர்களின் பார்யைகள், மாதாமஹன் மாதாமஹீ, பகிநீ, ப்ராதா, அவனின் பத்நீ என்ற 25 ஜனங்கள் பக்ஷிண்யாசௌசிகளாகின்றனர். மூலத்திலுள்ள 'தத்தத்பத்ந்ய:' என்ற பதத்திற்கு, மாத்ருபகிநீபுத்ரன், மாதுலன், மாதுலபுத்ரன், பகிநீபுத்ரன், ப்ராதா, ப்ராத்ருபுத்ரன், பித்ருபகிநீபுத்ரன், பிதாமஹன், மாதாமஹன், பித்ருவ்யன், பித்ருவ்யபுத்ரன், பிதா, தௌஹித்ரன் என்ற 13 பேர்களின் பத்நிகள் என்பது பொருள். மாத்ருபகிநீபுத்ராதிகளின் பத்நிகளை க்ரஹித்தது அவரவர் பர்த்தாக்கள் இறந்த பிறகும் பர்த்ருப்ரதி

'𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 । 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌮𑌰𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑍀𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍- '𑌮𑌾𑌤𑍃𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 । 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌿 । '𑌏𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾 𑌗𑌤𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌵'𑌤𑌿 ॥

யோகிகளின் ம்ருதியில் அவர்களுக்குப் பக்ஷிண்யாசௌசம் ப்ராப்தமாவதற்கு.

'பக்ஷிணீம் + ஸம்பந்தே' என்று மூன்று புருஷர் வரையில் யோநிஸம்பந்த விஷயத்திலேயே கௌதமர் முதலியவர்களால் பக்ஷிண்யாசௌசம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், மாத்ருபகிநீ முதலியவரின் பர்த்தாக்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசமில்லை. பந்துவானதால் ஸ்நானமுண்டு. இவ்விதம் மாத்ருபகினீபுத்ரன் முதலியவரின் பத்நிகளின் ம்ருதியிலும் பக்ஷிண்யாசௌசம் இல்லை. ஆகையால்தான் மாதாமஹீ, மாதுலானீ இவர்களைத் தனியாய் க்ரஹித்திருக்கிறது. அவ்விதமே சொல்லப்பட்டுள்ளது— 'மாதாவின் ஸம்பந்தத்தாலோ, பிதாவின் ஸம்பந்தத்தாலோ எந்தப் புருஷர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர்களின் பத்நிகளின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசமில்லை, ஸ்நாநம் மட்டில் விதிக்கப்படுகிறது' என்று. பர்த்தாவுக்கு ஸமமான யோகக்ஷேமமுடையவராதலால் யோநிபந்துக்களின் பத்நிகளுக்குப் பக்ஷிண்யாசௌசம் ஏற்படுகிறது. 'பிண்டம், கோத்ரம், ஸூதகம் இவைகளில் பர்த்தாவின் ஸாம்யத்தை விவாஹமடைந்த ஸ்த்ரீ அடைகிறாள்' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். அவ்விதமே,

ஸங்க்ரஹத்தில்:— பர்த்தாவுக்கு எந்தெந்த ஆசௌசம்

श्वशुरस्यालविषये जामातुर्विशेषस्याभिधानात्तद्व्यतिरिक्तपत्नीबन्धुमरणाशौचं भर्तुर्न भवतीति द्रष्टव्यम्। संपर्कात्तु भर्त्राशौचं स्त्रीणां नास्ति॥

'आशौचं यस्य संसर्गादापतेद्गृहमेधिनः। क्रियास्तस्य लुप्यन्ते गृह्याणां च न तद्भवेत्' इति स्मरणात्। गृह्ये भवाः गृह्याः द्रव्याणि 'भार्यापुत्रादयश्च' इति विज्ञानेश्वरेण व्याख्यातम्॥

भिन्नमातृस्वस्रादिविषयाशौचम्॥

भिन्नमातृस्वस्रादिविषये एकाहाशौचमाहात्रिः—

'भिन्नमातृस्वसुर्भिन्नपितृस्वसुरहः स्मृतम्।
तत्सुतानामेकाहश्च मरणे भृगुरब्रवीत्' इति॥

வருமோ, அந்தந்த ஆசௌசம் பத்நிக்கு வரும். பத்நிக்கு வரும் ஆசௌசம் பர்த்தாவுக்கு வருவதில்லை.

ச்வசுரன், ஸ்யாலன் இவர் விஷயத்தில் ஜாமாதாவுக்குள்ள விசேஷம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், அவ்விருவர் தவிர்த்த பத்நீ பந்துக்களின் மரணநிமித்தாசௌசம் பர்த்தாவுக்கு வருவதில்லை என்று பொருள்.

ஸம்பர்க்கத்தால் பர்த்தாவுக்கு வரும் ஆசௌசம் பத்நிக்கு வராது. "எந்த க்ருஹஸ்தனுக்கு ஸம்பர்க்கத்தால் ஆசௌசம் வருகிறதோ, அவனுடைய க்ரியைகள் லோபிக்கும். அந்த ஆசௌசம் க்ருஹ்யங்களுக்கு வருவதில்லை" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால். க்ருஹ்யங்கள் = க்ருஹத்திலுள்ள த்ரவ்யங்களும், பார்யா புத்ராதிகளும் என்று விஜ்ஞாநேச்வரரால் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

பிந்நமாத்ருபகிநீ முதலியவர் விஷயமான ஆசௌசம்.

பிந்நமாத்ருபகிநீ முதலியவர் விஷயத்தில் ஒரு நாளாசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

அத்ரி :— பிந்நமாத்ருபகிநீ, பிந்நபித்ருபகிநீ இவர்களின் பெண் பிள்ளை இவர்களின் மரணத்தில் ஒரு நாள் ஆசௌசம் என்றார் ப்ருகு.

அத்ர பிந்நமாதாபித்ரோரப்யஹமிதி க்ராஹ்யம் । தேந பிந்நமாத்ருகஸ்ய பிந்நபித்ருகஸ்ய தத்ஸோதரஸோதர்ய பிந்நமாதாபித்ருதத்ஸோதரஸோதரீணாஞ்சாஹோராத்ரம் பவதீத்யர்த: ॥

ததா ச ஸங்க்ரஹே —

'பிந்நபித்ரோ: பித்ருப்ராத்ருஸ்வஸ்ருபுத்ராஸ்தத்ப்ரஜா: । ஶுத்யந்த்யஹ்நா திநைகேந ஜநாஸ்ஸப்ரதியோகிந:' இதி । பிந்நபித்ரோ: ஜாரபித்ரு தத்பத்ந்யா மாதா பித்ருப்ராத்ருஸ்வஸ்ருபுத்ரீ புத்ரா: । தத்ப்ரஜா: — தச்சப்தேந பித்ராத்யபத்யபர்யந்தா ஜநா: பராம்ருஶ்யந்தே । ப்ரஜாஶப்தஸ்ஸுததுஹித்ருவாசீ । ஏதேஷ்வந்யதமஸ்ய மரணே அந்யே திநேந ஶுத்யந்தீத்யர்த: । அந்யோऽப்யர்த: । பிந்நபித்ருஶப்தேந ஸபத்நீமாத்ரு பிந்நோதர பித்ருவ்யாவுச்யேதே । பித்ருவ்யேऽபி பித்ருத்வப்ரஸித்தே: । தேந தத்பித்ருப்ராத்ருஸ்வஸ்ருபுத்ரீபுத்ராஸ்தத்ப்ரஜாஶ்ச திநேந ஶுத்யந்தீதி ॥

இங்கு பிந்நமாதாபிதாக்களின் ம்ருதியிலும் ஒரு நாளாசௌசமென்று க்ரஹிக்கவேண்டும். அதனால் பிந்நமாத்ருபகிநீ, பிந்நபித்ரு பகிநீ, இவர்களின் பிள்ளை பெண், பிந்நமாதாபிதாக்கள், அவர்களின் பிள்ளை பெண்கள் இவர்கள் விஷயத்தில் ஒரு நாள் ஆசௌசம் என்று பொருள். அவ்விதமே,

ஸங்க்ரஹத்தில் :— பிந்நபித்ரோ:+ப்ரதியோகிந:' என்று. பிந்நபித்ரோ:=ஜாரபிதா, அவனது பத்நீ, இவர்களின் மாதா பிதா, ப்ராதா, பகிநீ, புத்ரீ புத்ரன் இவர்களும், தத்ப்ரஜா:=தத்சப்தத்தால் பிதா முதல் பிள்ளை வரை உள்ள ஜனங்கள் சொல்லப்படுகின்றனர். ப்ரஜாசப்தம் பிள்ளையையும் பெண்ணையும் சொல்லுகின்றது. இவர்களுள் யாராவதொருவனின் ம்ருதியில் மற்றவர் ஒரு தினத்தால் சுத்தராகின்றனர் என்பது பொருள். மற்றொரு அர்த்தமும் உண்டு. பிந்நபித்ரு சப்தத்தால், ஸபத்நீமாதாவும், பிந்நோதர பித்ருவ்யனும் சொல்லப்படுகின்றனர். பித்ருவ்யனிடத்திலும் பித்ருத்வம் ப்ரஸித்தமாகியதால். அதனால், அவர்களின் பிதா, ப்ராதா, பகிநீ, புத்ரீ, புத்ரன், இவர்களின் ப்ராஜைகளும் ஒரு தினத்தால் சுத்தராகின்றனர் என்பதாகிறது.

ததா பாரஸ்கர:—

'யா ஸபத்நீஸுதா மாத்ருஸபத்நீ யா ச தே ஸ்த்ரியௌ। அஹோராத்ரேண ஶுத்யேதாம் ஆஹ பாரஸ்கரோ முநி:' இதி ॥

அத்ராத்ரேயவசோ யோஜநீயம் । 'பிந்நமாத்ருஷ்வஸா' இதி । அத்ர மாத்ருஷ்வஸுஸ்ஸபத்நீ பித்ருஷ்வஸுஸ்ஸபத்நீ ச பிந்நமாத்ருஷ்வஸா பிந்நபித்ருஷ்வஸா ச பவதீதி தயோஸ்தத்ஸுதாநாம் ச ம்ருதாவத்ரிவசநாதேகாஹமிதி கேசிந்மந்யந்தே ॥

ததா ச ஸங்க்ரஹே—

'புத்ர்யாஸ்ஸாபத்நகௌ சைவ ஸ்வஸுஸ்ஸாபத்நகௌ ததா । மாத்ருஷ்வஸுஶ்ச ஸாபத்நௌ ஸாபத்நௌ ச பித்ருஷ்வஸு: ॥ பிந்நமாதுஶ்ச பிதரௌ ஸ்வஸா ப்ராதா தயோஸ்ஸுதௌ । பிந்நமஹ்யோ: ஸ்வஸாபுத்ரௌ பிந்நமாதுஸ்ஸுதாஸுதௌ ॥ தயோஸ்ஸுதௌ ச ஸ்த்ரீம்ருத்யாம் ஷட்விம்ஶதிரிநாசிந: । ஸபிண்டாம்ஸ்த்ரீந் முக்த்வைஷாம் பும்ம்ருதௌ ச ததா பவேத்' இதி ॥

அவ்விதமே **பாரஸ்கரர்**—'எவள் ஸபத்நியின் பெண்ணோ, மாதாவின் ஸபத்நீ எவளோ, அவர்கள் பரஸ்பரம் ஒரு தினத்தால் சுத்தாகின்றனர் என்றார் பாரஸ்கர முனி' என்றார்.

இங்கு அத்ரிவசனத்தையும் சேர்க்கவும். பிந்நமாத்ருஷ்வஸா என்பது மாத்ரு பகினியின் ஸபத்நியும், பிந்ந பித்ருஷ்வஸா என்பது பித்ரு பகினியின் ஸபத்நியுமாம். அவர்களுக்கும் அவர்களின் பெண் பிள்ளைகளுக்கும் ம்ருதியானால் ஒருநாளாசௌசம் என்று அத்ரிவசநத்தின் அர்த்தமென்று சிலர் நினைக்கின்றனர். அவ்விதமே,

ஸங்க்ரஹத்தில்:— பெண்ணின் ஸபத்நியின் புத்ரன் புத்ரீ, பகினியின் ஸபத்நியின் பெண்பிள்ளை, மாத்ருபகினியின் ஸபத்நியின் புத்ரீ புத்ரர்கள், பித்ருபகினியின் ஸபத்நியின் புத்ரீ புத்ரர்கள், பிந்நமாதாவின் மாதா, பிதா, பகினீ, ப்ராதா, அவர்களின் பெண் பிள்ளைகள், பிந்நபிதாமஹீ, பிந்நமாதாமஹீ, இவர்களின் பகினீ, புத்ரன், பிந்நமாதாவின் பெண்பிள்ளை, அவர்களின் பெண்பிள்ளை என்ற 26-பேர்கள் ஸ்த்ரீ ம்ருதியில் ஒருநாளாசௌசமுடையவராவர். ஸபிண்டர்களான 3-பேர்களைத் தவிர்த்து புருஷம்ருதியிலுமப்படியே.

𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌮𑌾𑌤𑍃𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 । 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿𑌤𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌮𑌾𑌤𑌾 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍁𑌃 𑌭𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌿𑌥𑌃 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥

𑌦𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌜𑌨𑌕𑌾𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌾𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍇𑌵 । '𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 —

'𑌦𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍀𑌯𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌸𑍁𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 । 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ॥ 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀' 𑌇𑌤𑌿 ॥

இவ்விதமிருப்பதால், ஸபத்னிக்கு ஸபத்னியின் மாத்ரு பித்ரு வர்க்காசௌசம் இல்லை. பந்துத்வத்தால் ஸ்நாநமாத்ரமுண்டு.

'பின்னபித்ரோ:' என்ற வசநத்திற்கு வேறு அர்த்தத்தையும் சொல்லுகின்றனர். 'தத்தனுக்கு, பெற்றுக்கொண்ட பிதா பின்ன பிதா, அவனது பத்நீ பின்ன மாதா, அந்த மாதாவின் பிதா, ப்ராதா, பகினீ, அவர்களின் ப்ரஜை இவர்களும், பின்ன பிதாவின் பகினீ, அவளின் ப்ரஜைகள் இவர்களும், பரஸ்பரம் தினசௌசத்தால் சுத்தராகின்றனர்' என்று,

தத்தனுக்கு ஜநக பிதா ஜநக மாதா இவர்களின் பித்ரு பகினீ, மாத்ரு பகினீ இவர்களின் ப்ரஜைகள் இவர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிண்யாசௌசமே, 'பக்ஷிணீமஸபிண்டயோனி ஸம்பந்தே' என்று யோனி ஸம்பந்த நிபந்தநத்தால் பக்ஷிணீவிதியிருப்பதால். அவ்விதமே,

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:—தத்தனின் பகினீ, பாகினேயன், தத்தனின் ப்ராத்ரு புத்ரிகள், பித்ரு பகினீ, மாத்ரு பகினீ, அவர்களின் புத்ரீ புத்ரர்கள் இவர்களின் ம்ருதியில் பக்ஷிணீ. பிதாவின் ப்ராதா, ப்ராத்ரு புத்ரீ, அவர்களின் பெண் பிள்ளை இவர்களுக்கும் பக்ஷிணீ.

ஏகாஹாஶௌசம் ॥

யாஜ்ஞவல்க்ய:—

‘அஹஸ்த்வதத்தகந்யாஸு பாலேஷு ச விஶோதநம் । குருவந்தேவாஸ்யநூசாநமாதுலஶ்ரோத்ரியேஷு ச’ இதி ॥ குருருபாத்யாய: । ‘அல்பம் வா பஹு வா யஸ்ய ஶ்ருதஸ்யோபகரோதி ய: । தமபீஹ குரும் வித்யாச்ச்ருதோபக்ரியயா தயா’ இதி தல்லக்ஷணம் । ததா அந்தேவாஸீ ஶிஷ்ய: । அநூசாநோऽங்காநாம் வக்தா । மாதுல: அஸந்நிஹித:, பிந்நோதரமாதுலோ வா । ஶ்ரோத்ரிய இஹ ஸமாநக்ராமவாஸீ விவக்ஷித: । ‘ஏகாஹம் ஸப்ரஹ்மசாரிணி ஸமாநக்ராமீயே ச’ இத்யாஶ்வலாயநஸ்மரணாத் । ஏகக்ருஹவாஸிநி து ‘ஶ்ரோத்ரியே தூபஸம்பந்நே’ இதி பூர்வோக்தத்ரிராத்ரம் த்ரஷ்டவ்யம் ॥ அஶ்ரோத்ரியே ஸ்வவேஶ்மநி ம்ருதே ஏகாஹமாஹ விஷ்ணு:— ‘அஸபிண்டே ஸ்வவேஶ்மநி ம்ருதே ஏகாஹம்’ இதி ॥

ஒரு நாளாசௌசம்,

யாஜ்ஞுவல்க்யர்:— வாக்தானமாகாத கன்யைகள், பாலர்கள், குரு, அந்தேவாஸீ, அநூசானன், மாதுலன், ச்ரோத்ரியன், இவர்கள் விஷயத்தில் ஒரு நாளாசௌசம். குரு = உபாத்யாயன். ‘எந்த சாஸ்த்ரத்திலாவது ஸ்வல்பமாகவோ அதிகமாகவோ எவன் உபகரிக்கின்றானோ அவனைக் ‘குரு’ என்றறியவும்’ என்று சொல்லப்பட்டவன். அந்தேவாஸீ = சிஷ்யன். அநூசானன் = அங்கங்களைச் சொல்பவன். மாதுலன் = ஸந்நிதியிலில்லாத மாதுலன், அல்லது பிந்நோதர மாதுலன். ச்ரோத்ரியன் = ஸமானக்ராமத்தில் வஸிப்பவனான ச்ரோத்ரியன். ஸப்ரம்ஹசாரீ, ஸமானக்ராமவாஸீ இவர்களுக்கு ஒரு நாள் என்று ஆச்வலாயனவசனமிருப்பதால். ஒரே க்ருஹத்தில் வஸிக்கும் ஸ்ரோத்ரியனின் விஷயத்தில் முன் சொல்லியபடி மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம்.

தன் வீட்டில் வஸிக்கும் அஸ்ரோத்ரியனின் ம்ருதியில் ஒரு நாளென்றார்,

விஷ்ணு:— அஸபிண்டன் தன் வீட்டில் மரித்தால் ஒரு நாள் ஆசௌசம்.

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃—

'𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑍍𑌯𑌸𑌹𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃— '𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃। 𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌵𑌚𑌨 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌪𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑍄𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍। 𑌅𑌤 𑌏𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌰𑌾𑌵𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌕𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿। '𑌉𑌪𑌨𑍀𑌯 𑌤𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃। 𑌸𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌸𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌸𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚। 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿॥

விஷ்ணுவே:— ஆசார்யபத்நி, ஆசார்யபுத்ரன், உபாத்யாயன், மாதுலன், மாமனுர், மாமியார், ஸஹாத்யாயீ, சிஷ்யன் இவர்கள் விஷயத்தில் ஒரு நாள். உபாத்யாய சப்தத்தின் பொருள் சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது— 'வேதத்தின் ஒரு பாகத்தையாவது, வேதத்தின் அங்கங்களையாவது வ்ருத்திக்காக எவன் கற்பிக்கின்றானோ அவன் உபாத்யாயன் எனப்படுகிறான்' என்று. வைஷ்ணவவசனத்தில் உபாத்யாய சப்தத்தைச் சொல்லியது, சாஸ்த்ரத்தை உபதேசிப்பவர்கள், ஜபிக்கக்கூடிய மந்த்ரங்களை உபதேசிப்பவர்கள் இவர்களைச் சொல்வதற்காக. ஆகையாலேயே ஆஸ்வலாயனர் 'அஸபிண்டனான குருவிஷயத்தில் மூன்று நாட்கள்' என்றவிடத்தில் 'மற்ற ஆசார்யர்கள் விஷயத்தில் ஒரு நாளென்றார். 'உபநீயது + ப்ரசக்ஷதே' என்று நிரூபிக்கப்பட்ட ஆசார்யனைத் தவிர்த்து மற்ற ஆசார்யர்கள் விஷயத்தில் என்று பொருள்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— ஸப்ரம்ஹசாரீ, உபாத்யாயன், மாமனாரின் புத்ரன் இவர்கள் ம்ருதியில் ஒரு நாள் ஆசௌசம்.

𑌆𑌶𑍍𑌵𑌲𑌾𑌯𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿—

‘𑌏𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿—

‘𑌸𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌹𑌮𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍। 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌬𑌨𑍍𑌧𑍌 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍌 𑌤𑌥𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑌦𑍇𑌕𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

‘𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌾𑌜𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌤𑌦𑌹𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃=𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀, 𑌸 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌹𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚𑍇𑌦𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌮𑌨𑍁𑌃—

‘𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑌿 𑌸𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾 𑌸𑌹 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌅𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

ஆச்வலாயனரும் :— ஸப்ரம்ஹசாரி விஷயத்தில் ஒரு நாள் ஆசௌசம்.

மனுவும்:— ஸப்ரம்ஹசாரீ, மாத்ருபந்து, குரு, மித்ரன், மண்டலாதிபதியான ராஜா இவர்களின் ம்ருதியில் ஒரு நாளாசௌசம்.

இந்த ஒரு நாளாசௌச விதி மஹாமண்டலாதிபதி விஷயம். ஸ்வல்பதேசாதிபதி விஷயத்திலோவெனில்,

யாஜ்ஞவல்க்யர் :— ‘நிவாஸ ராஜாவின் ம்ருதியில் அந்தப் பகல் சுத்திகாரணம்’ என்ருர். நிவாஸம் தனது தேசம். அதற்கு எவன் ஸ்வாமியோ, அவன் எந்தப் பகலில் இறந்தானோ அந்தப் பகல் மட்டில் சுத்திகாரணம். ராத்ரியில் இறந்தால் ராத்ரி மட்டில் சுத்திகாரணம். ஆகையாலேயே,

மனு :— எந்த அரசனின் தேசத்திலிருக்கின்ருனோ, அவன் மரித்தால், ஸஜ்யோதிராசௌசம். பகலிலானுல் ஸூர்யாஸ்தமயம் வரையில். ராத்ரியிலானுல் நக்ஷத்ராஸ்தமய பர்யந்தம் வரையில் என்பது பொருள்.

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑍌 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌚 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿 । 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑌿𑌃 = 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌪𑌤𑌿𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌾𑌵𑍇𑌕𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌸𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌹𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 । 𑌉𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑌰𑌾𑌜𑌸𑍁 𑌚 𑌮𑍃𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌹𑌃 ॥ 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍌 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑍋𑌪𑌨𑍀𑌤𑌃 = 𑌸𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑍀 । 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑌃 = 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 । 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌕𑍇 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌜𑌨𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌃 —

'𑌮𑌾𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇

வ்ருத்தமனுவும் :— க்ராமாதிபதி, குலபதி, ஶ்ரோத்ரியன், தபஸ்வீ, ஶிஷ்யன் இவர்கள் ம்ருதியை அடைந்தால், நக்ஷத்ரதர்சனம் வரையில் ஆசௌசம். குலபதி=கூட்டத்திற்கு அதிபதி, ஶ்ரோத்ரியன் முதலியவர் விஷயத்தில் ஒரு காலம் ஆசௌசம் என்ற விதி பரோக்ஷவிஷயம்.

ஸங்க்ரஹத்தில் :— ஸப்ரம்ஹசாரியின் ம்ருதியில் ஒரு நாள். ஸஹாத்யாயியின் ம்ருதியில் பக்ஷிணீ. உபாத்யாயன், ஸுஹ்ருத், ஸ்யாலன், ராஜா இவர்கள் ம்ருதியில் அஹஸ். ஸம்பந்தம் அறியப்பட்டால் பந்துவுக்கு ஸ்நாநம். ஸம்பந்தம் தெரிந்த ஸகோத்ரனுக்கு அஹஸ். ஒரே ஆசார்யனால் உபநயனம் செய்யப்பட்டவன் ஸப்ரம்ஹசாரீ. ஸ்யாலன் = பத்நீப்ராதா. மாத்ரு பக்ஷத்திலும் பித்ரு பக்ஷத்திலும் ஸம்பந்தம் அறியப்பட்டுள்ள பந்து மரித்தால் ஸ்நாநம். அவ்விதமேயுள்ள ஸகோத்ரன் மரித்தாலும் ஒரு நாள் ஆசௌசம் என்பது பொருள்.

ஆபஸ்தம்பர் :— ஒரு வயது பூர்ணமாகாத அஸபிண்டபாலர்களைத் தவிர்த்து, மாதாவின் யோநிஸம்பந்தர்களும், பிதாவின்

ஷஷ்டாதிகோடிஸ்தாநாம் பஹூநாம் பித்ருமாத்ருபித்ருஸம்பந்தூநாம்' இதி ॥ அபித்ருபிண்டஸம்பந்தூநாம் அஸபிண்டாநாம் பித்ருமாத்ரு = வர்ஜயித்வா ஜ்ஞாயமாநஸம்பந்தே பந்தௌ ம்ருதே ஸ்நாநமித்யர்த்த: ॥

ஸம்க்ரஹே —

'ஶ்வஶ்ரூஶ்வஶுரதத்ப்ராத்ருயாஜ்யாசார்யஸுதர்த்விஜாம் ।
உபாத்யாயஸ்ய ஸத்யஸ்ஸ்நாநம் தத்ப்ரதியோகிநாம்' இதி ॥
ஶ்வஶ்ராதிப்ரதியோகிநாம் ம்ருதௌ ஶ்வஶ்ராதீநாம் ஸத்யஶ்ஶௌசம் ஸ்நாநமாத்ரமித்யர்த்த: । உக்தம் அஸபிண்டே த்ரிராத்ராத்யாஶௌசம் ஸர்வவர்ணேஷு ஸமாநம் ॥

ததா சந்த்ரிகாயாம் —

'ஆஶௌசமஸபிண்டேஷு ப்ரோஷிதே ஶ்ரோத்ரியே குரௌ । அதீதே ந்ருபதௌ தத்வத்ருதுகாலே ச யோஷிதாம் ॥
அஸ்ராவே ததா ஸ்த்ரீஷு மாதுலே பாந்தவேஷு ச । ஏவமாத்யாஶௌசஸ்ய சதுர்ணாமபி துல்யதா' இதி ॥ அஸ்ராவே = கர்ப்பஸ்ராவாதிநா நஷ்டஸ்ராவே ॥

ஏழு தலைமுறை வரையில் உள்ளவர்களும், ஸம்பந்தம் அறியப்பட்டவர்களுமான பந்துக்கள் ம்ருதியில் ஸ்நானமுண்டு.

ஸங்க்ரஹத்தில் :— ச்வச்ரூ, ச்வசுரன், ஸ்யாலன், யாஜ்யன், ஆசார்யன், ஆசார்யபுத்ரன், ருத்விக், உபாத்யாயன் இவர்களுக்குத் தங்கள் ப்ரதியோகிகளின் ம்ருதியில் ஸ்நாநமாத்ரம். மாமியாருக்கு ஜாமாதாவின் ம்ருதியில் ஸ்நானமாத்ரம். மேலும் இவ்விதமே.

அஸபிண்ட விஷயமாய்ச் சொல்லப்பட்ட த்ரிராத்ரம் முதலிய ஆசௌசம் எல்லா வர்ணங்களிலும் ஸமானம். அவ்விதம்,

சந்த்ரிகையில்:— அஸபிண்டர்களுள், ப்ரோஷிதன், ச்ரோத்ரியன், குரு, அரசன் இவர்களின் ம்ருதியிலும், ஸ்த்ரீகளின் ருது காலத்திலும், ஸ்ராவம் முதலிய கர்ப்ப நாசத்திலும், மாதுலன், பந்துக்கள் முதலியவரின் ம்ருதியிலும், இன்னும் இதுபோன்ற விஷயங்களிலும் சொல்லப்பட்ட ஆசௌசம் நான்கு வர்ணங்களிலும் ஸமானமே.

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍀 । 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌨𑌨𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍, 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿। 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌲𑌿𑌖𑌿𑌤𑌾𑌵𑌪𑌿—

‘𑌅𑌥 𑌚𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤 𑌜𑌾𑌯𑍇𑌤 𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍈𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑌹𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

அநேக ஆசௌசங்கள் சேர்ந்தால்.

அநேக ஆசௌசங்கள் சேர்ந்தால், ஒவ்வொரு நிமித்தத்திற்கும் நைமித்திகமான ஆசௌசத்தின் ஆவ்ருத்தி ப்ரஸக்தமாக அதை நிவ்ருத்திக்கின்றார்,

பராசரர்:-‘அந்தரா து + அநிர்தசம்’ என்று. இதன் பொருள்—“எப்பொழுது 10-நாள் ஆசௌசகாலத்தின் நடுவில், அந்த ஆசௌசத்திற்குச் சமானமாகிய, அல்லது அல்பமாகிய ஆசௌசத்திற்கு நிமித்தங்களான ஜநநமரணங்கள் ஸம்பவிக்கின்றனவோ, அப்பொழுது முன் ப்ரவ்ருத்தித்துள்ள ஆசௌசம் எதுவரை 10-நாள் செல்லாததாயிருக்கின்றதோ அது வரையிலேயே ப்ராம்ஹணன் ஆசௌசியாகிறான். நடுவில் உண்டாகிய மரணாதிநிமித்தமான 10-நாள் முதலிய ஆசௌசமுடையவனாய் ஆவதில்லை” என்பதாம்.

சங்கலிகிதர்களும் :— ஆசௌசமத்தியத்தில், வேறு ஜநநமாவது, மரணமாவது ஸம்பவித்தால் மீதியுள்ள தினங்களாலேயே சுத்தனாகிறான். ஒருநாள் மீதியிருந்தால், பிறகு 2-நாட்களாலும், விடியற்காலத்திலானால் 3-நாட்களாலும் சுத்தனாகிறான்.

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌹𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌪𑌿—

'𑌜𑌨𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂 𑌜𑌨𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑍍𑌯𑌪𑌗𑌮𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌮𑌰𑌣𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌤𑌚𑍍𑌚𑍇𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌪𑌤𑍇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌰𑌨𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍— 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌲𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌯𑌦𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌿𑌸𑍃𑌭𑍀 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

யாஜ்ஞவல்க்யர் :— ஆசௌசமத்யத்தில் ஜநந மரணங்கள் நேர்ந்தால் மீதியுள்ள தினங்களால் சுத்தனுகிறுன்.

விஷ்ணுவும்:— ஜநநாசௌசத்தின் நடுவில் மற்ரெரு ஜநநம் ஏற்பட்டால், அதில் முந்திய ஆசௌசம் போகும்பொழுது சுத்தி. மாணுசௌசமத்யத்தில் ஜ்ஞாதிமரணம் ஏற்பபட்டாலும் இவ்விதம்.

கௌதமரும்:— 'தச்சேதந்த: + திஸ்ருபி:' என்ருர். ஆசௌச மத்யத்தில் மறுபடி ஆசௌசம் வந்தால், மீதியுள்ள காலத்தால் ஜ்ஞாதிகள் சுத்தராகின்றனர். 10-ஆவது நாளிலானுல் மறுபடி 2-நாட்களாலும், விடியற்காலத்திலானுல் 3-நாட்களாலும் சுத்தரா கின்றனர். இந்த ஸூத்ரத்திற்கு வ்யாக்யாநம் மேல் வருமாறு சந்த்ரிகையிலுள்ளது— "ஸம்பூர்ணுசௌசத்தின் கடைசிதினத்தின் நடுவில் மற்ரெரு ஸம்பூர்ணுசௌசம் சேர்ந்தால் அப்பொழுது இரண்டாவது ஆசௌசத்திற்கு முந்திய ஆசௌசத்தின் மீதியுள்ள காலத்தோடு சுத்தியில்லை. ஆனுல், முந்திய ஆசௌசத்தின் மீதி யுள்ள காலத்திற்கு மேல் 2-நாட்களால் சுத்தி. கடைசி தினத்

ஸ்ம்ருத்யந்தரேऽபி—

‘நிஶாவஶேஷே த்³விதி³நாச்சு²த்³தி⁴ம் யாமாவஶேஷே த்ரிதி³நாச்சு²த்⁴யதி’ இதி ॥

ஶாதாதபோऽப்யாஹ—

‘ராத்ரிஶேஷே த்³வ்யஹாச்சு²த்³தி⁴ர் யாமஶேஷே த்ர்யஹாத்’ இதி । அயம் ச விஶேஷ: ஸம்பூர்ணாஶௌசஸந்நிபாதவிஷயோ த்³ரஷ்டவ்ய: ॥

யதா²ஹ போ³தா⁴யந:—

‘அத² யதி³ த³ஶராத்ரா: ஸந்நிபதேயுராத்³யம் த³ஶராத்ரமாஶௌசமாநவமாத்³தி³வஸாத்’ இதி ॥ அத்ர ச த³ஶாஹவிஷயம் । யாவந்நவமதி³வஸஸமாப்திஸ்தாவத் பூர்வாஶௌசகாலேந உத்தராஶௌசஸமாப்திரித்யர்த²: । ஏவம் ச பூர்வாஶௌசாந்த்யதி³நேऽபி ஸம்பதிதஸ்ய ஸம்பூர்ணஸ்ய த்³விதீயாஶௌசஸ்ய பூர்வாஶௌசஶேஷேணைவ ஶுத்³தி⁴ர்போ³த்³த⁴வ்யா ॥

தின் 8-ஆவது யாமத்திற் சேர்ந்தால், அப்பொழுது 8-ஆவது யாமத்திற்கு மேல் மூன்று நாட்களால் சுத்தி” என்று.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— ஒரு நாள் மீதியிருந்தால் அதற்கு மேல் இரண்டு நாட்களாலும், ஒரு யாமம் பாக்கியிருந்தால் மூன்று நாட்களாலும் ஆசௌசம் விலகுகிறது.

சாதாதபரும்:— ஒரு நாள் மீதியானல் இரண்டு நாட்களாலும், ஒரு யாமம் மீதியானல் மூன்று நாட்களாலும் சுத்தி.

இந்த விசேஷம் ஸம்பூர்ணசௌசத்தைப் பற்றியது என்று அறியவும். அவ்விதமே,

போதாயனர் :— “தசராத்ராசௌசங்கள் சேர்ந்தால், பூர்வாசௌசத்தின் 9-ஆவது தினத்தில் வந்த உத்தராசௌசத்திற்குப் பூர்வாசௌச தினத்தோடு ஸமாப்தி” என்கிறார். இவ்விதமிருப்பதால், முந்திய ஆசௌசத்தின் 10-ஆவது தினத்தில் வந்தாலும் ஸம்பூர்ணமல்லாத ஆசௌசத்திற்கு முந்திய ஆசௌசத்தின் மீதியுள்ள காலத்துடனேயே சுத்தி அறியத்தக்கது. அவ்விதமே,

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍇 —

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌦𑌶𑌮𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌽𑌪𑌿 —

'𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌹 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌦𑌶𑌮𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

'𑌯𑌦𑌿 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌰𑌣𑌮𑌾𑌪𑌤𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌰𑌣𑌦𑌿𑌨 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌹 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃 —

'𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌕𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌥 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑌕𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 —

'𑌮𑍃𑌤𑌜𑌾𑌤𑌕𑌯𑍋𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌨 𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌕𑍇𑌨 𑌤𑍁' 𑌇𑌤𑌿 ॥

தர்மப்ரதீபத்தில் :— "ப்ராம்ஹணனுக்கு முந்திய ஆசௌசத்தின் 10-ஆவது தினத்தில் ஸம்பூர்ணமான இரண்டாவது ஆசௌசத்தின் ஆரம்பமானால், அப்பொழுது 'ராத்ரிசேஷே த்வாப்யாம்' என்ற விசேஷம்" என்றுள்ளது.

தேவலரும் :— 10-ஆவது தினத்திற்கு முன் வந்த இரண்டாவது ஆசௌசம் முந்திய ஆசௌசத்தோடு நிவ்ருத்திக்கின்றது. 10-ஆவது நாளில் வந்தால், பிறகு இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு நிவ்ருத்திக்கின்றது. 10-ஆவது தினத்தின் ராத்ரியின் கடைசி யாமத்தில் வந்தால் மறுபடி மூன்று நாட்களால் நிவ்ருத்திக்கின்றது. இந்த விதி தசராத்ராசௌசங்களைப்பற்றியது.

ஜநநாசௌசத்தின் நடுவில் மரணாசௌசம் வந்தால், அப்பொழுது மரணதினம் முதற்கொண்டு 10-நாட்களாசௌசம் என்கிறார்,

அங்கிரஸ்:— "ஜநநாசௌசத்தில் ம்ருதாசௌசம் வந்தாலும், மரணாசௌசத்தில் ஜநநாசௌசம் வந்தாலும், மரணாசௌசத்தைப் பற்றியே சுத்தியைச் செய்யவேண்டும். ஜநநாசௌசத்தைப் பற்றிச் சுத்தி செய்துகொள்ளக்கூடாது" என்று.

சதுர்விம்சதிமதத்திலும் :— மரணாசௌச ஜநநாசௌசங்

ஷட்த்ரிம்ஶந்மதே—

'ஶாவாஶௌசே ஸமுத்பந்நே ஸூதகம் து யதா பவேத் ।
ஶாவேந ஶுத்யதே ஸூதிர்ந ஸூதி: ஶாவஶோதினீ' இதி ॥

தேவல:—

'மரணோத்பத்தியோகே து கரீயோ மரணம் பவேத் । ஆஶௌசா நாம் ஸந்நிபாதே ஹி ஶுத்திர்ஜ்ஞேயா கரீயஸா' இதி ॥ கரீயஸா ஶாவேந ஸமகாலஸ்யாபி ஸூத்யாஶௌசஸ்ய ஸ்வரூபதோ லகீயஸ்த்வாச்சுத்திரித்யர்த: ॥

காலதோ குருணா ஆஶௌசேந லக்வாஶௌசஸ்ய ஶுத்திமாஹ ஹாரீத:—

'ஶாவாந்தே ஶாவ ஆயாதே பூர்வாஶௌசேந ஶுத்யதி ।
குருணா லகு ஶுத்யேத்து லகுநா நைவ தத்குரு' இதி ॥

களுக்குச் சேர்க்கை நேர்ந்தால் எவ்விதம் சுத்தியோ அது சொல்லப் படுகிறது. மரணாசௌசத்தோடு ஜநநாசௌசம் நிவ்ருத்தமாகும். ஜநநாசௌசத்தோடு மரணாசௌசம் நிவ்ருத்தமாகாது.

ஷட்த்ரிம்சந்மதத்தில் :— சாவாசௌசத்தின் நடுவில் ஜநநா சௌசம் நேர்ந்தால், சாவத்தோடு ஜநநாசௌசம் நிவ்ருத்திக்கும். ஸூத்யாசௌசத்துடன் ம்ருத்யாசௌசம் நிவ்ருத்திக்காது.

தேவலர் :— மரணாசௌச ஜநநாசௌச ஸந்நிபாதத்தில் மரணாசௌசம் பலிஷ்டமாகும். ஆசௌசங்களின் ஸந்நிபாதத்தில், பலிஷ்டத்தினுல் லகுவுக்கு நிவ்ருத்தி அறியத்தக்கது. சாவா சௌசம் பலிஷ்டமானதால், ஸமகாலமானுலும் ஸூத்யாசௌ சம் ஸ்வரூபத்தால் லகுவானதால் அதற்கு மரணாசௌசத்தால் நிவ்ருத்தி என்பது பொருள்.

காலத்தால் பெரிதான ஆசௌசத்தால் லகுவான ஆசௌசத் திற்குச் சுத்தியைச் சொல்லுகிறுர்,

ஹாரீதர் :— சாவாசௌச மத்யத்தில் வேறு சாவாசௌசம் வந்தால் முன் ஆசௌசத்தோடு சுத்தி. ஆனுல் பெரிதான ஆசௌசத்தோடு லகுவான ஆசௌசம் நிவ்ருத்திக்குமேயல்லாது, லகுவான ஆசௌசத்தோடு குருவான ஆசௌசம் நிவ்ருத்திக் காது. நிச்சயம்.

𑌅𑌲𑍍𑌪𑌕𑌾𑌲𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌾𑌶𑍌𑌚𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹 𑌉𑌶𑌨𑌾𑌽𑌪𑌿—

‘𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿। 𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃—

‘𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑌂𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍। 𑌅𑌸𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌰𑌾𑌜𑌵𑌚𑍋 𑌯𑌥𑌾’ 𑌇𑌤𑌿॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌲𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌸𑌮𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥

𑌯𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿—

‘𑌸𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍। 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿॥ 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿॥

அல்பகாலமான ஆசௌசத்தின் நடுவில் தீர்க்க காலமான ஆசௌசம் வந்தால், தீர்க்ககாலாசௌசத்தால் சுத்தியைச் சொல்லுகிறார்,

உசநஸ்ஸும் :— அல்பாசௌசமத்யத்தில் தீர்க்காசௌசம் வந்தால் முந்தியதால் சுத்தியில்லை, தீர்க்காசௌசத்தாலேயே சுத்தி.

சங்கர் :— “ஸமமான ஆசௌசங்கள் சேர்ந்தால் முதல் ஆசௌசத்தோடு முடிவு செய்யவும். ஸமமில்லாத ஆசௌசத்தை இரண்டாவது ஆசௌசத்தோடு முடிவு செய்யவும், தர்மராஜவசனத்தை அநுஸரித்து”. இரண்டாவது ஆசௌசம் முதலாவதான ஆசௌசத்தின் காலத்தை அபேக்ஷித்துத் தீர்க்ககாலமாயிருப்பதால் அஸமகாலமாகில், இரண்டாவது ஆசௌசத்தின் காலத்துடனேயே ஸமாப்தி செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்.

யமனும் :— வ்ருத்தியுள்ள ஆசௌசத்தைப் பிந்திய ஆசௌசத்தால் ஸமாப்தி செய்யவும். எவ்விதமெனில், மூன்று நாள் ஆசௌசம் ஆரம்பித்திருக்கையில், பத்து நாள் ஆசௌசம் புகுந்தால் பத்து நாள் ஆசௌசத்தை ஸமாப்தி செய்தே சுத்தன் ஆகிறான்.

அத்ர விஶேஷோ தே3வலேநோக்த:—

'பரத: பரதோऽஶௌசவ்ருத்தௌ விதீ4யதே । ஸ்யாத்து தத்தஶோத்ஸவ: பூர்வேணைவ விஶிஷ்யதே' இதி ॥ அஸ்யார்த்த:— 'பரஸ்ய பூர்வஸ்ய ஸஜாதீயஸ்ய விஜாதீயஸ்ய வா தி3நாதி4க்யேந வ்ருத்தௌ பரதஶ்ஶுத்தி4: । பராஶௌசஸ்ய யாவாநவஶிஷ்ட: காலஸ்தாவத்பர்யந்தமஶுத்தி4: । பூர்வாஶௌசம் பராஶௌசாபேக்ஷயா ஸ்வல்பகாலமபி யதி3 பஞ்சாஹாத்3 தி3நாத்3 பரதோऽபி கதிபயதி3நோபேதம் ஸ்யாத்ததா3 பூர்வேண பூர்வாஶௌசகாலஶேஷேண பராஶௌசஸ்யாபி ஶுத்தி4ர்விஶிஷ்யதே விதீ4யதே' இதி ॥

சந்த்3ரிகாயாமப்யயமேவார்த்தோ விஹித:— 'உத்தராஶௌசஸ்ய தீ3ர்க்க4காலத்வேऽபி யதி3 பூர்வாஶௌசமுத்தராஶௌசகாலார்த்தா4தி4காதி4ககாலம் ஸ்யாத்ததா3 பூர்வேணைவோத்தரஸ்யாபி ஶுத்தி4ர்ப4வதி । உதா3ஹரணம்— 'நவமமாஸாத் ப்ராக் ப்ரஸவே ஸதி । ஜாதே ஜீவதி வா தஸ்மிந்நஹோபி4ர்வா

இங்கே விசேஷம் தேவலரால் சொல்லப்பட்டுள்ளது:— 'பரத: பரதோ + விசிஷ்யதே' என்று இதன் பொருள்— "பிந்திய ஆசௌசம் முந்திய ஆசௌசத்திற்கு ஸஜாதீயமானாலும், விஜாதீயமானாலும் அதிக தினமுள்ளதாகியதால் வ்ருத்தியானால், பிந்திய ஆசௌசத்தாலேயே சுத்தி. பிந்திய ஆசௌசத்திற்கு எவ்வளவு காலமோ அவ்வளவு காலம் செல்லும் வரையில் அசுத்தி. முந்திய ஆசௌசம் பிந்திய ஆசௌசத்தை அபேக்ஷித்து ஸ்வல்பகாலமாயிருப்பினும் ஐந்து தினத்திற்கு மேலும் சில தினங்களுடன் கூடியிருந்தால், அப்பொழுது முந்திய ஆசௌசத்தின் காலசேஷத்தோடு பிந்திய ஆசௌசத்திற்கும் சுத்தி விதிக்கப்படுகிறது" என்பதாம்.

இதற்கு அர்த்தம் சந்த்ரிகையிலும் சொல்லப்பட்டுள்ளது— "பிந்திய ஆசௌசம் தீர்க்ககாலமாயிருந்தாலும், பூர்வாசௌசம் உத்தராசௌசகாலத்தைக் காட்டிலும் பாதிக்குமேல் அதிககாலமாயிருக்குமாகில், அப்பொழுது பூர்வாசௌசத்துடனேயே உத்தரஆசௌசத்திற்கும் சுத்தி ஏற்படுகிறது. இங்கே உதாஹரணம்— "9-ஆவது மாதத்திற்கு முன் ப்ரஸவமானால், சிசு ஜீவனுடனிருந்

𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾' 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍂𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇, 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌾𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌧𑌿𑌕𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌵𑌲𑍀𑌯𑌾𑌦𑌾𑌵𑌭𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍋𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍— '𑌯𑌦𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌪𑌾𑌤𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌷𑌡𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 (𑌪𑌤𑍀) 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌷𑌡𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌦𑌶𑌕𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

'𑌅𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌿𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌘𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

தாலும், மரித்துப் பிரிந்தாலும் ப்ரஸவ மாஸத்தின் கணக்குள்ள நாட்களால் சுத்தி" என்ற வசனத்தால், 7-ஆவது மாஸத்தில் ப்ரஸவமானால் 7-நாட்கள் ஆசௌசம். 8-ஆவது மாஸத்திலானால் 8-நாட்கள் ஆசௌசம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. அங்கே எப்பொழுது 7-நாட்கள் ஆசௌசம் முதலிய ஆசௌசங்களின் நடுவில் 10-நாட்கள் ஆசௌசம் சேருகிறதோ அப்பொழுது, பாதிக்கு மேற்பட்டிருப்பதால் முந்திய ஆசௌசத்தால் பிந்திய ஆசௌசத்திற்குச் சுத்தி ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் ம்ருதாசௌசத்திலும் உத்தராசௌசத்தின் பாதிக்கு அதிக காலமாய்ப் பூர்வாசௌசம் இருந்தால், இரண்டாவது ஆசௌசத்திற்குப் பூர்வாசௌசசேஷத்தாலேயே சுத்தி" என்று. அங்கே இவ்விதமும் உதாஹரணம் சொல்லப்பட்டுள்ளது— 'எப்பொழுது கர்ப்பபாத நிமித்தமான 6-நாளாசௌசத்தில் 10-நாட்கள் ஆசௌசம் வருகிறதோ, அப்பொழுது 6-நாள் ஆசௌசத்தின் சேஷத்துடனேயே 10-நாளாசௌசத்திற்கும் நிவ்ருத்தி' என்று.

இந்த அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டே சொல்லப்பட்டுள்ளது தசகத்தில் :— 'ஐந்து நாட்களுக்கு அதிகமாகிய அல்பாசௌசத்தால் 10-நாட்கள் ஆசௌசம் நிவ்ருத்திக்கும்' என்று.

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌾𑌹𑍁𑌃, '𑌕𑌲𑍌 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌮𑍍 । 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌦𑌾𑌵𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌚𑍇𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍃𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌮𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

'𑌜𑌾𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍋 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌾 𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌤𑍇𑌤𑍍 । 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑍌 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃—

'𑌶𑌾𑌵𑌾𑌦𑌲𑍍𑌪𑌾 𑌸𑌮𑌾 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌶𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ।

ஆனால் சிலர்— 'கலியில் நிஷித்தமான க்ரமாசௌசத்தைச் சொல்லுவதால் இது துஷ்டம்' என்கின்றனர் எனில், அது ஆலோசிக்காவிடில் ரமணீயம். க்ரமாசௌசத்தைத் தவிர்த்த பஞ்சதிநாதிகாசௌசம் சந்த்ரிகை முதலியதில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்.

ஹாரீதர்:— அல்பகாலமான ம்ருதாசௌசத்தின் நடுவில் தீர்க்க காலமான ஜநநாசௌசம் வந்தால் ஸ்வல்பகாலாசௌசத்தாலேயே சுத்தி, தீர்க்காசௌசத்தாலல்ல.

வ்யாஸரும் :— மூன்று நாட்களுள்ள மரணாசௌசத்தின் மத்யத்தில் பத்து நாட்களுள்ள ஜநநாசௌசம் வந்தால், மரணாசௌசத்தாலேயே சுத்தி என்றார் பகவானாகிய யமன்.

மத்ஸ்யபுராணத்தில் :— ஜநநாசௌசத்தின் நடுவில் அதைவிடக் குறைந்துள்ள மரணாசௌசம் வந்தால் அங்கே ஜநநாசௌசமில்லை, மரணாசௌசத்தாலேயே சுத்தி. விசேஷம் சொல்லப்பட்டு உள்ளது,

ஷடசீதியில் :— "சாவாசௌசத்தை விட அல்பமாகவாவது

स्वभावबहुलसूतिषु मृताशौचविशोधिनी । बहुसंख्याह्नं यत्र तत् स्वभावबहूच्यते' इति ॥ यथा स्वदेशाचारतो व्यवस्था ॥

सङ्ग्रहे —

'सूतके त्वन्यस्याप्येवं तज्जातसूतकम् । पूर्वेणैवोत्तरं गच्छेन्न शावं सूतकात् क्वचित् ॥ पूर्वशेष्याह्निने त्वेच्च द्व्यहं पूर्वावधेः परम् । त्र्यहं पूर्वान्त्ययामे च तत्प्रभातेऽथवा यदि ॥ दीर्घाशौचं स्वल्पं नाल्पाद्दीर्घस्य संगते । प्रभातेऽन्त्यदिनेऽप्यल्पशौचे तच्च हि दीर्घतः' इति ॥

अत्र केचिदाहुः — 'पूर्वेणैवोत्तरं गच्छेत्' इति वचनेन पूर्वमृतिनिमित्ताशौचमध्ये उत्तरमृति

ஸமமாகவாவதுள்ள ஜநநாசௌசம் சாவாசௌசத்தால் நிவ்ருத்திக்கும். ஸ்வபாவ பஹுலமான ஜநநாசௌசமோவெனில், ஸ்வல்பமான சாவாசௌசத்தை நிவர்த்திக்கும். அதிக ஸங்க்யையுள்ள நாட்களை யுடையது 'ஸ்வபாவ பஹுல' எனப்படுகிறது'' என்று.

இவ்விஷயத்தில் அவரவர் தேசாசாரப்படி வ்யவஸ்தையை அறியவும்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:- ஜநநாசௌசத்தில் மற்றொரு ஜநநாசௌசம் வந்தாலும், சாவாசௌசத்தில் மற்றொரு சாவாசௌசம் வந்தாலும், ஜநநாசௌசம் வந்தாலும் முந்தியதோடு பிந்தியதும் செல்லும். ஸூதகாசௌசத்தால் சாவாசௌசம் ஒருகாலும் நிவ்ருத்திக்காது. பூர்வாசௌசத்தின் கடைசி தினத்தில் ஆசௌசம் வந்தால் முந்திய ஆசௌசத்திற்குப் பிறகு இரண்டு நாட்களாசௌசம். கடைசி தினத்தில் எட்டாவது யாமத்திலானாலும், விடியற்காலத்திலானாலும் மூன்று நாட்களாசௌசம். ஆசௌசங்களின் சேர்க்கையில் தீர்க்காசௌசத்தால் அல்பாசௌசம் நிவ்ருத்திக்கும். அல்பாசௌசத்தால் தீர்க்காசௌசம் நிவ்ருத்திக்காது. தீர்க்காசௌசத்தின் கடைசி தினத்தின் ப்ரபாதத்தில் வந்தாலும் அல்பாசௌசம் தீர்க்காசௌசத்தால் நிவ்ருத்திக்கும்.

இங்கே சிலர் இவ்விதம் சொல்லுகின்றனர்- ''பூர்வேணைவோத்தரம் கச்சேத்' என்ற வசனத்தினால், முந்திய மரணநிமித்தாசௌ

निमित्ताशौचस्य सन्निपाते देशान्तरीयस्य वा तस्य श्रवणे पूर्वाशौचशेषेण शुद्धिः । न तूत्तरमृति निमित्ताशौचमध्ये पूर्वाशौचश्रवणे उत्तराशौचशेषेण शुद्धिः । किन्तु कालशिष्टमतिक्रान्ताशौचमनुष्ठेयमेव । उत्तराशौचशेषेण पूर्वाशौचस्य शुद्ध्यभावात् । उत्तरमृतिनिमित्ताशौचमध्ये पूर्वाशौचस्यानतिक्रान्तस्य श्रवणे पूर्वशेषेणोत्तरस्यापि शुद्धिः । पूर्वस्यातिक्रान्तस्य तु 'दीर्घातल्पं व्रजेत्' इति वचनेन उत्तराशौचशेषेण शुद्धिः । आशौचमध्ये श्रुतस्याशौचनिर्गमनानन्तरं श्रवणे न पुनराशौचमनुष्ठेयम् । सन्निपाताशौचवचनेषु पुनराशौचपाते शिष्टाहाभ्यां शुद्धिविधानात् । यथा स्नानानन्तरमस्पृश्यस्पर्शपूर्वज्ञातेऽपि तेनैव स्नानेन पूर्वस्यापि शुद्धिः' इति ॥

சத்தின் நடுவில் இரண்டாவது ம்ருதி நிமித்தமான ஆசௌசம் சேர்ந்தாலும், தேசாந்தரத்தில் ஸம்பவித்த ம்ருதி நிமித்தமான ஆசௌசத்தைக் கேட்டாலும் பூர்வாசௌசசேஷத்தால் சுத்தி. உத்தரம்ருதி நிமித்தாசௌசத்தின் நடுவில் அதிக்ராந்தமான பூர்வாசௌசத்தைக் கேட்டால் உத்தராசௌசசேஷத்தால் சுத்தி என்பதில்லை. ஆனால் மீதியாக அதிக்ராந்தாசௌசத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும், உத்தராசௌசசேஷத்தால் பூர்வாசௌசத்திற்குச் சுத்தி இல்லாததால். உத்தரம்ருதி நிமித்தமான ஆசௌசத்தின் நடுவில் அதிக்ராந்தமல்லாத பூர்வாசௌசத்தைக் கேட்டால், பூர்வாசௌச சேஷத்தால் உத்தராசௌசத்திற்கும் சுத்தி. பூர்வாசௌசம் அதிக்ராந்தமாகியதானால் 'தீர்க்காதல்பம் வ்ரஜேத்' என்ற வசனத்தால் உத்தராசௌச சேஷத்தால் சுத்தி. ஆசௌச மத்யத்தில் ஸம்பவித்ததை ஆசௌசம் சென்ற பிறகு கேட்டால் மறுபடி ஆசௌசம் அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டியதில்லை. ஸந்நிபாதாசௌசவசனங்களில் மறுபடி ஆசௌசம் வந்தால் மீதியுள்ள தினத்தால் சுத்தி விதிக்கப்பட்டிருப்பதால். எப்படி ஸ்நானம் செய்த பிறகு, தீண்டக்கூடாததை முன்பு தீண்டியதாகத் தெரிந்தாலும் அந்த ஸ்நானத்தாலேயே முன்பு உள்ள அசுத்திக்கும் நிவ்ருத்தியோ அவ்விதம்" என்று.

𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌿𑌥𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃 —

'𑌮𑌾𑌤𑌰𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑌾 । 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑍌 —

'𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇𑌨 𑌹𑍀𑌤𑌰𑌤𑍍 । 𑌅𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌚 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿 । 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑍈𑌤𑍃𑌕𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

மாதாபித்ரு மரணாசௌசங்கள் கடைசிதினத்திற்கு முன்பே பரஸ்பரம் சேர்ந்தாலும், முந்தியதால் பிந்தியதிற்குச் சுத்தி என்பதில்லை. ஏனெனில்,

சங்கர் :— "மாதா முதலில் இறந்து அந்த ஆசௌசத்தின் நடுவில் பிதா இறந்தால் பித்ராசௌசத்தாலேயே சுத்தி. பிதாவின் ஆசௌசமத்யத்தில் மாதாவின் ஆசௌசம் சேர்ந்தால் பூர்வாசௌசத்திற்குப் பிறகு மாதாவின் ஆசௌசத்தைப் பக்ஷிணீ காலம் வரை அதிகமாக அனுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்றார்.

ஷடசீதியில் :— முந்தியதானாலும், பிந்தியதானாலும், மாதா பிதாக்களின் ஆசௌசத்துடன் இதர ஆசௌசம் சுத்தமாகும். மாதாபிதாக்களின் ஆசௌசமோ அன்யாசௌசத்துடன் சுத்தமாகாது. மாதாவின் ஆசௌசத்தின் மத்தியில் பிதாவும் மரித்தால் பிதாவின் ம்ருதி முதல் புத்ரர்களுக்குப் பத்து நாள் ஆசௌசம். பிதாவின் ஆசௌசமத்யத்தில் தாயார் இறந்தால், பிதாவின் தசராத்ரத்திற்குப் பிறகு மாதாவுக்குப் பக்ஷிண்யாசௌசம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும் அதிகமாக.

தேவலோ விஶேஷமாஹ—

'ம்ருதம் பதிமநுவ்ரஜ்ய பத்நீ விஶேஜ்ஜ்வலநம் யதா । ந தத்ர பக்ஷிணீ கார்யா பித்ராஶௌசேந ஶுத்த்யதி ॥ புத்ரோ(அ)ந்யோ வா(அ)க்நிதஸ்தஸ்யாஸ்தாவதேவாஶுசிஸ்தயோ: । நவஶ்ராத்தம் ஸாபிண்ட்யம் ச யுகபத்து ஸமாபயேத் ॥ பத்யு: பித்ராதிபி: கார்யா: பத்யா பத்ந்யாஸ்து நைவ ஹி । ஸாபத்யா வா(அ)நபத்யா வா ந பேத இதி கோபில:' இதி ॥

தயா ச கோபில:—

'ஏகசித்யாம் ஸமாரூடௌ தம்பதீ நிதநம் கதௌ । ஏகோத்திஷ்டம் ஷோடஶம் ச பத்யுரேகாதஶே(அ)ஹநி ॥ த்வாதஶே(அ)ஹநி ஸம்ப்ராப்தே பிண்டமேகம் த்வயோ: க்ஷிபேத் । பிதாமஹாதி பிண்டேஷு தம் பிதுர்விநியோஜயேத்' இதி ॥

யம:—

'பத்யா வைக்யேந கர்தவ்யம் ஸபிண்டீகரணம் ஸ்த்ரியா: । ஸா ம்ருதா(அ)பி ஹி தேநைக்யம் கதா மந்த்ராஹுதிவ்ரதை:' இதி ॥

தேவலர் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்:- இறந்த பர்த்தாவை அனுஸரித்துப் பத்நியும் அக்நிப்ரவேசம் செய்தால், அப்பொழுது பக்ஷிண்யாசௌசத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை. பித்ராசௌசத்தாலேயே சுத்தி. அக்நிப்ரதானம் செய்தவன் புத்ரனாகிலும் அந்யனாகிலும் அவ்வளவே ஆசௌசம், அதிகமில்லை. அவர்களுக்கு நவச்ராத்தம், ஸாபிண்ட்யம் இவைகளைச் சேர்த்தே முடிக்க வேண்டும். பர்த்தாவுக்கு அவனது பித்ராதிகளுடன் ஸாபிண்ட்யம். பத்நிக்குப் பர்த்தாவோடு ஸாபிண்ட்யம். ச்வச்ரூ முதலியவருடனில்லை. அவள் புத்ரனுள்ளவளாகிலும், புத்ரனில்லாதவளாகிலும் பேதம் இல்லை என்றார் கோபிலர். அவ்விதமே,

கோபிலர் :— தம்பதிகள் ஒரே சிதியில் ஏறி ம்ருதியை யடைந்தால், ஏகோத்திஷ்டம், ஷோடசம் இவைகளைப் பர்த்தாவின் பதினொன்றாவது தினத்தில் செய்யவும். பன்னிரண்டாவது நாள் வந்தவுடன் இருவருக்கும் ஒரு பிண்டத்தைப் போடவும். பிதாவின் பிண்டத்தைப் பிதாமஹாதி பிண்டங்களில் சேர்க்கவும்.

யமன் :— ஸ்த்ரீயின் ஸபிண்டீகரணத்தைப் பர்த்தாவோடு சேர்த்துச் செய்யவும். அவள் இறந்தபோதே பர்த்தாவுடன்

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 —

'𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌹𑌣𑍇𑌨 । 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌤𑍋 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍇𑌕𑌕𑌾𑌲𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑌿 —

'𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚𑍈𑌕𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹 —

'𑌅𑌨𑍁𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌹 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌤𑍃𑌣𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 — 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌶𑍍𑌵𑌶𑍁𑌰𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌣𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

மந்த்ரம், ஆஹுதி, வ்ரதம் இவைகளால் ஐக்யத்தை அடைந்து விட்டாளல்லவா.

ஸங்க்ரஹத்தில் :— பர்த்தா இறந்த தினத்தின் மறுதினத்தில் எந்த ஸ்த்ரீ சிதியிலேறி அநுகமனம் செய்கின்றாளோ, அவள் விஷயத்தில் பர்த்தாவின் ஆசௌசத்துடன் பத்நியின் ஆசௌசத்திற்கும் சுத்தி. ஒரே காலத்தில் தனியாய் இரண்டு ச்ராத்தம் செய்யவேண்டும்.

மற்றொரு ஸங்க்ரஹத்தில் :— முதல் நாளிலாவது, மறு நாளிலாவது பர்த்தாவை அநுகமனம் செய்தால், பர்த்தாவின் ஆசௌசத்துடனேயே சுத்தி. ச்ராத்தம் ஒரு தினத்திலேயே. இங்கே விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

வஸிஷ்டர் :— 'அநுகமனவிஷயத்தில் பதியுடன் ஸபிண்டீகரணம். பர்த்தாவுக்கும் ச்வசுரனுக்கும் நடுவில் த்ருணத்தைப் போட்டு மறைத்து'. இதன் பொருள்— "முதலில் பர்த்ருபிண்டம் பித்ராதிபிண்டங்களுடன் சேர்க்கப்பட்டபொழுது, முதல் பிண்டம் பர்த்ரு பிண்டமாக ஆகிறது. இரண்டாவது பிண்டம் ச்வசுரபிண்டமாக ஆகிறது. அங்கே பர்த்ருபிண்ட ச்வசுர பிண்டங்களின்

स्मृत्यन्तरे—

"मातापित्रोर्मृतौ चैव जनने चौरसस्य च ।
स्वाशौचकालयोगेनैव शुद्धिस्स्यान्नान्यकालतः" इति ॥
सपिण्डाशौचमध्ये पित्रोर्मृतावौरसपुत्रजनने च न सपिण्डाशौचशेषेण शुद्धिः । किं तु मातापितृमरणनिमित्तं पुत्रजननिमित्तं च दशाहमाशौचमनुष्ठेयम् इत्यर्थः ॥

अङ्गिराः—

"शवाहकस्तु दशाहान्तश्शववाहं चरेद्यदि । पूर्वशेषेणैव विशुद्धिस्स्यात्पित्रोस्तद्दिवसाद्दश" इति ॥

नारदः—

"दशाहे शवदाहे च कर्तुः पुनः पूर्वतस्य संस्थितिः । तस्याशुद्धिः पूर्वशेषाद्येकोद्दिष्टं यथो

நடுவில் புல்லை வைத்து மறைத்து வைத்துப் பர்த்ருபிண்டத்துடன் பத்நீ பிண்டத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்" என்பது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் :— மாதா பிதாக்களின் ம்ருதியிலும், ஔரஸபுத்ர ஜநநத்திலும் தனது ஆசௌசகாலத்தாலேயே சுத்தி. அந்யாசௌச காலத்தால் சுத்தியில்லை. ஸபிண்டமரணுசௌசமத்யத்தில் மாதாபிதாக்களின் மருதி ஏற்பட்டாலும், ஔரஸ புத்ரன் ஜநித்தாலும் ஸபிண்டாசௌச சேஷத்தால் சுத்தியில்லை. ஆனால் மாதா பித்ரு மரணநிமித்தமான ஆசௌசத்தையும், புத்ரஜநந நிமித்தமான ஆசௌசத்தையும் பத்து நாள் அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.

அங்கிரஸ் :— சவதாஹகன் பத்து நாட்களுள் வேறு சவத்தைத் தஹித்தால் பூர்வாசௌசத்தாலேயே சுத்தி. மாதாபிதாக்களைத் தஹித்தால் அவர்களின் ம்ருதிதிவஸம் முதல் பத்து நாட்களால் சுத்தி.

நாரதர் :— சவதாஹகனுக்குப் பத்து நாட்களுள் மறுபடி சவதாஹம் ஏற்பட்டால் பூர்வாசௌசசேஷத்தால் சுத்தி. ஏகோத்திஷ்டம் சாஸ்த்ரவிதிப்படி. ஆசௌச மத்யத்தில் மாதா பிதாக்களைத் தஹித்தால், தாஹகனுக்குப் பத்து நாட்களால் சுத்தி.

ஹிதம் ॥ பிதரௌ தஹதே தத்ர தஶாஹாச்சுத்திரிஷ்யதே' இதி ॥

ஏகோத்திஷ்டம் யதோதிதமிதி = 'ஏகாதஶேऽஹ்நி மத்யாஹ்நே ஏகோத்திஷ்டம் விதீயதே' இதி வசநாத் தத்ததேகாதஶாஹ ஏவைகோத்திஷ்டம் பவதீத்யர்த்த: ॥

ஹாரீத:—

'தாஹகார்யத்வயம் ஸ்யாச்சேத் கர்த்துரேகஸ்ய விஶேஷத: । பூர்வேணைவ ஸமாப்யேத தோயபிண்டம் த்விதீயகம்' இதி ॥ தோயபிண்டமிதி ஸ்வாவிநாபூதாஶௌசோபலக்ஷணம் ॥

தக்ஷ:—

'ம்ருதாஶௌசநிமித்தே த்வே தஹநம் மரணம் ததா । ஜ்ஞாதீநாம் மரணாதேவ தஹநாத்தாஹகஸ்ய து ॥ அந்யாந் தக்த்வா தஶாஹாந்தஶ்ஶுத்தி: பூர்வாவஶேஷத:' இதி ॥

ஸங்க்ரஹே—

'பித்ருந்யாநந்யாநநேகாந்து தக்த்வா பூர்வவதஶ்ஶுத்தி: । பிதரௌ தஹதே தத்ர தஶாஹாச்சுத்திரிஷ்யதே' இதி ॥

'ஏகோத்திஷ்டம் யதோதிதம்'= 'பதினொன்றாவது நாளில் மத்யாஹ்னத்தில் ஏகோத்திஷ்டம் விதிக்கப்படுகிறது' என்ற வசனத்தால் அவனவனது பதினொன்றாவது தினத்தில் ஏகோத்திஷ்டம் ஆக வேண்டுமென்பது பொருள்.

ஹாரீதரும்:-'ஒரு கர்த்தாவுக்குத் தஹனகார்யம் இரண்டு ஏற்பட்டால், இரண்டாவது உதகபிண்டதானமும் முந்தியதுடனேயே முடிக்கப்படவேண்டும்'. இங்கே 'தோயபிண்டம்' என்பது தன்னுடன் பிரியாமற் சேர்ந்துள்ள ஆசௌசத்திற்கும் உபலக்ஷணமாகும்.

தக்ஷர்:- ம்ருதாசௌசத்திற்கு நிமித்தங்கள் தஹநம், மரணம் என்ற இரண்டுமாம். ஜ்ஞாதிகளுக்கு மரணத்தாலேயே ஆசௌசம் ஸம்பவிக்கின்றது. தாஹகனுக்கோ தஹனத்தால் ஸம்பவிக்கின்றது. பத்து நாட்களுள் மற்றொருவனைத் தஹித்தால் முந்திய ஆசௌசத்தின் மீதியுள்ள தினங்களாலேயே சுத்தி.

ஸங்க்ரஹத்தில் :— மாதா பிதாக்களைத் தவிர்த்த மற்றைய பலரைத் தஹித்தால் முந்திய ஆசௌசத்தால் பிந்தியதற்குச்சுத்தி. அந்யதாஹநிமித்தாசௌச மத்யத்தில் மாதா பிதாக்களைத் தஹித்தால் அதுமுதல் பத்து நாட்களால் சுத்தி.

अखण्डादर्शे —

जननमरणयोरन्यतरस्मिन् वर्तमाने यदि अन्यज्जायेत तत्र मातापित्रोः दशाहादेवाशौचम् । न सपिण्डानामिव पूर्वशेषेणैव शुद्धिः । नापि गुरुणा इति ॥ (गुरुणा = शावाशौचेनेत्यर्थः) ॥

तथा बोधायनः —

'जननमरणयोस्सन्निपाते जनने मातापित्रोर्दशाहमाशौचम्' इति ॥

संग्रहे —

'स्वाशौचकालतश्शुद्धाः सूतिकाजनकाग्निदाः । शेषर्णवयोरपि न पूर्वाशौचशेषतः' इति ॥

षडशीतावपि —

'पूर्वाशौचेन या शुद्धिस्सूतिनां मृतिनां च सा । सूतिकाग्निदं हित्वा प्रेतस्य च सुतानपि' इति ॥ एतदुक्तं भवति — 'ज्ञात्याशौचे वर्तमाने यदि प्रसवः

அகண்டாதர்சத்தில்:- ஜநநமரணுசௌசங்களுள் ஒன்றிருக்கும் பொழுது, ஒன்று ஜநநமானல் மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்து நாட்கள் ஆசௌசமே. மற்ற ஜ்ஞாதிக்குப்போல் முந்திய ஆசௌச காலத்துடனேயே சுத்தியில்லை. பெரியதான சாவாசௌசத்தினுலும் சுத்தியில்லை. அவ்விதமே,

போதாயனர்:— ஜநநமரணுசௌசங்களின் சேர்க்கையில், ஜநநவிஷயத்தில் மாதா பிதாக்களுக்குப் பத்துநாட்களாசௌசம்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— ஆசௌசமிருக்கும்பொழுது, ப்ரஸவித்தவள், சிசுவின் தகப்பன், தஹநம் செய்தவன் இவர்கள், தங்கள் ஆசௌச காலத்தினுலேயே சுத்தராவர். முந்திய ஆசௌசத்தின் மீதியுள்ள தினங்களால் சுத்தராவதில்லை.

ஷடசீதியிலும்:— 'ஜநநாசௌசமுள்ளவர்களுக்கும், மரணுசௌசமுள்ளவர்களுக்கும் பூர்வாசௌசத்தால் சுத்தியென்பது எதுவோ அது, ப்ரஸவித்தவள், தாஹகன், இறந்தவனின் பிள்ளைகள் இவர்களைத் தவிர்த்து மற்றவர்க்கு". இந்த வசனத்தால் இவ்விதம் சொல்லியதாகிறது—" ஜ்ஞாத்யாசௌசம் இருக்கும்பொழுது

स्यात्तदा मातुस्सूतकावधिनैव शुद्धिः । पितुर्दशाहेनैव । तत्र ज्ञात्याशौचे ज्ञातिदाहे कृते सति दाहकस्य दाहादि दशाहेनैव शुद्धिः । न पूर्वाशौचशेषेण । पुनर्ज्ञात्यन्तरदाहे पूर्वदाहादिदशाहशेषेण शुद्धिः । पित्रोस्तु दाहे दाहकस्यान्येषामपि पुत्राणां पित्रोर्मरणादि दशाहेनैव शुद्धिः । न पूर्वदाहदशाहशेषेण' इति ॥

अज्ञातिदाहाशौचम् ॥

पक्षिण्याशौचिनाम् अज्ञातिदाहे विशेषः स्मर्यते— 'अज्ञातिं तु नरं दग्ध्वा त्रिरात्राच्छुचिर्भवेत् । ज्ञातीनां दर्शनाद्धूमसंश्लिष्टे दशरात्रकम्' इति ॥ अज्ञातिदाहे मुख्यकर्तुर्दर्शनाभावे उदकदाने सति

ப்ரஸவமானால், அப்பொழுது மாதாவுக்கு ஸூதகமுடிவினாலேயே சுத்தி. பிதாவுக்குப் பத்து நாட்களாலேயே. அதில், ஜ்ஞாத்யா சௌசமத்யத்தில், ஜ்ஞாதியைத் தஹித்தால் தாஹகனுக்குத் தாஹம் முதல் 10 நாட்களாலேயே சுத்தி. பூர்வாசௌசசேஷத்தால் சுத்தியில்லை. மறுபடி மற்றொரு ஜ்ஞாதியைத் தஹித்தால் முந்திய தஹநத்தின் தசாஹசேஷத்தாலேயே சுத்தி. மாதா பிதாக்களைத் தஹித்தால், தாஹகனுக்கும் மற்ற புத்ரர்களுக்கும், மாதா பித்ரு மரணம் முதல் 10-நாட்களாலேயே சுத்தி. முந்திய தஹந தசாஹசேஷ தினத்தால் சுத்தியில்லை" என்று.

ஜ்ஞாதியல்லாதவரின் தஹநத்தில் ஆசௌசம்.

ஜ்ஞாதியல்லாத பந்துவைப் பக்ஷிண்யாசௌசமுள்ளவன் தஹித்தால், விசேஷம் சொல்லப்படுகிறது,

ஓர் ஸ்ம்ருதியில் :— 'அஜ்ஞாதியான பந்துவைப் பக்ஷிண்யா சௌசமுள்ளவன் தஹித்தால் 3-நாட்களாசௌசமுடையவனாவான். முக்கிய கர்த்தா வராததால் உதகதாநம் செய்தால் மூன்றுநாட்களாசௌசம். 3-நாட்களுக்குப் பிறகும் அஸ்தி ஸஞ்சயநத்திற்கு முன் முக்கிய கர்த்தா வந்தால் அவனைப்பார்த்த பிறகு, தாஹம் செய்தவனுக்கு ஆசௌசமில்லை, உதகதானமுமில்லை. 3-நாட்

ப்ராகா³ஶௌசவத்ஸ்யாத் । ப்ராகா³க³தஶ்சேத் ஸஞ்சயநாத் பூர்வம் கர்த்ருமுக்²யஸ்யாநாக³மனே முக்²யகர்த்ராஶௌசம் த³ஶாஹமேவ நாஸ்தி । ஸஞ்சயநாத்பரம் கர்த்ருமுக்²யஸ்யாக³மனே த³ஶாஹம் । ப்ரேதான்னபோ⁴ஜனே த³ஶாஹமாஶௌசம் । த³ஶமேऽஹநி உத³கதா³னம் குர்யாதி³த்யர்த²: ॥

ஶேஷந்யாயவிஷய: ॥

தீ³பிகாயாம் —

'ஜநகஸ்ய ஜநந்யாஶ்ச பா⁴ர்யாயா: பத்யுரேவ ச । ஸுதஸ்ய து³ஹிதுஶ்சைவ ஜனநே மரணேऽபி ச ॥ ஸ்வகாலேனைவ ஶுத்³தி⁴ஸ்ஸ்யாச்சே²ஷந்யாயோ ந வித்³யதே' இதி ॥ ஜ்ஞாத்யமத்⁴யே ஸுதாஜனநே பித்ரோர்த³ஶாஹத ஏவ ஶுத்³தி⁴: । பா⁴ர்யாதி³மரணே தத்ப்ரதியோகி³நாமபி ஸ்வகாலத ஏவ ஶுத்³தி⁴: । ந பூர்வஶேஷேணேத்யர்த²: ॥

களுக்குப் பிறகு முக்ய கர்த்தா வராததால் ஸஞ்சயனம்செய்து, பிறகு முக்ய கர்த்தாவந்தால் பத்து நாட்களாசௌசம். ப்ரேதாந்ந போஜநம் செய்தாலும் 10-நாட்களாசௌசம். 10-வது நாளில் உதகதானத்தையும் செய்யவேண்டும் என்று.

சேஷந்யாயமில்லாத விஷயம்

தீபிகையில் :— பிதா, மாதா, பார்யை, பர்த்தா இவர்களின் ம்ருதியிலும், புத்ரன், புத்ரீ இவர்களின் ஜநநத்திலும், ப்ரதியோகிக்கு, ஸ்வாசௌச காலத்தாலேயே சுத்தி. சேஷந்யாயமென்பது இவ்விஷயங்களிலில்லை. பூர்வாசௌச சேஷத்தால் உத்தராசௌசத்திற்கு நிவ்ருத்தி என்பது சேஷந்யாயம். ஆகையால் முந்திய ஆசௌசத்தால் இந்த ஆசௌசங்கள் நிவ்ருத்திப்பதில்லை என்பதாம். ஜ்ஞாத்யாசௌசத்தின் நடுவில் பெண் பிள்ளைகளின் ஜநநமானால் மாதா பிதாக்களுக்கு 10-நாட்களாலேயே சுத்தி. பார்யை முதலியவரின் மாணத்தில் அவர்களின் ப்ரதியோகிகளுக்கும் ஸ்வகாலத்தாலேயே சுத்தி. பூர்வாசௌசசேஷத்தால் சுத்தியில்லை என்பது பொருள்.

𑌆𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 ॥

𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 —

'𑌆𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌯𑌦𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌿𑌕𑍀 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌪𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌵𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 —

'𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌯𑌤𑍇 । 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌵𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

ஆசௌசத்திலும் ஜாதகர்மாதிகளைச் செய்யலாம்

ஆசௌச மத்யத்தில் புத்ரன் பிறந்தால் ஜாதகர்மம் முதலியதைச் செய்யவே வேண்டும்.

ப்ரஜாபதி :— 'ஆசௌசமுண்டாகியிருக்கும்பொது, புத்ர ஜநநம் ஏற்பட்டால், கர்த்தாவுக்கு ஜாதகர்மத்தைச் செய்யும் காலத்தில் சுத்தி. பூர்வாசௌசத்தால் சுத்தனாகிறான். மாதா பித்ரு மரணாசௌச மத்யத்தில் புத்ரன் பிறந்தால் மாதா பித்ரு மரணாசௌசத்தோடு புத்ர ஜன்ம நிமித்தமான ஆசௌசமும் நிவ்ருத்திக்கின்றது என்பது பொருள். அவ்விதமே,

ரத்னாவளியில் :— மாதாபிதாக்களின் மரணாசௌச மத்யத்தில் தனது பார்யை ப்ரஸவித்தால், மாதாபிதாக்களின் ஆசௌச சேஷ காலத்தால் ப்ரஸவாசௌசம் நிவ்ருத்திக்கும், ப்ரஸவித்தவளுக்குச் சுத்தி ப்ரஸவாசௌசகாலத்தால். மாதா பித்ருமரணாசௌசமத்யத்தில் பார்யை ப்ரஸவித்தால் குழந்தையின் ஜநகனுக்கு மாதாபித்ருமரணாசௌச சேஷத்தால் சுத்தி. பத்நிக்கு ஸ்வகாலத்தாலேயே சுத்தி என்று பொருள்.

அஸந்நிஹித தே³ஶஸ்த²ஸபிண்ட³மரணாஶௌசம் ॥

அஸந்நிஹிததே³ஶஸ்த²ஸபிண்ட³மரணாஶௌசமாஹ மநு:—

'விக³தம் து விதே³ஶஸ்த²ம் ஶ்ருணுயாத்³யோ ஹ்யநிர்த³ஶம் । யச்சே²ஷம் த³ஶராத்ரஸ்ய தாவதே³வாஶுசிர்ப⁴வேத்' இதி ॥ விக³தம் = ம்ருதம், விதே³ஶஸ்த²ம் = அஸந்நிஹித தே³ஶஸ்த²ம், அநிர்த³ஶம் = அநிர்க³தத³ஶாஹம் த³ஶராத்ரஸ்யாந்த: ஸ்வஜாத்யுக்த காலாஶௌசமத்⁴யே இதி யாவத் ॥

ஏதஜ்ஜநநாஶௌசஸ்யாபி ப்ரத³ர்ஶநார்த²ம் । ததா² ச ப்³ருஹஸ்பதி:—

'அந்யதே³ஶே ம்ருதம் ஜ்ஞாதிம் ஶ்ருத்வா புத்ரஸ்ய ஜந்ம வா । அநிர்க³தத³ஶாஹம் து ஶேஷாஹோபி⁴ர்விஶுத்⁴யதி' இதி ॥ அந்யதே³ஶே = அஸந்நிஹிததே³ஶே, புத்ரஸ்ய ஜந்ம = ஜ்ஞாதே: ஸ்வஸ்ய வா(அ)பத்யஸ்ய ஜந்ம ॥

ஶங்கோ²(அ)பி—

'தே³ஶாந்தரக³தம் ஶ்ருத்வா ஸூத்யாம் மரணம் ததா² ।

தூரதேசத்தில் உள்ள ஸபிண்டனின் மரணத்தில் ஆசௌசம்.

தூரதேசத்திலுள்ள ஜ்ஞாதியின் மரணத்தில் ஆசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்.

மனு :— "விதேசத்திலுள்ள ஜ்ஞாதியை இறந்தாகப் பத்து நாட்களுள் எவன் கேட்கிறானோ அவன் அந்த ஆசௌசம் பாக்கியுள்ள நாட்கள் வரையில்தான் ஆசௌசியாவான்". பத்து நாட்களுள் என்பதற்கு அந்தந்த ஜாதிக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசௌசத்தின் மத்தியில் என்று பொருள்.

இது ஜநநாசௌசத்தையும் காண்பிப்பதற்கு. அவ்விதமே,

ப்ருஹஸ்பதி :— அன்ய தேசத்தில் ஸம்பவித்த ஜ்ஞாதியின் ம்ருதியையோ, ஜநநத்தையோ புத்ரஜநநத்தையோ பத்து நாட்களுள் கேள்விப்பட்டால், மீதியுள்ள நாட்களால் சுத்தி.

சங்கரும் :— "தேசாந்தரத்தில் ஸம்பவித்த ஜநநத்தையாவது, மரணத்தையாவது கேள்விப்பட்டால் 10-நாட்களின் மீதி

𑌯𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 = 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌦𑍇𑌶𑌵𑌤𑍍, 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 = 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑌿𑌥𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 । 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ॥ '𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌰𑌣𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌵𑌾𑌸𑍌 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 —

'𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 —

'𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑌵𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌶𑌾𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾 = 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑍈𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑍈𑌰𑍇𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

யுள்ள நாட்கள் வரையில்தான் அசுத்தனுவான்" மூலத்திலுள்ள 'தசராத்ரஸ்ய' என்பது வேறு சில காலங்களையும் குறிக்கும். 'எந்த வர்ணத்தானுக்கு எந்தக் காலம் விதிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அதற்குள் ச்ரவணம் செய்தவன் பாக்கியுள்ள காலத்தாலேயே சுத்தனுகிருன்' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும் :- தூரதேசத்திலிருப்பவனின் விஷயத்தில், ஆசௌசத்தில் காலசேஷம் சுத்திஹேதுவாகின்றது.

ஸங்க்ரஹத்தில் :— "சாவம் அல்லது ஸூதகம் பத்து நாட்களுள் கேட்கப்பட்டால் எல்லோருக்கும் மீதியுள்ள தினங்கள் வரை மட்டில் ஆசௌசம், ஸஞ்சயனத்திற்கு முன் கேள்விப்பட்ட புத்ரனுக்குமிவ்விதமே. பிறகு கேட்டால் பத்து நாட்களாசௌசம்". சாவமும், ஸூதகமும் நடுவில் அறியப்பட்டால் புத்ரன் தவிர்த்த மற்ற ஜ்ஞாதிகள் எல்லோருக்கும் மீதியுள்ள தினங்கள் வரைதான் ஆசௌசம். புத்ரன் முக்கியகர்த்தாவாயினும் அஸ்தி ஸஞ்சயநத்திற்குமுன் மாதாபித்ரு மரணத்தைக் கேட்டால் மீதியுள்ள நாட்களில்தான் ஆசௌசம், ஸஞ்சயநத்திற்குப் பிறகானுல்

ததா ச ஸ்ம்ருத்யந்தரே—

‘விதேஶஸ்த: ஸுதோ மாத்ரோ: ஶ்ருத்வா பித்ரோர்ம்ருதிம் யதி । பஶ்சாச்ச்ருத்யஹ்நாத் தஶாஹேந ஸஞ்சயாத் ப்ராக் து ஶேஷத:’ இதி ॥

‘சதுர்தே(அ)ஹநி விப்ராணாம் அஸ்திஸஞ்சயநம் ஸ்ம்ருதம்’ இத்யஸ்திஸஞ்சயநஸ்ய சதுர்தீதிநே கர்தவ்யத்வவிதாநாத் ‘ஸஞ்சயாத் ப்ராக் து ஶேஷத’ இதி ஸஞ்சயநே சதுர்தீதிவஸஸ்யைவோபலக்ஷிதத்வாத் சதுர்திநாத் பூர்வம் பித்ரோர்மரணஶ்ரவணே ஶிஷ்டாஹம் சதுர்திவஸாதி தச்ச்ரவணாத் தஶாஹமிதி கேசித் ॥

அதிக்ராந்தாஶௌசம் ॥

உக்தஸ்ய தஶராத்ராதிஶாவாஶௌசஸ்யாபகமோத்தரம் வ்யவஹிததேஶே ம்ருதஸபிண்டஸ்ய மரணவார்தாஶ்ரவணே ஆஹ மநு:—

கேட்கப்பட்ட தினம் முதல் பத்துநாட்களாசௌசமென்பது பொருள். அவ்விதமே,

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் :— தூரதேசத்திலுள்ள புத்ரன் மாதா பித்ரும்ருதியை மரணதினத்திற்குப் பிறகு கேட்டால், கேட்ட தினம் முதல் 10-நாட்களால் சுத்தனுவான். ஸஞ்சயனத்திற்கு முன் கேட்டால் மீதியுள்ள நாட்களால் சுத்தனுவான்.

‘4-ஆவது தினத்தில் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு அஸ்திஸஞ்சயநம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது’ என்று, அஸ்திஸஞ்சயநத்தை நான்காவது நாளில் செய்யவேண்டும் என்று விதியிருப்பதால், ‘ஸஞ்சயநாத் ப்ராக் து சேஷத:’ என்பதால் நான்காவது தினமே சொல்லப் படுவதால், நான்காவது தினத்திற்கு முன் மாதா பித்ரு மரண ச்ரவணத்தில் மீதியுள்ள தினங்கள் வரை ஆசௌசம். நான்காவது தினம் முதல் கேள்விப்பட்டால் கேட்ட தினம் முதல் பத்து நாட்கள் ஆசௌசம் என்று சிலர்.

அதிக்ராந்தாசௌசம்.

சொல்லப்பட்ட தசராத்ரம் முதலிய சாவாசௌசம் சென்ற பிறகு தூரதேசத்தில் இறந்த ஸபிண்டனின் மாணவார்த்தையைக் கேள்விப்படும் விஷயத்தில் சொல்லுகிறார்,

𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵𑌾𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑌙𑍍𑌖𑍋𑌽𑌪𑌿 —

'𑌅𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌽𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃 —

'𑌆𑌶𑍌𑌚𑌾𑌹𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 = 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 —

'𑌅𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌶𑍌𑌚𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑌶𑍍𑌶𑌾𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌪𑌰𑌃 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 —

'𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁 ।

மனு :— தசராத்ரம் அதிக்ராந்தமானல் மூன்று நாட்கள் அசுத்தனுவான். ஒரு வர்ஷம் அதீதமானல் ஸ்நாநத்தாலேயே சுத்தனுவான்.

சங்கரும் :— தசராத்ரமதிக்ராந்தமானல் மூன்று நாட்கள் அசுத்தனுவான். ஒரு வர்ஷமதிக்ராந்தமானல் ஸ்நாநத்தாலேயே சுத்தனுவான்.

தேவலர் :— ஆசௌச தினங்கள் அதீதங்களானபிறகு ஜ்ஞாதி மரணம் கேட்கப்பட்டால் முதல் வர்ஷத்திற்குள் மூன்று நாட்களாசௌசம்.

சந்த்ரிகையில் :— அவரவரது ஆசௌசம் அதீதமாகியபிறகு, கேட்கப்பட்டால் மூன்று நாட்களாசௌசம். ஒரு வர்ஷம் அதீதமாகியதானல் ஸ்நாநமாத்ரம் விதிக்கப்படுகிறது. இங்கே ஸூதகமென்ற சப்தம் சாவாசௌசத்தைச் சொல்லுகிறது.

யாஜ்ஞவல்க்யரும் :—"தேசாந்த்ரத்தில் மரித்த ஜ்ஞாதியின் மரண ச்ரவணத்தில் மீதியுள்ள நாட்கள்வரை ஆசௌசம். தசா

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌶𑍇𑌷𑍇 — 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 — '𑌅𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃। 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌮𑍍, 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌵𑌮𑌮𑍍। 𑌯𑌚𑍍𑌚 '𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀'𑌤𑌿 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌵𑌚𑌨𑌂, 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

'𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇 —

'𑌅𑌤𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾

ஹாதிக்ரமத்தில் மூன்று நாட்களே ஆசௌசம் எல்லோருக்கும், ஒரு வர்ஷம் அதிக்ராந்தமானல் உதகதாநத்தால் சுத்தனுகிருன்" என்ருர். இங்கே விக்ஞாநேச்வரர் சொல்வதாவது—"இந்த மூன்று நாளாசௌசமென்கிற விதி, பத்து நாட்களுக்குமேல் மூன்று மாதத்திற்கு முன் என்றறியப்படவேண்டும். முன் சொல்லிய ஸத்யச்சௌசம், ஒன்பதாவது மாதத்திற்குமேல் வர்ஷத்திற்கு முன் என்றறியப்படவேண்டும். ஆனல், 'பத்து நாட்களுக்குமேல் கேட்டால் ஒருநாளாசௌசம்' என்ற வஸிஷ்டவசநமுள்ளதே எனில், அது ஆறு மாதத்திற்குமேல் ஒன்பதாவது மாதத்திற்குள். "பத்து நாட்களுக்குமேல் கேட்டால் பக்ஷிண்யாசௌசம்" என்ற கௌதம வசனமும், மூன்று மாதத்திற்குமேல் 6-மாதத்திற்குள்.

அவ்விதமே, வ்ருத்தவஸிஷ்டர்—மூன்று மாதம் வரை மூன்று நாட்களாசௌசம். ஆறு மாதம் வரை பக்ஷிணீ. ஒன்பது மாதத்திற்குள் ஒருநாளாசௌசம். அதற்குமேல் ஸ்நாநத்தால் சுத்தனுகிருன்" என்று. அவ்விதமே,

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— அதீதாசௌசமோவெனில், ஸ்வாசௌச காலத்திற்குப் பின் ப்ராம்ஹணன் முதலிய எல்லா

र्णानां सर्वेषामुपनयनादूर्ध्वं स्त्रीणां विवाहादूर्ध्वं भवति । तत् मासत्रये त्रिरात्रं षण्मासे पक्षिणी, नवमासे त्वेकाहः, ततःपरं सचैलं स्नानोदकदानाच्छुद्धिः ॥

अतीताशौचे स्वाशौचकालतृतीयभागादूर्ध्वं स्पृश्याः । जननातिक्रान्ताशौचं सपिण्डानां नास्त्येव । 'पुत्रजनने तु पितुः स्नानमस्त्येव' इति ॥

स्मृतिरत्नमाधवीयादिषु तु दशाहादूर्ध्वमर्वाक् त्रिपक्षात्त्रिरात्रं षण्मासादर्वाक् पक्षिणी अर्वाक् संवत्सरादेकाहः ॥

यथाह विष्णुः—

'अर्वाक् त्रिपक्षात्त्रिदिनं षण्मासात्तु दिवानिशम् । अहस्संवत्सरादर्वाक् देशान्तरमृतेष्वपि' इति ॥ अत्र दिवाशब्देन अहर्द्वयमुच्यते । दिवानिशं पक्षिणीति यावत् ॥

வர்ணங்களுக்கும் உபநயனத்திற்குப் பிறகும், ஸ்த்ரீகளுக்கு விவாஹத்திற்குப் பிறகும் ஸம்பவிக்கும். அது மூன்று மாதங்கள் வரை 3 நாட்கள். 6 மாதங்கள் வரை பக்ஷிணீ. 9 மாதங்கள் வரை 1 நாள். பிறகு ஸசேல ஸ்நானம் செய்து உதகதானம் செய்வதால் சுத்தி.

அதீதாசௌசத்தில் தனது ஆசௌசத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகத்திற்கு மேல் ஸ்பர்சயோக்யதை. ஜநநத்தில் அதிக்ராந்த ஆசௌசம் ஸபிண்டருக்கு இல்லவே யில்லை. புத்ரஜநநத்தில் பிதாவுக்கு ஸ்நாநமுண்டு.

ஸ்ம்ருதிரத்நம், மாதவீயம் முதலியவைகளிலோ, 10-நாட்களுக்குப் பிறகு த்ரிபக்ஷத்திற்கு முன் 3-நாட்கள். 6-மாதத்திற்கு முன் பக்ஷிணீ. ஒரு வர்ஷத்திற்குள் ஒரு நாள்.

விஷ்ணு:— த்ரிபக்ஷத்திற்குள் 3-நாட்கள். 6-மாதங்களுக்குள் பக்ஷிணீ. ஒரு வர்ஷத்திற்குள் ஒரு நாள். தேசாந்தரத்தில் மரித்தவர் விஷயத்திலுமிவ்விதமே.

तथा च देवलः—

'आ त्रिपक्षात् त्रिरात्रं स्यात् षण्मासात् पक्षिणी ततः ।
परमेकाहमावर्षादूर्ध्वं स्नानेन शुध्यति' इति ॥

'वीते कालाशौचे संवत्सरान्तस्त्वेकरात्रेणे'ति विष्णुवचनमपि देवलवचनसमानविषयम् । षण्मासादूर्ध्वं वत्सरमध्ये एकरात्रेण शुद्धिरिति यावत् । एवं च 'मासत्रये त्रिरात्रं स्यात्' इति वृद्धवसिष्ठवचनस्य 'अर्वाक् त्रिपक्षात् त्रिदिनम्', 'आ त्रिपक्षात् त्रिरात्रं स्यात्' इति विष्णुदेवलवचनयोश्च निकटदेशतारतम्यापेक्षया विकल्पो द्रष्टव्यः । यत्तु संग्रहकारवचनम्— 'त्रिरात्रं त्रिषु मासेषु पक्षिण्येव ततस्त्रिषु । ततोऽहष्षट्सु मासेषु स्नानमूर्ध्वमाद्र्यवश्रुतम्' इति, तत्र प्रमाणं मृग्यम् । न तु देवलवचनं प्रमाणम् 'आ त्रिपक्षात् त्रिरात्रं स्यात्' इति पठित्वा स्मृतिरत्नमाधवीयादिषु व्याख्यातत्वात् । न च

தேவலர்:- த்ரிபக்ஷம் வரையில் 3-நாட்கள். 6-மாதங்கள் வரை பக்ஷிணீ. வர்ஷம் வரையில் ஒரு நாள். பிறகு ஸ்நாநத்தால் சுத்தி.

'ஆசௌசமதிக்ராந்தமானல் ஒரு வர்ஷத்திற்குள் ஒரு நாள்' என்ற விஷ்ணு வசநமும், தேவல வசநத்திற்கு ஸமான விஷயம். 6-மாதங்களுக்கு மேல் வர்ஷத்திற்குள் ஒரு நாளாசௌசமென்று. இவ்விதமிருப்பதால், 'மூன்று மாதங்களுக்குள் 3-நாட்கள் என்ற வ்ருத்தவஸிஷ்ட வசநத்திற்கும், 3-பக்ஷத்திற்குள் 3-நாட்கள். த்ரிபக்ஷம் வரை 3-நாட்கள் என்ற விஷ்ணு, தேவல வசநங்களுக்கும் ஸமீப தேச தாரதம்யத்தை அபேக்ஷித்து விகல்பம் அறியத்தக்கது. 'த்ரிராத்ரம் த்ரிஷு — ச்ருதம்' என்று ஸங்க்ரஹகார வசநமுள்ளதே எனில், அதில் ப்ரமாணம் தேடப்பட வேண்டும். அந்த ச்லோகத்தின் பொருள் இவ்விதம்—அதிக்ராந்தமான தசராத்ராசௌச ச்ரவணத்தில், 3-மாதங்கள் வரை 3-நாட்கள். பிறகு 3-மாதங்கள் வரை பக்ஷிணியே. பிறகு 6-மாதங்கள் வரை ஒரு நாளாசௌசம். பிறகு ஸ்நாநம்'' என்று. அவ்விஷயத்தில் தேவல வசநம் ப்ராமாணமென்பதற்கு இல்லை. 'ஆத்ரிபக்ஷாத் த்ரிராத்ரம் ஸ்யாத்' என்று படித்து ஸ்ம்ருதி ரத்ன மாதவீயங்கள் முதலியவைகளில் வ்யாக்யானம் செய்யப்

‘𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍, ‘𑌅𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍। 𑌨 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌕𑍈𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑌰𑌣𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪 𑌏𑌵 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃॥

𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍍। ‘𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍॥

𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍋𑌦𑌕𑌮𑌰𑌣𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌃—

‘𑌬𑌾𑌲𑍇 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇। 𑌸𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌜𑌲𑌮𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇 = 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑍇 । 𑌬𑌾𑌲𑍇 = 𑌷𑌾𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 । 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇 = 𑌸𑍋𑌦𑌕𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍॥

𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿—

‘𑌬𑌾𑌲𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿॥

𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

‘𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑍋𑌃।

பட்டிருப்பதால். ‘மாஸத்ரயே த்ரிராத்ரம் ஸ்யாத்’ என்ற வ்ருத்த வஸிஷ்ட வசநமும் ப்ரமாணமல்ல. 9-மாதங்கள் வரையில் 1-நாள் என்ற அம்சத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டி வருமாகையால். ஆங்காங்கு ஒவ்வொன்றை ஏற்பது உசிதமல்ல. ஆகையால் விகல்பமே சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பர்த்தாவின் மரணத்தைப் பத்நீ 10-நாட்களுக்குப் பிறகு கேட்டாலும் 10-நாட்களாசௌசமே. ‘தசாஹம் புத்ரபார்யயோ;’ என்ற வசநத்தால்.

10-நாட்களுக்குப் பிறகு ஸமாநோதக மரண ச்ரவணத்தில்;

மனு:— 6-மாதங்களுக்குட்பட்ட பாலனின் ம்ருதியிலும், தேசாந்தரத்திலுள்ள ஸமாநோதகனின். ம்ருதியிலும் ஸசேல ஸ்நாந மாத்ரத்தால் சுத்தனாகிறான்.

கௌதமரும்:— பாலன், தூர தேசத்திலிருப்பவன், ஸந்யாஸம் பெற்றவன், ஸமாநோதகன் இவர்கள் விஷயத்தில் ஸத்யச்சௌசம்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:—“ அவரவர்க்குள்ள ஆசௌச காலத்திற்குப்

𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑌕𑌾𑌲𑍋 𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌪𑌶𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑍈𑌕𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍, 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑌃 𑌏𑌕𑌕𑌾𑌲𑌃 = 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃, 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌾 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 = 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑍈𑌕𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑍋𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍂𑌲𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 '𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍁𑌪𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍—'𑌇𑌦𑌮𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌵𑌮𑌮𑍍 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑌵𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑌪𑌿 '𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌕𑌾𑌲𑌶𑍇𑌷𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பிறகு கேட்கப்பட்ட ஆசௌச விஷயத்தில், 3-நாட்களாசௌசிக்கு 1-நாளாசௌசம். ஒரு நாளாசௌசிக்கு ஸ்நாநம் மாத்ரம். பக்ஷிண்யாசௌசிக்கு ஒரு காலம். ராத்ரியில் கேட்கப்பட்டால் ராத்ரி காலமும், பகலில் கேட்கப்பட்டால் பகலும். பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு கேட்டால் ஸ்நாநம் மாத்ரம்" என்று. இங்கே, 3-நாட்கள் ஒரு நாள் ஆசௌசமுள்ளவர்கட்கு 'தினம், ஸத்ய:' என்ற விஷயத்தில் மூலமாயுள்ள ப்ரமாணம் தேடப்படவேண்டும். 'ஊர்த்வம் தசாஹாத் ச்ருத்வா ஏகராத்ரம்' என்ற சங்க வசநம் ப்ரமாணமாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளதே எனில் அதில் அதிக்ராந்த த்ரிராத்ராசௌசம் ப்ரகிருதமல்ல. விக்ஞாநேச்வரர் முதலியவர்களும் வேறு விதமாய் வ்யாக்யாநம் செய்திருக்கின்றனர் — 'இந்த ஏகராத்ராசௌசம் ஸபிண்டர்களுக்கு, 6-மாதங்களுக்குமேல் 9-மாதங்கள் வரையில்; முன் சொல்லிய ஸத்யச்சௌசமோ எனில் 9-மாதங்களுக்குமேல் என்று அறியவும்' என்று. சந்த்ரிகை முதலியதிலும் 'த்ரிராத்ராத்யாசௌசிகளுக்குக் கால சேஷத்தால் சுத்தி. கால சேஷமில்லாவிடில் ஸத்யச்சௌசம்' என்றுள்ளது.

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 — '𑌅𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃। 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇𑌕𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—

'𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌘𑍇𑌽𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌘𑌂 𑌦𑌶𑌵𑌾𑌸𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌤𑍀𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌲𑌵𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌚 । 𑌸𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌜𑌲𑌮𑌾𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌨𑍀𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌉𑌪𑌨𑍀𑌤𑌮𑌰𑌣𑌪𑌰𑌮𑍍 । '𑌉𑌪𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌾𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑌜𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾

ஆனல்—'பக்ஷிணீ காலமதீதமாஞல், 10-நாட்களுள், பகலில் கேட்டாலும், இரவில் கேட்டாலும் ஒரு காலத்தால் சுத்தன் ஆகிறுன்' என்ற ஸ்ம்ருத்யந்தர வசநத்தை ப்ரமாணமாக ஸங்க்ரஹகாரர் சொல்லியிருக்கின்ருரே எனில், அந்த வசநம் சந்த்ரிகா, ஸ்ம்ருதிரத்நம், மாதவீயம், விஜ்ஞாநேச்வரீயம் முதலிய நிபந்தனங்களிலும், மன்வாதி ஸ்ம்ருதிகளிலும் காணப்படாததால் விசாரிக்கப் படவேண்டும். அவ்விதம்,

தீபிகையில்:— மாதா பிதாக்களின் ஆசௌசத்தைப் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு கேட்டால் 10-நாட்களாசௌசம். 3-நாட்கள் ஆசௌசம், பக்ஷிண்யாசௌசம், ஒரு நாளாசௌசம் இவைகளை அதீதமாகக் கேட்டால் ஸத்ய: ஸ்நாநம் மாத்ரம்.

மனு:— '10-நாட்களுக்குமேல் ஜ்ஞாதி மரணத்தைக் கேட்டாலும், புத்ர ஜநநத்தைக் கேட்டாலும் ஸசேல ஸ்நாநத்தால் சுத்தனுகிறுன்'. இங்கே ஜ்ஞாதி சப்தத்தால் அநுபநீதன் சொல்லப் படுகிறுன். உபநீத மரணத்தில் அதிக்ராந்தாசௌசத்தை வ்யாக்ரர் விதித்திருப்பதால். பத்து நாட்களுக்குமேல் புத்ர ஜநநத்தைக் கேட்டால் பிதாவுக்கு மட்டில் ஸ்நாநம். பிறப்பில் ஸபிண்டர்களுக்கு

ஶௌசம் நாஸ்தி, 'நாஶௌசம் ப்ரஸவஸ்யாஸ்தி வ்யதீதேஷு திநேஷ்வபி' இதி தேவலஸ்மரணாத் ॥

ததா ஸங்க்ரஹே—

'பித்ரோர்ப்ராதுஶ்ச ஸர்வேஷாமநுபேதாத்யயே க்ஷபம் । பிது: ஸ்நாநம் ததந்யேஷாம் ந ச தத்ஸூதகாத்யயே' இதி ॥ ததந்யேஷாம் = பித்ருவ்யதிரிக்தாநாம் ஸபிண்டாநாம், ந ச தத் = ஸ்நாநமபி நாஸ்தீத்யர்த்த: ॥

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரே து—

'தேஶாந்தரம்ருதஶ்ருதௌ ஸ்வாஶௌசகாலாதூர்த்த்வம் ஶ்ருதாயாம் தத்தேஶம் விம்ஶதியோஜநாதிகம் த்ரிதா விபஜ்யாத்யே ஸமீபபாகே த்ரிராத்ரம் । ததோ தூரபாகே பக்ஷிணீ, ததோ தூரபாகே ஏககாஹம் । ஏவம் தேஶம் பரிஶோத்ய யத்ரால்பாஶௌசம், ததேவ க்ராஹ்யம் । ஆஶௌசாஹாநி ந வர்த்தயேத், 'ந வர்த்தயேதஹாநி ப்ரத்யூஹேந்நாக்நிஷு க்ரியா:' இதி மநுஸ்மரணாத் । அல்பஸ்ய ஸம்பவே மஹத ஆஶ்ரயேணாஶௌசாஹாநி ந வர்த்தயேத் । அல்பஸ்யாப்ராப்தி

அதிக்ராந்தாசௌசமில்லை. 'ப்ரஸவத்தில் அதிக்ராந்தாசௌசம் கிடையாது' என்று தேவல ஸ்ம்ருதியால்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:– அநுபநீத மரணத்தில், மாதா பிதாக்களுக்கும், ப்ராதாவுக்கும் அதிக்ராந்தாசௌசமுண்டு. ஜநநாசௌசம் அதிக்ராந்தமானால் பிதாவுக்கு ஸ்நாநம் மட்டும். மற்ற ஸபிண்டர்களுக்கு ஸ்நாநமுமில்லை.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்திலோ:– தேசாந்தர ம்ருதியைத் தனது ஆசௌச காலத்திற்குப் பிறகு கேட்டால் அந்தத் தேசத்தின் வ்யவதாநத்தை 20-யோஜனைக்கு மேலுள்ளதை 3-பாகங்களாகப் பிரித்து முதலாவதான ஸமீப பாகத்திலானால் 3-நாட்கள். அதைவிட தூர பாகத்தில் பக்ஷிணீ, அதைவிட தூர பாகத்திலானால் ஒரு நாள். இவ்விதமாலோசித்து எதில் அல்பாசௌசமோ அதையே க்ராஹிக்கவும். ஆசௌச தினங்களை அதிகப்படுத்தக் கூடாது. மனு–'நவர்த்தயேத் + க்ரியா:' என்று சொல்லியிருப்பதால். லகுவான கல்பம் ஸம்பவித்தால் பெரிய கல்பத்தை ஆச்ர

𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍁 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑍇𑌤𑍍 = 𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌚𑍈𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑍍, 𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

‘𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌿 । 𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿—

‘𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑍇 𑌵𑍈𑌖𑌾𑌨𑌸𑍇 𑌯𑌤𑍌 । 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌚 𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃—

‘𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑌪𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

யித்து ஆசௌச தினங்களை வ்ருத்தி செய்யக்கூடாது. லகு கல்பத்தை ஆச்ரயித்தும் ச்ரௌதாக்னிகளில் விக்னத்தைச் செய்யக்கூடாதென்பது மனு வசநத்தின் பொருள்.

தேசாந்தர லக்ஷணத்துடன் கூடிய வேறு தேசத்திலுள்ளவனுடைய ம்ருதி, தனது ஆசௌச காலத்திற்குப் பிறகு கேட்கப்பட்டால், ஸபிண்டர்களுக்கு ஸசேல ஸ்நாநம். த்ரிராத்ரம் முதலியதில்லை. அவ்விதமே,

பராசரர்:—தேசாந்தரத்திலுள்ள ஸபிண்டனின் ம்ருதி கேட்கப்பட்டால் த்ரிராத்ரம், ஒரு நாள் என்ற ஆசௌசமில்லை. ஸத்ய: ஸ்நாநத்தால் சுத்தி.

யாக்ஞவல்க்யரும்:— தேசாந்தரத்திலுள்ள ஸபிண்டனின் ம்ருதியைக் கேட்டால் ஸ்நாநத்தால் சுத்தி. நபும்ஸகன், வைகாநஸன், யதி, கர்ப்பஸ்ராவம் இவைகளிலும் ஸபிண்டர்களுக்கு ஸ்நாநத்தால் சுத்தி.

இங்கே விக்ஞாநேச்வரர்—‘எவன் நதீ முதலியவைகளால் குறுக்கிடப்பட்ட வேறு தேசத்தில் மரித்தானோ, அவன் ம்ருதியில் ஸபிண்டர்களுக்கு 10-நாட்களுக்கு மேல் 3-மாதங்களுக்குள்ளும் ஸ்நாநம் மட்டில். (ஆசௌசமில்லை) என்றார்.

𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑍌 —

'𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍌 𑌯𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃 —

'𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌧𑌾𑌯𑌕𑌃 । 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑍇 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 । 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑍋𑌜𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑌾𑌧𑌵𑍀𑌯𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 —

'𑌯𑌵𑌮𑌧𑍍𑌯𑍋𑌦𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌃 ॥ 𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋𑌽𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌃 । 𑌧𑌨𑍁𑌃𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஷடசீதியில்:- 10-நாட்களுக்குமேல் ஜ்ஞாதி மரணாசௌச ச்ரவணத்தில் எந்த ஆசௌசம் சொல்லப்பட்டதோ, அது ஒரே தேசத்திலிருப்பவருக்குத்தான். தேசாந்தர ம்ருதி விஷயத்தில் ஸ்நாநத்தால் சுத்தி.

தேசாந்தர லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறார்,

ப்ருஹஸ்பதி:- மஹா நதீ நடுவிலிருந்தாலும், பர்வதம் நடுவிலிருந்தாலும், பாஷைகள் பேதித்தாலும் தேசாந்தரமெனப்படுகிறது. 60-யோஜனை தூரத்திற்கப்பாலுள்ளதைத் தேசாந்தரம் என்கின்றனர் சிலர். 40-யோஜனை தூரமென்று சிலர். 30-யோஜனை தூரமென்று சிலர்.

யோஜந லக்ஷணம் **மாதவீயத்தில்** சொல்லப்பட்டுள்ளது:- யவதான்யத்தின் நடுவின் சுற்றளவு 8-கொண்டது, அல்லது நெல் தான்யத்தின் நீட்டளவு 3-கொண்டது ஒரு அங்குலமெனப்படும். 12-அங்குலம் ஒரு விதஸ்தி. 2-விதஸ்தி ஒரு அரத்னி. 2-அரத்னி ஒரு கிஷ்கு. 2-கிஷ்கு ஒரு வில். 2000-வில் கொண்டது ஒரு க்ரோசம். 4-க்ரோசம் கொண்டது ஒரு யோஜனம்' என்று.

स्मृत्यन्तरे—

'भाषाभेदो महानद्या व्यवधानमथो गिरिणा। त्रिंशद्योजनभेदो वा पृथक्त्वं देशभेदिनः' इति॥

महानद्य उक्ता नृसिंहपुराणे—

'गङ्गा यमुना गोदावरी तुङ्गभद्रा कावेरीत्येता महानद्यः' इति॥

वामनपुराणेऽपि—

'गोदावरी भीमरथी कृष्णवेणी सरस्वती। तुङ्गभद्रा सुप्रयोगा सिंहा कावेरि रेविका॥ दुग्धोदा नलिनी रेवा वारिसीता वलस्वना। महाश्चापि महानद्यः सह्यपादविनिर्गताः' इति॥ महाश्चेति परिगणिताभ्योऽन्या याः काश्चिद्विस्तारवत्यः ताश्चापि महानद्य इत्यर्थः। एवं च महानद्या दक्षिणकूलमुत्तरकूलं च परस्परापेक्षया देशान्तरं भवति॥

यथोक्तं बृहन्मनुना—

'देशनाम नदीभेदो निकटे यत्र नैव भवेत्। तेन

மற்ருெரு ஸ்ம்ருதியில்:— பேசும் பாஷையின் பேதம், அல்லது மஹா நதி குறுக்கிலிருப்பது, அல்லது மலையினுல் மறைப்பு, அல்லது மூன்று யோஜனை தூரமிருப்பது தேச பேதத்திற்குக் காரணமாகும்.

மஹா நதிகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன,

ந்ருஸிம்ஹ புராணத்தில்:— 'கங்கா, யமுநா, கோதாவரீ, துங்கபத்ரா என்ற இவை மஹா நதிகள்' என்று.

வாமந புராணத்திலும்:— கோதாவரீ, பீமரதீ, க்ருஷ்ண வேணீ, ஸரஸ்வதீ, துங்கபத்ரா, ஸுப்ரயோகா, ஸிம்ஹா, காவேரீ, ரேவிகா, துக்தோதா, நளிநீ, ரேவா, வாரிஸீதா, வலஸ்வநா மஹாநதீ என்ற இவைகள் மஹா நதிகள். சொல்லப் பட்ட இவைகளைத் தவிர்த்து, விஸ்தாரமுள்ளவைகளும், ஸஹ்ய மலையினடியிலிருந்து வெளிவந்துள்ள நதிகளும் மஹாநதிகளேயாம். இவ்விதமிருப்பதால், மஹா நதியின் தென் கரையும், வட கரையும் பரஸ்பரம் தேசாந்தரமென்றுகிறது.

ப்ருஹன்மனு:— "தேசத்தின் பெயர் பேதித்தாலும், ஸமீபத்

देशान्तरं प्रोक्तं स्वयमेव स्वयम्भुवा' इति ॥ देशनामानि अङ्गवङ्गकलिङ्गादीनि। नदीभेदो नदीविशेषः। महानदीति यावत्। एवमेतदतिक्रान्ताशौचं मातापितृव्यतिरिक्तसपिण्डविषयम्। मातापितृविषये तु सन्निहितदेशे देशान्तरे वा दशाहमेव ॥

तत्र पैठीनसिः—

'पितरौ चेन्मृतौ स्यातां दूरस्थोऽपि हि पुत्रकः। श्रुत्वा तद्दिनमारभ्य दशाहं सूतकी भवेत्' इति। चन्द्रिकायामिदं व्याख्यातम्— 'श्रुत्वेत्यत्र तु ऊर्ध्वमिति शेषो द्रष्टव्यः। ततश्च दशाहमध्ये तु मातापित्रोः श्रवणे पुत्रस्यापि तच्छेषेणैव सपिण्डान्तरवच्छुद्धिः' इति ॥

षडशीतौ—

'देशकालादिभेदेऽपि मातापित्रोर्मृतिश्रुतौ। श्रवणादि दशाहं स्यादतिक्रान्तेषु संस्थितिः' इति ॥

தில் நதிபேதமிருந்தாலும் தேசாந்தரமாகின்றது என்றார் ஸ்வயம்பூ ஸ்வயமாகவே". தேச நாமங்கள்=அங்கவங்க களிங்காதிகள். நதீ பேதம்=மஹா நதீ. இவ்விதம் சொல்லிய அதிக்ராந்தாசௌசம் மாதா, பிதாக்கள் தவிர்த்த ஸபிண்டர் விஷயத்தில். மாதா பித்ரு விஷயத்திலோ, ஸமீப தேசத்திலானாலும், தேசாந்தரத்திலானாலும் 10-நாட்களாசௌசமே. அதில்,

பைடீநஸி:— "மாதா பிதாக்கள் மரித்தால், புத்ரன் தூர தேசத்திலிருந்தாலும் கேட்டது முதல் பத்துநாட்களாசௌசமுள்ளவனாவான்' என்றார். சந்த்ரிகையில் இதற்கு வ்யாக்யானம்— 'கேட்டால் என்பதில் 'பிறகு' என்று சேர்க்கவேண்டும். அதனால், பத்துநாட்களுள் கேட்டால், புத்ரனுக்கும் மீதியுள்ள தினங்களாலேயே மற்ற ஜ்ஞாதிகளுக்குப்போல் சுத்தி' என்றுள்ளது.

ஷடசீதியில்:— தேச பேதமிருந்தாலும், காலபேதமிருந்தாலும், மாதா பித்ரு மரணத்தைப் புத்ரன் கேட்டால் கேட்டதினம் முதல் பத்துநாட்களாசௌசம் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அதிக்ராந்த விஷயத்தில் இது நிர்ணயம்.

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇—

'𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌦𑌕𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿 𑌚। 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍍, '𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌦𑌾𑌰𑌯𑍋𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍈𑌠𑍀𑌨𑌸𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍। 𑌮𑌹𑌾𑌗𑍁𑌰𑍁𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌦𑍂𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍇𑌽𑌬𑍍𑌦𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍋𑌪𑌵𑌾𑌸𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇𑌽𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍। 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿—

'𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌯𑌦𑌿।
𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿॥

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— மாதா பித்ரு மரணத்தில், பத்து நாள் முதலியதற்கு மேலும், வர்ஷத்திற்கு மேலும் புத்ரன் கேட்டால், கேட்ட தினம் முதல் பத்துநாட்களாசௌசமனுஷ்டிக்கவும். உதகபிண்டாதி தானத்தையும் செய்யவும். பத்னிக்கும் பத்துநாட்களாசௌசமே. 'புத்ரன் பார்யை இவர்களுக்குப் பத்து நாள்' என்று பைடீநஸி வசனத்தால். மஹாகுரு மரணத்தில் தூர தேசத்திலாகினும், ஒரு வர்ஷம் சென்றதாகினும், ஈர வஸ்த்ரம், உபவாசம், ஆசௌசம் இவைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ஒரு வர்ஷம் சென்றபிறகு, மாதாவின் ஸபத்நீயின் மரணத்தைக் கேட்டால் புத்ரனுக்கு மூன்றுநாட்களாசௌசம். ஸபத்நீகளுக்கும் பரஸ்பரமிவ்விதம்.' என்றுள்ளது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:—புத்ரன் எங்கிருந்தாலும் மாதா பித்ரு ம்ருதியைக் கேட்டால், கேட்ட திநம் முதல் பத்துநாட்கள் ஆசௌசியாகவேண்டும்.

மற்றோரிடத்தில்:—முக்ய கர்த்தாவான புத்ரன் விதேசத்திலிருந்து மாதாபித்ரு ம்ருதியைக் கேட்டால் ஒரு வர்ஷமதிக்ரமித்தபிறகும் ப்ரேத க்ரியையைச் செய்யவேண்டும்.

தக்ஷ꞉—

'மஹாகுருநிபாதே து ஆர்த்ரவஸ்த்ரோபவாஸிநா ।
அதீதேऽப்தேऽபி கர்தவ்யம் ப்ரேதகார்யம் யதாவிதி' இதி ॥
ஸம்வத்ஸராதீதத்வேऽபி ப்ரேதகார்யம் = ஆஶௌசோதகதாநாதி கார்யமித்யர்த꞉ ॥

சந்த்ரிகாயாம்—

'மஹாகுருநிபாதே' இத்யத்ர மஹாகுருஶப்தேந மாதா ப்ரோச்யதே । ந புந꞉ பிதைவ । 'த்வௌ குரூ புருஷஸ்யேஹ பிதா மாதா ச தர்மத꞉ । தயோரபி பிதா தாவந்மாதா குருதரா ஸ்ம்ருதா' இதி மாதுரபி கௌரவாதிஶயஸ்மரணாத்' இதி ॥

விஜ்ஞாநேஶ்வர꞉—

'யஸ்து பிதா புத்ராநுத்பாத்ய வேதாத்யயநம் க்ராஹயித்வா வ்ருத்திம் ச விததாதி, தஸ்ய மஹாகுருத்வாத்தந்மரணே த்வாதஶாஹம்' இதி ॥

யத்து ஸ்ம்ருத்யந்தரம்—

'பிதா பிதாமஹஶ்சைவ ஜ்யேஷ்டஶ்ச ப்ரபிதாமஹ꞉ ।

தக்ஷர்:—மஹா குருவின் ம்ருதியிலோவெனில் ஒரு வர்ஷம் அதீதமானுலும், ஈர வஸ்த்ரம், உபவாஸம் இவைகளுடையவனுய் விதிப்படி ப்ரேத கார்யத்தைச் செய்யவேண்டும். வர்ஷத்திற்குப் பிறகும் ப்ரேத கார்யம் = ஆசௌசம் உதகதானம் முதலியது செய்யப்படவேண்டும் என்று பொருள்.

சந்த்ரிகையில்:—'மஹாகுரு நிபாதே' என்ற இடத்தில் மஹா குரு சப்தத்தால் மாதாவும் சொல்லப்படுகிருள். பிதாமட்டில் அல்ல. 'புருஷனுக்குப் பிதா மாதா என்ற இருவரும் குருக்கள், தர்ம சாஸ்த்ரத்தால். அவ்விருவருள் பிதா குருவெனப்படுகிருன். மாதா குருதரா எனப்படுகிருள்' என்று மாதாவுக்கும் அதிக கௌரவம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால், என்றுள்ளது.

விக்ஞாநேச்வரர்:—எந்தப் பிதா புத்ரர்களைப்பெற்று, வேதார்த்தங்களையும் கற்பித்து, வ்ருத்தியையும் செய்விக்கின்ருனே அவன் மஹாகுருவாகையால் அவனது ம்ருதியில் 12-நாட்களாசௌசம்.

மற்ருெரு ஸ்ம்ருதியில்:—"பிதா, பிதாமஹன், ஜ்யேஷ்டன்,

𑌯𑌶𑍍𑌚𑍋𑌪𑌨𑍀𑌯 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸 𑌚 ॥ 𑌮𑌹𑌾𑌗𑍁𑌰𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌣𑌪𑌰𑌮𑍍, '𑌦𑌶𑌮𑍇 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

'𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑌿𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌗𑌤𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍, 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 '𑌕𑍃𑌤𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌰𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌰𑌣𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ப்ரபிதாமஹன். உபநயநம் செய்து ஸகலமான வேதத்தையும் கற்பித்தவன் எவனோ அவன் என்ற இந்த ஐந்துபேர்களும் மஹா குருக்கள் என்று வித்வான்களால் சொல்லப்பட்டனர்" என்ற வசந முள்ளதே எனில், அது பிதா முதலிய ஐந்துபேர்களுக்கும்; வர்ஷத்திற்குப் பிறகும், விதிப்படி ப்ரேதகார்யம் செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்காகவே. அவர்கள் ம்ருதியில் பன்னிரண்டு நாட்கள் ஆசௌசம் விதிப்பதற்கல்ல. 'பத்தாவது நாளில் பிண்டதாநம் செய்து மறுநாளில் சுத்தனுகிறான்' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

பிதா தேசாந்தரத்தில் இறந்து, புத்ரன் வேறு தேசத்திலிருந்தால், ப்ரேதக்ரியைகள் செய்தான பிறகு புத்ரன் பிதாவின் மரணத்தைக்கேட்டால், மூன்று நாட்களாசௌசம். க்ரியைகள் செய்யப்படாவிடில் பத்துநாட்களாசௌசம்' என்ற வசநத்தால் விதிக்கப்பட்ட மூன்று நாட்களாசௌசம் கநிஷ்ட புத்ர விஷயம். ஜ்யேஷ்டனுக்கோவெனில்—'பிதாவுக்கு க்ரியை செய்யப்பட்டிருந்தாலும் பத்துநாட்கள் ஆசௌசமுண்டு. திலோதக பிண்டங்களையும் ஸபிண்டீகரணத்தையும் மறுபடியும் செய்யவேண்டும்' என்று பத்துநாட்களாசௌசம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதாலும், செய்யப்பட்ட ஸபிண்டீகரணத்தையும் மறுபடி செய்யும் படி விதித்திருப்பதாலும், இதற்கு ஜ்யேஷ்ட விஷயத்வம் அறியப்படுகிறது.

ஸபத்நீமாத்ருவிஷயே ||

மாத்ருவ்யதிரிக்தபித்ருபத்நீவிஷயே விஶேஷமாஹ தக்ஷ:—

'பித்ருபத்ந்யாமதீதாயாம் மாத்ருவர்ஜம் த்விஜோத்தம: | ஸம்வத்ஸரே வ்யதீதேऽபி த்ரிராத்ரமஶுசிர்பவேத்' இதி ||

வரதராஜீயேऽபி —

'ப்ராக்ஸம்வத்ஸராஜ்ஜநநீஸமம் குர்யாத் தஸ்யா: ப்ரேதோதகாதிக்ரியாம் தஸ்யாஸ்த்வூர்த்வமபி மரணமாத்ரேண ஶ்ருத்வா ஸதாऽபம் த்ர்யஹம்' இதி || மரணமாதா = ஸபத்நீமாதா ||

ப்ராத்ருவிஷயே ||

ஸ்ம்ருத்யந்தரே —

'ப்ராதர்தேஶாந்தரஸ்தே து ஷண்மாஸாப்யந்தராதய: | தஶராத்ரம் த்ரிராத்ரம் ஸ்யாதூர்த்வம் தாஹகஸ்ய து' இதி || தாஹகஸ்ய ப்ராது: | ததா 'தேஶாந்தரம்ருதே கநிஷ்டஜ்யேஷ்ட

ஸபத்நீ மாத்ரு விஷயத்தில்.

மாதாவைத் தவிர்த்த பிதாவின் பத்நீ விஷயத்தில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

தக்ஷர்:—மாதாவைத் தவிர்த்த, பித்ரு பத்நியின் மரணத்தில் ஒருவர்ஷத்திற்குப் பிறகும், ப்ராம்ஹணன் மூன்று நாட்களாசௌசியாவான்.

வரதராஜீயத்திலும்:— ஒரு வர்ஷத்திற்குள் ஸபத்நீமாதாவின் ம்ருதியைக்கேட்டால் மாதாவுக்கு ஸமமாக உதகதானம் முதலிய ப்ரேத க்ரியையைச் செய்யவும். ஒரு வர்ஷத்திற்கு மேல் கேட்டால் எப்பொழுதும் மூன்று நாட்களாசௌசம்.

ப்ராத்ரு விஷயத்தில்.

ப்ராதாவின் விஷயத்தில் ஒரு ஸ்ம்ருதி — ப்ராதா தேசாந்தரத்தில் மரித்து 6-மாதத்திற்குள் கேட்டால் பத்து நாட்களாசௌசம். பிறகு வர்ஷத்திற்குள் கேட்டால் மூன்று நாட்களாசௌசம். தஹனம் செய்த ப்ராதாவுக்குப் பத்து நாட்களாசௌசம்? அவ்விதமே-'தம்பிக்கு, அல்லது தமயனுக்குத் தேசாந்தரத்தில் மரணம்

योऽपि । षण्मासाद्वत्सरादर्वाग्दशाहं त्र्यहमपरेषु’ इति ॥ एतदकृतक्रियप्रेतविषयम् ॥

यथाह पैठीनसिः—

‘प्रोषितस्य मरणे दत्तपिण्डोदकक्रिये । त्रिरात्रं सूतकं तत्र दशाहं पुत्रभार्ययोः’ इति ॥

एतच्च त्रिरात्रविधानं षण्मासात्पूर्वं वेदितव्यम् ॥

तथा च गालवः—

‘कृतोदके तु षण्मासात्पक्षिणीत्येव शिष्यते । अर्वाक्त्रिदिनं प्रोक्तमकृते तु दशाहिकम्’ इति ॥ षण्मासादूर्ध्वं प्रागुक्तं पक्षिणीत्यर्थः ॥

संग्रहे—

‘दशरात्रं सदा पित्रोः परोक्षमरणश्रुतौ । त्र्यहं मातृसपत्न्यास्तु दशाहं वत्सरादधः ॥ कृतौ च और्ध्वदैहिके त्रिदिनं तस्यास्त्र्यहं तयोः’ इति ॥

நேர்ந்து ஆறு மாதத்திற்குள் கேட்டால் பத்து நாட்கள், பிறகு வர்ஷத்திற்குள் கேட்டால் மூன்று நாட்களாசௌசம், என்று முள்ளது. இது க்ரியை செய்யப்படாத ப்ரேதனைப்பற்றியது. ஏனெனில்,

பைடீநஸி:—‘தேசாந்தரத்திலுள்ள ப்ராதாவின் மரணத்தில் ப்ரேதக்ரியைகள் செய்யப்பட்டிருந்தால் 3 நாட்கள் ஆசௌசம். புத்ரனுக்கும் பார்யைக்கும் பத்து நாட்களாசௌசம்’ என்றார்.

இவ்விதமான த்ரிராத்ர விதி ஆறு மாதத்திற்கு முன் என்று அறியவும். அவ்விதமே,

காலவர்:—க்ரியைகள் செய்யப்பட்டவன் விஷயத்தில் ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு பக்ஷிணியாசௌசம். 6-மாதத்திற்கு முன் மூன்று நாளாசௌசம். க்ரியை செய்யப்படாவிடில் பத்து நாட்களாசௌசம்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— தேசாந்தரத்தில் ஸம்பவித்த மாதாபித்ரு மரணத்தை, ஒரு வர்ஷத்திற்குள், அல்லது பிறகு கேட்டாலும், எல்லாப் புத்ரர்களுக்கும் பத்து நாட்களாசௌசமே. ஸபத்நீ மாதாவின் பரோக்ஷ மரண ச்ரவணத்தில் வர்ஷத்திற்குப் பிறகு

𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍇𑌵 । 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵 । 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍍 । 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃— 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌔𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑍇 𑌅𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌮𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍 । 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 ॥

𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃—

'𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌶𑍁𑌭𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌦𑌹𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂

மூன்று நாட்களாசௌசமே. வர்ஷத்திற்கு முன் பத்து நாட்களாசௌசம். இதில் விசேஷம்— 'ஜ்யேஷ்டன் ப்ரேதக்ரியை செய்த பிறகு வர்ஷமும் அதிக்ராந்தமான பிறகு ஸபத்னீ மாதாவின் பரோக்ஷ மரணச்ரவணத்தில் ஒரு நாளாசௌசம். மாதா பிதாக்களுக்கு ஜ்யேஷ்டனால் க்ரியைகள் செய்யப்பட்டு ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு கேட்டால் கநிஷ்ட புத்ரனுக்கு மூன்று நாட்களாசௌசமென்று' என்பது பொருள்.

புனஸ் ஸம்ஸ்காரத்தில் விசேஷம்.

புனஸ் ஸம்ஸ்காரத்தில் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்தில்:— ஆஹிதாக்னி தேசாந்தரத்தில் இறந்தால், அவனுக்கு விதிப்படி ஸம்ஸ்காரம் ஆரம்பிக்கப்படும் வரையில், புத்ராதிகளான முக்ய கர்த்தாக்களுக்கு ஸந்த்யாவந்தநாதி கர்மங்களுக்கு லோபமில்லை. சுப கர்மங்களைச் செய்யக் கூடாது. அநாஹிதாக்னிக்கு விதிப்படி தஹநம் செய்யப்படாவிடில் ஆசௌசாநுஷ்டாநத்தைச் செய்தாலும் செய்யலாம். செய்யாமலுமிருக்கலாம். பத்து நாட்களுக்குப்பிறகு மரணம் ச்ருதமானால் தஹநத்திற்கு முன் அதிக்ராந்தத்ரிராத்ராத்யாசௌச

𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌦𑌹𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 । 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑌦𑌿𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌅𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌤𑍍 । 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍍 । 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍍 । 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌕𑌾𑌹𑌮𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃—

‘𑌆𑌶𑍌𑌚𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌾𑌹𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑍀𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂

மில்லை. முக்ய கர்த்தா இருந்தால், அவனைத்தவிர்த்த ஜ்ஞாதிகள் சுபகர்மங்களையும் செய்யலாம். ஆஹிதாக்னிக்கு யதாவிதி தஹநம் செய்யப்படாவிடில் ஆசௌசானுஷ்டாநம் கிடையாது, நிச்சயம். புனஸ்ஸம்ஸ்காரத்தில் தாஹம் முதல் ஸம்பூர்ணசௌசம். அநாஹிதாக்னிக்கோவெனில் ஸம்ஸ்காரம் ஆசௌச மத்யத்தில் செய்யப்டால் மீதியுள்ள தினங்களால் சுத்தி. ஆசௌசம் சென்ற பிறகு புனஸ் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டால் முன் ஆசௌசத்தை அனுஷ்டிக்காத புத்ரனுக்கும் பார்யைக்கும் பத்து நாட்களாசௌசம். ஆசௌசமனுஷ்டித்தவரான அவர்களுக்கு மூன்று நாட்கள் ஆசௌசம். பத்நியின் புனஸ்ஸம்ஸ்காரத்தில் பதிக்குமிவ்விதம். சக்களத்திகளுக்கும் பரஸ்பரமிவ்விதம். ஆசௌசமனுஷ்டித்து உதகதாநமும் செய்துள்ள ஜ்ஞாதிகளுக்கு மறுபடி ஆசௌசமில்லை. உதகதானம் மட்டில் செய்யாதவர்களுக்கு ஒருநாளாசௌசம்.

ப்ருஹஸ்பதி :— ஆசௌசமிருக்கும்பொழுது புனர் தஹநம் செய்யப்பட்டால் மீதியுள்ள தினங்களாலேயே சுத்தி. பத்து நாட்களுக்குப்பிறகானால் தசாஹம் முதலிய ஆசௌசம் அந்தந்த வர்ணத்திற்கு உரியபடி. மாதாபிதாக்களுக்குப் பத்து நாட்கள்

𑌦𑌂𑌪𑌤𑍍𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿—

'𑌆𑌶𑍌𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌕𑌸𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌹𑍇 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌹𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑌾𑌲𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑍀𑌕𑌸𑌮𑍍 = 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿 ॥

𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃—

'𑌆𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌗𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌾𑌹𑍋 𑌯𑌦𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌽𑌸𑍍𑌥𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌶𑌾𑌵𑌕𑌮𑍍 = 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

ஆசௌசம் முதலிய ஆசௌசத்தை அனுஷ்டிக்கவும். பத்நிகளுக்கும் பரஸ்பரமிப்படியே. தம்பதிகளுக்கும் பரஸ்பரமிப்படியே. ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்களாசௌசம்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும் :- ஆசௌசமத்தியில் அஸ்தி முதலியதின் தாஹம் செய்யப்பட்டால், மீதியுள்ள நாட்களால் சுத்தி. பத்து நாட்களுக்குப் பிறகானால் மூன்று நாட்களாசௌசம். புத்ரனுக்குமிவ்விதமே, முன் ஆசௌசமனுஷ்டித்திருந்தால். இல்லாவிடில் அவனுக்கு ஸம்பூர்ணாசௌசமென்கிறார்கள்.

பாரஸ்கரர் :— ஆசௌசமனுஷ்டிக்கப்படும்பொழுது, புனர் தாஹமானால் மீதி தினங்களால் சுத்தி. ஆசௌச நாட்களுக்குப் பிறகானால் மரணம் முதல் ஆசௌசமனுஷ்டித்தவனுக்கு மூன்று நாட்களால் சுத்தி. ஆசௌச க்ரஹணமில்லாத புத்ரனுக்குப் பூர்ணாசௌசமே.

ஆசௌசமனுஷ்டிக்காதவன் விஷயத்தில்,

தேவலர் :— மாதாபிதாக்களுக்கு அஸ்திதாஹம் செய்தால் புத்ரன் பத்து நாட்களாசௌசமுடையவனாவான். அவர்களுக்கே

ஸ்ம்ருத்யந்தரேऽபி—

'அஸ்த்னா பலாசவ்ருந்தைர்வா தக்த்வா து ப்ரதிரூபகம் ।
பித்ரோர்தசாஹமாசௌசமன்யேஷாம் து த்ரிராத்ரகம்' இதி ॥
ததா 'ஸம்ஸ்க்ருதாக்னௌ தஹேதஸ்தி தசராத்ரம் து ஸூதகம் ।
இதரேஷாம் த்ரிராத்ரம் ஸ்யாச்ச ஜ்ஞாதீனாமபி ஸூதகம்' இதி ॥

யத்து ஸ்ம்ருத்யந்தரவசனம்—

'தக்த்வாऽஸ்தீனி பித்ரோ: புத்ரஸ்து தசாஹம் ஸூதகீ பவேத் । தயோ: ப்ரதிக்ருதிம் தக்த்வா த்ரிராத்ரம் சுசிர்பவேத்' இதி, தத்ராஸ்திதாஹே புத்ரஸ்ய தசாஹவிதானம் அக்ருஹீதாசௌசவிஷயம் । ப்ரதிக்ருதிதாஹே த்ரிராத்ரவிதானம் க்ருஹீதாசௌச விஷயம் ॥

அன்யே து—

'புத்ரஸ்ய க்ருஹீதாசௌசஸ்யாஸ்திதாஹே தசாஹம் ப்ரதிக்ருதிதாஹே த்ரிராத்ரம்' இதி வ்யாசக்ஷதே । அக்ருஹீதாசௌச

ப்ரதிக்ருதி தாஹம் செய்தால் பத்து நாட்களாசௌசமெனப் படுகிறது.

மற்ருெரு ஸ்ம்ருதியிலும்:— அஸ்தியாலோ, பலாசவ்ருந்தங்களாலோ மாதாப்பிதாக்களுக்கு ப்ரதிக்ருதி தாஹம் செய்தால் பத்து நாட்களாசௌசம் மற்றவற்கு மூன்று நாட்களாசௌசம். அப்படியே 'ஆசௌச ஸமயத்திற்குப்பிறகு ஸம்ஸ்காரமுள்ள அக்னியில் தஹித்தால் பத்து நாட்களாசௌசம். மற்ற ஜ்ஞாதிகளுக்கு மூன்று நாட்களாசௌசம்' என்றுள்ளது.

மற்ருெரு ஸ்மிருதியில்:— மாதா பிதாக்களின் அஸ்தியைத் தஹித்தால் புத்ரன் மூன்று நாட்களாசௌசியாவான். ப்ரதிக்ருதி தாஹம் செய்தால் மூன்று நாட்களாசௌசியாவான், என்றுள்ளதே எனில், இங்கு அஸ்திதாஹத்தில் புத்ரனுக்குத் தசாஹவிதி முன் ஆசௌசமனுஷ்டிக்காத விஷயத்தில்: ப்ரதிக்ருதி தாஹத்தில் த்ரிராத்ர விதி ஆசௌசமனுஷ்டித்த விஷயத்தில்.

மற்றவரோவெனில், ஆசௌசமனுஷ்டித்த புத்ரனுக்கே அஸ்தி தாஹத்தில் தசாஹம். ப்ரதிக்ருதி தாஹத்தில் த்ரிராத்ரம் என்று வ்யாக்யானம் செய்கின்றனர். ஆசௌசமனுஷ்டிக்காதவன்

விஷயே வசநமுதாஹரந்தி ஸ்ம்ருத்யந்தரம் — 'நரம் பர்ணமயம் தக்த்வா த்ரிராத்ரமஶுசிர்பவேத் । மாதாபித்ரோர்தஶாஹம் ஸ்யாதஸ்திதாஹே ததைவ ச' இதி ॥ ப்ராகஶௌசக்ரஹணாபாவே பர்ணநரதாஹே ஸபிண்டாநாம் த்ர்யஹம்; மாதாபித்ரோ: பர்ணதாஹே அஸ்திதாஹே ஸபிண்டாநாம் ச தஶாஹமிதி ச தே வ்யாசக்ஷதே ॥

ததா ச ஸங்க்ரஹகார: —

'யஜ்வாயஜ்வபுநர்தாஹே ஶிஷ்டாஹம் யத்வா த்வஹி: । தஶாஹம் த்ர்யஹமாஶௌசம் பர்ணேந ப்ராகஶௌசாக்ரஹ: ॥ அஸ்திதாஹே ப்ரதிக்ருதே தாஹே து த்ர்யஹமித்யபி । ஸபிண்டாநாம் ஸுதாநாம் து தஶராத்ரமிஹேஷ்யதே' இதி ॥ தஶாஹமத்யே ஆஹிதாக்ந்யநாஹிதாக்ந்யோ: புந:ஸம்ஸ்காரே க்ருதே ஸதி ஸம்ஸ்காரதிநாதூர்த்வம் தஶராத்ராவஶிஷ்டமேவாஶௌசம் பவதி ॥ ந புநர்தாஹாதி தஶாஹம் । யதி தஶாஹாதூர்த்வம் யஜ்வாயஜ்வபுநர்தாஹ: ஸ்யாத் தத்ர தஶாஹம் த்ர்யஹமிதி க்ரமேணைவ ஸ்யாத் । ப்ராகஶௌசக்ரஹணாபாவே அஸ்திதாஹே பூர்ணம் ।

விஷயத்தில் வசனத்தையும் உதாஹரிக்கின்றனர் மற்றொரு ஸ்ம்ருதியை-'பலாச பர்ணங்களால் ப்ரதிக்ருதிதாஹம் செய்தால் மூன்று நாட்கள் அசுத்தனாவான். மாதாபித்ரு விஷயத்தில் பத்து நாட்களாசௌசம். அஸ்தி தாஹத்திலுமிவ்விதமே' என்று. முன் ஆசௌச மனுஷ்டிக்காவிடில் பலாசபர்ண தாஹத்தில் ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்கள். மாதா பிதாக்களுக்குப் பர்ணதாஹத்திலும், அஸ்திதாஹத்திலும் ஸபிண்டர்களுக்கும் பத்து நாட்கள் என்று அவர்கள் வ்யாக்யானம் செய்கின்றனர். அவ்விதமே,

ஸங்க்ரஹகாரர்:— 'யஜ்வாயஜ்வ + இஹேஷ்யதே' என்றார். பத்து நாட்களுக்குள் ஆஹிதாக்னிக்கும் அநாஹிதாக்னிக்கும் புனஸ்ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டால் ஸம்ஸ்கார திநத்திற்குமேல் மீதியுள்ள தினங்கள்வரையிலேயே ஆசௌசம். புனர்தாஹதிநம் முதல் பத்து நாட்களாசௌசமில்லை. பத்து நாட்களுக்குப்பிறகு ஆஹிதாக்னி அநாஹிதாக்னி இவர்களுக்குப் புனர்தாஹமானால் அதில் 10-நாட்கள், மூன்று நாட்கள் என்று ஆசௌசம் முறையே வரும். முன் ஆசௌசம் க்ரஹிக்காவிடில் அஸ்தி தாஹத்தில் பூர்ணாசௌசம். ப்ரதிக்ருதி தாஹத்திலோ ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாட்

प्रतिकृतिदाहे तु सपिण्डानां त्र्यहमेव । पुत्राणां तु प्रतिकृतिदाहेऽपि प्रागाशौचग्रहणाभावे दशाहमेव । तद्ग्रहणेऽपि पितृविषयेऽस्थिदाहे सदा दशाहमिति संग्रहकारवचनं तैर्व्याख्यातम् ॥

अपरे तु—

'ज्ञातीनामगृहीताशौचानां पर्णदाहवदस्थिदाहेऽपि त्रिरात्रमेव । गृहीताशौचस्य पुत्रस्य पर्णदाहेऽस्थिदाहेऽपि त्रिरात्रमेव । 'आशौचान्तः कीकसादेः प्रदाहे' इत्यादीनां पूर्वोक्तानां वचनानां पुनर्दाहमात्रविषयत्वेन प्रवृत्तत्वात् । 'मातापित्रोर्दशाहं स्यादस्थिदाहे तथैव च' इत्यस्य मातापितृविषये अगृहीताशौचस्य पुत्रस्य पर्णदाहवदस्थिदाहेऽपि दशाहाशौचप्रतिपादनपरत्वात् तत्र सपिण्डविषयत्वाप्रतीतेरित्याहुः ॥

களாசௌசமே. புத்ரர்களுக்கோ ப்ரதிக்ருதி தாஹத்திலும் முன் ஆசௌசம் க்ரஹிக்கப்படாவிடில் பத்து நாட்களாசௌசமே. ஆசௌசம் க்ரஹிக்கப்பட்டிருந்தாலும், மாதா பித்ரு விஷயத்தில் அஸ்தி தாஹத்தில் எப்பொழுதும் பத்து நாட்களாசௌசமென்று ஸங்க்ரஹகார வசநத்திற்கு வ்யாக்யாநம் அவர்களால் செய்யப் பட்டுள்ளது.

மற்றவரோவெனில் :— ஆசௌசத்தை க்ரஹிக்காத ஜ்ஞாதிகளுக்குப் பர்ணதாஹத்திற்போல் அஸ்தி தாஹத்திலும் மூன்று நாட்களாசௌசமே. ஆசௌசமனுஷ்டித்துள்ள புத்ரனுக்குப் பர்ணதாஹத்திலும் அஸ்திதாஹத்திலும் மூன்று நாட்களாசௌசமே. 'ஆசௌசாந்த : கீகஸாதே : ப்ரதாஹே' என்பது முதலிய முன் சொல்லப்பட்ட வசநங்களெல்லாம் புனர்தாஹ மாத்ர விஷயமாய் ப்ரவ்ருத்தித்திருப்பதால். 'மாதாபித்ரோர் தசாஹம் ஸ்யாதஸ்தி தாஹே ததைவச' என்ற வசநம், மாதா பித்ரு விஷயத்தில் ஆசௌசமனுஷ்டிக்காத புத்ரனுக்குப் பர்ணதாஹத்திற்போல் அஸ்தி தாஹத்திலும் பத்துநாட்களாசௌசமென்பதை ப்ரதிபாதிப்பதில் தாத்பர்யமுள்ளதாகையால் அதில் ஸபிண்ட விஷயத்வம் தோன்றாததால் என்கின்றனர். அவ்விதமே,

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 —

'𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌦𑌾𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍇𑌷𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌚𑌯𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌾𑌃 । 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌦𑌾𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌤𑌨𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇𑌽𑌪𑌿 —

'𑌅𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌪𑌲𑌾𑌶𑍋𑌤𑍍𑌥𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌕𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌮𑌯𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌦𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 । 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 —

'𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌨𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌨 𑌹𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஸங்க்ரஹத்தில் :— பத்து நாட்களுள் புனர்தாஹமானல் மீதியுள்ள தினங்களால் எல்லோரும் சுத்தராகின்றனர். தசாஹத்திற்குப்பிறகு புனர்தாஹமானல் தஹன தினம் முதல் மூன்று நாட்களாசௌசம். முன் ஆசௌச க்ரஹணமில்லாவிடில் ஜ்ஞாதிகளுக்கு மூன்று நாட்களாசௌசம். முன் ஆசௌசம் க்ரஹித்த விஷயத்தில் கர்த்தாவுக்கு மூன்று நாட்கள். மற்றவர்க்கில்லை. கர்த்தாவான புத்ரனுக்குப் பூர்வம் ஆசௌச க்ரஹணமில்லாவிடில் பூர்ணாசௌசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

புராணத்திலும் : 'அஸ்தி இல்லாவிடில் பலாசபர்ணங்களால் சரீர ப்ரதிக்ருதியைச் செய்யவும். பர்ணப்ரதிக்ருதியைத் தஹித்தால் மூன்று நாட்களாசௌசமுடையவனாவான்'. இது ஆசௌசமனுஷ்டித்த புத்ரன் விஷயம். ஆசௌசமனுஷ்டித்த ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஆசௌசமில்லை. அவ்விதமே,

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் :— புத்ரன் மாதா பிதாக்களுக்கு ஸம்ஸ்காரத்தைக் கவனமின்மையால் செய்யாவிடில், ஜ்ஞாதிகளுக்குப் பத்து நாட்களாசௌசம். பிறகு ஆசௌசமில்லை. நித்ய கர்மங்களையும் ஸ்மார்த்த கர்மங்களையும் செய்யலாம்.

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿—

'𑌵𑌂𑌶𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌦𑌹𑌨𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑍋𑌦𑌕𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌹𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑌾𑌹 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

'𑌮𑍃𑌤𑌪𑌿𑌤𑍃𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍌𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍈𑌹𑌿𑌕𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌨𑌿𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥ 𑌦𑌾𑌹𑌕𑌸𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 = 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋𑌦𑌕𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋𑌦𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌦𑌕𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌹𑌨𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌦𑌕𑌦𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும் :— 'ஸபிண்டர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் நடக்காவிடில் ஆசௌசமெப்படி? ஜ்ஞாதிகளுக்குப் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு சுத்தி'. இதனால் தஹநம் செய்யப்படாவிடினும், ஆசௌசத்தையும் உதகதானத்தையும் அனுஷ்டிக்கலாமென்றுகிறது. புத்ரனுக்கும் புனர் தஹநத்திற்குமுன் ஆசௌசானுஷ்டானத்தைச் சொல்லுகிறார்.

வஸிஷ்டர் : புத்ரன், இறந்த மாதா பிதாக்களுக்கு, ப்ரேதக்ரியையைச் செய்யவேண்டும். செய்வதற்கு சக்தியற்றவனுகில் பத்து நாட்கள் வரையில் நியமத்துடன் ஆசௌசமநுஷ்டிக்கவும். அதற்குமேல் எப்பொழுது கார்யங்களைச் செய்யச் சக்தியுள்ளவனுகிருனோ, அப்போது மூன்று நாட்கள் கழித்து விதிப்படி ச்ராத்தம் (ஸபிண்டீகரணம்) செய்ய வேண்டும். இந்த ஆசௌசம் தாஹகனுக்கு, மற்றவர்க்கு ஆசௌசமில்லை. மற்றவர்க்கு = உதகதானம் செய்த ஸபிண்டர்களுக்கு என்று பொருள். ஆசௌசமனுஷ்டித்து உதக தானம் செய்யாதவருக்கோவெனில் உதகதான நிமித்த ஆசௌசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் :— முன் ஆசௌசமனுஷ்டித்தவர்களுக்குப் புனர் தஹநத்திலாசௌசமில்லை. புனர் தஹந காலத்தில் உதகதானம் செய்பவர்களுக்கு ஆசௌசமுண்டென்றார் மனு.

'𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌚𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌰𑌃 ॥

𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑌹𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿, 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌾𑌹𑌸𑌮𑌯 𑌏𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍—

'𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌵𑌦𑍍𑌦𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌆𑌶𑍌𑌚𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥
𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 = 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑌃—

— '𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌹𑌨𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌪𑌿 '𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌗𑍃𑌹𑍀 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 । 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌲𑍋𑌪𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍈𑌠𑍀𑌨𑌸𑌿𑌰𑌪𑌿 —

'𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌾𑌵𑌵𑌚𑍍𑌛𑍌𑌚𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

'மரணாதி + இஷ்யதே' என்று புத்ரனுக்கு த்ரிராத்ராசௌச விதியிருப்பதால் ஜ்ஞாதிகளுக்கு ஒருநாளாசௌசம் ந்யாய ஸித்த மென்று வ்யாக்யானக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ஆஹிதாக்நிக்கு மந்த்ரத்துடன் தஹநமில்லாவிடில், புத்ரன் முதலியவர்க்கு ஆசௌசமில்லை. ஆனால், புனர்தஹந ஸமயத்தி லேயே ஆசௌசம் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

சந்த்ரிகையில்:— 'ஆஹிதாக்னிக்கு விதிப்படி தஹநமில்லா விடில் ஆசௌசாநுஷ்டானமில்லை. தஹநம் முதல் ஆசௌசம் விதிக்கப்படுகிறது' என்று. தஹநம் முதல் = புனர்தஹநம் முதல். அது 10-நாட்கள். அவ்விதம்,

பாரஸ்கரர்:— 'ஆஹிதாக்னியின் தஹநம் முதல் 10-நாட்கள் ஆசௌம் விதிக்கப்படுகிறது. விதேசத்திலுள்ள ஆஹிதாக்னிக்கு விதிப்படி ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படாதவரையில், புத்ராதிகளுக்கு ஸந்த்யா முதலிய கர்மங்களுக்கு லோபமில்லை' என்றார்.

பைடீநஸியும்:— ப்ரவாஸத்திலுள்ள ஆஹிதாக்னி மரித்தால்,

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌽𑌪𑌿 —

'𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌞𑍍𑌚𑌂 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌹𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌯𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃=𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍍 । 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌾𑌹𑍇 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌰𑌃 —

'𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌿𑌥𑍇 𑌗𑌤𑍇 । 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌹 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥ 𑌏𑌕𑍋𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 । 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍇𑌵 𑌵𑌾' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌿𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌾𑌹𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌗𑌰𑍍𑌗𑌃 —

'𑌅𑌤𑍀𑌤𑍇𑌽𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌮𑍇𑌵 𑌚

புனஸ் ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்து, சாவாசௌசத்தை முழுவதும் அனுஷ்டிக்கவும்.

ஸ்ம்ருத்யந்தரத்திலும்:— ஸபிண்டர்களுக்கு 10-நாட்கள் ஆசௌசம் ப்ரேத க்ரியை நடந்தால். புநஸ் ஸம்ஸ்கார விஷயத்தில் 3-நாட்களாசௌசம். ஆஹிதாக்னிக்குப் புநஸ் ஸம்ஸ்காரமானல் ஜ்ஞாதிகளுக்கு 10-நாட்களாசௌசம். மாதா பிதாக்களுக்குப் புநஸ் ஸம்ஸ்காரமானல் 10-நாட்களாசௌசம் என்று பொருள்.

அநேக ஸ்பிண்டர்களுக்குப் புநர் தாஹம் செய்தால்,

ஸங்க்ரஹகாரர்:— ஸபிண்டர்கள் இறந்த வெகு காலத்திற்குப் பிறகு தஹநம் செய்வதானல், இறந்த அவர்கள் எல்லோரையும் சேர்த்தே ஸம்ஸ்காரம் செய்யவும். மூன்று நாட்களில் விதிப்படி செய்யவும். 4-ஆவது நாளில் ஏகோத்திஷ்டத்தைச் செய்யவும். பிண்டதாநத்தைத் தனியே செய்யவும். அவர்களுக்கு ஸபிண்டீகரணத்தைச் சேர்த்தே செய்யலாம். தனியாயும் செய்யலாம்.

ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு தர்ம்ருதனை ஜ்ஞாதி முதலியவர்களுக்குப் புநர் தஹநம் செய்யும் விஷயத்தில்,

கர்கர்:— ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு ஸம்ஸ்காரம் செய்தால்

𑌯𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌏𑌕𑍋𑌦𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇𑌽𑌹𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍, '𑌅𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌥 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 — '𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌹𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍, 𑌨 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌹𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌹𑌨𑍇 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑍈𑌰𑍇𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑌹𑌨𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌦𑌾𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌦𑌾𑌹𑍇 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌮𑍍 । 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌦𑌾𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌦𑌾𑌹𑍇 𑌚𑌾𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾

ஒரு நாளில் பிண்டதானத்தையும், இரண்டாவது நாளில் ஏகோத்திஷ்டத்தையும், மூன்றுவது நாளில், ஸபிண்டீகரணத்தையும் செய்யவும்". மாதா பித்ருவிஷயத்திலானுல் 3-நாட்கள்— "வர்ஷத்திற்குப் பிறகாவது, 6-மாதங்களுக்குப் பிறகாவது புநஸ் ஸம்ஸ்காரம் செய்தால், 3-நாட்கள் ஆசௌசமனுஷ்டித்து, 4-ஆவது நாளில் ச்ராத்தத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்.

இங்கு நிர்ணயமிது—ஆஹிதாக்னியின் புநர்தஹநம் முதற்கொண்டே புத்ரன் முதலியவர்களுக்கு ஆசௌசம். அதற்குமுன் ஆசௌசமில்லை. அநாஹிதாக்னிக்கானுல் புநர் தஹநத்திற்கு முன் ஆசௌச க்ரஹணம் விகல்பிதம். ஆஹிதாக்னி, அநாஹிதாக்னி இருவர்களுக்கும் தசாஹமத்தியில் புநர்தஹனமானுல் மீதியுள்ள நாட்களே ஆசௌசம். தசாஹத்திற்குப் பிறகு ஆஹிதாக்னிக்குப் புனர் தாஹமானுல், புத்ரனுக்கும் ஸபிண்டர்களுக்கும் பத்து நாட்களாசௌசம். அநாஹிதாக்னிக்கு அஸ்திதாஹமானுலும், ப்ரதிக்ருதி தாஹமானுலும் முன் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்காத புத்ரனுக்குப் பத்து நாட்களாசௌசம். ஆசௌசம் அனுஷ்டித்தவனுக்கு த்ரிராத்ரம். அஸ்தி தாஹமானுலும், ப்ரதிக்ருதிதாஹமானுலும் ஆசௌசமனுஷ்டிக்காத ஜ்ஞாதிகளுக்கு

ஶௌசாநாம் ஜ்ஞாதீநாம் த்ரிராத்ரம்। க்ருஹீதாஶௌசாநாமத த்தோதகாநாம் உதகதாநநிமித்தமேகாஹம்। தத்தோதகாநாம் து ந கிஞ்சித்॥

அந்யே து—

‘அஸ்திதாஹே புத்ராணாம் க்ருஹீதாஶௌசாநாமபி தஶாஹம்। ப்ரதிக்ருதிதாஹே த்ரிராத்ரம்। ஸபிண்டாநாமப்யக்ருஹீதாஶௌசாநாமஸ்திதாஹே தஶாஹம்। க்ருஹீதாஶௌசாநாம் து த்ரிராத்ரம்’ இத்யாஹு:। அநேகஸபிண்டபுநர்தாஹே த்ரிராத்ரம்। அப்தாதூர்த்வமேகஸ்ய வா அநேகஸ்ய வா புநர்தாஹே ஏகாஹம்। மாதாபித்ருவிஷயே து த்ரிராத்ரமிதி॥

ஸபிண்டஸமாநோதகாதீநாமுக்தமிதம் தஶராத்ரத்ரிராத்ராத்யாஶௌசம் ஆஹிதாக்நேஸ்தத்பத்ந்யாஶ்ச ஸம்ஸ்காரதிவஸப்ரப்ருதி கர்தவ்யம்। அநாஹிதாக்நேர்மரணதிவஸப்ரப்ருதி। உபயோரபி ஸஞ்சயநம் தாஹாத் த்விதீயதிவஸே கார்யம்॥

மூன்று நாட்களாசௌசம். ஆசௌசமனுஷ்டித்து, உதகதானம் செய்யாத ஜ்ஞாதிகளுக்கு உதகதான நிமித்தமாய் ஒருநாள் ஆசௌசம். உதகதானம் செய்தவர்களுக்கு ஒன்றுமில்லை.

சிலரோவெனில்:— ‘அஸ்தி தாஹத்தில் முன் ஆசௌசம் அனுஷ்டித்த புத்ரர்களுக்கும் தசாஹம். ப்ரதிக்ருதி தாஹத்தில் மூன்று நாட்களாசௌசம். ஆசௌசமனுஷ்டிக்காத ஜ்ஞாதிகளுக்கும் அஸ்திதாஹத்தில் தசாஹம். ஆசௌசமனுஷ்டித்தவர்களுக்கு மூன்று நாட்களாசௌசம்’ என்கின்றனர். அநேக ஸபிண்டர்களின் புனர்தாஹத்திலும் த்ரிராத்ரம். ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு ஒருவனுக்கோ, அநேகருக்கோ புனர்தாஹம் செய்தால் ஒரு நாளாசௌசம். மாதா பித்ரு விஷயத்திலானல் மூன்று நாட்கள் என்கின்றனர்.

ஸபிண்டர்களுக்கும் ஸமானோதகர் முதலியவர்களுக்கும் சொல்லிய இந்தத் தசராத்ரம், த்ரிராத்ரம் முதலிய ஆசௌசம், ஆஹிதாக்நி, அவனது பத்நீ இவர்களின் ம்ருதியில் ஸம்ஸ்கார தினம் முதற்கொண்டே அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும். அநாஹிதாக்நியின் ம்ருதியில் மரண தினம் முதற்கொண்டே அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும். இருவருக்கும் ஸஞ்சயநத்தைத் தஹநதினம் முதல் இரண்டாவது நாளில் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் சொல்லுகிறர்,

யதாஹாங்கிரா:—

'அநாஹிதாக்நே: ம்ருதாஹாதாஹிதாக்நேஸ்ஸம்ஸ்காரகர்மண: । ஶௌசிஸ்ஸஞ்சயநம் தாஹாந்ந்ரதாஹஸ்ய யதாதிதி' இதி ॥

அத்ர விஜ்ஞாநேஶ்வர:—

'ஸாக்நேஸ்ஸம்ஸ்காரகர்மண:' இதி ஶ்ரவணாதாஹிதாக்நௌ பிதரி தேஶாந்தரம்ருதே தத்புத்ராணாம் ஸம்ஸ்காராத்ஸந்த்யாதி கர்மலோபோ நாஸ்தீத்யவஸேயம் ॥

யதாஹ பைடீநஸி:—

'அநாஹிதாக்நே ராஶௌசம் ஹி த்விஜாதிஷு । தாஹாதாஹிதாக்நேர்வித்யாத் விதேஶஸ்தே ம்ருதே ஸதி' இதி ॥

ஸ ஏவ—

'ஆஹிதாக்நிஶ்சேத் ப்ரவஸந் ம்ரியேத புநஸ்ஸம்ஸ்காரம் க்ருத்வா ஶாவவச்சௌசம்' இதி ॥

அங்கிரஸ்:— அநாஹிதாக்னி ம்ருதியில் மரண தினம் முதற் கொண்டு ஆசௌசமும், சுத்தியும். ஆஹிதாக்னி ம்ருதியில் ஸம்ஸ்கார தினம் முதல் ஆசௌசமும் சுத்தியும். இருவர்களுக்கும் ஸஞ்சயநம் தாஹ தினத்திலிருந்து மறுநாளில். ச்ராத்த தினம் இறந்த திதியே. இதில்,

விக்ஞாநேச்வரர்:— 'ஸாக்னேஸ் ஸம்ஸ்காரகர்மண:' என்று இருப்பதால், ஆஹிதாக்னியான பிதா தேசாந்தரத்தில் மரித்தால், அவனது புத்ரர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் வரையில் ஸந்த்யாதி கர்மங்களுக்கு லோபமில்லை என்று அறியவும். அவ்விதமே சொல்லுகிறார்,

பைடீநஸி:— 'தேசாந்தரத்தில் மரித்தால், அநாஹிதாக்னி விஷயத்தில் மரணம் முதல் ப்ராம்ஹணர்களுக்கு ஆசௌசம். ஆஹிதாக்னி விஷயத்தில் ஸம்ஸ்காரம் முதல் ஆசௌசம்' என்று.

விக்ஞாநேச்வரரே:— 'ஆஹிதாக்னி தேசாந்தரத்தில் மரித்தால், புனஸ் ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்து, பிறகு ஆசௌசமனுஷ்டிக்கவும்' என்றார்.

𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌦𑍇𑌶𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿। '𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌮𑍃𑌤𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌅𑌨𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌦𑌾𑌹𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍। 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌅𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

'𑌅𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌾𑌹𑌤𑌃। 𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌾𑌖𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾॥

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵—

'𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍। 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿॥

ஸமீபதேச மரணத்திலானால், தாஹ தினம் முதல் ஆசௌசம் அனுஷ்டித்தாலும், மரண தினம் முதற்கொண்டும் ஆசௌசமுண்டு. 'ஸூதகம் து ப்ரவக்ஷ்யாமி ம்ருதிஜன்ம நிமித்தகம்' என்று தக்ஷ ஸ்ம்ருதி யிருப்பதால்,

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— அநாஹிதாக்னியின் ம்ருதியில் மரணம் முதற்கொண்டு ஆசௌசம். ஆஹிதாக்னியின் ம்ருதியில் ஸம்ஸ்காரம் முதற்கொண்டு ஆசௌசம். அவ்விருவருக்கும் தஹநத்திற்கு மறுநாளில் ஸஞ்சயநம். ச்ராத்ததிதி மரணதிதியே.

அநாஹிதாக்னிக்கு மரண தினம் முதற்கொண்டு ஸஞ்சயநம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ப்ரம்ஹபுராணத்தில்:— அநாஹிதாக்னிக்கு மரணத்திலிருந்தும், ஆஹிதாக்னிக்கு ஸம்ஸ்காரத்திலிருந்தும் கணக்கிட்டுத் தன் சாகையில் சொல்லிய விதிப்படி அஸ்தி ஸஞ்சயநம் செய்யவும். இவ் விஷயத்தில் சிஷ்டாசாரத்தால் வ்யவஸ்தையாம்.

ப்ரம்ஹ புராணத்திலேயே:— அக்னிஹோத்ரிகளின் தஹநம் முதற்கொண்டும், அநாஹிதாக்னியின் தஹநம் முதற்கொண்டும் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும்.

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤𑍍—

'𑌦𑌹𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌾𑌹𑍁𑌃—

'𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍। 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑍇 '𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌰𑌣𑌵𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁—

'𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌯𑍋𑌰𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌨𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌤𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌹𑌿𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌦𑌹𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃। 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾 ॥

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌜𑌨𑌨𑌮𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌦𑌿𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 ॥

𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌦𑍌

வ்யாக்ரரும்:— எவன் ஆஹிதாக்னியோ அவனது தஹநம் முதற்கொண்டே ஆசௌசமனுஷ்டிக்கப்படவேண்டும்.

இங்கு சிலர் இவ்விதம் சொல்லுகின்றனர்—“ யஸ்ய வைதாநிகோ விதி:’ என்றிருப்பதால், ஆஹிதாக்னிக்கும் அவனது பத்னிக்கும் வைதாநாக்னியால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்டால் தஹநம் முதலாசௌசம். இல்லாவிடில் ‘ஸம்யோகோ யஸ்ய நாக்னிபி:’ என்ற வசநத்தால் மரணம் முதற்கொண்டே அநாஹிதாக்னி மரணத்திற்போலாசௌசம்” என்று.

மற்றவரோவெனில்:— “முன் சொல்லிய வசநங்கள் ஆஹிதாக்னி அநாஹிதாக்னிகளைச் சொல்வதாகியதால், வைதாநாக்னி ஸம்ஸ்காரமில்லாவிடினும், ஆஹிதாக்னி, ஆஹிதாக்னி பத்நீ இவர்களின் மரணத்தில் தஹநம் முதற்கொண்டே ஆசௌசம்” என்கின்றனர். இங்கு சிஷ்டாசாரத்தைக்கொண்டு வ்யவஸ்தையையறியவும்.

ராத்ரியில் ஜநநம், மரணம், ருது இவைகளின் ஸம்பவத்தில் நாள் நிர்ணயம்.

ராத்ரியில் ஜநநம் முதலியது ஸம்பவித்தால், பாதி ராத்ரிக்குப்

𑌸𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍇𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌜𑌨𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌪𑌰𑌦𑌿𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍁𑌦𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑍇—

'𑌅𑌰𑍍𑌧𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌧𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑌕𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌭𑌾𑌗𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌤𑍁 ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌂𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 । 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌚 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌶𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌆𑌦𑍍𑌯𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑍌 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 । 𑌉𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌜𑌃 ॥ 𑌜𑌨𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌰𑍍𑌵𑌰𑍀 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌰𑌜𑌸𑌿 𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 ॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌵𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌚𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑍇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰

பிறகு ஸம்பவித்தால் மறுதினம், முன்பு ஆனால் முதல் தினம் என்பது ஒரு கல்பம். ராத்ரியை மூன்றாய்ப் பிரித்து முந்திய இரண்டு பாகத்திலானால் முதல் தினம், மூன்றாவது பாகத்திலானால் மறுநாள் என்பது மற்றொரு கல்பம். அவ்விதம்,

விக்ஞானேச்வரீயத்தில்:— ஸூதகம் முதலியதில் அர்த்த ராத்ரத்தை முடிவாக உள்ள காலம் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ராத்ரியை மூன்று பாகமாகச் செய்து, முதல் இரண்டு பாகங்கள் முதல் தினத்தைச் சேர்ந்தது. மூன்றாவது பாகம் மறு தினத்தைச் சேர்ந்தது மரணாசௌசத்தில். ரஜஸ், ஜநநம், மரணம் இவைகளில் மூன்றாவது ராத்ரி பாகம் மறுநாளைச் சேர்ந்தது. முதலான இரண்டு பாகங்கள் முதல் நாளுடன் சேர்ந்தவை என்பது நிர்ணயம். ஸூர்யோதயத்திற்குப் பின் ரஜஸ், ஜநநம், மரணம் இவைகளின் ஸம்பவத்தில் மறுநாள் முதல் கணக்கு. மரணம், ரஜஸ், ஜநநம் இவை ராத்ரியில் ஸம்பவித்தால் முதல் நாள் என்று க்ரஹிக்கவும், இது ஸூர்யோதயத்திற்குள்". பல விதமான இந்த ப்ரகாரங்களுக்குத் தேசாசாரத்தை அனுஸரித்து வ்யவஸ்தை என்றறியவும். ஆகையாலேயே, ஸ்வதேசாசாரத்தை

𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍀𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌮𑍍 — 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌯𑌦𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑌜𑍋𑌮𑍃𑌤𑌯𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌦𑌿 𑌗𑌣𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌨𑌾𑌡𑌿𑌕𑌾𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌤𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌾 ॥

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌦𑌾𑌹𑍁𑌃 — '𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌰𑌜𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑌿𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 '𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌜𑍋𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍋𑌚𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌰𑍁𑌣𑍋𑌦𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 (𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯) 𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 — '𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌦𑌿𑌨𑍈𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍

அனுஸரித்தவரும், துண்டீரமண்டலத்திலிருந்தவரால் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டுள்ளது—'த்ரியாமையின் = ராத்ரியின் மூன்றாவது பாகத்தில், ஜனனம், ரஜஸ், மரணம், இவைகள் ஸம்பவித்தால், மறுநாள் முதல் கணக்கு, முந்திய 2-பாகத்திலானால் முதல் நாள் முதலாகக் கணக்கு' என்று. 3¾-நாழிகையளவுள்ள 2-ஸந்த்யைகளை நீக்கிய ராத்ரி த்ரியாமை.

இவ்விஷயத்தில் சிலர் இவ்விதம் சொல்லுகின்றனர்- ராத்ரியில் மூன்றாவது பாகத்தில் ஸ்த்ரீக்கு ரஜோதர்சநமானால் மறுநாள் முதல் மூன்று தினங்களால் அவளுக்குச் சுத்தியைச் சொல்லவும். விடியற்காலத்தில் ஜன்ம மரணங்கள் ஸம்பவித்தால் மறுதினம் முதல் கணக்கிடவும், என்று வ்ருத்தபராசர ஸ்ம்ருதி இருப்பதால், 'ராத்ரியை 3-பாகமாக்கவும்' என்பது முதலாகிய வசநங்கள், ரஜஸ்வலை மட்டில் விஷயீகரிப்பதாய் ஸங்கோசப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஜன்ம மரணங்களிலானால், அருணோதயம் முதற்கொண்டே மறுநாள் என்று க்ரஹிக்கவேண்டும" என்று,

மற்றும் சிலரோ—'ஜநநம், மரணம் இவைகளில் சொல்லப்படும் ஆசௌச விஷயத்தில், ஜநநமரணங்கள் ஸூர்யோதயத்திற்கு முன் ஸம்பவித்தால் ஒரு நாள் என்று ஆகும்' என்ற வசநத்

வேத்' இதி வசநாத் ஜநநமரணயோரப்யுதயாதேவ திநம் க்ராஹ்யமித்யாஹு: ॥

ஸம்பர்காஶௌசம் த்ரவ்யாதீநாமதிக்ராந்தாஶௌசாபாவஶ்ச ॥

ஸம்பர்காஶௌசமுக்தம் ஸ்ம்ருதிரத்நே—

'ஸம்பர்கம் போஜநம் பாநம் அஶௌசாந்நம் விவர்ஜயேத் । தத்ஸம்பர்காத்ஹ்யஶௌசேந ஶுத்தஸ்யாபி ந ஸம்ஶய:' இதி ॥ பாட:— ஶௌசவத் ॥

ஸம்பர்கஶப்தார்த உக்த: ஸ்ம்ருத்யந்தரே —

'ப்ரேதகர்மோபதேஶஶ்ச தத்க்ருதிஶ்சாபிபிஸ்ஸஹ । ஸஹவாஸஸ்ஸஹபீத்யாதி ஸம்பர்கார்த்தம் ப்ரசக்ஷதே' இதி ॥

அத்ர ப்ருஹஸ்பதி:—

'யஸ்தைஸ்ஸஹாஸபிண்டோऽபி ப்ரகுர்யாச்சயநாதிகம் । பாந்தவோ வாऽபரோ வாऽபி ஸ தஶாஹேந ஶுத்யதி' இதி ॥

தால் ஜநந மரணங்களில் உதயம் முதற்கொண்டே நாள் கணக்குச் செய்யப்படவேண்டும், என்கின்றனர்.

ஸம்பர்க்காசௌசமும், திரவ்யம் முதலியவைக்கு அதிக்ராந்தாசௌசமில்லையென்பதும்.

ஸம்பர்க்காசௌசம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஸ்ம்ருதிரத்னத்தில்:— ஆசௌசியுடன் ஸம்பர்க்கம், போஜநம், பாநம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது. ஆசௌசி ஸம்பர்க்கத்தால், ஆசௌசமில்லாதவனுக்கும் ஆசௌசமேற்படும்.

ஸம்பர்க்க சப்தத்திற்கு அர்த்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது,

ஒரு ஸ்ம்ருதியில்:—ப்ரேத கர்மத்தை உபதேசித்தல், அதைச் செய்தல், ஆசௌசிகளுடன் சேர்ந்திருத்தல், சேர்ந்து பானம் செய்தல் முதலியதை ஸம்பர்க்க சப்தத்திற்கு அர்த்தமென்கின்றனர்.

ப்ருஹஸ்பதி:—ஸபிண்டனல்லாத எவன் ஆசௌசிகளோடு சயநம் முதலியதைச் சேர்ந்து செய்கிறானோ அவன் பந்துவாகினும் பந்துவல்லாதவனாகினும் பத்து நாட்களால் சுத்தனாகிறான்.

𑌦𑌶𑌾𑌹𑍋𑌪𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌨𑍇 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌅𑌪𑌿𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑌿𑌤𑍋𑌽𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌦𑌿𑌨𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 । 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌤𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌤𑌿𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌏𑌵—

'𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌿𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌘𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பத்து நாள் என்றது பத்து நாட்களிலும் ஸம்பர்க்கம் செய்த விஷயம். எந்தெந்தத் தினத்தில் ஸம்பர்க்கமேற்படுகிறதோ அந்த அந்தத் தினம் மட்டிலாசௌசம் ஏற்படும். எப்பொழுதாவது ஸ்பர்சமேற்பட்டால் ஸ்நாநமாத்திரத்தால் சுத்தி.

ஒரு ஸ்ம்ருதியில் :—ப்ரேத கர்மத்தில் சொல்லுகிறவர்களுக்கு ஆசௌசம் கர்த்தாவுக்குப் போலாகும். பிறனது கர்மத்தில் சொல்பவருக்கு ஸ்வாஹாகாரமில்லாமல் சொல்லவேண்டும்.

ஸம்பர்க்க நிமித்தாசௌசத்தில் விசேஷம் சொல்லப் பட்டுள்ளது.

ஸங்க்ரஹத்தில் :— ஆசௌசியுடன் ஸம்பர்க்கம் செய்தவனுக்கு ஆசௌசம் அந்தத் தினக்கணக்குள்ளதாய் ஏற்படும். அந்த ஸம்பர்க்காசௌசம், அவனது த்ரவ்யங்கள், க்ரியைகள், ஸ்த்ரீகள் இவர்களுக்கு ஏற்படாது.

அதிக்ராந்தாசௌச விஷயத்திலும், க்ரியா த்ரவ்யங்களில் ஆசௌசாபாவம் அதிதேசிக்கப்பட்டுள்ளது ஸங்க்ரஹத்திலேயே. 'அவ்விதமே, அதிக்ராந்தமான த்ரிராத்ராசௌசம் முதலிய ஆசௌசம், க்ரியைகளிலும் த்ரவ்யங்களிலும் ஏற்படாது' என்று.

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃—

'𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍂𑌤𑌕𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌹𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿, 𑌤𑌨𑍍𑌨 । 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑌶𑍁𑌚𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌨𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌿𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌗𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍀𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥

அங்கிரஸ்:— தசராத்ரம் அதிக்ராந்தமான பிறகு, க்ருஹஸ்தன் அறிந்தால் அவனுக்கு மூன்று நாட்களாசௌசம். அவனது த்ரவ்யத்திற்கு ஆசௌசமில்லை.

இங்கு, த்ரவ்யத்திற்கு மட்டில் ஆசௌசமில்லை என்றதால் ஸ்த்ரீகளுக்கும் க்ரியைக்கும் அதீதாசௌசமுண்டென்பது தோன்றுகிறது. 'க்ரியைக்கு ஸாதனமாகிய த்ரவ்யத்திற்கு ஆசௌசமில்லை என்று சொல்லியதாலேயே த்ரவ்ய ஸாத்ய க்ரியைகளுக்கும் ஆசௌசமில்லையென்பது ஸித்திக்கின்றது' எனில் அதில்லை. கர்த்தா அசுத்தனுயிருப்பதால் கர்மத்தில் அதிகாரமில்லாததால், தனது த்ரவ்யத்தால் ஸாத்யமாகிய அன்ய கர்த்ருக க்ரியைக்கு ஆசௌசமில்லை என்பதை ப்ரதிபாதிப்பதில், ஆசௌசியின் த்ரவ்யத்திற்கு ஆசௌசமில்லை என்று சொல்வதாலேயே கதார்த்தமாவதால், அன்யன் செய்யும் க்ரியைக்கு ஆசௌசமில்லை என்று சொல்வது வீணுகவே ஆகும். ஆகையாலேயே விக்ஞாநேச்வரர் முதலியவர்களால் க்ருஹத்திலுள்ள பார்யை முதலியவர்க்கும் த்ரவ்யங்களுக்கும் ஸம்பர்க்காசௌசாபாவமும், த்ரவ்யத்திற்கு த்ரிராத்ரம் முதலிய அதிக்ராந்த ஆசௌசா பாவமும் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 —

'𑌆𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑌾𑌪𑌤𑍇𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌃 । 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌲𑍁𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑍋𑌪𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌪𑌷𑍍𑌟 𑌏𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌕𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌅𑌤𑍀𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌾𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍃𑌗𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌵𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌵𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌃 —

'𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑌵𑍇 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌧𑍀𑌯𑍀𑌤 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 𑌚 । 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ '𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

அங்கிரஸ்ஸினுலும் :— 'எந்த க்ரஹஸ்தனுக்கு ஸம்பர்க்கத்தால் ஆசௌசம் ஏற்படுகிறதோ, அவனது க்ரியைகள் லோபிக்கின்றன. க்ருஹத்திலுள்ளவைகளுக்கு அந்த ஆசௌசமில்லை' என்று க்ருஹஸ்தனுக்கு க்ரியாலோபமும், அவனது க்ருஹத்திலுள்ள பார்யை முதலியவகர்ளுக்கும், த்ரவ்யங்களுக்கும் ஆசௌசாபாவமும் ஸ்பஷ்டமாகவே சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்விதம் இருப்பதால், ஸம்பர்க்காசௌச விஷயத்திலும், அதீதாசௌச விஷயத்திலும் க்ரியைக்கு ஆசௌசமில்லை என்று ப்ரதிபாதிக்கும் ஸங்க்ரஹகார வசநத்தில் ப்ரமாணம் தேடப்படவேண்டும்.

அந்தச்சவ க்ராமாசௌசம்.

அந்தச்சவ க்ராம விஷயத்தில்,

மனு:— பிணம் உள்ளுக்குள் இருக்கும் க்ராமத்தில் போஜகம், அத்யயநம், ஹோமம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது. அவைகளை வேறு வீதியில் செய்யலாம். அந்த வீதி பதினொரு விற்கிடை தூரத்திற்கு அப்புறமிருந்தால். விதஸ்தி (ஒருசாண்) 2-கொண்டது ஒரு அரத்னி, அது 2-கொண்டது ஒரு கிஷ்கு, அது 2-கொண்டது

ஆபஸ்தம்ப:—

‘சண்டாலஶவசண்டாலயோர்க்ராமேऽநத்யாய:’ இதி ।

ஸ்ம்ருத்யந்தரே—

‘க்ராமஸ்தே ஶவசண்டாலே ஶூத்ராத்யஶுசிஸந்நிதௌ । நாத்யேதவ்யம் ந போக்தவ்யம் ந ஹோதவ்யம் கதாசந’ இதி ॥

அந்யத்ராபி—

‘சண்டாலோ வா யதா க்ராமே ஶவஸ்திஷ்டேத் க்ராமே ததாலயே । நித்யம் நைமித்திகம் காம்யம் ந குர்யாதிதி ஶாஸநம் ॥ ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யோர்விரோதே து ஶ்ருதிரேவ பலீயஸீ ॥ தஸ்மாச்சவே க்ராமே ஜுஹுயாச்ச்ரௌதபாவகம்’ இதி ॥

ஸ்ம்ருத்யந்தரே விஶேஷோ தர்ஶித:—

‘சதுஶ்ஶதாதிகைர்விப்ரைஸ்ஸம்பூர்ணே க்ராமகே ஸ்திதே । விஶேஷம் ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜபஹோமார்சநம் ப்ரதி ॥ சண்டாலஶவஸ்ய

தனுஸ் என்று சொல்லப்பட்ட லக்ஷணமுள்ள பதினேரு தனுஸ் தூரத்திற்கப்பாலுள்ள வேறு வீதியில் செய்யலாம் என்பது பொருள்.

ஆபஸ்தம்பரும் :— சவமாவது, சண்டாளனாவது இருந்தால் க்ராமத்திற்குள் அத்யயநம் கூடாது.

ஒரு ஸ்ம்ருதியில் :— க்ராமத்திற்குள் சவமிருந்தாலும், சண்டாளனிருந்தாலும், சூத்ரன் முதலிய அசுத்தர்கள் எதிரிலும் அத்யயநம், போஜநம், ஹோமம் இவைகளை ஒருகாலும் செய்யக் கூடாது.

வேறு ஸ்ம்ருதியிலும் :— சவமுள்ளிருக்கும் க்ராமத்திலும், க்ருஹத்திலும் நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களைச் செய்யக்கூடா தென்பது சாஸ்த்ர விதி. ச்ருதிக்கும் ஸ்ம்ருதிக்கும் பரஸ்பரம் விரோதம் வந்தால், ச்ருதியே பலிஷ்டையாகும். ஆகையால் அந்தச்சவ க்ராமத்திலும் ச்ரௌதாக்னியில் ஹோமத்தைச் செய்யலாம்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் விசேஷம் சொல்லப்பட்டுள்ளது :— 400-க்கு மேற்பட்ட ப்ராம்ஹணர்களால் நிறைந்துள்ள க்ராமத்தில் ஜபம், ஹோமம், பூஜை இவைகளைப்பற்றி விசேஷத்தைச்

𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 । 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌽𑌧𑍍𑌵𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾 ॥ 𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌯𑌕𑍇 𑌹𑌰𑍇𑌰𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 । 𑌅𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑍁𑌪𑌨𑍀𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌧𑌶𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍋𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌕𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌕𑍁𑌟𑌿𑌕𑍇 𑌪𑌤𑍍𑌤𑌨𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌖𑌰𑍍𑌵𑌟𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌧𑌾𑌨𑌿𑌷𑍁 । 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇—

'𑌅𑌨𑍍𑌧𑌶𑌵𑍋𑌽𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌸𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌦𑌶𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌪𑌰𑍇 ॥ 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌶𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 । 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌵𑍃𑌷𑌲𑌾𑌨𑌾𑌥𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑌤𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣

சொல்லுகிறேன். அந்த க்ராமத்திற்கு அந்தச்சவத்வதோஷமில்லை. அதில் ஜபஹோமாதிகளைச் செய்யலாம். நாராசத்தால் (சிறியவழி) பிளக்கப்பட்டு, அல்லது வழியால் பிரிக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் செய்யலாம். வேறு வீதியில் செய்யலாம். அநாதன், அநுபநீதன், ஸ்த்ரீ இவர்களின் ம்ருதியில் அந்தச் சவத்வதோஷமில்லை. முநிகள், யதிகள், பரகாயப்ரவேசிகள் இவர்களின் ம்ருதியிலும் தோஷமில்லை. சூத்ரன் முதலியவரின் ம்ருதியில் க்ராமா சௌசமில்லை. அந்த க்ருஹத்திற்கு மட்டில் தோஷமுண்டு. குடிகம், பத்தநம், கர்வடம், ராஜதானீ இவைகளிலும் முன்சொல்லிய தோஷமில்லை. அர்ச்சகத்தை க்ரமப்படி செய்யலாம்.

ஸங்க்ரஹத்தில் :— "அந்தச் சவ்மான க்ராமம் அசுத்தமெனப் படும். அதில் ஹோமம் முதலியதைச் செய்யக்கூடாது. 11-விற்கிடைக்கப்புறமுள்ள வேறு வீதியில் செய்யலாம். 400-ப்ராம்ஹணர்களுள்ள க்ராமத்தில் செய்யலாம். ஸ்த்ரீ, சூத்ரன், அநாதன், பாலன் இவர்களின் ம்ருதியிலும் தோஷமில்லை, செய்யலாமென்று சிலர்". 400-ப்ராம்மணர்கள் உள்ள க்ராமத்தில்

யுக்தே க்³ராமே ஏகாத³ஶத⁴னுர்வ்யவஹிதத்வாபா⁴வே(அ)பி வீத்²யந்தரே வா சதுஷ்பத²வ்யவதா⁴நே வா நாராசவிச்சே²தே³ வா க்ரியா: கர்தவ்யா இத்யர்த²: ॥ ஏகவீத்²யாம் சதுஷ்பதா²தி³வ்யவதா⁴நாபா⁴வே ந கர்தவ்யமேவ । 'ஸஹஸ்ரவிப்ரஸம்பூர்ணே க்³ராமே தத³தி⁴கே(அ)பி வா । ஆலயஸ்ய ஸமீபே து த்ரிம்ஶத்³த³ண்டாந்தரே ம்ருதே ॥ அர்சநஸ்நபநாதீ³நி ந கர்தவ்யமேவ தத்ர து । ஏகவீத்²யாம் ஸம்ப³ந்தே⁴ ஏகவம்ஶக்³ருஹே ஸ்தி²தே । த்ரிம்ஶத்³த⁴நுஷ க்ரமஸ்யாந்தே தை³வம் பித்ர்யம் ச வர்ஜயேத் ॥ பஞ்சாஶத்³த⁴நுஸீமாந்தே ஏகவீத்²யாம் ஶவே ஸதி । அர்சநம் ச ஹரேர்தா³நம் ஜபஹோமாதி³ வர்ஜயேத்' இதி ஸ்மரணாத் ॥

ஸ்ம்ருத்யந்தரே —

'ப்ரதிஷ்டா²தி³ஷு காலேஷு யஸ்மிந் க்³ராமே ம்ருதிர்ப⁴வேத் । ஶவம் ப³ஹிஸ்ஸ்த²ம் நீத்வா கர்மஶேஷம் ஸமாபயேத் ॥ அக்³ரஹாரே ஹரே: பூஜா வர்ததே யத்ர கர்ஹிசித் । அந்தஶ்ஶவம்

11-விற்கிடை வ்யவதானமில்லாவிடினும், வேறு வீதியிலாவது, நாற்சந்தியால் பிளவு இருந்தாலாவது நாராச்த்தால் பிளவு இருந்தாலாவது க்ரியைகளைச் செய்யலாம் என்று பொருள். ஒரே வீதியில் நாற்சந்தி முதலியதால் பிளவில்லாவிடில் செய்யக்கூடாது. "ஆயிரம் ப்ராம்ஹணர்களால் நிறைந்த க்ராமத்திலாவது, அதைவிட அதிகமான க்ராமத்திலாவது, ஆலயத்திற்குச் சமீபத்தில் 30-கோல் தூரத்திற்குள் ம்ருதியானால், அர்ச்சநம், ஸ்நபநம் முதலியவைகளைச் செய்யக்கூடாது. ஒரே வீதியில் மூங்கில்கள் ஸம்பந்தித்துள்ள ஒரே க்ருஹமானது 30-விற்கிடைக்குள் இருந்தால் தைவ பித்ர்ய கார்யங்களை வர்ஜிக்கவேண்டும். 50-விற்கிடைக்குப் பிறகு ஒரு வீதியில் சவமிருந்தால், விஷ்ணு பூஜை, தானம், ஜப ஹோமங்கள் முதலியவைகளை வர்ஜிக்கவும்'. என்று ஸ்ம்ருதி இருப்பதால்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில்:— ப்ரதிஷ்டை முதலியதின் காலங்களில் எந்த க்ராமத்தில் மரணம் ஸம்பவிக்கின்றதோ அந்த க்ராமத்திற்கு வெளியில் சவத்தைக் கடத்தி மீதி கார்யத்தை முடிக்கவும். எந்த அக்ரஹாரத்தில் விஷ்ணு பூஜை நடக்கின்றதோ அந்த அக்ரஹாரம் அந்தச்சவமானால், சவத்தைக் கிராமத்திற்கு வெளியில்

யதி ஸ்யாத்து ததா நீத்வா ததோ வஹ்நி: ॥ தத்தநம் ஹஸ்தஸாத்யாய தாவத்தத்ரைவ போஜயேத்' இதி ॥

ஸம்வர்த்த:—

'பாகயஜ்ஞம் ததா ஹோத்ரம் ஜலாஹரணமேவ ச । ந குர்யாத்தாவதா விப்ரோ யாவத்திஷ்டேச்சவோऽந்தரா ॥ அஜ்ஞாநாத்யதி புஞ்ஜீத ப்ராஜாபத்யம் ஸமாசரேத்' இதி ॥

அநுகமநாஶௌசம் புந:ஸ்நாநஸ்வரூபம் ச ॥

அநுகமநாஶௌசவிஷயே பராஶர:—

'அநுகம்யேச்சயா ப்ரேதம் ஜ்ஞாதிம் பந்துமேவ வா । ஸ்நாத்வா ஸசேலம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வாऽக்நிம் க்ருதம் ப்ராஶ்ய விஶுத்யதி' இதி ॥ அஜ்ஞாதிம் = ஸவர்ணவ்யதிரிக்தம் ஸமாநோத்க்ருஷ்டஜாதிம் ப்ரேதம் பந்தும் வா புத்திதோऽநுகம்ய ஸசேலம் ஸ்நாத்வாऽக்நிம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா க்ருதமஶ்நந் ஶுத்யதீத்யர்த்த: ॥

கடத்தி, அந்தச்சவம் சாம்பலாகும் வரையில் ஸம்க்ஷேபமாய்ப் பூஜிக்கவும்.

ஸம்வர்த்தர் :—சவம் க்ராமத்திற்குள் இருக்கும் வரையில், பாகயக்ஞம், போஜநம், ஜலம் கொண்டுவருதல் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது. அறியாமற் புசித்தால், ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை யனுஷ்டிக்கவும்.

அனுகமநாசௌசமும், புன:ஸ்நான ஸ்வரூபமும்.

அனுகமநாசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர் :— ஜ்ஞாதியல்லாதவனையோ பந்துவையோ இறந்தவனை, புத்திபூர்வமாய் அநுகமநம் செய்தால், ஸசேலஸ்நானம் செய்து, அக்னியை ஸ்பர்சித்து, நெய்யைப் பருகினால் சுத்தனாவான். 'ஜ்ஞாதியல்லாதவனை = ஸமாநஜாதியனாவது, உத்க்ருஷ்டஜாதியனாகவாவது உள்ளவனையோ, பந்துவையோ, புத்திபூர்வமாய் அனுகமநம் செய்தால், ஸசேலஸ்நாநம் செய்து, அக்னியை ஸ்பர்சித்து, நெய்யைப்பருகினால் சுத்தனாகிறான் என்று பொருள்.

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌅𑌨𑍁𑌗𑌮𑍍𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌚𑍈𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌯𑌃 = 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌃 । 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌃 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌭𑍁𑌕𑍍 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 = 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌜𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌮𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌘𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌕𑌵𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑌾𑌹—

'𑌅𑌨𑍁𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥

மனுவும் :—ஜ்ஞாதியாகினும், அக்ஞாதியாகினும் ப்ரேதனை அறிந்து அனுகமநம் செய்தால், ஸசேலஸ்நாநம், அக்னிஸ்பர்சம், ஆஜ்யப்ராசநம் இவைகளால் சுத்தனுவான். ஜ்ஞாதி = மாத்ரு ஸபிண்டன். மற்ற ஸபிண்டர்களின் அனுகமநம் விஹிதமானதால் அதில் தோஷமில்லை.

யாஜ்ஞுவல்க்யரும் :— ப்ராம்ஹணன் சூத்ரனையோ, த்விஜனையோ அனுகமநம் செய்யக்கூடாது. செய்தால் ஸசேலஸ்நாநம், அக்னி ஸ்பர்சம், க்ருதப்ராசநம் இவைகளால் சுத்தனுவான். த்விஜன் = ப்ராம்ஹணன் முதலிய 3-வர்ணத்தான். ப்ராம்ஹணன். ஸ்நேஹம் முதலிய கார்ணத்தால் ஸமாநஜாதி, அல்லது உத்க்ருஷ்ட ஜாதியுள்ள ப்ரேதனை அனுகமநம் செய்தால், ஸ்னாநாக்னி ஸ்பர்ச க்ருதப்ராசனங்களைச் செய்யவேண்டுமென்பது பொருள்.

கவஷர் :—விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

'ஜ்ஞான பூர்வமாய்ச் சவாநுகமனம் செய்தால், ஸ்நாநம், அக்னி ஸ்பர்சம், க்ருதப்ராசநம் இவைகளைச் செய்து, மறுபடி

𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌾𑌹 𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 । 𑌶𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨 𑌏𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌗𑌮𑌨𑍇 । '𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍇 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵𑍋𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌘𑍃𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃—

'𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌸𑌚𑍇𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌶𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌅𑌰𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑌪𑌃 𑌪𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

ஸ்நானம் செய்து ப்ராணுயாமங்களால் சுத்தனுகிறுன்' என்று. ப்ராணுயாமங்கள் மூன்று.

புன:ஸ்நாநத்தின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறுர்,

ஹாரீதர்:— ஈரவஸ்த்ரத்தைப் பரிஹரித்து, உலர்ந்த வஸ்த்ரத்தைத் தரிசித்து, அத்துடன் மறுபடி ஸ்நானம் செய்வது புன:ஸ்நாநமெனப்படும். இது சவாநுகமனத்திலும், க்ஷௌரத்திலும் விதிக்கப்படுகிறது.

அநுகமந விஷயத்தில்மட்டும் இந்த ப்ராயச்சித்தம். முன்போ, பக்கங்களிலோ சென்றுல் ப்ராயச்சித்தமேயில்லே. "ப்ரேதத்தின் பக்கங்களிலோ, முன்போ ஒருகாலும் போகக்கூடாது. முன்பு செல்பவர்களின் ஆயுள் ஒவ்வொரு அடியிலும் குறைந்து போகிறது. பிரேதத்தின் பின்பு சென்றுல் ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப்படுகிறது. முன் செல்லும் விஷய்த்தில் பாபத்திற்கு ப்ராயச்சித்தம் கிடையாது' என்று ஸ்ம்ருதியிருப்பதால்,

நெய் முதலியது கிடைக்காவிடில் விசேஷம் ஒரு ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டுள்ளது— "அக்னி இல்லாவிடில், நெய் கிடைக்காவிடில், வ்யாஹ்ருதிகளுடன் கூடிய காயத்ரியால் 10-முறை அபிமந்திரிக்கப்பட்ட அரை அஞ்சலியளவுள்ள ஜலத்தைப்பருகினுல் த்விஜன் சுத்தனுகிறுன்.

बालादिविषये जाबालिः—

'प्रेतं बालं च वृद्धांश्चानाथं विप्रमनुव्रजेत्। द्विजः स्नानेन शुध्येत घृतप्राशाग्निना विना' इति ॥

स्मृत्यन्तरे—

'अनाथमनुपेतं च मृतं कन्यामनुव्रजेत्। सर्ववेदं क्रतुश्रेष्ठमाचामेद् घृतं विवर्जयेत्' इति ॥

क्षत्रियादिशवानुगमने आतुरव्यञ्जने चाशौचम् ॥

क्षत्रियादिशवानुगमनविषये ब्राह्मणस्य विशेषमाह पराशरः—

'क्षत्रियं प्रेतमज्ञानाद्ब्राह्मणो योऽनुगच्छति। एकाहमशुचिर्भूत्वा पञ्चगव्येन शुध्यति ॥ शवं च वैश्यमज्ञानाद् ब्राह्मणो योऽनुगच्छति। कृत्वाऽऽशौचं द्विरात्रं च प्राणायामान् षडाचरेत् ॥ प्रेती

பாலன் முதலியவர் விஷயத்தில்,

ஜாபாலி :—பாலன், வ்ருத்தர்கள், அநாத ப்ராம்ஹணன் இவர்களை அனுகமனம் செய்தால், த்விஜன் ஸ்நானத்தாலேயே சுத்தனுகிறான். க்ருதப்ராசனம், அக்னிஸ்பர்சம் இவை வேண்டியதில்லை.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில் :—அநாதன், உபநயனமாகாதவன், கன்யை, எல்லாவேதங்களையுமறிந்தவன், யாகம் செய்ததால் சிறந்தவன் இவர்களை அனுகமனம் செய்தால் ஸ்நாநம் செய்து ஆசமனம் செய்யவும். க்ருதப்ராசனம் வேண்டியதில்லை.

க்ஷத்ரியன் முதலியவரின் சவங்களின் அனுகமனத்திலும், ஆதுரவ்யஞ்ஜனத்திலும், ஆசௌசம்.

க்ஷத்ரியன் முதலியவரின் சவத்தை அனுகமநம் செய்யும் விஷயத்தில், ப்ராம்ஹணனுக்கு விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்,

பராசரர் :—மரித்த க்ஷத்ரியனை, அறியாமையால் ப்ராம்ஹணன் பின் சென்றால், ஒருநாளாசௌசத்துடனிருந்து, பஞ்ச கவ்யத்தால் சுத்தனுகிறான். வைச்ய சவத்தை அனுகமனம் செய்தால், 2– நாட்கள் ஆசௌசம் அனுஷ்டித்து ஆறு ப்ராணாயாமங்களைச்

𑌹𑍂𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌶𑍍𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌃 । 𑌅𑌨𑍁𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌨𑍍𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌦𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌗𑌾𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍌𑌰𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌾𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌿𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌃—

'𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑍇—

'𑌏𑌕𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌹𑍇𑌨 𑌤𑍁 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌦𑌿𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃' ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌶𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌮𑍍 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌶𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌶𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

செய்யவும். சூத்ர சவாநுகமனம் செய்தால் மூன்று நாட்கள் ஆசௌசமனுஷ்டித்து, பிறகு ஸமுத்ரகாமினியான நதியில் ஸ்நாநம் செய்து, 100 ப்ராணாயாமங்களைச் செய்து, க்ருதப்ராசனம் செய்யவேண்டும்.

தற்செயலாய் நேர்ந்த அநுகமநத்திலோவெனில்,

அங்கிரஸ்:— சூத்ர சவத்தைத் தற்செயலாய் அனுகமனம் செய்தால், ப்ராமஹணன் நதியில் ஸ்நாநம் செய்து, 1008-முறை காயத்ரீ ஜபம் செய்தால் சுத்தனாவான். க்ஷத்ரிய சவாநுகமனத்தில் 500 முறை காயத்ரீ ஜபம். வைச்ய சவானுகமநம் செய்தால், 750 முறை காயத்ரியை ஜபிக்கவும்.

ஸ்ம்ருதி ரத்னத்தில்:—“க்ஷத்ரிய சவாநுகமனத்தில் ஒருநாளாசௌசம். வைச்யசவானுகமனத்தில் இரண்டு நாட்களாசௌசம். சூத்ர சவானுகமனத்தில் மூன்று நாட்களாசௌசம், 100 ப்ராணாயாமங்களும்”. இவ்விதமிருப்பதால், க்ஷத்ரியன் வைச்ய சவானுகமநம் செய்தால் ஒருநாளாசௌசம். சூத்ர சவானுகமநம் செய்தால் இரண்டு நாட்களாசௌசம். வைச்யன் சூத்ர சவானுகமனம் செய்தால் ஒரு நாளாசௌசம் என்றுகிறது.

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁—

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌃 । 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌚—

'𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌜𑌾𑌤𑌿𑌷𑍂𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌜𑌾𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌸𑌚𑍇𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌘𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵 । 𑌨 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 । 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵 । 𑌹𑍀𑌨𑌜𑌾𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌗𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌶𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌃 । 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 । 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑌮𑌨𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

விஜ்ஞாநேச்வரீயத்திலானுல் :— 'அடுத்த வர்ண ப்ரேதத்தின் அனுகமநத்தில் ஒரு நாளாசௌசம், அதற்கடுத்த வர்ண ப்ரேதானுகமனத்தில் பக்ஷிண்யாசௌசம்' என்றுள்ளது.

ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரத்திலும் :—'ஸ்நேஹம் முதலியதால் ஸமான ஜாதிகளேயோ உத்க்ருஷ்ட ஜாதிகளேயோ அனுகமநம் செய்தால், ஸசேல ஸ்நாநம் செய்து, அக்னியை ஸ்பர்சித்து, க்ருதப்ராசநம் செய்து, மறுபடி ஸ்நாநம் செய்தால் சுத்தனுவான். க்ருதப்ராசநம் சுத்திக்காகவே. போஜந ஸ்தானத்திலல்ல. ஸபிண்டர்கள் விஷயத்தில் அனுகமநம் விதிக்கப்பட்டதே. ஹீந ஜாதிகள் விஷயத்தில், ப்ராம்ஹணன் க்ஷத்ரியனே அனுகமநம் செய்தால் ஒரு நாளாசௌசம். வைச்யானுகமனத்தில் பக்ஷிணீ. சூத்ரானுகமநத்தில் த்ரிராத்ரம். ஸமுத்ர காமினியான மஹாநதியில் ஸ்நாநம் செய்து, 100 ப்ராணுயாமங்களேச் செய்து, க்ருதப்ராசனம் செய்தால் சுத்தி. க்ஷத்ரியன் வைச்யானுகமநம் செய்தால் ஒரு நாளாசௌசம். சூத்ரானுகமநத்தில் பக்ஷிணீ. வைச்யன் சூத்ரானுகமநம் செய்தால் ஒருநாளாசௌசம்' என்றுள்ளது.

த்விஜாநாம் ஶூத்ரஶவாநுகமநநிஷேதே கதா ப்ரேதஶூத்ரா அநுஸர்தவ்யா இத்யாகாங்க்ஷாயாமாஹ பராஶர: —

'நிர்வர்த்ய யதா ஶூத்ரா உதகாந்தமுபஸ்திதா: । த்விஜைஸ்ததாऽநுகந்தவ்யா ஏஷ தர்மஸ்ஸநாதந:' இதி ॥ உதகஶப்தேந உதகக்ரியோச்யதே । தஸ்யா அந்தஸ்ஸமாப்தி:, தாம் நிர்வர்த்ய ஆஶௌசம் பரிஸமாப்ய யதா ஸ்திதாஸ்ததா த்விஜைரநுகந்தவ்யா: அநுஸர்தவ்யா இத்யர்த: ॥

ஸ்ம்ருத்யந்தரே —

'த்ருதீயமாஸாதாரப்ய ந குர்யாத்கர்பிணீபதி: । க்ஷௌரம் ஶவாநுகமநம் தூரயாத்ராம் ப்ரதிக்ரஹம்' இதி ॥

அந்யத்ர —

'அஸ்நாத்வா யதி விஶேத் க்ராமம் ஶ்மஶாநாத் புத்திபூர்வகம் । த்ரிராத்ரேண விஶுத்திஸ்ஸ்யாதஜ்ஞாநாத்த்வஹ்நா ததைவ ச' இதி ॥ ததா — 'ஸம்ஸ்காராரம்பத: பூர்வம் காமம் ஸ்நாத்வா விஶுத்யதி । ஆரப்தே து ஹி ஸம்ஸ்காரே ஸமாப்தே ஸ்நாநமேவ ச' இதி ॥ ஏததஸ்ப்ருஷ்டவிஷயம் । ஆரம்பாத் ப்ராக் பரம்

த்விஜர்கள் சூத்ர சவானுகமனம் செய்யக்கூடாதென்றால், எப்பொழுது அவர்கள் சூத்ரர்களை அனுஸரிப்பது, என்று ஆகாங்க்ஷையில் சொல்லுகிறார்,

பராசரர்:— எப்பொழுது சூத்ரர்கள் உதகக்ரியையை ஸமாப்தி செய்து, ஆசௌசத்தை முடித்து இருக்கிறார்களோ அப்பொழுது, த்விஜர்கள் சூத்ரர்களை அனுஸரிக்கவேண்டும்—என்பது பொருள.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில் :— கர்ப்பிணியின் பதியானவன், மூன்றுவது மாதம் முதற்கொண்டு, க்ஷௌரம், சவானுகமனம், தூரதேச யாத்ரை, ப்ரதிக்ரஹம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியில் :—'ச்மசானத்திலிருந்து, ஸ்நானம் செய்யாமல், புத்தி பூர்வமாய் க்ராமத்தில் நுழைந்தால் மூன்று நாட்களால் சுத்தனாவான். அறியாமையாலானால் ஒரு நாள் ஆசௌசம் என்று. அவ்விதமே, 'ஸம்ஸ்காரம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன் ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தனாகிறான். ஸம்ஸ்காரம் ஆரம்பிக்கப்பட்டால், அது முடிந்த பிறகு ஸ்நானம் செய்யவேண்டும்' என்றுள்ளது. இது

स्नायात्तस्य शुद्धिर्भविष्यति। सर्वेषां तु सपिण्डानां दहनादेव योषिताम्' इति स्मरणात्॥

विप्रस्य सर्ववर्णविषयरोदने असंचितेऽस्थि स्नानं, संचिते त्वाचमनम्॥

तत्र पराशरः—

'अस्थिसंचयनादर्वाग्रुदित्वा स्नानमाचरेत्। अन्तर्दशाहे विप्रस्य ह्यूर्ध्वमाचमनं स्मृतम्' इति॥

स्मृतिरत्ने—

'मृतस्य यावदस्थीनि ब्राह्मणस्याहृतानि तु। तावद्ये बान्धवास्तत्र रुदन्ति तद्बान्धवैः सह॥ तस्य स्नानाद्विशुद्धिस्त्वाचमनं स्मृतम्। सचैलं स्नानमन्येषामकृतेऽस्थिसंचये। कृते तु केवलं स्नानं क्षत्रविट्शूद्रजन्मनाम्' इति॥

ஸபிண்டரல்லாதவரைப்பற்றியது. 'ஸபிண்டர் எல்லோரும் ஸ்த்ரீகளும், ஸம்ஸ்காராரம்பத்திற்கு முன் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். ஸம்ஸ்காராரம்பமாகிவிட்டால் அது முடிந்தபிறகே ஸ்நாநம் செய்ய வேண்டும், என்று ஸ்ம்ருதியால்.

ப்ராம்ஹணன், எந்த வர்ணத்தைப்பற்றி ரோதநம் செய்தாலும், ஸஞ்சயநமாவதற்கு முன் ஆகில் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். ஸஞ்சயநத்திற்குப் பிறகானால், ஆசமனத்தால் சுத்தி. அதில்,

பராசரர்:— அஸ்தி ஸஞ்சயனத்திற்கு முன் ரோதனம் செய்தால் ஸ்நானம் செய்யவும். ஸஞ்சயனத்திற்குப் பிறகு 10 நாட்களுக்குள் ரோதனம் செய்தால் ஆசமனம் விதிக்கப்படுகிறது.

ஸ்ம்ருதி ரத்னத்தில்:— 'இறந்த ப்ராம்ஹணனுக்கு அஸ்தி ஸஞ்சயநம் செய்வதற்குள், எந்த பந்து, இறந்தவனது பந்துக்களுடன் ரோதனம் செய்கின்றானோ அவனுக்கு ஸ்நாநத்தால் சுத்தி. பிறகானால் ஆசமநத்தால் சுத்தி. ஸஞ்சயனமாகாவிடில் பிறருக்கு க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ரர்களுக்கு ஸசேலஸ்நாநம். ஸஞ்சயநமாகியிருந்தால் ஸ்நாநம் மட்டில்' என்றுள்ளது.

ப்ராஹ்மணஸ்ய க்ஷத்ரியவைஶ்யமரணே ரோதநே அஸ்தி ஸஞ்சயநாத்ப்ராகேகாஹாஶௌசம் ஸசேலஸ்நாநம் ச । ததூர்த்வம் ஸசேலஸ்நாநமாத்ரம் ॥

ததா ச மாதவீயே—

'அஸ்திஸஞ்சயநே விப்ரோ ரௌதி சேத் க்ஷத்ரவைஶ்யயோ: । ததா ஸ்நாத்வா ஸசேலம் து த்விதீயே஽ஹநி ஶுத்யதி ॥ க்ருதே து ஸஞ்சயே விப்ர: ஸ்நாநேநைவ ஶுசிர்பவேத் । ம்ருதமநுகம்ய யோ கச்சேத் க்ருதப்ராஶநம் சரேத் ॥ வர்ஜயேத்ததஹோராத்ரம் ஜபஹோமார்சநாதிகம்' இதி ॥

விஜ்ஞாநேஶ்வரோऽபி—

'ம்ருதஸ்ய பாந்தவை: ஸார்த்தம் க்ருத்வா து பரிதேவநம் । வர்ஜயேத்ததஹோராத்ரம் தாநம் ஶ்ராத்தாதி கர்ம ச' இதி ॥

ஶூத்ரமரணே விப்ராதீநாம் அஸ்திஸஞ்சயநாத் ப்ராக்தத் ஊர்த்வம் சாஶௌசதாரதம்யமாஹ பாரஸ்கர:—

'அஸ்திஸஞ்சயநாத்ப்ராக்யதி விப்ரோऽஶ்ரு பாதயேத் ।

ப்ராம்ஹணன், க்ஷத்ரிய வைச்ய மரண நிமித்தமாய் ரோதனம் செய்தால், ஸஞ்சயநத்திற்கு முன் ஒருநாளாசௌசமும் ஸசேலஸ்நாநமும். பிறகானல் ஸசேலஸ்நாநம்மட்டில். அவ்விதமே,

மாதவீயத்தில் :— ப்ராம்ஹணன், க்ஷத்ரிய வைச்ய ம்ருதி விஷயமாய் ரோதனம் செய்தால், ஸசேலஸ்நாநம் செய்து 2-ஆவது நாளில் சுத்தனுகிருன். ஸஞ்சயநத்திற்குப் பிறகானல் ஸ்நாநத்தாலேயே சுத்தனுவான். ம்ருதனை அனுகமனம் செய்தால், க்ருதப்ராச்னம் செய்யவும். அந்த ஒருநாள் முழுவதும் ஜபம், ஹோமம், பூஜை முதலியதை வர்ஜிக்கவும்.

விக்ஞானேச்வரரும் :— ம்ருதனின் பந்துக்களுடன் ரோதநம் செய்தால் அன்று முழுவதும் த்ானச்சிராத்தாதி கர்மங்களை வர்ஜிக்கவும்.

சூத்ர மரணத்தில், ப்ராம்ஹணர் முதலியவர்க்கு, அஸ்தி ஸஞ்சயநத்திற்கு முன்பும், பிறகும், ஆசௌச தாரதம்யத்தைச் சொல்லுகிருர்,

பாரஸ்கரர்:— ப்ராம்ஹணன், சூத்ரம்ருதி விஷயமாய் அஸ்தி

मृते सन्निधौ गृहं गत्वा त्रिरात्रेण विशुध्यति ॥ अस्थिसञ्चयनादूर्ध्वं [illegible] द्विजातयः । अहोरात्रेण शुध्यन्ति सवासः क्षालनेन च ॥ सजातेष्वेव स्यादेव त्र्यहात् क्षत्रियवैश्ययोः । स्पृष्टं विनाऽनुगमेन सन्निधौ नक्तेन शुध्यति' इति ॥ क्षत्रियवैश्ययोः शूद्रमरणे रोदने त्र्यहम् । शूद्रस्य सजातीयशवस्पर्शयोश्च कृताश्रुपातेऽनुगमने च दिनम् । अन्यथा सञ्चयनात् प्रागेककालः । ऊर्ध्वं स्नानमेवेत्यर्थः ॥

असपिण्डसजातीयप्रेतनिर्हरणाशौचम् ॥

अथासपिण्डसजातीयप्रेतनिर्हरणाशौचमाह मनुः—

'असपिण्डं द्विजं प्रेतं विप्रो निर्हृत्य बन्धुवत् । विशुध्यति त्रिरात्रेण मातुराप्तांश्च बान्धवान् ॥ यद्यन्नमत्ति तेषां तु दशाहेनैव शुध्यति । अनदन्न

ஸஞ்சயநத்திற்கு முன், அவன் க்ருஹத்திற்குச் சென்று ரோதநம் செய்தால் 3-நாட்களாசௌசத்தால் சுத்தனுவான். ஸஞ்சயநத்திற்குப் பிறகானுல் 3-வர்ணத்தாரும் ஒரு நாளாசௌசத்தாலும், வஸ்த்ர க்ஷாளனத்தாலும் சுத்தராகின்றனர். க்ஷத்ரியவைச்யர்கள் சூத்ரமரணத்தில் ரோதநம் செய்தால் 2-நாட்களாசௌசிகளாவர். சூத்ரன் ஸஜாதீய சவஸ்பர்சம் செய்து ரோதநம் செய்தாலும், அநுகமநம் செய்தாலும் 1-நாளாசௌசியாவான். இல்லாவிடில் ஸஞ்சயநத்திற்கு முன் ஒரு காலம். பிறகானுல் ஸ்நாநம் மட்டில் என்பது பொருளாம்.

ஸபிண்டனல்லாத ஸமானஜாதீயப்ரேதனை நிர்ஹரணம் செய்வதால் ஆசௌசம்

அஸபிண்ட ஸஜாதீய ப்ரேத நிர்ஹாரணுசௌசத்தைச் சொல்லுகிறுர்.

மனு:— "ஸபிண்டனல்லாத ப்ராம்ஹணனை, ப்ராம்ஹணன் பந்துபோல் நிர்ஹரணம் செய்தால் மூன்று நாட்களால் சுத்தனுவான். மாத்ரு பந்துக்களை நிர்ஹரித்தாலுமிப்படியே. ஆசௌசிகளின் அந்நத்தைப்புஜித்தால் அவன் பத்து நாட்களால் சுத்தனு

ஹ்நைவ ந சேத்தத்³க்³ருஹே வஸேத்' இதி ॥ ய: ஸ்நேஹாதி³நா ஶவநிர்ஹரணம் க்ருத்வா தஸ்யைவாந்நமஶ்நாதி, தத்³க்³ருஹே ச வஸதி, தஸ்ய த³ஶாஹேநைவ ஶுத்³தி⁴: । யஸ்து கேவலம் தத்³க்³ருஹே வஸதி ந த்வந்நமஶ்நாதி, தஸ்ய த்ரிராத்ரம் । யஸ்து நிர்ஹரணமாத்ரம் கரோதி ந தத்³க்³ருஹே வஸதி, ந சாஶ்நாதி, தஸ்யைகாஹ இத்யர்த²: ॥

நிர்ஹாரஶப்³தா³ர்த²: ஸ்ம்ருத்யந்தரே த³ர்ஶித: —

'ப்ரேதஸ்ய வாஸஸ்ஸ்ரக்³க³ந்த⁴பூ⁴ஷணைஶ்சாப்யலங்க்ரியா । வஹநம் த³ஹநம் சேதி நிர்ஹாரார்தோ² நிருச்யதே' இதி ॥

ஸங்க்³ரஹேऽபி —

'ய: ப்ரேதமலங்குர்யாத்³வஹேத்³வாऽத² த³ஹேத்³த்³விஜ: । ஸ ஶுத்⁴யத்யேககாலேந காலஶேஷம் ப³ஹிர்வஸந் ॥ க்³ராமே வஸந்

வான். அந்நத்தைப் புஜிக்காவிடில் ஒரு நாளாசௌசம். ஆசௌசியின் வீட்டில் வஸிக்காமலிருந்தால்" என்று. எவன் ஸ்நேஹம் முதலிய காரணத்தால் சவநிர்ஹாரம் செய்து, ஆசௌச்யந்நத்தையும் புஜித்து, ஆசௌசி க்ருஹத்திலும் வஸிக்கின்றானோ அவனுக்குப் பத்துநாட்களாலேயே சுத்தி. எவன் ஆசௌசி க்ருஹத்தில்மட்டும் வஸித்து அன்னத்தைப் புஜிக்கவில்லையோ அவனுக்கு மூன்று நாட்களாசௌசம். எவன் நிர்ஹாரணம் மட்டில் செய்து, க்ருஹத்தில் வஸிக்காமலும், ஆசௌச்யன்னத்தைப் புஜிக்காமலுமிருக்கின்றானோ அவனுக்கு ஒரு நாளாசௌசம் என்பது பொருள்.

நிர்ஹாரசப்தத்தின் பொருள் ஒரு ஸ்ம்ருதியில் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது—ப்ரேதனுக்கு, வஸ்த்ரம், மாலை, கந்தம், ஆபரணம் இவைகளால் அலங்காரம் செய்வதும், அவனைச் சுமப்பதும், தஹிப்பதும், 'நிர்ஹாரம்' எனும் பதத்திற்கு அர்த்தம் எனப்படுகிறது.

ஸங்க்ரஹத்திலும்:— "ப்ரேதனை த்விஜனே எவன் அலங்கரிக்கின்றானோ, அல்லது தஹிக்கின்றானோ, அல்லது சுமக்கின்றானோ அவன் ஒரு காலத்தால் சுத்தனாவான், காலசேஷம் முழுவதும் க்ராமத்திற்கு வெளியிலிருந்தால். க்ராமத்தில் வஸித்தால் ஒரு நாளாசௌசம். ப்ரேத க்ருஹத்தில் வஸித்தால் மூன்று நாட்களா

𑌦𑌿𑌨𑌾𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑌾𑌲𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍 = 𑌦𑌿𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑍍𑌕𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍, 𑌏𑌕𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 = 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌏𑌵 𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌨𑍇𑌨 । 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾 𑌵𑌸𑌨𑍍 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌃—

'𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌦𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌚𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌕𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑍇—

'𑌦𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌿𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 । 𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌪𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

சௌசம். நிர்ஹரணம் செய்து ஆசௌச்யந்நத்தையும் புஜித்தால் பத்துநாட்களாசௌளம்".

'காலசேஷம் பஹிர்வஸன்' = பகலில் நிர்ஹரணம், செய்தால் நக்ஷத்ரோதயம் வரையிலும், ராத்ரியிலானல் ஸூர்யோதயம் வரையிலும், க்ராமத்திற்கு வெளியில் வஸிப்பவனுய், ஏககாலத்தால் = அக்காலத்தின் மீதியான பகலினல்மட்டும், ராத்ரியின் சேஷமான ராத்ரியால்மட்டும் சுத்தனுகிறுன். க்ராமத்திலேயே வஸித்தால் ஒரு தினத்தால், ப்ரேதக்ருஹத்தில் வஸித்தால் மூன்று நாட்களால் சுத்தி. எவன் நிர்ஹரணம் செய்து ப்ரேதான்னத்தையும் புஜித்தானே அவன் ப்ரேத க்ருஹத்திலோ, அன்ய க்ருஹத்திலோ வஸித்தாலும் பத்து நாட்களால் சுத்தனுகிறுன் என்று பொருள்.

ஹாரீதர் :— ப்ரேத நிர்ஹரணம் செய்தால் க்ராமத்திற்குள் நுழையக்கூடாது, நக்ஷத்ர தர்சநம் வரையில். ராத்ரியிலானல் ஸூர்ய தர்சனம் வரையில். பிறகு சுத்தனுகிறுன்.

அகண்டாதர்சத்தில் :— தஹனம் செய்யாமல், அலங்காரம் வஹநம் இவைகளைமட்டும் செய்தால் தின சேஷத்தால் சுத்தி. ராத்ரியினலால் ராத்ரி சேஷத்தால் சுத்தி. காலையில் ஸ்நானம்.

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌯𑍇—

'𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌾𑌪𑍋𑌽𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃—

'𑌸𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚—

'𑌅𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌶𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌮𑍍 । 𑌵𑌹𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍌 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌶𑌵𑌹𑌰𑍍𑌤𑍁𑌰𑍇𑌕𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥

விக்ஞாநேச்வரீயத்தில் :— அஸபிண்டனுக்கு அலங்காரம் செய்தால், பாதக்ருச்ரம் சுத்திஹேது. அக்ஞாநத்தாலானால் அஹோராத்ரோபவாஸம். அசக்தி விஷயத்தில் நக்தோபவாஸம்.

ஓர் ஸ்ம்ருதியில் விசேஷம் :— ஸஜ்யோதிராசௌசம், க்ராமத்திற்கு வெளியில் வாஸம் ராத்ரி நக்ஷத்ர தர்சனம் வரையில், பஞ்சகவ்யப்ராசநம், ப்ராம்ஹணர்களால் ஸ்வஸ்திவாசநம் = புண்யாஹவாசநம். இவைகள் செய்யப்படவேண்டும்.

பரத்வாஜரும் :— 'அஸபிண்டசவத்திற்கு ஸ்நாநம் அலங்காரமிவைகளைச் செய்தால் ஒருநாளாசௌசம். வஹனம் செய்தால் ஸ்நாநம் செய்து, 10 ப்ராணாயாமங்களைச் செய்து, நக்ஷத்ர தர்சனம் வரையில் க்ராமத்திற்கு வெளியிலிருக்கவும். அதுவரையிலேயே ஆசௌசம். ராத்ரியிலானால், ஸூர்யோதயம் வரையில் க்ராமத்திற்கு வெளியிலிருக்கவும். இதன்றி, கிராமத்திற்குள் நுழைந்த[illegible] வஹித்தவனுக்கு ஒருநாளாசௌசம். ப்ரேத க்ருஹத்தில் [illegible]ால் மூன்று நாட்களாசௌசம். அங்கு போஜனம் [illegible]ட்களாசௌசம்'. என்றார்.

𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌶𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌕𑌶𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍇
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌅𑌸𑌵𑌰𑍍𑌣𑌶𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌶𑌵𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑌾𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍀𑌶𑌵𑌵𑌹𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌨𑍇𑌨—

'𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌗𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑌵𑌾𑌮𑍍। 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌜𑌪𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌘𑍃𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌚। 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌶𑍌𑌚𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌦𑍇𑌵𑌲𑌃—

'𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍। 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

பர்யுஷித சவம், ஸமாநோதக சவம், அஸவர்ண சவம் இவைகளை நிர்ஹரித்தால் ஆசௌசம்.

பர்யுஷித சவம், ரஜஸ்வலா சவம், ஸூதிகா சவம், கர்ப்பிணீ சவம் இவைகளை வஹிப்பதில் ப்ராயச்சித்தம் சொல்லப் பட்டுள்ளது,

போதாயனரால்:— "பஞ்சகவ்யப்ராசனம் செய்து, கோக்ராஸ தானம் செய்து, யதாசக்தி காயத்ரீ ஜபத்தைச் செய்யவும். ப்ராம்ஹண வாக்யத்தாலும், க்ருதஸ்பர்சம் அக்னிஸ்பர்சம் இவைகளாலும், புண்யாஹ வாசநத்தாலும் சுத்தனுவான். வேறு உபவீதத்தைத் தரிக்கவும்" என்று.

ஸபிண்டர்களுக்கு ப்ரேத நிர்ஹரணம் விஹிதமாகியதால், அதிகாசௌசமாவது, அக்னி ஸ்பர்சம் முதலியதாவது இல்லை என்கிறார்,

தேவலர்:—ஸபிண்டர்களுக்கு ப்ரேத நிர்ஹரணம் முதலியது விஹிதமேயாகும். அதை ஸபிண்டனுக்குச் செய்தால் அவனுக்கு அதிகாசௌசமும், அக்னி ஸ்பர்சம் லியதும் வேண்டியதில்லை.

ஸமாநோதகப்ரேதவஹநே தஶாஹமாஶௌசமாஹ மாண்டவ்ய: —

'ஶாவே ச ஸூதகே சைவ த்ர்யஹமாஶௌசமிஷ்யதே ।
ஶவவாஹநே து கர்தவ்யம் தஶாஹாஶௌசம் ஸோதகக்ரியா' இதி ॥
ஆஶௌசமுதகதாநம் ச க்ரியா ॥

அகண்டாதர்ஶே ச —

'ஸமாநோதகா: ப்ரகுர்வீரந் ஸம்ஸ்காரம் தஹநம் யதி ।
தஶாஹேந து ஶுத்தி: ஸ்யாதித்யாஹ ஸ்மாஹ ப்ருகு:' இதி ॥

பரத்வாஜ: —

'ஸமாநோதகம் ப்ரேதம் வஹேத்வாபி தஹேத்து வா ।
தஸ்யாஶௌசம் தஶாஹம் ஸ்யாத்பந்தூநாம் து த்ர்யஹம் விது:'
இதி ॥ பந்தூநாம் = யோநிபாந்தவாநாம் ॥

ததா ச ஶங்க: —

'த்ர்யஹம் து யோநிபந்தூநாமாஶௌசம் வஹநாதிஷு'
இதி ॥

ஸமானோதக ப்ரேத வஹநத்தில் பத்து நாட்களாசௌசமென்கிறார்,

மாண்டவ்யர்: ஸமானோதகனுக்கு சாவத்திலும் ஜநநத்திலும் மூன்று நாட்களாசௌசம். சவவஹநம் செய்தால் பத்து நாட்களாசௌசமும் உதகதானமும் விதிக்கப்படுகிறது.

அகண்டாதர்சத்திலும் :— ஸமானோதகர்கள் ஸம்ஸ்காரத்தையாவது தஹநத்தையாவது செய்தால் பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு சுத்தி என்றார் ப்ருகு.

பரத்வாஜர்:- ஸமானோதகனைத் தஹித்தாலும் வஹித்தாலும், பத்து நாட்களாசௌசம். யோநி பந்துக்களை வஹித்தாலும் தஹித்தாலும் மூன்று நாட்களாசௌசம்.

சங்கர் :— 'யோநி பந்துக்களை வஹிப்பது முதலியவைகளில் மூன்று நாட்களாசௌசம்.

ஸ்ம்ருத்யந்தரே ச—

'ஶாவாஶௌசே தஹேத் ப்ரேதம் பக்ஷிண்யாஶௌசவான் யதி । த்ர்யஹம் புத்த்யா த்வ்யஹம் து ஸ்யாதபுத்த்யா ஶுசிஸ்ஸ்யாந்நர:' இதி ॥

ஸம்வர்த்தோபி—

'பக்ஷிண்யாஶௌசஸம்பந்நோ தஹேந் புத்திபூர்வகே । அஶௌசிநாம் த்ரிராத்ரம் ஸ்யாதிதி ஸ்ம்ருதிவிதோ விது:' இதி ॥ அஸவர்ணஶவநிர்ஹாரே கௌதமேந விஶேஷோ தர்ஶித:—

'அவரஶ்ச வர்ண: பூர்வம் வர்ணமுபஸ்ப்ருஶேத் பூர்வோ வாவரம் தத்ர ஶவோக்தமாஶௌசம்' இதி ॥ உபஸ்பர்ஶநம் = நிர்ஹார: ॥

வ்ருத்தபராஶர:—

'யோஸவர்ணம் து மூல்யேந நீத்வா ப்ரேதம் தஹேந்நர: । அஶௌசம் து பவேத்தஸ்ய ப்ரேதஜாதிஸமம் ஸதா' இதி ॥ ஏததாபதி த்ரஷ்டவ்யம் ॥

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும் :— பக்ஷிண்யாசௌசமுள்ளவன் புத்திபூர்வமாய்த் தஹநம் செய்தால் மூன்று நாட்களாசௌசம். அறியாமையாலானல் இரண்டு நாட்களாசௌசம்.

மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலும் :— பக்ஷிண்யாசௌசமுள்ளவன் புத்திபூர்வமாய்த் தஹநம் செய்தால் த்ரிராத்ராசௌசம் என்று ஸ்ம்ருதியறிந்தவர்கள் சொல்லுகின்றனர்.

அஸவர்ணசவ நிர்ஹாரத்தில் விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.,

கௌதமர் :— தாழ்ந்த வர்ணத்தான் முன் வர்ணத்தானை நிர்ஹரித்தாலும், உயர்ந்த வர்ணத்தான் தாழ்ந்த வர்ணத்தானை நிர்ஹரித்தாலும், நிர்ஹரித்தவனுக்கு சவஜாதிக்குள்ள ஆசௌசம்.

வ்ருத்தபராசரர் :— 'எவன், அஸவர்ண சவத்தை மூல்யம் பெற்றுத் தஹிக்கின்றானோ அவனுக்குச் சவஜாதிக்குள்ள ஆசௌசம், என்றார். இது ஆபத்காலத்திலென்றறியவும்.

𑌆𑌪𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌃—

‘𑌅𑌵𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌰𑍋 𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌰𑌂 𑌯𑌦𑌿 । 𑌵𑌹𑍇𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌶𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌶𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌭𑍃𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌹𑌾𑌰𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚—

‘𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌰𑍍𑌥𑌲𑍋𑌭𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌶𑌵𑌵𑌹𑌨𑌾𑌦𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌹 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—

‘𑌯𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 । 𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌃 ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌃—

ஆபத்தில்லாத காலத்திலோ, வ்யாக்ரர் :— ‘கீழ் வர்ணத்தான் மேல் வர்ணத்தானையோ, மேல் வர்ணத்தான் கீழ் வர்ணத்தானையோ வஹித்தால், சவத்திற்குள்ள ஆசௌசம். பணத்தைப் பெற்றுச் செய்தால் இரண்டு மடங்கு ஆசௌசமாகும்’. ஸ்நேஹம் முதலியதால் விஜாதீய சவ நிர்ஹாரம் செய்தால் சவ ஜாதிக்குள்ள ஆசௌசம். கூலி வாங்கிச்செய்தால் இரண்டு மடங்கு ஆசௌசமென்று பொருள்.

ஹாரீதரும் :— ப்ரயோஜநத்தை அபேக்ஷித்தால் இரண்டு மடங்கு ஆசௌசமாகும்.

பணத்தாசையால் எந்த வர்ண சவத்திற்கும் வஹநம் முதலியவைகள் செய்தால், அந்தந்த வர்ணத்தினுசௌசத்தைச் சொல்லுகிறார்,

வ்யாஸர் :— பணத்தாசைகொண்டவனாய் ப்ரேத நிர்ஹரணம் செய்தால், ப்ராம்ஹணன் பத்துநாட்களாலும், க்ஷத்ரியன் 12 நாட்களாலும், வைச்யன் 15 நாட்களாலும், சூத்ரன் ஒரு மாதத்தாலும் சுத்தனாவான்.

சூத்ரனைக்கொண்டு, ப்ராம்ஹண சவத்திற்கு நிர்ஹரணம் செய்விக்கக் கூடாதென்கிறார்,

'𑌨 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌹𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍। 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾' 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌆𑌹𑍁𑌤𑌿𑌃 = 𑌶𑌵𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌃। 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍, 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍॥

𑌯𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿—

'𑌨 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍀𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍍।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌤𑍃𑌣𑌂 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌹𑌵𑍀𑌂𑌷𑌿 𑌚॥
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌚𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿॥

𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌶𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌣𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌃॥

𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌦𑌹𑌨𑌂 𑌵𑌹𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌨 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍॥ 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌽𑌨𑌪𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌚' 𑌇𑌤𑌿॥

மனு :— 'பந்துக்களிலிருக்கும்பொழுது, ப்ராம்ஹண ப்ரேதத்தைச் சூத்ரனைக்கொண்டு நிர்ஹரிக்கக்கூடாது. சூத்ர ஸ்பர்சத்தால் துஷ்டமான அந்த சவாஹுதியானது நற்கதியைக்கொடுப்பதற்காகாது'. இங்கு 'பந்துக்களிருக்கும்பொழுது' என்ற அம்சம் விவக்ஷிதமல்ல. 'ஸ்வர்க்யமாவதில்லை' என்று தோஷம் கேட்கப் படுவதால்.

யமனும்:-இறந்த ப்ராம்ஹணனைச் சூத்ரன் வஹிக்கக்கூடாது. எவனுக்கு, சூத்ரன் அக்னி, அல்லது புல், கட்டை, ஹவிஸ்ஸுகள் இவைகளில் எதையாவது கொண்டுவருகிறானோ, அந்த ப்ரேதனுக்கு எப்பொழுதும் ப்ரேதத்தன்மையுள்ளது. விலகுவதில்லை. அவனும் பாபத்துடன் ஸம்பந்தப்படுகிறான்.

கர்ப்பவானுக்கும், ப்ரம்ஹசாரிக்கும், மாதாபிதாக்களல்லாத சவத்தின் நிர்ஹரணத்தில் நிஷேதம்.

மனு :—கர்ப்பிணீ பதியாயுள்ளவன் (மாதாபிதாக்கள் தவிர) மற்றவனுக்குத் தஹநம் வஹநம் இவைகளைச் செய்யக்கூடாது. பிதா

தேவல꞉ —

'ப்ரஹ்மசாரீ ந குர்வீத ஶவதாஹாதிகா꞉ க்ரியா꞉ | யதி குர்யாத்தத꞉ க்ருச்ச்ரம் புநஸ்ஸம்ஸ்காரமேவ ச' இதி ||

தஸ்யைவ பித்ராதிவஹநாதௌ வ்ரதலோபோ நாஸ்தீத்யாஹ மநுர்தேவலௌ —

'ஆசார்யம் ஸ்வமுபாத்யாயம் மாதரம் பிதரம் குரும் | நிர்ஹ்ருத்ய து வ்ரதீ ப்ரேதம் ந வ்ரதேந வியுஜ்யதே' இதி ||

ப்ருகு꞉ —

'மாதாமஹம் மாதுலம் ச தத்பத்ந்யௌ சாநபத்யகே | வ்ரதீ ஸம்ஸ்குருதே யத்ர வ்ரதலோபோ ந வித்யதே' இதி ||

மாதவீயே —

'ஆசார்யம் ஸ்வமுபாத்யாயம் குரும் வா பிதரம் ச வா | மாதரம் வா ஸ்வயம் தக்த்வா வ்ரதஸ்தஸ்தத்ர போஜநாத் || க்ருத்வா

வுக்கும், புத்ரனில்லாத ஜ்யேஷ்டனுக்கும், புத்ரனில்லாத மாதுலனுக்கும் எப்பொழுதும் செய்யவேண்டும்.

தேவலர் :— ப்ரம்ஹசாரியானவன் சவதஹநம் முதலிய க்ரியைகளைச் செய்யக்கூடாது. செய்தால் க்ருச்ராசரணமும், புனருபநயனமும் செய்யப்படவேண்டும்.

ப்ரம்ஹசாரிக்கு, பிதா முதலியவர்களை வஹிப்பது முதலியதில் வ்ரதலோபமில்லை என்கின்றனர்.

மனு தேவலர்கள்:- தனது ஆசார்யன், உபாத்யாயன், மாதா, பிதா, குரு இவர்களுக்கு நிர்ஹாரம் செய்தால், ப்ரம்ஹசாரீ வ்ரத லோபத்தை அடைவதில்லை.

ப்ருகு :— மாதாமஹன், மாதுலன் இவர்களின் புத்ரனில்லாத பத்நிகள் இவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்தால் ப்ரம்ஹசாரிக்கு வ்ரதலோபமில்லை.

மாதவீயத்தில்:-'தனது ஆசார்யன், உபாத்யாயன், குரு, பிதா, மாதா இவர்களுக்குத் தஹனம் செய்தால் அங்கு போஜநம் செய்தால் பதிதனாவான். ஆகையால் ஆசௌச்யன்னத்தைப் பக்ஷிக்கக்

𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌹𑌂 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌚 𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 𑌸𑌂𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌏𑌕𑌾𑌹𑌾𑌦𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇𑌽𑌹𑌨𑌿 𑌶𑍁𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌾𑌰𑌦𑌿𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌆𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

'𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑌶𑍍𑌶𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌨𑌾𑌥𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑌾𑌥𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌵𑌹𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌃—

'𑌅𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌯𑍇 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 । 𑌪𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌫𑌲𑌮𑌾𑌨𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑍍𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 ॥ 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌭𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 । 𑌜𑌲𑌾𑌵𑌗𑌾𑌹𑌨𑌾-

---

கூடாது, வேறிடத்தில் போஜநம் செய்யவேண்டும். ஆசௌசிகளுடன் சேர்ந்து வஸிக்கக்கூடாது. ஒருநாள் அசுத்தனாயிருந்து இரண்டாவது நாளில் சுத்தனாகிறான்". நிர்ஹாரம் செய்த தினத்தில்மட்டில் ஆசௌசம். இரண்டாவது முதலிய நாட்களில் ப்ரேதக்ருத்யம் செய்த பிறகு ஸ்நாநத்தால் சுத்தனாகிறான் என்பது பொருள்.

வஸிஸ்டர்:—மாதாபிதாக்களைத் தவிர்த்து மற்றவனுக்குச் சவகர்மம் செய்த ப்ரம்ஹசாரிக்கு ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதலோபமேற்படுகிறது.

அநாத ப்ராம்ஹணன், ஸன்யாஸீ இவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் முதலியதைச் செய்தால் ஸத்யச்சௌசம்.

அநாதப்ராம்ஹணனை வஹிப்பது முதலியதில் ஸத்யச்சௌசத்தை விதிக்கின்றார்,

பராசரர்:—"அநாத ப்ராம்ஹணனை எந்த ப்ராம்ஹணர்கள் வஹிக்கின்றனரோ அவர்கள் ஒவ்வொரு அடியிலும் யாகபலத்தை, அடைகின்றனர். அவர்கட்கு அசுபமோ, பாபமோ ஸ்வல்பமு

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌅𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍀𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 । 𑌵𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌦𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌵𑌹𑌨𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌦𑌹𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌤𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌾—

'𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌮𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌚𑍇𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯𑌃—

'𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 । 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌸𑌂𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌬𑌪𑌤𑍍𑌰𑌦𑌂𑌶𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂

மில்லை. நற்கார்யம் செய்த அவர்களுக்கு ஜலாவகாஹநத்தினால் உடனே சுத்தி விதிக்கப்படுகிறது. ஸகோத்ரனல்லாதவனும், பந்துவல்லாதவனுமான ப்ராம்ஹணனை வஹித்தாலும் தஹித்தாலும் ப்ராணாயாமத்தால் சுத்தனாகிறான்.” பந்து மித்ரர்களற்ற ப்ராம்ஹணனை வஹிப்பது, ஸ்பர்சிப்பது, தஹிப்பது முதலியதைச் செய்தால், ஸ்நாநம், ப்ராணாயாமம் இவைகளால் சுத்தி என்பது பொருள்.

அக்னி ஸ்பர்சமும் செய்யப்படவேண்டும். அதைச் சொல்லுகிறார்,

அங்கிரஸ்:— அஸபிண்டனாகிய எவனொருவன் ப்ரேத நிர்ஹாரணம் செய்கின்றானோ அவன் ஸசேலஸ்நாநம் செய்து அக்னி ஸ்பர்சம் செய்தால் உடனே சுத்தனாகிறான்.

யாக்ஞவல்க்யர்:- ப்ரவேசநாதிகம் + ஸம்யமாத்” என்கிறார். “வேப்பிலையைக் கடிப்பது முதல் வீட்டில் நுழைவதுவரையுள்ள கார்யம் ஜ்ஞாதிகளுக்கு மட்டில் என்பதில்லை. ஆனால், ஸ்நேஹம் முதலியதால் ப்ரேதநிர்ஹாரணம் செய்பவருக்கும் விஹிதம்.

ப்ரேதநிர்ஹரணம் க்ருத்வா பரேஷாம் து தத்க்ஷணாத் ஸ்நாநப்ராணாயாமாப்யாமேவ ஶுத்திர்த்ருஶ்யதே ॥

வ்ருத்தபராஶர:—

'ப்ரேதஸ்பர்ஶநஸம்ஸ்காரைர்ப்ராஹ்மணோ நைவ துஷ்யதி । வோடா சைவாக்நிதாதா ச ஸத்ய: ஸ்நாத்வா விஶுத்யதி' இதி ॥

ப்ராஹ்மே—

அநாதம் ப்ராஹ்மணம் தக்த்வா க்ஷத்ரியம் வைஶ்யமேவ வா । விதஹ்யைவ மஹாயஜ்ஞபலம் ப்ராப்நோதி மாநவ: ॥ ஸந்யாஸிநாம் து ஸம்ஸ்கர்துர்நாஶௌசம் நோதகக்ரியா । அஶ்வமேதபலம் தத்ர பவேந்நாஸ்த்யத்ர ஸம்ஶய:' இதி ॥

போதாயநஶ்ச—

'ஸர்வஸங்கநிவ்ருத்தஸ்ய த்யாநயோகரதஸ்ய ச । ந தஸ்ய தஹநம் கார்யம் நாஶௌசம் நோதகக்ரியா ॥ யே வஹந்தி மஹாத்மாநம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்ப்ருஷ்ட்வா த்விஜாதய: । ஹயமேதபலம் தேஷா மஸ்த்யேவம் விதிபூர்வகா:' இதி ॥

ஆசௌசமும் சாஸ்த்ரப்படி உண்டு, தர்மத்திற்காக ப்ரேத நிர்ஹரணம் செய்த பிறருக்கோவெனில் ஸ்நாநம் ப்ராணாயாமம் இவைகளாலேயே உடனே சுத்தி" என்பது பொருள்.

வ்ருத்த பராசரர்:—ப்ரேதத்தை ஸ்பர்சிப்பது, ஸம்ஸ்கரிப்பது இவைகளால் ப்ராம்ஹணன் தோஷத்தை யடைவதில்லை. வஹித்த வன் தஹித்தவன் இவர்களும் உடனே ஸ்நாநத்தால் சுத்தரா கின்றனர்.

ப்ராம்ஹத்தில்:- அநாதனான ப்ராம்ஹணன், க்ஷத்ரியன், வைச் யன் இவர்களைத் தஹித்தால் மஹாயக்ஞபலத்தைப் அடைகிறான். ஸந்யாஸியை ஸம்ஸ்கரித்தால், அவனுக்கு ஆசௌசமில்லை. உதக க்ரியையுமில்லை. அச்வமேதபலம் ஏற்படும். இதில் ஸம்சயமில்லை.

போதாயனரும்:— ஸர்வஸங்கங்களிலிருந்து நிவ்ருத்தனாய், த்யானயோகத்தில் பற்றுள்ளவனுக்கு, தஹநம், ஆசௌசம்,

संग्रहे—

'यतीन्द्रानाथनिर्हारे सद्यश्शुद्धिर्महाफलम्' इति ॥

धर्मार्थं शवनिर्हरणे मानुष्याश्वमेधस्य
शवदर्शने ॥

स्मृत्यर्थसारे तु—

धर्मार्थं शवनिर्हरणे स्नानालङ्कारवहनदहनादिके कृते विप्राणां सचेलस्नानेन शुद्धिः पुण्यं शुभमायुश्च भवति । तत्रानाथब्राह्मणप्रेतनिर्हरणे अनन्तं पुण्यं शुभमायुश्च वर्धते । धर्मार्थमुत्कृष्टजातिप्रेतनिर्हरणे सर्वेषां सचेलस्नानाच्छुद्धिः । धर्मार्थं स्वजातिप्रेतनिर्हरणे सचेलस्नानप्राणायामैश्शुद्धिः । धर्मार्थं हीनजाति

உதகதானமொன்றுமில்லை. அந்த மஹாத்மாவை எவர்கள் வஹிக்கின்றனரோ, தர்சிக்கின்றனரோ, ஸ்பர்சிக்கின்றனரோ அவர்களுக்கு அச்வமேதயாக பலம் உண்டு என்று சாஸ்த்ரக்ஞர்கள் சொல்லுகின்றனர்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— யதிச்ரேஷ்டர்கள், அநாதர்கள் இவர்களுக்கு நிர்ஹாரம் செய்தால் ஸத்யச்சுத்தி, மஹாபலமுண்டு.

தர்மத்திற்காக சவநிர்ஹாரம் செய்தால்.

ஸ்ம்ருத்யர்த்த ஸாரத்திலானல்:— "தர்மத்திற்காகச் சவ நிர்ஹாரம் செய்தால், ஸ்நாநம் செய்விப்பது, அலங்காரம், சுமப்பது, தஹநம் இவைகளைச் செய்தால், ப்ராம்ஹணர்களுக்கு ஸசேல ஸ்நாநத்தால் சுத்தி. அதிக புண்யமும், சுபமும், ஆயுஸ்ஸும் உண்டாகிறது. அதிலும், அநாத ப்ராம்ஹண ப்ரேதத்தின் நிர்ஹரணத்தில் அழிவற்ற புண்யமும், சுபமும், ஆயுஸ்ஸும் வளர்கிறது. தர்மத்திற்காக உத்க்ருஷ்டஜாதி ப்ரேதத்தை நிர்ஹரித்தால் எல்லோருக்கும் ஸசேலஸ்நாநத்தால் சுத்தி. தர்மத்திற்காக ஸ்வஜாதி ப்ரேதத்தை நிர்ஹரித்தால் ஸசேலஸ்நாநம், ப்ராணாயாமம் இவை

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌹𑌰𑌣𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌚𑍈𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌬𑌪𑌤𑍍𑌰𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌗𑍃𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇—

'𑌉𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌜𑌲𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 । 𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌶𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌚𑍈𑌲𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌵𑌦𑌾𑌚𑌰𑌣𑌂 = 𑌜𑌲𑌾𑌵𑌗𑌾𑌹𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃—

'𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌹𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌨𑍁𑌃—

'𑌨𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌽𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌆𑌚𑌮𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌂 𑌗𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌰𑌵𑌿𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

களால் சுத்தி, தர்மத்திற்காக ஹீநஜாதி ப்ரேதத்தை நிர்ஹரித்தால் எல்லோருக்கும் ஸசேலஸ்நாநம், வேப்பிலேயின் பக்ஷணம், முதலியதுடன் வீட்டில் நுழைந்த பிறகுச் சுத்தி" என்றுள்ளது.

சவத்தைக் கண்டால்.

மற்றுமொரு ஸ்ம்ருதியில்:— சுமக்கப்படும் சவத்தைக்கண்டால் ஸசேலஸ்நானம் செய்யவும். அலங்கரிக்கப்பட்ட சவத்தைக் கண்டாலும் அப்படியே. ஸாதாரணமான ப்ரேதத்தைப் பார்த்தால் ஆசமநம் செய்து கட்டைபோல் ஜலத்தில் மூழ்கவும்.

மனிதனின் எலும்பைத் தொட்டால்.

வஸிஷ்டர்:—'கசிவுள்ள, மனிதனின் எலும்பைத் தொட்டால் 3-நாட்களாசௌசம். அது உலர்ந்ததானுல் ஒரு நாளாசௌசம்' என்றார். இது புத்தி பூர்வமாகியதைப் பற்றியது. புத்தி பூர்வமல்லாத விஷயத்திலோவெனில்,

மனு:—ஈரமுள்ள மனிதனின் அஸ்தியைத்தொட்டால் ப்ராம்ஹணன் ஸ்நாநத்தால் சுத்தனுவான். ஈரமில்லாததைத் தொட்டால்

चन्द्रिकायाम् —

'जनने मरणे चैव वपनं दशमेऽहनि । अकृत्वा नाधिकारी स्यात्तावदाशौचं सदा भवेत् ॥ तैलाभ्यङ्गे तथा वान्ते श्मश्रुकर्मणि मैथुने । अनाचम्योच्चारन्तु विसृज्य ब्राह्मणस्त्र्यहमशुचिर्भवेत्' इति ॥ उच्चारन्तु = पुरीषोत्सर्गं कृत्वेत्यर्थः । एवमादीन्यन्यान्यप्याशौचनिमित्तानि द्रष्टव्यानि ॥

आशौचिनां देवालयप्रवेशादिनिषेधः ॥

आशौचिनो वर्जनीयमुक्तं सङ्ग्रहे —

'न विशेद्देवतागारं न कुर्याद्वन्दनाद्यपि । देवालयं न प्रवेष्टव्यं प्रविष्टस्य फलं शृणु ॥ चण्डालयोनिमाविश्य जन्मानि नवपञ्च च । भविष्यति वराहो वा व्याघ्रो वा कुक्कुरोऽतिनिष्ठुरः' इति ॥

ஆசமநத்தாலேயே சுத்தனாகிறான். அல்லது பசுவை ஸ்பர்சித்து, ஸூர்யனைப் பார்த்துச் சுத்தனாவான்.

சந்த்ரிகையில்:— ஜநநம், மரணம் இவைகளில், 10-ஆவது நாளில் வபநம் விதிக்கப்படுகிறது. அதைச் செய்து கொள்ளாத வரையில் கர்மங்களில் அதிகாரியாய் ஆவதில்லை. அது வரையில் ஆசௌசமிருக்கும். எண்ணெய் தேய்த்துக்கொள்ளுதல், வாந்தி செய்தல், க்ஷௌரம், ஸ்த்ரீஸம்ஸர்கம் இவைகளில், ஆசமனம் செய்யாமல் மலவிஸர்ஜனம் செய்த ப்ராம்ஹணன் 3-நாட்களால் ஆசௌசியாய் ஆவான். இது முதலிய மற்றுமுள்ள ஆசௌச நிமித்தங்களையுமறியவும்.

ஆசௌசிகள் தேவாலயத்தில் நுழையக்கூடாது.

ஆசௌசமுள்ளவன் தள்ளவேண்டியது சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஸங்க்ரஹத்தில் :— ஆசௌசமுள்ளவன் தேவாலயத்தில் ப்ரவேசிக்கக்கூடாது. வந்தனம் முதலியதைச் செய்யக்கூடாது. தேவாலயத்தில் ப்ரவேசித்தவனுக்குப் பலனைச் சொல்லுகிறேன்,

𑌆𑌶𑍌𑌚𑌿𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍇 𑌬𑌿𑌂𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌹 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌃—

'𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌸𑍂𑌤𑌿𑌕𑍋𑌦𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌾𑌵𑌸𑍂𑌤𑌕𑌦𑍂𑌷𑌿𑌤𑍇 । 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌮𑌾𑌹 𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌂𑌬𑌃—

'𑌅𑌶𑍁𑌚𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌶𑍁𑌚𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌯𑍇𑌦𑌶𑍁𑌚𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑌃 ॥

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑍁𑌪𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌹 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇—

'𑌸𑍂𑌤𑌕𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌮𑍍 । 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌲𑍁𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌮𑍃𑌤𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌨𑌰𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

கேட்கவும். 14 ஜன்மங்களில் சண்டாளனுய்ப் பிறந்து, க்ரூரமான வ்யாதியுள்ளவனுய், கடின சித்தனுய் ஆவான், ஓ பெண்ணே!

ஆசௌசி, தேவ பிம்பத்தைத்தொட்டால் ஸம்ப்ரோக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறுர்.

சௌநகர்:-சண்டாளன், ஸூதிகை, ரஜஸ்வலை, சாவாசௌசம், ஜநநாசௌசம் இவைகளால் தூஷணமேற்பட்டால், உடனே ஸம்ப்ரோக்ஷணம் செய்து பூஜிக்கவேண்டும்.

நமஸ்காரத்தை நிஷேதிக்கின்றுர்,

ஆபஸ்தம்பர் :- ஆசௌசியாயுள்ளவன் அபிவாதனம் செய்யக் கூடாது. அவ்விதமே ஆசௌசிக்கும் அபிவாதநம் செய்யக் கூடாது. ஆசௌசியானவன் ப்ரத்யபிவாதநமும் செய்யக்கூடாது.

ஏகாதசியில் உப்பவாஸ விஷயம்.

ஏகாதச்யுபவாஸத்தை விடக்கூடாதென்பது சொல்லப்பட்டுள்ளது,

புராணத்தில் :— ஜநநாசௌசத்திலும் மனிதன் ஸ்நாநம் செய்து, விஷ்ணுவைத் தலையால் வணங்கி ஏகாதசியில் புஜிக்கக்

விஷ்ணுரஹஸ்யே ச—

'ஸூதகே ம்ருதகே சாபி ந த்யாஜ்யம் த்வாதசீவ்ரதம் । ஏகாதசீவ்ரதம் சாபி நித்யம் காம்யம் து வர்ஜயேத்' இதி ॥

ஆசௌசிநாம் நியமவிசேஷ: ॥

ஆசௌசிநாம் நியமவிசேஷமாஹ மநு:—

'அக்ஷாரலவணான்னாஸ்ஸ்யுர்நிமஜ்ஜேயுஶ்ச தே த்ர்யஹம் । மாம்ஸாசநம் ச நாஶ்னீயுஶ்ஶயீரம்ஶ்ச ப்ருதக்க்ஷிதௌ' இதி ॥

யாஜ்ஞவல்க்யோபி—

'க்ரீதலப்தாசநா பூமௌ ஸ்வபேயுஸ்தே ப்ருதக் க்ஷிதௌ । பிண்டயஜ்ஞாவ்ருதா தேயம் ப்ரேதாயாந்நம் த்ரிதினம்' இதி ॥ க்ரீதம் அயாசிதலப்தம் வா அசநம் யேஷாம் தே க்ரீதலப்தாச

கூடாது. இந்த வ்ரதத்திற்கு லோபமில்லை. சாவாசௌசத்தி லும், மனிதன், ஏகாதசியில் புஜிக்கவே கூடாது.

விஷ்ணு ரஹஸ்யத்திலும்:—ஜநநாசௌசம் மரணாசௌசமிவை களிலும் த்வாதசீ வ்ரதத்தையும், ஏகாதசீ வ்ரதத்தையும் விடக் கூடாது. அது நித்யமாகையால். காம்ய வ்ரதத்தை வர்ஜிக்க வேண்டும்.

சாவசௌசிகளுக்கு நியமங்கள்.

சாவாசௌசிகளுக்கு நியம விசேஷத்தைச் சொல்லுகிறார்.

மனு :—அவர்கள் உப்புறைப்பில்லாத போஜநத்தைச் செய்ய வேண்டும். ப்ரதிதினமும் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். மாம்ஸ போஜநம் கூடாது. தனியாய்ப் பூமியில் படுக்கவேண்டும்.

யாஜ்ஞவல்க்யரும்:- "சாவாசௌசிகள், க்ரயக்ரீதம், அல்லது அயாசிதலப்தம் ஆகிய அந்நத்தைப் புஜிக்கவேண்டும். பூமியில் தனியாய்ப் படுக்கவேண்டும். ப்ராசீநாவீதிகளாய், மூன்று நாட் களில் ப்ரேதனை உத்தேசித்துப் பிண்டதானம் செய்யவேண்டும், பிண்டதாநம் கர்த்தாவுக்கு மட்டில்". 'க்ரீதலப்தாசநா:' என்று

நா: । பவேயுரிதி வாக்யசேஷ: । க்ரீதலப்தாசநா இத்யநேந தத்காலே அநசநமர்தாத் ஸித்தம் பவதி ॥

அத ஏவ வஸிஷ்ட:—

'அதஶ்ஶாயினஸ்த்ர்யஹமஸம்ஶ்நந்த: க்ரீதோத்பந்நேந வா வர்தேரந்' இதி ॥ அதஶ்ஶாயிந: = கடாதிநா ஶயநாய த்ருணஶாயிந: ॥

கௌதமோऽபி—

'அதஶ்ஶய்யாஸநிநோ ப்ரஹ்மசாரிணஸ்ஸர்வே' இதி ॥

ஆஶௌசாந்தக்ருத்யம் ॥

ஆஶௌசாந்தக்ருத்யமாஹ மநு:—

'விப்ரஶ்ஶுத்த்யத்யப: ஸ்ப்ருஷ்ட்வா க்ஷத்ரியோ வாஹநாயுதம் ।
வைஶ்ய: ப்ரதோதம் ரஶ்மீந் வா யஷ்டிம் ஶூத்ர: க்ருதக்ரிய:'

நியமமிருப்பதால் அவ்விதமான அசநம் கிடைக்காவிடில் உபவாஸ மிருக்கவேண்டுமென்பது அர்த்தத்தால் ஸித்திக்கின்றது. ஆகை யாலேயே,

வஸிஷ்டர் :—'புல் படுக்கையில், மூன்று நாட்கள் வரையில் புஜிக்காதவர்களாய்ப் படுக்கவேண்டும். க்ரயத்தால் கிடைத்த, அல்லது அயாசிதலப்தமாகிய அன்னத்தைப் புஜிக்கவேண்டும்' என்றார்.

கௌதமரும் :—'பூமியில் படுப்பவரும், பூமியிலுட்காரு பவரும், ப்ரம்ஹசர்ய நியமமுடையவருமாய் எல்லோருமிருக்க வேண்டும்' என்கிறார்.

ஆசௌசத்தின் முடிவில் செய்யவேண்டியவை.

ஆசௌசத்தின் முடிவில் செய்யவேண்டியதைச் சொல்லு கிறார்,

மனு :—ப்ராம்ஹணன் ஆசௌசாந்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து ஜலத்தைத் தொடுவதால், சுத்தனுகிறான். க்ஷத்ரியன் வாஹநம்,

இதி ॥ அஸ்யார்தோ விவ்ருதோ விஜ்ஞாநேஶ்வரேண — 'விப்ரா தீநாம் ஆஶௌசாந்தே க்ருதக்ரியஃ = க்ருதஸ்நாநஃ ஹஸ்தேந அபஃ ஸ்ப்ருஷ்ட்வா விஶுத்த்யதி। ஸ்ப்ருஷ்ட்வேதி ஸ்பர்ஶநக்ரியைவோச்யதே। ந ஸ்நாநமாசமநம் வா। வாஹநாதிஷு தஸ்யா ஏவாந்வயஜ்ஞாநாத் ॥

ஶ்ருதிரபி —

'அபாந்தே தவஹாஜ ஸங்கவே ஸ்நாத்வா க்ருஹம் ப்ரவிஶேயுஃ' இதி ॥ ஜநநமரணாஶௌசாந்தே ஆஶௌசிநஸ் ஸங்கவே ஸ்நாத்வா க்ருஹம் ப்ரவிஶேயுரித்யர்தஃ ॥

ததா ஸ்ம்ருத்யந்தரே —

'ம்ருதே ச ஸூதகே சாந்தே ஸங்கவே ஸ்நாநமாசரேத்।
ஸங்கவாத் பரதஃ ஸ்நாநமார்தவே து விஶிஷ்யதே' இதி ॥

ஸம்வர்தஃ —

'ஆஶௌசே நிர்கதே கார்யம் க்ருஹஸம்மார்ஜநேவச।
ஸர்வாஸாம் ஜலபூர்த்த்யா ஶுத்திஃ பாண்டாநாமவநேஜநைஃ' இதி ॥

ஆயுதம் இவைகளைத் தொட்டுச் சுத்தனாகிறான். வைச்யன் சாட்டை அல்லது கயிற்றைத்தொட்டுச் சுத்தனாகிறான். சூத்ரன் கழியைத் தொட்டுச் சுத்தனாகிறான். தொடுவதென்பதால் ஸ்பர்சமே சொல்லப்படுகிறது. ஸ்நாநமாவது ஆசமநமாவது சொல்லப்படுவதில்லை. வாஹநாதிகளில் ஸ்பர்சக்ரியையே ஸம்பந்திப்பதால்.

ச்ருதியும்:—ஜநநமரணாசௌசங்களின் முடிவில், ஆசௌசிகள் ஸங்கவகாலத்தில் ஸ்நானம்செய்து க்ருஹத்தில் ப்ரவேசிக்க வேண்டும். அவ்விதம்,

ஓர் ஸ்ம்ருதியில்:— மரணாசௌச ஜநநாசௌசங்களின் முடிவில் ஸங்கவகாலத்தில் ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும். ரஜோநிவ்ருத்தி ஸ்நாநத்தை ஸங்கவத்திற்குப் பிறகு செய்யவேண்டுமெனச் சொல்லப்படுகிறது.

ஸம்வர்த்தர்:- ஆசௌசம் சென்ற பிறகு, வீட்டைப் பெருக்கி

𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌚—

'𑌆𑌶𑍌𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌃𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌨𑌾𑌥𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌫𑌲𑍇
𑌆𑌶𑍌𑌚𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 ॥
𑌆𑌶𑍌𑌚𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥

மெழுகவேண்டும். ஸசேலஸ்நாநம் செய்துபுண்யாஹவாசநத்தால் சுத்தனுகிறுன்.

ஸங்க்ரஹத்தில்:— ஆசௌசாந்தத்தில் ஸ்நாநம் செய்து, புண்யாஹவாசநம்செய்து, சுத்திக்காகவும், விஷ்ணுப்ரீதிக்காகவும் ப்ராம்ஹணர்களுக்குப் போஜநம் செய்விக்கவும்.

வைத்யநாத தீக்ஷிதீய ஸ்ம்ருதி முக்தாபலத்தில், ஆசௌச நிருபண மேன்னும் 3-ஆவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

ஆசௌசகாண்டம் முற்றும்.

